

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

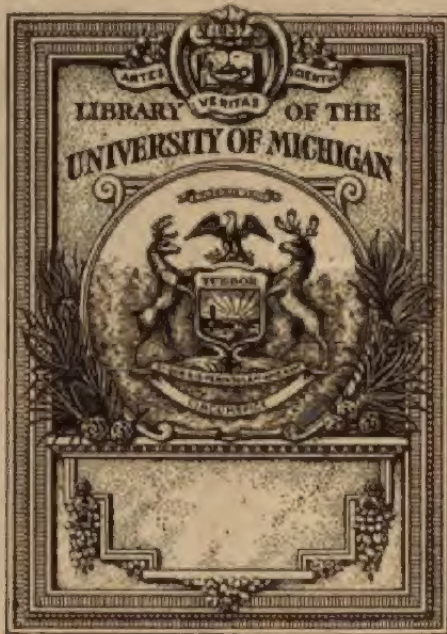
Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het "watermerk" van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

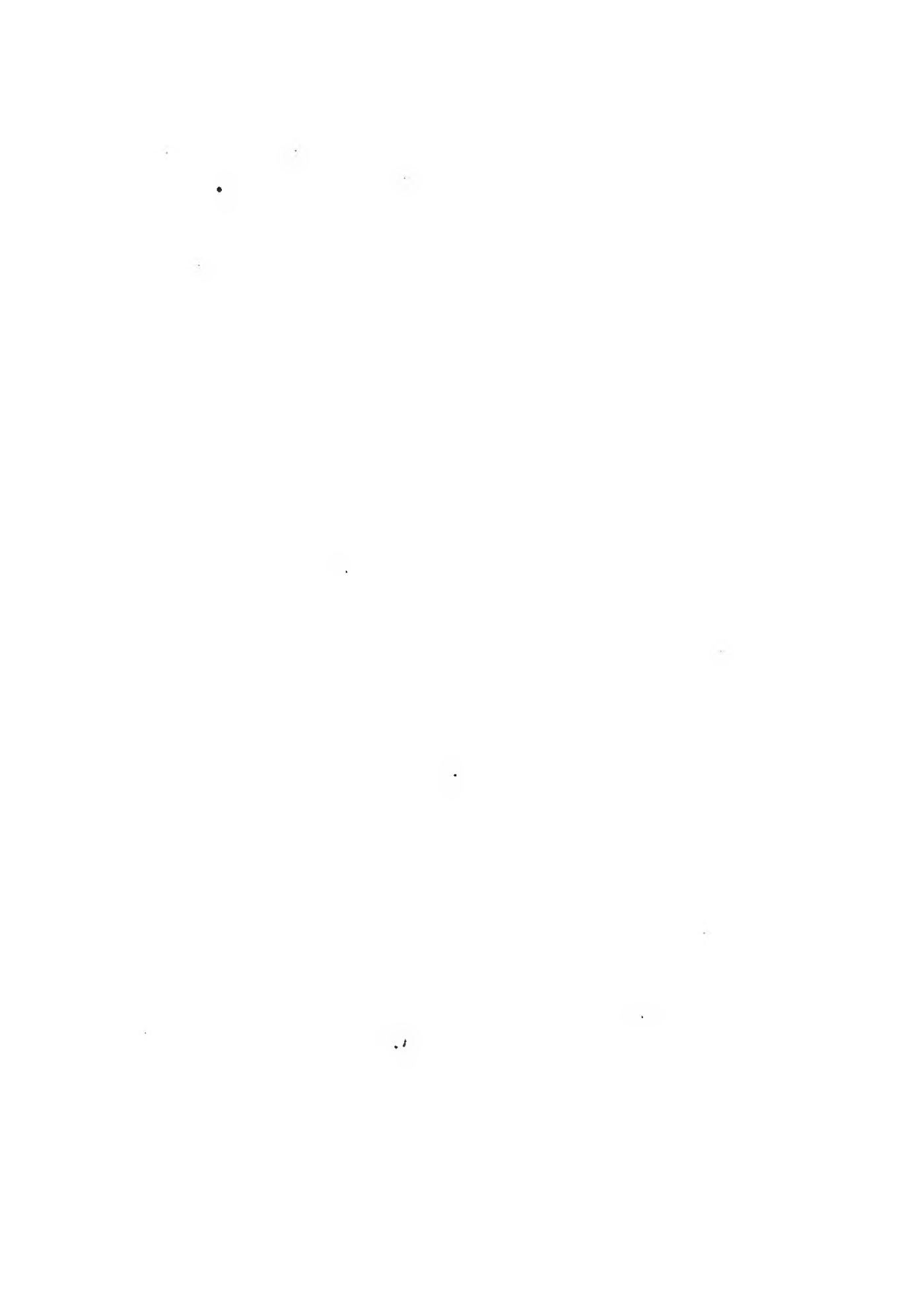
Informatie over Zoeken naar boeken met Google

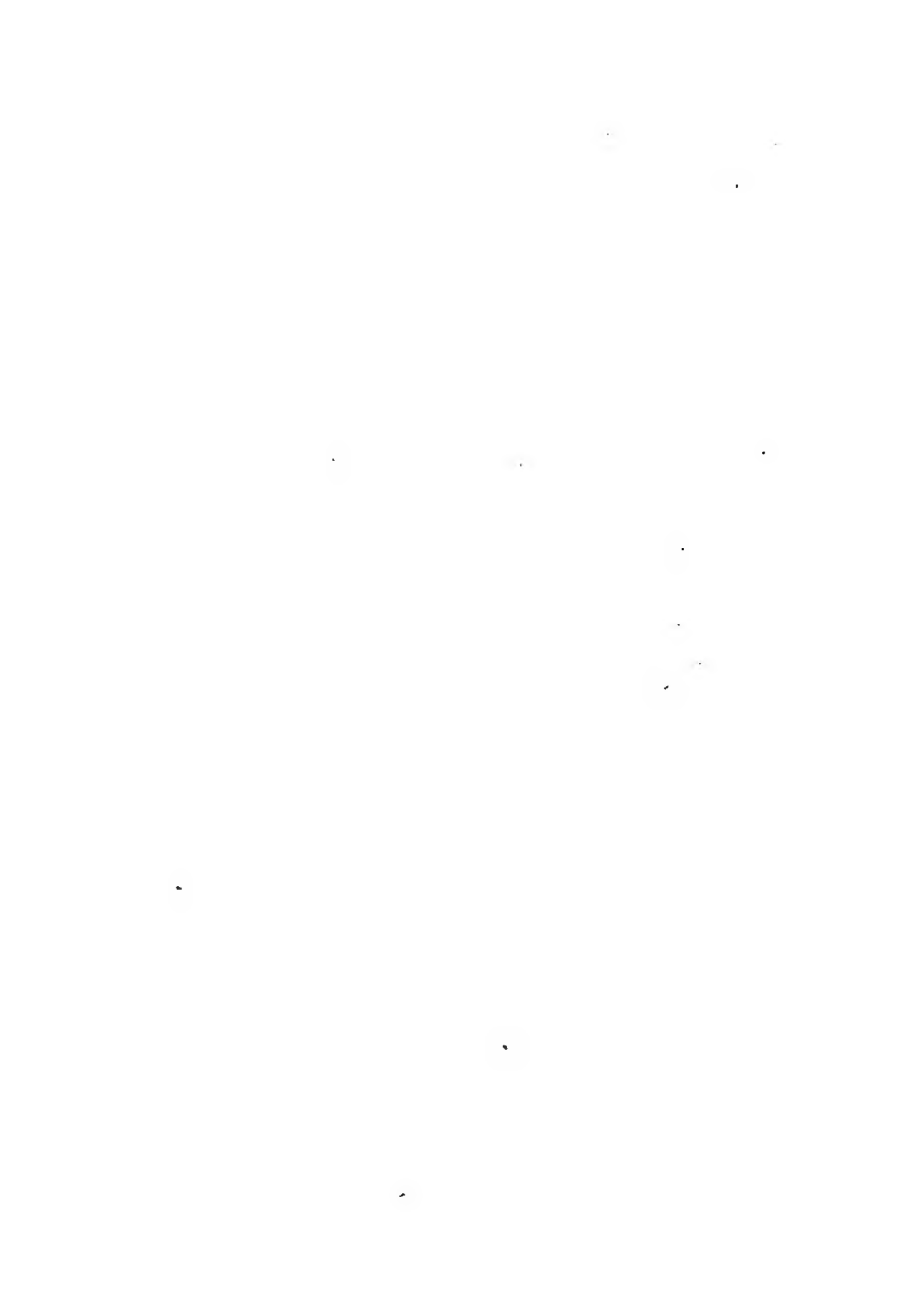
Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

8 1,101,127

DS
611
.1359

BIJDRAGEN

TOT DE

TAAL-, LAND- EN VOLKENKUNDE

VAN

NEDERLANDSCH-INDIË.

DE NED. BOEK- EN STEENDRUKKERIJ v.w. M. L. SMITS,
WIJTEINDE 126 1/2 GRAVENHAGE.

BIJDRAGEN

TOT DE

TAAL-, LAND- EN VOLKENKUNDE

VAN

NEDERLANDSCH-INDIË,

UITGEGEVEN DOOR HET

KONINKLIJK INSTITUUT VOOR DE TAAL-, LAND- EN
VOLKENKUNDE VAN NEDERLANDSCH-INDIË.

ZEVENDE VOLGREEKS. — DERDE DEEL.

(DEEL LVII DER GEHEELE REEKS).

'S-GRAVENHAGE,
MARTINUS NIJHOFF,
1907.

•
•
•

•
•
•
•
•

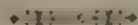
BIJDRAGEN
TOT DE
TAAL-, LAND- EN VOLKENKUNDE
VAN
NEDERLANDSCH-INDIË,

UITGEEVEN DOOR HET

Koninklijk Instituut voor de Taal-, Land- en
Volkenkunde van Nederlandsch-Indië.

ZIUVNDE VOLGRIJKS. DERDE DEEL.

DEEL VAN DEN ZIEFDE DEEL.

DRUKKERIJDE.
MARTINUS NIHOFF

1907

CORPUS DIPLOMATICUM
NEERLANDO-INDICUM.

VERZAMELING

van Politieke contracten en verdere Verdragen door de
Nederlanders in het Oosten gesloten, van Privilegebrieven,
aan hen verleend, enz.,

UITGEGEVEN EN TOEGELICHT

DOOR

Mr. J. E. HEERES,
Hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Leiden.

EERSTE DEEL
(1596—1650).

367250

INHOUD.

	<i>Bladz. nr.</i>
INHOUDS	1—222
DOCCHEMENS MET AANMERKINGEN	1—66.
<i>A. Geschiedenis van Java 1596—1602</i>	
I. Bantam. 2 Juli 1596	6
II. " 12 " "	" 6
III. " 22 October 1596	6 "
<i>B. Indië Geschiedenis 1600—1601</i>	
IV. Banda. 10 Maart 1600	"
V. Amboi. September 1600	"
VI. Amboi. 8 Junij 1600	"
VII. Bai. 7 Julij 1600	"
VIII. Patan. 10 November 1600	"
<i>C. Nieuw-Braunswijk Geschiedenis 1600—1601</i>	
IX. Aijer. December 1600	"
<i>D. Over-Indische Geschiedenis 1600—1601</i>	
X. Bantam. 20 Mei 1600	"
XI. " 27 " "	"
<i>E. Overzee Geschiedenis 1600—1601</i>	
XII. Bantam. 1600	"
XIII. Kupang. 1600	"
XIV. Amboi. 1600	"
XV. " 1600	"
XVI. " 1600	"
XVII. Banda. 1600	"
XVIII. Djouba. 1600	"

	Bladzijde
XIX. Kust van Koromandel. Augustus 1606	45— 46
XX. Djohor. 23 September 1606	47— 48
XXI. Atjeh. 17 Januari 1607	48— 50
XXII. Molukken. 26 Mei "	50— 53
XXIII. Kust van Malabaar. 13 October 1608	53— 54
XXIV. Kust van Koromandel. 30 November 1608	55
XXV. Bantam. Februari 1609	56— 57, 543
XXVI. Ambon. 13 Maart "	58— 59
XXVII. " 26 April "	60— 61
XXVIII. Molukken. Juli "	61— 65
XXIX. Ambon. 9 Augustus "	65— 66
XXX. Banda. 10 " "	66— 69
XXXI. Japan. 25 " "	69— 70
XXXII. Ambon. 26 " "	70— 72
XXXIII. Borneo's Westkust. 1 October 1609	73— 75
XXXIV. Molukken. 10 December 1609	75— 78
XXXV. Kust van Koromandel. 29 Maart 1610	78— 81, 543
XXXVI. Ceilou. 13 April 1610	81— 83
XXXVII. Kust van Koromandel. 24 April 1610	83— 85, 544
XXXVII*. Kust van Malabaar. 1610	544—546
XXXVIII. Djakarta. Januari 1611	85— 91
XXXIX. Molukken. 26 Maart 1611	92— 94
XL. Japan. 30 Augustus "	94— 95
XLI. Ceilou. 11 Mei 1612	95— 99
XLII. Molukken. 2 December 1612	99—100
XLIII. Kust van Koromandel. 12 December 1612.	100—104, 546
XLIV. Boeton. 5 Januari 1613.	104—108
XLV. Molukken. 6 Januari 1613.	108—110
XLVI. " 4 Maart "	110—112
XLVII. " 8 Augustus "	112—115
XLVIII. Boeton. 29 " "	115—117
XLIX. Djakarta. 21 December 1614	117—119
L. Solor- en Timorgroep. 15 Maart 1616	119—121, 547
LI. Banda. 3 Mei 1616	122—124
LI*. Kust van Koromandel. 8 Augustus 1616.	547—548
LII. Djakarta. 8 October 1616	124—125
LIII. Ambon. 16 November "	125—127
LIV. Banda. 30 April 1617	127—130
LV. Ambon. 16 Mei "	130—132

	Pagina's
LVI. Japan, 15 September 1617	133
LVII. Banda, 25 Juni (7) 1618	133—135
LVIII. Amboe, Juli	135—138
LIX. Solers en Timor-groep, 7 September 1618, 138—142	
LX. Andam, 19, 20 November en 23 December 1618	142—145
LXI. Djakatra, 19 Januari 1619	145—147
LXII. " 1 Februari	147—149
LXIII. Bantam, 9 "	149—151
LXIV. " 11 Maart	151—153
LXV. Kust van Koromandel, 25 Juli 1619	154—155
LXVI. Ambon, 1 Juli 1620	155—156
LXVII. Djambi, 24 "	156—158, 548
LXVIII. Kust van Koromandel, 28 Augustus 1620, 158—160	
LXIX. Banda, Maart 1621	160—161
LXX. " 9 Mei "	162—170
LXXI. Ambon, 7 Juni	170—172
LXXII. Japan, 1621	172—174
LXXIII. Djambi, 25 October 1621	174—175
LXXIV. Ambon, 15 Februari 1622	175—177
LXXV. " 14 Januari 1623	177—179
LXXVI. Banda, 26 Mei "	179—182
LXXVII. " 1, 3 Juni "	182—183
LXXVIII. Perzie, 21 November "	183—191
LXXIX. Soler- en Timor-groep, 22 Januari 1624, 192—193,	548—550
LXXX. Kust van Koromandel, 19 Augustus	193—195
LXXXI. China, 22—24 Augustus 1624	195—197
LXXXII. Molukken, 12 November "	198—200
LXXXIII. Banda, 23 December "	200—203
LXXXIV. Molukken, 17 Juni 1625	203—205
LXXXV. Kust van Malabaar, 3 Januari 1626	205—208
LXXXVI. Ambon, 5 Juli 1626	209—210
LXXXVII. Molukken, 17—20 December 1626	211—213
LXXXVIII. Japan, 1627?	213—214
LXXXIX. China—Formosa, 1 October 1628	214—217
XC. Ambon, 22 October 1628 S. R.	217—225
XCI. Molukken—Ambon, 14 Augustus 1629, 225—229	
XCII. Kust van Koromandel, 14 November "	230—231

	Bladzijde
XCLII. Kust van Koromandel. 11 December 1629	231—234
XCIV. " " " Februari 1630	234—235
XCV. " " " 1630?	235—237
XCVI. Formosa—China. 13 Februari 1630	237—239
XCVII. Molukken—Ambon. 1 Maart "	239—241
XCVIII. Kust van Koromandel. 21 Augustus 1630.	241—243
XCIX. Formosa—China. 3 December "	243—244
C. Kust van Koromandel. 1630?	245—246
CI. Perzië. 7 Februari 1631	246—250
CII. Kust van Koromandel. 1631.	250—251
CIII. " " " "	251—252
CIV. Ambon. 30 November "	252—254
CV. Perzië. November—December 1632.	254—256, 550
CVI. Sint-Helena. 15 April 1633	256—257
CVII. Ambon. 17 Juni "	258—261
CVIII. Perzië. Augustus—September 1633.	261—262
CIX. Ambon. 28 Mei 1634	262—266
CX. Bengalen. 1634?	266—267
CXI. " 1 Augustus 1635	268—269
CXII. Bandjermasin. 4 September 1635	270—271
CXIII. Formosa. 18 December "	272—275
CXIV. " 4 Februari 1636	275—276
CXV. Surat. 1636?	276—279
CXV ^a . Perzië. Februari—Maart	550—551
CXVI. Bengalen. 16 September 1636	280—281
CXVII. " 18 " "	282—284
CXVIII. Siam. 30 September 1636	284—285
CXIX. Bengalen. October—November 1636	285—289
CXX. Kust van Koromandel. 27 November 1636	289—290
CXXI. Djambi. December 1636	291—294
CXXII. Vengurla—Bijapoer. ¹ Maart 1637	294—297
CXXIII. Ambon. 1 Juni 1637	297—303
CXXIV. Makassar. 26 Juni 1637	303—306
CXXV. Banda. 28 December "	306—308
CXXVI. Ceilon. 23 Mei 1638	308—316
CXXVII. Molukken—Ambon. 20 Juni 1638.	316—324
CXXVIII. Bengalen. 17 Juli 1638. S. R.	325—332

¹ Op bldz. 294 verkeerd: „Kust van Malabaar.”

	Bladzijde
CXXXIX. Kust van Koromandel. November—	
December 1639	332—335
CXXX. Ambou. 16 Mei 1640	335—338
CXXXI. Kust van Koromandel. October 1640	337—338
CXXXII. Japan. 8 November 1640	338—339
CXXXIII. Bengalen. 10 Januari 1641	339—342
CXXXIV. Goa. 26 Maart 1641	342—343
CXXXV. Japan. 11 Mei "	344
CXXXVI. Atjeh—Sumatra's Westkust. 1641	345—347, 551
CXXXVII. Palembang. 21 Juni 1641	347—348
CXXXVIII. Malaka. 15 Augustus "	349—356
CXXXIX. Japan. Augustus 1641	356—358
CXL. Vengurla—Bijapoer. December 1641	358—360
CXLI. Mauritius—Madagaskar. 8 Maart 1642	360—362
CXLII. Kust van Koromandel. 13 April "	363—364
CXLIII. Malaka. 11 Juli 1642	364—366
CXLIV. Ambon. 20 Augustus 1642	366—368
CXLV. Formosa. 26 " "	368—370
CXLVI. Perzie. October "	370—380
CXLVII. Palembang. 20 October "	380—386
CXLVIII. Formosa. 1642	386—388
CXLIX. Surat. 7 November—3 December 1642	388—390
Cl. Bengalen. 7 November 1642	390—391
CLI. Kust van Malabaar. 1 Maart 1643	392—394
CLII. Kust van Koromandel. 17 Maart 1643	394—400
CLIII. Malaka. 15 Maart 1643	400—403
CLIV. Kust van Koromandel. 29 April 1643	403—405
CLV. Kust van Malabaar. 12 Mei 1643	405—407
CLVI. Djambi. 6 Juli 1643	407—412
CLVII. Arakan. Augustus 1643	412—414
CLVIII. Malaka. 27 October 1643	414—417
CLIX. Kust van Koromandel. 3 November 1643	417—419
CLX. Japan. December 1643	419—422
CLXI. Molukken—Ambon. 20 April 1644	422—424
CLXII. Kust van Koromandel. Juni—Juli 1644	424—426
CLXIII. " " " 13 September "	426—429
CLXIV. Goa—Ceilon. 10 November 1644	429—437
CLXV. Malaka. 1 Januari 1645	437—439
CLXVI. Formosa. Januari? "	439—441

	Bladzijde
CLXVII. Ceilon. 10 Januari 1645	441—447
CLXVIII. " 9 Maart, 25 Mei 1645	447—451
CLXIX. Kust van Koromandel. 19—20 Maart 1645	452—455
CLXX. " " " Juni 1645	455—457
CLXXI. Bantam. 13 September 1645	457—458
CLXXII. Ceilon. 27 " "	458—460
CLXXIII. Solor- en Timor-groep. 22 Januari 1646	460—463
CLXXIV. Banda. 2 Februari 1646	463—469
CLXXV. Solor- en Timor-groep. 22 Februari 1646	469—471
CLXXVI. Kust van Koromandel. Maart of April en 24 Mei 1646	472—474
CLXXVII. Banda. 28 Mei 1646	475—481
CLXXVIII. Malaka. 17 September 1646	481—483
CLXXIX. Mataram. 27 " "	483—485
CLXXX. Kust van Koromandel. 31 December 1646, 1 Januari 1647	486—489
CLXXXI. Perzië. 21 Maart 1647	490—500
CLXXXII. Kust van Koromandel. 19 September 1647	501—505
CLXXXIII. Bengalen. 10 Februari 1648	505—506
CLXXXIV. Molukken. 15 Mei 1648	507—508
CLXXXV. Kust van Koromandel—Ceilon. 12—18 Februari 1649	508—513
CLXXXVI. Kust van Koromandel. 27 April 1649 .	514
CLXXXVII. Ceilon. 6 Augustus 1649	515—519
CLXXXVIII. Surat. 19 September "	520—528
CLXXXIX. Atjeh—Sumatra's Westkust. 6 en 9 November 1649	528—532
CXC. Kust van Koromandel. 1 December 1649	532—533
CXCI. Ambon. 6—9 Augustus 1650	533—537
CXCII. Malaka—Atjeh. 15 Augustus 1650 . . .	538—541 ¹
REGISTER VAN GERAADPLEEGDE WERKEN	552—556
REGISTER VAN PERSOONSNAMEN	557—567
REGISTER VAN PLAATSNAMEN	568—582
LIJST VAN EENIGE VREEMDE WOORDEN EN UITDRUKKINGEN	583—586.

¹ Een lijst der contracten, enz. in locale orde gerangschikt, zal worden opgenomen aan het slot der geheele uitgave.

INLEIDING.

INLEIDING.

In de archieven der Oost-Indische Compagnie, welke berusten op het Algemeen Rijksarchief te 's Gravenhage, bevinden zich eenige folianten, welke daar in den wandel bekend staan als de Contractboeken. Het zijn er vijf in getal, vier afkomstig van 's Compagnie's Kamer Amsterdam, één van de Kamer Middelburg of Zeeland.¹ De vier eerstgenoemde liggende archiefnummers vormen den grondslag dezer uitgave van politieke contracten, tractaten enz.² door de Nederlanders in het Oosten gesloten, enz.³, voor zoover althans betreft het grootste deel van de geschiedenis onzer Oost-Indische Compagnie van 1602 en die van eenige harer voorgangers.

Het denkbeeld eener dergelijke publicatie is niet het eerst bij mij gerezen, noch het groote nut voor het eerst door mij gevoeld van eene bijeenbrenging onzer Indische „contracten“: om hier den term te gebruiken, welke reeds voorkomt in de oudste overeenkomst door de Nederlanders in het Oosten gesloten, die van 1 Juli 1596 met Bantam, en sedert zóó zeer in gebruik is gekomen⁴, dat hij de technische term is geworden. In 1843 stelde de minister van Koloniën

¹ Verder zijn op het Algemeen Rijksarchief ook nog aanwezig 1° één band, welk bevat indices of registers op de Contractboeken der Kamer Amsterdam, onder den titel „*Register der Indische contracten*“, nl. op de vier boeken n. 1, 2, 3 en 4, van de Kamer Amsterdam, in den tekst bedoeld, „behoelende in 't korte de voornaemste saeken in voorschreven tractaten, verbonden etc. begrepen“, in a. w. een korte inhoud der contracten locaal gerangschikt; 2° in de collectie-Nederburgh een tweetal deelen onder den titel „*Register op de verhalen der contracten*“ 1596-1671, 1671-1742.

Green van drie leeft voor mijn uitgave beteekena, naast de Contractboeken zelve.

² Ik heb mij niet bepaald tot eigenlijke overeenkomsten van bilateralen aard, maar ook op privilegiebrieven, als fernans, enz., door Oostersche vorsten aan ons verleend, óók verklaringen van inbezitting, door de O. I. C. uitgesproken, enz.: documenten dus van unilateralen aard.

³ Ik kom hierop terug in de later te geven algemeene toelichting, waarvan bereiden (blz. XXVIII) sprake is. Reeds dadelijk eenstateer ik hier, dat contracten van zuiver-privaatrechtelijken aard, waarvan enkele ook in de verschillende Contractboeken voorkomen, door mij niet zijn opgenomen. Evenmin overeenkomsten, in Europa gesloten, als de vredestractaten met Portugal en Spanje.

Haud eene poging in het werk om te geraken ¹ tot «eene nauwkeurige lijst . . . van alle eilanden en plaatsen zonder onderscheid, die geacht konden worden middellijk of onmiddellijk onder ons oppergezag of onder onzen staatkundigen invloed te staan». Hem toch had getroffen «de onzekerheid, waarin men (aan het Departement van Koloniën) verkeerde ten opzichte der grenzen van ons Oost-Indisch gebied en der regten, welke in de verschillende deelen van dat gebied [ons?] toekwamen.» Deze onzekerheid was gebleken — en zeker pijnlijk gevoeld — toen, enkele jaren geleden, «door het Britsch-Indische bestuur eene opgave gevraagd (werd) van de onder Nederlandschen invloed staande natien, stammen en hoofden in den Oosterschen Archipel», eene vraag, waarop de Nederlandsch-Indische regering zich de eenvoudige weelde van een antwoord had moeten ontzeggen . . . ., «omdat zij daartoe niet in staat was». Band meende, «dat het niet aanging, in (eene dergelijke) onzekerheid te lijven» en gelastte «een speciaal onderzoek in de hier te lande aanwezige koloniale archieven». Dit vond plaats «door een vertrouwd ambtenaar onder de onmiddellijke leiding van den Minister», maar schijnt zich bepaald te hebben tot wat het Departement zelf aan bescheiden had en niet b.v. tot de Contractboeken zich te hebben uitgestrekt. Het bracht dan ook wel «bijzonderheden aan het licht omtrent onze regten», maar tevens aan den dag een «zeer groot getal leemten, waarin alleen in Indië voorzien kon worden». Een schrijven aan den Gouverneur-Generaal van 4 November 1843, met last, bovenbedoelde lijst te doen vervaardigen met vermelding van «de stellige gronden waarop (de) beschouwing (omtrent onze rechten) in elk geval steunt, stellige erkenning bij de tractaten (met Engeland) van 1814 of 1824, vroeger daadwerkelijk bezit of geldige contracten met de betrokken inlandsche hoofden», werd eerst den 1 Juli 1848 beantwoord. De Gouverneur-Generaal verontschuldigde den langen duur tusschen vraag en bescheid met het gebrek aan noodige gegevens. «Ware alles wat de buitenbezittingen betreft vroeger niet van zoo weinig belang geacht, dat men het der moeite waardig niet schijnt gekeurd te hebben, om nauwkeurig te constateren waaruit die bezittingen eigenlijk bestaan . . ., (enz.) . . . ware dit veld niet zoo onbebouwd gelaten, dan zou de

¹ Ik citeer hier uit W. van Goltstein's artikel *Koloniale Politik* in *De Gids* van 1879, II, bldz. 272, v. v. Vgl. ook Philalèthes, *Jean-Christien Haud* 's Gravenhage, Susan, 1859, bldz. 69; P. Mijer, *Jean-Christien Haud geschetst* (Utrecht, Kemink, 1878), bldz. 558, v. v.

bedoelde taak reeds sinds lang zijn ten uitvoer gelegd». Van een resultaat, voor ons doel van belang, blijkt echter niet.

Wel was men door het op last van Baud hier te lande op touw gezette onderzoek iets wijzer geworden en toen, naar aanleiding van Heuvel's interpellatie in de Tweede Kamer den 15 Februari 1850 -omtrent de uitvoering van art. 60, 1ste alinea, der Grondwet-, Baud aan het Lagerhuis overlegde eenige «Mededeelingen betreffende de Overzeesche Bezittingen van het Rijk»,¹ kon daarin het een en ander worden medegedeeld omtrent de verhouding tusschen het Nederlandsch-Indisch Gouvernement en verschillende deelen der Buitenbezittingen, o. a. op grond der contracten, gesloten van de eerste jaren der 17de eeuw af tot het midden der 19de. Maar meer dan dit gemaakte met in 't licht der openbaarheid van deze poging van Baud, aan wien overigens de beoefenaren onzer koloniale geschiedenis zooveel dank verschuldigd zijn.

Trouwens, het was bij dit historisch onderzoek hem niet te doen geweest om onze historiographie met eene nieuwe bijdrage te verrijken. Zijn doel daarmee was een doel van toenmaals in hooge mate actueele koloniale politiek: het vaststellen onzer rechten in den Oost-Indische eilandenzee. Hij had daarbij de contracten noodig, omdat en voorzover zij voor ons waren rechtstitels. Zijn onderzoek bepaalde zich dan ook tot den Maleischen Archipel.

Deze beperking lag blijkbaar ook in de bedoeling van de heeren J. Bondewijse en G. H. van Soest, toen zij bij het bewerken van *De Indo-Nederlandsche Wetgeving* er over dachten, van de vóór 1855 gesloten overeenkomsten eene opgave te doen naast de lijst van die, waarvan «ingevolge het voorschrift van art. 44 van het regerings-reglement»² mededeeling is gedaan aan de Staten-Generaal: een plan, waarvan zij om een straks nog even aan te roeren motief ook afstand deden.³

¹ *Verslag der Handelingen van de Staten-Generaal gedurende de zitting van 1849-1850*, bldz. 285 v. v.; *Bylagen*, bldz. 493, v. v., n°. XXXVI, 2.

² De discussie in de Tweede Kamer over dit artikel is te vinden op bldz. 318 v. v. van (Kombout's) *Handelingen der Regering en der Staten-Generaal betreffende het Reglement op het bevel der regering van Nederlandsch Indië*, III (Utrecht, Kemink, 1857). Niet van belang onthoort voor ons doel is wat daarin werd moogdeeld over annex 2 van artikel 3 van het Londensch tractaat van 1824.

³ Inzigt op deel III (Havlem, Batavia, Van Dorp, 1873) op bldz. 476, v. v. wordt een lijst der contracten sedert 1855 gegeven. Vgl. ook J. Bondewijse, *De contracten met Indische Vorsten* in *De Tijdspiegel*, 1856, II, bldz. 340, v. v.; *Encyclopaedie van Nederlandsch Indië*, I, bldz. 381, v. v.

Eveneens werd deze locale begrenzing gewenscht door den oud-minister E. de Waal, toen deze de wenschelijkheid bepleitte eener uitgave der Indische contracten.¹ Trouwens hij weuschte tevens eene — zij het voorloopige — beperking tot die overeenkomsten, welke gesloten waren „na 't regeeringsreglement“.

Ook hij had vooral op het oog den practischen kant van een dergelijke uitgave, al spreekt hij van de behoefte van „menig ambtenaar en *studeerende* . . . . aan zoo'n handleiding . . . .“ Ook hij ziet in de contracten in de eerste plaats weder de rechtstitels. En dan lag het in de rede, dat voor een dergelijke uitgave vooral gewenscht werden de overeenkomsten, gesloten met „Indische vorsten en volken“ van den Archipel en wel in de laatste decenniën.

Toch laat hij daarnevens ruimte voor eene andere opvatting. Immers zou hij „gaarne dan later onze *historische* kennis verrijkt (zien) door een vervolg over een vroeger tijdvak.“

Ik onderlijnde de woorden „*studeerende*“ en „*historische*“ in deze zinsnede van De Waal: door hem gebruikt, waar hij zijn eigen denkbeeld over eene contracten-uitgave stelde tegenover dat van een ander, die eene dergelijke publicatie wilde uit een geschiedkundig oogpunt, en die overdragen of overeenkomsten, door de onzen in het Oosten gesloten, beschouwde vooral als historisch materiaal.²

De naam van dien ander noemt de Waal niet, hij spreekt alleen van hem als van „een onzer beste schrijvers over koloniale zaken.“ Deze wilde een „volledige“, tegelijk „toegelichte verzameling over een ruimer tijdvak“. Niet *alléén* dus de contracten beschouwd als rechtstitels, maar ook zoovele als mijlpalen op den weg, door Neder-

¹ *Onze Indische financiën. Nieuwe reeks aantekeningen.* VI ('s-Gravenhage, Nijhoff, 1883), bldz. 282, noot 1).

² De geheele noot bij De Waal luidt aldus: „'t Zou een verdienstelijk werk zijn, een verzameling van al de na 't regeeringsreglement „met Indische vorsten en volken“ gesloten en aan de kamers medegedeelde „verdragen“ (gelijk die wet zo noemt), „overeenkomsten“ (gelijk het opschrift der bescheiden de wet verbetert), „kontracten“ (gelijk in Indië van ouds de geijkte term is), zoomede de sedert vele jaren gebruikelijke regeeringstoelichtingen daarvan bij de overlegging uit te geven. Menig ambtenaar en studeerende heeft aan zoo'n handleiding behoefte. Ik weet dat een onzer beste schrijvers over koloniale zaken hieraan gedacht heeft. Maar ongelukkig wilde hij meer, en wel een „volledige“ en toegelichte verzameling over een ruimer tijdvak. Zulk meer willen heeft al dikwijls het naastonds nuttige doen nalaten. Men beginne maar met dit laatste, gemakkelijkste; hier een bundel over een kwarteeuw, een heel stuk Indische geschiedenis dus. Gaarne zien wij dan later onze historische kennis verrijkt door een vervolg over een vroeger tijdvak“.

land in de ontwikkeling zijner koloniale macht in het Oosten afgelegd. Want ook als zoodanig hebben die contracten en verdere tractaten belang: waariu toch als 't ware worden samengebracht in één punt de al of niet gewenschte resultaten van het optreden der onzen in de verschillende deelen van het Oosten.

Al bleef mij dan onbekend de naam van den door De Waal bedoelden historicus, wel weet ik dat Mr. J. A. van der Chijs, de landarchivaris te Batavia, een soortgelijk plan jaren geleden heeft opgevat. Het bleek mij, toen ik vóór geruimen tijd met hem over mijne uitgave van gedachten wisselde.¹

Ook bij laatstgenoomden geschiedkundige is het bij het plan gebleven en van een uitgave onzer Indische contracten over geheel den duur van ons zijn in Indie en geheel de locale uitgestrektheid onzer koloniale betrekkingen in het Oosten kwam tot dezen tijd niets.

Zij is zeker niet uitgebleven uit gebrek aan belangstelling. Van het eerste oogenblik af, dat men behoefte heeft gevoeld, de geschiedenis van Nederlandsch Oostindie te schrijven, tot op den huidigen dag zijn de contracten, daar gesloten, beschouwd als behoorende tot het meest belangrijke historische materiaal. *Begin ende Voortgaang*, het bekende verzamelwerk uit het midden der zeventiende eeuw, zoowel als Valentijn's folianten uit de eerste jaren der achttiende eeuw, om van andere uitgaven uit 's Compagnie's tijd niet te spreken, daarvan de bewijzen. En toen in de 50er jaren der 19de eeuw begonnen werd met de eerste pogingen, het Oud-Koloniaal archief stelselmatig te onderzoeken in 't belang der historie, toen Mr. L. C. D. van Dijk daartoe werd 'in commissie gesteld',² toen werd reeds dadelijk door hem aan de overeenkomsten met Indische vorsten en volkeren bijzondere aandacht geschonken.³ Jhr. Mr. J. K. J. de Jonge volgde (1862, enz.) in zijn *Oykomst van het Nederlandsch gezag in Oost Indie* dit voorbeeld, bewust dan

¹ In onze briefwisseling noemde hij den naam *Corpus diplomaticum*, door mij nu gegeven aan deze uitgave, om een samenhangenden titel te hebben voor wat in den onderzocht nader omschreven is.

² Mr. G. W. Vreche's *herontdekking van Van Dijk in diens nagelaten werk Nederlands vroegste betrekkingen met Borneo* (Amsterdam, Scheffers), 1862, III, 3.

³ Vgl. *Nederland's vroegste betrekkingen met Borneo*; en zijn andere studien: *Zes jaren uit het leven van Weener van Bercken, geledt door 174 heren onze vroegste betrekkingen met Japan* (Amsterdam, Schellema, 1858); en *Twee tegenwaze de Golf van Carpentaria* (u. a. p., 1859).

of onbewust, zoowel toen hij geheel onze koloniale geschiedenis in het Oosten behandelde, als toen hij zich (met 1610) beperkte tot Java. Mr. P. W. Filet deed niet anders, toen hij zijn akademisch proefschrift ¹ over de Vorstenlanden bewerkte; Mr. J. A. van der Chys niet, toen hij over Djakarta en over Banda schreef. Voor de verdere Buteubezittingen handelden Dr. P. A. Tiele en schrijver dezer in hunne *Bouwstoffen* niet anders; voor Ceilon deed evenzoo Dr W. van Geer; voor Japan eveneens Nachod; voor China alweder evenzoo W. P. Groeneveldt; ik en vele anderen met stilzwijgen voorbij.

Het is niet te verwonderen, dat, waar zoo duidelijk, bij de behandeling der locale geschiedenis van onze betrekkingen met verschillende deelen van het Oosten, bleek de noodzakelijkheid, om het diplomatieke deel dier historie niet te verwaarloozen, zomin als de resultaten van de „met gewone diplomatieke fijnheid“ ² of, soms ook, — bithend der onzen, zooals die behchaamd zijn geworden o. a. in de overeenkomsten met Indlandsche vorsten en volkeren; het is niet te verwonderen, dat meer dan eens is gedacht worden aan een uitgave dier verdragen over geheel den tijdduur en geheel de uitgestrektheid van Nederlands mogendheid in het Oosten.

En evenmin, dat op de wenschelijkheid eener dergelijke publicatie werd gewezen. „Eene volledige uiteenzetting“ van „de verhouding der Indlandsche staatjes tot het Gouvernement“ — zegt Mr. L. W. C. van den Berg, ³ — zal „eerst mogelijk zijn na algeheele openbaarmaking der hierbedoelde contracten, vooral der oudste, vergezeld van de noodige historische toelichting. Zoodanige openbaarmaking heeft nog steeds niet plaats gehad, hoe wenschelijk het ook zoude zijn, dat die werd ter hand genomen. Tal van quaesties zouden immers daardoor worden opgehelderd . . .“ En in den pentestrijd tusschen Mr A. J. Immiok en den heer E. Morasco over de Nederlandsch-Indische Rechterlijke organisatie ⁴ en de Indlandsche zelfbesturen werd het nut van de openbaarmaking der contracten uitdrukkelijk en implicite duidelijk in het licht gesteld.

Waarop is steeds afgestuit de verwezenlijking van dergelijke plannen? Omdat men wilde „volledigheid“ en omdat deze niet te

¹ *De verhouding der Vorsten op Java tot de Ned. Indische Regeering* (’s-Gravenhage, 1895).

² *Vrede*, t a p., blz. 9.

³ In deze *Bijdragen*, LIII (1901), blz. 3.

⁴ *De Indische Gids*, November 1902, April en Juli 1903, vooral Juli 1903, t. 1z. 542, v. v.

betreft is.¹ Zowel de «een onzer beste schrijvers over koloniale zaken» van De Waal, als de heeren Boudewijse en Van Soest, die door hunne daarvoor «in het werk gestelde pogingen» al spoedig zagen, dat het bedoelde «overzicht immer volledig zoude kunnen zijn» en M^r van der Chijs, die mij waarschuwde, dat ik nooit al de contracten, door de O. I. C. gesloten, zoude kunnen benaderen, lieten daarom hunne voornemens varen. Gedurende mijne werkzaamheid aan het Oud-Koloniaal archief was mij dit alles natuurlijk eveneens voldoende gebleken. Maar deze wetenschap heeft mij mijn plan niet doen opgeven, heeft mij echter wél doen zien, dat ik mij te beperken had in mijn zucht naar «volledigheid». Welke grenzen ik daarna heb gesteld, zal ik straks uiteenzetten.

Een andere eisch, door De Waal's historicus gesteld, was «dat de uit te geven verzameling «toegelicht» dreide te worden. Een desideratum, waarmede ik het volkomen eens ben. De contracten uit te geven, *gheel* *alleen* als raw, onbewerkt materiaal, zonder toelichting, zonder verklarende aantekeningen, leek mij niet de juiste wijze van handelen. Hier zat echter de groote moeilijkheid. Niet alleen in de verklarende aantekeningen: met behulp van allerlei gedrukte werken en de voorlichting van vakgenooten, zou ik hierin een heel eind komen, al zou het tijd kosten. Maar de toelichting, m. a. w. de geschiedenis van elk document, zou grootere bezwaren met zich meebrengen: immers deze zoude niet altijd, zelfs dikwijls niet, te putten zijn uit gedrukte werken, zou dikwijls slechts te geven zijn na omstandig, tijdroovend onderzoek in de archieven zelve. Dit bezwaar zou voor mij onoverkomelijk zijn geweest, indien het niet reeds voor een deel ware overwonnen geweest, vóór ik met de uitgave begon.

Dr P. A. Tiele, de beste beoefenaar onzer koloniale historie, dien wij ooit hebben gehad, koesterde het plan te geven een geschiedenis van de Nederlanders buiten Europa, aldus volgend het voorbeeld zijns grootvaders, den hoogleeraar P. N. van Kämpen. Daartoe heeft hij aangelegd eene verzameling aantekeningen uit het Oud-Koloniaal archief. Bezig met de uitgave der *Bonnestoffen voor de geschiedenis der Nederlanders in den Maleischen Archipel*, beperkte hij zich niet tot het inzien en excerperen van de archiefstukken betreffende die deelen onzer moederland in het Oosten, maar maakte

¹ Vgl. eene opgave der reeds elders gedrukte contracten uit den tijd der O. I. C. in *Encyclopedie N. L.*, IV, bldz 617, s. v.

hij extracten ook uit de documenten, welke van belang waren voor de geschiedenis der Nederlanders in Azië, Australië en Afrika, daarbuiten gelegen. Die aantekeningen kwamen, na Tiele's betreurden dood, in mijn bezit. Ik heb het voorbeeld van hem gevolgd en het maken dier notities voortgezet, en voorzover het excerpereen te tijdroovend werd, toch steeds nauwkeurig aangeteekend, waar het een en ander, voor bovengenoemd doel van belang, is te vinden, zoodat ik, zonder zelf een nader onderzoek te doen, extracten zoude kunnen laten maken. Deze aantekeningen, voor een doel van wijdere strekking gemaakt, leverden nu vele bouwstoffen voor de historische toelichting voor de contracten en verdere overeenkomsten enz.

De grondslag dan voor deze publicatie zijn de Contractboeken bovengenoemd. Het eerste daarvan (dat trouwens voor dit doel onzer uitgave in de eerste plaats belang heeft) behoort tot het archief der Kamer Amsterdam. Het is een folio-manuscript, dat op de eerste bladzijde der contracten het korte opschrift draagt „Contract Boeck van de E. Compagnie.” Daar de band later is vernieuwd, ontbreekt de oorspronkelijke rugtitel, tenzij de tegenwoordige daarvan een afschrift is: „Tractaten met verschillende Indische Vorsten, Firmans, Caulls, door dezelve verleent sedert 1596—1662. N° 1.”¹ Aan den eigenlijken inhoud gaat vooraf een, 30 bladzijden tellend, „Register deses boecks, vervattende alle firmans, caulls en specialijk de contracten, met verscheijden coningen, princen en potentaten in Orienten aengegaen en besloten ten eene, ende de gecommiteerdeus van wegen d'Generaele Nederlandsche G'octroijeerde Oostindische Compagnie ter andere zijde, aevanck nemende met het jaar van 1596 tot den jare 1662.”²

Dit register is van dezelfde hand als het laatste gedeelte der contracten van deel I en alphabetisch gehouden: „Amboijua ende onderhorige comptoiren” of „Amboijua met den aenkleven”, „Achin, Arracan, Bantam, Batavia opt' eijlandt (!) Jaccatra, Bouton, Banda, Bengale (Bengala), Bassura³, Cormandell, Combodia⁴, Engellsen,⁵

¹ Dit nummer doelt op de serie Contractboeken der Kamer Amsterdam van 4 deelen. De overige deelen beschrijf ik later, naarmate ik ze tot grondslag mijner publicatie leg.

² De drie laatste woorden zijn met een andere hand dan de overige geschreven.

³ Begint pas met 1651, komt dus in dit deel mijner uitgave niet voor.

⁴ Begint met 1 October 1636, maar zoowel dit contract als dat van 1640 is van privaatrechtelijken aard en daarom door mij niet opgenomen.

⁵ „Artijoulen van verdragh tusschen d'Engelsse Oostindische-Compagnie

Formosa, Jambij, Mattaram, Maccassar, Malacca, Moluccos, Magelanes¹, Mogha, Martapoura, Mallaabar, Madagascar, Persia, Palimbangh, Quinam,² Solor en Tijmor, Sijam en Pattanij, Seijlon, Saratta, Westeust,³ Wingurla en Goa.”

Dan volgen de contracten zelve, chronologisch geordend met enkele kleine vergissingen —, op 780 bladzijden, waarvan die tot 15 Augustus 1650 beslaan 519 pagina's. Het zijn natuurlijk alle copieën en vermoedelijk alle door dezelfde hand geschreven. Blijkbaar hebben Bewindhebbers der O. I. C. reeds in de laatste jaren der 17de eeuw behoefte gevoeld,⁴ afschriften der contracten tot één geheel te verzamelen. Wel werden verder onder de brieven, rapporten enz., welke geregeld met de retourschepen uit Batavia en elders naar de verschillende Kamers werden gezonden, ook de contracten (soms in originali) opgenomen, wel worden zij ook dikwijls aange troffen in het *Dagh-Register gehouden int Casteel Batavia*, maar, hetzij dan dat er van waren verloren gegaan, hetzij ter wille van het gemak in de raadpleging, het contractboek werd aangelegd.

Het eerste deel daarvan is niet alleen slordig gecopieerd, maar ook hoogst onvolledig. Hoe aan dit laatste voor het doel dezer publicatie zoo bedenkelijke gebrek nu tegemoet te komen? Ook hierbij was Dr. Tiele's handschriftelijk materiaal mij den weg. Deze geleerde had eene lijst aangelegd van de in gedrukte werken bekend gemaakte documenten betreffende onze koloniale geschiedenis, en daar onder natuurlijk ook de hier en daar reeds gepubliceerde contracten. Een aantal boeken waren voor dit doel reeds door hem bewerkt: een ander aantal werden door mij nog voor dit doel nagegaan. Deze arbeid bracht een belangrijk voordeel, hij deed zien welk eene massa gegevens over de geschiedenis der Nederlanders in Oost en West

en andere edelrijde avonturiers in Assada, den 21sten November 1649 in Londen besloten” Door mij niet opgenomen. Dat dit stuk verzeild is geraakt in het Contractenboek onzer O. I. C. wordt verklaard door de toevoeging: „Dus alhier op Batx uit Suratta toegesonden int jaer 1651” Vgl. over deze overeenkomst o. a. B. Wilson, *Ledger and Sward*, I, Londen, Longmans, Green, p. 259 ff.

¹ „Contract tusschen de Magelaense zonde (Oostindische Comp. bij d'Ed. Mogenda Hoozen Staten Generaal afgesproken”, 5 October 1623. Door mij niet opgenomen.

² 9 December 1651.

³ Van Sumatra.

⁴ Ik kom op dit punt terug, wanneer ik in een der volgende deelen een aanteekening geef op den inhoud, enz. der politieke contracten, tractaten enz.

(en daaronder een aantal contracten) reeds gepubliceerd is, dikwijls in uitgaven, waar men ze niet of ternauwernood zoude zoeken. Deze oogst, gevoegd bij de, trouwens kleinere, welke Hooykaas' *Repertorium* met de vervolgen daarop van Hartmann opleverde, gaf eene welkome aanvulling op de Contractboeken der Kamer Amsterdam.

Vooral op deel I, hetwelk wel het minst volledige is. Dit is reeds dadelijk gevoeld, toen werden gecopieerd de contracten na 1662 ¹. Reeds in "t Contractboek" n°. 2 diende men weder te beginnen met 1658. Het volgende nummer, dat eigenlijk zou moeten aanvangen met 1669, brengt ons weer terug tot 1623, terwijl n°. 1, dat loopen moest van 1684 tot 1701, er nog heeft van eenige vroeger jaren. Eerst bij n°. 4 (1701—1742) komt men tot rust. Contractboek Amsterdam III leverde mij dus weer eenig materieel voor het eerste deel dezer uitgave.

Ook deed dit de foliant, welke door zijn eigenaardigen band aan ieder, die eenszins tehuis is in het Oud-Koloniaal archief, dadelijk doet zien, dat hij heeft behoord aan de Kamer Zeeland. Hij draagt den niet geheel juistten rugtitel: «Contracten met Ind^e. Vorsten etc. van A^o 1658 a 1773». In dezen bundel ² zijn verschillende verzamelingen samengebonden, allen gecopieerd tusschen 1769 en 1773, of alle in 1773: «Contracten met den Theuver ³ aangegaan» (1658—1769); «Diverse Caus, en andere Privilegie Geschriften, door d' L. Compagnie successive in 't Vorstendom Tausjoer geobtaineerd, . . .» (1658—1773); «Contracten met den Koning van Candia aangegaan» (1649—1686); «Eenige Copias Contracten met den Tausjouwer ⁴ aangegaan» (1676—1691); Contracten met den Treviscoor ⁴ en Naxk van Madure aangegaan» (1638—1769); «Verzameling van alle de Contracten met en Privilegie-geschriften van de Inlandsche Vorsten en Regenten, zedert 1612 tot 1773, ter Kuste Chormandel», welke laatste collectie, de registers niet medegerkend, 237 bladzijden bedraagt.

Dit Contractboek Zeeland is dus minder dan n°. 1 van het Contractboek Amsterdam een doorlopend geheel. Het bestaat uit eenige aparte collecties, na aankomst in patria vermoedelijk bijeengebonden.

¹ Later kom ik op die deelen terug, naarmate zij voor een volgend deel dezer uitgave door mij worden gebruikt.

² Later kom ik nog op zijn herkomst terug.

³ Over dezen „Vry-heer" op de kust van Madura zie men o. a. Valentijn, *Ceylon*, bldz. 184.

⁴ Zoo spreekt de O. I. C. ook van „den Mataram", bedoelende de vorst van dit rijk.

en komt dus meer overeen met eene andere verzameling waaruit ik putte, en behoorende tot het archief der kamer Amsterdam. Dit zijn de z.g. Overgekomen brieven en papieren uit Indië: ¹ eene reusachtige rij kohieren, de grootste schat van 't Oud-Koloniaal archief, die in bijna volledige reeks bevatten de brieven van Gouverneur-Generaal en Raden, de z.g. Generale Missives, met als bylagen en bewijsstukken een groot aantal brieven van en aan de bestuurders der verschillende Nederlandsche bezittingen in het Oosten, een groot aantal rapporten, adviezen en andere documenten, enz., waaronder natuurlijk ook vele „contracten“, om nog eens weer den algemeenen technischen term te gebruiken, niet alleen in copie, maar ook verschullende zelfs in originali. Registers maken van de meeste deelen het raadplegen gemakkelijk, al zijn daarvan verloren gegaan. Deze registers zijn voor mijn doel geheel doorloopen en op deze wijze zijn alweder eenige contracten ontdekt, van elders onbekend. Verder kwamen mij ook toevallig van dergelijke documenten in handen, terwijl ik, vroeger en later, voor andere doeleinden in het Oud-Koloniaal archief werkte. Dan leverde een enkele particuliere verzameling mij eenige stukken.

Het spreekt wel van zelf, dat óók op deze wijze nog niet de volledige volledigheid werd bereikt. ² Daarvoor zou noodig zijn een stelselmatige bestudeering van het grootste deel van het Oud-Koloniaal archief. Dit deed ik niet: hier waren in dit opzicht de boven bedoelde grenzen, welke ik meende te moeten stellen aan mijn zucht naar volledigheid. Te eerder deed ik dit, omdat bij iedere uitzetting van de grenzen, gaandeweg bij mijn onderzoek naar contracten bereikt, de oogst minder werd: de aanvulling uit gedrukte werken gaf heel wat, die uit het Contractboek Amsterdam III voegde reeds minder onbekende aan het bekende toe, die uit het Contractboek Zeeland leverde alweder minder nieuws, die uit de Overgekomen brieven en papieren gaf weinig, omdat bijna al de daarin opgenomen

¹ De Contractboeken der Kamer Amsterdam beooren daartoe natuurlijk ook, maar zij worden op het Rijksarchief steeds als een afzonderlijk bij elkaar behoorend geheel beschouwd.

² Het bleek mij zelf duidelijk, want mij zijn kort geleden, te laat om ze nog in het Aanhangsel op te nemen, eenige „contracten“ bekend geworden uit de tijdruimte waarover dit mijn eerste deel loopt. Ik deel ze in een volgend deel mede.

Contracten, waarvan ik alleen den datum ken, zonder meer, heb ik niet genoemd.

contracten reeds voorkwamen in een der andere door mij geraadpleegde verzamelingen.

Een andere grens, door mij gesteld, is deze, dat ik mij bij mijn regelmatig onderzoek in de oud-koloniale archieven bepaalde bij die in Den Haag en niet ook ging zoeken te Batavia. Wel heb ik een enkele vraag om inlichtingen in deze aangelegenheid mij veroorloofd en de heer H. Moresco had naar aanleiding daarvan de welwillendheid, mij te verschaffen eenige lijsten van contracten, voorkomende in de zich op 's Lands Archief bevindende verzamelingen. Deze lijsten, gevoegd bij wat Van der Chijs' *Inventaris van 's Lands Archief te Batavia* (Batavia, Landsdrukkerij, 1882) mij daaromtrent had geleerd,¹ deden mij al spoedig zien, dat de moeite en kosten aan een dergelijk onderzoek verbonden, niet evenredig zouden zijn aan de waarde van de enkele, maar niet vele, vondsten, welke daar ongetwijfeld zouden zijn gedaan.

Nog andere beperkingen had ik mij te getroosten — zij het dan tegen mijn zin —, om deze publicatie in overzienbaren tijd mogelijk te maken. En hiermede kom ik op de wijze van uitgaaf, op de regelen die ik daarvoor heb gevolgd en die ik daarvoor m. i. had na te laten.

Het eerste deel van het Contractboek der Kamer Amsterdam, door mij dan als grondslag gebruikt voor dit mijn eerste deel, is een wel niet geschreven, maar zeer slordig afgeschreven copie. Soms zou men bijna betwijfelen, of de copist het Nederlandsch van den tekst heeft begrepen. In elk geval, die tekst is niet altijd onbedorven, terwijl in de spelling der woorden de liefelijkste anarchie heerscht. Met het oog hierop heb ik gemeend, mij de vrije hand te moeten voorbehouden bij het afdrukken van den tekst van Contractboek Amsterdam I, en, in verband hiermede, met het afdrukken van die contracten, welke ik verder in handschrift aantrof en gebruikte: in zoverre ik niet een of anderen vasten regel daarbij heb gevolgd. De interpunctie b. v. is door mij zelf dikwijls aangebracht of gewijzigd, waar dit voor het recht begrip mij noodig scheen. Indien echter ook maar de geringste vrees voor twijfel bestond, heb ik dit steeds op een of andere wijze aangegeven. Beslist aan te wijzen schrijffonten²,

¹ Zie blz 92 en het Zink-register op C. d. F., Contracten, Fernan, enz.

² Het zijn leedwozen zijn, vooral in de eerste helft van de documenten, drukfonten blijven staan, o. a. ten opzichte der spelling van y en y. Dierzelv reden, welke één der oorzaken is, dat dit deel der Bijlagen het jaartal 1907 in plaats van 1905 op het titelblad draagt, verhinderde mij dikwijls en soms geronnen t. j. te teeken, de noodige zorg aan de correctie te besteden.

welke verbetering bepaaldelijk behoeften, zijn door mij aangebracht; maar alweder met zonder te waarschuwen, indien mij dit loodig voorkwam. ¹ Een enkele maal wist ik met den tekst geen weg: ook dit is steeds door mij aangegeven. Zoo heb ik beproefd, altijd een bruikbare lezing te leveren en mij daarbij meer trachten te stellen op het standpunt van den gebruiker van het boek, die een leesbaren en gemakkelijk te hantieren tekst noodig heeft, dan op het standpunt van den critischen bekijker van tekstuitgaven, die meent, dat buiten publicaties naar vast model nu eenmaal geen heil is te vinden. ²

Een eenigzins anderen weg sloeg ik in ten opzichte van die stukken, welke ik ontleende aan gedrukte werken. Deze nam ik steeds letterlijk over, zooals ik ze vond. Meende ik mij ten opzichte daarvan een opmerking of wijziging te moeten veroorloven, dan deed ik dit in noten. Maar hiermede ben ik ten aanzien der reeds gedrukte documenten zeer spaarzaam geweest.

Het Contractboek Amsterdam I dan was de grondslag van dit mijn eerste deel. De daarin afgeschreven documenten dan zijn allen slordige kopieën. Men zal misschien zeggen, dat ik nu had moeten zoeken, of er in het Oud-Koloniaal archief of elders geen originalia of betere afschriften aanwezig waren, om die dan voor bovenbedoelde in de plaats te stellen. Ik deed dit niet: alweder een beperking bij mijn arbeid, die ik mij noode moest laten welgevallen, maar die mij noodzakelijk voorkwam, wilde de uitgave tot stand komen. Alleen wanneer mij toevallig een beter exemplaar dan dat van 't Contractboek in handen kwam, heb ik het natuurlijk gaarne opgenomen: ik heb dan telkens gewaarschuwd. ³

¹ Kleine onbedingte varianten bij twee of meer verschillende lezingen heb ik niet aangegeven.

² De spelling van eigenamen, vooral van plaatsnamen, gaf veel moeilijkheid. Om toch eenige uniformiteit daarin aan te brengen, heb ik mij veelal gehouden aan de spelling zooals ik die aantref in bepaalde werken, b. v. de Encyclopedie van Nederlandsch-Indië, Hunters *Gazetteer*, enz. Vooral in het begin is mij dit echter niet steeds gelukt, om dezelfde reden, die mij de correctie belemmerde.

³ Een enkele maal is ook de tekst in een inlandsche of vreemde Europeesche taal overgehevven. Ik nam dien dan slechts op, als ik de taal athenazoover aanwezig ben, het ik oemgervende den inhoud van den Nederlandschen met dien van den vreemde tekst zelf kon vergelijken. B. v. de Japansche pissen van 1660 en 1661 heb ik (leen in het Nederlandsch opgenomen; de overkomsten op Amboin gesloten 3 Maart 1665 ook in het Spaansch, het Bandus h contract van 9 Mei 1624, enz. ook in het Maleisch. Trouwens, het getal van dergelijke teksten in een vreemde taal, die mij bekend zijn geworden, is gering.

Wat de toelichting der contracten betreft, zij is van tweelei aard.

In de noten geef ik allerlei aantekeningen, verklaringen van woorden¹, bewijsplaatsen enz. Boven ieder verdrag gaf ik in eene korte historische uiteenzetting de redenen waarom men tot het sluiten daarvan overging en de omstandigheden waaronder dit geschiedde, terwijl ik in het laatste deel dezer uitgave eene „Toelichting” hoop te geven van *algemeenen* aard omtrent den inhoud der contracten, de autoriteiten, welke ze sloten, enz. enz.

Wat nu de aantekeningen, enz. in de noten betreft, ik heb gemeend, mij hierbij te moeten stellen op het standpunt van den gebruiker, zóó dat deze onmiddellijk de verklaring in 't kort vond aangegeven, die hij noodig heeft. Steeds heb ik bewijsplaatsen, bron of literatuur daarbij genoemd, zoodat hem middelen tot controle, rekt hij haar wenschelijk, niet ontbreken. Steeds gaf ik bij voorkeur daarbij beknopte werken of encyclopaedien² aan en niet uitgebreide uitgaven, die voor den gebruiker reeds daarom minder geschikt zouden zijn, omdat zij veelal minder gemakkelijk hem ter raadpleging ten dienste staan. Bestond bij mij twijfel omtrent een of ander punt, dan heb ik gezorgd, van dien twijfel te doen blijken. De verklaring van vreemde namen, uitdrukkingen enz. was voor mij een zeer lastig deel van mijn arbeid, ik kwam toch daarbij dikwijls op mij geheel onbekende, of onvoldoend bekende terreinen en moest bij anderen om hulp aankloppen. Nooit werd mij die bijstand onthouden, maar wjl ik zoo dikwijls steunen moest op anderen, heb ik gemeend, mij hierbij te moeten beperken tot de meest eenvoudige verklaring, zonder door een meer uitvoerige een schijn van weten aan te nemen, dat ik niet bezit. Om schijn van geleerdheid te vermijden, zal ik menig een misschien te sober zijn geweest.

¹ Een enkele verklaring heb ik nog geplaatst in de „Lijst van eenige vreemde woorden en uitdrukkingen” (blz. 583 v. v.)

² B. v. Hunter's *Gazetteer*. Tot mijn spijt vernam ik eerst, toen dit deel reeds bijna gedrukt was, dat de uitgave in 9 deelen (1881) later gevolgd is door een tweede in 11 deelen (1885—1887). Daar echter steeds iedere verwijzing naar Hunter door mij gecontroleerd is geworden door andere gegevens vrees ik niet, dat ik door het gebruik der eerste editie op dwaalwegen ben gebracht.

Van Yule en Burnell's *Hobson-Jobson* gebruikte ik de eerste uitgave (1880). De tweede was slechts gedeeltelijk gepubliceerd toen ik begon te drukken. *Hobson-Jobson* heb ik veel gebruikt juist om het groot aantal bewijsplaatsen bij elk woord of uitdrukking, waarvan er vele door mij konden worden geraadpleegd en gecontroleerd.

misschien bij sommigen wel den schijn van onwetenschappelijkheid hier en daar op mij hebben geladen.

Van de korte historische uiteenzettingen moet men ook niet meer verwachten dan ik daarmede heb bedoeld. Een uitvoerig geschiedkundig relaas kon natuurlijk niet op mijn weg liggen; ik zou dan moeten hebben geschreven onze Oostersche koloniale geschiedenis in haar geheel. Het was mij met die summere overzichten alleen te doen, om den gebruiker te orienteeren. Natuurlijk, dat dit bij het ene contract uitgebreider moest worden dan bij een ander; soms om het meerdere of mindere gewicht van een verdrag, soms ook om de meerdere of mindere bekendheid van de gebeurtenissen, die er bij ter sprake kwamen, dan weer omdat meer of minder gemakkelijk in enkele woorden te zeggen viel, wat ik te zeggen had: dit verschil in omvang is niet een gebrek aan éénheid in den opzet van mijne uitgave, maar werd door mij noodzakelijk geacht. Behalve mijn eigen korte uiteenzetting gaf ik bronnen en literatuur: waren de reeds gepubliceerde in mijne oogen voldoende in volledigheid en betrouwbaarheid, dan beperkte ik mij tot het mededeelen daarvan ¹, om de eenvoudige reden, dat deze den gebruiker gemakkelijker ten dienste staan dan de slechts in de archieven aanwezige onuitgegevene. Dikwijls echter heb ik ook tot de laatste mijn toevlucht moeten nemen. ² Ook hierbij zal men groot verschil in omvang, ook in belang, aantreffen van de aangegeven gegevens: alleen reeds onze meerdere of mindere kennis, die wij hebben omtrent een of ander geschiedkundig feit, omtrent den loop van zaken in een of ander deel van het Oosten noopte mij ook hier tot verschillende behandeling.

Onze meerdere of mindere kennis . . . . Dit brengt mij nog op een andere moeilijkheid, die ik had te overwegen.

Ofschoon veel onbekends door mij thans is gepubliceerd, was toch een aantal der contracten — en dit geldt vooral voor de periode van 1596 tot 1650 — reeds vroeger uitgegeven: moest ik ook deze

¹ Voorts noemde ik de bronnenpublicaties en die „Darstellende Arbeiten“ welke de resultaten van het onderzoek ten aanzien van een of ander punt zoveel mogelijk hebben samengevat met opgave van de door de bewerkers gebruikte bronnen en literatuur. Een lijst van de meest door mij gebruikte werken gaf ik aan het slot van dit deel: ik kon daarom in de noten enz. de titels zeer in't kort aangeven.

² Voorzover het tegendeel niet uitdrukkelijk is aangegeven, berusten de onuitgegeven bronnen, waarnaar ik verwijs, alle in het Oud-Koloniaal archief te 's Gravenhage.

thans nog weder publiceeren? Ik heb gemeend, dit wel te moeten doen. Het kwam mij voor, dat wij thans al de verdragen, enz. in ééne uitgave moesten vereenigen, zonder den gebruiker te verwijzen naar wat reeds elders — in zoovele verschillende boekwerken — mocht verspreid zijn. Buitendien, dit bezwaar zal voor de volgende perioden minder wegen, omdat wat haar betreft veel minder gepubliceerd is ¹.

Mocht ik en moest ik — ziehier eene andere vraag — ook gaan schiften tusschen meer of minder belangrijk? Hieromtrent heb ik niet zoo spoedig tot een besluit kunnen komen. Ik heb er over gedacht, de minder belangrijke contracten — want die zijn er zonder twijfel — niet in hun geheel op te nemen, maar daarvan slechts den inhoud in het kort weer te geven. Maar ten slotte ben ik toch van dit denkbeeld teruggekomen: de besparing van plaatsruimte zou — zoo bleek mij — te gering zijn om te wettigen het bedenkelijke, dat altijd in een keuze ligt, waarbij subjectieve meening en subjectief oordeel zoo'n groote rol kunnen spelen ². Buitendien: ook kleinigheden en oogenschijnlijk onbelangrijke bepalingen in dergelijke overeenkomsten blijken soms de moeite van het opnemen waard, ook al zijn zij niet, wat toch dikwijls het geval is geweest, geworden een bron voor nieuwe onderhandelingen, met nieuwe overeenkomsten in haar gevolg. Ik besloot daarom, geene keuze te doen, maar alle contracten, enz. die ik aantrof, op te nemen; alleen indien vroegere overeenkomsten later onveranderd werden hernieuwd, liet ik alleen de bevestigings- en hernieuwingsclausule afdrukken.

De documenten heb ik in chronologische volgorde geplaatst, in de volgorde dus, zooals die in hoofdzaak door de Contractboeken Amsterdam was aangegeven. Aan het slot mijner geheele uitgave zal ik een lijst opnemen van de contracten in locale rangschikking. Voorloopig verwijs ik naar het Register van plaatsnamen in dit deel ³, waar met vette cijfers zijn aangegeven die bladzijden, waar de namen voorkomen der landen, steden enz., waarvoor een of ander contract, enz. geldt. Deze namen komen natuurlijk niet altijd overeen met het opschrift boven ieder document: dit noemt steeds zooveel moge-

¹ Valentijn b. v. houdt op met ongeveer 1700; de *Dagh-Registers* loopen tot nog toe slechts over de 17de eeuw; de *Bouwstoffen* nog slechts tot 1650, enz.

² Korte inhoudsopgaven van ieder contract heb ik, ofschoon er waren die mij van het wenschelijke daarvan trachten te overtuigen, ook daarom weggelaten.

³ Bldz. 568 v. v.

lyk het administratief onderdeel, de bestuursafdeeling, waartoe die landen enz. behoorden, op welke de overeenkomst betrekking heeft ¹. Niet strikt was dit steeds vol te houden: alleen reeds niet, omdat de administratieve indeeling van het Nederlandsch-Indië van de dagen der O. I. C. (hetzij dan direct gebied; zelfbesturende rijken, Interessenphare of enkel handelsterrein) niet steeds gelijk is gebleven.

Ik stel mij voor, de contracten tot 1811 in drie deelen van ongeveer denzelfden omvang uit te geven. Het schijnt oppervlakkig wel, dat er nog een vierde deel mee zal gemoeid gaan, omdat dit eerste deel slechts over een halve eeuw loopt van de vier te behandelen halve eeuwen, terwijl van de vier Contractboeken der Kamer Amsterdam het eerste daarin nog niet geheel is gepubliceerd. Maar, zooals ik reeds opmerkte, in dit eerste deel is heel wat opgenomen uit archiefstukken buiten de Contractboeken en uit gedrukte werken en dit zal voor de jaren na 1650 steeds minder worden: de Contractboeken zijn steeds nauwkeuriger bijgehouden.

Bij het laatste der drie deelen hoop ik dan te geven eene Algemeene toelichting en een in locale volgorde gerangschikte lijst van al de door mij gepubliceerde contracten.

Ten slotte een woord van hartelijken dank aan allen, welke deze uitgave mogelijk hebben gemaakt en mij daarbij hebben geholpen. Dat mettegenstaande zooveel bystand vele feilen mijn arbeid gelukkig hebben gelaten, ligt zeker niet aan hunne welwillendheid, maar aan mij zelf, die niet steeds de moeilijkheden, die zich bij mijn werk voordeden, voldoende heb weten te overwinnen.

De namen van hen, welke mij hun hulp en bijstand gaven, alle te noemen, waartoe zou het dienen misschien is er voor hen wel eenige voldoening, als zij zien, hoe ik van hunne voorlichting heb gebruik gemaakt.

Een enkele uitzondering! Den Algemeenen Rijksarchivaris, den heer Jhr. Mr. Th. van Riemsdijk, die mij indertijd de toestemming verschafte tot de uitgave der Contractboeken en den toenmaligen Minister van Koloniën, den heer J. T. Cromer, die haargaf, meen

¹ Zoo ressorteerden — om een voorbeeld te noemen — de Keo en Aroesatien onder Banda; ik heb de daarmee gesloten contracten onder het hoofd „Banda" gezet.

² Of tot 1816 -- Dat eene uitgave der contracten na 1816, in aansluiting aan deze publicatie zeer wenschelijk is, behoeft geen nader betoog. Indien zij niet door een ander wordt ondernomen voór u j., ben ik van plan, zooder eveneens voor den druk te bewerken.

A.

COMPAGNIE VAN VERRE

1594—1598.

I. BANTAM.

1 Juli 1596. *

De eerste schepen, welke uit Nederland naar Indië onder zail zyn gezan — 2 April 1595 — berekten Bantam den 24 Juni 1596. Cornelis de Roeyman, de hoofdleider der handelszingelegenteden op de Nederlandsche schepen, maakte gebruik van de welwillende ontvangst van den kant des Bantamschen riksbestuurders (mangkoe boem of patih), welke te mandorjagheid van den Vorst de regaating voorde, om een handelsverdrag te sluten. (Vgl. lieerlij vooral H. C. Rooze, *De eerste Nederlandsche handelsonderneming op Oost-Indië en Cornelis de Roeyman*. T. Ischrift van het Kon. Nederlandsch Aardrijkskundig Genootschap, Tweede Serie, XII, 1895, blz. 122, xv.)

Mijn Heere.

Also het God Almachtich, ende haere E. gelieft heeft ons met vier schepen te besoecken: ende wij daer en boven gesien hebben de patenten diet den Doorlichtichsten Princee Mauritz van Nassau gelieft heeft dat sij ons souden verthomen: door de welke wij bevinden dat sijn Exce. ons alle verbontenis ende vrantschap aanbiedt, ¹ ende dat die selve door U. E. Heere, die inde patente

* Het hier opgenomen „transkript“ uit het Portugeesch van dit contract berikt in het archief der Staten van Holland — De Jongh, *Ophiacut*, II, blz. 371, neemt dit contract op, zo lieer te vermelden, dat het is een ander contract dan dat van 11 October 1596 (i. a. p., blz. 372. Toile, *Europæes*, V, blz. 391, spreekt in 't geheel niet over dit contract van 1 Juli. (Vgl. Rooze, i. a. p., blz. 119, 111, 123.)

De datum van het contract blekt uit *Reverum et urbis Amstelredamensium Actere*. Auctore Joh. Isacio Pinna. (Amsterdam, Jacobus Hondius, 1611, p. 155, waar van het contract een Latijnsche vertaling „ex Laciniano“ voorkomt. Op blz. 193 der Nederlandsche bewerking van Pontanus' zwaer *Historische beschrijvinghe der vier wijt beroemde koopstede Amsterdam, Tex Amsterdam, Ghedracket bij Jacobum Hondium*, 1611, komt voort een Nederlandsche vertaling van het contract, dat wél in bewoordingen, niet in inhoud, afwijkt van de heer *Vogel*'s. Ik liecht van den datum bij Pontanus, waar zomblijck do datt werd n *soeven dag vóór dag*, meer dan een dien xv. 1 Juli, welke geplaatst is boven een extract uit dit contract, voorkomende in deel I van het Contractboek en *Verorder* ingezomen, en ook voorkomt in het afschrift in 's Lands Archief te Batavia.

¹ Vgl. J. A. van der Oijp, *Geschiedenis der stichting v. a. de Vereenigde O. I. Compagnie*. Tweede druk Leyden, P. Ergeus, 1857, blz. 10, v.

genemt zijt, soude bevesticht worden. So ist dat wij te vreden zijn een gestadighe ligue van vrientschap ende verbontenis met den Doorlichtigen Prince voorschreven ende met U. E. te maecten, ende sweren die selve te sullen ontfouden ende sullen eenen yeghe licken geboden die te onderhouden. Ende dat meer is, wij sijn te vreden dat U. E. come (offte yemant van haerentwegen) om alhier in onse haven ende stede te handelen, copen, verpangelen ende te vercoepen so dick ende menichvuelen als U. E. sal gelieven, so vrij end vreesck als sij in hun eygen landt soude doen mogen, sonder dit met U. E. offte yemant van hun volck wettich injurie offte onrecht doen sal. Welck contract wij ende de onse gestaedelick sullen observeren sonder enige faute. Ende was onderteyckent als int originael brader te sien is.

Ende nae de ondert ekeninghe stont.

Ende bij so verre dit contract door ons mocht gebroeken werden, so stalen wij voor ondede ende trouwese menschen gehouden werden, waer voor ons God behoede.

Dit alles gedaan te gonder trouwe ende met onse eygene handt ondertoeckent. ¹

J. Blus. ²

II. BANTAM.

12 Juli 1596. ¹

In het jaarblad door Pontanus (Lat. uitgave, blz. 156, v. 1; Ned. p. uitgave, blz. 194—196) geleukt, wordt medegedeeld evenals reeds in het Contractboek jaarblad op een der schepen, die Hollanda, gezonden, en op het Rijksatol of beredende, dat weder bepaald op Juni als datum der komst te Bantam van den Keyser van het ganse land van Java meegedeelt, hoe op Java Bantam werd bezocht door den Keyser van Java de vorst van Demak, tot wien Bantams vorst toen wraatschappijk nog in onvriendelijke verhouding stond, althans nonnans, hoe de Portugeezen met dezen tegen de Netherlanders samenstonden, hoe de laatste door den Rijkssatol ter deeryen werden gewaarschawd en aan hem tegen een ge-

¹ Het extract van 3 Jul. 1596 in het Contractboek luidt: „Es tusschen comings Conaels Hebatam ende die van **Bantam** vertragen, dat zij met kinder over en weder vast en getrouw zullen blijven ende zoo jaardt den eenes s dale overvaden, dat zij niet als loon, geminguen vanden gesunden der landt zuden wederstaan en haipen verdripen.“ Dit extract is bl. klein en nauwkeens.

² Justus Blus was translation in dienst van de Staten-Generaal van 1595 tot en zow. 1607. Zie Ph. van Reinsdijk, *De Griffioen van Hare Hoog Mogenden 's-Gewesende*. Martius Nijhoff, 1885, blz. 59, noot 1.

³ In het Contractboek.

van den vmscheg volhoende en hoede waren. De „Keizer“ vertrok daarna naar Bantama en den 9 Juli gaf de Rijkshoofdman der Netherlanders een verlanzen te kintzen, dat hij wilde op een nieuwe voet haar den verbondt bekeken. Misschien wel het vrees voor de gemaete verstandboefing tusschen den „Keizer“ en de Portugezen. Ints later de datum is niet wanger ven, maar moet zeker eenige dagen voo 17 Juli gesteld worden, word dit nieuwe „verbond“ door den Rijkshoofdman ter „gesevoen“. Het konst nu waarschynlik voor, dat dit contract, hetwelk men de handte van De Jure, Tello en Reize is ontvoren, hetzelfde is, als in extract hieronder in artikel 2 is ogenomen.

1596—3: July is tusschen connoijs Cornelis Houtman ende die van **Bantam** verdragen dat zij malkander over en weder vast en getrouw zullen blijven ende soo jaardt den eenen sulde overvallen dat zij dien als haren gemaynen vijand gesamenliker handt zouden wederstaen en helpen verdriven.¹

Welck accordt maderhandt door eenige geresen mis-verstanden gebroeken zijnde², op den 12^e derselver maent weder vernieuwt, socht Houtman bij den Gouvern^r konstale den oed vernieuwt heeft, dat overde van zijne zijde den Gouvern^r met alle zijne ondersaten me verdragen bij te staen, oock verlyken en vromelijcken te handlen, gelijck de Gouvern^r van zijne zijde behaefte heeft haer tegen alle vijanden te helpen, als was het oock tegen den Keijzer selve, jaden hij wederqam.

III. BANTAM.

11 October 1596.³

De vromdelijcke verstandboefing tusschen de Netherlanders en de Bantamers was niet verlatzen durc. De in Bantama handelende Portugezen saegen met beide oogen het optreden van de eenen renten t. t. Een oeyen stockten tusschen hen en den Rijkshoofdman, diens woutvoeren word op deze wijze grunde gemaekt, terwey zyn andere welen te lra thansselde sang beghinden tegenover de Netherlanders als, ooh, bleck; deze maesten maesten den noetgen tur voor bere moeslike omstandigheden

Dese gemen, met haer vermaesdelijk rouwen dat na, is een kopreelband van contract I. Zie noot 1 op blz 4.

² Van misverstanden in deze eekede dagen bljk bij Portuiss met Welshant dat den Rijkshoofdman „gouverneur“ hevoeren lra handlen, dat de Netherlanders den „Keizer“ lieten ingroeten en hem geselcken zonden.

³ Het hier ogenomen „contract“ dat het Portugeesk^e bestat in het contract der Staten van Holland.

en Cornelis de Houtman nam een te hoogen, ten slotte zelfs dreigenden, toon aan tegenover de Bantamsche autoriteiten. Ten slotte leidde het overijde optreden van den scheepsraad, toen in de laatste dagen van Augustus aan Cornelis de Houtman en eenige der zijnen te Bantam de terugkeer naar de schepen was belet, tot bealiate vijandelijkheden. In October vond een verzoening plaats: een nieuw verdrag werd gesloten.¹ (Vgl. vooral Rogge, t. a. p., bldz. 426, vv.)

Wij gouverneur, welgeboorne, ende Heeren deser stede van **Bantam** sweeren voor de waerheijt van wegen onsen coninck aen den heer (wesende) conink van Holland², ende sijnen ambassadeur ende capitaen mayor³, en den andere heeren van de Hollandsche schepen, dat wij een vrede ende eeuwighe vrundschap met henlieden maken: ende dat wij tevreden zijn, dat de voorseyde heeren ofte haer volck (soot hen gelieven sal) vrij en vranck hier in onse stadt mogen comen om waren te copen en te verhandelen so menichmael ende soo veel als hen gelieven sal. Ende wij sweeren dat wij henlieden nimmermeer beswaernisse ofte quaet doen sullen noch te water noch te lande, noch dat wyse hiertegens haren danck niet houden en sullen: maer hen ende haren volcke alle eer, goust ende vrundschap bewijzen, begerende haer te tracteren, te laten gaen ende comen, gelijk het henlieden goetduncken sal. Swerende van gelijcken, hen nimmermeer toe te senden quaet of oorloogh ofte verwerringe. gelyck daer tusschen de voorseyde heeren ende ons lieden gepasseert is. Maer indien der eenich volck van buijten waer, twelck de voorschreven heeren of hun schepen oorloogh ofte quaet aen doen wilde, dat wij den voorschreven capiteijn mayor ende heeren van de schepen begeren te helpen so veel als in⁴ onser macht mogelicken sal wesen. Alle twelcke hier voorschreven is wij sonder eenige fauten sweeren te vervullen: ende gelijck sulcks waerachtich is, also bidden wij den Almachtigen God onse sielen te willen helpen, ende dat het quaet dat wij henlieden begeren te doen, eerst op ons alte gaeder moet comen.

Gegeven binnen Bantam hyden den 11ten Octobris 1596.

¹ Het journaal op de *Hollandia* gehouden (ms. op het Rijksarchief) st. 1: dit op 20 October, maar het is blijkbaar niet dag bij dag bijgehouden.

² Zooals bekend is, deden de Nederlanders het in Indië dikwijls voorkomen, alsof zij optraden namens den „Koning“ van ons land.

³ *Capitão mor*: een Portugeesche titel, waarmede Cornelis de Houtman in Bantam werd aangeduid.

⁴ Hierboven staat: „nae“.

Ende was onderteeckent als int originael staet. ¹

Ende nae de onderteeckeninge stondt :

Wy begeren op Ul. heer capitaen mayor ende op de andere heeren van de schepen, dat sy geen verhinginge ² en doen den coopliden die tot deze haven komen sullen, so te lande als te zee, te weten den Portugysen, Chinoysen, Jauvaanschen, ende andere coopliden.

---

¹ Hieronder stonden eenige onduidelijk gekopieerde Javaansche letters: misschien beteekenende tjarik pati (de schrijver of secretaris van den Rijksbestuurder).

² Hierboven staat „verdriet aen”.

B.

OUDE COMPAGNIE

1598—1600.

IV. BANDA.

18 Maart 1599.¹

In Mei 1598 verliet een vloot uitgezest door de Oude Compagnie te Amsterdam, welke was gevormd door de samenstelling van de Compagnie van Verre met een Nieuwe Compagnie in die stad Nederland met bestemming naar Indië, onder bevel van Jacob Corneliszoon van Noeck en Wybrand van Waerwijk. Eerstgenoemde verkreeg te Bantam een ijke Jading en keerde met een gedeelte der schepen naar patria terug; Van Waerwijk werd nu admiraal der in het Oosten achtergebleven schepen en vertrok met Jacob van Heemskerck als vice-admiraal in Januari 1599 naar de Molukken. Men kwam in 't begin van Maart bij Ambon, vanwaar Van Heemskerck al spoedig vertrek naar Banda met twee schepen, die 15 Maart bij Groot Banda kwamen en „in de vrytheyt van Ortatau“² ankerden. Een paar dagen later sloot van Heemskerck een contract met den sjahbandar³ van die plaats „voorts thoet“, vermits nu gans niet, doch heeft noch veel inde premisses“ (Vgl. De Jonge, *Opkomst*, II, bldz 426—428. Van der Cluys, *Bandoelanden*, bldz 2, vv; *Beschrijvinge van de eylanden Banda*, in deze Bijdragen, III, bldz 71, v.

Ik Jacop Heemskerck, Vysadmiral, bekenne met Boijsida, sabbanker van Ortatau, ende Merou, sijn broeder, gecontracteert te hebben ende haer luijden belooft voor rubia-rubba,⁴ ankerage

¹ Overgenomen uit het journaal van Van Heemskerck, dat afgedrukt is bij De Jonge, t. a. p., II, bldz 428. — In 't Contractboek komt een omschrijving van den inhoud van dit contract voor met den blijkbaar onjuisten datum 16 Maart en niet eekere met in 't contract, maar wel in 't journaal op 23 Maart voorkomende bijzandheden.

² Waar dit ligt Vermoedelijk aan de Noordzijle van het eiland Loutor, zooals ik uit van Heemskerck's journaal op 15 Maart meen te mogen opmaken. Hetzelfde komt overeen, wat Valentijn, *Banda*, III, b, 2 bldz. 5 mededeelt: Hij noemt „van de Noordzijle het stedeken Ortattan, of Orientatte, . . . egerentijk Oenglatang“. Op den atlas van Stamford en Ten Sathoff wordt Oenglatang echter aangetroffen op de Zuidkust en op Valentijn's kaart van Banda ligt Orientatte met aan de kust, naar midden op het eiland. Uitschillen de plaatsen bij Tede Heeres, *Bouwstoffen*, I, II 2° de Registers, sub voce mag worden opgemerkt, dat Ortattan in de eerste helft der 17de eeuw zich individueel van de Noordkust tot in 't binnenland heeft uitgebreid.

³ Havnstaster in letterlijke vertaling. Een aanzienlijk inlandsch ambtenaar nabermend.

⁴ Hevenzobl.

noot assisteren wilde ende sijn hulpe niet ontseggen, tot het welke wij hem niet alleenen bereit en willich gevonden hebben, maer ons seluer tot de saecken aengeporret, soe dat hij ons met het schip Overijsel, met volck, munitie van oorlooghen en anderen nootsaeckelijckheeden wel versijen sijnde, op den 21 Martij geassisteert heeft, daerop zijn oppercoopman ¹ van Hito als cappitain gesonden, soo dat de Portugesen alleen door het gesicht des schips, vreesende dat op haer aen quaem en eer het op een mijl nae haer genaecten, de vlucht genoomen hebben, soo dat wij bekenen, deese hulpe en trouwen assistentie des heer Admirael alleeneen oorsaek van de behoudenis ende ontset des beleide en genochsaem(?) verlooren stedekens geweest is. Heeft den Admiral, dit exploit gedaen siende, den handel weederom met ons in alle getrouwicheit en oprechticheit gedreuen tot op den 9 Junij des seluige jaer, dat {hij van sinne is geweest om weederom met sijn twe scheepen naer huiswaert ofte auer plaetsen daer het hem geliefde te vertrecken, hebbende alhier den tijdt van over de vijf loopende maende gelegen, in welcken tijdt wij van hem ende allen den zijnen niet anders als met alle beleeftheit [ende] vrundelijckheit beiegent, dan oock broederlijck met ons gehandelt heeft, van het welke wij altsamen ghereedt sijn ghoede certificatie ende getuichenisse af te gheuen, alsoo wij in deese oock doen gelijk wij met der daet bewijsen dat wij den selvige admeral, om alle deese deuchden boouen verhaelt en aen ons beweesen, van allen tollen, coustume anckeragen en ongelden vrij houden sonder daer iet af te neemen ofte te vereisen van hem ofte de zijnen, van eenen meestere gesonden, hier soude mooghen arriveeren. Het welke wij met alle den gheenen hier booven verhaelt belooven te onderhouden. In kennisse der waerheit dat wij dit alles oprechtelijck en sonder geveinstheit meeneu, hebben wij dit met ons eighen handt ondertekent ende naer onse costumen versegelt in ons balaijer ² ofte raethuis op het eilant Ambonio onder jurisdictie van ons gouernement van Hito als principael van het eilandt voorschreven, deesen 9 Juny 1601. Stondt onderteeckent in haer tale de twe voornaemste haer naem.

¹ Gelijk bekend is, is dit later geworden een bepaalde rang onder de ambtenaren der O. I. C., die onderkooplieden, kooplieden, opperkooplieden onder hen telde.

² Balé, balai, bailco.

VII. BALI.

7 Juli 1601.¹

Cornelis van Eeniskereck ging van Amboen naar Bali. Hier verkreeg hij eenige handelsvrijheid. (Vgl. Tiele, *Europceers*, VI, blz. 35, v.)

Laus den semper desen 7 July 1601.

Den coninck van Bali² sendt den coninck van Hollandt zijnen groodt. U admirael Corneus van Eeniskereck is bij mij gecomen, mij een brief van U Hocheit brengende, ende versocht aen mij dat ick toelaeten wilde, de Hollanders alhier te mogen handelen gelycke als die van Bali selfs, waer door ick haer ende alle de gheene U hocheit sendt verguane alhier vrij te handelen, als mijn eighen ingesetene ende also ofte sij in Hollant quamen, ende dat Bali ende Hollandt een sij.

Dit is de cotype des Conincks brief in Baliesche spraeck my mede gegeven, de welcke door Emanuel Rodenburch³ ouer geset is in onse Nederlandtsche spraeck. Ende [zij] gebruycken gheen ondersteekeninghe. Wordt derhaluen van mij aen U. also gesonden.

CORNEUS VAN EENISKERCK.

VIII. PATANI.

10 November 1601.⁴

Jacob van Neck, die als admiraal eenen vloot van de Oude Compagnie in Juni 1600 uit Holland was vertrokken, kwam, na vele onzwerfingen in den Malaischen Archipel en Oost-Azie, in November 1601 bij het Malaische rijk Patani aan de Oostkust van het Malaische schiereiland, toen bloeiend door den handel, en in peper, welke werd aangebragt van verschillende plaatsen van het schiereiland en van Sumatra's Oostkust. Na eenige onderhandelingen werd een handelsovereenkomst door Van Neck gesloten met de inlandsche autoriteiten. (Vgl. Tiele, *Europceers*, VI, blz. 38, v.)

¹ Onderstaand stuk ontleen ik niet aan het Contractboek, maar vond ik eene in het oudkoloniaal archief, nl. in dat der Oude Compagnie.

² Volgens certificaaten in het archief der Oude Compagnie dd. 12 Juli en 2 September 1601 hadt deze „koning“ verrijkt te Gagal of Gagal, in a w. G'z, of G'zél in Kloekong, in die dagen de hoofdstad, tevens ziele van den dewyzening, den oppervoest, van geheel Bali.

³ Een der schepelingen van De Houtman's eerste tocht van 1598—1599. Toen werd Bali aangegaan en een paar Nederlanders waren op het eiland aangekomen.

⁴ Onderstaande inhoudsopgave van dit contract is overgenomen uit het Contractboek.

Alle t'welcke in de Maleijse tale bij geschriftte vervatt wierdt, waerop de Achinders versoghten dat Vlamingh ¹ die daerom aen landt gesonden was, zulex wilde onderteijkenen, maer Vlamingh dede de voorschrevene artikulen door Hans Decker en zijnen tolck alsvoorens in de Portugese tale oversetten en voorleesen. Doen sagh men claerlijk de valsheijdt van de Achinders, want daer stoudt eijgentlijk dat d'onse de geheele somme zouden avanceren en op het nieuwe gewas waghden; derhalven alsoo Vlamingh weijgerde te teijkenen, scheurde den Sabandar het contract in stucken: ghij meught dan uw avontuer en de prijs van het nieuwe gewas verwaghten. Vlamingh, daer over bij den Koninck klagende, kreeg moedt ende op hope van een beeter huerde weder een huijs ende werden eenige koopmauschappen daerinne gebraght. Van Caerden is oock met den Koningh wegens den voorkoop van 't nieuwe gewas op den 28ⁿ December nae veell over en weder loopens andermaell over een gekomen ende verdraegen zoo ende gelijk:

De baer peper zall betaelt worden tegen 8 teijll.

De Koningh zall gehouden zijn de reaal van agheten te ontfangen tegen 5 maes. ²

Soo veell peper als de Hollanders ontfangen, zoo veell geldt zullen zij teelkens betalen sonder gehouden te zijn penningen te avanceeren.

De Koningh zall ten langsten binnen 4 maenden 1800 bhaer peper leveren.

De Hollanders zullen betaelen 5: ten 100 voor uijtgaende toll.

Geen koopluijden ofte schippers van watt natie die ook zouden mogen zijn en zullen geen peper mogen koopen ofte laeden, voor en all eer de Hollanders hare ladinge bekomen hebben.

¹ Een der Nederlanders op Van Caerden's schepen.

² Volgens Van Laengen, *Atjesch Staatsbestuur*, bldz. 49, v. werd in het midden der 16° eeuw de pilaar of Spaansche mat, „ook wel réjal" genoemd, eenheid van het Atjehsche muntstelsel. Vier derhams of mës (mas) stonden in waarde gelijk met een pilaarmat. Sultan Iskander Moeda (1607—1636) bepaalde de verhouding op 1 tot 5. (Vgl. Van der Chijs, *Plakkaatboek*, VIII, bladz. 15.)

D.

OOST-INDISCHE COMPAGNIE
TE AMSTERDAM

1600—1602.

X. BANDA.

23 Mei 1602. ¹

Op het eind van 1600 waren de Oude Compagnie en de Nieuwe Brabantische Compagnie vereenigd tot één lichaam, de Oost-Indische Compagnie te Amsterdam. Voor rekening van dit handelslichaam werd o. a. uitgerust een vloot, die in April 1601 uit Texel vertrok. Een gedeelte er van, onder bevel van Wolphert Hermanszoon, was bestemd voor de Molukken en Banda. Bij de Bandagroep kwam hij in Maart 1602 aan. Een tweetal contracten werden eenige weken later gesloten. (Vgl. Tiele, *Europere*, VI, bladz. 50, v.)

In den name Godts.

Also die van **Labetacke**, ² **Salama**, ³ wt den name van de vier Cominghen ⁴ ende hare bondtgenooten, te weten Labetacke, **Waeijer**, ⁵ **Salama**, **Oudender** ⁶ ende t'eijland van **Rossengien**, ⁷ versochten an den admirael Wolffert Hermansz., eenich volck tot Salama te willen laten, so sijn bij den Admirael ende sijnen raed op het selve versoeck dese navolgende artienlen geraemt tot vrede ende eendracht aen wederzijden, Amen.

Ten eersten sal yeder sijn Godt dienen, na tgelove hem Godt gegeven heeft, sonder den eenen den anderen te haten ofte eenighe gorsaecke te gheven daer questie nijt soude mogen rijsen, dan sullen malcanderen in alle vrantschap aen wedersijden bejegenen ende de rest Godt bevelen die vant gelove ende gemoet rechter is ende sijn sal.

Ten anderen beloven wij, bovengeschreven steden, d'Hollanders

¹ De hier volgende „copie“ berust in het archief der Staten van Holland. In het Contractboek komt een uitgebreide inhoudsopgave voor.

² Labetaka of Lautakka op de Noord-Westkust van Nera.

³ Slaman of Celammon op de Noord-Oostkust van Lontor.

⁴ Dit is natuurlijk een herinnering aan een vroeger bestuursstelsel. „Koningen“ had men in die dagen niet meer op de Banda-eilanden, wel „gubander“ en andere hoofden. (Vgl. Van der Clieve, *Banda-eilanden*, bladz. 8, 17; Tiele, VII, bladz. 9; maar vooral deze Bijdragen, III, bladz. 78, v.)

⁵ Waejer aan de Zuid-Oosthoek van Lontor.

⁶ Op ongeveer de plaats, waar de atlas van Stemfoort en Ten Siethoff heeft „Boven-“ en „Beneden Dender“ op de Oostkust van Lontor, heeft Valentijn „den Ouden Dender“ en „Dender“.

⁷ Rossengain.

die alhier blijven sullen, tegen alle witterlicke vijanden te helpen als Portugesen, Javanen ¹ ofte eenighe andere natien, die de Hollanders alhier te lande souden willen beschadighen, laer in alles als ons eyghen jngesctenen ofte kinderen voorstaen, sonder toe te staen laer van yemant overlust geschiede.

Van gelijcken beloven d'Hollanders te doen maer haer cleijn vermoeghen aen alle vijanden die de bovengeschreven onse bondtgenooten alhier te Banda souden willen beschadighen, wtgesondert geschillen die de Bandanesen onder malcauderen hebben ² ofte souden moghen krijghen, daer de Hollanders haer nijet mede moeijen en sullen, ten ware van de Bandanesen om vrede te maecken daer selve toe versocht warden.

Bij gevalle d'Hollandsche capiteijn, ³ alhier blyvende, eenich vdek onthep, sullen deselve wederom leveren, sander te vernagen hem Moors ⁴ te maecken, maer so eenich Hollander vrij sonder dwanck ofte vrese van straff begeerde Moors te werlen, sullen de bovengeschreven vermoeghen t'selvide te doen, mits conditie hij in dienste van onze Prins ⁵ buyve; van gelijcken sullen de Hollanders vermogen, so eenich Bandanees vrij sijnde t'selvide op haer versoek Christen te maecken, sander dat de bovengeschreven daer in t minste yet tegen doen sullen.

Beloven de voorgenoemde inwoonderen van Labatucke, Weijer, Salama, Ondender ende die vant eylandt Rossengien alle haer noten, folye ende andere waren nieuwers als tot Salama te verkopen ende aen de Hollanders te vercoopen, t sij voor gelt, Hollandsche coopschappen, rustagen, ⁶ sagu, cleitgens, ofte t'gene de Hollanders souden moghen hebben maer gelegentheit des tijts, sonder aen eenighe

¹ De Javanen onder de vijanden der Nederlanders worden genoemd, wordt verklaard door de pogingen der Javanen van Tjoeban, om de in 1599 door Jacob van Hoensbroke op Banda achtergelaten Nederlanders in banden te krijgen. De goede trouw der Bandanezen en de komst van Nederlandse schepen voor Banda in 1600 deden deze pogingen mislukken. (Cf. *Europeers*, VI, bldz. 25; Van der Claps, *Banda-eilanden*, bldz. 14, v.)

² De Claps wordt hierbij zeker oek op de partijschappen onder de Bandanezen, bekend onder de namen Oeliana en Oelawa. (Vgl. *Europeers*, VI, bldz. 9. Van der Claps, *Banda-eilanden*, bldz. 11, v.)

³ t' Hoofd van het Nederlandsch Kantoor.

⁴ Moenammedaansch.

⁵ Zoals bekend is, spraken de Nederlanders in de eerste tijden van hun zyn in Indie steeds van een eenhoofdiz bestuur over Nederland.

⁶ Malakskolders en barnassen waren een geliefd handelsartikel voor de Bandanezen. (Van der Claps, *Banda-eilanden*, bldz. 5, 13.)

vrienden daer van yet te verkopen, ten ware d'Hollanders de waren niet en hadden haer dienstich.¹

Alle het voorschreven hebben wij eendrachtelick aen weder sijden overbreckelick t'onderhouden, als bij ons boeck beedicht. So warlick moet ons Godt helpen, ende ons t selfde overkomen t'geen we de Hollanders doen.

Ablus gedaen int schip Golderlaadt ten versaecke van weder sijden bij vas ondergeteekent Del. drie en twintichsten Mey A^o 1602. In t'eylandt Banda.²

XI. BANDA.

17 Juni 1602.³

Afcoft gemaect met die van Pouloay.

In den name Godes.

1.

1. Welphert Hermanszoon, admirael van de Hollanders, overgezeken met die van **Poulo Aij** op het campen van **Ourratt**⁴, dat daer Hollanders metter woon sullen blyven ende dattse vrij in haer geloof zullen mogen blyven zonder dat zij ijdant zal mogen bespotten, ofte het misdoen, want Godt alleen richter van t'gemoot is.

2.

Ten anderen zo der enige Port gesen, Javanen ofte eenige andere nate de Hollanders die hier in Banda woenen, willen eenigh verdriet aetelen, zullen wij ondergeschreven haer beschermigh ende bekeerden⁵, in allen schijn als off de Hollanders ons eygen vrouwen en kinderen waren.

¹ Van der Cluys, *Banda-eilanden*, maakt de opmerking (blz. 49), dat het niet duidelijk is, waarom de Bantenesezen „zieh door een contract aan blyven" lieren leggen. Waarschijnlijk wisten zij niet, wat zij eigenlijk deden. Ziet de medelinging van de verschillende partyschappen en de vrees voor v. indelikheden met daarvoor een verklaring kunnen z. s. v. Dat zij niet wisten wat zij deden, zij, die gewend waren met vrendelingen handel te drijven (t. a. p., blz. 2, 3, 6 enz.), is toch moeilijk aan te nemen.

² In t' Contractboek wordt nog de onderteekening aangegeven van W. PHILIP HERMANSZON.

³ Uit het Contractboek. Deze datum blijkt uit een ander afschrift van dit contract, uitgegeven door P. A. Tiele in de Bijdragen voor vaderlandse geschiedenis en oudheidkunde, uitgegeven door R. Fruin, tweede reeks, VI, blz. 241, v.

⁴ Aan de Westkust. Vgl. Valentijn, III, 6, *Banda*, Uitz. 30.

⁵ Meet zijn „behoeven" (vgl. Van der Cluys, *Banda-eilanden*, blz. 471), et „bezoeken" Fruin's Bijdragen, t. a. p., blz. 241.

3.

Ten derden belooven de Hollanders ons bij nachte en bij dage te helpen naer haer vermogen, zoo wie ons landt van Banda wilde krencken, ofte beschadigen. Dan off die van Banda inlandse oorloogen tegen malkanderen kregen, zullen de Hollanders niet vermogen hun daer mede te bemoeijen ten ware om vrede te maeken.

4.

Vorder zijn verdragen, wanneer daer eenigh Hollanders tegen den Capⁿ ¹ hem te buijten ging ende vreesende gestrafft te worden bij ons quam ende versoghte Moors te worden, en zullen wij het zelve niet vermogen hun daermede te doen(?), dan hem gehouden wezen aen den Capⁿ te leveren, die hem nae geliefte zal mogen straffen. Dan off ijmandt uijt vrijen wille by ons quam ofte Moors wilde worden, zonder jets tegen den Capⁿ misdaen te hebben, zullen wij t met voorwetten van den Capⁿ vermogen te doen. Van gelⁿ sal den Capⁿ oock mogen de Bandaneesen, die begeerden Christenen te worden, Cristenen te maeken. Vorders belooven wij, boven geschreven van Campon Ouratt, dat wij alle onse nooten ende foejllie aen haer luijden souden verkoopen, sonder aen ymandt anders, het zij voor r^a, wapenen, kleedjes, rijs, sagou en andere waeren, die ons souden mogen aenstaen. Alle deze bovengeschreven artijckelen belooven wij onverbrekelijck te onderhouden. Waerachtigh ² moedt ons Godt helpen. Was onderteeckendt bij den admiraell WOLPHERT HERMANSZON.

¹ NL tegen zijn eigen chef.

² Van der Chijs, t. a. p., bldz. 171, heeft „soo waerachtich”; Tiele, t. a. p., bldz. 245, heeft „soo waerlijk”.

E.

**GENERALE NEDERLANDSCHE
GEOCTROYEERDE OOST-INDISCHE
COMPAGNIE**

1602—1800.

XII. BANTAM.

1603. ¹

De eerste vloot, welke na de oprichting der groote Oost-Indische Compagnie uit Nederland koers zette naar Oost-Indië, stond onder bevel van Wybrand van Waerwijck als admiraal, en Sebald de Weert als vice-admiraal. Een deel der schepen onder bevel van den vlootvoogdt zelt kwamen na een zeer lange reis den 29 April 1603 bij Bantam aan. Hij sloot hier een overeenkomst ten opzichte der tollén en rechten, waervan een korte inhoud hier volgt (Vgl. De Jonge, *Oykomst*, III. blz. 20).

Is bij den admiraal Warwijk met die van Bantam verdragen en geschorleert, datt voor yder schip robbe robbe ² sall betacht worden 750 r³ van aghten, doch den Sabandar stryckt ten onreghre daervan $\frac{1}{3}$ nae hem, gevende den Koningh de resterende $\frac{2}{3}$.

Dat voor yder schip billibalan ⁴ sall betacht worden 666 $\frac{2}{3}$ r⁵ van eghten offte 2000 sacken over 3 schepen, een r⁶ meer als men van de gemeente koopt, t'welek zij zeggen, dat een oudt recht dezés konings is. Men avanteert hier maer voor een schip en als dat geladen is, betaelt men weder voor een ander, t is voor elck schip in alles 1116 $\frac{2}{3}$ r⁷ van aghten ⁸ behalven alle ordinarische tollén en andere kleyne ongelden, ende loynden noch enige geschenken, zoo aen den Koningh, als den Gouvern⁹. Maer die van Bantam hebben daer nae noch billibilan willen reekenen voor het geene d'ouse over de 18000 sacken in drie schepen geladen hebben, allegerende, dat de twee eerste schepen niet hooger als op 6000 zacken yder verzegeven waren ende alhoewel het accoordt duydelyk op de scheepen ende niet op het getall der zacken gemaeckt was, moest Warwijk met te min aen den Koningh noch 130 r¹⁰ en 10 rosembals ¹¹ toewerpen voor 1500 sacken peper, die over de voormelde 18000 zacken daer ingeladen waren. ¹²

¹ Uit het Contractboek — Het exemplaar in 's Lands archief te Batavia heeft de volgende opschepaling Mei 1603.

² Robba robba.

³ Het billan = koopwaren, dingen die men koopt of gekocht heeft. Het billan komt een w¹ of romogitan.

⁴ Toss, *Katopace*, VI, blz. 74, zegt niet zesh, juist 1000 roden.

De voormelde Nederlandsche benaming voor den Riksbestuurder.

⁶ Gemeente goeden meant ter waarde van ongeveer 112.

⁷ Het laatste gedeelte der voedselruimte behoort natuurlijk niet meer tot het egyptisch contract.

XIII. KUST VAN MALABAAR.

11 November 1604. ¹

Den 13 December 1603 verliet een sterke vloot ander bevel van Steven van der Haghen patria. Hem was bepaaldelijk opgedragen, vijandelijk tegen de Spaansch-Portugeesche macht in het Oosten op te treden, ook aan Voor-Indië's kusten, en tevens, om verdragen van bondgenootschap met de vorsten daár te sluiten. Den 29sten October 1604 kwam Van der Haghen bij Calicut aan, de residentie van het rijk van den Sámundri of „Samorijn" (Zamorin), zooals de Nederlanders hem noemden. Deze vorst was in vijandschap met de Portugeezen en het koatte Van der Haghen weinig moeite, hier aan de opdracht tot het sluiten van een verbond te voldoen. (Vgl. De Jonge, *Opkomst*, III, bldz. 9, 26—34; Tiele, *Europeters*, VII, bladz. 84—85).

Accoordt gemaakt tusschen den doorlughtigen Samorijn, keijzer van Malabaer, ² ende den E. heer admiraell Steven van der Hagen van wegen de Ed^m Mogende Heeren Staten Generaell ende sijn princelijke Ex^e Mauritius etc^m. 1604 11^e 9ber.

Allen ende een jglijcken die desen sullen sien ofte hooren leezen salujt.

Wij Steven van der Hagen van wegen de Ed^m Mogende Heeren Staten Generaell der Vereenighde Provintien, ende sijne Ex^e Mauritius prince van Orangie, grave van Nassou, admiraell generaell van de Belgische zee, ³ admirael over 12 schepen, doen kond dat wij door de goede vrintdschap, ons van den mogenden keijzer ende samorijn van Malabaer bejgent, ook mede door de voornoemde heeren expresse belastingh, hebben na goede rijpe deliberatie ter vereen Godes en tot opbouwingh beijder rijcken gemaect ende jngegaen een vast verbondt, eeuwige ende onverbreeckelijcke alliantie tot verdruckingh der Portugesen, ende alle hare geassocieerde, haer te verdrijven uyt alle de landen van Sijne Mayesteijt en ook uijt geheell Indien; ende dat met de naeste gelegentheijt schepen en volck sall gesonden en tot **Callcutt** te handelen ende koopluijden tot dien eijnde daer honden residerende, omme het welcke te effectueeren op de beste gelegentheijt een fortresse zall worden gebouwt, die in handen ende gebiedt van onse natie altijd sall blijven. Ook

¹ Uit het Contractboek.

² Op dezen titel valt heel wat af te dingen met het oog op de werkelijke trestanden.

³ Een toespeling op den titel Sámundri (= beheerscher der zee, zee-koning)? (Vgl. *Hobson-Jobson*, p. 745; Zinadim-Lopes, *Malabar*, p. LXIII, a.).

mede tusschen beide de natien expresselijk gestupeleerd, reciproquelijk geen vrede met de Portugesen te mogen maeken, voor en all eer de een den anderen daarvan eerst well en light (?) verwitticht te hebben; ende daerover hem beswaert vindende, den anderen geensints geene contracten van vrede zall mogen jugaeu. Ook dat alle die van de cust van Mallabaer, beginnende besuyden Goa tot de Cabo de Camorijn, ¹ niet sullen vermogen eenige navigatien te aenvaerden sonder paspoort van den Samorijn daertoe outfangen te hebben, ofte daer over geattrapperrit zijnde, voor goeden buijt ende prince sullen gehouden ende verklaert worden. Aldus gedaen ende gesloten tot Pembenaer, ² den 11ber. 1604 stilo novo. Was geteekent STEVEN VAN DER HAGEN.

XIV. AMBON.

Februari 1605. ³

Steven van der Haghen verhet den 25 Januari 1605 Bantam, om hulp te brengen aan de bewoners van het eiland Ambon tegen de Portugeezen, die na de lechting van ons garnizoentje wraak hadden genomen op de inlanders voor de welwillende ontvangst der Nederlandsche schepen. Den 21 Februari kwam onze vloot bij het eiland aan en zonder slag of stoot ging den 23^{den} daaraanvolgende het Portugeesche fort op Leo-Timor bij verdrag aan Van der Haghen over. Deze sloot na deze belangrijke gebeurtenis een contract met Hitoe. (Vgl. Tiele, *Euraziërs*, VI, bl. 86—89)

Accoordt van capiteijn, oock de hoofden van Hitoe ende den admirall Steven van der Haghen.

1605 Februarij.

Alsoen de Hollanders met de hulpe Godes, ende den admirall Steven van der Haghen ende sijnen raedt van de schepen ons verlost heeft uijt de handen van de Portugesen onse vijanden, capⁿ Hitoe ende alle de hoofden ⁴ ende ingezetenen van **Hitoe** ende

¹ Kaap Komorn

² Most gelegen zyn tusschen Calicut en Cochin. (Vgl. De Jonge, III, p. 17, 168—175)

³ U' het Contractboek

⁴ Hitoe werd toen bestuurd door den z.g. kapitein (capitão) Hitoe „met de vier hoofden des landts Hitoe" (Orangkaja ampai). De titel is Portugeesch, maar staat niet in verband met de Portugeesche overheerseling van het Noordelijk deel van Ambon. Misschien is de z.g. kapitein Hitoe oorspronkelijk een soort rijksbestuurder geweest voor den radja, die Hitoe

alle de steden daer omtrent gelegen, jae datt meer is dat de Hollanders alle onse landen ende steden ons wedergeven en in landen laeten bezitten heeft, om welke weldaet wij cap: Hitoe ende alle de hoofden van Hitoe en d'onlezzende steden belooven ende sweeren, de Staten Generael van de Vereenigde Nederlanden, zija Princelycke Ex^{te} ende de Gouvern^r van Amboyna gehuw en getrouw te, zija, zoolang als wij leven.

1.

In den eersten soo sweeren wij hoofden al te samen den Gouvern^r te assisteren tegen alle vijanden, die jets tegen hem ofte tegens het fort ¹ zouden willen attenteren te water ofte landen.

2^e.

Van gelycken zwiëren wij voorschreven, dat wij niemant enge sagelen zullen verkoopen als aen de Hollanders, ten zij niet voorweten van den Gouvern^r. ²

3^e.

Ten anderen zal een ieder leven in zija gebodt, gelyck hem Godt int herte stiert ofte meent zaligh te werken, doch dat niemant den anderen zall moeste wegh overlust doen.

4^e.

Ende zoo het gevall, dat eenige Hollanders wegh liepen nae Hitoe ofte die quartier, belooven wij den Gouvern^r ³ zipten versoecke deselve weder in handen te leveren en off dat oock gmannt wegh liepe van Hitoe by het Castell ⁴, zall den Gouvern^r gehouden wesen aen die van Hitoe weder te leveren.

bestuurde, toen de Nederlanders op Amboen kwamen, niet d. z.g. vrie hoerden. Vgl. Toes, *Bouwstoffen*, I, bldz 141) Maar deze zedts kapitein Hitoe vertegenwoordigde den sultan van Ternate, die op Hitoe van et some nennende rechten pretendeerde (Tiele, *Verzappers*, VI, bldz 6-7, 33; Heeres, *Bouwstoffen*, 141, bldz 205, 206, v, 209, 235) — Deze rechten hadden als lostoekoms echter verloren, sedert de Portugeezen in 1602 Hitoe weder hadden veroverd (Tiele, *Verzappers*, VI, bldz 99) Vgl. nog contract n° VI waar sprake is behalve van den Koning, ook van een „gouverneur“ en met de bijlage *Ambon en 1617 in twee Bijlagen* XLVII, bldz 517, v, 518. De talja van Hitoe moet dan echter al spoedig in de 17de eeuw om het bestuurstelsel zijn verdwenen. Vgl. by Toes, *Bouwstoffen*, I bldz 202 maar oek deze Bijlagen, III, bldz 94 j 105.

¹ Het kasteel Victoria, toen zoo geloopt op La Tana.

² Dit monopolie artikel versiet Tiele, en het is toch van zoo looz belang voor de geschiedenis onzer betrekkingen met de Amboneden.

³ Vietnam.

5^e.

Of het gevielt, dat de Hollanders, eenigen oorloch doende ofte onbeloofthekheit, in de huysen van de inwoonders lepen, zall den Gouvern^r gehouden wesen, straffe daerover te doen; ook sullen de inwoonders niet gehouden wesen de nigelien aen t' Casteell te brengen.

6^e.

Edele off den Gouvern^r ons tot eenige saeken ¹ dede roepen, zoo sullen gehouden wesen, die van Olisiva aen die van Olijima ² te helpen, van gelijcke die van Olijijma aen die van Olisiva.

Over welke beloften soo beloove ick, gouverneur van wegen de Heeren Staten Generael der Vereenigde Provincien ende Sijne Princelijcke Ex^{te}, Cap^e Hutoe en alle etc. Hier omtrent ³ het slott. ⁴

XV. AMBON.

25 Februari 1605. ⁵

Een gedeelte der bewoners van de Ambon-eilanden had de zijde der Portugeezen gehouden; zij legden thans den eed van trouw af aan de Compagnie. (Tiele, *Europeers*, VI, bldz. 88. Onder hen het inlandsche loodd, de patih, van het eiland Oma of Harokoe.

Ik Steven van der Hagen, generael van deze armade, van wegen de Edle Mog. Heeren Staten der Vereenichde Provincien ende van Sijne Excell. graef Maurits, prince van Oraengien, als admirael ende cap^e generael te water en te lande, door die E. Mog. heeren Staten Generael, so geve ick parduen, liberteit en doe verseekeringe aen den coninck van t'eylandt **Oma**, met alle die inwoonders van

¹ Eene andere lezing (die van de vernieuwing van dit contract in 1609, n° XXIX) heeft: „wreken“.

² De Oelima en de Oelsiva waren de namen der partijesclappen, waarin de bewoners der Ambongroep van ouds verdeeld waren, evenals die van Banda. (Zie huyvoór, bldz. 24. Tiele, *Reisstoffen*, I, 2, 20^e, enz. Over de betekenis dezer namen zie Wilken *Playte*, *Volkkunde*, bldz. 347.)

³ Ontbreekt?

⁴ Het slot kan aangevuld worden uit de vernieuwing van dit contract den 9 Augustus 1609. (Zie hierachter n° XXIX.) Het moet dan luiden: „en alle hoofden ende ondersaten van die quartoren te loopen en bijstaen als ons egeu latie tegen alle haere vijanden“.

⁵ Overgenomen uit Archief voor kerkelike en wereldsche geschiednissen... uitgegeven... door J. J. Dods van Flensburg, IV (1844), bldz. 310. „Naar copie geschreven door Arn. v. Biehell“ De datum is daar fortief aangegeven als 25 Februari 1603.

die stedekens ende vleecken van 't eylandt, wesende hunne vasallen, opdat den voorseyden coninck met syne vasallen mach gerust ende verskert in syn lant wonen, ende dat de Coninck met de synen met onse licentie mach vriedelicken gaen ende comen, handelen ende traficqueren aen ons casteel, gelyck als goede getrouwe vasallen van de E. Mo. Heeren Staten Generael; ende alsoo belooven wij van onsent wegen, dat den coninck van Oma met die synen niet en sullen qualicken getraecteert worden, noch van de genen, welke hier ter bewaernisse van dese forteresse sullen blyven, noch van den genen, die namaels van de E. M. Heeren Staten Generael souden mogen gesonden worden, maer ter contrarien so sullen se wel getraecteert worden, gefavoriseert ende geholpen worden, gelyck als goede ondersaten tegen allen vyanden, die haerlyuden souden willen offenderen ofte misdouen, ende datselve is met alsulcke conditie, dat die coninck van Oma met alle zijne ondersaten gehouden sal wesen, den dienst te doen, die hen den goeverneur van 't casteel ende archipelago van Amboina gebieden sal te doen, d'welck sijn werken van de fortificatie ende denselven dienst, die hy te voren aen de coningen van Portugal was verobligeert te doen, gelyck als 't wesende sijn vasal. Ende in teyken der waerheyt, dat den coninck van Oma 't selve begeert te voldoen, soo sal hij syn eed van getrouwicheyt doen aen die E. M. Heeren Staten Generael ende Syn Excell. graef Maurits, als souvereyne heere van die voorschreven eylanden van den archipelage van Amboina, ende oock mede aen den gouverneur van die forteresse ende den archipelage van Amboina ende in zijn absentie ofte hy versterven andere, die in syn plaetze van de E. M. Heeren Staten Generael sullen mogen gesonden ofte geordonneert worden. Ende dese eed sal hy doen in presentie van den admirael van dese armade, Steven van der Hagen, denwelcken hem den eed sal afnemen van wegen die E. M. Heeren Staten Generael, als haren lieutenant ofte stadthouder, in dese quartieren van herwaerts over.

Aldus gedaen in Amboma, den 25. February 1605.

STEVEN VAN DER HAGEN.

XVI. AMBON.

3 Maart 1605. ¹

Steven van der Haghen vertrok 1 April 1605 van Ambon naar Banda. Vooraf had hij Frederik de Houtman benoemd tot gouverneur van Ambon en omliggende eilanden. Een aantal Portugeezen bleven onder de bescherming van het Nederlandsch kasteel op Ambon wonen. (Tiele, *Europëers*, VII, bldz. 89 en noot 2). Deze legden den 3 Maart den eed van trouw aan de Compagnie af.

Nos los Portugeses casados y moradores desta ciudad y fortaleza de Amboyno promettemos y juramos en nombre de Nuestro Señor Jesu Christo y sus santos Evangelios que de aqui adelante y para siempre auemos de ser buenos, leales y obedientes vasallos de los Nobles Poderosos señores Estados Generales de las Prouincias Unidas de Germania la Baxa y a su Exª el Conde Mauricio, principe d'Orange, Capitan general de la mar y tierra de los dichos Señores Estados Generales, y tambien a Frederico de Houtman, gouernador desta fortaleza y archipelago de Ambona, como lugarteniente en estas partes de los N. P. S^o Estados Generales, y en su fallissemento y ausencia al otros gouernadores que en su lugar nos por los N. P. S. sera embiado ho ordenado y tambien que auemos de mantener y ayudar que se mantenga el acorde y articulos de contrato hecho a 23 de Febrero ² con el general deste armada Estuan van der Hagen. Y este auemos de cumplir y haser que se cumple lo qual no dexaremos de haser por neungun miedo ni temor de perder nuestras vidas ni haciendas. Y asi verdaderamente Nuestro Señor Dios Todopoderosa nos quiere guardar de todo mal. Fecha en Ambojno a 3de Marzo a^o de 1605.

Hier volgt de Nederlandsche vertaling van bovenstaande overeenkomst, zonderling genoeg in het Spaansch gesteld.

Wij gheude ¹ Portugezen, juw onders van die stadt ende forte-
resse van Ambona, belonen ende sweren ju den namen van onsen
Heere Jesu Christus ende syne Heilige Euangelie, dat wij van nu
voortaen ende voort eeuwelicken sullen wesen goede loyale obediente

¹ Dit afschrift is genomen uit de papieren van Arnolt van Buel, uitgegeven in de *Bydragen en Mededeelingen van het Historisch Genootschap*, VI (1883), bldz. 337, vv.

² Het verdrag van overgave van het fort Victoria.

³ Gehuwde.

vassalen van die Edel Mogende Heeren Staten Generael van die Verenigde Provinciën van Neder-Duitsland ende van Sine Ex^{te} rraeff Maurits, prince van Oraengien, Capitein generael te water ende te lande van die E. M. H. Staten Generael, ende oock mede aen Frederick Houtman als goeverneur van dese forteresse ende archipelago van Ambona als stadthouder van dit land voor die E. H. M. Staten Generael, ende in sijn absentie ende versterven verbonden blijven aen andere goeverneurs, die in sijn plaetse van de E. M. H. Staten Generael ons geordineert ofte gesonden sullen werden. Ende oock mede sullen wy onderhouden, ende hellepen dat onderhouden mogen werden die artikelen vānt accoort den 23ten Februario met den admirael van deze armade Steuen van der Hagen gemackt ende dat selue sullen wij nae comen ende maken dattet nagecomen ende volbracht wort. Alle t welcke wij niet na laten sullen, door eenige sorge ofte vrees van te verliesen lijff ofte goet. Also warachtcheken moet ons Godt Almachtich bewaren voor alle quaet.

Gedaen in Ambona den 3en Martio A^o 1605

XVII. BANDA.

13^{en} Juli 1605. *

Terwijl Steven van der Hagen nog op Ambon was, vernam hij, dat op Banda eenige Nederlanders waren vermoord (misschien omdat zij een jaar hunner landgenooten, welke den Islam hadden aangenomen, in het leed van een Mohammedaansch priester te Neira hadden gedood). De Nederlandse koopman op Banda, Jacob de Bitter, was geweken naar Loehoe op Klein-Goran. Van der Hagen vertrok met het oog hierop 1 April 1605 naar Banda, trad in besprek met de inlandsche hooffden en sloot met een aantal hunner een nieuw contract. Niet alen echter trad in tot deze overeenkomst toe, nl met Labotaka² en met Lontor. (Vgl. Tiele, *Europeesk* VI, blz. 83, 5; van der Cluyt, *Banda-eilanden*, blz. 20-28.)

Articulen ende ordonnantie besloten tusschen den h^{er} Admir^{al} Steven van der Hagen ende de zijne met de overhoijt en principalen van 't landt Banda, te weten met dezen navolgende steden als **Neijra, Salamma,**

* Vermoetlijk zie Tiele, t. a. p., blz. 90, noot 1.

² Uit het Contractboek.

³ Labotaka sloot zich kort daarop er bij aan.

Waijer, Ourlen,¹ Dender, Comber, Samber,² Ortatten, met die van eijlanden **Poulo Aij** ende **Poulo Ron,** en 't eilandt **Rossingeijn,** welke navolgende artuculen sijn bij partijen bevestight en beslaght nae te komen.

In den eersten hebben besloten ende overeengekomen dat een jegelijk van voorschreven partijen, te weten de Hollanders ende Bandanesen, sullen Godt almachtigh dienen, elk nae de gracie en gave die Godt haer verleent heeft zonder malcanderen om zulcx in eenige manieren in de wege te zijn, te beletten, te haten ofte den anderen een quadt kerdt toe te dragen, waeruyt dat soude mogen spruyten eenige vijandschap; maer zal d'een den anderen well bejegenen ende voorstaen ende 't rest Gode bevelen.

Item belooven de voorschreven overigheijdt van de steden ende landen Banda de Hollanders, daer opperkoopman van is en overste den eersamen Henderick van Bergell³, den selven met de zijne, als Hollanders en andere onder hun staende, behulpsaem te wezen, beschermen voor alle quadt dat haer zoude mogen overkomen, voor alle julandsche ende nijlantsche oorloge ende vijanden, nae goedt vermogen haer voorstaen, gelijk als zij doen souden voor haer tijgen vrouwen en kinderen en in geenderleij manieren consenteren, dat haer van ijmandt eenigh quadt ofte overlust zoude worden aengedaen.

Item daer en tegen den Opperkoopman zal met all zijn volck, onder hem staende, 't zij Hollanders ende personen in zynen dienst wescende tot Banda, bij aldien dat het zake waere datter eenige vrechde vijanden van Luyten quamen om het gemeene landt van Banda te beoorloogen ende destrueren, datse sullen naer haer vermogen 't landt helpen defenderen, te assisteren met haere middelen, dewelcke Godt Almachtigh de Hollanders heeft verleent; maer bij aldien off 't zake waere datter wederome eenige julandsche oorloge ofte twist opstondt tassen de Bandaneesen onder den anderen, dat de Hollanders haer daermede niet sullen hebben te bemoeijen dan stille sitten, dan well haer best te doen om vrede te maeken.

Item off het zake waere dat de opperkoopman, met zijn volck alhier in Banda blijvende, ijmandt van zijn volck onthiepe, zullen

¹ Aan de Zuidzijde van het eiland Lontor tusschen Laekoej en Toetra. Vgl. Valentijn, *Banda*, bldz 40, 55; Tiele Hoeres, *Boorstoffen*, II, bldz. 88.

² Deze werd in dezen tijd door Van der Harten als zoolving aangesteld.

de Bandanosen niet vermogen, deselve op te houden ofte haer in eenige manieren voorstaen, veel min deselve te trecken tot haer geloove om Moors te maeken ofte eenige quellagie nendoen, maer ter contrarie sullen deselve weghloopen(de) wederomme leveren in handen van haere meestersen die met haere leven zall naer behooren, ende sullen den Oppereoopman lacten geworden administreeren de justitie, want sulcx tot goede discipline ende politie onder zijn volck te onderhouden dient gedaen.

Mede sullen alle de overheijdt van t landt Banda met die van de eijlanden gehouden wesen, alle haere nooten ende focillie te verkoopen tot all zulcke prijse als men met den anderen zall accorderen, ende overeen komen, welcke Hollanders makeu zullen, dat die van Banda van alderhande coopmanschappen ende victualie sullen voorsien werden, als ook mede van goudt ende zilver, maer zullen well mogen handelen met andere natien die coopmanschappen brengen haer dienstigh ende die de Hollanders niet en hebben.

Item sullen alle de overheijdt ende inwoonders voorschreven vant landt Banda de Hollanders in haere huizen tot Neijra, Ortatte ende Salenne, den Admirael vertrocken wesende naer Hollandt, deselve met alle rust ende vrede laten wonen, ende naderhandt niet moeijelijk vallen, te weten haer coopmanschappen ende goederen voor minder prijs doen verkoopen als de prijse daervan met die vant landt gestelt zijn ofte eenige andere quellagie, t'zij om borge ofte ander gelt afleenen, daerdoor dat namaels groote questie ende quadt soude uijt reijzen, maer ter contrarie sullen bij ¹ de Hollanders vredelijk laeten koopen ende verkoopen, gelijk als dat behoort ende de reghte maniere van handelen is.

Alle de voorschreven articulen gelooven ² wij, alle de principaelste overigheijdt van de eijlanden Banda ende de Hollanders, den Opperekoopman met de zijnen, aen wederzijden, denselven onverbrekelijk te onderhouden ende doen onderhouden ende wie de geene ware van bijde zijden, t'zij Bandanosen ofte Hollanders, die de voorschreven articulen contrarien deselve niet en willen onderhouden ende namaels breken, zullen dezelve overtreders als perturbateurs ende verstoorders van 't gemeene welvaren, de scheepen van Hollandt overkomende, aen de overigheijdt van dien werden overgelevert, om gestrafft te worden naar verdienste. Alle de voorschreven artyculen hebben wij

¹ Van der Chijs, bidz. 173, heeft: „ay”.

² Van der Chijs, bidz. 173, heeft: „belooven”.

partijen met eeden bevestight ende belooft nae te komen. Zoo waerlijk moet ons Godt helpen. Amen.

Aldus gedaen te Banda int Oeschip de Geuniceerde Provintien den . . . . Julij 1605.

Onderstoudt **Hendrick Bergell**.

Ik laat hier nog volgen onderstaande lezing van de overeenkomst met Banda. ¹ Misschien is het voorgaande een concept geweest. (Vgl. nog Van der Chijs, *Banda-eilanden*, bladz. 26).

Volgen die Arthikelen ende punten vant accoort, dweck tusschen den Admirael Steven van der Hagen ende alle ² die overicheit ende raden van die eijlanden van **Banda** gemaect sijn ende van weersijden onderteykent.

In den eersten is geacordeert ende besloten te Ortatan ³ onder den grooten boom, daer van ouds die gewoonte is, die generale vergaderinge te houden, dat die Hollanders ende Bandanesen, een ijegelijk van haer luijden, sal sijnen Godt dienen, na die gratie ende gave die haer van den Heere verleent is, sonder malcaanderen om sulcx ja eenigerleij wyse pogen te beletten, misseggen ofte een quaet hart thoe dragen, daer wt dat soude mogen spruiten enige viantschap, haet ofte groot quaet; maer ter contrarie sullen maleanderen ju alle vrientschap bejegenen ende die reste sul men Godt Almachtich beuelen.

Item so belonen alle die hoofden ende overicheden van die steden vant kant **Banda**, als oock mede die hoofden van die eijlanden, als **Pulo Wajj**, **Pulo Rum** ende **Rossamgijn**, datse den Hollandschen oppercoopman Heijndrick van Bergel met alle sijn volck onder sijn gebiet staende, sullen onder hare bewaringe ende bescherminge houden ende ju alle gerechticheit voorstacu, niet thoe laten dat hem ofte ijmant van de sijne, tware van Bandanesen ofte eenige wtlansehe vianden, cenich quaet ofte letsel souden mogen aengedaen werden, maer sullen voor haer sorge dragen gelijk se doen souden voor haer eygen vrouwen ende kinderen, opdat haer goen overlant en geschiede.

Item so belooft wederom den oppercoopman Heijndrick van

¹ Uit de papieren van Van Buchel, waaronder aantekeningen van Van der Haghen in HS. Gedrukt in de Bijdragen en Mededeelingen van het Historisch Genootschap, VI (1853), bldz. 307 v. v

² Vgl. Van der Chijs, t. a. p., bldz. 25

³ Vgl. Van der Chijs, t. a. p., bldz. 23

Berzel met sijne Hollanders ende andere natien in sijnen dienste weesende, bij alden datter eenige vreemde vianden quamen om Banda te beoorlogen ofte beschadigen, dat hij met syne macht na sijn vermogen thant sal assisteren, bewaren ende hellepen beschermen met die middelen, die haer Godt verleent heeft, maer jagevalle datter sake waer, datter wederom eenige jilantschen twist ofte oorloge int land Banda opstont, so en sal den Opperecopman met sijn volck hem niet sulcx niet behoijen maer sullen stille sitten, doch sullen wel vermogen haer beste te doen om wederom die steden te vereenigen ende die vrede te hellepen maken.

Item oft tsake ware datter van den Opperecopmans volck onder hem staende ijnant quame te ontloupen, so en sullen die van Banda niet vermogen alsulcke personen op te houden, versticken ofte fauoriseren, ende veel min soeken te trekken tot haer Mahumets gelooff ende haer Christen gelooff daerdoor versaken, maer ter contrarie so sullen se gehouden wesen, alsulcke wederomme te geven ende te leeren in handen van haren oversten die met haer sal omgaen ende tracteren na behoren. Ende over sulcx so sullen se den oversten laten gewerden met die administratie van de justitie, want sulcx dient gedaen tot onderhouding van de vrede, goede oorden ¹ ende politie.

Item alle die overicheden ende inwoonders van de eijlanden van Banda sullen die Hollanders in hare huizen tot Nera, Salama ende Ortatan met goede ruste ende vrede laten wonen, ende oock mede naderhant, als den Admirael verrocken sal weesen, haer niet moijelicken te vallen om van haer eenige coopmanschappen ofte goederen voor minderen prijs te copen als die prisen daer niet op gestelt sijn, ofte haer eenige andere quellagie aen te doen, t waer om haer goet aff te borgen ofte gheft afleeken, waerdoor dat grote twisten, viantschap ende grote oneenicheit soude mogen wtrijzen, maer ter contrarie sullen de Bandanesen die Hollanders gerustelicken ende vreedelicken laten copen ende vercopen, gelyck dat behoort ende die rechte maniere is van handelen.

Item sullen die overicheden ende alle inwoonders van de eijlanden van Banda met hare bontgenoten gehouden weesen, aen die Hollanders alle hare noten ende folie te vercopen tot alsulcken prijs als met den anderen sullen acorderen ende overeencomen, die welcke Hollanders sullen maken dat die van Banda van victalie

¹ Orde.

ende alderhande coopmanschappen van sulcx geneeoh sullen versien werden, als oock meede van gont ende silver, maer jn gevalle datter sake waer, dat die Bandansen eenige coopmanschappen van doen hadden, die wreke bij die Hollanders niet te vinden waren, jn sulcken gevalle sullen se mogen handelen met die andere natien die sulcx hebben.

Item alle dese voorschreven pointe ende arthikele belouen wij, hoofden ende ouericheden van d eylanden van Banda ter eenre syden ende den Oppercoopman met sijne Hollanders ter ander sijde, dat wij dese arthikelen ende punten ten vollen sullen onderhouden ende doen onderhouden, also dat wie die gene ware, tsij Bandansen ofte Hollanders, die deze arthikelen contraricerende ofte quamen te breken, so sullen die ouertreders als perturbateurs ende verstoorders vant gemeene weluaren, die schepen van Hollandt ouercomende, aen die ouericheit van die werden overgelevert om gestrafft te werden na verlienste. Dese voorschreven punten sijn bij parthien besworen ende beedicht na te comen, ende sijn wederom voor gelezen jn de grote vergaderinge tot Comber, daerse altemael een goet behagen jn hadden, weesende daarmede wil te vreden. Actum tot Comber, desen 13° Julio A^o 1605.

XVIII. DJOHOR.

17 Mei 1606. ¹

In Mei 1605 was Cornelis Matelieff de Jonge met een flinke Compagnie's vloot uit Nederland vertrokken. Onderweg ontmoette hij op Mauritius Steven van der Haghen, die op zjn terugreis was naar patria. Hunne besprekingen leidden er toe, dat Matelieff koers zette bepaaldelijk naar het Portugeesche Malaka, om het bevriende Djohor, dat, zooals Van der Haghen — ten onrechte — meende, door de Portugeezen werd belegerd, te ontzetten. Een insluiting van Malaka door Matelieff en de Djohorieten (Mei Augustus 1606) had niet het gewenschte gevolg: de bedreigde stad werd door een Portugeesche vloot ontzet. Inmiddels was den 17 Mei een contract gesloten met den vorst van Djohor, met welk rijk Jacob van Hoemskerck reeds in Februari 1603 vriendschappelyke betrekkingen had aangeknoopt (Vgl. Tule, *Europeers*, VI, bldz. 56 en VII, bldz. 113—117; Netscher, *Djohor*, bldz. 9—15).

Accordt gemaeckt tusschen den admirael Cornelis Matelieff de Jonge, nyt den name ende van wegens d' Ed^o Mogende Heeren Staten Generael der Verenighde Nederlanden ter eenre ende den doorlugh-

¹ U. t. het Contractboek.

tigen en maghtigen koninck van **Johor** ter andere zijde, desen 17° Mey 1606, in 't schip Oranje, leggende op de reede van Malacca.

In den eersten belooft den zelven admiraell uijt den name als boven ten versoecke van den zelven koningh, hem te helpen innemen en overweldigen de stadt van Malacca uyt handen van de Portugesen, haer beijder vijanden, waertoe elck sijn uijterste vermogen zal emploijeren om deselve daeruijt te drijven. Welck exploijt met Godes hulpe volbraght sijnde, zall dezelve bemeurde stadt, gelijk se tegenwoordig is, binnen haere wallen ende meuren blijven ja vrijen eigendomme, eeuwelijck, sonder eenige belastingh offte overheijt te erkennen, aen de Heeren Staten voorschreven, het welcke den voorschreven coninck mits desen tot een loon van den krijgh is gevende ende zall voorschreven het geheele landt onder subjectie van Zijn Majesteijt blijven, well verstaende dat de Heeren Staten voorschreven offte haeren capiteijnen geoorlooft sall wesen, alsoo se de stadt meenen te verstreecken, ¹ soo veel landts tot deselve vortificatie te nemen als haer geraeden zall duncken. ²

2.

Zullen de voorschreven Heeren Staten ook vermogen in alle des Coninghs landen hout te haelen ende te houwen tot bouwingh van de schepen ende nooddrufftigheijt van de stadt.

3.

Zullen alle vasallen van de Heeren Staten voorschreven haere schepen ende goederen, t'zij van wadt plaetse datse comen, ook gehuerde schepen, joncken ende prauwen in de voorschreven stadt mogen lossen, zonder dat de Koningh daer ijet op te zeggen zal hebben noghte eenigen toll daeraff genieten, in noch uijt.

4.

Zall de Koningh ook niet toelaeten datter eenige Hollanders, Europeische volckeren offte haere naekomelingen in eenige van zijne landen sullen mogen handelen, offte sullen moeten bescheijden hebben van den gouverneur van Malacca ende t'selve niet hebben(de), zullen als vijanden gehouden, ende vervolgt worden.

¹ Schrijffout voor versterken.

² Malaka is niet bemachtigd, dus dit artikel en sommige andere bepalingen van dit contract hebben geene gevolgen gehad.

5.

Hiertegen zall zijne Majesteijt de voorstadt, Campo Chin ¹, die nu afgebrandt is, beupleren ende regeren, zonder datter de Heeren Staten ijet op te zeggen sullen hebben ende, soo het mogelijk is, zijne residentie aldaer nemen ende dezelve daer versterken, waertoe hem de Heeren Staten voorschreven met raedt behulpelijck sullen wesen.

6.

Zall Zijne Majesteijt nae de veroveringh van de stadt gemeten alle het geschat, datter in gevonden wordt, waeraff hij vermogen zall d'eenne helft datelijck wegh te nemen ende de andere helft sall gehouden wesen in de stadt tot defensie van de selve te laten, soo langh tot datse bij de Heeren Staten geprovideert wordt.

7.

Tgeene in de stadt zall gevonden worden van coopmanschap, gelt, waren en andersints zall komen d'eenne helft tot profijt van de fasalen van de voorschreven Heeren Staten dezer vloote ende d'andere helft aen Zijne Majesteijt voorschreven.

8.

Alle coopmanschappen, niet toebehoorende de vasalen van de Heeren Staten voorschreven, sullen gehouden wesen de ² lossen onder des Koninghs gebiedt, in de voorstadt, alwaert de vasalen van de Heeren Staten vrij sall staen deselve te komen koopen neilits andere ende dezelve in de stadt te brenghen.

9.

Zullen voorschreven malkanderen bijstaen ende helpen met alle maght ende nae uijtterste vermogen, om de Portugesen en Spangiaerden, haer beijder vijanden, alle mogelijcke affbreuck te doen, ende zoo ymandt van de partijen oorlogh aen nam tegen ymandt anders als Portugesen en Spangiaerden, zall d'andere partijen niet gehouden wesen denselven te assisteren dan alleenlijck in defeusie.

10.

Zall ook geen van beyde de partijen pays mogen maken met de koningh van Spanjen zonder beijder consent.

¹ Kampung Kling. De naam dezer voorstad welke „wegnich buyten de stadt gelegen" was en in den tyd der Portugeezen versterkt was (*Dagh-Register 1640—1641*, bldz. 298, 465) zal te danken zyn aan de Orang Kling, de Klingaleezen, van de kust van Koromandel (welke Noordelyk gedeelte vroeger Kahnga werd genoemd. *Hobson-Jobson*, p. 372; *Hunter, Gazetteer*, V, p. 163), en andere vreemdelingen uit Voor-Indie.

² Moet zyn „te"

11.

Zoo wie teugh schandtaell in religions zaken geeft, zal aen-geklaecht en gestrafft worden bij zyn overheijdt daer hij onder sorteert, soo wel van d'ene als van de ander zijde.

12.

Soo teuge personen van d'een off d'ander parthije yet op den anderen hadde te seggen van schuldt off andersints zal de verweerder voor zijne overheijdt geroepen worden

13.

Zoo ytaandt van de Hollanders overliep bij den koningh van Johor om eenige quade delicten offte andersints offte van des Konings volck bij de Nederlanders, zullen de partijen gehouden zijn den weghelooopen aen zijne overheijdt in handen te leveren.

Int maeken van dese artykelen begeerde Ragi Sabraugh, ¹ dewijl alles randsom de stadt meest was afgebrandt, dat, als dat de staet ² soude verovert zijn, men den Admirael plaets soude ³ ende hujsingh om te logeren binnen deselve stadt, latende het cassteell voor den Koningh, waer op den Admiraell antwoorde, alles te willen doen dat Zijne Mayesteijt begeerde, den zelven nochtans biddende niet te begeeren willen zulcken dingen, die haer ende den onsen moghten gedijen tot schade, wandt den gouverneur, die den Admiraell stellen soude, noch ⁴ int cassteell wonen, ende hem telekens hem daer tijt te doen gaen als Zijne Mayesteijt quame, zonde veel te swaer voor hem te vallen. Tijndelijck werter bestoten dat den Admiraell voor des Konings persoon soude versorgen sulcke hujsingh, daer hij in logeren moghte soo dickwijls als t hem belieffde, vergeselschapt met 15 off 17 persoone van zyn gevolgh totter tijds datter bequame wooningh in Campo Cleijn soude wesen gemaect, waarmede den Koningh te vreden was. Ende alhoewell den Admiraell het geschut ende den buyt te voren aen het volck

¹ Radja Sabarang: de koning van de overzijde. Hij, ook genoemd radja Boungsoe (de jongste), was een broeder van den voest jong dipertoeswan van Djohor en deelde met hem het bestuur over het rijk. Hij had zich aan de overzijde der rivier gevast, „tegenover de stadt Basse-Sawat“, vanwaar zijn naam, en was een man van grooten invloed. (Vgl. Netscher, *Djohor*, bldz. 10, v.)

² Moet zijn: „stadt“.

³ Hier is uitgevallen: „geven“ of iets dergelyks.

⁴ Moest? Vgl. Netscher, *Djohor*, bldz. 11.

hadde beloofd, indien zij de stad stormenderhandt quamen te veroveren ofte anders het v'geene zij tot randtsoen zouden bedingen gelijk hiervooren geseyt is, heeft hij noghans all t' geschut ende de helst van den buijt aen den Koningh ¹ mede liedt volgen de toden van de v'reemde natten, was geschiet omdat hij sijne rekeningh maectt, dat alle die in de stad quamen woenen zouden vry sijn, waerdoor dan veete luyden zouden aengelockt werden, de stad te komen bevolcken, ende men zoude mettertijt genoegh volck uyt het vaderlandt brengen, datt d'onse maghtigh genuegh soude sijn hui te defenseren, sonder hulpe van Johor ende ook alle vaerten met haer eijgen volck te bevaren. ²

Welck accoordt naderhandt bij den Koningh, in de vloote komende, geapprobeert is, zedex dat hy nevens raija Sabrangh ter eene ende den Admiraell ter andere zijde t' zelve besworen en onderteekent hebben.

De forma van den eedt, daeronder aen gevoecht, luydt als volght: Wy, **jan de patuan** ³ en **raija Sabrangh**, koningh ⁴ tot Johor, beloven mits desen te onderhouden dit bovenschreven accoordt in alle sijne puncten en artikulen zonder daerin eeniger manieren tegen te doen. Soo waarlyck moedt ons Godt helpen.

Ik **Cornelis Matelief de Jonge**, vijt den naem van de El^{te} Mogende Heeren Staten Generaell der Vereenighde Nederlanden, behoove mitsdesen alle de boven geschreven artikulen in alle haere deelen naer te komen sonder daarin eeniger manieren tegen te doen. Zoo waarlyck moet my Godt almachtigh helpen.

XIX. KUST VAN KOROMANDEL.

Augustus 1606. ⁵

Een der selopen van de vloot van Van der Haghen, de Deft, verliet in December 1604 de vloot met bestemming naar Atsch en daarna naar de Kust van Koromandel. Aan boord was de oeperskoopman Pieter van S. Idt. Men liet eenige Nederlanders te Masahpatam ten Noorden der mondingen van de Kistna, om die kust achter, om handel te

¹ Hier is het t'gevallene, misschien geaccordeerd en ingesworen. Dit den Adel van den Koning *moete*, *omz.* Netscher, *Johor*, bidz. III.

² Dit laatste behoort natuurlijk niet tot het contract.

³ Jang Agertowan.

⁴ Netscher, bidz. II, liest „Koromandel“.

⁵ Uit het Contractboek.

drijven De Delft kwam den 21 Augustus 1605 te Bantam en vertrok den 5 December 1605 opnieuw naar de Kust, waar verschillende plaatsen werden bezocht, vóór men weder te Masulipatam kwam. Van daar begaf zich Van Soldt, die ook deze reis medemaakte, naar den sultan van Goleonda, toen een machtig Mohammedaansch rijk ¹ in Deccan, waartoe ook Masulipatam behoorde. Hij verkreeg verschillende voorrechten van dien potentaat, welke medegedeeld worden in onderstaand extract van den firman (Vgl. De Jonge, *Ophomet*, III, bldz. 39-41).

Privilegien offte firman ² van den koningh van **Goleonda** aen de Comp^e verleend ju Augusto 1606, ten eijnde ³ als den ondercoopman Paulus van Solt derwaerts gereijst is.

Dat de Comp^e van toll van jnkomen sall geven 4 ten 100 ende van uijtgaen 4 ten 100 ende dat in alle plaetsen van het coninck-rijck, zoo well ju de plaetsen daer zij nu sijn als ju de plaetsen daer zij noch zouden mogen komen; zonder meer.

Dat alle wevers, schilders, smits en alderhande ambaghtlajden, voor de Comp^e werkende offte gelt in handen hebbende, van wegen den Koningh offte ijmandt anders niet en zullen gemoeijt worden, tot dat het werk voldoen zij.

Dat alle makelaers vrij in Comp^e logte ⁴ sullen mogen koomen ende dat d'onse alsulcken makelaar mogen verkiezen als haer goetdunckt, zonder verbonden te staen aen den geenen die haer den Gouvern^r hadde willen geven.

Den Koningh doet ook niet ⁵ het recht genaemt choppadehalla ⁶, dat is het seegel, 't welcken op het linnen set, bedragende 12 ten 100, waarvan hij de Comp^e bevrijdt boven zijne onderzaten ende alle andere vreemde natien, die het selven moeten betalen.

¹ Een plaatsje van dien naam ligt nog ten Westen van Haiderabad; het is de oude hoofdstad van het Rijk. In den strijd met het machtige Vijayanagar of Vijayanagarum (Vizianagram of Banagar), bemachtigde Golkonda deelen van dit Hindoo-ryk van Zuid-Westelijk Deccan, nadat dat ten gevolge van den nederlaag bij Talikot of Telicotta (1565), het door een verbond van Mohammedaansche vorsten toegebracht, doodelijk verzwakt was. Zie o. a. J. D. B. GRUELS, *A history of the Deccan*, I, (Londen, Luzac, 1896) p. 171, 186-196 en de kaarten; W. W. HUNTER, *The Imperial Gazetteer of India*, III, Londen, Trubner, 1881) p. 423, VIII, p. 541, IX, p. 242 etc.

² Firman = een order, open brief, schriftelijk bevel.

³ Moet zijn: ten tijde.

⁴ Van Masulipatam.

⁵ Te niet?

⁶ Is mij niet duidelijk. Het eerste gedeelte zal wel zijn: comp of chhap = zegel (jap). Vgl. *Hobson-Jobson*, p. 172.

XX. DJOHOR.

23 September 1606. ¹

Na het ontzet van Malaka door de Portugeezen trad Matelieff met den jang dipertoewan van Djohor opnieuw in besprekingen, welke leidden tot een nieuwe overeenkomst (Vgl. Tiele, *Europees*, VII, bldz. 117).

Tweede accoordt gemaect tusschen den heer admiraell Cornelis Matelieff de jonge uyt den name en van wegen d'Ed^{en} Mogende H^{ren} Staten generaell der Vereenighde Nederlanden ten eenre ende den doorluchtigen en manhaften Koningh van **Johor** ter andere zyde desen 23^e 7ter jnt jaer onses Heeren Jesu Christij 1606 in de stadt Batosauwer. ²

In denersten worden geconfirmceert alle artykulen begrepen in accoordt tusschen partijen gemaect in dato den 17^e Mey deses jaers int schip Orangie op de reede voor Malacca. ³

Dogh dewijll het Godt almaghtigh niet en heeft belieft, dat de stadt en de fortressse van Malacca tot noch toe hebben kunnen veroveren, waerdoor eenige artijkulen van wederzijde niet en konnen onderhouden worden, als namentlijk het besitt van de stadt voor de Heeren Staten ende van de voorstadt mitschaders het geheele landt voor den koningh van Johor, willen sulcx tot meerder gelegentheijt uytstellen, dat Godt de Heere gracie zal beueven te geven tot veroveringh derzelve, door neerstigheijt van de Heeren Staten ende den koningh van Johor.

Ende alsoo het noodigh is, dat de Heeren Staten voor hare ondersten tot bevorderingh van de negociatie van de selve in Oost-juden, een versekerde plaets hebben om haere goederen, koopmanschappen, ammonitien, toerustingen ende andersints te versamelen ende bevaeren ⁴, ook des noodts zijnde ambaghtluijden ende huysgezinnen te mogen brengen uyt haer landt, sall Synre Majesteyt de coninc van Johor aen de Heeren Staten ofte haeren capⁿ geven sulcken plaets, als zij sullen begeeren, t'zy hier aen het vaste landt ofte eenige eijlanden onder 't gebiedt van Sijne Mayesteijt wesende, soo groot ofte cleijn als d'Heeren Staten ofte haeren capⁿ sall goudtduncken, om aldaer haere huysingen ende wooninge te mogen bouwen ende die besitten als Malacca.

¹ In het Contractboek.

² Batoe Sawar. Deze plaets ligt aen de rivier van Djohor, naar meer landwarts in dan Djoker, dat aen de kust gelegen is.

³ N° XVIII dezer contracten.

⁴ Bewaren?

Des soo sullen wederom de Heeren Staten ende haere ondersaten gehouden wesen te volbrengen de artykelen int accoordt, voor Malacca gemaeckt, begrepen.

Aldus gedaen in Batasauwer ten dage ende jaren als boven.

XXI. ATJEH.

17 Januari 1607. ¹

Matelieff Uleef tot het begin van 1607 kruisen in de buurt van het Maleische schiereiland en vertrok van dâar naar Batiam. Zijn vice admiraal, Olivier de Vivere, werd door hem naar Atjeh gezonden, tot wek rijk de verhouding in de laatste jaren van vrendeliken aard was geweest, terwijl integendeel de Sultan in den alleraantsten tijd op vijandigen voet stond met de Portugeezen. De Vivere werd zeer goed ontvangen en sloot met den Sultan een contract. (Vgl. Tiele, *Europëers*, VII, 513z 116, 119—120)

Accoordt gemaeckt tusschen den vice admiraell Olivier van Vivere nijt den name ende van wegen de Ed' Mogende Heeren Staten Generaell der vereenighde Nederlanden ter eenre ende den doorluchtige Coninek van **Atchin** ter andere zijde desen 17^e Januarij vant jaer Onses Heeren Jesu Christij 1607 in de stad Atchin.

1.

In den eersten, alsoo nodigh is, dat de Heeren Staten voor haere capiteijnen tot bevorderingh van de negotie van deselve in Oostjudien een versekerde ende vaste plaetse hebben. ² om haere goederen, koopmanschappen ende ammunitie van oorlooge, als geschut, roers, harnassen, spiessen, kruydt, loodt, lonten, kabels, alderhande touwerek, balcken, plancken, arpijs, teer, peck en andersints te versancken, ende bewaeren, ook des noodts zijnde ambaghtluijden ende hujsgezinnen te mogen brengen nijt haer landt, zal Zijn Majesteijt aen de Heeren Staten, ofte haere capiteijnen geven alsulcke plaetse als zij zullen begeeren, t'zij hier ofte in eenige eijlanden onder het gebiedt van Zijn Majesteijt wesende, soo groot ofte eleijn als de Heeren Staten ofte zijne capiteijnen sall goetduncken.

2.

Alle coöpmanschappen, komende met vrende naticen in dese

¹ Uit het Contractboek.

² Vgl. het contract met Djohor, n° XX.

plaetse onder het gebiedt van Zijne Majj', als ook deselve binnen de landen van Zijne Majesteijt vallende, zullen de vasalen van de Heeren Staten vrij staen deselve te mogen koopen neffens andere zonder dat eenige vreemdelingen hetzelfde sullen mogen verbieden onder 't deeksell van Sijne Majesteijts last, waermede Sijne Majj' ende de onse bedrogen worden ende het vervreemdingh onder de nate maekt.

3.

Sullen de vasalen van de Heeren Staten voorschreven haere schepen ende goederen, t zij van wadt plaetsen dat zij komen, ook wederom versonden worden, mogen disponeeren, sonder dat Sijne Majesteijt daerjets op sul te seggen hebben noch eenige toll daeraff te nemen, noch rijt noch in.

4.

Sall ook sijne Majj' niet toelaten, datter eenige Hollanders, Europese volkeren ofte naekomelingen in eenige van zijne landen sullen mogen handelen, ofte zullen bescheijdt van onse coningh ¹ moeten brengen ende het zelve niet hebbende, sullen als vijanden gehouden en vervolgt worden.

5.

Sullen de voorschreven Heeren Staten ook vermogen in alle des Coninghs landen hout te haelen en te houwen tot bouwingh van de schepen ende noodrufftigheit van haere woonplaets.

6.

Sall ook gerne van d'beijde partijen vermogen pijs te maeken met de koninghk van Spangien zonder breeder ² consent.

7.

Soo wie eenige schandale in eenige religions saeken geeft, die sall aengeklaeght ende gestrafft worden bij sijne overheijt, daer hij onder sorteert, zoo well van d'ene als van de andere zijde.

8.

Soo eenige persoonen van d'een en d'andere partijen jets op anderen hadden te seggen van schuldt en weterschuldt, t' zij door leenen ofte coopmanschappen, hoe het zoude geschieden, sall de koningh gehouden wesen te eersten versoek van den aenklager recht te doen.

¹ Vgl. hiervoor noot 2 op blz. 6

² Breider?

9.

Soo daer iymandt van d'ouse ¹ om eenigh quadt ranoer bij zijne Maj^t hulpe versoght, 't sij met loogheneu van sijn geloove ofte andersints, om sijn quadt leven te bedecken, zall Zijne Mayesteijt hem aethouden, maar geven hem ter bewaringh van de onse, om ter gelegener tijt zulcken straffe daerover te doen datter een ander exempell aen zall nemen.

10.

Hier en tegen sulen de Heeren Staten sijne Mayesteijt helpen met alle maght naer uijtterste vermogen, om de Portugesen en Spanguerden, haerer beijder vijanden, alle mogelycke afbreuck te doen; ende soo iymandt van de partijen oorlogh aennam tegen ymandt anders als de Portugesen ende Spangiaerden zall de andere partije niet gehouden wesen deselve te assisteren, dan alleenlijck in defensie.

11.

Sijne May^t enige wapenen nijt onse landen van doen hebbende, hoe die soudeu mogen wesen, zullen deselve brengen, mits dat Sijne Maj^t ons daer geldt ofte waeren voor zall geven, voor soo veel deselve in ons landt kosten.

XXII. MOLUKKEN.

26 Mei 1607. *

Matelieff was den 31 Januari 1607 te Bantam gekomen en vond daer gezanten van Ternate, om onse hulp in te roepen. In Mei 1605 hadden de Nederlanders de Portugeezen van Ternate verdreven zonder zelf daar een versterking te bezetten. De Spanjaarden hadden zich dan ook in April 1606 op het eiland kunnen vestigen, na het oude Portugeesche fort bij Gamoe Lamoe op de Ternatanen te hebben veroverd: de Molukken werden toen door Spanje als een Spaansche bezitting beschouwd. Help werd thans van de Nederlanders gevraagd. Matelieff kwam in Mei 1607 met eenige schepen in de streken en ging op het denkbeeld van den sultan van Ternate in, om eveneens op dit eiland een vast punt in te nemen. Hij koos Malejoe, aan de Noordoostzijde van het eiland. Een contract werd verler met den Sultan gesloten (Vgl. Tiele, *Europeers*, VI, blz. 95-97; VII, blz. 103-111, 125-126).

* De Nederlanders. Men kan uit deze en dergelyke uitdrukkingen zien, dat dikwyls de contracten door de onzen werden geconcipeerd.

* Uit het Contractboek.

Accoordt gemaect tusschen admirael Cornelis Matelieff de jonge van wegen en uijt de name van de Heeren Staten Gener der Vereenighde Nederlansche provintien ter reute ende den koningh van **Ternaten** ende sijne Rade ter andere zijde, desen 26^e Meij ¹ A^o 1607, voor Maleije.

1.

Verstelijck sall den Admiraell, die ons hier weder op Ternaten gebraght heeft, met all sijn vloote hier blijven tot der tijdt het bolwerck aent water gelegen van dese plaetse van Maleyo, die hij begonnen heeft sterck te maeken, volkomen in defentie is.

2.

Op sijn vertreck sall hier laeten vier schepen, Eeckhuijsen, de Zon, Delft en het jaght ², van welke schepen altijd aenlandt sullen wesen 30 à 40 mannen in wapenen tot bewaringh van 't bollwerck.

3.

Sall het selve bolwerck behoorlijck versien met geschut; sall ook hier eenigh geschut laeten tot provisie van de andere bollwercken die nogh in de plaets Maleije sullen gemaect worden.

4.

Sall bestellen, dat niet den eersten advijs nae Ambon ende Bantam gae, op dat toekomende Februarij hier nogh 2 schepen mogen komen, om alsoo met behoorlijke maght gereet te wesen tegen het secours, dat uijt de Manilhas ³ zoude mogen komen, waertoe de Ternatanen prauwen sullen besorgen.

5.

De Admiraell sall gehouden wesen, als hij in Hollandt komt, de zaken van Ternaten ten hoogsten te bevelen nae de Heeren Staten, opdat ze volck mogen senden om de Casselanen uijt Ternaten te jagen, waertoe de Ternatanen neffens dese volle maght zijn gevende, om in haeren naem haere sacken te vervorderen.

6.

Hiertegen sullen de Ternatanen d'Ed. Moog: Heeren Staten aennemen en kennen voor haeren beschermbeer, waarvan zij den eedt sullen doen, als d'E. Heeren Staten sall gelieven.

¹ Valentijn, I, b, bldz. 224, stelt het op 26 Juni Matelieff vertrok echter reeds 12 Juni naar Clana.

² Het Duatke.

³ NI voor de Spanjaarden.

7.

De onkosten, die gedaen sijn ende noch gedaen souden mogen werden in de oorlooge, zullen de Ternatanen betaelen, zoo haest als zij het vermogen hebben, t welck soll staen tot oordeel van de Heeren Staten, wanneer ende hoeveel.

8.

De garnisoenen, die hier gelaeten worden, zullen uit de tollē van de Ternatanen als van onderdanige landen van de kroon van Ternaten betaelt worden.

9.

Sullen ook gehouden wesen, alle Ternatanen, die verstroijt zijn in d'omleggende landen, met den eersten op Ternate te doen komen, ook alle ondersaten van de kroone van Ternaten als Xula, Bouro, Combello ¹, Lochoe, Meau ² en Manado, die op het eijland Celebes wonen, als die van Gilolo, More ³, Serrangany ⁴ en Mindanauw ⁵, zoo veel als doenlijk is, op dat door de menigte der Ternatanen het verdrijven van de Castelanen te lichter zal vallen ende het volck gereedt sal wesen, als daer secours van Hollanders kompt.

10.

Sullen geene nagelen moogen verkoopen, 't zy aen wadt natie ofte volck hetselve soude mogen wesen dan alleen aen den factor die van wegen de Heeren Staten in Ternate sall wonen ende dat tot sulcken prijs als de Heeren Staten sullen ordineren ende met den Koningh acorderen.

11.

Niemandt van beijde partyen zal den anderen vermogen te verongelycken, maer soo ijmandt van de Hollanders de Ternatanen verongelyckt, zal hij bij sijne overheijdt aengeklaegt en gestrafft worden; desgelijcks ook van wegen de Ternatanen.

12.

In saeken van religie zal niemandt den anderen mogen bespotten

¹ Kambelo op Klein-Coran.

² Mayoe.

³ Moro (Noordwesthoek van Halmahera, of Monore (een der Singoelanden volgens Valentijn's kaart der Molukken)?

⁴ Sarangany-landen, ten Zuiden van Mindanao.

⁵ In een concept van dit contract, eveneens in het contractenboek opgenomen, worden nog genoemd „Mampat, Mora, Lololo, Gancannotte, Gilolo, Schou", maar er is daar geen sprake van „ondersaten", maar van „plaatsen die den Koningh toegedaen sijn". Mora = Moro? Lololo, Gancannote, Saboeoe of Sabongoe, allen op de Westkust van Halmahera.

ofte verhinderen, maer elck leven als hij voor Godt will andt-woorden.

13.

Zoo der ijmandt van de Hollanders overliep bij de Ternatanen, zall van de Ternatanen weder geleverd worden, desgelycx zoo ijmandt van de Ternatanen bij de Hollanders quame, zall van haer mede weder geleverd worden.

14.

Zonder consent van beyde partyen zall niemant met de Spanjaerden nochte Tijloresen ¹ vrede moogen macken.

Aldus gedaen ten dage ende jaere als boven. Was geteeckent **C. Matelleff de jonge.**

XXIII. KUST VAN MALABAAR.

13 October 1608. ²

Aan de bepalingen van het verdrag met Kalkoot van 11 November 1604 was nog geen gevolg gegeven, toen in 1607 Paulus van Caerden daar verscheen, en het verdrag bevestigde. In October 1608 kwam daar Pieter Willemsoon Verhooff en sloot het onderstaand verdrag. (Vgl. De Jonge, *Ophoort*, III, badz. 64—65, 75—76, 258, 246).

Accoord tusschen den admirael Pieter Willemsse Verhooff ende grooten Keijzer van **Calicut**.

Allen den geenen, die desen sullen sien ofte hooren lezen, salnijt, doen te weten: alsoo op den 11^{en} November A^o 1604 tusschen den doorluchtigen hooght gebooren en grootmaghtigen sammorijn, keijzer van **Malabaer**, koningh van Calicut, ter eenre ende den gestraegen heer Steven van der Hagen, admiraell van 13 groote Nederlandsche schepen, van wegen de hooghgeboorne Mogende H^{ren} Staten Generaell der Vereenighde Nederlandsche provintien, Zijne Princelijcke Ex^{te} van Nassou ende de H^{ren} Bewiathebbaren der Oostjndische Comp^e ter andere zijde, zeker contract ³ opgericht ende gemaect was, streckende en tenderende tot augmentatie ende reservatie van onderlinge vriendschap en alliantie tusschen des gedaghten mogenden keijzers onderdanen ende onse

¹ Toen bondgenooten der Spanjaerden

² Uit het Contractboek

³ N° XIII

voorschreven Nederlandsche natie, ende ruinerende de alliantie ¹ van de Portugesen neffens hare geassocieerde ende dat ons deze sake generalijk van d' Ill^{te} geboorne Mogende Heeren Staten Gener', Ziju Princelijcke Ex^{te}, de Heeren Bewinthebberen voorschreven gecommandeerd was, soo hebben wij, Pieter Willemszoon Verhoeff, admr^l gener^l van 13 groote Nederlansche schepen wegen de Welgeboorne Moogende Heeren Staten Gener', Zijne Princelijcke Ex^{te} ende d' Ill^{te} Bewinthebberen voorschreven, met advijs van onsen voorzijde raedt ende door last ende requisitie van Zijne Keijzerlijke Maj^{te} ² alle faveur, hulpe en assistentie met schepen en volck te doen om Zijne Maj^{te} en onse vijanden te ruineren en te destrueeren, als ons dogh ³ mogelijk sall wesen ende tot dien fine twee schepen van Bantam neffens well gequalificeerde coopluijden ende cargisoen van onse natie naer Calicut afsenden, om handelinge en commercie van coopmanschappen aldaer te beginnen ende te drijven ende dat middelertijt de schepen tot zijne Keijzerl^{ic} Maj^{te} dienst jegens sijne en onse vijanden moge werden geemployeert, als de coopluijden voorschreven zullen doende zijn om haere coopmanschappen ende waren tot ladingh van de schepen noodigh bij een te versamelen. Dies heeft zijne Keijzerlijke Maj^{te} expresschijk beloofft, deselve coopluijden van onse natie met goede plaetsen ende wooningen, daer zij haere personen, goederen, coopmanschappen ende waeren mogen vertrouwen ende bequam mogen logeren, te provideren ende versien ende deselve nemen in sijn protectie ende beschermingh, zonder te lijden dat hun hinder ofte leedt in eeniger wijze aengedaen wordt, maer ter contrarie hun te patrocineeren, zoo in 't stuck van hunne negotie als andersints; ende nopende de tollen ende andere lasten op commercie, deselve niet erger als sijne onderdanen te tracteren, maer veell eer soo veell in reden bestaet te privilegeren.

Aldus gedaen, gecontracteert ende geaceordeert tot Calicut den 13^{en} 8ten A^o 1608.

¹ Het exemplaar bij De Jonge, *Opkomst*, III, bldz. 278, heeft: „ende tot ruine ende destructie van de Portugesen”, enz.

² De Jonge, t. a. p., bldz. 279, heeft nog: „t'voors. contract geadvoyeert ende geapprobeert, gelijk wij doen mits desen in alle zyne poincten ende articulen ende daer beneffens beloofft zijne voors. Keyzerlijke Ma^{te}”, enz.

³ De Jonge, t. a. p., heeft: „als ons te doen”, enz.

XXIV. KUST VAN KOROMANDEL.

30 November 1608. ¹

Op last van Verhooff was de opperkoopman Jacob de Bitter van de Kust van Malabaar naar die van Koromandel gegaan met twee schepen. Hij bezocht de kantoren, welke de Oost-Indische Compagnie daar in 1605 en 1606 had gevestigd en richtte een nieuw kantoor op te Tegenampatnam ². De stad was gelegen in het rijk van Gingi, welks hoofdplaats van denzelfden naam meer binnenwaarts lag ³. Van daar de sluiting van onderstaand contract (Vgl. *De Jonge, Oplemsel*, III, bldz. 76—78, 280—281).

Copie van t caull ⁴ van den coninc ⁵ van Gengier.

Wij beloven aen Jacob de Bitter, capⁿ van weegen den admirael Pieter Willemsen Verhoeven, de Hollanders, die in **Tegenampatnam** zullen blijven, in onse bescherminge te nemen ende de statt op te laeten bouwen, ⁶ oock de Portugijsen te ontseggen ende haer vijandt te blijven. ⁷ Waertegen wij Hollanders beloven, alle coopmanschappen te brengen, ende met alle coopluijden te negotiieren, midts datt wij zullen betaelen 4 ten hondert van alle de goederen, die wij hier zullen brengen, wtgenomen de rijs die ja huys gebruijet wordt ende het gelt, die en zullen niet betaelen. Voorts zullen wij betaelen 4 ten hondert van de goederen, die wij daer van daen zullen voeren, wtgenomen die eens betaelt hebben en zullen niet weer betaelen. Welcke bovenschreven wij belooven ende sweeren, aen weder zijden overbreeckelijck te onderhouden. Amen.

Den 30ⁿ November Anno 1608. In de groote stadt Gengier.

¹ Los in het Oud-Koloniaal archief. Het afschrift in het Contract ook heeft geen datum.

² Ten Noorden van Porto Novo en ten Zuden van Pondicherry. Vgl. ook Valentijns kaart van Koromandel en bldz. 9 van zijn deel over Koromandel.

³ Ten N.-W. van Pondicherry. Vgl. ook Valentijn, t. a. p., bldz. 10. — Gingi (Djindji) was toen een onderhoorigheid van Vizianagar, waarvan de zetel in de jaren na den slag bij Talikot (1565) verplaatst was o. a. naar Chandragiri (ten Noordwesten van Madras), naar welke plaats het ook wel werd genoemd. Griddle, *Deccan*, I, p. 195; Hunter, *Gazetteer*, III, p. 370.

⁴ Cowle (kaul): een vrygelode, open brief, enz. (*Hobson-Jobson*, p. 203).

⁵ Zien titel zal die geweest zijn van Nalik (Nayak = gouverneur (Vgl. de bewijsplaatsen bij *Hobson-Jobson*, p. 470, onder c).

⁶ Vermoedelyk wordt hiermede bedoeld „het vervallen fort van de Portugijsen”. (*De Jonge, Oplemsel*, III, bldz. 280).

⁷ Vgl. *De Jonge*, t. a. p., bldz. 281.

XXV. BANTAM.

Februari 1609. ¹

Toen het zoo goed als zeker mocht heeten, dat in Nederland een bestand zoude worden gesloten tusschen de Republiek en Spanje, zonden de Bewindhebbers der Oost-Indische Compagnie het bevel naar de Nederlandsche autoriteiten in het Oosten, om dit aan de Vorsten daár mede te deelen en tevens om zooveel mogelijk „mitten Indiaense Coninghen en Prinzen contracten van vrientschappe, aliancie en condition van handel en trafique“ te sluiten, omdat waarschijnlijk een der bepalingen van het bestand zoude zijn, „dat de eene partye niet en sal mogen vaeren, daer de andere partye het gebiet off contract heeft“. Ten gevolge van deze aanschrijving werd het volgende contract met Bantam gesloten door den opperkoopman Jacques d'Hernate, die in 1607 tot president der, in 1603 te Bantam gestichte, loge der Oost-Indische Compagnie was opgetreden (Vgl. De Jonge, *Opkomst*, III, bldz 51, 91—93, 307—312, 395; Tiele, *Europaren*, VII, bldz 145—147).

Eeuwigh verbondt der Vereenighde Nederlandsche provintien, Syne Princelijcke Ex^{te}, d'H^{ren} Bewinthebberen van de selfde landen, trafiqueerende op Oost Indien, ter eere ende den seer machtigen koninck van **Bantam** ende d'omliggende plaatsen ende de eylanden van Java ter andere zijde, den . . . ² Februarij A^o 1609 gemaect.

Alsoo der apparentie is, dat tusschen den seer hooghnachtigen Philipus de derde, koninck van Hispangien ende Portugal, neffens sijne gealheerde ende Ho: Mog: Heeren Staten Gener^l der Vereenighde Nederlandsche provintien ende sijne doorluchtige Princelijcke Ex^{te} secker contract, houdende in de Oostindies ende d'eijlanden van dien voor dien tijt van 9 jaeren ³ gemaectt zall worden.

Waerinne d'gealheerde vrienden ⁴ een wedersijden gecomprehendeert mogen sijn, die de effete van de voorschreven trebis (!) sullen hebben te genieten. Ende de voorschreven Mogende H^{ren} Staten Gener^l, Zijne doorl. Princel. Ex^{te} ende onderdanen in goede conservatie met den seer mogenden koninck van Bantam sijn staende, waarvan een

¹ Uit het Contractboek.

² Niet ingevuld. Tiele's opmerking (a. a. p., bldz. 147, noot 2), dat het contract geene datteekening heeft, is juist; maar de toevoeging van de maand, waarin 't contract is gesloten, komt eenpenante aan deze leemte tegemoet. Indien die toevoeging ten minste juist is, wat ik niet heb kunnen controleren, maar ten opzichte waarvan ook geen bepaalde reden van twijfel bestaat in verband met wat De Jonge en Tiele hebben meegedeeld.

³ Er is een woord uitgevallen, b. v. *trives* of iets dergelijks.

⁴ In het Oosten.

maeder verbondt ende blykelyk contract dient geformeert te worden.

Soo is voor eerst gecontracteert, dat de voordaghte Hoge mogende H^o Staten Generaell, sijn Princelⁿ Ex^o ende de Bewinthebberen den seer mogende koninck van Bantam sijne onderdanen ende landen sullen helpen beschermen ende assisteren tegens alle geweldt, ongelijk ende jnvasie te water ende te landen, die hun door de Spangiaerden ende Portugesen souden mogen aengedaen worden, directelyk offte indirectelyk.

Ende bij soo verre ymandt [van] bujten den koninck van Bantam in sijn landt quam aendoen eenige oorlooge, sullen den capiteijn ende die gecommiteerde der Vereenighde Nederlanden, tot Bantham residerende, met alle hun volck ende maght deselve resisteren ende den koninck van Bantam assisteren, soo veell mogelyck is.

Bij allsoo verre die van Bantam jwers bujten haer landt eenige oorlooge offte juterprijsse acuvaerde, sullen de voorschreven capiteijnen offte gecommiteerde met haere maght te water offte te lande niet gehouden sijn eenigh behulp te doen.

Hierjegens zall den Ho: Mo: koninck van Bantham ende sijne onderdanen die van de voorschreven provintien als Gelderlandt, Hollandt, Zeelandt, Ujtrecht, Vrieslandt en Overyssele ende haere geallieerde, van de voorschreven provintien commissie hebbende, in sijn landt verleenen vrijhandelingh en sufficante woninghe plaetse, daer kunne personen ende goederen in goede bewaringe mogen sijn ende deselve beschermen tegen alle ende een ijgelyk, sonder dat zy lieden offte haer goederen sullen beswaerd worden met eenige lasten, hoedamgh die souden mogen wesen.

Sall van gelycken den hooghgedaghten koninck van Bantham ende de zyne niet toelaten offte vergunnen eenige handelinge offte woonplaetse aen eenige Spangiaerden offte Portugesen offte aen ¹ de Europische natie, allsoo d'Ho: Mo: H^o Staten Gener^l, sijn Princelycke Ex^o ende hare capiteijnen en commissie ² in Oostudien traffiquerende met den koninck van Bantham ende sijne onderdanen nu ende ten eeuwige dage goede alliantie ende vrundtschap onderhouden, ende de voorschreven poineten in alles naerkomen ende noogh meerder, die tot vrede ende vrundtschap strecken des nodigh sijnde gemaect te worden, dewelcke bij bejde partijen gelijck deze onderteekent ende geconfirmeert sullen sijn. Tot Bantham actum ut supra.

¹ Andere ?

² Commiszen ?

XXVI. Ambon.

13 Maart 1609.¹

Frederik de Houtman, Ambons gouverneur, trachtte den invloed der Nederlanders op deze eilandengroep te bevestigen en sloot daartoe verschillende contracten. (Vgl. Tiele, *Europeers*, VII, bldz 153, v), o. a. met verschillende dorpen op Haroekoe²

Nieuw accoord in den name van haar Hoog Mog. ende den Prince van Hollandt aen d'eene zijde, en die van Hatoeaha,³ Cabauw,⁴ Caibolo,⁴ ende Halalioe,⁵ vier negrijen op 't Eiland Oma,⁶ aen de andere zijde, gemaakt in 't Kasteel Victoria, in Amboina den 13 Maart 1609.

Eerstelyk, met Godes magt heeft den admiraal van de Hollanders, Steven van der Hagen, de Portugeessen in 't Kasteel Victoria in Ambon in den jare 1605 vermeestert, ende overwonnen, alwaar wy negryen Hatoeaha, Cabauw, Caïlolo, ende Hoeliaboe, onder haar woonende, slaven⁷ zyn van den Portugeesen Konink aan 't Kasteel van Ambon, gelyk wy van nu voortaan, zoo lange als wy leven, onder de gehoorzaamheid staan van haar Hoog Mog. ende den Prince van Holland, als ook den tegenwoordigen Gouverneur van 't Kasteel Amboina, Frederik Houtman; en mede by alle andere Gouverneurs, die naar hem komen, in den name van de Hooge Overheit ende den Prins van Holland.

Die van Hatoeaha, vier negryen, zullen volgen, en ook naarkomen 't recht van den Gouverneur van 't Kasteel Ambon, doch zy zullen in haren geloove blyven, zonder dat die van 't Kasteel, nogte de

¹ Overgenomen uit Valentyn, II, b, bldz. 34, v. - Deze auteur veranderde de spelling van de door hem gebruikte documenten steeds naar eigen goedvinden; en soms méér dan de spelling.

² Vgl. contract N°. XV.

³ Het Noordelijk gedeelte van het eiland. Zie G. W. W. C. van Hoestell, *Ambon* (Dordrecht, 1875), bldz 11, 91; Valentyn, II, a, bldz. 91.

⁴ Kabaoe, Karlolo, aan de Westkust.

⁵ Hoelialioe, aan de Noord-Oostkust.

⁶ Volgens Valentyn, II, a, bldz. 93 zijn de 4 dorpen, het „gesjanschaj“ van Hatoeaha: Petaoe (of Hatoeaha), Karlolo, Kabaoe en Rohomom (aan de Westkust), maar behoorde Hoelialioe er „wel eer“ óók toe.

⁷ Uit deze uitdrukking mag men bijna opmaken, dat het concept van dit contract in een inlandsche taal is opgemaakt geworden, immers, wij zouden in dit verband niet van slaven hebben gesproken.

Hollanders, ¹ haar eenige overlast aandoen, of haar wegens haar geloof verjagen zullen. Die van Hatoeha, vier negrijen, zullen in geen christen ² negrij mogen gaan eenige moetwil drijven, of in haar boek ³ lezen, of iemand Moors hebben te leeren, of lid van hare Mesdjid ⁴ maaken, volgens het Moors geloof; zoo wie zulx doet, den Gouverneur zal hem straffen.

Indien iemand tegen 't Kasteel meer oorlogen, of eenige quaad aan de Hollanders, of aan die geene, die onder 't Kasteel sorteed, wilde doen, die van Hatoeha zullen helpen, ende de gezanten van 't Kasteel aannemen.

Wanneer den Gouverneur van 't Kasteel in Ambon met zyn teeken die van Hatoeha, Cabauw, Caylolo ende Halalioe zal ontbieden, om nevens andere negrijen te arbeiden, of met de cora cora's ⁵ hier en daar met den Gouverneur, of zija gecommitteerden te pangayen, ⁶ zullen ten eerste met hun cora cora's, volk en geweer, volgens deze landswyze komen.

Die van Hatoeha, 4 negrijen, zullen met geen cora cora's of prauwen eenige negrijen gran beoorlogen, en ook geen andere negrijen vermeerderen, of moet zulx van den Gouverneur geordineert werden.

Ende zoo de 4 negrijen in Hatoeha willen handelen, of nagels verkoopen, zullen nergens, dan aan de Hollanders aan 't Kasteel, die ter schaal brengen, ende ook zoo zy ret-waren te koop hebben, kunnen daar mede aan 't Kasteel komen handelen, en eenige dati, ⁷ gelijk andere negrijen doen, volgens gewoonte moeten contribueeren. Voor alle welke voorverhaalde zaaken den Gouverneur die van Hatoeha, Cabauw, Caylolo, ende Halalioe zal helpen, geljck als het volk van 't Kasteel en Hitoe, daaromme hebbe dit met het Tsjap ⁸ van 't Kasteel in Ambon, ende tekening zoo van hem als van alle de Orang Kajen ⁹ van Hatoeha, mitsgaders met den eed bevestigt. Amen!

¹ In 1617 bepaalden de Heeren XVII, dat in othelele stukken de naam „Nederlanders” en niet die van „Hollanders” gebruik moest worden (Tese—Hoere, *Recesten*, II, bldz II, noot 1).

² Dat de propaganda der Portugeezen op sommige eilanden der Ambongroep resultaten van betekenis hadden gehad, is bekend.

³ De Koran.

⁴ Bedehuis der Mohammedanen.

⁵ Koera koera: kleine roeivaartuigen.

⁶ Pagnanen, roeien (berkajoes).

⁷ Schatting. Vgl. Van Hoevell, *Ambon*, bldz 175 v. v.

⁸ Tjap: zegel.

⁹ Orang kaja: loofden (betrejk. rijke mannen).

XXVII. AMBON.

26 April 1609. ¹

Ook sloot De Houtman een contract met Roemakay, aan de Zuid-Westkust van Ceram (Vgl. Tiele, *Europesez*, VII, bldz 151).

In den name Gods.

Nieuw accoord in de name van de Hooge Overigheid, ende den Prince van Holland aan de eene zyde, en de volkeren van de negry ² **Roemakay**, gelegen op 't groot Eiland van Ceram, genaakt.

Dewyl de Hollanders met de hulpe Gods onze vyanden, de Portugeesen, uit de Landen van gansch Ambon verjaagd en verdreven hebben, en de Hollanders, residerende in 't Kasteel in Ambon, bewind hebben over alle Oelilima's, ende Oelisiva's, met goedheit, en in opregtheit, daarom zoo zweeren wy Orang Kajen van de negry Roemakay met een oprecht hart, en goed genoegen, dat wy willen de Hooge Overigheden, den Prince van Holland, en den Gouverneur in 't Casteel in Amboina, naervolgen, en wy willen geen andre Heeren, of andre Hoofden anders, dan de Hooge Overigheid, ende de Prins van Holland kennen, navolgen, en helpen, gelyk alle de onderdaanen aan haren heeren doen.

Eerstelyk, zullen wy leven met onze Leere. De Amboineesen en de Hollanders zullen ons geen overlast doen wagens onze Leere. Ook zullen wy in geen Christennegry gaan, om eenige leere te doen, geen Massigt ³ maken, nog ook inand Moors leeren.

Indien den Gouverneur van 't Kasteel in Amboina ons met zyn tecken ontbied, om aan 't Kasteel te helpen arbeiden, of met hem, of zijne Gecommitteerden, te pangayen, wy zullen komen, wy zullen ook, zoo den jegenwoordigen als toekomenden Gouverneur volgen of gehoorzamen.

Ende indien de Gouverneur eenige Hollanders zend, om zagoe in onze negry te koopen, wy zullen die verkoopen, en wy zullen eerst zagoe maken voor 't Kasteel, ende daarna voor andere luiden.

Wy volkeren van Roemakay, zweeren ook, dat wy met geen corra corren, of iets anders, eenige negry zullen gaan destrucieren, ook wij zullen geen negryen, 't zij Oelilima's of Oelisiva's, assi-

¹ Overgenomen uit Valentyn, II, b, bldz 35, v.

² Negari, negeri hier = dorp, gemeente.

³ Mösöjid.

steren, wy zullen ook niemand zenden, noch ook de Alfoeressen¹ met kost helpen, dat zy een anders volk dood slaan, of de negry afloopen, zonder last van de Gouverneur. Soo wy anders doen, den Gouverneur zal ons straffen, en de Oehlina's en Oehsiwa's zullen ons verdelgen.

Wy zullen jaarlijks dati aan 't Kasteel brengen tot teeken van gehoorzaamheid aan de hoofden, ende wy zullen aan 't Kasteel gaan handelen met zagoe, ryst, of met andere eetwaren.

Van dit alles zeg ik Gouverneur van 't Kasteel in Amboina, als gemagtigde van de Hooge Oerigheid, ende den Prince van Holland, en zweere te zullen helpen, en ook oprucht recht aan de negry Roemakay te doen, gelyk aan de negryen aan 't Kasteel, Hitoe, Hatooaha, ende aan alle Oehsiwa's, ende Oehlina's doen, daarom hebbe ik dit met 't tsjap van 't Kasteel, en met myn naam, ende de naamen, of merken der Orang Kaja's van de negry, tot teeken van onzen eed, onderteekend. Amen.

Van deze Acte zyn twee eensluitende gemakkt, de eene voor den Gouverneur van 't Kasteel in Amboina, en de andre voor de negry Roemskay.

Geschreven in 't Kasteel in Amboina op den 26 April 1609.

XXVIII. MOLUKKEN.

Juli 1609.²

In Februari 1609 vertrok een kleine vloot onder bevel van den vice-admiraal François Wittert van Bantam via Makassar naar de Molukken, om daar levensbelootten en versterking te brengen, met het oog op den onzekeren toestand van ons gezag en invloed daar en tevens om Ternate en zijn aanhang tegen de Spanjaarden te beschermen. (Vgl. hiervoór, bladz. 51.) Den 23 Juni kwam het bij Ternate, met welks sultan in de volgende maand een nader contract werd gesloten. (Vgl. Tiele, *Europceers*, VII, bldz. 147, 154; De Jonge, *Opkomst*, III, bldz. 93-94.)

Bevestingh vant contract en eeuwige verbondt, gemaeckt bij den H^r admr' Frans Wittert, nijt den naem ende van wegen de Mogende H^{ren} Staten Gener' der Geunneerde Landen als Hollandt, Zeelandt etc., Sijn Princelijeke Ex^{ts}, als gouvern' derselver landen ende

¹ Alfoeren. Hier bepaaldelyk de bewoners van Cerams binnenland.

² Uit het Contrevoetboek.

de H^{ren} Bewindhebberen der Oost-Indische Comp^e ten eenre en den grootmaghtigen koninck van Ternaten ende de tegenwoordige Ed^{en} deser landen ter andere zijde.

Dat in alle formen ende artikelen, gemaect in de m^e Meyo a^o 1607 ¹ tusschen den E. h^o admiraell Cornelis Matelieff de jonge ende Sijne Mayt, voorschreven sultan, aen wedsersijde bevesticht ende onderhouden worden volcomenlijck als den inhoudt van dien vermaelt, het welcke door de Hollanders ende Zeelanders beneffens de Ternataneu op dese naervolgende manieren sal naergekomen worden.

Den Admiraell beloofft met alle zijne vermogen, de Ternataneu te helpen, haer landt, dat haer den vijandt heeft aefgenomeu offte landen hem affgeweken ende de Castilaneu offte Portugesen toegevallen sijn, recouvreren ende wederomme onder subjectie ende gehoorsaemheijt te brengen.

Waertoe den Admiraell voor eerst met sijn schepen zal gaen naer de Mauilhas ende Philippinos omme naer alle vermogen te beletten, dat de Castilaneu geen schepen, provisie offte toevoer herwaerts sullen senden ende den gemeeneu vyand ende haer aenhangers alle mogelijke affbreuk te doen.

Den Admiraell, sulx verricht hebbende, zal hem wederom herwaerts naar Ternaten vervoegen, sonder op eenige plaetsen verder te zeijlen als in de eijlanden Manillhas, sou verre het mogelijk is en den tijt ende weder sulcx toelaet.

Onderwijlen sall den Admiraell ende zijnen raedt doen affvaerdigen eenige correccoren naer Amboijna met advijs ende brieven, naer Banda offte daer de vloote is, omme alle hullpe van schepen metten eersten hier te mogen hebben ende sall den Admiraell niet verrecken tijt dese landen, tot Banda ende Amboijna begrijpende ², voor en alleer een ander admiraell tot ³ Hollandt, Zeelandt etc^a offte andere commissie van sijn Princelijcke Ex^{ho} ende Bewinthebberen zal gekomen sijn.

Bij sooverre eenige peijs tusschen de Hollanders, Zeelanders etc^a met de Castilaneu ende Portugesen werde gemaect offte eenige stilstandt van wapenen voor eenigen tijt sall worden geacordeert, zal niet mogen geschieden offte sullen de Ternataneu ende alle ge-

¹ Contract No. XXII.

² Zal beteekenen: hieronder begrepen Banda en Amboino.
De Jonge, III, bldz. 325, heeft „uit“.

alreede als Ternata, Mackian, Martier ¹, Sula, Cambelle, Loyoe ², Bouro, Manipbes ³, Selches, Minan ⁴, Taffano ⁵, Pangasar ⁶, Sangi, Manado, Moro, Lolola, Gamcanor, Seboawo, Gildo ⁷, en alle andere eijlanden ende natiën onder den konneck van Ternaten saterende ⁸, made met de Hollanders ende Zeelanders etc. het zelve contract begrepen syn en gelyk accoordt genieten.

Den Admirall belooft, overkonnende in ons landt, sulcx grootelijcx te kennen te geven aen dH^{er} Bewinthebberē, dat zij daer een armade op toerusten sullen omme de Castilanen uijt het eijlandt van Ternate te drijven.

Des geven wij de maght over in handen van de Hollanders, Zeelanders; voorts bekennen wij, dat de Hollanders, Zeelanders een schutself (zijn) die ons beschermen. Bij soo verre sulcx geschiet, dat de heeren Bewinthebberē een vloote tot onser assistentie senden, belooven wij ende zweeren de Hollanders niet te verlaten; d'onkosten die hier op gedaen zijn, belooven wij alle wat in ons vermogen is te voldoen, soo wij ⁹ in handen, totter tijt toe dat wij reekenen, waer onkosten behoopen sullen, alle de tollē van de inwoonders ende vreemdelingen in handen van de Hollanders, Zeelanders, etc., omme haer daerzelfs mede te betalen ende vorders van alle tollē te bevrijden.

Waerover wij inwoonders ende alle onse ondersaten belooven, zooals die verstroijt zijn op andere plaetsen in vreemde landen, soo haest bij een te vergaderen uijt alle plaetsen die den Konneck toegedaen zijn, als mogelijk is, om met gelycker handt de Castilanen te verdrijven, soo niet, verwaghten UE. aller assistentie.

Des sullen wij niet vermogen, met andere natiën ons nagelen mogen verhandelen, alleen bij den koopman, die de Hollanders,

¹ Moti. Dit eiland was door Wittart met een Nederlandsche versterking voorzien bij deze gelegenheid.

² Loehoe op Klein-Ceram.

³ Manija.

⁴ Valentijn, I, b, bldz. 231 heeft „Meau”, wat is Majoe, een eilandje ten Noordwesten van Ternate.

⁵ Valentijn heeft „Tafforo”, wat is Tifore, een eilandje ten Noordwesten van Ternate.

⁶ Een andere naam voor Tagoeilandang.

⁷ Moro, Lolola, Gamkanora, Saboew (Saboego of Sawoe?) en Djailolo, alle op Halmheira.

⁸ Het is bekend, dat de vorst van Ternate nog in die dagen ver buiten de eigenlijke grenzen van zijn gebied gezagarechten pretendeerde.

⁹ Valentijn, t. a. p., bldz. 232, heeft: Zo geven wij hen in handen.

teekent, ja presentie van den gouvern^r. Frederick Houtman jut euseell Amboina den 10ten dagh van de mane Jounadell Alball ¹ jut jaer Mahamet 1019. Is A^o Christij den 9 Augustij 1609.

XXX. BANDA.

10 Augustus 1609. ²

Zoals bekend is, hadden Bewindhebers der O. I. C. aan Verhoeff opgedragen, met het oog op de mogelijkheid van een bestand met Spanje op den grondslag van het *uti possidetis* in het Oosten, zooveel mogelijk overeenkomsten met de verschillende streken van het Oosten aan te gaan „ende voornamentlyk so te commanderen wij Ul. de plaatsen van de Moluques ende eylanden van Banda op 't allerhoogste". Verder „soonden" de Bewindhebers „goetvinden", dat „op de principaelste plaatsen daer aliantie en vrantschappe" gemaakt werd, „met wille van de Indischen eenich fort" werd opgericht, „opdat wy deselve plaatsen niet meetder versoe kerfheit mochten houden ende ook voor onse plaatsen mochten verdedigen ende den handel van deselve plaatsen alleen voor ons behouden en de Portugeesen ende anderen d'ontyt hoeden". En verder: „Wij seggen andermael dat dese landen ende de Comp. moest aen de Moluques ende eylanden van Banda is ghelegen, daerom selt deselve plaatsen hoven en voor alle anderen sien te versoeckeren". En later nog: „De eylanden van Banda ende Moluques is het principale wt. waarnaer wy schieten . . . Wij kunnen I. E. niets gewisser ordonneren, dan alleenlyk op 't hoogste te commanderen de eylanden, daer de nagelen mette nooten en de faalie groejen, deselve soeckende met tractaet ofte met geweld aen de Comp. te verbinden vóór den 1 September 1609 ofte eerder, oock op elck land een klein fortres opwerpende en met eenich kryghsvolk besettende." Verhoeff ging van Bantam naar Banda, om deze opdracht te volvoeren. Natuurlijk dat de Bandaneezen volkomen afkeerig waren van het plan der Nederlanders, een versterking op hun land op te richten, met de bedoeling natuurlijk, om de Bandaneezen geheel aan de landelshoek der O. I. C. vast te sloeten. Maar de macht waarmee Verhoeff kwam (April 1609), was te sterk en toen zij zagen, dat deze van plan was, de zaak door te zetten, oock tegen hun zin, gaven zij toestemming. Het fort zou gebouwd worden op Neira. Maar de Bandaneezen hadden slechts gedwongen toegestemd in de eischen der Nederlanders. Dit strekt tot verklaring van den veraderlijken moord op Verhoeff en een aantal der zijnen: de dieper liggende oorzaak ervan is het optreden van de O. I. C. De vijandelijkheden, welke thans volgden, leidden ten slotte tot onderstaand contract, door Verhoeven's opvolger, Simon Janszoon Hoan, gesloten met de Bandaneezen. (Vgl. De Jonge, *Ophomet*, III, bldz. 307-312, 91-101; Tiele, *Européers*, VII, bldz. 148-153, Van der Cléys, *Bandaeylanden*, bldz. 30-52.)

¹ Djunkel'lawal. - De Mohammedanen rekenen bij maanijaren.

² In het Contractboek.

In den name, dat is met aanroeping, van den eenige waerachtige Godt, Scheppers des hemels ende der aerden, soo hebben de seer Hoog Mogende H^{re} Staten Generaell der vrije Geunieerde Nederlandsche Provincien ende den doorluchtigen hooghgebooren vorst Mauritius, geboore prince van Orangien, grave van Nassou ende Gouvern^r van deselve provincien, admir^l gener^l van de zee, mitsgad^l de Bewinthebberen van de Geotroyeerde Oost Indische Comp^{te} ter eere ende de seer vermaerde orangenij van alle ¹ de eylanden, steden ende leden van gansch **Banda** ter andere zijde, met malcanderen gem^l een eeuwich verbondt en ouerradelijcke ² broederlijcke vriendschap, in vongen dat de orangenij ende ondersaten van haer respectie van de selven staen ende resorteren onder het fordt Nassou.

Ten tweede belooven de voorschreven h^{re} orangkaijs eenige ³ specerijen in dese landen vallende sullen leveren ofte verkopen ofte verhandelen aen de gecom^{de} van de voorschreven H^{re} Staten vant fordt Nassou, sonder een eenige andere persoonen ofte natien als de voorschreven gecommiteerden eenige specerijen int minste ofte meeste te moogen verkoopen, verhandelen ofte verruijlen.

Ende jngevalle de voorschreven orangkaijs eenige specerijen voor eenige vivres aen eenige Indianen ⁴ ofte andere verruijlden, 't welek sij vermogen te doen met consent van den Gouvern^r, onder conditie dat de voorschreven Indianen ⁵ ende andere Javanen ⁶ deselve specerijen wederom aen 't casteel Nassou sullen moeten verkoopen, alle joncken sullen gehouden wesen te anckeren onder commandement van 't geschut van 't casteel op de rheed van Campo ⁷ Java.

Alsoo de landen ende dorpen van 't eijlandt, daer 't casteell Nassou op leij, ⁸ met de wapenen geconquesteert is ende dat door oorseeke van de moordt van den admirall Verhoeven zal^l, soo ist

¹ Dit is volkomen onjuist. De poeloe Ar en poeloe Roen zijn zeker niet tot dit contract toegetreden (Van der Cluys, t a p., bldz. 51.)

² „Onveranderlijcke“ in andere exemplaren van het contract.

³ In het exemplaar bij De Jonge, *Opkomst*, III, bldz. 315—316, staat „alle specerijen“.

⁴ Bij De Jonge „Javanen“.

⁵ De Jonge: „Javanen“.

⁶ De Jonge: „Indianen“.

⁷ De Jonge: „Kampong Java“. Na „moeten verkoopen“ leest De Jonge nog: „ofte vermanjelen, sonder deselve, sonder consent van den Gouverneur“ te mogen vervoeren ofte vercoopen.

⁸ Het eiland Banda Neira (Vgl. Tiele, *Europeers*, VII, bldz. 152, 153; De Jonge, III, bldz. 305) Tiele vergist zich, als hij zegt: „De geheele archipel heette als verwoord land in 't bezit der Hollanders te komen.“

dat het selve eilandt ten dienste van de Ed^e Mogh. H^o Staten Generael en sijn Princel. Ex^o ende de Bewinthebberen der Generael Vereenighde Oostindische Comp. eeuwelyk ende erfelyk sall worden gehouden, sonder dat de heeren ende oranghkays van Banda daerop eenige actie sullen mogen pretendeeren, ten waere de Heeren Staten daer anders in disponnerden.

Vorder beloven wij ende sweeren wij bij eede uyt ten name ende van wegen d Ed^e Moghende H^o Staten Gener^e, Sijn princelycke Ex^o ende Bewinthebberen der Generael Vereenighde Oost Indische Comp, de Bandaneesen alle hulpe ende assistentie te bewyzen ende haer te beschermen tegen alle Portugesen ¹ over laet ofte hinder zouden soeken aen te doen.

Oock beloven wij alle Bandaneesen te vergunnen, dat zij met haer joncken sullen mogen vaeren ende traſſiqueren op alle plaetsen daert hun believen zal mits dat zij geen specerijen sullen mogen vervoeren.

Ende sullen mede, om van d'onsen in zee zynde niet beschadicht te worden, van den gouvern^r van 't fort Nassou paspoort versoeken, die hij de voorschreven Bandaneesen om haer versoek sall geven.

Vorder beloven wij alle overloopers, die van haar meesters de Bandaneesen om eenigh quat feyt ofte andersints zouden mogen overkomen, aen de voorschreven Bandaneesen wederom te geven, sonder deselve te mogen behouden: waertegen de voorschreven Bandaneesen jngelijcx gehouden sullen wesen, alle die personen die van onse aen haer sijde sullen overloopen, wederom in handen van den gouvern^r van 't cassteell Nassou te leveren, sonder deselve te mogen behouden, besnijden ofte Moors maeken.

Welcke punten ende articulen alle, oock wes meer tot voltrekkinge van een eeuwigh verbondt ende broederlycke vrundschap gerequireert ende alienstigh bevonden sall worden, de hooghgeaghte ende seer mogende partijen reciproquelyk op coninclycke ende vorstelycke woorden beloven te sullen presteren en naerkomen, als off deselve in desen pertinentelyk uytgedruckt waren, sonder dat de mesusen ofte fauten, [die] bij eenige van beijde partijen onderdane jegens dit eeuwigh verbondt ende broederlycke vriendschap begaen moghte worden, deselve in cracht sullen mogen veranderen ofte te niet doen, maar sall den geoffenserde sijn klagh doen, daer onder de misdavler sorteert, naer uytweisen der burgerlycke, goddelijcke ende

¹ D^e Jonge "ende anderen die haer eenige overlast", enz.

natuerlijke wetten, soo haest doenlijk sall zijn te recht geholpen ende de misdoenders naer vigeur van justitie ende gelegentheit der saecken op 't hooghste te straffen offte in handen van den gegraveerden te selven fine overgelevert werden, om all soo den geoffenveerden van overlust te ontledigen ende onderlijke vrientlschap soo langs soo meer te doen nemen.

Aldus ter eeren Godes ende de gemeene welvarende ruste [van] bijde landen ende steden onder graccordeert ende beslooten door den H^r Symon Janszoon Hoën, viceadmiraell van de vloote van Haere Mogende H^{ren} Bewinthubbers, daertoe geauthoriseert, blijkende bij de brieven van erdentie, haere mog. heeren orancays vertoont met behaffte van deselve haere May¹ met de eerste gelegentheit te doen in amplissima forma den jubondende deses vervattende onder den grooten zegevell van Haere Mogende H^{ren} Staten ende sijne priuochijcke Ex^{te}.²

Gedaen jut schip Hollandia liggende in de eylanden van Banda desen 10ten Augustij A^o 1609.

XXXI. JAPAN.

25 Augustus 1609.³

De eerste aantakingen der Nederlanders met Japan dagteekenen van 1609, toen het schip de *Liefde* van de vloot van Jacques Mahu en Simon de Cordes op Kiosshoo landde en enkele onzer landgenooten daar gevestigd bleven. Onder hen Melchior van Santvoort en Jacob Janszoon Quaeckernaek. Deze, voorzien van een — met bewaard gebleven — handelspas voor de Nederlanders, begaven zich in 1605 naar Patani aan de Oostkust van het Maleische schiereiland en Quaeckernaek ging van daar naar Djohor, waar hij in 1606 de vloot van Cornelis Mastelieff ontmoette⁴. Zoo werd de aandacht der onzen meer op Japan gevestigd en van onze factorij in Patani uit werden sedert 1608 ter wille van den handel nieuwe aanrakingen met genoemd rijk gezocht. Ook de Bewindhebbers der O. I. C. zagen deze gaarne. In Juli 1609 kwamen twee

¹ De zin is hier blijkbaar bedorven.

² Dit met zeer duidelijke slot wordt niet aangetroffen in het exemplaar bij De Jonge, t. a. p., bldz. 316.

³ Overgenomen uit Lants, *Japan*, bldz. 171. Ik heb deze lezing gebruikt, omdat zij is „de letterlijke vertaling” van het origineel, „bij de faktory op Itozuma voorhanden” (later in het Rijks-archief geplaatst), welke vertaling aan Lants is mededeeld „van wege den Minister van Kolonien”. De Jonge, *Oykomst*, III, bldz. 301, heeft een andere lezing. De hoortandheid verschilt echter niet. (Vgl. De Jonge, t. a. p., bldz. 203, v.)

⁴ Vgl. hiervoor, bldz. 41.

Nederlandsche schepen, de Roode of Vereenigde Leeuw met Pylen en de Griffioen, te Hirado (Firando). Abraham van der Broeck, Nicolaas Puyck en Melchior van Sintvoort werden naar den beheerscher van het rijk ¹ gezonden, om een verdrag te sluiten. Ofschoon dit doel niet werd bereikt, werd hun toch handelsvrijheid verleend bij onderstasuden gas. Een Nederlandsche factoorj, onder leiding van Jacques Speex, werd te Hirado opgericht. (Vgl. L. C. D. van Dijk, *Van Berchem—Japan*, b, bldz. 1—32; De Jonge, t. a. p., bldz. 85—87, 299—301; *Nachod. Japan*, S. 99—116.)

Wanneer de Hollandsche schepen op **Japan** varen, in welke bogt zij ook mogen landen, zoo mag men deselve niet te keer gaan.

Voortaan zal men dit beslaft houden, en zonder van deszelfs zin af te wijken, hen gaan en komen laten.

Aldus is 't korteljk onze rondborstige wil geweest.

Het 14de jaar Kerisjoo, ²
op den 25sten dag van de 7de maand
(25 v. Oogstmaand 1609)

Zegel
van den Sjoogoen
Minamoto Iejas. ³

aan

Tjsaks Koeroenheike. ⁴

XXXII. AMBON.

26 Augustus 1609. ⁵

Van Banda begaf Hoën ziele hiervóór, bldz. 66, zie naar de Ambongroep, waer hij 21 Augustus 1609 aankwam. Ook hier worden de verhoudingen door een nieuw contract geregeld. (Vgl. De Jonge, *Opkomst*, III, bldz. 102; Tiele, *Euraja ra*, VII, bldz. 133.) Het contract van Februari 1605 was reeds 6 Augustus 1609 door toeloen van De Houtman bevestigd geworden ⁶.

¹ In die dagen was de Mikado de titulaire, de Shogoen de feitsdyke beheerscher van Japan. Eerstgenoemde residerde toen te Mindo (thans Kyoto; laatstgenoemde te Yedo (Tokio). Shogoen was toen Iyeyasoe, de stichter der Tokogawa dynastie, die tot 1868 is blijven voortleven. (Vgl. o. a. *Nachod. Japan*, S. 115 ff.)

² Lees: Kerisajo of Keelo, een jaarkring (Nengo), die begint met 1596 (en loopt tot 1614).

³ Iyeyasoe.

⁴ Over wien met dezen naam bedoeld wordt en den verderen stryd, waartoe deze gas aanleiding heeft gegeven, zie men Lants, t. a. p., bldz. 171, v.; Van Dijk, t. a. p., bldz. 28, v., 40; De Jonge, t. a. p., bldz. 293, v.; *Nachod.*, t. a. p., S. XVII—XIX. Vgl. ook hierna, bldz. 95, noot 1.

⁵ Uit het Contractboek.

⁶ De Jonge, bldz. 102, vergist zich, als hij zegt, dat deze bevestiging plaats had na de komst van Hoën: immers deze is eerst 21 Augustus 1609 bij de Ambonsilanden gekomen. Vgl. ook Valentyn, *Ambon*, b, bldz. 33. Zie ook hiervóór, contract N° XXIX.

Accoordt met den Vice-adm^l Symon Janszoon Hoën ende de voorschreven capiteijn ende orangkaj van Hitoe.

Verbondtschrift van de orangkajs van **Louhoe, Combello, Lissijdij** met ook den orangkaj Basie¹ als ook den cap^l Hitoe ter eene ende den vice-admirael Symon Hoën ende Fredrick Houtman, gouver^r van Amboyna, ter andere zijde.

Eerstelijck sullen de Christenen ende de Muhammedanen², dogh en sullen den anderen niet molesteren.

Ten anderen soo wie ondert casteel van Amboyna staet, sullen onder de Hollanders blyven ende wie onder Hitoe staet, sullen onder Hitoe blyven ende mede die onder Lissijdij ende Combello staet, sall onder Combello ende Lissijdij blyven ende off geviele ymandt onder sijn hoofden niet wille staen ende hem begrepe, 't zij die onder de Hollanders, onder Hitoe, Louhoe, Combello ende Lissijdij staen,³ sullen de Hollanders mitsgaders die van Hitoe, Louhoe, Combello, Lissijdij gehouden sijn, malkander d'all sulcken te rechten ende straffen ondert recht van sijne hoofden.

Ten derden sullen de Hollanders op ons landt sonder consent geen casteel offte t'fort moge mogen meeken, soo lange wij in de eenige⁴ vriendschap sijn.

Ten vierden soo daer eenige van onse vier steden wegh hepen onder 't gebiedt van den Gouvern^r, sall deselve ende ons weder leveren, op dat sulcx niet meer en doen, als mede soo ymandt daer van des Gouvern^r gebiedt wegh hepe ende in eenige onser vier steden quamen sonder consent van den Gouvern^r, sullen wij denselven wederleveren.

Ten vijfden sullen allen de nagelen aan de Hollanders moeten

¹ De Jonge, III, bldz. 102, 317, denkt hierbij aan „Orang-kaj van Basia of Manipu“ Tiele, *Europceers*, VII, bldz. 153, noot 1, zegt: „Hoogstwaarschijnlijk is evenwel Kimalaha Bassi, de vertegenwoordiger des sultans van Ternate bedoeld“, en hij verwijst daarbij naar Valentijn, *Ambou*, b, bldz. 31. De bladz. 19, 22, 34 en 37 van dit gedeelte van Valentijn bevestigen in deze meening, dat men hier leeft te doen met den orangkaja Bassi Frangi, zooals Valentijn hem noemt, den stadhouder (kimalaha of salabakan) van den sultan van Ternate op Klein-Ceram.

² Wat hier vergeten is in de kopie, kan worden aangevuld uit Valentijn, t. a. p., bldz. 33: „sullen de Christenen Christenen en de Mohammedanen Mohammedanen blyven, dogh' enz.

³ En dás onder den sultan van Ternate, die Klein-Ceram onder zyn gezag had.

⁴ Eenige?

gelevert worden, waervan nu geene vasten prijs gemaakt is, maer waghden opt gebodt van onsen koninck van Ternaten ¹, twelek sullen alle gelijckelijck volcomentlijck naerkomen.

Dit accoordt van den gouverneur en visendamiraell voorschreven is gedaen nijt den namen van de H^o Staten Generaell en sijn Princel. Ex^o in Hollandt op Woonsdagh, 25^e dag van de maen Jam vadillavall ² jnt jaer Muhammed 1019. A^o Christij 26^e Augusty 1609.

Onderstaand schrijven van de hoofden van Loehoe, Lesidi, Kambeloe en van den kimelaha Basi aan den sultan van Ternate staat in verband met bovenstaand contract.

Wij ondersaten van Loehoe, Lissidij, Combello, als ook alle de Ohsives ende Olihmes van dieu, met orangkay Basy doen reverentie aende voeten ende bidden Godt, hij UE May¹ ³ een langhduyrigh leven will verleende.

Voorder is de reverentie van Basy ende wij, UE onderdanen, om UE Majj¹ te kennen te geven, hoe dat den viceadmiraell Symon Hoen ende Fredrick Houtman, gouvern^r vant casteell Amboynja, aen ons, UE Majj¹ onderdanen, aen 't Casteell ontboden heeft, daer wij alle gecompareert hebben; soo ist dat den Viceadmir¹ ende Gouvern^r versoght hebben, om het oude accoordt te vernieuwen, dat tusschen de Hollanders ende UE Majj¹ onderdanen gemaakt is, waerop UE Majj¹ onderdanen gemaakt hebben, wij 't selve door vreesse Uwer Majj¹ niet over ons nemen, want het geen manier is, dat de ondersaten voor haeren H^o gaen. Noghtans door het versoken ende anstaen van den Viceadmir¹ ende Gouvern^r, soo doen wij UE Majj¹ weten, dat wij alle ons submitteeren ende volkomen wille ende sullen naerkomen 't verbodt 't geene tusschen U ende den Prince van Hollandt gemaect hebt. Op een Maendagh 5^e (?) maen Jam vadilava jnt jaer Mahomet 1019; A^o Christy 25^e Augustij 1609. Was onderteekent aldus.

Dit geschreven bij iman ⁴ LOKLON.

¹ Een bewijs, dat oock Hitoe den sultan van Ternate als zijn opperheer erkende, ten minste wanneer dit zoo te pas kwam, in dit geval om achter den Sultans toestemming zich te verschuden tegenover de verbindingen der Nederlanders.

² Djumadilawal.

³ De sultan van Ternate.

⁴ Imam — voorganger in het gebied, een Mohammediansche z.g. „geestelijke”. Vermoedelijk de imam van Loekoe *Zie Begin ende Voortgang*, Verlooven bldz. 198.

XXXIII. BORNEO'S WESTKUST.

1 October 1609 ¹.

Nadat reeds eenige jaren vroeger (waarschijnlijk in 1606) de Oost-Indische Compagnie een factorij had opgericht te Soekadana (waarinde men reeds in 1604 was in aanraking gekomen), kwamen de Nederlanders in 1609 in aanraking met Sambas, hetwelk onder Djohors suprematie stond, en dat Landak en Mēmpawa tot zijn gebied rekende. Nu werden van Landak de meeste diamanten aangevoerd te Soekadana; maar de vertegenwoordiger der O. I. C. daar, Samuel Bloemaert, was van meening, dat Sambas voor dien diamanthandel beter geschikt zou zijn. De vorst van Sambas had ooren naar het plan, om dien handel van Soekadana naar zijn land te verleggen en sloot met Bloemaert het volgende contract (Vgl. Van Dijk, *Borneo*, bldz. 130—137; Tiele, *Europeters*, VII, bldz. 130, 159, v.)

Eeuwig verbondt ende contract van wegen d'Hoog Mogende H^{ren} Staten Gener^l der Vereenigde Nederlandsche provincien, Zijne Princelijcke Ex^{te} ende de H^{ren} Bewinthebberen van de selve landen, trallijquerende op Oostindien, ter eenre ende den doorluchtigen koninck ² van Sambas ende omliggende plaetse op 't eijlandt Borneo, ter andere zijde gemaeckt ende vastelijck beslooten het naervolgende.

In den ersten is gecontracteert dat de voorlaghte Hoog Mogende H^{ren} Staten Generaell, Sijn Princelijcke Ex^{te} ende de Bewinthebberen den seer mogende koninck van Sambas sijne onderdanen en landen sullen helpen beschermen tegen alle geweldt, ongelijck ende jayvasatie ³ te water ende te lande die hem door de Spaugaerden ende Portugesen souden mogen aengedaen worden.

Ende bij soo verre iymandt van bujten den Koninck in sijn landt quamen aendoen eenige oorlogh, sullen de capiteijns ende gecommitteerde der Vereenighde Nederlanden tot Sambas residerende met alle hun volck ende maght deselve te resisteren ende den koninck van Sambas assisteren soo veel mogelijk is.

Bij soo verre die van Sambas ijwers bujten haer landt eenige oorloge ofte juterprijsse neuvaerden, sullen de voorschreven capi-

¹ Uit het Contractboek. De lezing bij De Jonge, *Opkomst*, III, bldz. 302—304, leidt in den aanhef en aan het slot iets anders.

² Bij De Jonge leidt de onderteekening: „Saboa Tangan Pangeran Ayde Pae Sambas”. Heten ligt zeker de titel: Pangeran Adipati opgesloten. (Vgl. Van Dijk, *Borneo*, bldz. 137).

³ De Jonge, bldz. 303: „invasie”.

teijnen ofte gecommiteerden met haer maght te water ende te lande niet gehouden sijn eenigh behulp te doen.

Hier tegens zall de zeer mogende koninck van Sambas ende zijne onderdanen, waeronder begrepen wordt **Mamphava, Landa** ¹ ende andere landen die onder sijn gebiedt staen, die van de voorschreven provintien commissie hebben, ² in sijn landt verleenen vrije handelinge ende suffisante woonplaetse ende vastigheijt, daer huone personen ende goederen in goede bewaringe mogen sijn ende deselve beschermen tegen alle ende een ygelijck, soude ³ dat sij lieden ofte haere goederen sullen beswaert worden met eenige lasten, maer haere goederen vrij uijt en jnvoeren sonder eenige toll ofte andere ongeden te betalen. Desgelijcx sall den voornoemde koninck de geene, die de commissie van de voornoemde provintien hebben, vrij in alle sijn landen laten handelen als Mamphava, Landa ende voorts heell tot de willden, ⁴ daer de diamanten gevist worden, sonder dat van sijn ondersaten deselve enige verhinderinge ofte overlast gedaen sall worden.

Sall dan gelijk ⁵ den hooggedaghten koninck van Sambas ende de sijne niet toelaeten ofte vergaueu eenige handelinge ofte woonplaetse aen eenige Spangiaerden, Portugesen, Engelsen, Franschen ofte eenige andere Europische natien. Van gelijcken sal den voorgedachten koninck van Sambas geen diamanten uijt sijn landt laten voeren door sijn jnwoonders ofte eenige vreemde natien, die ja sijn landt souden mogen traffiqueren, maer alle deselve aen de geene die de commissie van de voorschreven provintien hebben tot een redelijcke prijs verkopen.

Ende bij sooverre die (van) Landa, desgelijcx de willden, daer de diamanten gevist worden, tot Sambas willen komen handelen ende Sulcken dona ⁶ verlaten, sullen de geene die de commissie van voorschreven provintien hebben, haer huys aldaer oock opbreken ende in Sambas komen, alsoo op twee plaetsen wonende alltijt oorloogen tusschen de koningen van Sambas en Suckedano soude opstaen.

¹ Mémpawa, Landak.

² De Jonge, bldz. 302: „die van de voorn. provintien, als Gelderland, Holland, Zeeland, Utrecht, Vriesland ende Overijssel en haere ghebeerden van de voornoemde provintien commissie hebben”, enz.

³ Moet natuurlijk zijn: „sonder”.

⁴ De Djaks. — Sambas werd bestuurd door een Maleisch Vorstenhuis.

⁵ Moet zijn „van gelijcken”. (Zie De Jonge, t. a. p., bldz. 303).

⁶ Moet natuurlijk zijn „Suckadana”, zoals De Jonge heeft.

Sullen de Hoog Mogende H^{ren} Staten Generael, Sijne Princelijcke Ex^{te} met sijne capiteijnen ende commissen, in Oostjndien traffiquerende, met den koninck van Sambat ende zijne onderdanen nu ende ten eeuwigen dage goede alliantie ende vriendschap onderhouden ende de voorschreven puncten in alles naerkomen ende nogh meerder die tot vrede en vriendschap strecken, des noodigh sijnde gemackt te worden, dewelcke bij beide partijen gelijck desen onderteijkent ende geeinformeerd sullen zijn.

Actum tot Sambat desen 1° 8mo A^o 1609 ende was onderteijkent, den naam van de koninck in Arabische letteren ¹ ende uyt den naam van de Hoog Mogende H^{ren} Staten Generael, Sijne Princel. Ex^{te} ende H^{ren} Bewinthebberen der Vereenighde Oostjndische Comp. **Samuel Blommaert.**

XXXIV. MOLUKKEN.

10 December 1609. ²

Van Arabon begaf Hoen zich naar de Molukken in September 1609. Met beulij der Ternatamen verdreef hij in November de Spanjaarden van het eiland Batjan, waar hij in het thans Barneveld gedoopte Spaansche fort een garnizoen legde. Met den sultan van Batjan, die geen partij had gekozen in den strijd, werd nu een contract gesloten, waarbij ook sultan Modatar van Ternate zich aansloot. (Vgl. Tiele, *Europ. gesch.*, VII, bldz. 155—157; De Jonge, *Opkomst*, III, bldz. 101, 328—33.)

Een eewigh verbondt ende onvergankelijcke vriendschap gemackt tusschen den doorlughtige coninck van Ternate, kitchill ³ Modofar, den gestrengen h^{er} Symon Janszoon Hoen, viceadmirael van de 13 groote Nederlandsche schepen van wegen d'Ed^{le} Mog. H^{ren} Staten der Geueerde Nederlandsche Pravitien, sijn princelijcke Ex^{te}, gebooren prince van Orange, grave van Nassouw, Cattsen Ellebooge, Vijanden, Marquis van der Veere, etc., mitsg^{ader} de H^{ren} Bewinthebberen der Oost-Indische Comp^{te} ter eenre, ende door requisitie van den groot maghtigen koninck, den koninck Landij ⁴ vaculle ⁵ de

¹ Vgl. *Liervoór*, bldz. 73, noot 2.

² Uit het Contractboek.

³ Kairijl = prins. — In de lezing van dit contract bij De Jonge bldz. 328) leest de bekende Modofar: „Modo Faro Sael” = Modofar Sultan?

⁴ De Jonge heeft: „Coninck Landang”.

⁵ Moet zijn: „van alle”. De Jonge, bldz. 328.

eijlanden, lieden en steden van **Batcham** ter andere zijde, den eenen den anderen beloovende op conincklijke woorden dees naervolgende poincten ende artijculen in alle maniere naer ijder uijtterste vermogen naer te koomen.

Eerstelijck belooft sijn konincklijke May^t van Ternate ende met alle sijne gedeputeerde ¹ vricuden die de Ed^o Mogende H^{ren} Bewinthebberen ², sijn konincklijke Maj^t van Batchan tegen alle hosstyle proceduren onser vijanden te beschermen, die zijne May^t voorschreven binnen sijne lemiten souden soeken eenige overlust ofte affbreuke te doen, deselve soo veel mogelijk sall sijn te traineren ³ ende sijne koninckrijcke van alle overlust te helpen defenderen.

Des belooft sijn Konincklijke May^t van Batcham met alle zijne geallieerde, sijne Konincklijke May^t van Ternaten ende sijne onderdanen tegen alle geweld ende belegeringe onser vijanden met alle sijne maght resiproque te assisteren ende op het versoeck dadelijck sonder eenigh vertreck ⁴ te hulpe te komen.

Sullen ook alle de jawoonders van de eijlanden van Caijo ende Geene ⁵, die door de Konincklijke May^t van Batchan voorschreven overwonnen sijn geweest ⁶ ende te vooren onder 't rijcke van Ternaten gestaen hebben, wederomme ondert voorschreven rijcke resorteren ende onder 't commandement van Sijne Konincklijke May^t van Ternata staen, sonder dat Sijne Konincklijke May^t van Batchan daer eenige actie sall hebben te pretenderen.

Belangende het stuck van religie, sullen alle Sijns May^{ts} voorschreven ondersaten, soo van de Mooren ⁷ als Heijdenen, haer gewillighlijken tot de Christen religie willende begeven ⁸, vrijelijck mogen doen sonder dat Sijne Maj^t ofte de sijne 't selve in eeniger manieren soude mogen int openbaer ofte heymelijck weeren ende sullen ook de gecommiteerde van de H^{ren} Bewinthebberen niet

¹ De Jonge: „geallieerde“.

² De Jonge: „de Ed. Mog. Heeren Staten-Gener., sijn Princelijcke Ex^{ts}, mitagaders de heeren Bewinthebberen“.

³ De Jonge: „ruineren“.

⁴ Vertrek = uitstel.

⁵ Kajoa. — Ganch of Dowara. Of beteekent het: „degenen“? (De Jonge, bldz. 328, v. is hier onduidelijk).

⁶ Tiele, *Europeters*, VII, bldz. 156.

⁷ De vorst zelf was Mohamadetaan.

⁸ De Christen-propaganda der Spanjaarden en Portugeezen hadden op Batjan niet onbeteekenende resultaten gehad. (Vgl. Tiele, *Europeters*, VII, bldz. 156.)

vermogen, de mardijkers ¹ ofte nieuwe Christenen, die door haer ernstigh versoeck begeeren Moors te worden, int selve stuck te verhinderen, maer in sulcken gevalle veranderinge van religie moeten gedoogen.

Vorders belooven wij Symon Janszoon Hoen, van wegen d'Ed^e Mogende H^o Staten Gener^e, sijn Princel. Ex^o ende de H^o Bewinthebberen voorschreven op Sijn Konincklijke May^e landt een casteell te fortificeren, 't selve van soldaten, gescut, andere noodwendige ammonitie van oorlooge, naer ons vermogen van capitaell ende veel gediensstige manufacturen soo versien te houde, dat Sijn May^e genoeghsaem van alle hostile proceduren der Spanjaerden mits Godts hulpe bevrijdt sall zijn.

In recompens vant voorschreven beloofft Zijne May^e van Batchan, met alle sijne ondersaten de coopliede ende soldaten van de Nederlanderse natie met goede natie ² met goede plaetsen ende woningen, daer zij hare goederen, coopmanschappen ende waeren seguirlijcken mogen vertrouwen ende bequamljck logieren, te versien, deselve nemende in sijne protectie ende bescherminge, sonder te lijden dat haer hinder ofte leedt aengedaen werdt: maer te contrarie haer te patrooneeren sonder ³ in stuck van haere negotie als andersints, daer zij Zijne Conincklijke May^e in van doen soude mogen hebben, sonder den cap^e vant fordt Barnevelt eenige van sijn volck ofte correccoren, om den vijandt affbreuck te doen ofte in eenige andere noodwendigen voorvallende saeken gelijk ⁴ te werden, te mogen weijeren.

Nopende de handelinghe der nagelen verbindt Zijne May^e van Batchian, deselve aen geen andere natie als aen de gecommiteerde van de Generaale Vereenighde Oostjndische Comp^e te leveren en te vercoopen, tot soodanigen prijs als de voorschreven gecommiteerde met Sijn Conincklijke May^e van Ternate bedongen hebben, zonder te lijden datse in eenige andere natie handen wegh gevoert worden.

Sullen ook geen swaerder tollen ende andere lasten, die op de negotie vallen, betalen als Zijne May^e naturele jngebooren doen.

Aldus gedaen ter eere Godts, streckende tot augmentatie ende opservatie van de onderlinge jngegane vrintdschap tusschen beijde

¹ Orang mardaleka of mardika = vrij man, iemand die vrij is van dienstbaarheid

² Deze overtollige woorden ontbreken bij De Jonge, bidz 329

³ De Jonge: „soo”.

⁴ De Jonge: „gebruyet”

des hooghedaghtens Conincklycke May^{te} onderdanen ende onse voorschreven Nederlandsche natie ende tot ruïne [ende] destructie van de Portugesen en Spanjaerden neffens haere geassocieerde door de gestrenghe h^{er} vicaduar Symon Janszoon Hoen, daertoe geauthoriscert van de Ed^{le} Mogende H^{er}en Staten Gener. sijn princelycke Ex^{te}, etc., mitsgaders d' H^{er}en Bewinthebberen der Vereenighde Oostindische Comp^{te}, blykende bij de brieven van credentie, sijn Koonincklycke May^{te} vertoont, beloovende deselve soo ras doeneelijck zijn sall in amplissima forma te doen hebben.

Actum desen 10 X^{mo} A^o 1609. Op 't eylandt Labaule ¹ ende was onderteykent **Sijmon Janszoon Hoen.** ²

XXXV. KUST VAN KOROMANDEL.

29 Maart 1610. ³

Arend Martenszoon had het kantoer van Tegenapatnam zie hiervoór, bldz. 55) „in godden doen gebracht”, ⁴ maar vond later, eveneens een kantoer te vestigen te Trepophier, in de onmiddellijke nabijheid van Tegenapatnam ⁵ Hiertoe werd dan ook onderstaand contract gesloten. Vgl. De Jonge, III, bldz. 339, v¹

Accoordt gemaeckt bij den cap^{te} Arend Maertszn. ende Pieter Gerritszn. Bourgoingen van wegen ende uijt chracht van de Ed^{le} Mogende H^{er}en Staten ende sijne Princelycke Ex^{te} Mauritius de Nassau etc^{te} ter eener zijde ende Tjere Wingelajie, gouvern^{er} over d'eylanden ⁶ Tindamandalam ter andere zijden, ende dat voor eeuwich, gedaen adij den 29^{en} Maart A^o 1610.

¹ De Jonge heeft hier piister: „Laboua in Batsjan”, nl. Laboeha of Laboeha aan de Westkust van het eiland.

Bij de Jonge nog: „Eenige Arabische karakters.”

² Uit het Contractboek.

³ De Jonge, *Ophkomst*, III, p. 339. Ten onrechte heeft hij er tusschen gevoegd: „ons”. Hij had moeten lezen: „De plaetse van T heeft (hij) oock”, enz.

⁴ Vgl. Valentijn, *Koromandel*, bldz. 9, 10 en de kaart.

⁵ De Jonge, III, bldz. 345 heeft beter „die landen”. De Gouverneur, waarvan hier sprake is, bestuurde deze streck namens den vorst, naik, van Giangi. (Vgl. Baldaeus, *Malabar—Choromandel*, a, bldz. 157.) Over den naam Tinda- of Tonda Mandalam, vgl. *Hobson Jobson*, p. 199, sub voce „Coromandel”. Mandalam = landstreek, koninkrijk — Baldaeus noemt deze gouverneur: „Tinnvangelaya, doorgaens den Grooten Aya gennemt”. (Bldz. 158.) Aya is blijkbaar de titel van dezen stadhoud. Aya is in vele Indische volkstalen een verbastering van het Sanskrit *Ārya* = heer.

Eerstelijck sall sijn Princeel. Ex^{te} hebben binnen de fortresse van **Tierepopeller** het huys, genaemt Nota Calamatta Coia, ¹ dat int voorschreven fort staet, gemaect van blauwen arduijn steen, lanck zijnde hondert en vijf voeten, breed vier en t' seventigh voeten ende heeft hoogte naer advenandt, weleke op heden ons ² Prince voor sijne ondersaten is geschoncken ende overgelevert, sonder daer yets voor te betalen, omme alle ammonitie van oorloogen, cruyt, loot, kogels, lout, anckers, touwen, seijlen en soo alle andere coopmanschappen te mogen bewaren voor brandt, roovers, dieven ende meer ongelucken; dewelcke plaetse wij Hollanders, Zeelanders, die van wegen de Generaale Comp. zijn, zullen vermogen te timmeren naer ons gelieven, mits dat wij sullen gehouden wesen aan landt te brengen binnen voorschreven fortresse een metale halve france ³ cartouw ende drie ijser grotelingen ⁴ tot bescherminge van ons ende de H^{ren} Bewinthebberen goederen, dewelcken plaetse Aije ⁵ sall gehouden zijn ons te helpen bewaren ende assisteren tegens de Portugesen ende alle andere die ons eenige schaden ofte afbreuck souden willen doen, hetwelcken den voorschreven Aije tot zijne kossten zal moeten onderhouden.

Ook sullen wij, die van de Generale Vereenighde Oostindische Comp. sijn, gehouden wesen te betalen van alle goederen ende coopmanschappen die hier gelosst ende geladen sullen worden ² ten 100, well verstaende t' geene dat eens betaelt heeft niet meer en sall betalen: ook geldt, rijs en andere behoeftheden voor de forte en ⁶ sullen niet betaelen.

Den Aije en zal niet vermogen, eenige Portugesen te laten wonen ofte handelen in **Tegenepatam** ofte in de plaetse van Tijrapoupelier, maer vijandt daer van te blijven.

Niemandt van bejide zijde sall vermogen, eenige questie, arguatie ofte disputatie van de religie maeken.

Soo daer ijmandt hem begave door eenige quadt feijt over te loopen bej den Aije ofte in zijn landt, soo sall den Aija gehouden wesen, deselve over te leveren in handen van d'onse.

¹ De Jonge, III, bldz. 315: „Noote Callalamatte.” Vgl. Baldaeus, bldz. 157.

² Nl van de Nederlanders.

³ Dit woord niet bij De Jonge. — Een kartouw is een veronderde benaming voor een zeker soort kanonnen. Vgl. Baldaeus, t. a. p., bldz. 157.

⁴ De Jonge: „gootlingen”. Goting is een soort licht scheepsgeschut.

⁵ De Jonge, bldz. 316, heeft „de Aya”, nl de gouverneur, van wien in den aanhef sprake is.

⁶ De Jonge heeft: „voor de fortresse en t' huys”.

Voordt sullen alle personen coopluyden vermogen met ons te handelen, kopen, verkopen alle coopmanschappen, ende goederen behalven de zuwall, ¹ het welck nen de Nsiick ² offte Aija eerst gepresenteert zal worden om aen hem te verkopen.

Alle schilders ende wevers, die eenige obligatie met ons maken van wegen eenige kleeden te laten schilderen offte doeken te leveren, zullen gehouden wesen het selfde naer te komen ende bij faulte van dien sall den Capiteijn, die hier is blijvende, vermogen deselve aen te tassten ende alhier in de boeijen te sluijten, waerover den Aija zal gehouden wesen, corte expeditie ³ te doen ende het selfde naer laten komen, all soo het dan geaccordeert zal wesen.

Ook en sall den Aija niet vermogen hier te laten handelen eenige Europische natien dan die bescheijdt van zijne Princelijcke Ex^{te} brengen.

Wij sullen oock vermogen te handelen in **Porto Novo** ⁴, daer wij oock mogen lossen ende laden naer ons believen.

Ook soo belooven wij van wegen de Generale Comp^e aen den Aija, soo hij eenige goederen, geschutt, ammonitie van oorlooge offte andere fraijgheden nijt onse lande begeert te ontbieden, soo sullen wij dezelve gehouden wesen hier met de eerste gelegentheit te brengen, voor deselve den Aija sall betaelen, gelijk het zal in ons landt gekosst hebben.

Oock en sullen wij niet vermogen, soo wanneer wij op de rheede van Tegenepatnam offte Porto Novo met onse scheepen ten aucker liggen, eenige schepen schade te doen offte aenhalen.

Alle de schepen, die van hier naer andere plaetsen sullen seijlen met passpoordt van onse capiteijn, en sullen onse Hollanders, Zee-landers, offte die van de Generale Compagnie eenige schade te doen. ⁵

Soo den Aija een passpoordt van de Cap^e begeerd om eenige goederen van eenige plaetsen te ontbieden voor sijn particulier ende niet meer, sullen gehouden wesen te geven.

Alle welcke voorschreven contract ick Aija Tiera Wingel Aija, gouvern^r van den voorschreven landen, beloove nu nogh nimmermeer te breken; dat zweerde ick op op mijnen najck Christoppen

¹ De Jonge: „swavel“.

² De naik (nayak) van Gingi. (Vgl. *Hobson-Jobson*, p. 470, sub voce „Naik“).

³ De Jonge: „corte executie“.

⁴ Ten Zuiden van Pondicherry.

⁵ De Jonge, bldz. 847: „niet vermoogen eenige schade te doen“.

2000¹ Wij verstaan dat de heer J. de Lannoy, ook bij het bevel van de Gouverneur-Generaal van Ceylon op de 10de April 1610² in zijn naam met ons in de hand, heeft een bescheid met ons afgesloten³ en ondertekent Arent Maertenszoon, 1ste Gerritszoon Burgogge.

XXXVI. CEILON.

15 April 1610.⁴

Deze eerste verdragen met Ceilon afgesloten van vinding van ons op den 10^{den} April 1610 van Jans van Nieuwkoop en Van Spilbergen. Vgl. De Jonge, III, deel 2, 14. Van deze zaak zijn er verschillende getuigen met eenige veranderingen, te weten van Nassau en Wouter de Vries de eerste Kapitein-Commandant van de vloot die met ons in 1610 De Bovenland bezocht, volgens de teekening, getuigen die in de handteekening van ons naar Wier van goud en zilver, enz. Het bevel van de Gouverneur-Generaal opzette, want ook ons bevel, in de omstandigheden niet anders met ons. In plaats — te weten met ons met ons in de omstandigheden in Europa verzoekt en te weten dat van het Verdrag van Nassau — met ons in de omstandigheden van de handteekening van Ceilon met ons in de handteekening van ons met Vgl. De Jonge, III, deel 2, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22.

Amant genaemt Jan Capois de Lannoy, gecommitteert van maj. Willem Jansz.,⁵ met macht van Sijn Prinselijke Hoogheid Maurits, prins van Oranien, graaf Nassau, enz. enz. enz., Admiraal, Capitein-Generaal van de vloot, ter eere en den Voorrechtigen Heerscheleken Kayser van Ceylon, Comand van Candy, genaemt Senaratadaryn,⁶ ten andren; gesloten den 15 April 1610.

¹ Valentijn, t. a. p., liede 18, noemt den vaert van Goug. Jan Naik, of Graete des Lands. Christopatusk genaemt. Vgl. Balduin t. a. p., liede 101 — Hübner-Jensen, p. 470. — De Jonge, liede 147, spreekt in „Mijn Naik“ het eerste woord vermoedelijk foutief met een hoofdletter.

² De Jonge, liede 147, heeft, met dankbaar, te weten met te weten, en te weten zijn overende op diesen prins, enz.

³ De Jonge „Handteekening“ in reede was getuigt het signet van den Aya en daarbij geschreeven: Dit is die tekeninge van den Aya. Thopowingelaysk.

⁴ Overgenomen uit De Jonge, Oplossing, III, deel 2, 14.

⁵ Op de Bovenland.

⁶ Ceilon was verdeeld in eenige staten, waaronder van het rijk Candy. De rajah's van die rijken waren van den Aya's naam, van Candy's naam, van de oppervorst. Senaratadaryn is blijkbaar een onnauwkeurige spelling. Balduin, Malabar-Gesl., p. liede 22, enz., noemt hem Christopatus Adasopu.

7. Vgl. III.

1. In den eersten alsoo noodich is, dat Zyne Princelycke Excellentie voor syne ondersaten, tot bevoirderinghe van de negotie van deselve in Oost-Indien, eenige plaetse van doen heeft, om syne goederen, coopmanschappen en andersints te bewaeren, ¹ sal Syne May^t aan Syne Princel. Ex^{te} ofte synen captain geven alsulcken plaets in Candy, als sy sullen begeren, soo groot ofte cleen, als Syn Excel^{te} ofte synen capteyn sal goetduncken.

2. Sal Syn May^t oock verbonden wezen, die goederen, die Syne Princel. Ex^{te} ondersaten in Syn May^t land te vercoopen brengen, sonder haere costen in Candy te beschicken, en weder haere goederen die sullen incoopen, sonder haere oncosten aen die schepen te leveren, dus sullen Syne Excellenties schepen ten ancker en op die reede comen van de plaetsen **Tyrekonnemala** ² en **Cottlaer**. ³

3. Sullen oock alle vassallen van Syne Princelycke Ex^{te}, syne schepen en goederen, van wat plaetse datse comen, wederom versonden worden mogen, sonder dat Zyne May^t yets op sal te seggen hebben, noch eenige tol aff genieten.

4. Sal Syne Princelycke Ex^{te} oock vermogen in der May^{te} landen hout te halen en te houwen tot bouwinge van de schepen.

5. Sal Syne May^t oock niet vermogen eenige besparinghen ofte tollen te nemen van de schepen, bescheyt van Zyne Princel. Ex^{te} hebbende, tsy van goederen, die sy sullen laden offte ontladen.

6. Soo eenige persoonen van d'een offte ander partyen yet op den anderen hebben te seggen van schult en weerschult, tzy door leenen offte coopmanschappen, hoe het soude moogen wesen geschiet, sal Syne May^t gehouden syn ten eersten versouck van den aenclager recht te doen.

7. Sooder yemant van de onsen om quaet regiment by Syne May^t hulpe versocht, tsy met loochenen van syn gelove offte andersints, om syn quaet leven te bedecken, sal Syn May^t haer niet aenhouden; maer geven hem in bewaringhe van die onsen, om ter gelegener tyd sulcke straffe over te doen, datter een ander een exempelen aan sal nemen.

8. Oock en sal Syne May^t niet vermogen, die Poortugesen offte

¹ Het in de eerste jaren der 17de eeuw telkens meer opkomende denkbeeld van een centrum voor de O. I. C. in het Oosten, een z.g. rendez-vous.

² Trincomalee (Trinkomale), aan de Westkust van het eiland. De havenplaatsen van Ceilon waren overigens meest in handen der Portugeezen. (Zie Van Geer, bldz. 8).

³ Thans Koddijarap, evenals Trincomalee gelegen aan de Kaa van Koddijarap. (Vgl. Valentijns kaart van Ceilon en Valentijn V, 1, b (Ceilon) bldz. 82.)

Castelianen eenigen handel te verleenen: dus sal Syn Princel. Ex^o met Syne May' geduurige vrientschap onderhouden en an Zijne May' vyanden, die Coninck van Spangien en Poortugael ¹, geen assistentie vermogen te doen tzy met volck, geschutt, schepen ofte ammonitie van oorloge.

9. Syne May' eenige goederen wtt onse landen van doen hebbende, hoe die souden moogen wesen, sullen [wij] dieselve brengen, mits Syne May' ons daer gelt ofte waeren voor sal geven, voor soovle als Syne May' met ons can accordeeren.

10. Soo wie eenige schandael in eenige saecken van religie geeft, die sal aengerlaecht en gestrafft worden, by syne overheyt daer hy onder sorteert, soowel van d'eene als d'ander zyde.

XXXVII. KUST VAN KOROMANDEL.

24 April 1610 ².

Volgens een missive van Jacques l'Hermite te Bantam aan de Bewindhebbers der O. I. C. van den 10 November 1610 was „Sr Arent Maertsen selfs by den Coninck van Gingier geweest ende (had hij) plaetse van Paleacatta verenghen om een hujs te maeken ende daer vryelyck te moghen handelen, twelck gheen cleyne saecke is, ongesten welken van de bequaemste plaetsen is van de geheele euste ende men daer alle aorteringhe van cleeden à contentement sal conen becomen." De Jonge, *Oykomst*, III, bldz. 339. Nu is in het onderstaand contract echter geen sprake van den „Coninck van Gingier", maar van dien van „Carnatica", enz. L'Hermite vergist zich, want met den vorst van Gingi en dien van „Carnatica" kan niet één en denzelde persoon zijn bedoeld. Met Carnatica (Kanara) wordt hier bedoeld het overblijfsel van het Hindoe-rijk Vjájyanagar na den noodlottigen slag by Talikot of Tellootta in 1565. De radja's van dat rijk vestigden zich toen in het tegenwoordige North Arcot district (zie de kaart II in Hunter's atlas. Hun rijk staat ook bekend onder den naam Claudragiri of Vellore. ³ Wel was Gingi een onderhoogheid van Vjájyanagar of Carnatica (vgl. hiervoor, bldz. 55, noot 3), maar Pulicat lag niet in Gingi.

¹ Zoodat bekend is, hadden de Portugeezen verschillende van de belangrijkste havenplaatsen van Ceylon in bezit, en konden daardoor den kamselhandel bijna dwingen. De O. I. C. en de maharadja van Kandy hadden hier dus zamenenschappelijke belangen, althans voor het oorz. nbbk.

² Uit het Contractboek. De Jonge, *Oykomst*, III, bldz. 318, v. heeft een andere lezing.

³ Vgl. Gibble, *Deccan*, I, p. 195. — Hunter, *Gazetteer*, V, p. 196, 203, II, 396, IX, 231; IV, 335, 336, v. — Hobson-Jobson, p. 125. — Baldaens, *Malabar-Choromandel*, n, bldz. 160 en de kaart van Koromandel by Valentijn (V. 1). — W. Foster, *The founding of Fort St. George, Madras* (Londen, Eyre and Spottiswoode, 1902, p. 1, f.

Accoordt gemaect bij den capiteijn Arent Maertszoon van wegen ende uijt chraghte van de Ed^lo Mogende H^{ren} Staten Gener^l ende Sijn princelijcke Ex^{te} Mauritius de Nassouw ter eenre ende den doorluchtigen hooghgebooren koninck genaemt Vinka Wepatijraijer Alou Patij¹, koninck over de eijlanden **Cenatica**, Sinwasena, Paty² ende meer andere heerlichheden ten andere zijde; ende dat voor eeuwich; den 24° Aprill A^o 1610.

Eertelijck sal Sijne Princelijcke Ex^{te} voor zijne ondersaten hebben in **Palliacatta**³ een plaetse om te timmeren eenen steenen huijs, om alle ammonitie van oorloogen, kruijdt, loodt, kogels, londt, anckers, kabels, touwen, zeijlen ende alle andere coopmanschappen te mogen bewaren voor braudt, roovers, dieven en meer andere ongelucken.

Voorts sullen wij, **Hollanders**, **Zeelanders** ende alle die van wegen de **Generale Comp^e** hier traffiqueren, gehouden wesen te betalen van alle goederen en coopmanschappen [die] hier gelost en geladen sullen worden, 2 ten 100, well verstaende, t'geene dat eens betaelt heeft, niet meer en sall betaelen; oock gelt, rijs en andere behoeften voor het huijs en sall oock niet betaelen.

Den Koninck en sal niet vermogen, eenige Portugesen te laten wonen ofte handelen in **Palleacatta**, maer ter contrarie haer tselve te verbieden.

Niemandt en sal vermogen, aen beyde zijde eenige quaesstie, arguatis ofte disputatie van de religie te maeken.

Soo daer ijmandt hem begave door eenigh quadt feijt over te loopen bij den Koninck off int landt, soo sall den Koningh gehouden wesen deselve over te leveren.

Voorts sullen alle persooen ende coopluijden met ons vermogen te handelen, kopen, verkoopen alle coopmanschappen ende goederen, zonder dat ijmandt sulcx soude mogen verbieden.

Alle schilders ende wevers, die eenige obligatie alhier met onse natie sullen maeken van wegen eenige kleeden te schilderen ofte doeken te leveren, sullen gehouden wesen, tselve naer te komen ende bij faulte van dien sal den Capⁿ, die alhier is blijvende, vermogen aen te tasten en in de boeijen te stellen, waer over den

¹ De Jonge, III, bla. 848 heeft: „Vinkata Pati Raya Alou“.

² Chittivalasa en Pattikonda?? De Jonge heeft beter: „die landen Carnatica“ enz.

³ Thana Pulicat, ten Noorden van Madras.

Koninck zall gehouden wesen, corte expeditie ¹ te laten doen ende haer het selve alles naer te laten komen, soo het dan geacordeert zall wesen.

Oock en sall den Koninck niet vermogen, hier te laten handelen eenige Europische natie dan alleen die bescheijt van Zijn Princelijcke Ex^{te} brengen.

Oock soo belooven wij van wegen de Generale Comp^s als den Koninck eenige goederen, geschut, ammonitie van oorlogen offte andere vrijgheden uyt onse landen begeeren te ontbieden, soo sullen wij gehouden wesen deselve met d'eerste gelegentheijt hier te brengen, voor hetwelcke den Koninck sall gehouden wesen te betalen gelyck het in ons landt gecost heeft.

Soo wannecr wij op de rheeve van Palliacatta leggen ten ancker, zoo sullen wij niet vermogen eenige ² schade te doen offte aen te haelen.

Alle schepen die van hier naer andere plaetsen sullen zeijlen met paspoort van onsen capiteijn, en sullen onse natie niet vermogen eenige schade te doen.

Alle welke voorschreven contract jek, Vinka Tapatij Raija Alou, koninck over de landen Carnatica, Sinwater ³, Patij ende meer andere heerlijkheden, beloove nu nogh nimmer meer te breken, het welck ick sweeren bij mynen Godt Serumall ⁴. Ick, contractant van wegen de Generale Oostindische Comp^s, beloove mede t'selve nu nogh nimmermeer niet te breken. Soo waerlijk moet mijn Godt helpen. Was geteykent bij des Koninx handt. Onderstondt **Arent Maertzsoon.** ⁵

XXXVIII. DJAKATRA.

Januari 1611. ⁶

Verschillende omstandigheden (o a. de onrustige toestanden ende ongezondheid van Bantam) hadden reeds sedert 1607 de aandacht der Neder-

¹ De Jonge, bidz. 349, heeft: „corte executie“

² Bij de Jonge: „eenige schepen schade te doen“, enz.

³ De Jonge: „Sinwakana“.

⁴ De Jonge: „Perumal“. Wat dit beteekent? Perumal is de naam van een vorst, die een groot deel der kust van Malabar eens behaerschte. Kan de aanroeping Perumal hiernede in verband staan?? Hunter, *Gazetteer*, VI, p. 244.

⁵ Bij De Jonge luidt het slot: „Onderstondt in swarten laek gedrukt het segel van den Ooninck en daerby stont geschreven, dit is het segel van den Ooninck, by Zijne Majesteijt zelds gedrukt; tot merder versekeringhe heeft (de Koning) ons noch sijn handt gedrukt op eenen doeck gegeven, dat men noemt de hand van Sandel, en onderteekent Arent Maertss“.

⁶ Uit het Contractboek. Het is daar verkeerd geplaatst tusschen contracten

landsche autoriteiten doen vestigen op Djakatra als geschikt voor een algemeen „rendez-vous” voor de Nederlandsche schepen in Indië. Vooral Cornelia Matelieff de jonge wees op het belang dezer plaats; nog meer Jacques l'Hermitte, hoofd van het „generaal kantoor” te Bantam, die in November 1610 een contract met den bestuurder van Djakatra sloot. De datum is niet stellig bekend, maar moet ongeveer 13 November 1610 zijn, niet later, vermoedelijk niet veel vroeger. (Vgl. De Jonge, *Opkomst*, III, bldz. 188 v., 844, v; 852—854; Tielo, *Europæers*, VII, bldz. 122, 170 v.; Van der Chijs, *Jakarta*, bldz. 6—7, 197—203). Maar toen de Gt. Pieter Both in Januari 1611 in Djakatra kwam, werd het contract eenigermate gewijzigd. Het is dit gewijzigde contract, dat tot ons is gekomen. (De Jong, *Opkomst*, IV, bldz. IV).

Accoordt ende contract gemaeckt bij den captⁿ. Jacq^d
 Lhermite de jonge uijt den name ende van wegen
 d'Ed^l^o Mogende Heeren Staten Gener^l der Vereenighde
 Nederlandsche provincien ende Sijne Exc^l^o Mauritius
 de Nassouw etc^a, ter eene ende den doorlughtigen
 Widiach Rama ¹, coninck van **Jacatra** ter andere zijde
 ende dat voor eenewigh; desen   anno ² .

Eerstelijck sall den koninck voorschreven aen de ondersaten van de H^{er}^{en} Staten voorschreven, behoorlijcke commissie hebbende, in Jacatra verleenen vrije handelinge en sullisante woonplaetsen, daer haere personen ende goederen in goeder bewaringe mogen zijn, om dewelcke te bouwen ons sall verleenen een plaetse, geleegen in het Chinees quartier, groot vijftigh vadem in de lenghte ende soo veel in de breedte offte grooter, in dien sulcx van noode hadden, voor welke voorschreven plaetse sullen betalen aen den Koninck 1200 R^s van aghten, waerop ons sall laten timmeren naer ons gelieven ende steenen huise ³ laten bouwen, soo groot ende cleyn, als ons sall te passe komen, welke huysen, personen ende goederen hij oock sall gehouden wesen te helpen beschermen tegen alle aeuval van vyanden wie die oock souden mogen wesen.

Hiertegens sullen de voordaghte Hoge Mogende H^{er}^{en} Staten Gene-

van 12 December 1612 en Januari 1613. Van der Chijs, *Jakarta*, bldz. 196—200, heeft hetzelfde contract overgenomen „volgens een oud afschrift op de algemeene secretarie te Batavia berustende.”

¹ Aan het slot wordt deze naam gespeld: „Widia Garama”; moet vermoedelijk zijn: Widjaja Krāmā. De zg. „Coninck” was een vazal van Bantam. Elders (zie hierna contract 21 Dec. 1614) draagt hij den titel Pangeran.

² Niet ingevuld. Moet vermoedelijk zijn November 1610, omdat het hier geldt den datum waarop l'Hermites het eerste contract heeft gesloten.

³ Van der Chijs, bldz. 197, heeft hier „huysen.”

rael der Vereenigde Nederlanden gehouden zijn, den voorschreven koninck van Jacatra zijne onderdanen ende landen te helpen beschermen ende assisteeren tegen alle geweld ende invasie te water ende te lande, die hem door Spangiaerden, Portugesen offte eenige andere vijanden zoude mogen aengedaen worden directelijck offte indirectelijck.

Maer indien den Koninck buiten sijn landt eenige oorlooge offte interprince aenveerde, sullen de voorschreven Hollanders hem niet gehouden zijn te assisteren noch eenigh behulp te doen te water offte lande.

Ende opdat uermaells op 't stuck van den handell offte koopmanschappe geen differentie en valle, dat ¹ door vervreemdinge van partijen soude mogen ontstaen, sijn met malcanderen overeengecomen ende geacordeert als volgt:

Eerstelijck sall den koninck voorschreven genieten voor toll van den peper, die aldaer soude mogen kopen ende laden 5 ten 100, denselven taxrende gelijkse kost ende van bilibilian ende robbe robbe van den selven peper sall genieten 10 R³ van Sten van elke 100 sacken. Den Sabander zal genieten voor robbe robbe van elke 100 sacken 2 R³ van Sten, van gelijken de schrijvers van elke 100 zaeken 2 R³ ende den weger van elke 100 zaeken tenen R³.

Van alle andere waren als sandelhout, noten, macis ², nagelen en andere diergelijke koopmanschappen, die de voorschreven Hollanders in Jacatra souden mogen kopen ende in hare schepen laden, sullen gehouden sijn te betalen aen den voorschreven koninck 5 p'sento en niet meer.

Wel verstaende dat hier mee niet en sullen begrepen sijn eenige Chineesehe waren als zijde, zijde wercken, porceleijn ende andere diergelijke, maer sullen deselve sonder eenige belastinge vrij mogen kopen ende uijtvoeren.

Sullen de voorschreven Hollanders, Zeelanders, etc. alle waren, hoedanigh die souden mogen wesen, die met hare schepen, jaghten, joncken offte andersints brengen, hier vermogen te lossen ende wederomme naer hun believen te laden ende uijtvoeren offte verkopen, zonder deselve eenighsints met eenige tollen offte eenige andere beswarenisse te belasten.

¹ Moet gelezen worden: „daer.”

² De Latjasehe naam voor toele.

Sullen ook vermogen, op alle des Konings landen ende eijlanden hier omtrent hout te houwen ende te laten houwen tot bouwinge van schepen ende andersints daer 't selve souden mogen van doen hebben, sonder belet offte molestatie.

Ende oft gevele datter iymandt van 't volck van de Hollanders, tzij witte, offte swarte, om eenigh moetwilligh feijt offte misdaet weghliep, sall den koninck voorschreven gehouden zijn, wederom te leveren, om deselve naer merite te mogen straffen, d'welck ook de voorschreven Hollanders sullen gehouden wesen te doen, jngevalle iymandt van des Konings volcks bij voorschreven Holland^{er} vlughted^{en}.

Ende op datter [door] maninge van schulden geen differentie en valle, sullen de voorschreven Hollanders, eenige goederen aen Chineesen off Javanen verkopende, op dagh ¹ dat het selve geschiede met voorwetten van den Sabander, op datter geen quade schulden gemaeckt en worden; ende jngevalle eenige onder de handt quadt worden, den voorschreven koninck ² aen onse betalinge magh helpen.

Jngevalle ook ymandt ware, t'zij Javanen, Chineesen offte andere natie, die de Hollanders in eenige dingen verongelijcken, sal den Koninck gehouden zijn ons aen ons recht te helpen ende de misdadige straffen ende jngevalle ymandt van de Hollanders eenige overlast aen Javanen oft ymandt anders deden, sullen deselve van gelycken dadelycken geappreheudeert worden en naer haere merite gestrafft.

Sall den Koninck ook niet vermogen, eenige Portugesen oft Spangiaerden toe te laten in zijn laudt [tot] eenige handelinge, maer deselve geheelyck daer uijt weeren.

Alle welke bovengeschreven artykelen wij ondergeschreven be-
kennen met malcauderen gecontracteert te hebben ende belooven
van weder zijden, die nu en ten eeuwigen dage onverbrekelyck te
onderhouden. In kennisse der waerheijt dit met ons gewoonlijcke
handteeken onderteekent in Jacatra datum utsupra. Onder stont:
affirmere 't gunt voorschreven. Was geteekent **Pieter Both** ³.

¹ Van der Chijs, bldz. 200: sorg dragen."

² Van der Chijs: „ons aen," enz.

³ Deze bevestiging van het contract door Both moet hebben plaats gehad in Januari 1611.

Bovenstaand contract was Hjkbaar opgemaakt in het Nederlandsch en in het Maliesch. Van den Malieschen tekst heeft de bekende Herbert de Jager¹ een vermoedelijk verkorte vertaling gemaakt, die ik hier opneem, omdat zij enkele verschillen met den Nederlandschen tekst vertoont. Deze lezing van het contract is opgenomen bij De Jonge, bldz. 352—354. Waarom de hierbovenstaande niet, is niet duidelijk. Van der Chys, bldz. 197—203, nam ze beiden op. Nu zegt De Jonge, bldz. 352, niet 1, dat Van der Chys, die het contract sticht op 28 Januari 1611, in dwaling is, en dat de datum moet zijn 10—13 November 1610. Neen! De Jonge zag dit contract aan voor het oorspronkelijk contract van l'Hermitte, terwijl dit het contract is, zooals Both het zelf heeft bevestigd in Djakarta. Het blijkt uit wat hij zelf zegt op bldz. IV van deel IV, want de vrijem van tol voor levensmiddelen komt in het contract niet voor. Vgl. nog Valentijn, IV (*Java*), bldz. 431—436 en L. C. D. van Dijk, *Wenner van Berchem*, bldz. 10, v. noot 3.

Translaet uijt het Maleysch van het voorschreven contract nu² bij den onderkoopman Herbert de Jager overgeset.

Dit is het contract van den konink van **Ziakarata** met den capitijn Jaques l'Hermitte de jonge, afgesondene van Mauritts de Nassouw, prins van Orangie, en de Staten van Hollandt³ ingegaven.

De Hollanders die tot de⁴ Ziakarata gekomen zijn ende een missive van Mauritts de Nassouw en de Staten van Hollandt medegebragt hebben, deselve staet den konink van Ziakarata⁵ en daer beneffens een goede plaats om een logie te stighen om hare

¹ Zie over hem P. A. Loup in deze Bijdragen, Nieuwe Volgreeks, IV, bldz. 17 v.v.; 3^e Volgreeks, IV, bldz. 27 v.v.

² Misschien tusschen 1663 en 1665, toen De Jager ambtenaar was ter secretarie van de Hooze Regering te Batavia. Ook tusschen 1680 en 1683 echter en tusschen 1687 en 1694 heeft De Jager te Batavia vertoefd en het zou ook kunnen zijn, dat hij de vertalingen heeft gemaakt voor den oud-gouverneur-generaal Camphuis ten behoeve van diens bekende memorie over Djakarta. (Valentijn, IV, bldz. 419 v.v. In zijn tekst heeft Camphuis dan echter De Jager's vertalingen niet opgenomen. Trouwens De Jager was in de jaren geen onderkoopman meer.

³ Van der Chys, bldz. 201, noot 2, zegt dat het „opmerking verdient, dat in het Maliesche stuk de naam van Prins Maurits vóór dien der Staten wordt genoemd." Ik vermoed, dat men hier heeft te doen met de gewone wijze van Landen der vertegenwoordigers van de O. I. C. in het Oosten, dat zij nl. als het zoo te pas kwam, den Prins van Oranje op den voorgrond plaatsen. Een vorst aan 't hoofd maakte h. v. beteren indruk, werd beter beztropen in het Oosten dan zoo iets als Staten-Generaal of Staten van Holland.

⁴ De Jonge, bldz. 352, leest: „de stad" enz.

⁵ De Jonge: „te te handelen in de stad van Ziakarata," enz.

XXXIX. MOLUKKEN.

26 Maart 1611. ¹

Zooals bekend is, werd het Twaalfjarig Bestand tusschen Nederland en Spanje niet in praktijk gebracht in het Oosten. De Spanjaarden weigerden het te erkennen, zoolang zij geen bericht van hunnen koning hadden ontvangen, niettegenstaande de Nederlanders hun kennis hadden gegeven van de sluiting van het Bestand. (Zie Tiele, *Europeers*, VIII, bld. 122; *onuitgegeven brief van den schipper van Der Goes aan de Bescindhebers der Kamer van Middelburg*, 9 September 1611, op het Rijksarchief). Beide partijen bleven in de Molukken bv. strijd voeren en trachtten zich daar te versterken. Aan deze staatkunde dankt ook onderstaand contract blijkbaar zijn ontstaan. Het werd gesloten met verschillende streken van Gilolo, staande onder Ternate's sultan.

Contract ende eenwigh verbondt gemaectt bij den Capⁿ Corsen ² uijt den naem ende van wegen de Mogende H^{ren} Staten Generl der Geunieerde landen, als Hollandt, Zeelandt etc^a, Zijne Princelijcke Ex^{tie} als gouvern^r derselver landen ende H^{ren} Bewinthebberen der Oostindische Comp^{ie} ter eenre ende den sengage ³ van Sebouge, ⁴ de sengage van Touchwane, ⁵ de senhage van Talo ⁶ met den ganschen Raedt van deselve plaetsen, alsmede de noffamaniers ⁶ van alle de om-liggende steeden, sorterende onder d'voornoemden sengage van Sebouge ter andere zijde.

1.

Eerstelijck belooven ende sweeren de bovengenoemde sengages en Raedt de Hollanders en den regerenden koninck van Ternate niet te verlaten maer in alles getrou te blijven, haer landt met lijff en leven te beschermen voort geweldt der Spangiaerden, Portugesen ende andere onse vijanden.

2.

Datse niet en sullen vermogen, mette Spangiaerden in eenige onderhandelingte te treden, offte toelaten dat ze in eenige van de bovenverhaellde plaetsen sullen mogen komen om met haer eenige

¹ Uit het Contractboek.

² Zie hiervóór, bld. 64, noot 1.

³ Sengadji of sangadji = hoofd van eens landstreek, districtshoofd.

⁴ Saboegoe.

⁵ Misschien poeloe Toeskara ten noordwesten van Halmahera, en Tolo aan de Oostkust van Halmahera (Vgl. Tiele, *Europeers*, VIII, bld. 135.)

⁶ Ngofamanjirah's = kamponghoofden.

spraecke te houden tot achterdeell van de Hollanderen, noch veelle min aen haer enige vivres te mogen verkopen, maer ter contrarie met alle maght ende onderstandt van de Hollanders t'selve beletten, waertoe wij, bovengenoemde sengages, versoeken, dat de Hollanderen hier dadelijk een fordt sullen maeken ende met Hollandsche soldaten besetten tot verseekeringe van Saboage voornoemt, het welck den voornoemde cap^e belooft van wegen Sijn H^{er} ende meesters alsoo te volbrengen.¹

3.

Ende by aldien eenigen paijs ofte stillstandt van wapenen tusschen den koninck van Spangien ende de Hollanders is gemaect, ofte noch gemaect soude mogen worden, soo belooft den voornoemden cap^e, dat de voornoemde sengages met haer ondersaten de vruchten van die mede sullen genieten; soo de Spangiaerdt bovendien met wapenen ijets attenteerden, dat de Hollanderen met alle haere maght t'selve sullen wederstaen en wrecken.

4.

Oock en sall niemandt in syn geloof mogen gemolesteertt ofte bespot worden.

5.

Ende oft geviell datter eenige moeijten ofte misverstandt ontstonde tusschen de Hollanders ende voornoemde vrunden, en sullen daerom d'een den anderen niet mogen affwijcken ofte verlaten, maer met alle gevonglijckh^t t selve modereren ende besleghten; ook sal men den persoon, daer de moeijten door ontstaen mocht wesen, sijnen competenten reghter overleveren om daer van gestrafft te worden naer de misdact vereijchen zall.

6.

Vrijdelijk dat de Hollanders met de voornoemde sengages ende haer geallieerde vrunden ende vasalen sullen verbonden ende gelouden wesen ende mits desen verbinden te onderhouden ende doen onderhouden een eenwige verbintnisse van vrindschap, conversatie ende handelinge; oock dat de Hollanders voornoemt aen de bovengenoemde vrunden tot allen tijden sullen doen alle hulpen, faueur ende bijstandt om te helpen defenderen naer alle haer vermogen tegen elck een ygheljk onser vijanden, die aen de voornoemde

¹ Deze belofte is nagekomen, maar nog in hetzelfde jaar 1611 is onze versterking bij Saboage door de Spanjaarden genomen (Zie Toele, *Europpees*, VIII, blz. 122. Vgl. f a p., blz. 136).

sengagie, sijne onderdanen offte Hollanders vooruoemt in eeniger manieren soude soeken offte trachten te offenceren offte beschadigen; het welck in aller wegen de Hollanders ende de voornoemde sengage met alle haere geallieerde vrienden sullen verbonden blijven te onderhouden ende verdedenderen. Tselve boven verhaeldt is onder belofftenisse van getrouwigheijdt, eere ende woordt die wij beyde aen Godt ende onsen evennacsten schuldigh zijn.

Aldus gedaen in de stadt van Sebouge liggende op 't vasste landt tegen over t eijlandt van Ternaten ende van wedersijde bij ons onderteijckent, op den 26^e dagh van Maerdt jnt jaer onzes H^o 1611. Onderteijckent **Adriaen Corsen**. Lager staendt een zegell met Hebreusche ¹ letteren van de overste onderteijckent.

XL. JAPAN.

30 Augustus 1611. ²

Als leider der Nederlandsche factorij te Hirado werd aangesteld de opperkoopman Jacques Speex (1609—1613). In Juni 1611 begaf hij sich op een z.g. hofreis naar Soeroga (thans Shizuoka), ten Zuidwesten van Yokohama, waar de Shogoen dikwijls verblijf hield, om de belangen van den Nederlandschen handel bij de Japansche autoriteiten verder te behartigen. De shogoen Iyeyasoe ontving hem vriendelijk en verleende den Nederlanders een nieuwen handelspas. (Vgl. Nachod, *Japan*, S. 115, f., 141—149).

- * D'Hollandsche schepen comende in mijn land van **Japan**, 't sy oock op wat havenen en plaetsen het mede mogen wesen, bevelende by deeze wel expresselyck aen alle en een iegelyk onder myn gebied sorterende, deselve in geenerleij manieren te aggraveren, of te empecheren, maer ter contrarie alle hulp, faveur en adsistentie in 't geene versoeke[n] te betonen; een iegelyk sig waghende anders als alle vriendschap hun luyden op mijn woord toegeseght, te onder-

¹ Sic! — De kopiist van het Contractboek heeft de Arabische karakters voor Hebreuwsche aangesien. Dit was zeker Herbert de Jager niet.

² Ik ontleen onderstaande vertaling aan aantekeningen, volgende op een „*Extract minime geschreven uyt Japan den 16^e October 1693 aen Haer Hoog Edn^e op Batavia*,” door mij aangetroffen in het archief der familie Huydecoper van Maarsseveen (Vgl. nog Nachod, S. XIX en de óók daar aangehaalde werken: A. Montanus, *Gerantschappen*, bldz. 195 en Kämpfer, *Japan*, bldz. 272, en Tafel XX).

houden, wel toescijde myne woorden en bevelen niet gevioleert werden.

Gedateert stijlo Japan 25te dag der 7de maene. Sijnde den 30 Augustus 1611.¹

XLI. CEILON.

11 Mei 1612.²

Nalat het Twaalfjarig Bestand was gesloten, zonden op verzoek van de Bewindhebbers der O. I. C. de Staten-Generaal en Prins Maurits brieven aan verschillende Oostersche potentaten, om deze gebeurtenis bekend te maken en van de noodige commentaren te voorzien. Ook voor den maharadja van Kandy werden missives aan Pieter Both medegegeven, toen deze in Januari 1610 naar Indie vertrek en duidelijk werd daarin het wantrouwen uitgesproken, dat men in Nederland koesterde ten opzichte van de koloniale smakkunde van Spanje—Portugal. Bevestiging van de „verbonden" tusschen Nederland en Ceilon werd daarom gezocht. En de Maharadja, steeds met de Portugeezen in strijd, ging op dat denkbeeld gaarne in, toen Marcellus of Marcebis de Boshouwer of De Boshouwer in 't begin van 1612 zijn hoofdstad bezocht en hem de brieven overreikte. (Vgl. Baldaens, *Malabar-Ceylon*, bldz 23—26; De Jonge, *Opkomst*, III, bldz 135; IV, bldz I, v. Van Geer, *Ceylon*, bldz 26)

1. Het Verbond zal onverbrekelyk en vast zijn.
2. Alle daden van vyantschap, te vooren gepleeght, zullen ophouden en vergeten zijn.

¹ Aan deze vertaling gaat vooraf: „Ten tyden van den E. Jacobus Speks, A^o 1611, die 't comptoir in Firando stabellede, is een d'E Comp^{te} een Pas of Gossingh door den Japanse Keiser Ongiosamma, of liever Gonging Samma verleent, om alomme in sijn rijk den handel te driven en luyd als volgt."

Deze bewoordingen komen zagenoeg overeen met het opschrift „op de enveloppe van den Pas" van 1600; volgens Lants (*Japan*, bldz. 171). Zou hier niet liggen de sleutel ter verklaring van den passen-strijd? Blijkbaar was in 1603 nog de pas van 1611 in de goede „enveloppe" besloten. Toen Lants ongeveer 1817 daarnaar informeerde, was de pas van 1600 geraakt in den omslag van 1611, de pas van 1611 elders terecht gekomen of verloren geraakt. De woorden van den pas, zooals die bij Lants, bldz 171—173 (in den tekst) voorkomen, slaan niet op den pas van 1609, maar op dien van 1611. Zij komen ook geheel in zin overeen met den pas, zooals ik dien hier boven geef en Lants spreekt niet over een pas van 1611, geeft daarvan althans den tekst niet. Vgl. ook *Beyin ende Voortgang*, II (Verhoeven), bldz 53. Onder „Gonging Samma" moet zeker worden verstaan de eertitel Gongensama, aan Iyiyasoe na zijn dood gegeven. (Nachol, S. 165)

² Onderstaande korte inhoud van een „verbond" tusschen den maharadja van Kandy en de O. I. C. ontleen ik aan Baldaens, *Malabar-Ceylon*, bldz. 26—28. Van Dijk, *Wemmer van Berchem*, bldz 28, noot 1, dateert het verdrag op 11 Maart 1612.

3. Zoo den Portugees Zijn Majesteyt quam te beledigen, zullen de E. Heeren Staten Zijn Majesteyt met alle middelen van oorloge behulpzaam zijn, om op het krachtigste te helpen.

4. Zijn Majesteyt zal toesteen, dat wy een fort op **Cottiarum** ¹ zullen mogen maken, midts dat de koning ² van Cotiarum zijn tollèn, vruchten, en inkomsten des landts zal behouden.

5. Den Keijzer zal nodige materialen en stoffe van kalk en steen tot ophouwinge van de voornoemde sterkte verschaffen; alsmede roeleys ³ of arbeeyders, die bij de E. Compagnie zullen betaelt werden.

6. Zijn Majesteyt zal in **Candy** en andere plaetzen, (tot verzekering van de E. Compagnie koopmanschappen) verzorgen dat steene pakhuyzen gemaakt zullen werden, om voor de brand verzekert te zijn.

7. Zijn Majesteyt zal onze schepen en volk, met alle kracht tegen het geweld der Portugeezen zoeken te beschermen, en zoo zullen aan de andere zijde de Nederlanders met alle kracht doen.

8. Zijn Majesteyt zal, in zaken van oorloge, tusschen ons gemeyn, niet voornemen, zonder kondschap van de Heeren amptenaren, in dienst van de E. Compagnie aldaer zijnde, dies in Zijn Majesteits krijgs-raad twee Nederlanders zullen zitten, om alle zaken van oorlogh met gemeyn beslyt af te handelen.

9. Zijn Majesteyt zal gehouden zijn, de koopmanschappen met lastdragend vee na boven te voeren en de gekochte waren wederom op het strant in Cotiarum (buyten onkosten van de E. Compagnie) te brengen.

10. Bij verongelukken van schepen, chaloupen en bootjes zullen de onderdanen van Zijn Majesteyt gehouden zijn, de goederen te bergen en zonder onkosten ons weder in handen te leveren.

11. De Nederlanders zullen met vrede haar goedereu mogen uytvoeren, zonder eenige tollèn te betalen.

12. Alle de onderdanen van Zijn Majesteyt, zonder onderscheyt, zullen met de E. Compagnie onverhindert mogen handelen.

13. Zijn Keyzerlijke Majesteyt zal alle zeldzamen en ongemeyne dingen, uyt Nederlandt komende, aanvaarden in zulken prijze, als met de E. Compagnie in ruylinge van andere waren zal kounen over een komen.

¹ Koddiyarap.

² De radja.

³ Een woord vermoedelijk van Vóór-Indië afkomstig. (Vgl. *Hobson-Jobson*, p. 192).

14. Zijn Majesteyt zal jaarlijks zooveel van den besten caneel aan de E. Compagnie leveren, als te bekomen zal zijn; en deze caneel zal of met contanten ofte andere koopmanschappen betaalt werden tot een gezette prijs, die onder den anderen zal beraamt werden.

15. Men zal geen andere perzoonen, die in beslyt¹ van koopmanschappen met de Nederlanders getreden zijn, mogen goederen te leveren, voor en al eer de Nederlantsche handelaars voldaan zijn; en zoo bevonden werde het tegendeel te geschieden, dat men vrij, zoo haar goederen als perzoonen, zal mogen aantasten, om alzoo de zelve tot onderhoudinge van het verbond te dwingen.

16. Zijn Majesteyt zal geen Europeisch volk in zijn land laten handelen zonder bevel en last van haar E. Hoogh-Mog. en zijn Princel. Excell.

17. Zijn Majesteyt zal tot bouwen van schepen, jachten, etc. een goet en bequame aental van hout beschikken, en 't zelve bezorgen aan strant te doen brengen.

18. Alle gevangenen aan wederzijden zullen ontslagen werden, en volkomen vrijheijt bekomen.²

19. De Nederlandtsche dienaren zal Zijn Majesteyt gantsch geen geweld aendoen; en zoo de zelve haar ergens in te bujten gingen, zullen dezelve door de Nederlantsche hoofden over hare misdaad gestraft werden; dies zal het zelve ook plaets hebben omtrent de onderzaten van Zijn Majesteyt.

20. Zijn Majesteyt zal gehouden wezen, gesteenten en peerlen alleen aan de Nederlanders te verkoopen; zo blijven ook de Nederlanders gehouden aan Zijn Majesteyt te leveren alle juweelen, kostelikheden, en zeltzame dingen, midts de waarde van dien betalende, gelijk te vooren is aangeroert; en of men niet konde over-een-komen in deze koopmanschappen, zal evenwel de vrientschap ongeschent blijven.

21. Zijn Majesteyt en de Heeren Staten zullen alle vrientschap en minzaamheijt onderhouden, en men zal den anderen met raad en daad in alle voorkomende zaken bij staan.

22. Alle vyantlijke daden, zoo aan de eene als aan de andere zijde, zullen t'eenemaal zijn vergeten en vergeven.

23. Niemandt dan Zijn Majesteyt zal vermogen eenig geld te munten of hooger 't zelve doen uitgeven, als bij Zijn Majesteyt en

¹ De zin is hier minder duidelyk.

² Wat hiermede wordt bedoeld, is mij niet duidelyk. Of waren mischien nog lotgenooten van De Weerdt op Ceilon gevangen?

Nederlanders, in gelegentheit van het geld 't welk uyt Hollandt mochte komen, zal gesteld zijn; en zoo yemand van wederzijden bevonden wierd valsch geld geslagen te hebben, dat met de dood zal gestraft werden.

24. Zijn Majesteyt en de Nederlanders zullen met malkanderen overleggen, wat ten besten nutte wederzijds dienstig ware, in den handel van grooter of minder munte.

25. Dat de munte, die in den gank nodigh wiert geacht, alle drie jaren zoude werden verandert, te weten drie jaar in Candy, en drie jaar in onze verblijf-plaatzten.

26. De voorsz. gelden ¹ zouden wederzijds op- en af-gezet worden, ten profijte van oorloge.

27. Dat alle Indische volkeren met hare vaartuygen zouden vermogen in Zijn Majesteyts landen te komen, gaan en vertrekken, om haar koopmanschappen te doen, zonder eenige tolln te betalen, en dat voor den tijdt van drie jaren.

28. Na verloop van de voornoemde drie jaren zal Zijn Majesteyt met de gelaste van haar Hoogh-Mog. en zijn Princel: Excellentie mogen besluyten, dat tolln op alle goederen tot welvaren van Zijn Majesteyt, en onderhoudt dienen gestelt en ingevoerd te werden.

29. Zijn Majesteyt zal van alzulke tolln hare Hoogh-Mog: en Zijn Princel: Excellentie laten genieten de gerechte helft, waar toe ontfangers en schrijvers wederzijds zullen gestelt werden.

30. Van alle goederen die omtrent de heerschappye van Ceylon, zullen werden veroverd, Zijn Keyzerlijke Majesteyt en hare Hoogh-Mog: en zijn Princel: Excellentie, zullen de helft genieten, midts de gevangenen voor zoen-geldt lossende, zonder die te dooden.

31. Alle die van hare Hoog-Mog: en Zijn Princel: Excellentie af-gevaardight zijn, zullen aan zijn Majesteyts onderzaten vry geley geven om te handelen, gelijk Zijn Majesteyt aen zijn inwoonderen buyten 's Landts handelende, oock gehouden zal zijn te doen; zonder welk vry-geley de zelve zullen mogen werden aangetast, ende haar waren voor buyt verklaart.

32. Zijn Majesteyt ende de Hoog-Mog: ende Zijn Princel: Excellentie zullen trachten alle de gangen en doortochten, zoo ter zee als te lande, binnen het eylant Ceylon reysbaar en doortrekkelyk te maken, midts weerende alle struykroovers en landloopers, zooveel mogelijk zal zijn; dies Zijn Majesteyt zal gehouden zijn timmerhout

¹ Welke?

te verschaffen, tot opbouwinge van galeyen, fusten¹ en andere vaartuygen, om daar mede de zee te beveyligen; en wanneer zulke roovers, 't zy te water of te lande werden aangehaalt, die met de doolt (andere tot een voorbeeld) te straffen.

33. Om het voorsz. verband heylig en onverbrekelyk te onderhouden, zoo belooft de Keyzerlijke Majestejt, als mede de Hoog-Mog: Heeren Staten Generaal en Zyn Princel: Excellentie, met alle kracht het zelve te behertigen, en geenzins te lijden ofte te gedulden, dat daar tegen zal gezondicht werden, beloovende de overtreders (aan beyde zijden) op het heftste en zwaarste te doen straffen en door haar volkomenlijk de schade vergoeden.

XLII. MOLUKKEN.

2 December 1612.²

De eerste gouverneur-generaal, Pieter Both, was al spoedig na zijne komst in het Oosten naar de Molukken gegaan, om daar orde op de zaken te trachten te stellen. Hij kwam bij Ternate in september 1611 en de vijandelijkheden met de Spanjaarden werden voortgezet, toen het Bloek, dat het Bestand met was erkend. Both trachtte de positie der onzen zooveel mogelijk te versterken, o. a. door het bevestigen der vroeger gesloten contracten: ook met Bajjan (Vgl. Tiele, *Europcees*, VIII, bldz. 122—125.)

Contract gemaeckt bij den H^r Gouvern^r Gener^l met den koninck en princepale van Batchian.

Op huijden den 2^e Xber 1612 sijn vergadert geweest de gestrengende manhafte heere Pieter Both, gouvern^r generael in de quarteren van Indië wegen d'Ed^e Mogende H^{er} Staten Generael der Vrije Vereenighde Nederlandse provintien, sijn Princelijcke Ext^e ende de Heeren Bewinthebberer der Generaele Oostindische Comp^t ter ceent^e ende de maghtige koninck³ Nouroe Soladit, koninck van **Batchian**, ende sijnen adell ter andere zijde ende hebben aldaer het accoordt, voor desen van den viceadmirael Symon Janszoon Hoen met hem gemaeckt⁴, geresumcirt ende bevestight, resumeren ende bevestigen imts desen, beloovende hetselvide in alle sijne ar-

¹ Het Portugesehe *fusta*, een klein roer- of zeilschip.

² Uit het Contractboek.

³ Sultan.

⁴ Hoorvóór n° XXXIV.

tykelen van beïjde zyden naer te komen; ende tot meerder verseeckerheijt van onse onderlinge begonnen vriendschap, soo heeft den IIe gouvern' generaell Pieter Both ter eenre zijde belooft ende sweerdt mits desen, de voorschreven coninck en coninkrijcke van Batchian in hare gerechtigheden tegens alle jegenwoordige haere ende onse vijanden, ofste die hen hier naer tegens hen zouden komen te verheffen, voor te staan ende te defenderen ende soo veell alst doenlijk is sijne maght te helpen amplieeren ¹; ende den voorschreven coninck met alle sijne princen ende heeren ter andere zijden hebben belooft ende gesworen met solemnele ende ² op haren alcoran, belooven ende sweeren mits deze, den koninck ende coninckrycke van Basian, gehou en getrouw te zijn tot dienste van de Ed^{le} H^o Staten Generael, sijn Princelijcke Ex^{te} ende de Heeren Bewinthebberen, waermede sij als nu in een verbondt zijn, deselve niet aff te gaen ende eenige van hare vyanden aen te hangen, alsmede geen correspondentie met eenige der voorschreven h^o vijanden te houden ende in somma jnt minste met den vijandt niet te practiceren het geene tot prejuditie van den voornoemde konink ende onsen standt alhier in India souden mogen strecken. Is mede een maedt geraemdt aengaende de sagou, waervan twee ijsere dubbelen zijn gemaectt ende d'eene int huïjs van de Comp^e ende den ander bij den Koninck zal worden bewaerd, waernaer den ferde ³ sagou sullen moeten werden geformeerd, die de voornoemde coninck ende zijne H^o belooven voortaan voor een halve R^u van S^{te} aen de Comp^e te leveren. Aldus gedaen op 't eylandt Laboua in Batsian ten daege, jaere en maendt als boven. Was onderteijckent Piero ⁴ Both ende gedruckt met het zegell van de Comp^e.

XLIII. KUST VAN KOROMANDEL.

12 December 1612. ⁵

In het midden van 1611 vertrok Wemmer van Berchem van Bantam naar de Kust van Koromandel en in het volgende jaar nam hij het Directeurschap op zich over onze kantoren daár, toen reeds ten getale van minstens vier, in verscludende rijken gelegen, nl. Tegenapatnam (met Tirepoplier), Pulicat, Petapooli (Nizampatam) aan de Kistna delta

¹ Portugeesch *ampliar* = vermoederen.

² Schrijffout voor: eede?

³ Vgl. De Clercq, *Maleisch der Molukken*, bidz. 16, sub voce „fardoe“.

⁴ Sic!

⁵ Uit het Contractboek.

en Masulipatam, ten Noordoosten van Potapoeli. Den 9 Juli 1612 werd ons hoofdkantoor op de kust, dat te Pulicat, door de Portugeezen veroverd. Van Berchem, die het belang dezer vestiging zeer goed insag, wendde zich tot den vorst van Carnatica en sloot onderstaand contract. (Vgl. Van Dijk, *Wemmer van Berchem*, bldz. 17—27, 29, noot 1.).

Accoord ende contract gemaakt bij den directeur Wember van Bergen wege ende nijt chraght d'Ed^o hooge gemelte H^{ren} Staten ende sijne Princel. Ex^{to} Mauritius v. Nassou ect^a ende autoriteitj van de E. H^s Pieter Both, gouvern^r gener^l over de Hollandts Indien ter eenre zijde ende den doorluchtigen hooghebooren coninck genaemdt Vincsta Patij Raijs Lou ¹, coninck over de landen Carnatijea, Sinruasina, Patij ² ende meer andere heerlijckheden ter andere zijde ende dat voer eeuwich ende onverbreklijck. Desen 12° X^{ber} A^o 1612. In Velover ³.

Allsoo de Portugesen van St. Tome ⁴ op den 9° Junij deses jaers t' cantoor generael tot Pallacatta voorschreven gemaect hebben ende des Comp^s goederen gerooift, eenige vant volck dootgeslagen, den opperkoopman, genaemt Adolf Thomaszoon, ende d'reste naer St. Thome gevancklijck mede genomen, oversulex genoodtsaecht de novo met den voorschreven koninck te contracteren in forma als volght:

Eerstelijck sall den Koninck ⁵ toelaten dat de koninginne gen^t Obayama ⁶ tot Pallacatta voorschreven de begonnen fortresse aldaer op haeren cost sall laten opbouwen ende doen volmaeken ⁷, mede deselve met haer volck doen bewar^a, dan s^l gehoud^a wesen alle avondt de sleutels van de poort in onse handen te leveren om deselve smorgens aen den portier daertoe gestelt, beneffens den onsen, die wij daertoe sullen setten, de voorschreven poorten te openen ende

¹ Van Dijk leest: „Vincsta Patiraiabou." Vgl. hiervóór, bldz. 84.

² Vgl. hiervóór, bldz. 84, v.

³ Van Dijk, t. a. p., bldz. 25, leest foutief „Collour." Het is Vellore (12^o55' NB.), in die dagen een der zetels van den radja van Vellore (Carnatica, Chandragiri, Vijayanagar.) Vgl. hiervóór, bldz. 83.

⁴ Ten Zuiden van Madras. Ook geheeten Maliapoer of Meliapoer.

⁵ Van Carnatica.

⁶ Van Dijk spelt deze naam verschillend: Oba Jema, enz. Volgens een Nederlandsch bericht van 1615 (van Antonio Schorer) was Pulicat „toekomende eene van de vrouwen van den Koning van Vellore" (Veldere. Zie van Dijk, bldz. 19).

⁷ Het werd het bekende fort Geldria (Van Dijk, 29, v).

des avondt te sluijten ¹. Voorts sullen wij tot onsen gebruycke hebben de helft van 't fordt voornoemt, daer zijn Princelijcke Ex^{te} tot synen gelieven sall vermogen te hebben een steenen huijs, om alle ammonitie van oorloge, kruidt, loodt, kogels, loutt, anckers, touwen, zeylen ende alle andere koopmanschap te mogen bewaren voor brandt, rovers, dieven ende meer andere ongelucken.

Nogh belooft den Koninck aen den direct^r voornoemt ons volck, door de Portugesen in sijn landt tot Palliacatta gevangen, weder in onse handen te doen leveren ende daer beneffens te procureren onse goederen, door de Portugesen genomen, ons weder te doen restituereen.

Voorts sullen wij, Hollanders en Zeelanders ende alle die geene die van wegen de generale Cóm^p hier traffiquerende, gehouden wesen te betalen voor alle goederen ende coopmanschappen, die hier gelosst sullen worden, een en een half ten 100 ende die geladen sullen worden twee ten 100, wel [ver]staende t'geene dat eens betaelt heeft niet meer en sall betalen. Oock geldt, rijs ende andere behoefften voor haer huijs sullen niet betalen.

Den Koninck sall niet mogen eenige Portugesen te laten wouen offte handelen in Pallacatta, maer ter contrarie haer 't selve te verbinden ².

Niemandt aen beyde zijde sall niet vermogen eenige questie, arguatie offte disputatie van de religie te maeken.

Soo daer ijmandt hem begave door eenigh quadt feijt over te loopen bij den Koninck offte int landt, soo sall den Koninck gehouden wesen, deselve over te leveren in handen van onse natie.

Voorts sullen alle persoonen en kooplyden vermogen met ons te handelen, koopen ende verkopen alle koopmanschappen ende goederen, zonder dat ymandt sulcx soude mogen verbieden.

Alle schilders ende wevers, die eenige obligatie met den Directeur offte Capiteijn alhier sullen maeken van wegen eenige kleeden te schilderen offte doeken te leveren, sullen gehouden wesen het selve naer te komen ende bij faullte van dien sall den Capiteijn, die alhier is blyvende, vermogen deselve aen te laten tasten ende alhier in de boeijen vermogen te stellen, waer over den Koninck sall gehouden wesen corte expeditie te laten doen ende haer het selve laten naerkomen, alles soo het dan geaccordeert sall wesen.

Ook en sall den Koninck niet vermogen hier te laten handelen

¹ De zin is wat bedorven maar toch volkomen duidelijk.

² Moet natuurlijk zijn: „verbieden.”

eenige Europese natie dan alleen die bescheijt van sijne Princelijcke Ex^{te} brengen.

Oock soo belooven wij van wegen de Generale Comp^e aen ¹ den Koninck eenige goederen, geschut, ammonitie van oorloge ofte andere fraygheden uijt onse landen begeerd te ontbieden, soo sullen wij deselve gehouden wesen hier met d'eerste gelegendh^{te} te brengen, voir dewelcke den Koninck sall gehouden wesen te betalen gelijk het in ons landt gekoost heeft.

Oock sullen wij vermogen op de rheed van Palliacatta, **St. Thoome** ende alle andere havenen ende plaetsen des voornoemden Koninghs te mogen beschadigen, aenhalen ende alle hostiliteit op de Portugesen scheepen ende goederen te gebruycken, zonder daer int minste iets tegen te seggen ofte ons eenigh beletsell ofte schade daerom te doen; sengesien de trevis, door den koninck van Spangen met de hooggemelte Edele H^o Staten ende zijne Princel. Ex^{te} gemaeckt, de Portugesen voorschreven ende Castilanen alhier in Indien volgende het gecontracteerde niet en observeren maer ter contrarie de fracteurs ende breckers van de trevis zijn.

Alle de schepen, die van hier naer andere plaetsen sullen zeylen met paspoordt van den Directeur ofte Capitayn, en sullen onse natie niet vermogen enige schade te doen.

Ende alsoo Palliacatta voorschreven verre van den Koninck is gelegen, beloofft ons mits desen, datt wij staen sullen beneffens hem onder de bescherminge van Jageragie ², die ons in alle swarigheydt ende voorvallende occurrentien sall beschermen jegens alle quattwillighe ofte vijanden, die ons met geweldt ofte praetyquen eenigh hinder soude willen aendoen, waervan den voorschreven Jageragie ons sijn kauld sall verleenen tot onser versekeringe ende gerustheijdt.

Alle welcke voorschreven contract jek, Vineaty Patij Raji Alou, koninck over de landen van Carnatica, Sinruas-sijna, Patij ende meer andere heerlykheden, beloove nu noch nimmermeer te breken, het welck ick zweere bij mynen Godt Perumaell. Jek, Wember van Bergen, directeur ende contractant van wegen de Generaale Oost-indische Comp^e, beloove ³ mede 't zelve nu noch nimmermeer te breken, soo waerlijck moet mijn Godt helpen. Was geteykent

¹ Lees „als“

² Wie met dezen roudja wordt bedoeld, is mij niet duidelijk. Vgl. echter van Dijk blz. 24, 27. Hij was blykbaar gouverneur van Pulikat.

³ Van Dijk, t. a. p., blz. 27, leest „geloove“ en knoopt daaraan een niet onvermakelike, maar onjuuste, opmerking vast.

Wember van Bergen ende tot meerder verskeringe van desen heeft ons Zijne May' zijn zeegell in rooden lack met syn eygen handt hier onder selfs gedrukt ende daerenboven heeft ons nogh sijne handt, gedrukt op een doeck, gegeven, dat men noemt de handt van sandell. ¹

XLIV. BOETON.

5 Januari 1613. ²

Op last van den GG. Pister Both deed de kapitein Apollonius Scotte op zijn tocht van de Molukken naar Solor (begonnen 9 November 1612) Boston aan, om met den radja van dit eiland „een contract ende eeuwich verbondt te maeken." Nadat hij den 17^e December vóór Boston was gekomen, gelukte het hem al spoedig, het onderstaande contract te sluiten. (Vgl. Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. 12—13, Tiele, *Europotes*, VIII, bldz. 185—187.)

Contract ende eeuwich verbondt, gemaect bij den command^r Apolonnus Schotte, als last hebbend van d' H^r gouvern^r gener^l Pedro ³ Both, uyt den naem van de Mogende H^{ren} Staten Gener^l der geuniceerde Nederlanden, mitsgd^m Sijn Princelijcke Ex^{ua}, als Gouvern^r der zelve, en de H^{ren} Bewinthebberen der Oostjndische Comp^e ter eenre ende den grootmaghtigen konink van **Bouton** ter andere zijde.

In den eersten soo belooft den Command^r aen den koninek van Bouton, uijt den name voorschreven, dat de Hollanders zijne ondersaten ende landt zullen helpen beschermen tegen alle jvasie ende sulcke vyanden als hem op sijn landt zoude willen beschadigen offte hinderlijck vallen ende zal tot dien eynde op de strandt van des Konings ondersaten twee bolwercken opgemaect worden, op dewelcke den Command^r voor eerst sall versorgen vier stucken geschuts met hare toebehooren als oock eenige Hollanders om deselve te regeren ⁴.

Ten tweede soo belooft den Command^r, den staet en strandt van dit coniuickrijck mitsgd^s sijne gelegenth^t aen den H^r Gouvern^r

¹ Vermoedelijk is dit de afdruk van 's Konings hand, gedrukt in het welriekende sandelhoutpoeder.

² Uit het contractboek. De datum is niet geheel zeker: 5 of 8 Januari.

³ Misschien is het contract in het Portugeesch of Spaansch opgemaakt.

⁴ Dit gebeurde al zeer spoedig, nog in 't begin van 1613. Vgl. Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. 28, v.

Generaell voor te dragen, meerder guarnisoenen versoeckendé, insonderh' dat met den eersten een schip ofte jaght gesonden moght worden tot hier, omme het meer noodwendighe tot welstandt van beijde de natie ¹ te helpen bereghen.

Ten derden beloofft te jutereideren bij den koninck van Macassar, ten eynde hij desisteere van alle hostiliteit ² tegen den koninck van Bouton ofte eenige zijne onderdanen, tot wat eynde op 't spoedighste een prauw met schryven aen den selve koninck sall afgeveerdicht worden ende sullen den koninck van Bouton beschermen tegen alle geweldn.

Ten vierden sullen [zij] ³ den Koninck ende zyne onderzaten niet hinderlijk werden in hare religie, politie ofte regeringe, maer sullen de ⁴ van de Hollandse natie in ijets onredelijk, streckende tot oneenigheijt tegen 't selve bestonden, daer over van haere competenten reghten gestrafft worden. Van gelijcken sullen de Mooren, soo yets tot nadeell van de Hollandsche bestonden, van den Koninck ofte hare competente reghteren gestrafft worden.

Ten vijfden soo belooven, bij den grootmaghtigen coninck van Ternaten te versorgen, dat syne ondersaten den koninck van Bouton ofte sijne ondersaten geen overlast aen doen sullen ⁵, maer dat den koninck van Ternaten sijne zaeken bij den koninck van Bouton ordentelijk sall bereghen, 't zij met geauthoriseerde gesanten ofte door missive met sijnen konincklyken zegell versegelt, all soo bij wijle des Konings naem ende autoriteit van sommige misbruykt is geweest.

Ten sesden sullen de Hollanders tot gerieff van beijde de natien, ten eijnde bequamelycker de coophandell ende entrecours magh onderhouden werden, met d'eerste gelegentheit versorgen, dat hier gebracht werde een goede quantiteit van casges ⁶ ofte andere copere munte, welcke munte ofte casges den Koninck beloofft

¹ Valentijn, I, b, bldz. 216, heeft: „natiën.”

² Vgl. Tiele, *Europeërs*, VIII, bldz. 186.

³ Vgl. Valentijn, t. a. p.

⁴ Valentijn: „zoo die.”

⁵ De sultan van Ternate had vroeger Boeton tot zijn gebied gerekend. In het *Onuitgegeven journaal van Pieter van den Broecke* (Leidsche Universiteitsbibliotheek) lezen wij: „Dit coninckrijk (Van den Broecke bezocht het in Maart 1615) stondt te voren onder den coninck van Ternate, dan sedert dat dit rijk heeft beginnen te declinieren, is elck op hen selven geweest, hoe wel noch groot vriendschap met den anderen houden.”

⁶ De zg. „casies ofte pitjes” (*Encyclopaëdie*, II, bldz. 592; *Hobson-Jobson*, p. 128)

ouder zijne gemeente gangbaer te doen werden naer advenandt de Ra van 8: — ¹.

Ten zevenden zoo belooven de Hollanders, 't fordt gemaect sijnde, de jlanders geen overlast te doen, mede niet toetelaten dat eenige vreemde natie, hier komende, den Koninck ofte zijne onderdanen sullen eenige overlast doen.

De Konincklijke May¹ voornoemt verclaert ende segt mits desen, de Hollandsehe natie hier geroepen te hebben, om sijn konincklijke ² te helpen beschermen tegen sijne vijanden, die hem ofte d'juwoonders souden willen beschadigen, als mede om een offensyff en dyfentyff oorlogh te voeren tegen de vyanden van den groot maghtige koninck van Ternaten, metten welken in vrundschap ende eenigheijt sall continueeren naer ouder gewooute ³, mitsgaders tegen die de Hollandsehe natie hier omtrent souden willen beschadigen ofte hinderlijk vallen.

Ten tweeden belooft Zijne Maj¹, de Hollanders te assisteren op den tocht van Solor, die nu voor handen is, ⁴ met well gemande corre-corren. Belooft mede Zijne May¹, geen andere natie eenigen handell off traffyquen toe te laten, die de Hollanders zouden nadeligh worden ende zullen de Hollanders als beschermers van dit koninckrijk de preferentie genieten.

Ten derden belooft Zijne May¹, een prijs te stellen op de coopmanschappen ende vivres in zijn landt vallende, welcken prijs sall onderhouden werden ende zullen de Hollanders in dit koninckrijk mogen gaen ende komen ende haren handell drijven, zonder eenige tollen ofte schattinge te betalen; ende zullen deselve op het landt van Bouton mogen zaijen ende planten ende huu gewassen genieten in alle zekerheijt ende vrijheijt neffens zijne onderzaten zonder ijmandts tegenspreken, mits dat zij zulex den Koninck zullen moeten te kennen geven. Mede zoo vergundt den Koninck nen deselve Hollanders alle geniet en vryheijt van zyne rheedens ende

¹ Toen Scoote op Boeton kwam, trof het hem, dat de bewoners „bij gebreck van enige munte, haar daer behielepen met laepkens, in plaetse van gelt.” (Vgl. Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. 12, v.)

² Koninckrijk (Valentijn, t. a. p. bldz. 246.)

³ Vgl. noot 5 op bldz. 105.

⁴ Het plan tot eene expeditie der Nederlanders naar Solor, om de Portugeezen daár aan te tasten, was opgevat juist op raad van Boeton's vorst. (Vgl. Tiele, *Europeters*, VIII, bldz. 186, v.) Pieter Both ging gaarne op dit denkbeeld in, omdat de Bewindhebbers hem hadden gelast, „op den profijtelijke handel van sandelbont order te stellen.”

havenen ontrent ende op 't eylandt van Bouton gelegen, zonder dat men deselve daer over sall mogen molesteren offte iets daervoor pretenderen, maer belooft den Koninck op deselve plaetse des noodigh zijnde alle hulpe ende bystandt ende dat ter consideratie dat de Hollanders dit guarnisoen tot zynder bescherminge onderhouden.

Ten vierde om den welstandt ende voordeell van beyde de natie op het profytelyckste te bevorderen, soo belooft Zijne May' van nu voortaan alle zijne onderdanen rijs te doen zaijen, all soo daer insonderh' veel aen gelegen is om de Moluccos tot welstandt te brengen.

Ten vijfden om alle eenigheit ende vrundschap te onderhouden als ook om confusien te schouwen, belooft den Koninck ende laet mits desen toe dat de soldaten offte alsulcke persoonen die van wegen de Hollanders in dit coninckrijk zouden mogen blijven, zullen mogen hylucken met vrije vrouwen offte doghteren van ziju koninckrijk, welke niet zal helett worden het Christen gelooff aen te nemen: mede dat die Hollanders hier nevens andere des Konings onderdanen sullen vermogen slaven offte slavinnen te kopen. Enige slaven van den Koninck offte sijne onderzaten bij de Hollanders komende, zullen deselve gehouden wescu wederomme te geven offte met den eygenaer te accorderen en zoo enige slaven van de Hollanders, weghgelopen zijnde, door de Boutonders wederomme gebracht worden, zal daervoor ijdermaell gegeven worden mer advenandt dat zij kossten, te weten van 20 tanetten ¹ 2 ende van 10. een. Van gelycken sallen de Boutonders, soo eenige van haere weghgelopen slaven door de Hollanders wedergebracht worden.

Ten sesden soo belooft den Koninck aen die van Banda schrifttelijk te ontbieden, hoe dat [met] de Hollanders eeuwich contract ende verbandt gemaeckt heeft, deselve Bandanesen mede tot een vaste vrede ende verbandt vermanende ende jagevalle deselve Bandanesen tegen de Hollanders quamen te oorloogen, zal den Koninck zyn broeder met alle ziju onderdanen, die hij op Banda heeft, 't huijs 't ontbieden ².

Alle de voorverhaelte articulen belooven de Holland' mitsgaders

¹ „Socckere cherten die daer (op Boeton) vaellen gheheeten Tannetto's, welke in de Moluccos ende andere hierontrent ghelegen plaetsen zeer gestrooken werden." Zij sekenen op Boeton in plaats van gersed zeld gebruikt te worden (Apollonius Scotte, 1613, bij Tern, *Bouwstoffen*, I, bldz. 12, 13).

² Vooral deze bepaling van het contract werd door Scotte van gewicht gerekend. (Ibid., *Bouwstoffen*, I, bldz. 13).

den grootmaghtigen koninck van Bouton ende zijne geallieerde vrienden ende vassalen te onderhouden ende doen onderhouden, waertoe zij haer mits desen verbinden tot een eeuwige vrindschap, conversatie en commersie ende dat zij elck anderen zullen geven t'allen tijde alle hulpe, faueur ende bijstandt naer vermogen elcx een tegen des anders vijanden, hetweleke in aller voegen de Hollanders als oock Zijne May^t met zijne vassalen sullen verbonden blijven te onderhouden ende defenderen. 't Selve boven verhaelt is onder verbintenisse van getrouwich^t, eere ende woordt, die beijde Godt ende onsen even naesten schuldigh zijn. Aldus gedaen voor Bouton op de strandt den 5^{en} Januarij 1613 ¹.

XLV. MOLUKKEN.

6 Januari 1613. ²

Gedurende zijn verblijf in de Molukken heeft Pieter Both óók met verschillende hoofden van het eiland Makian een contract gesloten. (Vgl. Tiele, *Europeers*, VIII, bldz. 123.)

Op huijden den 6^{en} Januarij ³ A^o 1613 sijn int fordt Mauritius ⁴ op Noffackia ⁵ op 't eylandt Macklam ten overstaen van de sengage van Limatau, als gecom^{de} op dit eylandt van wegen d'hooghmogende koninck Kitchill Moulafar ⁶, koninck van Ternaten ⁷, vergaderdt den gestrenghe manhafte Pieter Both, gouvern^r gener^l wegen d'Ed^o Mogende H^{ren} Staten Gener^l der vrije Vereenighde Nederlandsche provintien, sijne Princelijcke Ex^{te} Mauritius, prince van Orangien, grave van Nassouw, etc^a ende d'H^{ren} Bewinthebberen der Generale Vereenighde Oostjndische Comp^s ter eere ende meest alle de sengages ende de principale van het geheele eylandt Makjan ter andere zijde ende hebben aldaer in forme van accoordt geraemdt ende besloten, dat voortaan ijder malcanderen zullen laten vrij ende liber in haer gelooff, sonder den andereu daerin te jncommoderen

¹ Het contract is nog in hetzelfde jaar door Both „geconfirmeert". (Tiele, *Houwstoffen*, I, bldz. 34). Zie hierna, contract 29 Augustus 1613.

² Uit het Contractboek.

³ Valentijn, I, b, bldz. 224, stelt den datum op 16 Januari 1613.

⁴ In 1608 had Paulus van Caerden het eiland Makian voor de O. I. C. in bezit genomen en daár een fort met garnizoen voorzien.

Ngofakiaha.

⁵ Kantjl Modafar.

⁷ Van oude werd Makjan een onderhoorigheid van Ternate gerekend.

ende ingevalle eenighe Mackjannesen quamen om van haer gelooff te veranderen, zullen van bejide zyden deselve wederom gegeven worden zonder haer int minste te mogen traghten respectivelijck Christen oif Moors te maeken; voorder dat voortaan de wapenen, die alhier uijt Hollaudt komen om onder de inwoonderen voor coopmanschap verkoght te worden, voor de selfde prijs sullen genieten als die van de Ternaten ¹ sullen worden verkoght, die welcke zij belooven aen geene van onse vyanden te verkoopen.

Ende belooven oock de voorschreven sengagiën ende principale uijt den name van de geheele gemeente, dat zij hunne nagelen aen geen andere uijtheemsche natie als alleen aen de dienaers van d'Vereenighde Comp^e sullen verkoopen ende dat niet hooger als voor 50 R^l van aghten de haer ad perpetuitatem, waer tegen de voornoemde h^r Pieter Both uijt craghte van zijne commissie in den name van de voorschreven Comp^e belooft de voorschreven prijs tot geender tijt te sullen zoeken te verkleijnen.

Toucherende andere pointen, die als nu niet well en konuen werden geraemt, refereren haer beyde de partijen op 't geene dat in Maleije ² metten koninck van Ternaten ende zijnen adell sall worden verhandelt. ³

Ingevalle eenige Mooren bij de onse alhier werden veroverd, sullen wij gehouden wesen deselve aen haer te presenteren om te koopen, het welcke zij van gelycken aen ons sullen moeten doen, soo eenige Christenen in haer handen quamen te vervallen.

Ende omme onse begonnen vrindschap bondiger en vasster te maken, soo hebben de voorschreven sengagiën ende oversten uyten name van de geheele gemeente met solemnelen eede belooft ende swooren, belooven ende zweeren mits dese, de gemelde mogende H^{re} Staten, Zijne princelijcke Ex^{te} ende de Vereenighde Oostindische Comp^e alsmede de mogende koninck ende croone van Ternaten in alles gehou ende getrouw te zijn, met hunne vyanden buiten haeren weten int minste niet te tracteren, hetgeene tot prejuditie van de voorschreven prince ende koninck zoude mogen strecken, maer met de Hollanders ende Ternatanen des noodigh zijnde te leven ende sterven.

Waertegens de voornoemde H^{re} Pieter Both uijtten name van de voorschreven H^{re} Staten belooft ende geswooren heeft, belooft

¹ Valentijn: „als die aan andere Ternataanen“.

² Malajoe.

³ Vgl. hierna, contract n° XLVI.

ende zweerdt mits desen, de voorschreven Makjannesen tegen onse, der Ternatanen ende hare gemeene vijanden met alle mogelijke maght tot de uytterste droppell bloets te assisteren ende helpen, ende metten vyandt iut miuste niet buyten haere weten tot hunne prejuditie te tracteren. Alles sonder arg ende list. In kennisse der waarheyt ziju hiervan gemaeckt twee alleens luydende contracten in Duytsch geschreven, als mede twee gelycke by haer in Ternataens ¹ geconcheordt ², alle vier beij de voorschreven partijen onderteykent, daervan elck een jut Duytsch ende een in Ternataens gegeven is.

Actum utsupra. Onderstondt **Pieter Both** ende opgedruckt met des Comp^e zeegell in rooden wasse.

XLVI. MOLUKKEN.

4 Maart 1613. ³

Oók dit contract is door Both gesloten tijdens zijn verblijf in de Molukken (Tiele, *Europeers*, VIII, bidz. 125, v en noot 1 van bidz 126.) De bedoeling was vooral de moeilijkheden te voorkomen, welke men vreesde van wederzijdsche propaganda op het gebied van den godsdienst. (Zie noot 1 op bidz. 111.)

Articulen ende voorwaerden gemaeckt ende beslooten tusschen den hooge mogende koninck Moulafar ⁴, koninck van Ternaten, den prince Sedang ⁵, zynen broeder ende alle de Ternataensche Raedt ter eene ende Pieter Both, gouvern^r gener^l over alle de fortressen, schepen, jachten ende personen ju de Oostjndiens van wegen d'Ed^{en} Mogrnde H^{ren} Staten Gener^l der vrije Vereeuigde Nederlandsche Comp^e, Sijn Princelijcke Ex^{no} Mauritius, gebooren prince van Orangien, grave van Nassou etc^a. ende de H^{ren} Bewinthebberen der Gene-

¹ Het verwyjt, dat de Nederlanders soms aan de inlandsche autoriteiten contracten lieten teekenen, welke deze niet begrepen, gaat natuurlijk in elk geval niet op, waar (zoons meestal) de contracten óók in de inlandsche talen werden opgemaakt. Duytsch = Nederlandsch.

² Opgemaakt, ingeschreven.

³ Uit het Contractboek.

⁴ Sultan Modafar.

⁵ Tiele, t. a. p., noemt hen Sidang.

rale Comp^{te} ter andere zyden om alle swarigheyt te verhoeden, die ons van wegen het verschall in de religie zoude mogen overkomen. ¹

Ingevalle daer eenige Ternatanen ofte huone slaven alhier op Ternaten bij de Hollanders komen onder pretext van Christenen onder ons te worden, sullen de voornoemde Hollanders gehouden zijn dadelyk in huone handen weder te leveren ende in geender maniere deselve mogen verstecken.

Daertegens wederomme de voorschreven Ternatanen alle die van ons bij haer sullen overcomen, hetzij Hollanders off andere Christenen, dadelijk sullen restituieren ende niet vermogen deselve te verstecken.

Soo wanneer eenige ondersaten van den coninck van Ternaten bij de Castilianers overgeloopen ofte andersints vervallen ende aldaer Christenen geworden zijn, het zij bij wie van beyde de natien zij zouden mogen komen, sal men deselve in presentie van den Coninck ofte eenige van zijnen Raedt ende de Hollantsche overigheijt van die plaetse doen komen ende haer afvragen, tot weleke van beyde de religien zij gezegen zyn ende haer daerinne haer vrije wille laten gebruycken; dogh sullen de Hollanders deselve ondersaten Ternatanen, ² die allsoo bij ons overkomen, alhier van Ternaten op eenige andere plaetse moeten brengen, daer zij nyt haer ³ oogten zyn om alle zwarigheden voor te komen.

Ingevalle het eenige overgeloopene ofte gevangene slaven souden zijn die bij een van onse beyde natien hun quamen begeven, sullen deselve voor houden als boven, dogh den eygenaer de waerdije van die betalen.

De overlopers by een van onse beyden komende, zynde geen ondersaten van onse beyde natien, sullen haer begeven mogen bij alsulcke religie als daer zij professie van doen.

Wanneer daer eenige Christenen door de Ternatanen in den oorlogh weder ⁴ bekomen, zullen gehouden zijn deselvide niet te verduysteren; maer ons ⁵ te presenteren voor de waerdije van een

¹ Dit vooral was een strikelblok in de verhoudingen tusschen verschillende streken van de Molukken en de Spangarden. Ook in het hieraan voorafgaande contract met Makian van Januari 1613 wordt dit punt zeer uitdrukkelijk geregeld. (Vgl. Tiele, *Europ. res.*, VIII, bidz. 125, v.)

² Valentijn, I, b. bidz. 245, heeft „ondersaten der Ternatanen“.

³ Ni der Ternatanen.

⁴ Valentijn: „worden“.

⁵ De Nederlanders.

slaef te lossen ende ingevalle wij hetselvide niet begeerden te doen, zullen zij daermede haer vrije wille mogen doen.

Daertegens de Holianders van gelijcken alsulcke Ternataense Moren, als hier in onse handen ja den oorlogh sullen vervallen, gehouden sullen zijn aen de Ternatanen te presentereen ende volgen den voet in het voorgaende artykell voorgeslagen.

Ingevally eenige van onse gevangene soldaten door de Ternatanen op eenige toghten uut des vyandts handen gekregen wierden, zullen zij gehouden zijn, deselvide bij ons liber ende vrij te laten komen, sonder daervan yets te pretenderen; van onser zijde desgelijcx.

Alle welcke artyculen zij layden van wederzijde beloofft het ¹ ende belooven mits desen, getrouwelijck naer te komen ende volbrengen sonder argh offte list. In kennisse der waerheydt zijn hier van twee alleenslydende contracten in Duyts geschreven ende twee gelycke bij haer in Ternataens overgeset; alle vier bij henlyden ouderteykent, daervan elcx een int Duyts ende Ternataens heeft. Aldus gedaen jnt fordt Orangie op 't eyland Ternaten de 4° Marty A^o 1613. Was geteckent **Pieter Both**.

XLVII. MOLUKKEN.

8 Augustus 1613. ²

Both vertrok in Maart 1613 uit de Molukken. Bij Ambon gekomen, vond hij daar eenige Nederlandsche schepen. Hiermede versterkt, keerde hij naar de Molukken terug, om krachtiger tegen de Spanjaarden op te treden en inderdaad maakte hij het hun met behulp van den Tartataanschen sultan en verderen inlandschen aanhang lastig genoeg. Zóó zelfs, dat de Spaansche gouverneur, De Silva, om Tidore te kunnen behouden, de Spaansche bezetting van Saboegoe aan de Westkust van Halmabeira lichtte, de versterking, die, na kort in onse handen te zijn geweest, in 1611 door de Spanjaarden was genomen. (Zie hiervóór bldz. 93). Bij die gelegenheid was de Singadji uitgewaken en Both sloot thans dadelijk met dit hoofd een nieuw contract. Immers, het was voor den met ons bevrienden sultan van Ternate van groot gewicht en dus ook voor ons, dat Halmabeira voor hem en ons geopend bleef: „hiermede hebben de Ternatanen haeren schuyr wederomme georogen”. (Vgl. Tiele, *Europete*, VIII, bldz. 127, 133—135; Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. 32.)

Op hayden den 8° Augusty A^o 1613 is bij den command^r Adriaen Block Maertsen ³, als lasthebbende

¹ Valentijn: „hebben”.

² U'it het Contractboek.

³ Hij was door Both aangesteld tot chef van het garnizoentje van Saboegoe (Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. 32).

van de E. H^r Pieter Both, gouvern^r gener van wegen d'Ed^l Mogende H^{er} Staten van de Vereenighde Nederlanden, zijn Princelijcke Ex^{ca} Mauritius de Nassauw ende d'E. H^{er} Bewinthebbere der Generale Oostindische Comp^{te}, ter eere ende den sengage van **Sabouge** ende zijne geallieerde ter andere zijde junegegaen en gemaect seker accordt ende verbondt in manieren als volgt.

In denersten dat den sengage van Sabouge ende zyne geallieerde gehouden sullen wesen, gelijk zij belooven mits desen, den konnec van Terlaten ¹ ende d'H^r Gouvern^r Gener, die van wegen d'Hooge Mogende H^{er} Staten etcⁿ in dese landen is ofste die naemds in sijne plaetse sal succederen ende gouverneren, gehouw en getrouw te blyven, aen de selve ofste hare gecon^{de} alle gehoorsaamheyt ende goede diensten te bewyzen, goedt ende bloedt daer by op te setten ende alles te doen, tgeene goede en getrouwe vassalen ende onderdanen ende beschermen heere ² schuldigh zijn.

Dese allsoo de Spangiaerden doer vreesse van de komste der Hollanderen confusehjek hebben verlaten de stadt van Sabouge ende t fordt gelegen op de strandt ende alles in ruyne gestelt is, is by den voornoemde sengage ende zijn geallieerde beloofft, gelijk zij aennemen by desen gelegen[heyt], het fordt aen de strandt ofste fordt aen de stadt, zulex den voornoemde command^r sall goedt vinden, datelijck op te maken ende repareren volgens d'ordre die den Command^r daertoe zall geven.

Tweelcke geslaen zynde, beloofft den command^r Adriaen Block Martense in qualite als boven, het gerepareerde fordt terstondt te voorsien met soldaten, geschut, ammonitie van oorloge, vivres en andere behouften, omme alsoo den vyandt aff te keeren ende d'juwoonders van dit landt te beschermen.

Voorster hebben de voornoemde sengage ende zijne geallieerde aengenomen ende beloofft, gelijk zy aennemen ende belooven by dese, dat se op de aenmaninge van den Gouvern^r Generael ofste zijne gecommitteerde sullen maken ofste haere onderdanen doen maeken een off meer forten, van steen en kalk gemetselt, ende dat op soodanige plaetse, ook soo grootd ende in sulcker forme, als 't den H^r Gouvern^r Generael ofste zyne gecon^{de} tot haere meeste versekeringe sullen goetvinden, behoudelijck dat den H^{er} Gener de

¹ Vgl. laevvör, boldz 92.

² „Aen hunnen beschermdeere" of ook deijgeljck

7. Volgr. III.

metselaers sullen beschicken omme de forten te metselen, zonder cenige arbeeyders meer in te stellen, maer zall voordts den arbeeydt van alle materialen versorgen ende te brengen, komen ten lasste van de voornoemden sengagie ende sijne geallieerde, die oock beboven dat, als wanneer die forten sullen gemaect wesen, deselve te sullen houden in reparatie, daek dicht, met alle comodyteten ten dienste van de soldaten voorsien ende onderhouden.

Sullende de voornoemde sengagie ende syne geallieerde gehouden zijn, een bequame prauw te voorsien met volck ende all te vaerdigen, soo dickmaels ende nae zoodanige plaetse als den officier vant fordt zall gelieven te ordonneren, t'weleke zylyden beloofft te aghtervolgen.

Ende alsoo bevonden werdt, dat de onderdanen van den voornoemden sengagie ende zyne geallieerde hare sagu veell kleyner macken dan zij in vorige tijden plegen te doen, hebben de voornoemde sengagie ende sijne geallieerde beloofft ende aennemen bij dese, dat ze op deze saccke ordre sullen stellen ende te weege brengen, dat voortan bij haere onderdanen de sagu gemaect zall worden zoo groot als in voortyden plagh te zyn, zonder dat noghtans de Hollanders ende haere geallieerde daer yets meer voor sullen betalen dan den ouden ende gewonelycke prijs.

Item sullen de Hollanders niet vermogen met de Spangiaerden offte hare adherenten te maeken een vrede, treves off stillstandt van wapenen, offte zullen gehouden wesen, gelijk de voornoemde commandr in qualité als voorschreven beloofft, dat de voornoemde sengagie ende zijne geallieerde in soodanige vrede, trevis offte stillstandt van wapenen mede sullen zijn begrepen ende zoo den Spangiaerd evenwell met wapenen yets op den voorschreven sengagie ende zyne geallieerde op heere landen offte onderdanen wille attenteren, dat de Hollanders met hare maght sulcx sullen poogen te verhinderen.

Oock beloove de voornoemde sengagie ende geallieerde, datse met den Spangiaerden ende hare adherenten niet en zullen komen in eenigh bespreck offte onderhandelinghe, zonder voorwetten, advys en ordre van de Hollanderen, oock geen vivres nen haer verkoopen offte toevoeren, nogh dat se niet sullen gedogen, dat sulcx bij hare onderdanen geschiet.

Belooven voordts de contractanten elcx in den zynen te onderhouden ende doen onderhouden alle goede ordre ende discipline, op dat tusschen de jnwoonderen van dese landen ende de Hollandsche

soldaten de vriendschap magh toenemen. Ende off gebeurde dat tusschen eenige soldaten ende jawoonders eenige questie ende moeyten quame te rysen, sullen soodanige questieuse personen een haren competenten rechter werden overgeleverdt, om naer behooren gestrafft te worden, sonder dat hier door ofte andere particuliere ontuste dit contract ende verbondt eenighsins magh verbroken ofte jnt minste poinet magh geprejudyceertt werden, maer belooven partyen elcx in zijne qualiteijt op haren eedt, trouwe en geloove, dit contract jnt geheel ende elcx poinet jnt bysonder eenwigh ende onverbrekelyck te onderhouden ende doen onderhouden. Aldus gedaen in de stadt van Sabonge te dage ende jaere als boven. Onder teyckent **Adriaen Block Maertenszoon.**

XLVIII. BOETON.

29 Augustus 1613. ¹

Den 3 Augustus 1613 vertrok Both weder van de Molukken met bestemming naar Bentam. Hij deed Boeton aan, waar hij den 22^{en} daer maand aankwam. De Compagnie's ambtenaren, welke hij daar had achtergelaten, hadden op eerzelyke wijze de beest gespeeld en Boetons vorst was „door dit onredelyck procederen uitermaten verstoort.“ Genoemde ambtenaren hielden zin persakell gestelt met alleen de nieuwe vriendschap metten Coninck gemaekt, maer oock alles wat daer is geweest.“ Both kwam gelukkig nog by tijds, stratte de schuldigen zwaar en beoefende het contract met Boeton, 't welk nog met nieuwe bepalingen werd aangevuld. (Vgl. Tiele, *Europes's*, VIII, blz. 136-141; *Broestoffen*, I, blz. 33-35, 36-37.)

Approbatie op het contract met den koninck van Bouton.

Gesien het accoordt gemaekt op den 8^{en} January ² A^o 1613 tusschen den grootnaghtigen koninck van Bouton, sulltan ³ Dayan Assianden, ter eene ende opiteyn Appolonius Schotte, Raadt van Indica, van onsent wegen ter andere zijde, approbeeren en landeren het zelve accoordt van poinet tot poinet te onderhouden, ende tot meender verseeckeringe van onse onderhage vriendschap, soo hebben dese naervolgende artykelen daerbij geraemdt.

Vat het Contra voek.

¹ De datum van dit contract is niet geheel zeker: 3 of 8 Januari.

² Gewoonlijk wordt 2771 tsaen als 1613 aangegeven. Zijn naam is in den tekst blijkbaar zeer verkeerdt. Kan er de Boeginesche aderycke titel daerby in zitten?

gener¹ Reynst ende den Sabandar uijt den name van Syne May², dat Zijn May³ voornoemt daervoor van de Hollanders jaerlycx zall ontvangen ende genieten 800 R⁴ van aghten⁵. Dies sullen de voorschreven Hollanders vrij zijn van vordere tollē, impositionē ende andere swarigheden, hoedanich die oock zouden mogen zijn, over den aruck, rys, boonen, Chinesse ende andere waren ende koopmanschappen, die hier zouden mogen gekoght worden, oock vryelyck alhier mogen laden alle schepen komende uijt het vaderlandt, van de rust van Ormandell, Atchin, Johoor, Patane ende de eylanden van Moluccos, Banda, Amboyna, Solor ende andere quartieren van Jolien, geen uytgesondert, sonder van de waren, die zij uijt de voorschreven quartieren zouden mogen brengen ende alhier lossen ende wederladen ofte verkoopen, eenige tollē ofte lasten en andere swarigheden te betaelen, hoedanigh die oock zullen mogen geïmagineerdt worden, uytgesondert de specerijen ende het sandelhout, dat de Hollanders alhier tot Jacatra souden mogen kopen, daer vooren de voorschreven Hollanders betalen sullen 5 ten 100, als hiervooren int contract begrepen staet, well verstaende dat den koninck van Jacatra voorschreven t'geene vooren verhaelt is sall aggreeren.

Aldus gedaen in de logie tot Jacatra ter presentie van anaghoda⁶ Wattugh, Chinesch, op den 21^e Xber. 1614.

Ende omme voor te komen peryckell van brandt, zal Zijn May⁷ aff doen breken all de huysen int Chinesse quartier, die ontrent de logie staen, tot t rivierken toe en niet gedoogen datter van ymandt eenige hout⁸ werden, ten ware van steen van 't onderste ten dack toe jucluijs⁹. Was getreckent **G. Reijnst**.

Ik laat hier tevens volgen Herbert de Jager's verkorte vertaling van den Maleischen tekst van bovenstaand contract.

¹ Aan den kant staat hierbij aangegeekend: „Heeft den Koninck versocht, dat de selve contract soude luden in te geen van de 800 R⁴ jaerlycks te betalen primo Januarij 1615. De maent wort bij hier genoemd beulanhadgy" (Dzoel heljah).

² Nachod = schipper, schreepskapitein

³ „Gebout" bij Van der Chijs, blz. 207.

⁴ Deze clause komt niet voor in achterstaande vertaling tot het Maleesch. Vgl. van der Chijs, blz. 15, v.

Translaat nijt het Maleys van het voorschreven appendix tot het contract met den ko^l van Zingirata nu gemaect; bij den onderkoopman Herberdt de Jager overgeset.

Loof sij Gode, heere der creaturen.

Dit is het accoordt van den pangiran Zaurita, wesende ko^l siagbandar ¹ volmaghticht, omme mit den gener' Reynst te contracteren en hebben zij geacordeert s'jaerlijcx acht hondert R^o men den Pangiran te geven en niet meer en werdt daerby behodt, de jupositien op den arack en de roba roba van de schepen aff te schaffen en indien zij eenige Chinese waeren mochte kumen te kopen en rijs, catsaugh, ² en sal men van geen toll mogen spreken maer men sall moeten betalen toll voor den jussop van peper alhier, als ook nagelen, nooten en foelje en sande hout en sal men voor hondert R^o vijf R^o moeten geven. En so se koopmanschappen menbrengen, zoo zullen ze die hier mogen ontladen en men laadt brengen, zonder dat men ergens van ijd sail mogen pretenderen. En allidus is den Capitejn Moor ³ met den pangiran van Zajakatata veracordeert.

L. SOLOR- EN TIMOR-GROEP.

15 Maart 1616. ⁴

Appendix Noote had n. Apr. 1616 int Portugesche Jaz. Houtman op Solor verkerd. Vgl. inzonder het contract van 7 September 1616. Tusschen de bezetting van deze versterking had hij verscheiden verdragen en contracten gesloten met verschillende Vorsten ¹ op Timor, o a met een van Atasroebang aan de Zuidkant, onderwerpen die in de eerste jaren werden onderhoeden. *Tuss. Beschreef.* VIII, 202, 177—178. *Bescheiden.* I. 1616. II, v, 29, 91, 92. 1617. A' sponding 1617. Kruisen de *Bescheiden.* Zie ook 129. 1618. 2. Om deze reden was te denken, want Oepa van Raetobacht, welke de Oostindische Comp. op Solor Timor en omringende eilanden vestigde. *Tuss. Beschreef.* I. 1616. 178. 179. 180. contract met de *Bescheiden.* 1616.

¹ Kruisen *Bescheiden.*

² Katsang = kassang.

³ Capitejn Moor was hier te verstaan als het Portugesche *Comandante* tusschen twee voorzeten.

⁴ Dit het Contract was.

⁵ Met een heel heel...

Contract gemaekt met den ko^k van Amanaban aen de zijdtzijde van Tymor.

Op huyden den 15^e Marty 1616 is met den koninck van Amaban ¹ door Crijn van Ramburg, coopman van wegen de Vereenigde Oost-indische Comp^e, gecontracteerd ende met eede bevestight tgeene volght.

Eerst dat de faultd bij den Koninck voorleede jaere begaen ² ende allsnu weder bij hem geremedicert, daermede zullen zijn doodt ende niet ende dat men met den zelve weder zullen wezen vrunden als van te vooren.

Vorder dat men hier weder zullen komen handelen, zoo wanneer den Koninck zall verklaren zandelhoudt te kunnen leveren, tzij over een, twee oft drie jaeren. Tot welken eijnde men hier s'jaerlijcx enpassant zullen aenkomen om te vernemen, wanneer hier handelinghe vallt.

Den Koninck zall gehouden wesen, zoo wanneer men hier handelt, te leveren een perck van sandelhoudt van 5 vadem ende twee voeten lanck, een ende een halve vadem hoogh ende drie en twee derde vadem breedt, alles volgende de mate met een coorde daer affgenomen ³, daer van den Koninck ook diergelycke heeft behouden, mits dat hem daer en tegen gegeven zall worden allsulke zijrij pinangh, roube roubles, longe batte bantell tyckell ende batatulo dialandt ⁴ als van desen in de eerste handelinghe metten Koninck is geaccordeerd. ⁵

Alsnogh zall, boven't geene voorschreven is, aen den Koninck

¹ Amanoebang.

² Uit eene onuitgegeven resolutie van President en Raad te Bentam van 9 September 1615 (Rijks-Archief) blijkt, dat de radja van Amanoebang slochts de helft van het sandelhout had geleverd, dat hij aan de O. I. C. had beloofd „en bovendien den onzen grooten affront en moeite aangedaan." Aan Van Raemburch werd toen, op zijn eigen voorstel, last gegeven, den radja „binnen scheeps boort, doenlyck synde, geapprehendeert" te dwingen, „syne belofte... metten intrest van dien te voldoen, gelyck by de Portugesen voor desen in gelycke gevallen gepleecht is."

³ Een vaste maat werd dus aangenomen.

⁴ Het zijn benamingen voor tollon of voor doeleinden, waarvoor de tollon door den Radja werden geheven. (Vgl. *Houwetoffen*, I, bldz. 1). De bedoeling, van „sirih pinang is duidelyk": een belasting, om zich dit genotmiddel te verschaffen. (Vgl. *Encyclopaedie*, III, bldz. 264, 614). — Roeba roeba is reeds verklaard.

⁵ In het contract van 1618 (1616), dat tot ons is gekomen, is van Amanoebang geen sprake. Er zal dus een ander contract met hem zijn gesloten.

voor zijne mandorijs ¹ gegeven worden om onder haer nijtdeelen, voor hare mavoe dooves ende hoofd te binden dit navolgende:

7 dragams

10 halve arnosjuen ²

10 cinges van twee vadem

27 parangs. ³

Men zal niet gehouden wesen, aen den Koninck eenige lange batte te geven, voor ende alcer 't voorschreven bestek volcomentlijk volgeleverdt zal zijn, maer zijn zijrij pojanagh, roube roubes, t'ander t' ⁴ voortd begin van de handelingen al naer costtume.

Die geene die hier komt handelen, zal niet gehouden zijn in eenige schenkage aen den Koninck ofte andere, dan als hij vrijwilligh begeerdt, te geven.

Den Koninck zal niet vermogen, gelijk als hij ook bij desen bekaeft, met eenige natie anders als d'Hollanders te negotieren ende zooveel mogelijk is alle vromden uijt zijn landen te weeren ende geen handeling toe te laeten.

Ende jagevalle eenige maghte komen, dat hy zulcx in der yll aen de onse ter plaetse zij op de kust van Tymor zijn, zal adverteren, op dat als dan by haer daerin vorder allsulleke ordre magh werden gestelt, om soodanige te aghterhalen als geraden gevonden zal worden.

Is mede aen den Koninck toegeseijt, bij allden hij enige parangs moght van doen hebben, om sijn landt mede te bouwen, all eer hy handeling zal kunnen verleenen, dat men hem 5 : a : 600 zullen voorschieten, mits dat deselve in tijde van negocie aen zijn roube gekordt sullen werden.

Alldus gedaen jut jaght de Sterre, leggende ter rheedde voor Atanaban ja Tymor, ten dage ende jaere als boven.

¹ Ook elders in den Maleischen Archipel wordt deze titel aan aanzienlijke inlandsche ambtenaren toegekend. Vgl. de bewijspiaatsen bij *Haksen—Johnson*, p. 420—22. die de afleiding van skr mantri (Maleisch mantri of mantri) aannemelijk moeten maken.

² Een soort zijden stof.

³ Hakmessen, houwers.

⁴ En het andere!

LI. BANDA.

3 Mei 1616. ¹

Na het contract van 10 Augustus 1609 waren de vijandelijkheden tusschen de Nederlanders en de Bandaneezen — zij het dan ook met korte tusschenpoozen van schijnvrede — blijven voortgaan. De monopolie-
staatkunde der Compagnie was gehaat bij de Bandaneezen en de O. I. C. zette die door tot het bitter einde. De verwickelingen werden versoerpt door de pogingen der Engelschen, om deel in den handel te krijgen, terwijl godsdiensthaat (Islam contra Christendom) mede zijn invloed deed gelden. In dezen strijd is de verovering van Poeloe Ai door Jan Dirckzoon Lam in April 1616 van belang geweest. Zij leidde tot een vredesverdrag, belichaamd in onderstaand contract. (Vgl. Tiele, *Europeters*, VII, bldz. 168—169; VIII, bldz. 120, v., 127, 147—149, 178—179; Van der Chijs, *Banda-eilanden*, bldz. 52—57).

Contract gemaect bij den H^{ro} Jan Dirckzoon Lam, Raedt van Indie ende command^r over de vloote schepen, mitsgd^e de presente Raden van wegen d'Hooge Mogende Heeren Staten Gener^l, Zijn Ex^{te} ende d'H^{ro} Bewinthebberen der Vereenighde Oostindische Comp^e ter eenre ende de orangcays ofte principale ende andere inwoonderen van de eylanden van **Bandanera, Pouloöy, Poulo Ron** ende **Rossingeyn** ter andere zijde.

Eerstelijck belooven ende zweeren wij, boven geschreven orangcays ende andere inwoonderen van Banda, op onsen bouck, metten bovengenoemde Hollanders ende hare onderdanen, t zij swart ofte witte natie, van nu aff aen ja een eeuwigen ende vassten peijs te leven ende te handelen op dese naervolgende artykelen.

D. E. voorschreven principale en andere inwoonderen ja de eylanden van Banda sullen desisteren van alle actie en pretensie, die zijlijden op de eylanden Nera ende Poulo Ay gehad hebben ende nogh menen te hebben ende gedoogen, dat de selve bij de voorschreven Hollanders geregeerd^t ende gepleubeerd^t werden; alsoo de voorschreven eylanden bij de voorschreven Hollanders in een rechtvaardige oorlooge metten sweerde geconquesteerd^t zijn.

Sullen de voorschreven Bandaneezen geene van de voorschreven Hollandse overloopers in eenige van de voorschreven eylanden plaetse off residentie te geven met beloften, zoo wanneer bij de voorschreven Hollanders contrarie bevonden werdt ende eenige derselver overloopers in de voorschreven eylanden werden gesien ofte vernomen,

¹ Uit het Contractboek.

dat te deselve in Hollanders landen sullen leveren, omme by deselve daermede geboen te werden, sulx als zij arden geboen sullen verien.

Ingevalle het nu naar dese grante te gheboen, dat ymand van de Hollanders een der Bandaneesen zyde quame overtoegen, die haer lieken geboen wilde aenmannen, soo sullen zylyken geboen ween, deselve datlyck een den gouvern' van 't castel Nassauw op Neva ofte ymand anders t'ynen t'wegen over te leveren, zonder deselve te bespieren ofte Moers te maeken, gelijck de Hollanders ter andere zyde bespieren te doen.

Alle spoorijen, die in voorschreven eylanden kunnen te vallen, sullen een moment als een de gesummeerde van de H^o Staten, Zijn Excellentie ende de H^o Beantwoorders mogen verkiepen, verhandelen ofte verruyten, ofte gedogen, dat se by eenige van haer onderdanen verkoght, verhandelt ofte verruyt worden, haer onder verstaet van begripen te sijn Ingleschen, Franssen, Javane, Maleysen, Malaccanen, Boutanessen ende andere Indische ende Zwarte natien, hoedanigh deselve souden mogen sijn. Ende by sulken bevonden wort, dat by ymandt anders als de Hollanders justrechtlyck en door sulstre middelen eenige spoorijen mochten geoght ofte bekomen sijn, soo sullen de voorschreven Bandaneesen geboen sijn, ons de restitutie van sodanige verkoghte spoorijen te helpen verworden, t'ij met geweld ofte andersints, sulx als de gelegent' mede sal brengen.

De schepen, jachten, joncken oft eenigh ander vaertuygh, dat van eenighe der voorschreven natien voor eenige der voorschreven eylanden souden willen ankeren, sullen de voorschreven Bandaneesen geen ancker grondt leeren, maer gedogen dat deselve met geweldt ofte andersints by de voorschreven Hollanders van d'ar ghaelt worden, te waete zij alreede het ancker hadden laten vallen ende op t'landt ghaelt waren, uytgesondert die van Bantam, Jacatra ofte Japara, dewelcke nae dat se by de Hollanders gevisiteert zijn ende van deselve paspoardt hebben, voor Louter ofte Schamme alleenlyck sullen mogen ankeren.

Oock en sullen de voorschreven Bandaneesen van de voorschreven eylanden niet vermogen, met eenigh vaertuygh, hoedanigh hetselve soude mogen sijn, sonder voorweten van d'H^o Gouvern' ofte ymandt van sijner wegen van t'landt vertracken, veel minder eenige spoorijen vervoeren, maer sullen gedogen, tselve vaertuygh by de Hollanders gevisiteert werde, ende ingevalle eenige Bandaneesen ofte ymandt van harentwegen sonder paspoardt by de

voorschreven Hollanders in zee aghterhaelt wordt, dat deselve met alle hare ladinge aengehaeldt ende voor eenen vrybuijt verklaerd sullen werden.

D' voorschreven juwoonderen sullen mede gedoogen, der Hollanders schepen offte jaghten t'allen tijde haer waer op Comber sullen mogen halen ende den steen die aldaer is leggende tot fordt Nassouw mogen gebruycken zonder daervoor iut minste yets te betalen.

Besonderlijk oock, dat de Bandaneesen niet en sullen vermogen, op d'eylanden Nera, Poulonij voorschreven te komen met eenige wapenen als eenlijck een paraugh ende cris, op verbeurte van de voorschreven wapenen, sulcx als die souden mogen syn, ende den persoon daer die selve bij bevonden souden mogen werden.

Ende sullen mede niet vermogen, de sagouw ende rietboonen op 't eylandt Poulou Ay eenighsints te beschadigen, veell min van 't landt vervoeren ende alleenlijck daervan soo veell gebruycken als tot het maecken van haere huysen soude mogen van doen hebben.

De voorschreven Bandaneesen van de voorschreven eylanden sullen gehouden wesen, yder Portugeese baer foilye aen de gecommiteerde van de voorschreven Hollanders te laeten volgen voor de waerdije van 100 Rⁿ van 8° ende de nooten voor 10 Rⁿ van aghten yder baer.

Aldus gedaen ende gecontracteerd op 't eylandt Neyra jut fordt Nassouw in Banda descu 3° Mey 1616 ende was onderteeckent in Arabische letters bij den orangcays van Lontor, Elamme ¹, Poulouy, Poulou Ran, Rossingeyn, Labetacke, Ouwendeners ende Ortatten ende in Nederduytse letteren bij de H^{rn} command' Jan Dirckse Lam, Gysbertszoon van Vlanen, Direk Pieterszoon van de Sande, Adriaen van der Dussen, Phillips Sweerius, Willem Janszoon ende Willem Jacobszoon:

LII. DJAKATRA.

8 October 1616. ²

De Nederlandsche factorij te Djakarta begon meer en meer van beteekenis te worden. Ook Jan Pieterzoon Coen, sedert deze in October 1613 de leiding had gekregen van de zaken der O. I. C. in Bantam en Djakarta, zag het belang van deze vestiging in. Vooral sedert 1616 begon het kantoor dáár in omvang toe te nemen. En terens de zucht

¹ Slaman of Celammon.

² Uit het Contractboek.

der onzen, om daar een plaats in te nemen, die desnoods tegen nanvains verdeeld zoude kunnen worden. Vandaar de moeste, die men doet — en blijkens onderstaand contract, met succes — om meer ruimte voor de rivier te verkrijgen. Vgl. Van der Cluijs, *Jakarta*, bldz. 19, 200. ¹

Contract gemaakt tusschen den konink van Jacatra ter eene en Jacob Breeveldt, ² opperkoopman van de logie aldaar, ter andere zijde.

Wegens sekere plaetse op de riviere, om een hof aldaar bij ons te maeken, bij Zijne May¹ vergundt en geconsenteert op conditien en voorwaerden dat de overgheden van de Holland² niet sullen vermogen, in voorschreven plaetse te laten komen veel volcx van hooftgesellen en soldaten, noogh ook toelaten, daer arack gebruyt werde om droncken te drucken, ³ off ook eenige questie van ons tusschen de Javanen, die van de riviere op off omtrent den hof vaeren en water holen, werde gemoveerd, alsoo de Conink verstaet, de riviere voor een yder bij zijne toelatinge vrij is. Maer eenige Javanen off andere zonder onse toelatinge binnen den pagger van den hof secretelyck gecomen zijnde, vermogen ⁴ die daer tijt te doen gaen off oock van dijverije beschuldigen. De Hollanders en sullen noyt vermogen, binnen den hof eenige Javaense vrouwen te doen halen off komen om te boeleeren, alsoo 't selve tegens hare costajne is en voorschreven konink sulcx niet begeerd, opdat daerdoor geen questie off dissentie tusschen partijen worde gemoveerd. Inzevalle contrarie dit accoordt worde gedaen, vormaght den Konink voorschreven plaetse weder nae hem te nemen en besitten, als voor desen gedaen heeft.

Aldus gedaen in Jacatra ady 8ten 1616.

LIII. AMBON.

16 November 1616. ⁵

In 1615 werd door den G. G. Reynst en den Raad van Indie besloten met het oog op de kosten, het garnizoentje te lichten, dat kort geleden was gelegd op Stauw, een der Sangsaranden. Men vreesde echter, dat

¹ Wat De Jonge, *Opkomst*, IV, bldz. XLIII, nog omtrent dit contract mededeelt, heb ik nergens elders aangevonden.

² Van der Cluijs, bldz. 209, heeft: Breeveldt.

³ Dit reekent.

⁴ Ni de Nederlanders.

⁵ Overgenomen uit Tiele, *Bouwstoffen*, I, 202, v.

nu de Spanjaarden (met het oog op de gunstige ligging van het eiland tusschen de Philippinen en de Molukken) met de bewoners daarvan weder betrekkingen zouden aanknoopen. Met het oog daarop en om de Banda-groep van meerdere bevolking te voorzien wilde men de bewoners van poelo Sinau van daar vervoeren. Dit vond plaats in October: Adriaan van der Dussen en Frederik Hamel hebben deze „edouwe lasten” volvoerd. De reis van Sinau naar Banda ging via Ambon: de gelaichte inlanders kwamen daar in Februari 1616, ongeveer tegelykertyd met een aantal bewoners van Soler (waar wij ons fort hadden verlaten), „al mede naar Banda gestedineert”. Toen dit bekend werd, wegerden verschillende dorpen van Ambon, de gevorderde, en met alle verschuldigde, heerendiensten voor de Compagnie te verrichten, „door dien sij vrees hadden, dat se mede mochten werden gevoert naar Banda”. Bij de hierop gevolgde vijandelijkheden bleek, dat nog andere grieven bestonden, veelal gevolg van het onhandig en ruw bestuur van den gouverneur Adriaan Blocq Martenszoon. Gelukkig kwam de humane, tactvolle Steven van der Haghen tusschen beide: op zijn last begonnen onderhandelingen en de geschillen werden beëindigd bij onderstaand „accoord”. (Vgl. Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. XVIII, v., 132—137, 196—203; *Europære*, VIII, bldz. 189—191).

Op huyden den 16° November A^o 1616 doort beroupe van den heer Gouverneur Adriaen Block Martensz. dees onderges. personen vergadert zijnde is geresolveert als volgt.

Alzoo door interessie van de Orangcays van Hyttoe, Mamalo ende Wackell,¹ mitsgaders oock de Coningen, Orangcays ende principaelen van onse eylanden, tegenwoordich alhier vergadert zijnde, het soo verre gebracht is, dat de rebellerende dorpen, gelegen int hooghe als Soya, Kilaugh ende Ema² met de cleyne dorpen daer onder ressorterende, hun genegen toonen om op de volgende artijculen wederomme als goede onderdaenen bij den gouverneur ontraegen te werden, is goetgevonden hier mede geen meerder tijt te verslijten maer op de volgende conditien deese handelinghe te besluyten.

Eerstelijck dat aen de zijde vanden gouverneur sullen blijven alsulcke slaven, als geduyrende de rebellye vercregen ofte genomen sijn, ende sal oock ongehouden sijn te vergoeden de schade die de bovengeschreven dorpen souden mogen bijden oorloch van den Gouverneurs zijde hebben geleeden.

Dat die van het dorp Amantello,³ welcke vant Casteel geloopen

¹ Wakal aan de Noordkust van Hitoe.

² Vergelijk voor de plaatsbepaling Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. 196—202. — Valentijn, II (*Ambon*), a, bldz. 113—119 en de kaart van „Amboina”.

³ Zie Valentijn, t. a. p., bldz. 118.

ende op Soya hun geseth hebben, weder sullen comen wonen bij 't Casteel haer oude plaetse.

De voorsz. bovendorpen sullen wederomme treden in het ordinaris werken gelijkse deeden voor de rebellye.

Sullen mede moeten raseren ende affbreecken allen tgeene zij lieden tot sterckten ende thuerder defentie souden mogen opgeworpen ende gemaect hebben, als mede openen ende reynigen alle wegen die gestopt ofte met voortangels beseth sijn.

Datse sullen betaelen voor een breucke ende om datse nu over de acht maenden geen quaert ¹ gehonden hebben, 720 patoolen ² ende noch 480 patoolen voor vier slaven bij hen lieden in de rebellye doot geslagen.

Ende belangende de 2 Hollanders doot geschoten inden tocht bij den Gouverneur gedaen op Soya, daer van is geseyt soo lichtelyck geen parboen te willen geeven, maer datse daeromme versoeck sullen doen aan den heer Gouverneur generaal soo haest sijnne Ed. zal hier gecommen zyn, met toessegginge daertoe onse hulpe te doen ende datse van Ed. moegen hier van een pardoen brief becommen. Aldus gedaen ende besloten int casteel Amboina datum vts.

Ende was onderteykent:

Adriaense Block Martsz.

Steren Coteels.

Harman van Speult.

Jan Steur.

Aerts Gijssels.

Meijnert Pletersz., Secretaris.

LIV. BANDA.

30 April 1617. ³

Reeds spoedig na het verdrag van 3 Mei 1616 braken op de Banda-eilanden de vijandelijkheden weder uit. En zoolang de O. I. C. haar handelsstatuutkunde, die alle welvaart en alle vrijheid der Bandaneezen buitensloot, zelfs hun bestaan in den letterlijken zin van het woord in gevaar bracht, verhoold, kon dit niet anders. De autoriteiten der O. I. C. traden met alle macht, die zij in die streken konden ontwikkelen, op, want toen

¹ Tote, t. a. p., bld. 197, verklaart dit met „Om beanton werken aan Westel”. Vgl. Van Hoeyell, *Ambonsch Maleisch*, bldz 17, sub voce „kwartoel”.

² Een zeker soort katoentjes. *Hobson—Jobson*, p. 520; Van Hoeyell, *Ambonsch Maleisch*, bldz 26.

³ Vgl. het Contractboek.

de Engelschen juist in die dagen een stelling van eenige beteekenis op de Banda-eilanden gingen innemen. Een gedeelte der Bandaneezen (die van Groot Banda en Rosengain) benevens bewoners van Ai en Banda Neira, echter niet alle, nl. niet die van Roen, sloot in April 1617 weder vrede met don GG. Laurens Reael, die toen zelf bij die eilanden ver-
scheen. (Vgl. Tiele, *Europeërs*, VIII, bldz. 192—198; Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. XXIX—XXXI; De Jonge, *Opkomst*, IV, bldz. XXIX—XXXIII; Van der Chijs, *Banda-eilanden*, bldz. 87—102 en 181, v.)

Accoordt gemaeckt bij Lourens Reael, gouvern^r gener^l van wegen de Prins en de Staten van Hollandt, met de oraucays van t' eijlandt **Banda** ¹ ende met elk dorp int besonder daer op gelegen, t' sampt die van d' t eylandt **Rossingeyn** ende die vant eylandt **Neyra** ende **Pouloway**, tegenwoordigh opt eylandt Banda en Ros-
singeyn woonaghtigh.

Erstelijck belooven ende sweeren van beyde zyde den peijs eenwelijck te onderhouden ende naer te komen alle de artykelen, begrepen int contract, voorleden jaer gemaeckt metten command^r Jau Dirckszoon Lam, uijtgenomen in soodanige gedeelten off artykelen als nu op nieuw is geaccordeert ende veranderdt worden, de welck wij sullen naerkomen in der vougen als hier naer zal worden beslooten.

Men sall van wederzyden niet meer gedaghtigh wesen eenige moeyte offte overlast voor desen, t'zij ten tijden van den oorloghe offte peys, malcanderen aengedaen, oock niet mogen vereijschen restitutie offte betalinge van 't geene voor deesen verlooren offte verniet is, nogh oock relaxeringe van de gevangenen.

Ingevalle eenige Europische natie souden willen ankeren voor eenige plaetsen van de voorschreven eylanden Banda ende Rossingeyn ende sullen de inwoondersen sulcx niet toelaten; indient in hare maght niet en is sulcx te beletten, sullen terstont den govern^r van 't fordt aendienem, maer voor allen sullen sij niet toelaeten, datter eenigh volck een landt komen. Belangende de natie benedens wints gelegen offte eenige andere vrende coopluijden sal men sijn reguleeren naerdt geene voorleeden jaer gecontracteert is.

Soo lange den oorloge tusschen die van Pouloron sall duyren, en sullen die van Banda ende Rossingeyn voornoemt naar Pouloron niet vermogen varen omme te handelen nooten, foellie offte eenige andere waren; oock haer niet assisteeren met volck, ammonitie, vivres

¹ Groot Banda.

VERBOD VAN HANDEL MET SLAGSLOOTEN

18

De Gouverneur van Batavia heeft de volgende bepalingen gemaakt:

1. Het is verboden om op Java, Sumatra, Celebes, en de andere eilanden van de Indische Archipel, wapens, munitie, of andere voorwerpen van dien aard te handelen, te vervoeren, of te gebruiken, tenzij men een speciaal verlof van de Gouverneur heeft.

2. Het is verboden om op Java, Sumatra, Celebes, en de andere eilanden van de Indische Archipel, wapens, munitie, of andere voorwerpen van dien aard te handelen, te vervoeren, of te gebruiken, tenzij men een speciaal verlof van de Gouverneur heeft.

3. Het is verboden om op Java, Sumatra, Celebes, en de andere eilanden van de Indische Archipel, wapens, munitie, of andere voorwerpen van dien aard te handelen, te vervoeren, of te gebruiken, tenzij men een speciaal verlof van de Gouverneur heeft.

4. Het is verboden om op Java, Sumatra, Celebes, en de andere eilanden van de Indische Archipel, wapens, munitie, of andere voorwerpen van dien aard te handelen, te vervoeren, of te gebruiken, tenzij men een speciaal verlof van de Gouverneur heeft.

5. Het is verboden om op Java, Sumatra, Celebes, en de andere eilanden van de Indische Archipel, wapens, munitie, of andere voorwerpen van dien aard te handelen, te vervoeren, of te gebruiken, tenzij men een speciaal verlof van de Gouverneur heeft.

6. Het is verboden om op Java, Sumatra, Celebes, en de andere eilanden van de Indische Archipel, wapens, munitie, of andere voorwerpen van dien aard te handelen, te vervoeren, of te gebruiken, tenzij men een speciaal verlof van de Gouverneur heeft.

7. Het is verboden om op Java, Sumatra, Celebes, en de andere eilanden van de Indische Archipel, wapens, munitie, of andere voorwerpen van dien aard te handelen, te vervoeren, of te gebruiken, tenzij men een speciaal verlof van de Gouverneur heeft.

8. Het is verboden om op Java, Sumatra, Celebes, en de andere eilanden van de Indische Archipel, wapens, munitie, of andere voorwerpen van dien aard te handelen, te vervoeren, of te gebruiken, tenzij men een speciaal verlof van de Gouverneur heeft.

9. Het is verboden om op Java, Sumatra, Celebes, en de andere eilanden van de Indische Archipel, wapens, munitie, of andere voorwerpen van dien aard te handelen, te vervoeren, of te gebruiken, tenzij men een speciaal verlof van de Gouverneur heeft.

10. Het is verboden om op Java, Sumatra, Celebes, en de andere eilanden van de Indische Archipel, wapens, munitie, of andere voorwerpen van dien aard te handelen, te vervoeren, of te gebruiken, tenzij men een speciaal verlof van de Gouverneur heeft.

behulpigh te wesen maer gelegenth¹ des tijts. Alldus gecontracteerd en beslooten op 't eylandt Nera int fordt Nassouw den lesten April 1617.²

LV. AMBON.

16 Mei 1617.³

De gouverneur van Ambon, Bloeq, bezocht in 1617 de Oeliasers en trad daar bemiddelend op tusschen de bewoners dier eilanden en die van sommige dorpen van Cerams Zuidkust. Het gevolg is onderstaand contract geweest. (Tiele, *Handelstoffen*, I, bldz. 200, v.; *Europeters*, VIII, bldz. 182).

Op huyden den XVI May a^o 1617 sijn op de strande van Hattuwa⁴ vergaedert geweest de heer Adriaen Block Martensz, Gouverneur over de landen en forten van Amboyna, met meest alle de overste vande landen ende steden onder tvoorsz. Gouvernement resortierende ten eeure, ende de hoofden ende principaelen van Cameryen, Chijcholaly, Loemekay, Lato, Holooy, Hatesyly, Aisouly, Macrica, Amahee ende Saoucou.⁵ alle gelegen aende custe van Seram ter andere sijde, en is geacordeert ende beslooten tgeene hier nae volght en dat in presentie van de oeversten van Iha en Mau⁶ die int selve accort mede sijn begrepen.

Eerstelijck sijn bij den voorsz. Gouverneur, met hulpe vande boven gemelde vergaderinghe, ter neder geleyt alle alsulcke questien en geschil als deene stad iegens daendere vande voorsz. plaetsen, soo wel aende custe van Seram als op d' eylanden van Amboyna geleegeu, hebben gehadt, met expresse conditie dat alle de parsoonen laest gerooft bij die van Oman,⁶ Hattuwa, en Camerien op die van Amahee, weder sullen worden geleverd, gelijk oock die van Amahee wederomme sullen leveren alsulcke geuangen als zij van die van Oman

¹ Tiele, *Europeters*, VIII, bldz. 187, spreekt van 4 Mei 1617.

² Overgenomen uit Tiele, *Handelstoffen*, I, bldz. 204—206.

³ Hatoeaba op Haroekoe.

⁴ Kamarian, Tihoolale, Roemskaj, Latoe, Hoewaloi, Makariki, Amahei, Soehoekoe, allen op Cerams Zuidkust.

⁵ Ihamae op Saporoea.

⁶ Oms?

bij haer noch hebben; dat oock mede die van **Sorresorrij**¹ sullen weder geven een geuangen, die sij noch hebben van Cameryen, waarmede alle voorgaende questien sullen doot ende te niet wezen en sullen partijen hier mede sijn en bliuen goede vrinden ende gebuiren.

Voorder is tusschen de voorsz. steden vande Custe ende den Gouverneur geaccordeert en beslooten, dat voortaan tusschen de selve steden ende alle de steden en dorpen staande ondert gebiet vant casteel Amboina, sal sijn ende bliuen eene vaste ende onverbreeckelijcke vrede te water ende te lande, sonder malcauderen in eenigher manieren meer te mogen beorlogen, bevechten, beschadigen ofte beronen tzij door haer selven ofte deur andere.

Die vande Custe van Seran welke in dit contract begrepen sijn, en sullen niet meer vermengen eenighe hulpe te doen aen de Alfoeris om de selue van landt te helpen, met prauwen ofte andere gelegentheyt, daer deur sij souden mogen comen aende landen en steden die onder 't Casteel staen, ende soo iemant hem hier inne te buyten gingh sal alsulcke straffe lyden als hem bij de Gouverneur sal werden opgeleyt.

Ende oft het gebeurde dat den Gouverneur vant Casteel van eenighe vijanden, oft andere quaetaerdighe ende moetwilgige onderdaenen, yets ouer quam, en hij op sodanighe luyden haer landt wilde seynden eenighe Alfoeres,² sullen de voorsz. steden vande Custe gehouden sijn, gelijk sij belooft hebben, den Gouverneur de handt te bieden ende hulpe te doen, dat eenighe Alfoeres tot zynnen dienste mach becomen.

Die van Hatesily, Aissouly, Maerica, Amahee en Savoucou, verclaert hebbende datse mede sijn onderdaenen vant Casteel, gelijk se sulcx met verscheyden diensten, gedaen ten tijde vande Portugeesen, hebben bethoont, sijn bij den Gouverneur als vassalen van den Coninck³ van Hollandt erkent ende aengenomen onder sijne protectie ende bescherminghe, ende heeft belooft haer heden oock te geven de vlagge vanden Coninck van Hollandt, midts dat zij heden haer in alles sullen laeten vinden dienstwillich, gelijk die van Uliasser en andere onderdaenen van den voorsz. Coninck van Hollandt schuldich en gehouden sijn te doen.

¹ Simson op Siparoon

² De gouverneur Bloey wilde de knoppenmolande Alfoeren in dienst der Compagnie gebruiken in eventueelen strij met andere inlanders van deze kwartieren (Tiele, *Europers*, VIII, 114, 115.)

³ Sic!

Aangaende de voorsz. andere steden van de Custe, al ist dat de zelue geen vassalen vant Casteel en zijn, sullen nochtants uyt crachte van dit contract, niet minder als alle de onderdanen vant casteel, bij den Gouverneur gehouden werden onder de bescherminghe van den Coninck van Hollandt, mits dat de zelue steden hen sullen laten vinden bereyt tot alsulcke diensten als de voorsz. vassalen gehouden zijn te doen, ende hun laeten gebruycken.

Item off het gebeurde dat tusschen eenighe steden van de eylanden ofte vande custe, die in dit contract zijn begrepen, eenighe questie ontsonde, het sij Oulisiva ofte Oulilima, sullen de geene die geoffencert zijn, hunne clachten doen aenden geenen, die van wegen den Gouverneur vant Casteel sal resideren in Uliasser, den welcken tot hem sal roepen de hoofden en principaelen van de naeste steden, ende sullen tsamen hun beste doen om partijen te vereenigen, ende soo haere questie soo groot waer, dat de selve niet gevongelijck van hier en conde ter neder geleyt werden, sal als dan de selve gebracht werden voor den Gouverneur om deselve bij hem ende den geenen die hij daerover roepen sal, afgedaen ende beslecht te werden.

Geene van alle steden in des. contracte begrepen en sullen vermogen noch om oude noch om nieuwe querellen de wapenen aen te neemen, ende malcanderen te bevechten, ende ofte yemandt hem verstonte sulckx te doen, sal den Gouverneur met de Oulisives ende Oulihmes gesamender handt op alsulcker moettwilligen stadt ofte dorp vallen, ende deselve verdestruceren ende geheel uytroeyen.

Alle welcke articulen bij de voorgemelde vergaderinghe geacht ende beuonden zijn te weesen zeer dienstelijck ende oorbaerlijck als streckende tot eenicheyt ende rust vande landen, steden ende inwoonders vant voorsz. geweste, ende hebben derhaluen op de Amboonse wijze dit selue contract alsoo te onderhouden solemnelijck beswooren, gelijk oock den Gouverneur van zijne zijde belooft heeft tot onderhoud desselvs hem getrouwelijcken te quijten.

Aldus gedaen ter plaetse ende dach voorsz. ter presentie van Sr. **Jan Steyns** onderkoopman vant schip d'Eendracht ende **Garret Westerman**,¹ sergeant, die als getuygen in dese handelinghe daerover ende bij sijn geweest, ende dit contract toirconde van dien neffens den Gouverneur hebben onderteekent.

¹ Deze Westerman was door Blooq aangesteld om hem „inde eylanden“ te vertegenwoordigen. (Tiele, *Bouwenstoffen*, I, bldz. 201).

LVI. JAPAN.

15 September 1617.¹

Speck werd als chef der Nederlandsche factory te Hirado opgevolgd door Hendrik Brouwer (1613), om dezen laatsten echter weder in 1614 te vervangen. Hij bleef de zaken leiden tot 1621. In den tijd van Speck's tweede verblijf in Japan, overleed (1616) Iyeyasoe en werd opgevolgd door zijn zoon Hidetada. Deze hernieuwde in 1617 den handelspas voor de Compagnie. (Vgl. Nachod, *Japan*, S. 149—172, XLIX f.; Kämpfer, *Japan*, bldz. 272 en Tafel XX).

Wanneer Hollandsche handelschepen, als zij op Japan varen, opzettelijk of omdat zij moeilijkheden ten gevolge van wind en golven ontmoeten, aan eene plaats, waar het ook zij,² binnen het rijk Nippon³ landen, zoo zal men — kort af gezegd — hen niet te keer gaan.

Het 3de jaar Genkwa
op den 16^{den} dag van de 8ste maand.
(15 van Herfstmaand 1617)
aan
Henreika Forrowaro.⁴

Zegel
van den Spoogoen
Minamoto Fidetada.⁵

LVII. BANDA.

25 Juni (3) 1618.⁶

In Juni 1617 had de G.G. Laurens Reael de Banda-groep weder verlaten. De Engelschen waren op peles Nailaka, by Roen, gebleven. Reael kwam in Maart 1618 terug. In dien tusschentijd waren de Lontoreezen op Groot-Banda weder met ons op vijandigen voet gekomen tengevolge van hoogere eischen, door onzen gouverneur op Banda aan de Bandaneezen gesteld ten aanzien der muskaatnoten-levering: een vijandschap, door de Engelschen gesteund. Een poging, om Lontor te veroveren, mislukte aan de onzen. Reael sloot toen een nieuw contract met de ons toen niet vijandig gezinde, althans niet openlijk vijandig gezinde, negerijen van Groot-Banda en met Rosongan. (Vgl. Tiele, *Europers*, IX, bldz. 200—202).⁷

¹ Overgenomen uit Lants, *Japan*, bldz. 181 (noet 2°, De goedheid van het Ministerie van Kolonien stelt mij in staat de vertaling van deze pas te geven", zegt Lants.

² Dit verlof is hier opmerkelijk, omdat juist in dezen tijd overigens de handel van vreemdelingen beperkt was geworden tot Nagasaki en Hirado.

³ Inheemsche naam voor Japan.

⁴ Hendrik Brouwer zal dit moeten zijn. De Japansche autoriteiten vergiaten zich dus in het adres. (Vgl. Nachod, S. 171 f., L.)

⁵ Hidetada.

⁶ Uit het Contractboek.

⁷ Van der Claps, *Banda-elanden*, heeft dit contract niet overgenomen.

Accoordt, gemacckt tusschen de Bandanceezen van **Salamme**¹ ende de plaetse onder haer sorterende,² als namentlijk **Waijer, Dener**³, **Rossingeijn** ende wadt(?)⁴ huu ende den erentfesten gestreng Ed^{en} H^{er} Lourens Reael, gouvern^r gener^l over de Oostjndien wegen de Mogende H^{er} Staten Gener^l der Vereenighde Nederlandsche provinlieu, Sijn Princel. Ex^{co} ende de H^{er} Bewinthebberen der Vereenighde Oostindische Comp^e.

Eerstelijck de orangeays en principale van Salamme uyt de name van alle de boven verhaelde plaetsen zijn ende hebben geacordeert met den bovengenoemden Ed^e H^r Lourens Reael, namentlijk dat van beyde zijden ende elck van hun jnt bijzonder vergeven, dooden, ende doen te niere mits deseu alle de voorgaende questies, hostiliteyten ende oneenigheden in voorleden tijde met den anderen gehadt.

De voorschreven Bandanceezen sullen gehouden zijn, hare vrughten, te weten foelie, nooten ende andersints op 't eylandt Nera om te verkopen brengen ende aen de commies van de Vereenighde Comp^e in een huys, daertoe buyten t'fordt gemacckt, leveren, ongehouden zijnde, ten ware met haer belioefte, jnt fordt te komen ende om voor te komen alle discontentementden van beyde zijde zullen de voorschreven Bandanceezen alltijt goede foelye ende nooten brengen ende soo contrarie bevonden wordt, sall den commies deselve in arrest mogen houden, mits dat hij daervan aen die van Salemmen zall verwittigen, opdat zij neffens de president ofte overste van wegen de Hoogmogende H^{er} Staten Gener^l over dese eylanden van Banda naer gelegenth^l van zaeken mogen disponeren.

Eenige Bandaneese visschers, ontrent en bij de strandt van 't eylandt Nera komende, om te visschen, sullen deselve niet vermogen int bosch te gaen, om klappes off anders te halen meer dan zij tot nooddruft om dan te drincken van doen hebben ende soo contrarie bevonden wordt, sall men haer prauwen opt strandt ende niet jnt bosch halen ende soo eenige groote prauwen, vermits op droogh sittende, schade soude mogen lyden met clappus off anders vant 't eylandt Nera gehaelt quam te krygen⁵, en zall men deselve niet op strandt haelen, maer voor ancker ofte andersints vasst-

¹ Slaman of Celammon.

² Vgl. contract X, 23 Mei 1602.

³ Dender.

⁴ Ourat??

⁵ De zin is hier bedorven. Klappes of clappus = klappernoten.

gemaakt drijfthigh laten tot naerder advys ende dispositie vandt fordt.

Ende bij aldien eenige Bandaneesen van bovengenoemde plaetsen genootsaecht waren, naer Lonthor offte Ortatten te gaen offte varen, sullen gehouden wesen een witte vlagge offte vreeteycken op hare prauwen te setten. Ende te lande reysende deselve zijn in de handt oppgerecht gedragen, ende en zullen niet vermogen, 't zij te water offte te lande te reysen, meer wapenen by haer hebbende [dan] een parangh offte crys ijder persoon ende soo wie contrarie bevonden wordt te doen, zullen als vijandt aengehouden, aengehaelt ende getraceert worden.

De voornoemde Bandaneesen sullen gehouden zijn, als boven gesejt, goede foellie ende nooten brengen ende wie bevonden wordt, mannekens foelie ¹ onder de goede te brengen, zal voor d'eerste maele deselve well schoon ende daer garbuleren ende alsdan aen den Commies leveren ende [ten] tweede maele bevonden zijnde, sall men all sulcke goedt datelijck verbranden.

Enige Bandaneese prauwen, joncken offte ander vaertuygh in zee onse Hollandsche schepen off fregatten gemaetende, sullen gehouden zijn, zoo wanneer men naer haer schiet, haer zeylen datelijck te strycken, opdat zij den anderen mogen komen te spreeken ende soo deselve goede paspoordt offte bescheydt hebben, sall men haer vrij ende ongemolesteert laten passeeren ende repasseren.

Aldus geaccordeert ende overeengekomen bij de orangeays ende oversten van Salammé in den name van de bovengenoemde plaetsen ter eente ende den Eertrijeste Ed^{en} **Lourens Reael**, gouvern^r gener^l over d'Oostjndies, ter andere zijde, ter presentie van lebe **Later Maynen** ende **Adres** ² als tuijgen, mede borgers van Salammé, den 25^{en} July ³ 1618. In t'raesteell Nassouw op't eijlandt Nera in Banda.

LVIII. ARABIË.

Juli 1618. ⁴

De eerste aanrakingen der Nederlanders met Arabie vonden plaats in 1614, bij gelegenheid van de reis naar Indië van den GG. Gerard Reynst.

¹ Blijkbaar foelie van mannetjes-noten.

² De spelling der namen is blijkbaar verknood. In den eersten is het woord „lebeh“ (dorpgeestelijke, schriftgeleerde) te herkennen.

³ Vermoedelijk Juni, want 11 Juli 1618 was Reael reeds weder van Banda vertrokken.

⁴ Uit het Contractboek.

begonnen in Juli 1613. De bekende Pieter van den Broecke maakte als opperkoopman deze reis mede en werd onderweg door Reynst naar de Rode Zee gezonden, om handelsbetrekkingen aan te knoopen. In Augustus 1614 kwam hij in Aden en vandaar ging hij o. a. naar Satar ten Oosten van Aden, in Hadramaut. In 1615 werd Van den Broecke, die in December 1614 te Bantam aankwam, opnieuw naar Arabie gezonden. In Januari 1616 kwam hij bij Salar, en ging vandaar naar Mocha. Van Mocha deed hij een reis naar Sana, ten N.O. van Mocha, naar den begierbeg (opperstadhouder namens den sultan van Turkije) van den wilajet Yemen. Ofschoon hij overal uitstekend werd ontvangen, kon hij niet geraken tot blijvende factorijen: de inheemsehe autoriteiten moesten daarvan blijkbaar niet veel hebben. Wel echter werd de handel toegestaan. De O. I. C. zag het belang er van in; de Staten-Generaal spanden zich er voor en het gevolg was onderstaande last van den sultan van Turkije, Osman II, aan den begierbeg van Yemen. (Vgl. het *Ms. journal van Pieter van den Broecke* in de Universiteitsbibliotheek te Leiden). Ofschoon de Staten-Generaal, en niet de O. I. C., hier met Turkije hebben gehandeld, meen ik toch, het document hier te mogen opnemen.

Translaet van een commandement des Turschen keyser
aen den beglerbey, dat is viceroy van Jemen.

Sulttan Ossman ¹ Chan, zoon van sulttan Aghmat Chan, altijd
victorieus.

Ghij, die zijt een H' der H^{ren} ende een gener' over andere
gouver^{en}, vereerd mit grooth' en authoriteijt, verkoosen van Godt
ende door onse gracie gemackt beglerbey, dat is viceroy van **Jemen**.
Als dese onse hooge keyzerlycke signature daer zall komen, zult
ghij weten, hoe dat den ambassad' van de Generale Staten van
de Vereenighde Nederlanden, ² residereude aen onse keyzerlycke
porta, een requeste aen de selvige heeft gepresenteerd, te kennen
gevende, hoe dat voor desen, nae dat de hooghedaghte Generale
Staten haren ambassad' aen onse keyzerlycke porta gesonden ende met
deselvige de vrientschap in oprichtigh' ende sinceryteyt beslooten
hadden, in de capitulatien, ³ die haer luyden gegeven zijn geweest,
gescreven is dat de coopluyden, haere ondersaten ende inwoonders
van alle de landen onder haer gebiedt sorteerende, mogen komen
gaen ende negotieren in alle de landen van onse bewaerde ⁴ rycken,
zonder van ymandt daerinne belet ofte gemolesteeert te mogen
worden, ende alsoo de hooggedaghte Generale Staten van de

¹ Osman II, zoon van Achmed I, was sulttan van Turkije van 1619-1622.

² Cornelis Haga. Vgl. Blok, *Nederlandsche volk*, IV, *no. 21*, 70, 563.

³ Verdragen met Turkije.

Vereenighde Nederlanden in de Orientaellsche Indien eenige eylanden ende starkten bezitten ende de Nederlandsche coopluydens in de selvige woonen ende negotieren, komende ende gaende in alle de schalen ¹ ende havenen van de voorgenoemde Indien, soo ist dat den ambassad^r van de Nederlanden resideerende aen onze keyserlycke porta in de naem van de Generale Staten, zyne meesters, versoght heeft, dat de coopluyden, woonende in de Indien, sorterende onder hare gehoorsachth¹, gelijck de goede vrundschap toe-betaemt ende in conformiteijt van onse keyserlycke capitulen ², met hare schepen uyt de selvige Indien mogen komen ende gaen in **Mocha, Aden, Schebery** ende andere scalen dependierende van **Jemen** ³ ende in deselvige vreedsamelijck handelen ende haere coopluydens ende consuls woonen, zonder van ymandt belet offte gemolesteerdit te worden, versoekende tot dien sijne onse keyserlycke commandementen, weshalven allsoo de hooghgedaghte Generale Staten voor desen haren ambassad^r aen onse keyserlycke porta gesonden ende de vrundschap met een goede ende opreghte meninghe volbraght hebben, soo is ook hare begeerte gevallen ter plaetse daer aen genomen is, ⁴ ende onse hooge Key^{er} bevell is uytgegaen op dese manier, dat zyluydens met hare schepen vreedsamelijck mogen kunnen gaen ende negotieren, hare consuls ende coopluydens woonende in alle de voorgenoemde plaetsen van Mocha, Aden, Schebery ende alle andere scalen, dependierende van Jemen, zonder dat ymandt jegens de keyserlijcke kapitulationen haer magh hinderen offte molesteren. Wij commanderen derhalven, dat dese keyserlycke beveelen daer komende de Nederlandsche coopluydens, soo lange als van hare zijde niet en zal gedaen worden contrarierende de vrundschap, met hare schepen zullen mogen negotieren, haere consuls en coopluydens wouende in de voorgenoemde plaetsen, dependierende van Jemen ende dat niemandt jegens de keyserlijcke capitulationen ende heylige wet haer daerinne mag verhinderen offte molesteren, t'welck onse ernstige keyserlijcke wille is, overmits het vertrouwen dat wij hebben, dat de hooghgedaghte Generale Staten volcomentelijck ende opreghtelijck in de vrientschap sullen volharden ende vast blijven staen. In dese maniere ende in conformiteyt van onse keyserlijcke bevelen sullen zoo wie [wel?] hare consuls als koopluiden in de voorgenoemde

¹ Havens, stapelplaatzen (Fransch: échelle).

² Capitulationen.

³ Vgl. het *Ms. journal van Pieter van den Broecke*.

⁴ De zin is hier bedorven.

plaatsen mogen woenen ende in alle hare andere affayren, nae dat van noode zall wesen, zult ghij haer eere ende vriendschap bewijzen, opdat zij in stillte ende vrede mogen blijven. Alldus zult ghij weten ende dese onze keyserlijke bevelen gelesen hebbende, deselve restitueeren in handen van de consulls ende coopluydens ende sult aen dese onze hooge keyserlijke signature gelooff geven. Geschreven in Constantinopelen int beginsell van den maendt Keziab 1027, ¹ twelck is nae onse rekeninge int beginsell van Julio 1618.

Onder aen in dorse is de signatuijre van den Secretaris van State ende betiejkent is gesien.

LIX. SOLOR- EN TIMOR-GROEP.

7 September 1618. ²

Teen Apollonius Scotte in April 1618 het Portugeesche fort op Solor had veroverd, sloot hij een contract met sommige hoofden van dit en eenige omliggende eilanden. (Vgl. Tiele, *Europceers*, VIII, bldz. 187—189.) Van dit contract is mij geen exemplaar onder ongen gekomen, wel onderstaande copie van zijn hernieuwing en bevestiging ³ in 1618 door Jan Pieterszoon Coen. In 1613 hadden wij ons fort op Solor geslecht, omdat de GG. Reynat van meening was, dat het niet noodig was voor onzen handel op Timor. (Tiele, t. a. p., VIII, bldz. 202—204.) Maar in 1618 werd het hersteld op verzoek onzer Soloreesche bondgenooten, die den oorlog tegen de Portugeezen hadden volgehouden en omdat de handel op Timor voordeelen gaf voldoende om er toe over te gaan. Soloreesche gezanten waren te Djakarta verschenen, om het verzoek te doen en bij die gelegenheid werd het contract van 1618 hernieuwd. (Vgl. Tiele, t. a. p., IX, bldz. 237, v.; *onuitgegeven missium van Coen aan de Bewindhebbers*, 22 Augustus 1617, 24 Juni 1618; *onuitgegeven resoluties van President en Raad te Djakarta*, 30 Juni en 13 Augustus 1618, enz.)

Contract gemaect met den aely chilly Patany ⁴
ende d'E^s van Soolor.

Eerstelijck ick, capiteijn Appollonius Schotte, vassall ende dienaer

¹ R3djub?

² Uit het Contractboek.

³ Dat Tiele, t. a. p., bldz. 189, noot 3, zegt, dat het contract „met de verkeerde dagteekening 7 Sept. 1618” wordt gevonden in het Contractboek, is dus minder nauwkeurig uitgedrukt.

⁴ Wie die kaitjil Partani (Bartani, Patani) is geweest? Tiele, t. a. p., bldz. 138, zegt in noot ¹, dat hij „misschien een Ternataan van afkomst” was. In het exemplaar zijner opstellen, dat hij zelf gebruikte en dat thans in mijn bezit is, heeft hij een manuscripte aantekening gemaakt bij deze

van den prince Maurits, van de steeden Hollandt ende Zeelandt, contracteren met chilly Partany ende de sangadgis, namentlijk sangadge Lamahale ¹, sengadje Adonnare ², ende Servetty ³, als sangadge Lammakere ³ ende sangadge Trong ⁴ in de veroveringh van de plaetse ende t cassteell Sooloor, hebben op dussdanige maniere met den anderen gecontracteerd: soo ymandt bestaect, overlasst te doen aen chillij Partanij ofte de sengadgis voornoemt, dat het zall in sulcken consequentie getrocken worden oft geschiede aen den koninck van Ternate ⁴ ofte aen den koninck van Hollandt. Wij sullen, des van uoode wesende, revengeren ende voorkomen.

Ten anderen zoo ymandt bestondt eenigh leedt, onrecht ofte overlasst aen de Hollanders te doen, sullen die van Sooloor ende die van de Moluccos ⁴ gehouden zijn, met hunne maght voor te komen, gelijk mede den Hollanders aen die van Solor gehouden sullen zijn te doen en tegens hunne vijanden te beschermen.

Item soo die van Sooloor eenige mishandelinge deden aen de Hollanders, die sullen van ons gesamentlijk gestrafft worden ende ingevalle de Hollanders die van Sooloor onderstonden te beschadigen ofte onheyll aen te doen, sullen mede op dezelfde maniere door den Raedt gestrafft te worden. Wyders heeft den Capiteijn Moor ⁵ gecontracteerd met chellij Patanij ende d'Ed^e van 't landt van Sooloor, mits hun vereerende vijf bassen ⁶, te weten yder plaetse een basse als mede yder plaetse een corgie ⁷ kleeden, hun voorders belastende, zoo ymandt quame te bestaen vyandschap aen chillij Partanij ofte aen d'Ed. van Sooloor te doen, datse in sulcken gevalle 't selve aen d'Ed^e H^e Gener^l zonden adviseren ende dat de

---

bladzijde en daarin sproekt hij bepaald van „de Ternataansche Kaitajil Partani.” (Vgl. Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. 84, 94.) Verschillende streken van Solor en omliggende eilanden „staan van outs onder den Coninck van Ternaten, maer werden geregeert van hare Sangagys, die egeen gobiet en hebben, maer nyet anders als hoofden van de gemeenten en zyn, ende alsoo niet en vermogen als tegens die gemeeynte beliest.” Kaitjil Partani bekleedde op Solor een aanzienlijke plaats.

¹ Op Andonare (Adonara).

² Serbette op Flores.

³ Op Solor.

⁴ Dit wijst weder op den band tusschen Ternate en deze streken.

⁵ Hier zal met dezen titel genoemd zijn A. Scotte.

⁶ Scheepgeschut.

⁷ Volgens *Hobson—Johnson*, p. 197, is dit een handelsterm voor „a score” (een twintigtal).

cooplyuden van de scheepen alsdan die van Solor zouden komen assisteeren tegen hunne vyanden, min off meer oftet landt van Sooloor de koninck Moulasser ¹ van Ternaten toebehoorende; dat oock de Capiteijn Moor aen den koninck van Goa ofte Macassar ² zoude adviseren, dat hij hem niet en soude onderstaen ende vervorderen die van Solor te beschadigen ofte vyandschap aen te doen ofte dattet den Capiteijn Moor van wegen die van Solor soude wrecken ende sulx beletten. ³

Vorders dat de Hollanders die van Solor geen overlast en soude aendoen, als mede dat men die van Solor by hun geloove ofte seckte ⁴ zoude laten blyven, zonder int minste haer tot ander geloove te persuaderen, min nogh meer, gelyck men aen den koninck van Ternate doct; ende zoo ymandt hier tegen quame te woelen, soude gestrafft worden als een overtreder van gebodt van den koninck van Hollandt. Soo die van Solor daer en tegen hun verlopen tegen de Hollanders, sullen door chilly Pattany ende d'Ed^e van Solor gestrafft worden.

Offte het geviell, tot Solor eenige van Ternata quam, t'zij met brieven ofte zonder deselve, sullen geexamineert ende gevisiteert worden door den Capiteyn als door chilly Partany ende d'Ed^e van 't landt van Solor, ofte het brieven van gelooff ⁵ ofte niet, en soo bevonden worde, dat ymandt onderstonde valliche brieven uijt den name van den kon^l van Ternate hier te brengen, die niet behoorlijk gemerckt ofte gezegelt en waren, desulcke in eenige faute bevonden werden, zullen nae merite van zaecken door den Raedt gestrafft worden.

Nogh heeft den Capⁿ Moor gecontracteert, hoe men het cooper als sillvergelt soude goedt van alloy maeken, ziju behoorlycke gewichte laten hebben, als mede op zynen besetten prijs stellen, op datter niemant door verkordt en soude werden, als ook mede eenen zekeren prijs te stellen op de visch, op den touwack ⁶ ende arack, ende zoo ymandt op de marcct quame te kyven ofte questie te

¹ Sultan Modafar.

² Gowa, hier = Makassar.

³ Het is bekend, dat de Makassaren reeds op verschillende plaatsen dezer eilanden hun gesag hadden gevestigd. (Vgl. Tiele, *Europeters*, VIII, bldz. 136).

⁴ Een gedeelte der Soloreezen was door de Portugeezen tot het Christendom bekeerd. (Vgl. bv. Tiele, *l. c.*, VIII, bldz. 202.)

⁵ Credentiebrieven, geloofsbrieven.

⁶ Toewak, een bedwelmende drank.

moeven, zullen door den Koopman ¹ daer over gestreft worden, alsoo sulke kraakelen maer ontstaen door koop en verkoop.

Wijders zoo eenige schepen quamen ende vervechen op 't Oord van d'Epude ² ofte Casike, ³ Pagga ⁴ als mede op de westen boord van landt aan Tanjongh van Gio ⁵ ende de Hollanders aldaer een ongeluck ofte resolster ⁶ overquamen, zullen die van 't Oord gehouden zijn, deselve in alle manieren te helpen ende te westeren.

Enige vrouwen lyber ende vrye wesende, dochtter ofte westeren, hun begeerden met de Holland^{er} in de huwelycken staat te lozen, salit toegelaten worden ⁷; soo yuandts vrouwen selte kinder en hun quamen te verloopen, sullen door den Cap^{ten} ende Oude gestraft worden.

Item soo eenige Moorse natie ⁸ bij de Hollanders quamen wach te loopen, zullen de Hollanders deselve wederom restitueren van gelycken zoo der eenige Christene quamen bij de Mooren te loopen, sullen de Mooren gehouden zijn, deselve wederom te rughe te brengen aan den toebehoorenden.

Chilly Partany ende alle d'Id^{en} van t landt van Siam, gelyc woordigh wesende, beslyten met 't Cap^{ten} Moor, ofte ⁹ van d'eenige eenige phetren meer quamen ende westeren van de Hollanders ende het gesels, dat te die van Siam westeren, hun wach behouven aan beide ofte eenige Hollanders docht westeren, ende het loopen houden ¹⁰.

Ten anderen zoo de Holland^{er} met die van Siam quamen, sullen anderen vande te treffen ende die van Siam niet westeren, ende

¹ De koopman van d'eenige der 2.

² Epude.

³ Casike.

⁴ Pagga.

⁵ Gio.

⁶ De resolster is een soort van storm die ontstaat door de botsing van twee schepen. Het is een zeer gevaarlijke toestand, omdat de schepen elkaar kunnen raken en zwaar beschadigd raken. In dit geval wordt bedoeld dat de Hollanders een resolster overquamen, wat betekent dat ze een storm overleefden.

⁷ Toegelaten.

⁸ De Moorse natie is een groep van mensen die in de regio van Siam woonde.

⁹ De Cap^{ten} Moor is de naam van de Nederlandse kapitein die de expeditie naar Siam leidde.

¹⁰ Het loopen houden.

¹¹ De wach behouven is een uitdrukking die betekent dat de Nederlanders de wach behielden, wat betekent dat ze de wach niet westeren, wat betekent dat ze de wach niet westeren.

dogh so die van Banda niet en verstaen tot pays, sullen de Hollanders hun getroost wezen etc^a.

Was onderteekent **Appolonius Schotte, Willem Jacobszoon, Jan Janszoon, Fr. van de Velde, ¹ Creijū v. Raemburg, Gregorius Cornelij.**

Nogh stontd onder dese namen geschreven :

Den jahoudt van voorschreven contract ons overtolekt ² wesende ende verstaen hebbende, annoveren, renoveren ende confirmeren wij t' allige in allen deele mits desen. Ju Jacatra ady 7° 7^{bar} A^o 1618. Was onderteekend **Jan Pieterszoon Coen.**

LX. AMBON.

19, 20 November en 23 December 1618. ³

De gouverneur van Ambon, Blooq, werd in Juli 1617 als sodanig vervangen door Van der Haghen, die daar bij den inlander „zeer wel gezien en bemind“ was. Hij werd echter in 1618 lid van den Raad van Indië en Herman van Speult volgde hem in de Ambon-kwartieren op. Met kracht handhaafde dese het gezag der Compagnie. Zóó trad hij op tegen den zeeroof en den menachenhandel van sommige dorpen op Klein-Ceram, Corams Noordkust, Bonoa, Kelang enz. en tuchtigde verschillende kampongs, wier bewoners dan ook het hoofd in den schoot legden. (Tiele, *Europoërs*, IX, bldz. 202—206).

Aangezien de menigvuldige klagten over de overgrote rooveryen van die van Bonoa, geaccompagneert met die van Assahoedi, ⁴ Hatapoeteh ⁵ ende Kelang, nog dagelyks augmenteren, zoo van onze onderdaanen, als van onze geassocieerden, waar over genoodzaakt zyn onze macht te verzamelen, ende dat te meer, overmits Kimelaha Sabadyn, ⁶ Stadhouder wegens den Koning van Ternate, onder wiens protectie, en bescherming, die van Bonoa, Assahoedi, Hatapoeteh, en Kelang staa, over verscheide onze aanklagten ons geen recht

¹ Vermoedelyk Adriaan van de Velde, die Scotte's opvolger werd. (Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. X.)

² Ook dit contract bv. was dus niet in het Nederlandsch opgemaakt.

³ Overgenomen uit Valentijn, *Ambon*, II, b, bldz. 41, v.

⁴ Op de Westkust van Klein-Ceram.

⁵ Hatapoetih op Kelang?

⁶ Opvolger van Bassi Frangi als stadhouder van Klein-Ceram. (Zie hiervóór bldz. 71 en Tiele, t. a. p., bldz. 264).

Boano ten andere zijde, de welke naar verscheide sessies in genade is aangenomen op naarovolgende conditien.

Eerstelijk is by den Luitenant Gouverneur voorsz. met hulpe van de bovengemelde Heeren ter neder gelegd, doot en te niete gedaan, met desistentie van alle vorige pretensien, zoo 't geene zedert de tyden van de Portugeesen op die van Boano hadden te pretenderen over zodanige rooveryen, van luiden ende goederen, als by die van Boano voorsz. zijn gecommitteerd, wel verstaande, dat die van Boano eerst ende vooral zullen restitueeren, alle zoodanige gevangenen, als zy 't zedert de tyden van de Portugeezen genomen hebben, welke verklaringe zy luiden zullen gehouden wezen te doen op haren Moshhâf, ende zal de restitutie geschieden in volgende manieren, te weten, dat zij de geene, die nog in leven ende in hare handen zijn, persoonlyk wederom zullen geven ende de geene, die overleden ofte buitens lands verkogt zyn, zullen zy vergoeden, voor een Orang Kaja 100 petolen, ende voor een slave 60 petolen, ende tot eene amende van hare begane faute beloven zy te betalen aan den Luitenant Gouverneur voorsz. 1800 petolen, ende daar en boven eene corcor van vier gadjos.¹

Mede beloofden die van Boano voorsz. van nu voortaan nog tot geenigen dage meer te rooven op eenige der voorsz. Heeren landen, luiden, ofte goederen, ende haar voorder te dragen, als goede en getrouwe geassocieerden toestaat.

Doch gemerkt by de voorsz. Heeren voor zeker gehouden werd, dat (naar 't gemein spreekwoord) de exter haar huppelen niet en zal agterwegen blyven (als wezende zy luiden van over ettelyke 100 jaaren gewoon, hun met rooven te erneeren)² waar over te bedugten staat, zy haar eerlang wederom zullen te buiten gaan, in welken gevallen de bovengemelde Heeren, onze onderdanen, ende geassocieerden, gezamenderhand beloven, ende zweeren, aan den Luitenant Gouverneur voorsz. op de eerste aanklagte hem te assisteren met alle hare magt, omme die van Boano ofte de contraventeurs van dezen geheel te destrueeren ende uit te roeien. Aldus gedaan, en besloten op de strand van Boano. Datum ut supra.

Op huden den 20 November 1618 zoo zyn ten beroepe van den

¹ Roeibanken. (Valentijn, *Ambon*, a, bldz. 153. Zie ook Van Hoëvell, *Ambonsch-Maleisch*, bldz. 23, sub voce „ngadjoe” en De Clereq, *Maleisch der Molukken*, bldz. 89.

² Onderhouden.

Voorzitter ...

Op ...

...

LXI. DJAKARTA.

19 Januari 1819.

De ...

Aasahoedi.

Aaschoed.

...

...

Op last van Coen hadden de onzen hunne loge te Djakarta versterkt en met een garnizoentje voorzien. Bemerkende, dat zijne positie daar niet veilig was, besloot hij den 22 October 1618, „met de versterking der loge voort te varen en haar tegen alle geweld in volkomen defensie te brengen.” Dit verbitterde Djakarta, dat — natuurlijk — niet wilde weten van een Nederlandsche sterkte in zijn stad — en het helde weder meer tot de Engelschen over. Thomas Dale, toen de leider der Engelsche politiek aan Java's kusten, wilde zich over de houding der Nederlanders op de Bandagroep tegen de Engelschen wreken en nam een Nederlandsch schip bij Bantam. Ook hier op Java dus openlijke vijandschap tusschen de beide Westersche natiën. Coen trad vijandig tegen de Engelschen in Djakarta op; verliet 30 December deze vestiging; raakte 2 Januari 1619 slaags met de Engelsche vloot en ging daarop naar het Oosten van den Archipel. Hij had de verdediging der Nederlandsche sterkte overgelaten aan Pieter van den Broecke. Zij werd belegerd door Engelschen en Djakatronen. Van den Broecke ging in op het denkbeeld van Djakrata om te onderhandelen en onderstaand contract werd gesloten. (Vgl. Tiele, *Europëers*, IX, bldz. 207—217; Van der Chijs, *Jakarta*, bldz. 66—89; De Jonge, *Opkomst*, IV, bldz. XLVII—LVI, LXXIX—XCVII; Van Deventer, *Nederlanders op Java*, I, bldz. 109.)

Nieuw accoordt ende bestandt, gemaect met den koninck van **Jacatra**, genaemt Wydyaeck Ramma ¹, ter eenre ende Pieter van den Broecke, command^r, ter andere zijde, wegens de voorgaende oorlogh tusschen hem ende de Generale Vereenigde Oostjndische Comp^e geresen, in ordre als volgt.

Eerstelijck zall den koninck voorschreven beloove, het voorgaende contract, bij de Gener' Pieter Both ende Gerrit Reynst geteekent ², in alles te onderhouden ende naer te komen als van [vóór?] desen geschiet is.

Ten tweede zal den Koninck gehouden wesen te gedoogen, dat ons fordt, welck hij seght tegens de voorgaende contracten getimnert te zijn, in effect als nu tegenwoordigh is zall blijven staen ter [terug?] komste van den H^r Gener' ³, zonder in die tijt daer-aen ijets meer te timmeren.

Ten derde niet toestaen, dat d'Engelsche hujsinge oftte logie soo naer ons fort sullen bouwen als voor desen geweest is, om alle ongenuechte voor te komen.

¹ Widjaja Krama.

² Zie hiervóór, n° XXXVIII en XLIX.

³ Gouverneur-Generaal, nl. Jan Pieterszoon Coen. Deze, in 1617 door de Bewindhebbers tot gouverneur-generaal benoemd, had nog wel niet deze hooge waardigheid aanvaard, maar wordt, ook door Van den Broecke in zijn manuscript journal, reeds „generael” genoemd.

Artijkelen geueord^t tusschen den coninek van **Jacatra**, den Ed^l H^r gener^l president, raedt ende cooplⁿ van de Engelsche Comp^t, trafiquerende inde Oostindien ter eender zyde ende den command^r capteyn ende coopluyden van de Nederlandsche Vereenighde Oostindische Comp^t int fordt Jacatra ter andere zyde, den 1° Februarij A^o 1619.

Ten ersten sullen den command^r capⁿ ende cooplⁿ van de Nederlandsche Vereenigde Oostindische Comp^t het fordt, volck, ammonitie van oorloge aen de voornaemde Engelsche overgeuen ende het gelt, de oopmanschappen, juwelen ende andere Comp^t goederen aen den koninck van Jacatra.

Dies sullen de voornaemde Engelse weler aen de Hollanders geuen een schip, daer voor van de comptanten, jegnwoerdigh int fordt zyde, zall betackt worden 2000 R^s van aghten. Het voorschreuen schip zall versorgt zyn met vier goede stucken, vyftigh musquets ende haer toebehooren, ses vaten kruidt ende vyff en twintigh pieken, oock met goede zeylen, ankers, cabells ende victualie voor ses maanden tijts met vrijgeley van lyf ende liberteyt om te gaen waer de Cost van Comandell ofte daer het hem zall gelieven, uytgeaomen Amboyna offte de Moluccos.

Sullen oock mede alle de Christenen int fordt zijde liber ende vrij zyn, van wat natie offte qualiteyt zij oock moghten wesen, ende sullen mogin met haer nytdragen alle 't geene haer partjeulierlijk toecomt, stoffen, kleederen ende in comptanten de somma van 6200 R^s van aghten. Daer en boven en sullen hare personen ende goederen transporteeren bij d'Engelsche aen d'Engelsche¹, sonder van de Javanen offte ymandt anders beschadigt te worden.

De Hollanders sullen gehouden wesen, tenen dagh merde onderteckeringh van desen nyt het fordt te vertracken ende de geete die mogh vgeleloopt zyn, sullen blyuen linnen het fordt, uytgesondert de Japannosen².

Ende die maghtigh zyn 't geweer te voeren, nu int fordt zyde, ende oock te geuargenen sullen belooven, van nu afl tot toecomende November 1619 geene wapenen tegen d'Engelsche natie te voeren ende zullen derhalven ontlasst worden ende vrijgestelt worden als d'andere, alle hetwelcke wy tot allen tijde met eide bevestiget.

¹ *Jarres Uten Van den Broeck* heeft: „toecomende van Java“

² Die in dienst waren van de Nederlanders. Dit is Nederlanders met naar Amboyn of de Moluccen vanden visscken, het indische land, dat niet een heere ontmacht was gevestigt.

Soolange de Hollanders ende hare goederen aan de Eylanden sullen zijn, aldaer door twee schepen beschermt worden tegen alle Javaelſe ende andere vyanden meer.

Ende als het ſchip, daarvan voorſeyt is, zall gereet zyn, 't welk binnen thien offfte vyffthien dagen gſchieden zall, zullen deſelve vertrecken ende outfangen van de Ed^{de} H^o generael St Thomas van Dale, Ridder ende gener^{al} van de Engellsche, vrij paſpoordt om te gaen naer de voornoemde Cuſte van Carmandell ende zullen te zee ende te lande vrij zyn van alle molesſtatie ende overlaſt van de Engelse voornoemt.

Van de Hollanders zullen gaen in oſtagie aan de Engelse ſchepen twaelf personen, totdat het fordt in handen van den voornoemden gener^{al} ende d'Engelse zall overgeleverdt en dít contract aan beijde zyde volklaen zyn.

Oock en zullen geen Javanen, zoo lange de Hollanders nog int fordt zyn, mogen daerbinnen komen, dan alleen de geene die van den Konneck werden gonden en dat niet boven de acht personen.

Weleke artykelen wij accorderen ende belooven waerachtelyk naer te komen. Soo waerlyck helpe ons Godt. Actum als boven jut fordt Jacatra ¹.

LXIII. BANTAM.

9 Februari 1619. ²

Zooals bekend is, is het verdrag van overgave van 31 Januari 1 Februari niet tot uitvoering gekomen en wel tengevolge van het optreden van Bantam. De inlandſche autoriteiten daar hadden reeds met beide oogen gezien, dat de Nederlanders zich in Djakarta hadden verſteekt, maar zagen evenwel gaarne, dat de Engelschen de Nederlandſche verſterking zouden gaan bezetten. Geen machtsuitbreiding van welke deze beide Europeeſche natien ook! Bantam trad nu op in de zaken van Djakarta, hetwelk als een leen van Bantam werd aangemeekt. Een aanzienlyke Bantamsche macht kwam voor Djakarta, vérdat de overgave feitelyk had plaats gevonden. Van de overgave kwam niets. Wel werden onderhandelingen begonnen tusſchen de onzen en Bantam. Onderſtaande voorwaarden werden ter eventuele bekrèftiging naar Bantam gezonden.

Vgl. Van der Chjjs, *Jakarta*, bldz. 103—114; De Jonge, *Oykonst*, IV, bldz. CVII—CX; Tiele, *Europeers*, bldz. 219—220; Van Deventer, *Nederlanders op Java*, bldz. 115 v. v.; *na journal van Van den Broecke*.

¹ In *Van den Broecke's journal* staat nog „Ondertjekomt by den konneck van Java, gewynpt Wijbruch Rama, Thomas Dael met sijnen Raedt, en die vant fact voornoemt”.

² In het *Contractboek*. — Van der Chjjs neemt het over „van een oud afschrift op de Alg. Sekretario te Batavia berustende.” (T. a. p., bldz. 215)

Artijkelen geeyst bij de Raden leggende jnt fordt **Jacatra**, op den eysch ende versoeck van den konnck van **Bantam** in forme als volgt.

Also d' Konnck ons afkyscht het fort voort¹, omt selve all te breken ende te raseren, sall hem t'selve bij ons overgeven ende in handen geleyvert worden, om daer mede te doen als hem sall gelieven, mits ons vergaunende de conditien vorders genummeert.

Herst voor all sall den Konnck gehouden zijn ons toe te zenden joncken, prauwen ende alles wat moghte nodigh zyn om ons ende onse govdren sonder schade ende verhinghinghe [in] te schepen ende naer Bantam te voeren, ende ons hier voor Jacatra onderwegen ofte op de rheeck, mitsgulers tot Bantam, te bevryden van alle overlust ende molestatie, die ons door de Engelsche ofte eenige andere moghte aegelaen worden.

Sullen wij mogen ook tot onser believen aldaer op de rheeck te leggen, aen landt overgaen ofte vertrecken, soo als de sake ende den tijt sall vereyschen ende dat, als voeren gesoght is, bevrydt van alle overlust ofte ongevaal ende sullen wij ons ook vervoegen bij ende mede jnt Urnsche² schiepken, den Konnck toebehoorende ende aldaer op de reede leggende, om onse joncken ende ons selfs daerom en omtrent te onthouden ende soo ons als dan noch yets moghte ontbreken, als verversinge ende andere behoefflyckheden, sall ons vergaunt worden, met gelt te mogen kopen; zoo zullen wij ook tot ons believen mogen aen landt komen ende van daer wider te schepen varen, wanneer het noodigh zall zyn, gelijk voor desen geschiedt is.

Dat alle het volck van wat natie zij zyn, als Holland³, Negros⁴, Japonnesen, getroude ende ongetroude, sullen mogen met ons tijt het fordt te vertrecken, in volle geweer, vliegende vaendell, brandende lonten ende alle hier toebehoorende bagagie, zonder van eenige Javanen gevisiteert ofte belett te worden.

Sullen wij mede tijt het fordt dragen, vrij ende onverhandert, alle de koopmanschappen ende comptanten, de Comp⁵ toebehoorende, mits dat den Konnck daarvan sall genieten een gerecht vierde part, namentlyck vyff en twintigh vant 100, ook mede tijt te voeren de helfte van alle het geschut, kruidt, kogels met

¹ Een der twee schepen van Dieppe, onder Charles de Nets en Augustin de Beaumen, was in 1617 van den vorst van Bantam verkocht (Tiele, *Europiers*, VIII, blz. 209, x).

² Wat onder Urnsen toen laer verstaan wordt, is mij niet recht dardelyk

alle resterende toebehoorte, ook alle de provisie, virtuale, mont-
kosten ende haer toebehoorte als watervaten ende andere dingen
daertoe noodigh, binnen 't fordt zynde.

Dat hier tot Jacatra, als het fordt zall overgeven zyn, zallen
mogen vrij ende liber blyven wonen 5 ofte 6 man, om te koopn
sack ende andere provisie, onse schepen ende volck nodigh zynde.
t' Comptoir tot Bantam sall gestelt worden in forme en vryheyt,
om met de Chinese ende andere natie te mogen negotieren, als
mede van 't desen geschiet ende een comptoir toebehoorende is.

Alle onse gevangenen, van hier vervoerd ², zullen losgelaten,
ontslagen ende vrij gestelt worden.

Tea laetsten sullen wij ook vermogen, eer van hier vertrocken,
onse joncken met haer cleynste geschut, bassen ende steenstukken [te]
versorgen tot defentie ende behuylp voer ende tegen die gaene, die
ons moghten molesteren; sullen ook geen Javamen meer aen hoordt
off in de logie mogen komen, dan als de Holland^{er} zells zallen
geheven, ook de joncken die op de rheede zyn liggende, naet
by ymandt anders dan door ons alleen bewaerdt werden.

Dit alles sal den koninck van Bantam ons met eede by den
Alleem ofte Mosall ende met syn zegelle ende handteeken be-
vestigen ende verserken, sonder argh offte list naar te komen ende
onderhanden. Dit doende, zall hem onse fortresse ende genoemde
in handen geleverd overgegeven worden. Actum int fordt Jacatra
9^e Februarj 1619.

LXIV. BANTAM.

11 Maart 1619. ³

De voorwaarden van 9 Februarij werden te Bantam niet bekrachtigd.
Bantam stelde meer besliste eischen van overgave der vestoeking,
alians van hare schutting. De Nederlanders handelen thans te Bantam;
den 27 Februarij werd het besluit genomen om jule pintoes tegen de
loydlose Javamen te bezenden, door sulcke middelen ons God verzoed
hal of zong verlossen mogte, soo lange het in vermingen was. Verders
onderhandelingen met Bantam lieften tot onderstaal onbetwistend.

Het verdere verloop der Djakatra'sche aanwesenheiden de verdragen der
Bantammers, welke hantzen leemden van Itjakatra met zyn gemest stelden

² Vgl. de Van der Gijp, *Jakarta*, III, 25.

³ Pieter Van den Broecke en de zijnen gingen op reis van Batavia met
Djakatra naar Bantam verzoed.

⁴ Int het Gebruikboek.

verdraven en de stichting van Batavia (30 Mei 1619) zijn bekend. (Vgl. Van der Chijs, *Jakarta*, bldz. 114, v. v.; De Jonge, *Opkomst*, IV, bldz. CX—CXIII; Tiele, *Europceers*, IX, bldz. 220—223, 226—227; Van Deventer, *Nederlanders op Java*, bldz. 118, v. v.)

Contract ende verbondt gemaceekt tusschen Zijne Maj^t den koninek van Bantam ende d'E. Gecommitteerde wegen de Vereenighde Nederlandsche Oostjndische Comp^e tegenwoordigh jut fordt op Jacatra.

Eerstelijck sall den koninek van Bantam gehouden wesen ende hem verbanden, ons ende d'onse, soo hier tot **Jacatra** als tot **Bantam** in de logie, te bevrijden voor alle overlaste ende geweld van juwoonderen allhier tot Bantam als der Engelse ende niet te gedoogen noch toe te laten, dat op ons tegenwoord¹ forth eenigh voorder geschut, t'zij door de Engelsche offte juwoonderen van Bantam en hier, geplant en gestelt sall worden, maer ter contrarie alle middelen van hostilteijten te voorkomen ende ons alltsamen, als vooren geseight is, voor alle moetwillige beschermen.

Ons sall ook alle liberteyt ende vrijheijt, soo hier als tot Bantam, vergundt werden omme opentlycken onsen handell als voor desen te mogen dryven ende profijyt van onse H^{ren} Meesteren te be-
traghten, latende ondertusschen ons fordt in esse, ¹ alst tegenwoordigh is. Ende tot meerder versekeringe van t'voorschreven, sall ons Sijne Maj^t tot onderpant als oostagiers hier in ons tegenwoordigh fordt beschreeken twee personen, te weten quaij Nebe, geseijt Laemoj ² ende Lanko Abdull Gallar offte den sabandar quiny agus Warga ³ in ziju plaats, ten tijde dat dit ons tegenwoordigh contract in allen deele effect magh sorteren ende naergekomen kan werden.

Hier en tegen sullen de gecomitteerde van d^e fordt gehouden wesen, geen Javanen te beschadigen offte tegen de juwoonderen eenige hostilteijt te gebruycken, ende ter acoumste van hunnen generacell offte eenige haerder schepen, waerinne hun zonder pyryckell van overlast der Engelse offte andere zoude kunnen embarqueren, de voorschreven sterecte te verlaten ende te raseeren. ⁴

Zall ook den Connek uit vrien wille ende niet in schijn van

¹ In wesen.

² Vgl. Van der Chijs, *Jakarta*, bldz. 115.

³ Kralu mas Warga of agoes Warga. (Van der Chijs, *Jakarta*, bldz. 125, v. 123.)

⁴ Men had in onze versieking blijkbaar de bedoeling, de zaken depende te houden tot Coens terugkomst.

contract vereerd ende toegesonden worden, te weten soo haest de voorschreven twee personen in ostagie sullen bekomen hebben, tzeroghte vierdepart van alle des Comp^e goederen int voorschreven fort berustende ofte naer taxatie desselvs de weerde van dien, als mede ter comste van den voorschreven gener^e ofte de schepen de volcomene helift van alle het groff geschut ende steenstukken.

Item tot voordere vriendschap ende eenigh¹ belooven ende zweeren wij ondergeschreven, den koninck van Bantam ende den zijnen voor alle geweld der Engelse ende sijner vyanden te bevryden ende des van noode zijnde hem in alles te assisteren ende tot meerder verskeringh van dit voorschreven sullen onse vrienden tot Bantam hun aldaer 200 langh onthouden, mits dat haer den handell van nu aff vergundt sall worden. Sullen ook de vrienden Hend^k Jansz. van Uffelen ende Direk Lamberts, voor desen van Zijn Maj^e herwaerts gesonden¹, hun opt spoedighste, soo haest alles volcomentlijk gecontracteerdt ende bij den Coninck onderteekent sall wesen, weder naer Bantam vervoegen, op dat alles met meerder sinceriteijt en sonder bedrogh naergekomen magh worden.

Dit alles hier voornoemt belooven ende zweeren jek, pangaran Arij Rana de Mengala² bij mijne konincklijke waerheijt ende wij, gecommitteerde present int fort op Jacatra, in alleen deden naerkomen, ende te versorgen dat alle naergekoomen zall werden. In kennisse der waerh¹ hebben hier van twee eender jhoudt laten schryven ende bejder met eijgener handen onderteekent, d'eene berustende onder mij, koninck³ van Bantam, ende d'ander onder ons, voorschreven gecommitteerde. Aldus gedaen zonder argh ofte list int fort Bat⁴ op Jacatra desen 11^e Meerdt A^o 1619. Was onderteekent **Pieter van Raey, Jan van Gorcum, Henrick Janszoon, A. G. Hullsebos, Jvert Hermauszoon, Van Uffele, J. Coetely, Abram Stricken, Hendrk Hermisen.**

¹ Vgl. over hen Van der Chijs, *Jakarta*, bldz 111, 114, 119, enz.

² Pangeran Aria Rana di Menggala, Bantam's rijksbestuurder. (Van Deventer, t. a. p., I, bldz 75.)

³ Dit komt niet overeen met de veronderstelde onderteekening van den Rijksbestuurder.

⁴ Van Raaij en de zijnen hadden het Nederlandsche fort den naam Batavia gegeven. (Volgens Van Deventer, t. a. p., bldz. 119, juist den 11 Maart, den datum dus van deze concept-overeenkomst. Vgl. De Jonge, *Oploomst*, IV, bldz. CXII.)

side may bee appointed to take true notice ther off, wherbye noe jealousie or difference may aryse to the discontinuance off our loues aend amijtie with another. Ffurthemore wee hould convenient, that iff eijther off us schall haue iusted all is ¹ cargason, both off goes ² vendable aend moneijes jn pepper, that then and not before te other haueinge a cargason off moneijes oll goes ³ or both, may aud shal be lauwfull for hune ⁴ tho employe the same for the pticulier accompt off his employers, provided that zee ⁵ giues notice tho the other ptye, that a just accompt be kept aparte.

Allsoe is requisite toreniers (?) considaracons, that neyther off us nor anye for us schall barganije, ⁶ buy or pcure for his avne pticulier Comp^e anije pepper out off anije jonck or prowe ⁷ what soeuer, wthin this riuer or road apptayninge or belonginge to Jambe without a joynt consent off both ptyes and iff anye shall be soe bought, to be equallije shared in hallues and w^{br} off eijther parthye schall breake or cause to be brooken anije off the forementioned agrements, shall bee held as a disturber off the comende ⁸ peace and bee referred tho the principals att Jacatra for his censure accordinglije.

LXVIII. KUST VAN KOBOMANDEL.

28 Augustus 1620. ⁹

Na de gebeurtenissen van 1612 (zie hiervoor, bldz. 100—104) hadden de Nederlanders zich in Pulicat staande gehouden, niettegenstaande de inlandsche autoriteiten zich niet in elk opzicht hielden aan het verdrag, den 12 December van dat jaar gesloten, niettegenstaande ook de tegenwerking der Portugeezen. Zóó werden de kosten van het opbouwen der „begonnen fortresse” ten slotte door de O. I. C. zelve gedragen. Maar zij wérd voltooid (1613) en met een garnizoen voorzien. Echter was het niet zonder groote moeilijkheden, dat het pleit werd gewonnen en „extraordinaire onredelijke schenckagie” kon niet worden gespaard. De moeilijkheden werden vermeerderd door de onophoudelijke binnenlandsche twisten

-
- ¹ Its.
  - ² Goods?
  - ³ And goods?
  - ⁴ Him?
  - ⁵ He?
  - ⁶ Bargain.
  - ⁷ Prahoe, prauw.
  - ⁸ Common?
  - ⁹ Uit het Contractboek.

onder de inlandsche aanzienlijken, niet in toom gehouden door een krachtig centraal bestuur. Een deel van hen trok partij tegen de onzen en het kwam tot vijandeligheden, welke de O. I. C. gelsukkig te boven kwam. Het belang van dit centrum van handel werd steeds meer door de onzen ingezien; vooral de buskede Kustdoeken, zoo gewild in den Maloeschen Archipel, kwamen diâr ter markt van de verschallende doelen van de Kust van Koromandel en elders en waren in die dagen voor onze compagnie van groote betekenis. Ook de Engelsen kwamen er handelsrijzen. (Vgl. Van Dijk, *Wenner van Bencoen*, blz. 27—46, Foster, *Madras*, 1, 2, f.; W. W. Hunter, *History of British India*, 1, p. 277, 263.)

Contract gemaekt door Jterragie,¹ heer over de Ommelanden van **Pallacatta**, ter eere ende Assly Patent Graa ende Hegie Chitty ter andere zijde voor den tijl van drie jaren, jngaende den 28^{en} Augustus A^o 1620 over gouverne deser stadt Pallacatta als 't luidt, daer onder sortierende.²

Credentie brieff door Jnterragie aan d'onse gegeven, slaende op 't voorgaende accoordt, den 28^{en} Augustus 1620.

Jek Gouver Jnterragie, die over 10 Jentjsehe³ mijlen landts gouvernere, hebbe dese brief van credentie gegeven an den capitayn moer der Hollanders. Alsoo jek omtrent Pallacatta was gekomen wegen de visadates,⁴ ben ook mit fardt bij den Capytayn Moer gekomen ende alles dat voor desen tijt was gepasseert⁵ met den anderen afdeligen; ende oncht Pederage⁶ niet naar behooren met mij heeft gehandelt, soo heeft den capitayn moer voorn⁷ den voorschreven Pederage mij doen visiteren,⁸ derhalven jek hem door tusschenspreken van de Capytayn de visie⁹ hebben laten behouden, nits dat hem voortien sall dragen ende gouverneren in de stadt als ten tijde van Olayana⁹ ende jut luidt daer de visie over heeft

¹ Vgl. van den Veld Dijk, 1, p. 30. Hij was nog stadhouder der landers van de onzer elkander staende cartipatale binnenlandsche wateren.

² Deze overeenkomst kon de wettigen, omdat zij voor ons van geen belang is. Wel moet ik het hier onbestemd verbaarsen.

³ Het vermoedelijk resultaat van de afrekening van het woord is afgeleid van het Portugese woord „cento“ = Honderd, vermenigvuldigd met de inlandse bewoners van Visscherijke. Vgl. de plaatsen bij *Hobson-Jobson*, p. 280.

⁴ Portugese woord „visadates“ = expediteurs. De betekenis is niet duidelijk.

⁵ Vgl. Van Dijk, *Wenner van Bencoen*, blz. 30. Er waren vijandige steden geweest tusschen hen en de O. I. C.

⁶ Een der visadates in Pallacatta.

⁷ Visadaten.

⁸ De ontekenen, waerby er in ons verband is mij niet volkomen duidelijk.

⁹ Zie de zucht Uitz. 101, no. 16.

naer oude costuijme ende gebruycke. Dit alles hebbe vergunt een Pederagie. Dies heeft den voornoemde cap^t maer ook toegelaten, dat [ik] ¹ eenigh volck tot vijsie in de stadt sall laeten, ende sall desen so linge van valido ² wesen als Pederagie het boven geschreven sall onderhouden; ende soo yets in de stadt offte landt daertegens doet, sall den Capiteyn Maer mijn en mijne gerechtigheit maintaineren ende Pederagie niet assisteren. Haven de voornoemde Pederagie sall ook geen ander vryadoor daar in de stadt laten wesen.

Ede jagevalle eenige vyanden op 't fordt ³ offte op de stadt yets attentereen, beloove ick de selve met alle mijn maght te beschermen ende te assisteren. Desen van geloove hebbe ick gegeven. Was onderteykent **S. v. D. A. P.** (⁴) met de name van zijnen ⁵ Godt.

LXIX. BANDA.

Maart 1621? *

De gebeurtenissen op de Banda-eilanden volgden den weg, die tot het bittere ende zuide leiden, zonder dat de telkens gesloten verdragen en overeenkomsten daarin duurzame verbetering ten goede brachten (Zie hiervóór, 17 LI, LIV, LVII). De toestand werd verergerd, als de Bandateezen kans zagen, de muskatenen aan andere handelaars te verkoopen: Europeesche of nlandsche. Zij brak Slaman (hiervóór, 17 LVII) in 't begin van 1620 met de Compagnie. (Tiele, *Europeers*, IX, bladz 235.) Toen nu Coen in Januarij 1621 zijn bekenen oodlogtocht naar de ongelukkige eilandengroep ondernam en daar toschep op taal dan oot, werden Slaman en andere streken gedwongen, het land in dien schoot te leggen. (Van der Gijp, *Banda-eilanden*, bladz 119, xv; Tiele, *Banestaffen*, I, bladz XLII, xv, 272, xv; *Europeers*, IX, bladz 252, xv.) Niet onwaarschijnlijk, al is het niet zeker, is onderstaand contract teem met **Slaman** en eenige andere streken van **Groot-Banda** en **Rosengain** gesloten.

Volghen d'artikelen, die syluyden ons Lehaft hebben, als volcht

1. Dat sy alsamen sullen sweeren ende bekennen de Ed. Mog.

* Dat deze afslissing de juist is, blijkt uit een ander exemplaar van deze overeenkomst, welke in 't Comptenboek voorkomt sub dato 28 Aug. 1621, een blijkbaar lateren datum.

¹ Porensoech = van kracht.

² Het jaar Geldruik.

³ In het ander exemplaar staat: „S. v. D. S. P.“ De verklaring daarvan luidt: „Hier kan ik niet geven.“

⁴ In het ander exemplaar: „van den Godt.“

⁵ Overgenomen uit Van der Gijp, *Banda-eilanden*, bladz 154.

Heeren Staeten ende Synne princelycke Excell. voor haer ende haerder maecmelinghen hoofd ende heeren, beloovende deselve in aller getrouwichheit (sonder eenighe listicheit) te dienen, alsoeck mede aen den Gouverneur, die van den Generaal ¹ hier in synne plaetse gelaeten sal worden, ofte oock die hier by den Gouverneur in synne plaetse gestelt soude moghen worden.

2. Dat se haer lant mette casteelen ende vruchten geven in handen van den Generael, gelijk sy oock by deesen waerelycken (sonder eenigh bedroch) in synne handen geven, sonder dat iemand anders daarop iets sal hebben te pretendeeren, bekennde hiermede de Ed. Mog. Heeren Staeten ende synne Princelycke Excell., ende geene anderen voor haere hoofd ende wettelycke Heeren.

3. Tot een erkentnisse van dien sullen sy haeren heere betaelen de thienden van alle haere vruchten.

4. Sullen haere vruchten nergens te koop brenghen als op Neyra ende Poullnay aen de coopliden aldaer; sullen oock leverbaer goet moeten leveren.

5. Sullen oock geen sterecten moghen maecken, maar sullen gehouden wesen op 't strang te commen wonen. ²

6. Indien den Gouverneur van Banda eenighe hulpe van doene heeft, (sy in oorloghe oft int maecken van sterecten, sullen hem (soo veele mogelycke) terstont helpen, doch dat volgens de belofte haer gedaen. ³

7. Sy en sullen selve geen recht moghen doen, maar, alsser iet voorvalt, sullen den Gouverneur aandienen, dewelcke dan mette Orangcays van 't land de saecke sal affdoen.

8. Son beloven ende sweeren sy, haer te houden tegens ⁴ haeren heere, gelyck een goede ende oprechte gemeynte betsem, ende sonder eenighe list naer te commen alle de ordonnantiën ende geboden, die hy hen geven soude.

9. Dat alles sweeren sy luyden niet alleen voor haar selven, meer voor alle de gene, die op haer lant sullen commen wonen, beloovende oock te helpen, dattet van andere naergecommen soude worden, ende te helpen straffen, die daertegens sullen comen te doen.

¹ Gouverneur-generaal.

² Het meer door de onzen gebruikte middel, om de inlanders gemakkelijker onder bedwang te houden

³ Deze laatste zinsede is mij niet duidelyk.

⁴ Ten aanzien van, tegenover

LXX. BANDA.

9 Mei 1621. ¹

Hoe óók poeloe Roen sich aan den wil van Coen onderwierp, is bekend uit de bij het voorgaande contract aangehaalde bronnen en literatuur, waar ook zijn behandeld de bloedige gebeurtenissen gedurende en ná het sluiten dezer contracten van Maart en Mei 1621.

Jan Pieterss. Coen, Gouverneur Generaal, wegen de hooge Mogende Heeren Staten Generaal, sijne princelijcke Excellentie, prince van Orange etc. ende Heeren bewinthebberen der Generale Oost-Indische Comp^o der Vereenichde Nederlanden in Indien,

die van Puloron in genade aengenomen hebbende, heeft haar vergunt opt selvige eylant te mogen blijven woonen op naer volgende conditien.

In den eersten, dat d'Orangeays ende Overhooffden vant eylant Puloron sullen beloven ende sweeren, gelijk sij bij desen uyt den naem ende van wegen de gantsche gemeente op haeren Moessal alle te samen ende elck van hun int byzonder beloven ende sweren voor haer ende haere nacomelingen, de Hoge Mogende Heeren Staten Generael ende sijn Excell. Prince van Orange etc. ende de Heeren Bewinthebberen der Generale Oost-Indische Compagnie van de Vereenichde Nederlanden voor haere Souveraine ende gebiedende Heeren t'erkennen, gehouw ende getrouw te sijn, gelijk mede den Heer Gouverneur Generaal, sijnen Luitenant Gouverneur alhier residentende ² ofte andere gesubstitueerde overhooffden ende dat alle haer E. ordonnantien nacomen sullen.

Sullen dien volgende de voorsz. Orangeayen ende Overhooffden van Puloron verclaeren dat sij 't eylandt genoempt Puloron, stercken, steden ende vruchten vandien, gelijk die van Slamma, Wayer, Demmer, Comber ende Rossangijn gedaen hebben ³ van haere voornoemde plaatsen, nenden Hl. Heer Gouverneur Generael suyer ende daerop niemant iets heeft te pretenderen, sinceerlijck sonder arch ofte list overgegeven ende opgedragen hebben voor haer ende haere naercomelingen, gelijk sij tselve eylant ter goeder trouwen opdragen ende overgeven mits desen. Dat sij dienvolgende geen ander princen off potentaten erckennen off houden voor haere Souveraine gebiedende

¹ Overgenomen uit Tiele, *Bouwstoffen*, I, bladz. 294—296.

² M. a. w. onze gouverneur van Banda.

³ Zie het voorgaande contract.

ende wettige Heeren als de Hooge Mogende Heeren Staten Generael der Vereenighde Nederlanden ende haere gesubstitueerde over dese eylanden.

Sullen in erkennisse aen haeren Heere den tienden in alle de vruchten die voornoemde eyland Pouloron opbringt betaelen.

Sullen alle de nooten ende foulie wel geconditioneert op Poulouay oft Nera te coop brengen aende geene die van wegen den Gouverneur daertoe gesteld sijn ende aen andere geene vercoopen moghen.

Sullen geen versterkinge mogen maecken ende beneden t'geberechte blijven wonen.

De Gouverneur, vant landt eenige assistentie van noden hebbande t'sij ten oorloge off fortificatie in deze landen, sullen de voorsz. onderdanen gehouden wesen datelijck soo veel doenlijk t'assisteeren.

Sullen niet vermogen justitie t' zij int civil off crimineel t'exercieren, maar sullen aenden Gouverneur voorsz. recht versoecken, die ten overstaan van d' Orancays van d^e eylandt alle voorvallende saecken sal decideren.

Sullen voorder beloven ende sweren, dat sij haer in alles tegen haere voorsz. bescherm ende gebiedende Heeren als goede ende getrouwe onderdanen toestaan, dragen, dese ende haerer E. ofte haerer E. gesubstitueerde statuten ende ordonnantien sonder venich tegenseggen ofte wederspannicheyt sullen nennemen ende in alles naercomen, t'welck de voorsz. Orangeayen ende overkooftden beloven ende sweren sullen, niet alleen elck voor haer selven, maar oock te helpen bevoorderen dat het bij andere onderhouden werde, ende de Gouverneur t'assisteren, de contriventeurs vandien te straffen.

Tuircoude vant welcke d'Orancayen ende alle die op Pouloron wonen ofte inermals souden mogen comen wonen dese voorsz. articulen hebben beswooren t' onderhouden ende naer te comen ende hebben oversulcx dese met eygen handen onderteekent.

Int schip Nieuw Hollandia, leggende in d'eylanden Banda, adij 9 May A^o 1621.

(Volgen de onderteekeningen in Arabische karakters.)

Dit is een schrift van de Orangeayas van **Poulou Ay**¹ ende **Poulou Run** aen de Generael, den welken Godt de Heere seggen wil tot alle plaetsen.

¹ Een groot deel der bewoners van Ai waren naar Roem gevlucht na de verovering van Ai door Lam in 1616. (Vgl. contract LI; Tiele, *Europëers*, III, 178.)

Voorders bidden wij aen den Generael om dese acht artikjelen te onderhouden opdat daer geen twist meer en ontsta, want alreede alle de Orangcayas van gantsch Banda sijn met den Generael geacordeert, het gantsche lant van Banda te geven aen den Prince van Hollant in handen van den Generael. Also hebben oock gedaen alle de Orangcayas van Poulou Ay ende Poulou Run, ende hebben het lant van Poulou Run gegeven aen den Prince van Hollant in handen van den Generael. Daerom bidden wij altsamen aen den Generael te willen beloven dese acht artikjelen te doen achtervolgen, opdat hier nae geenen twist meer en ontsta, opdat oock den Prince van Hollant een Heere blijve over t'gantsche lant van Banda, soo lange de werelt staet; bidden derhalve altsamen aen den Generael het voorgaende ¹ ons te willen beloven.

Eerstelyck onse ² religie, datse ons geen over[last] in onse religie en doen, mer dat wij volgens onse religie mogen leven ende de Hollanders volgens de hare.

Ten tweeden dat niemant aen ons vrou en kinderen overlast en doe.

Ten derden dat niemant in iemaats huys en come om quiet te doen.

Ten vierden dat niemant onverdiend geslagen en werde; indien de Bandanesen, ³ datse met recht gestraft werden.

Ten vijften dat niemant het sijne ontrooft en werde tegen zijnen danck.

Ten sesten dat niemant gedwongen en werde tot eenich werck, want wij altsamen tot sulcken werck niet gewent en sijn.

Ten sevensten en laet ons niet ter oorloge brengen in andere landen mer indien eenige vijant in Banda comt, soo sullen wij met de Bandanesen ⁴ t'samen met de Hollanders de vijanden tegenstaen.

Ten achtsten indien eenige Bandanesen bij de Hollanders quamen loopen, datse die sullen wedergeven, ofte indien eenige Hollanders bij de Bandanesen quamen datse die oock sullen wederleveren, opdat (5) daernaer geen twist meer en ontsta ende geen misbruycken meer en geschieden tusschen de Bandanesen ende Hollanders, opdat den

¹ Natuurlyk een schryffent voor: „volgende“.

² Van der Uys, t a p., blz. 129, noot 3, teekent hierbij aan: „De voorwaarden hebben kennelyk een Bandanesen, geen Nederlandschen oorsprong“. Al weder een bewijs, dat de Bandanesen wel degelyk wisten wat zij onder teeken den (Vgl. *Maarséén*, bldz. 25, noot 1) Trouwens, beide documenten zyn ook in 't Maliesch opgemaakt. Zie hierachter, blz. 166-170.

³ Hier is blykbaar iets uitgevallen, maar de bedoeling is op te maken uit den Malieschen tekst: „De, indien een Bandanees straf verdient, die straf te behouden berandslaging worde opgelegd“.

⁴ Bewoners van Groot Banda: is hiermede vermoedelyk gemeend.

Generael volcomelijck het laet van Banda noch goet doet, soo lange de weerd staat, opdat den name des Heeren Generaels noch verhoert werden in allen plaatsen, soo wel inde landen havenswirts als landenswirts gelegen. Dat oock desen handel des Generaels niet verbroken en werde, so lange de weerd staat. Dit hebben wij altsamen dat ons den Generael belove, want de misbruycken van dese acht artijckelen en connen wij niet drigen ¹ ende daer soude twist wt ontsien tusschen de Bandalesen ende Hollanders.

Daerom geven wij altsamen met reynder herten te kennen aan den Generael, want wij hebben gehoort het gebot ende wils des Generaels om Plant Banda te onderhouden soo lange de weerd staat. Ende indien de Generael noch sulx begeert, wij begeerten ons oock duysentfout ende van herten, gelyck den Generael wil. Daerom hebben wij aenden Generael dat dese acht artijckelen niet overtreeden en werden opdat de genechdoentige ende oprechticheyt van den Generael over den gantschen werthboden mogen gehoert worden ende alle landen zijn woort mogen volgen. Dit selve weet den Generael wil, maer om dat wij zyn van herten zyn, soo helpen wij het den Generael alleen geducken, want onse oprechticheyt is bij de menschen vergaten, alleen en heeft se Godt niet vergaten. Wat valter echter nu meer te beratslagen bij den Generael ons aengaende? De daet des Generaels bebrecht ons duysentfout dat hij het laet Banda onderhouden wil. Daerom geven wij hieren altsamen lit aenden Generael met reynder herten te kennen ende hebben den Generael, dese acht artijckelen te ontsien, opdat de handeling des Generaels mogen bestendich blijven tot in ewichheit, soo lange de weerd staat.

Voorter inden den Generael onse aler beide aentzint van dese acht artijckelen, soo verzoeken wij daerom ons schrift van den Generael om voor ons te handlen, verzoeken wij den Generael wylginge ende een ander Generael quame ende dat de handelingen van desen Generael niet overtreeden en worden, verzoeken onse voor eenigen tijt. Daerom hebben wij altsamen van den Generael dat hij dit belove opdat geen spant meer en geschiede. Dit altsamen, wat wil den den Generael meer verzoeken, als het niet van Banda te verzoeken, want het recht van Banda is om in des Generaels handen, altsamen staat het Capten, Geven ons den Generael in bevelen van den Compagnie van Phlois sy ende Phlois van

¹ De Meesteren zagen niet toe, dat in de Compagnie te de 9 personen verbleef. Daarom wij ons drigen.

raeckende dese acht artijkelen aengenomen hebbende, niemant en mach dan meer des Generaels geboden verbreecken ofte omstooten. Aldus gedaen in 't schip Nieuw Hollandia desen 9^{en} Mey a^o 1621.

Voorders dese acht artijkelen heeft den Generael aenden Orangcayas van Poulou ay ende Poulou run met trouwe beloften gegunt; niemant machse verbreken; alle de Gouverneurs van Banda off eenige andere sullen volgen dese acht artijkelen, gelijkse den Generael belooft heeft, geen andere en mogen de selve ook overtreden want den Generael heeft het belooft aen alle de Orangcayas van Poulou ay ende Poulou run. Actum als boven.

J. P. Coen.

Hieronder volgt de Maleische tekst der beide bovenstaande stukken.

Jan Pietersz. Coen, Gouvernador Generael deri pada prince Orange, dengan orang caya caya sacalien deri negri Hollande, souda bri ampon pada orang Poulou-run, lagi souda cassie padanja doudoe de negrinja Poulou run, tatapi deanja tourut paracara ini jang comedien.

Sa paracarra orang caya caya lagi nang sjappa ¹ capalla deri negri Poulou Run djandji lagi basompa deri pada diaor: ² pounja rijjat sacalien pada deanja pounja Mousappa samoa sama, lagi saorang pada dia sendiri, djandji lagi basompa macca diaor: mengaco orang besar besar itou, jang pagang segalla negri Hollande pounja houcom lagi prince Orange menjadi diaorang lagi tjoutsjounja pounja tuan lagi capella, jangan boat barang boudi attau mosselehat padanja, tatapi lalajani padanja baibaic, begitou lagi pada Gouvernador jang ganti pada Gnael desini, lagi tinghal sacaran desini de tanna Bandan, attau capalla lain jang jadi tarou deri gouvernador itou, attau ganti dia, lagi tourut samoa jang diaor: souro menouro.

Orang caija caija lagi capalla samoa de Poulou-run bri dalam tangan Generael tanna Poulou run dengan cottanja sacalien, lagi segalla boanja, septi orang Selammon, Waijar, Oundinner, Comber daen Rossangtju souda boat daulou. Macca itou jadi songho songho, boucan dengan barang mosselehat, lagi barang orang lain tida bole minta satou satou deri negri itou, hanja boucan diaor: djandji itou

¹ Siapa.

² Diaorang.

pada diaorang sendiri, tatapi lagi pada diaor: pouuja tjoutsjou, begitou seperti diaorang bri songho songho, lagi dengan hati tjoutsji negri ini padanja, dengan sourat ini, macca begitou diaorang tida kenal barang orang lain menjadi capalanja attau tuanja jang halal, melaincan orang besar besar jang pagang Hollande pouuja houcom, attau orang itou jang souda tarou desini berganti deanja.

Agar caliattan baibaic macca diaor: kenal tuanja, diaor: bri pada diaorang deri segalla boanja, jang tanna Poulou-run bri, deri sapoulou satou.

Diaor: bava bonga palla samua de Nera ca de Poulou Aij aken djuwal pada nang sjappa souda jadi tarou desanna deri pada Gouvernador memblican: hanja jangan diaor: bava bon jang tida baic, lagi jangan diaor: djuwal acan pada orang lain.

Diaorang tida bole boat barang cotta lagi, hanja doudoc de bava de panja ¹ joug. Djicalou Gouvernador de Bandan tsjinta barang touloug de prang pon baic, boat cotta pon baic de negri Bandan ini, diaorang sangat touloug padanja, lagi tourut dia pouuja prenta, begitou jouga septi diaor: dapat lagi septi souda jadi cassie padanja.

Diaorang tide bole boat barang houcom sendiri, hanja manacalla satou satou jadi tsjidera, diaorang minta houcom pada Gouvernador, jang comedien bitsjara dengan orang caija caija deri poulou itou, lagi demikien diaorang houcom segalla barang barang.

Diaorang lagi djandji daen basompa macca diaor: mau boat samoa paracarra capada tuanja, septi patout pada raijat jang baic lagi adil, tourut baibau (jangau nacalboudi) pada dia pouuja prenta attau sabda deri orang itou jang souda jadi tarou berganti diaorang.

Samoa itou orang caya caija lagi capalla de negri djandji lagi basompa, boucan jouga pada diaorang sendiri hanja lagi diaor: mau touloug macca orang lain pon boat begitou, lagi pon touloug pada Gouvernador berhoucom pada jang sjappa tida mau tourut samoa itou.

Agar catouwan, ² samoa itou orang caija caija lagi capalla sacalien deri negri Poulou-run souda basompa tourut samoa paracarra itou, boucan jouga diaorang sendiri, hanja orang samoa jang doudoc de Poulou-run attau jang comedien datan, doudoc desanna, tagal itou diaorang souda batandacan sourat ini dengan tanganja sendiri.

¹ Pontjak?

² Ketahoosan.

Souda jadi de cappel Hollandia, jang souda berlabo de Banda, dalam boulan Mey hari jang casembila dalam tauwon 1621.

Ini soulat segalla orang caija caija Poulou Ay daen Poulou-run, datang pada Generael jang de paliharacan Allah pada sacalien tempat.

Adapon comedien deri itou, kita sacalien minta pada Generael, aken berboattan jang delapan paracarra itou, suppaija jangan jadi fitena comedien lagi, carna bawa tella segalla orang caija sacalien tana Bandan berdjandji dengan Gnael, membriscan tanna Bandan sacalien pada prince Hollande dalam tangan Generael dengan segalla orang caija caija Poulou-run pon demikian lagi membriacan tanna Poulou-run pada prince Hollande dalam tangan Generael jouga. Sebab itoula, macca kita sacalien minta djandji pada Gnael aken berboattan jang dualapan paracarra itou suppaija jangan jadi fitena comedien lagi, suppaye namma (?) tana Bandan itou de pagang ole prince Hollande, sampey dounja binassa jouga, adapon jang pertama kita sacalien minta djandji pada Generael.

Saparacarra agama kita, jangan dia haribiroucanja barang berboattan agama kita, melaincan kita sacalien doudoc dengan agamma kita, orang Hollande pon doudoc dengan agammaja.

Cadua paracarra jangan haribiron pada anac bini orang.

Catiga paracarra jangan massoc pada rouma orang dengan berboattan djahat.

Ca ampat paracarra jangan memoucol orang dengan tiada salla, djicalou salla orang Bandan, melaincan dengan bitsjara jouga.

Calima paracarra jangan merampas pounja orang dengan tiada souca.

Ca anam paracarra jangan scassat pada orang dengan barang cardja, carna kita sacalien tida beassa pada berboattan jang demikien itou.

Catoudjou paracarra jangan dibava kita prang pada negri lain, melaincan djica barang adda mouso datan de negri Bandan, macca kita sama samma orang Bandan dengan orang Hollande melawan mouso itou.

Cadelapan paracarra, djica orang Bandan lari pada orang Hollande, melaincan dia poulangean jouga, attau orang Hollande lari pada orang Bandan, melaincain dia poulangean jouga, suppaija jangan jadi fitena comedien lagi, daen jangan jadi bersallahan antara orang Bandan dengan orang Hollande, suppaye sempourna bacardjahan Generael menbaiki tana Bandan, sampey dounja binassa jouga, suppaija mosohour nama Generael pada barang sacalien

tampat, de hava angin lagi, deatas angin; jangan beroula lagi sampey douja binassa jouga bacardjahan General sacara. Itoula kita sacalien minta djandji pada General, carna berboattan delapan paracarra itou, tiada dapat kita sacalien tanghong padanja, melainan jadi fitna jouga antara orang Bandan dengan orang Hollande.

Sebab itoula maca kita sacalien membri tau pada General dengan hati kita tsjoutsji, carna kita sacalien tella meningor sabda General acan sacara ini ija hendac membaiki tauna Bandan sampey douja binassa jouga. Adapon sacali cahendac General demikian, kita sacalien pon hendac saribou seali dengan souca, septi cahendac General lagi; sebab itoula maca kita minta djandji pada General akan berboattan jang delapan paracarra itou, jangan moagardacan dia, suppa ja sempurna bacardjan General sampey endangran pada sacalien alam akan adil nama General, suppa ja barang ingri iet cantanja. Itoupon kiraja General tella sonda mengatouwi, tatapi sebab kita dengan hati tsjoutsji, maca kita sacalien membri ingat pada General jouga, carna lahouwa kita sacalien manusia ini adla jouga lepa, melainan Allah ta allah jouga tida loup. Itoupon manna lebi bisyara General jouga deripada kita sacalien, saribouwali souca pada bacardjahan General, sacara hendac baiki tauna Bandan, sebab itoula maca kita sacalien bri tau pada General dengan hati kita sacalien tsjoutsji, maca kita minta pada General akan berboattan jang delapan paracarra itou, suppa ja asal bacardjahan General lama lamanja sampey douja binassa jouga.

Adapon djandji General trima pada mentahan kita sacalien pada berboattan delapan paracarra itou, kita sacalien minta socrat pada General, suppa ja kita sacalien pagang, tant General janglang, carna datang General jang lain lagi, suppa ja jangan melahouwi penta General, tant jadi fitna lagi, sebab itoula maca kita sacalien minta djandji pada General, suppa ja jangan jadi beradilahan lagi, itou pon melainan manna lebi bisyara General jouga, akan membacri tauna Bandan, carna lamunan tauna Bandan itou sacara deatas tangon General sonda, melainan atas penta General jouga, manna sonda tauna trima djandji orang atau orang Penta Ay Coen Bandan-Itou nara berboattan delapan paracarra itou, tiada lepat orang lain lepatada pada penta Coen lagi. Seali jadi deatas suppa Hollande dalam bandan Moq, itou moq moat-bilan. Jilid no. 1021.

Adapon jang djandji delapan paracarra itou sonda General itou, jangan djandji berboattan pada orang atau orang sonda Penta-Ay

daen Poulou Run, tiada dapat orang lain berouba lagi, barang Gouvernador jang dari Bandan attan Gouvernador jang lain tourut jouga septi djandji (Generael pada berboattan delapan paracarra itou, tiada dapat orang lain mengardjacan bacardjahan itoe lagi, carna Generael souda bri djandji dengan segalla orang caja caja Poulou-Aij daen Poulou-Run.

J. P. Coen.

LXXI. AMBON.

7 Juni 1621.¹

De gouverneur Van Speult had geen gemakkelijke taak op de Ambon-groep. Niet alleen, dat het gezag der Compagnie en haar handelsstatkunde — die de Amboneezen uitsluiten wilde van de commercie met andere vreemdelingen, b.v. met de Engelschen — steeds meer ontvreedenheid teweeg brachten onder de inheemsche bewoners dier eilanden; maar ook (en niet het minst) werkte de houding der Ternatanen mede, om de toestanden minder bevredigend te doen zijn. De sultan van Ternate en zijne vertegenwoordigers op de Ambon-eilanden begrepen zeer goed, dat de meerdere machts- en invloedontwikkeling der Nederlanders dáár te hunnen nadeele moest komen en betwistten a. a. de rechten der O. I. C. op sommige dorpen. Vooral Hidajat of Daja — een aanzienlijk Ternataan² — is in de jaren van Van Speult de leider der anti-Nederlandsche elementen. Ook het optreden van den Nederlandschen gouverneur tegen den Islam werkte in de richting van vijandschap en zelfs de kapitein Hitoe werd hierdoor onvriendelijker gestemd.

Toen nu minder gunstige berichten over de positie der Nederlanders te Djakarta Ambon bereikten en daarmede de hoop op tusschenkomst der Engelschen mée sprak, nam de onrust grooter en ernstiger verhoudingen aan. De wapenen deden zich alweer spoedig gelden. Een kontering kwam natuurlijk weder na de verovering door ons van Djakarta en het terugtrekken, voor het oogenblik, van de Engelschen. Toen nu Coen, na zijn optreden op de Banda-eilanden, in Mei 1621 op Ambon kwam, kon hij daar gemakkelijk de leiders naar zijn zin zetten en hunne meer of minder ondergeschikte verhouding tot de Compagnie door hen doen bekennen en bevestigen. (Vgl. hiervóór verschillende contracten met de Ambon-eilanden.) Dit gebeurde in eenige bijeenkomsten in het kasteel Victoria van 1—7 Juni 1621, onder leiding van den Gouverneur-Generaal gehouden. (Vgl. Tiele, *Europëers*, IX, bldz. 262—263; *Bouwstoffen*, I,

¹ Overgenomen uit Valentijn, II, b, blz. 50, v.

² Hij werd de opvolger van Sabadin (die in 1619 overleed) als stadhouder van Klein-Ceram. (Vgl. hiervóór, bldz. 142, noot 8; Tiele, *Europëers*, IX, bldz. 264; Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. XLVII, 264, 269, v. enz.) Reeds vóór Sabadins dood nam hij op de Ambon-eilanden een plaats in de verhoudingen in, niet zonder beteekenis. (*Bouwstoffen*, I, 226, enz.)

de XLVII. 241—247; Valentijn, II, 6, bl. 45—51. Het resultaat der besprekingen is neergelegd in onderstaande besprekingen, ke aktes, welke en verband met die besprekingen doet zien den omvang van het Nederlandsch gezag in die streken¹ in 1621.

De Ed. Heer Jan Pietersson Coen, Gouverneur-Generaal, van wegen de Ed. hoog Mogende Heeren Staten Generaal, zyn Excellentie, Mauritius, Prince van Orangie, Grave van Nassau enz., de Heeren Bewindhebberen der Generale Compagnie van de Vereenigde Nederlanden in Indien, zeer genegen zynde omme de inwoonders later onderdanen van de landen, eilanden, steden ende plaatsen in 't land van **Amboina**, ende daar omtrent gelegen, in ruste, vrede, ende eerighet te houden, ende alle misverstanden, zoo veel mogelijk is, te weeren, ende te ondertasten, van waar die haren oorspronk nemen, zoo heeft zyn Ed. aan Harman van Speult, zynen Luitenant Gouverneur, belast, alle de onderzaten, bondgenoten ende nabuerige vrienden, te beroepen, waar op de hier voorgenoemde Koningen, hoofden ende principalen², zyn gecompareerd, die ter presentie van den bovengemelden Heere Gouverneur Generaal, de Ed. Heer Frederik Hartman, Harman van Speult, Willem van Witsen, ende ondergeschreven getuigen, ider in 't bezonder hebben verklaard, beloofd ende gezworen, gelyk zy verklaren, beloven ende zweeren by dozen s'demelen eede, aan handen van den Ed. Heer General, en de presente

¹ Niet verschenen op die vergaderingen: Amah, Mikatke, Soemolow, Sepa, Terakoe, Tondeti alle dorpen op Cerams Zuidkust; Boeroe, Ambilase, Lisabata op de Noordwestkust van Ceram; Boeroe en Kelang.

² Volgens Valentijn, die bijzichter het Ambonesische verhoor heeft personeel pleegd, waren dat de volgende inlandsche hoofden: De kapitein en de eerste kapitein van **Hitoe** 50 negerschen, de radja van Noerawoe 7 negerschen, het gewonen hoofd van Kestoesoeri, radja Kelang 3 neg., radja Teroe tang, het hoofd van Eris 3 neg., het hoofd van Helang, dat van Hutonsi 3 neg., van Wiv, Aong, Lillou, de vorstinnen van Lissi, van Gengy en Aengoes, het hoofd van Bagwale enz., allen op **Loi-Timor**, en langs de Zuid West- en Noordkusten van **Hitoe**. Verder de radja van Gengy 4 neg., van Tondaha, van Pissoso, de hoofden van Haris, van Ito, van Teroe van Sengul, van Senguloe, Ipa en Mase, 5 neg., allen op **Beparoee**. Van het eiland **Harockoe**: de hoofden, welke vermeldende bestaansnamen, van Goro, Almo, Harokoe, Semo, Reme, Harewa 4 neg. Van het eiland **Noeso-Isaet**: de hoofden van Thawa, Loetoe, Almoer, Mla, Amot, Akoo, Nandio. Op de **Zuidkust van Ceram**: de hoofden van Kestoesoeri, Soemolow, Teroer, Lissi en Pissoso, die op een der eilanden van **Beparoee** een ander belangrijke verzameling, welke op **Woes-Ceram** binneland vermeldende hoofden bestaansnamen, van S. S. van Seroewi, Soeroewi, Woes, van 10 negerschen. — (Van Valentijn, op nummer 41 L. 117)

Raaden gedaan, de bovengemelte Hoog Mogende Heeren Staaten Generaal, zijn Excellentie Mauritius, Prince van Orangie, Grave van Nassau enz., de Heeren Bewindhebber, ende hare gesubstitueerden, tegenwoordige, ende toekomende, voor hare Souveraine Heeren te erkennen, gehoorzamen, gehouw ende getrouw te zyn, ende te assisteeren, tegen alle vyanden, zoo wel te water als te land, als getrouwe onderdanen toestaat te doen, gelyk zy voor deezen belooft, en gezworen hebben.

Actum in 't Kasteel in Amboina dezen 7 Juni A. 1621, was getekent **J. P. Coen, Fredrik Houtman, Harman van Speult, Willem van Witsen, P. Pletersz. Wagenveld, Cornelis van den Berg, Cornelis de Meyer, Daniel du Buquoy, Laurens de Maarschalk, 't merk van ¹ Jan Cornelisz, Luitenant, J. van Brent, Maarten Jansz. Visscher, 't merk van ² Charles Houw, vendrig, Jan Graswinkel, Hendrik Lievensz., Christoffel van der Gracht, Jozephus Mostaard, Georgius Mussechamp, Henri Woolman, Simon Colin, Mathieu de Klerk, Hans Jansz., dit merk van Gerrit Gerritsz. Bak.**³

LXXII. JAPAN.

1621.⁴

De vijandelykheden, tusschen Nederlandsche en Portugeesche schepen in de zeeën van Japan bedreven, welke den toenmaligen handel der Portugeezen op Japan afbroek deden, hadden reeds sedert eenige jaren de Japansche autoriteiten ontstemd. Erger werd dit nog, doordat ook Chineesche vaartuigen door de ouden worden aangeklampt, toen aan de Nederlanders niet grifweg de handel op Chineesche havens werd ingeruimd. Na het verdrag van 1819 tusschen de Nederlandsche en

¹ Hier staat bij Valentijn een A, die niet tot den naam behoort blykbaar. — Opmerkelijk is het wel, dat drie der Nederlandsche onderteekenaars hunnen naam niet konden schrijven.

² Hierbij de letters „C. V. A. O.”

³ Deze akte is onderteekend, behalve door den Raad van 't kasteel Victoria, ook door den Raad, welken Coen had meegebracht. De leden staan door elkaar naar hunnen rang.

Sommige namen zijn door Valentijn verkeerd gespeld: ik vond echter niet noodig, op deze schrijffouten afzonderlijk opmerksaam te maken.

⁴ Overgenomen uit Valentijn, V, 2, b (*Japan*), blds. 80, v.

De datum deser bepalingen staat niet vast: zij komen voor in een brief van Speex van 20 September 1621 en schijnen niet lang te voren te zijn uitgevaardigd.

Engelsche Oost-Indische Compagnien, toen de verhouding tusschen Engeland en Nederland in het Oosten voor het oogmerk aanmerkelijk verbeterd werd en de Engelschen met de Nederlanders gezamenlijk ook in Oost-Azië optraden, nam de Japansche regering een ernstiger toon dan vroeger aan. Vandaar onderstaande bepalingen (Nachtod, *Japan*, 8. 169—176; Lants, *Japan*, bladz. 179—184; Tiele, *Bouwstoffen*, 1, bladz. 74, 177, 178, 182. ?

Werd verboden geen Japansche natie, gehoord, ofte gekocht, zonder pas van de Majesteit, met onze, of de Engelsche ¹ schepen, of jonken uit te voeren. ² X

Geen korte sabels, korte of geen andere geweeren, ende oorlogsmaterialen ³, zullen mogen uitgevoerd werden.

De Hollanders, ofte Engelschen, zullen omtrent **Japan** op zee niet rooven. ⁴

Tot **Nangasacki** zullen, zoo die van 't groot schip, ⁵ als andere schepen van buiten 's lands, hun handeling doen conform de ordre, die by tyden van Ongosiosama daar in gesteld is, zonder iets te veranderen. ⁶

Op 't schip, dat van de kooplieden in Nangasacki by de Hollanders, ende Engelschen in zee geroofd is, onderzocht zynde, zeggen, dat

¹ Dat de Nederlanders en Engelschen in deze bepalingen steeds naast elkander worden genoemd, wordt natuurlijk verklaard door hunne onderlinge verhouding na het verdrag van 1613.

² Het blijkt uit de aantekeningen, door Speex gemaakt bij deze bepalingen, dat dit artikel verbindt houdt met het gebruiken in onzen maritiemen dienst van Japanners. Het is bekend, dat de O. I. C. vele Japanners in dienst had. (Vgl. Nachtod, t. a. p., S. 157; Valentyn, t. a. p., blz. 30; Tiele, *Bouwstoffen*, 1, 305, sub voce: Japanners in Nederl. dienst.)

Het onderscheid, hier gemaakt, tusschen gehoord en gekocht, is mij in dit verband niet duidelijk.

De dapperheid der Japansche soldaten werd door de onzen over 't geheel zeer geroemd.

³ Speex vindt in dit verbod van uitvoer van wapenen weinig bezwaar voor de O. I. C., inken ten minste onder oorlogsmaterialen niet ook koper en ijzer bedoeld worden.

⁴ Speex meent, dat de Japanners niet voldoende kennen het onderscheid tusschen zeeroof en het aanslaan van 's vijands schepen.

⁵ Vermoedelijk wordt hiermede bedoeld het groote Portugeesche handelschep, dat jaarlijks van Macao naar Nangasaki voer. (Nachtod, t. a. p., S. 160.)

⁶ Speex ziet hierin voor ons geen bezwaar. De Portugeezen „en andere vreemde schepen, tot Nangasacki komende“, hebben blijkbaar meerdere vrijheden in den handel verzocht. Dit is hun dan echter geweigerd en deze weigering is tegelijk tot andere vreemdelingen uitgestrekt. Maar wij blijven in dezelfde conditie als vroeger, onder de bepalingen n. l. van Ongosiosama (Ikyasae). Vgl. hiervoor, n° XL.

daar twee Paapen ¹ in geweest zijn, ende daarom 't zelve genoumen hebben. Of 'er Paapen zyn, zult [gij] ² naauw onderzoek doen, ende hen laten weeten.

LXXIII. DJAMBI.

23 October 1621. ³

Niettegenstaande het beoord van 21 Jan 1620, bleef de verhoording tusschen de vertegenwoordigers te Djambi der Nederlandsche en Engelsche Compagnien op het stuk van den handel te wenschen over laten. (*Onuitgegeven missie van Pieter de Carpentier, directeur-generaal, aan de Bewindhebbers, 9 Juli 1621*) Een nieuwe overeenkomst bleek noodig.

Articulen geraemt ende geaccordeert tusschen de gedeputeerde van de Engelsche ende Nederlandsche Comp^o in **Jamby**, zoo om den peper tot lager prijs te brengen, als ook om voor te koomen ende af te weeren alle confusie ende misverstanden, die te weder zyde zouden mogen komen te rijzen.

Ten eersten dat van nu voortan van wederzijde van geenige persoonen de peper hooger zullen koopen als $7\frac{1}{2}$ Rs 't picoll ⁴, uytgesondert 12 persoonen, wesende de principaellste coopluijden deser stede, die men geven ende betalen sal a $7\frac{1}{2}$ Rx^o 't p, allsoo het voorkoop^o zijn; ende dat dese resolutie niet sall verandert werden van ymant int particulier, maer staen tot breeder ende naeder resolutie van de voornoemde gedeputeerde van beyde de Comp^o. De namen van de 12 voornoemde koopl^o staen in margine als te sien is. ⁵

Ten tweede dat alle oude uytstaende schulden, zoo die voort 'accoord van d' E. H^{ro} raden van B^o ⁶ uytstonden, als anders, dat die van nu voortan niet meer zullen in rekeningh gebracht ofte van gesproken

¹ Zoals bekend, waren de Christenvervolgingen in Japan reeds begonnen. (Vgl. Nachod, t a p, S. 62ff, 161ff.)

² Sl. de vorst (daimyo) van Hirado, die deze bepalingen ter mededeeling aan de Nederlanders had ontvangen van het toen krachtige centrale Japanse bestuur. De groote macht der verachtende grootere of kleinere leenvorsten (daimyo) was vooral sedert Iy yassoe's optreden aanzienlijk vermindert ten bate van de macht des Shogoen. (Vgl. Nachod, t a p, S. 123.)

³ Uit het Contractboek.

⁴ Bij de vorige overeenkomst (zie hiervóór, blz 157) was dit bepaald op 8 realen als maximum.

⁵ Ik laat deze namen zonder betekenis weg.

⁶ Batavia.

worden ende dat alle peper, die naer dato deses te wederzyden ontfangen zall worden, egalijk gedeelt ende elcx sijn portie sall gegeven worden, volgens 't voorn^d accoordt van de Raedt van defensie.¹ Ymandt van beijde de Comp^t hebbende meer peper ontfangen als de anderen, zall den geenen, die de minste parthye heeft, met recht ende zonder teg'n seggen van d'ander mogen eyschen t'eeniger tijt de helfte van de pp^r, die den anderen meer zoude mogen ontfangen hebben, mits gevende dadelijk contant gelt oft kleeden in betalingh, zonder eenigh tegenseggen ofte uijtstel te wederzyle, zoo van de nieuwe als uijtstaende schulden, hoedsaigh die soude mogen wesen.

Ten derde dat nae dato deses eenige prauwen met pp^r van **Ontou**² affkomende ende de persoonen, die se toekomt, schuldigh zyn aen beyde de Comp^t, dat de dienaren van beyde de compagnien de peper haer niet met gewelt ofte force, geljck voor desen geschiet is, d'een tegen den anderen affnemende, om elcx voor syn particulier zyn schulden eerst in te krygen, naer dat zulcke debiteuren, haer peper affkomende, zall gelykelijk gedeelt worden pro rato van haer schuilt, nae deselve bevonden zall worden veell off weynigh te wesen, well verstaende, dat niemandt zall mogen spreken ofte peper aen slaen, voor en all eer de schuldr^r verschenen is.

In kennisse ende tot bevestigingh dese onse resolutie, hebben wij, de gedeputeerde van beyde de Comp^t, hier aff twee alleenslydende resolutien laten schrijven ende geteekent den 25^e Sler a^o 1621 stilo novo, in Jambij.

LXXIV. AMBON.

15 Februari 1622.³

Ook op Manipa werd tengevolge van het optreden van Ven Spent tegenover Hadajat de invloed der Compagnie sterker en in Februari 1622 werd onderstaand contract gesloten. Vgl. Title, *Europeers*, IX, bldz 269, v — *Bouwstoffen*, I, bldz. XLVIII, 271, 317—321.

Alsoo wij ondergeschreven, hoofden, en Orang Kaja's van 't eiland, ende de negoryen van **Manipa**, in Junio

¹ Zoals bekend is, waren de gemeenschappelijke belangen der Nederlanders en Engelschen toevertrouwd aan den z.g. Raad van Defensie, bestaande uit vier Nederlanders en vier Engelschen.

² Vermoedelijk werden hiermede bedoeld de bovenstreken der Djambi rivier (Batang Hari), Oeloe-Djambi.

³ Overgenomen uit Valentijn, II, b, bldz. 53, v.

lastleden door de Orang Kaja's Lessibessi, en Walkoeko, onze gedeputeerden, ons hebben begeven onder de gehoorzaamheid van de Ed. Hoog Mogende Heeren Staten, den Prince van Orangie, de Heeren Bewindhebbers, ende hare Gouverneurs alhier, en dat ten aanzien van den continueelen overlast zoo ons, onze geassocieerde vrienden, te weten die van Lessadi, Cambello en Loehoe, zyn doende, nu onlangs zyn geoustringeerd geweest onze toevlucht te nemen tot de bovengemelde Heeren, om haren Gouverneur van Amboma assistentie en hulpe te verzoeken jegens Kimulaha Daja, Gouverneur wegens den Koning van Ternate, die tegenwoordig op 't eiland Manipa aan de Oostsyde legt, met een armade van 20 a 25 corcorren, om haar land af te lopen, en dat overmits de voorsz. Orang Kaja's haar onder de bovengemelde Heeren hadden begeven, waar over den Gouverneur van Speult, ten aanzien van haar ernstelyk verzoek, zig verpligt vindende volgens belofte van de Heeren Generaal en Raaden van India, haar in haren nood daar tegens te assisteeren met het jagt Pera, de kaag Geldria, en een chaloep, de welke, verstaan hebbende, dat onder de hoofden van voorsz. negrys eenig verschil was, heeft geraden gevonden alle de ondergeschreven Orang Kaja's van Manipa te beroepen, ende den eed van getrouwe onderdaanheit, die zij voor dezen door hare gedeputeerden gedaan hadden aan den Ed. Heere Generaal Coen, persoonlijk in den bovengemelden Gouverneurs presentiesouden vernieuwen, het welken zy op haarvolgende condition by hare Moshhaf, of Wet-boek hebben bezwooren.

Eerstelyk, dat zy de bovengemelde Heeren, ende niemand anders voor hare Souveraine overigheid aanneemen, willen erkennen, gehoorzamen en respecteren, hun jegens alle vyanden, zoo te water als te lande, willen assisteeren als getrouwe en gehoorzame onderdanen schuldig zyn te doen, hem nu nog tot geenigen tyden te verlaten.

Ten tweden, beloven de bovengemelde Orang Kaja's, in gevalle den dienst van de bovengemelde Heeren vereischt, eenige brieven aan 't Kasteel, ofte andere bygelegene plaatsen te zenden, dat zij die zonder eenig loon zullen bestellen.

Ten derden, zoo beloven zy, zoo de bovengemelde Gouverneur

geralen vond, aldaar een fort, of steenen Logie te maken, dat zy alle materialen, zoo van kalk, steen, hout, en arbeit daar toe zouden fouraereen zonder eenig loon.

Ten vierden, presenteren de voorsz. Orang Kaja's den bovengemelden Heeren hare Souverainen te geven zoodanigen tol, ofte erkentnisse, als zy onder den anderen, naar vermogen en reden zullen bevinden te bestaan.

Hier en tegen heeft de Gouverneur van Speult, wegens de voorsz. Heeren haar beloofd, en gezworen 't naartvolgende te houden, en naar te komen.

Eerstelyk, dat wy haar zullen defendeeren en beschermen jegens alle vyanden, die haar zouden willen overlust doen, naar ons vermogen.

Ten tweeden, dat men haar in hun geloove geen geweld, nog overlust en zal doen, of dwingen haar geloove te verlaten, dan dat zulk aan haar zal staan daar by te blyven, of 't zelve af te staan, waar in ider van haar syn eigen vrye wille zal hebben.

Ten derden, dat men niet en zal gedogen, dat hare vrouwen of kinderen door de onzen eenig overlust ofte outrage zoude geschieden, zonder behoorlyk regt.

Ten vierden, dat men haar hunne nagelen zal betalen ten pryze als men die van Loehoe, Hitoe en Cambello doet, en tot gelyke pryze de kleeden zal verkoopen, nog minder, nog meerder.

Ten besluite, om dat alle de bovengenoemde artikelen van wederzyde volkomen onverbrekelyke zoude agtervolgd, ende naergeloomen werden, zoo hebben het zelve in kennisse der waarheid met hun eigen handen onderteikent. Aldus gedaan, en gearresteerd, op 't eiland Manipa, in de negry van Toeban ¹, dezen 13 Februari 1622.

LXXV. AMBON.

14 Januari 1623. ²

Ofk Lesih op de Westkust van Klein-Ceram begaf zich vrywichek onder onse zehoersaemheyt ¹, al zou deze houding niet van langen duur zyn (Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. 333)

¹ Aan de Zuidwestkust van Manipa.

² Overgenomen uit Valentijn, II, b, bldz. 51, v.

7° Voogr. III.

Alzoo de ondergeschreven Orang Kaja's van Lesidi, als magt en autorisatie hebbende van Latoe Colli¹, hier aan 't Kasteel van Amboina haar hebben verkogt², van wegen Latoe Colli en haar onderdanen, en bekennen vrijwillig verkogt² te hebben, hen op naarvolgende conditiën onder de gehoorzaamheit van de Ed: Hoog-Mogende Heeren Staaten Generaal, zyn Princelyke Excellentie, en de heeren Bewindhebberen te willen begeven, dat haar niet en hebben kunnen weigeren.

Eerstelyk, is de conditie, dat men haar luiden in haar geloove ongemolesteerd zal laten, ende niemand moeyelyk en zal vallen, dan by zoo verre iemand uit zig zelve versochte Christen te worden, daar tegen en zullen zy luiden niet hebben te zeggen.

Ten anderen, beloven en zweeren de bovengemelde Orang Kaja's uit de name, en als magt hebbende van wegens Latoe Colli, en zyne onderdanen, op hare wetboeken, en by God, de hooggemelde Heeren Staaten, zyn Princelyke Excellentie, de Heeren Bewindhebberen, ofte hare Gouverneurs, jegenwoordig, ofte toekomstende, in alles gehouwen en getrouw te zyn, en te blyven, en jegens alle vyanden, zoo te water als te lande, gelyk getrouwe onderdanen betaamd, te assisteren.

Ten derden, beloven de bovengemelde Orang Kaja's, uit den name van hare superiores, van nu af aan met niemand eenige pitsjaringe³ meer te houden, als met voorweten van den Gouverneur voornoemd, nog veel min met iemand anders te roejen⁴, als met de hooggemelde Heeren hare Gouverneurs.

Daar en tegen beloofd en zweerd de Heer Gouverneur van Speult, wegens de Hoog Mogende Heeren Staaten Generaal, zyn Princelyke Excellentie, en de Ed. Heeren Bewindhebberen over de eilanden van Amboina, haar in hare gerechtigheid voor te staan, en jegens allen

¹ Vermoedelyk heb ik mij vergist op bldz. 143 hiervóór, noot 4. — Uit bldz. 265, deel I, van Tiele's *Bouwstoffen*, blijkt, dat hij was „de oudste van de Olysvias”, terwijl zoowel uit ons Contract als uit een *ms. Missive* van den bekenden gouverneur van Ambon *Artus Gysels*, van 10 September 1632 blijkt, dat hij hoofd was van Lesidi.

² Zal moeten worden gelezen: „versogt” (of „vervoegt”).

³ Bitjara = beraad, beraadslaging. — Natuurlijk om te voorkomen verderen invloed der Ternatanen, tot het gebied van wier sultan Lesidi inderdaad behoorde. (Vgl. o. a. Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. 320.)

⁴ Een van de dienstprestaties, waartoe Ternatanen, Portugeezen en Nederlanders de bewoners der Ambonsche negerijen verplichtten.

overlast te beschermen, en te bevryden, als een goed en getrouw hoofd betaamt ende schuldig is te doen.

Ten vyfden, beloven de Orang Kaja's, de nagelen aan niemand anders, ofte geene andere natien ter werld, te verkoopen, ofte te leveren, als aan de bovengemelde Heeren haren gecommiteerden, gelyk voor dezen geschied is, op poene, dat men de gemen, die daar op [schuldig?] zullen bevonden worden, capitylk aan den lyve zal straffen.

Alle welke bovengemelde artikelen de Gouverneur bij rede heeft bezworen, voor zoo veel hem betreft, te zullen naarkomen, en aan de andere zyde, beloven en zweren de ondergemelde Orang Kaja's op hare wet alles, wat hier boven gementioneerd is, onverbrekelyk naar te komen, en te doen agtervolgen. In kennisse der waarheit is deze acte van beide de partyen ondertackend buiten arg, list ofte bedrog, ten overstaan van de Koningen van Kilang, Soya, de hoofden en Orang Kaja's van Halong, Hative, Tawiri ¹, en Mardika. ²

Actum in 't Kasteel Amboina dezen 14 Januari A. 1623, was getekend **Herman van Spent, Isaac de Bruin, Laurens de Maarschalk, Lebe Sabtoe, Orang Kay Tocha Pleoe, 't merk van Orang Kay Lockoll, 't merk van Mannel Radja Kilang, Laurens de Silva, Radja Soya, 't merk van Diego, Pati Halong, Manuel Castanja, 't merk van Don Pedro, Paulo Gomes, 't merk van Antoni Tawiri.**

LXXVI. BANDA.

26 Mei 1623. ¹

De — althans gedeeltelyk — aan de Portugeezen reeds vóór de komst der onzen in het Oosten bekende eilandengroepen ten Zuidwesten van Nieuw-Guinea, hadden al spoedig de aandacht der Nederlanders getrokken. In 1605 of 1606 waren zy door het Duitken onder Willem Janszoon aangedaam, en reeds in het eerste kwart der 17de eeuw werd de rijkdom daarvan overzagen, deze zoo dicht bij Banda gezien streken onder

¹ Al deze plaatsen liggen op Leeuwarden, in de buurt van 't kasteel, V. d. W.

² De z.g. Kampong Mardika bevond zich in de buurt van het kasteel en bestond uit vreeddelingen, met de Portugeezen eerst uit de Molucces hier gekomen, en van hen gebruikt, en zig met deze lieden tegen de Nederlanders te versterken. Valentijn, II. b. 123, b. 124, 16.

³ Overgenomen uit Van Lank, *Overzigt*, b. 104, 57 v.

Ik plaats dit en het volgende document onder Banda, omdat in 't Compagnie's tijd de betrekkingen met de Arce en Kets-eilanden onder het bevel stonden van den gouverneur van Banda.

ons gezag of invloed te brengen. Dit gebeurde in 1623 op den berisinden ontdekkingsstocht van de Pera en de Arnhem onder bevel van Jan Carstensen (Carstensen), enz. Uitdrukkelijk was een der doeleinden van die reis „om met die van Quaj, Aroe en Tember vriendschap te maken“, terwijl van de schepselootden werd gehost, „met alle coninghen, ende volkeren, die [ze] zouden mogten bejegenen, in vriendschap ende verbond [te] sien te treden, ende haer pagen te trekken onder de protectie van de Staten der Vereenigde Nederlanden“ Vgl. Heeres, *Australe* bldz 21, 22 j^o 20. Het geente Carstensen op zijn terugtocht, medt in Januari en Februari, op de haerreis, de voorbereiden te maatregelen reeds waren getroffen, een contract te sluiten met de bewoners van verscheidende kampings der Aroeseilanden (Van Dijk, *Carpentaria*, b. I, bldz 5, vv., 53, vv.)

Jan Carstensen, Commandeur over de jachten Pera ende Aernem, ende die van sijnen Raede sijn, vuylt last ende commissie van den Ed. Heer Generael Jan Pieterzoon Coen, wegen de Hoog Mog. Heeren Staten Generael, Sijne Ex^{te} Prince van Orangien etc., ende de Heeren Bewindhebbaren der Generael Oostindische Compagnie van de Vereenigde Nederlanden, naar 't eijlandt **Aru** met voorsch. twee jachten gesonden, omme de oracajis ende volkeren onder de gehoorsaemheijt van de Hoog-gemelte Heeren sien te trekken, dat op den 4ten Februarius A^o 1623, Godt sij gedanekt, geschiet is, ende hebben haer alsoo alle de oracajis ende volkeren van 't eijlant voorn. goetwillich ende gaerne onder de gehoorsaemheijt ende subjectie van de gemelte heeren overgeven, ende 't landt opgedragen op naervolgende conditien ende ordonnantiën.

Ten eersten.

Dat d'oracajis ende overhooffden van de dorpen **Wodgier, Tute-wanagh, Salguadigh, Bocan, Guamar, Bagambel, Maijeoor, Rato, Tarangan** ¹ ende meer, sullen beloven ende sweeren, gelijk

¹ Uit deze opsomming blijkt, dat met het „eijlandt Aru“ wordt bedoeld de eilandengroep. In het journal van Carstensen wordt dan ook in dezelfde zinne gesproken en van 't eijlandt Aro' en van 'het noordelike' of noordelike eijlandt van Aro' (Van Dijk, *Carpentaria*, bldz 4.)

Verscheiden dizeer in het contract genoemde dorpen zijn zeer goed terecht te brengen. Wodgier is peeloë Oedjir; met Bocan zal bedoeld zijn Wokam, Guamar is peeloë Wamar, terwijl Markor en Trangau d'idejck zijn te herkennen (Vgl. voor de plaatsbepaling nog: Heeres, *Dortman*, in deze Bijdragen, 6te volgscheft, II, bldz 87 vv.)

zij bij deesen vijtten naem ende van weegen de gantsche gemeente, op haer maniere, al t'samen ende elck van hun int besonder beloven, ende sweeren, de Hoog Mog. Heeren Staten Generael, Sijne Exc^{te} Prince van Orangie etc^{te}, ende de Heeren Bewindhebberen der Generale Oostindische Comp^{te} van de Vereenichde Nederlanden voor hare souveraine ende gebiedende Heeren te erkennen, gehouw ende getrouw te sijn, gelijk mede d'Ed. Heer Generael ende sijnre Gouverneurs ofte gesubstitueerde.

2.

Verclaren over sulcx de voorschr. Orancais, dat sij alle hare landen, stercken, steeden ende vruchten aen de gemelte Heeren suijsver ende daerop niemant ijets heeft te pretendeeren, sinserlijk, sonder arch of list, overgeven en opgedragen hebben, voor haer ende voor hare nacomelingen, gelijk sij deselve landen ter goeder trouwen opdragen ende overgeven mulds desen; ende dat geen ander Prins ofte Potentaten, dan allene de voormelde Heeren sullen kennen voor haere Souveraine ende wettige Heeren.

3.

De orancais ende volckren hebben als onderlaenen bewillicht ende toegelaten, dat in de wederommereijse op 't voorschr. eijlant int dorp Wodzier een houte colonne, door gebreck van steen, opgericht is, daerinne met leesbare letteren 't navolgende in effecte gesneeden staat:

A^o 1623 den eersten Februarus sijn hier tot Aru aengecommen de jachten Pera ende Aernem, commandeur Jan Carstens, coopliden Jan Bruwel ende Pr Lintgens, schippers Jan Sluijs ende Dirk Melisz., stuerlaijden Arent Martensz. ende Jan Jansz., door ordre ende commissie van den Ed. Heer Generael Jan Pietersz. Coen, wegen de Hoog Mog. Heeren Staten Generael, Sijne Exc^{te} Prince van Orangie etc. ende de Heeren Bewindhebberen der Vereenichde Oostindische Comp^{te} gesonden, en is bij ons voors. op den 4 Febr. passato possessie van 't eijlandt voor de Hoog gemelte Heeren genomen, ende de orancais ende volckren onder de gehoorsameijheit ende subjectie van voorgemelte Heeren begeben ende de prinsen vlagge ontfangen.

4.

De Commandeur ende sijn Ract hebben de voors. onderlaenen beloofd ende toegeseijt, gelijk sij beloven ende toesejgen mits deesen

LXXIX. SOLOR- EN TIMOR-GROEP.

22 Januari 1624. ¹

De strijd door ons tegen de Portugeezen in deze gewesten gevoerd werd voortgezet, ook na de herinbezitting van het fort Henriens Zoo *marvôor*, N° LIX, terwijl de sandelhouthandel z'n gang gaag. zj het ook, dat h'j geen groote winsten afwierp, doordat vooral de Portugeezen zich geduchte concurrenten hebben toonen. Het sandelhout dande ons in de eerste plaats voor den Landel op China en de Kest van Koromandel. Ook slaven hoopte men te kunnen opkooopen. Sedert 1622 stond aan het hoofd van het fort, het garnizeen en den handel, Jan Thomaszoon Dayman (1622—1624), maar gebrek aan volk was voor ons een beletsel en de Portugeezen te weerstaan in het dijven der commercie. Ook versche lende onzer bondgenooten voldeden niet altijd aan de contractuele verplichtingen. Zoo was over 't geheel de toestand in deze kwartieren alles te halve schitterend en de Hooze Regeering deed weinig, om in de omstandigheden verbetering aan te brengen. Zj zee den handel op die streken liever in handen van particulieren hebben gezien; maar, zoolang dit niet of niet in voldoende mate plaats vond, maande zj, onze positie te moeten handhaven, Leo goed of kwaad zulks ging. Maar teeh, er waten belangrijker betrekkingen te onleehoulen den met dezen t'hoek.

Dayman hield zich dan ook staande. Een der aetingen van z'n optreden is onderstaand contract, waarvan h'j spreekt. (Op 17 Januari 1624) hebben met die van Woel ofte Carma aan 't fort, den 22 op hunne strande in presentie van alle d'r woonderen den jays beswooren, volghens nevensgaand contract." *Onuitgegeven missives van de Hooze Regeering naar Solor van 15 October 1622 en aan Reusdhebbers van 29 Jani 1624 en 27 October 1625; van Dayman aan de Hooze Regeering d'1 21 Augustus 1623, 20 Mei 1624.*

Dziany ² dan sumpa dang ² kita orang Karma ³ sonda boot dangan Command' cota Hollanda, dangan chilly Partany, dangan singagy Lamagnera, dan singagic Lambaly, dang singagy Tourcon Adenare, dang singagy Sorbyty ⁴, dang singagy Touma dang saeliamyne ⁵, ² singagy panty dang singagy gonnong, raydt radia Hollanda derry tana **Solor** jany.

Partama kitorangh Carma dan rayt gonnong kita samdingina ² jecot d'gingy Command' Schot ⁵ baggy orangh Solor samoingina ² jecott.

Sybagy lagy kitorangh Carma dangan t'chily Partany dan saecdi-

¹ Uit het Contractboek.

² Djandj; jany?, sakalaingy?; samogwanj?

³ Een kampung op Solor (of die op Anlonare?)

⁴ Vgl. hierover, N° LIX.

⁵ Apollonius Schotte (Vgl. hierover, bldz. 119, 158).

anugne singagy patty ¹ derry tanna Soolor nangh jecot mouson ¹ fraugj, dat barangh sawata secard giangia Hollanda dangh radia Molucco pontgue di bava angua jnij.

Sawatu laggij d'gica adda barrangh orrangh pomgue outtan kalou barrangh demguanguie (?) derry negry satou capada negry laing, rajjt kita samoingine tungine tiada menboole tancapgue passar melainckangh minta jaugh chiapia peggan passar juy, aggar gianguan gampar dallam passaramgue (?) callou barrangh mantchourij ¹, barrangh parlente o barrangh chiapa bonnongh orangh sammoungnij candatij command² cota Hollanda desinij sourou tancap deaamgue caulo barrangh orangh laingh boat candaty tiady bry touw daulou capada capala passar atas segala orrangh dan capala naugh pomgue pantingh menbounongh desitou depan tongall radia Hollanda o callou barrangh hoccon laingh caudaty seggalla orangh dan touaingue naugh pegan panting dang passar jttou.

Sawaty laggy barrangh calou sammoingine callou Lauweijong, Lamaquere, Adenarij, Serbyte, Tourron, o Lomhala o callou orrangh Hollanda candirij majjrousacan d'giangy dan sompa juny, mana bichara orrangh sammoingine nang tida adda bersala boat p^r dea d'allam cota Hemdrieque de tanna Soolor pada tauwan Zijseherrij baulangh Roobij agher ² Jesene naminaugue quirij kitta orangh tauwen 1624 den 22^e dagh January ende was onderteekent **J. Tz. Dayman, Jan de Gorney** ³, semgagij **Lamaquery, Cristoffell**, allvres ⁴, **Anthonij**, allvres ⁴, semgagie **Lambala**, semgagie **Tourron, kitchyll Partanij**.

LXXX. KUST VAN KOROMANDEL.

19 Augustus 1624. ⁵

In 1624 werd Maarten Hsbrantssoon of Hsbrantas, directeur of gouverneur van de Kust van Koromandel. Ook hij beloefde moeilijke tijden.

¹ Pantij? = pantai. — Moesoeh seranggi? — Mëntjoeri. — Van den zeer bedorven tekst worden eene verbetering en eene vertaling beproefd in het Aanhangsel hierachter.

² De maand Rabi' al-âchir.

³ Jan de Horney. Deze werd een der opvolgers (1626—1629) van Dayman, toen deze in 1625 met zijn gesin naar de Portugeezen overliep. (Vgl. Tiele-Heeres, *Bonincstoffen*, II, bidz. XXIII, noot 3).

⁴ Vermoedelijk het Portugeesche alferes = vaandeldrager. Het woord is nog in de Molukken gebruikelijk. (Vgl. De Clercq, *Ternate*, bidz. 324)

⁵ Uit het Contractboek.

Behalve allerlei ernstige onaangenaamheden door de Nederlanders, juist vóór zijne komst, te Masulipatam ondervonden (Vgl. *Dagh-Register 1624-1629*, bldz. 83, 58, 189; *ommitgegeven missive van Vianich uit Ispahan aan G. G. & R. 1° Januari 1624*: hij had de Kust in 1623 bezocht), bleven ook onder zijn bestuur de binnenlandsche „troublen in de landen van Palincatte alsnoch continueren." (Vgl. hiervóór, bldz. 158, v.) Dit alles verklaart voldoende onderstaande overeenkomst.

Accoordt tusschen Comp^a gouvern^r op Chormandell ende Tchickitakora Pedderagijn ¹ cum s^a ², aengegaen jnt jaer 58° den 5° der 6° maendt naer Jentive rekeninge en naer onse jnt jaer 1624 den 19° Augustij stijlo novo.

Aen Sr Marten ³, capⁿ der fortresse van de Holland^{en} in **Palleacatta**, hebben wij ondergeschreven Tchikatacora Pedderagie, Ponckapilla, Naripiraguariddy, gegeven een brieff van verdragh, met eede bevestight, dat wij met UE. ende ghy met ons in alles sullen continueren als vrienden in vriendschap eeuwelijk, waerover wij van onser sijde beloven in alle den tijt van UE. ende daernaer nen allen den geenen die in UE. plaets zoude mogen komen te succederen tot allen tijden ons te dragen als voorschreven, en soo in dese plaetse U eenige negotieren begeerdt door ymandt te gebieden offte verrichten, zal t'selve beter als in U plaets door ons ten goeden eynde gebraght worden. UE. eenige moeyte, overlust, oorlogh offte eenigh int welck U ons zou mogen van doen hebben overkomende, beloven wij U t'allen tijden, daer toe versoght zijnde, te assisteren met alle ons maght ende vermoogen.

Beloven mede, judien onder ons drie voorgenoemde personen hem in eenige deelen deses ymandt misgreep, verliep offte eenige jnbrulindo ⁴ soghte, sullen met hullpe van UE en de ander twee de saeke wederom tenreghten brengen ende met alle middelen sien te effenen nae U wellgevallen. Mede beloven wij, dat van nu voortan aengende de cooplyden Astopachittij ende den Patuamswanij ende alle de jnwoonderen der steden Pallincatta wij tot allen tijden in vriendschap met hun sullen blijven ende in alle travalgien ⁵ zullen helpen.

¹ Vgl. over hem hiervóór, bldz. 159.

² Cum suis.

³ Marten IJabrantz.

⁴ Embrulhado (Portugeesch): onnooyghheid, twist.

⁵ Trabalho (Port.): moeyghheid. — Geheel dese sinnede der overeenkomst is alleen van belang, voorzover daaruit blijkt, dat de binnenlandsche twisten te Pulicat en omgeving ook de Nederlanders in hunnen handel bemoeijikten.

Dit alles belooven wij, gelijk UE. ende nakomen ordonneert, in alle dilligentie ende oodtmoet naer te komen. Hier op zweeren wij bij ons vader ende moeder, dat hierinne niet nalatigh sullen zijn. Getuijgen hier aff is d^e **Eckanbargie** ende **Asstapachittij Patmanaba**, Secretaris. Was onderteekent **T'chickitacora**, **Pouckapilla**, **Narripiraguariddij**.¹

LXXXI. CHINA.

22—24 Augustus 1624.²

Reeds dadelijk bij den aanvang onzer pogingen, deel te krijgen in den handel van het Oosten, stonden de „coninkrijcken van China“ op het program onzer kooplieden en pioniers. Een lang duurde het niet, of het Hemelsche rijk werd door de onzen bezocht: en wel in 1601 door schepen van de vloot van Jacob Corneliszoon van Neck, onder diens eigen leiding. Sedert dien tijd heeft men wel nimmer deze aangelegenheid uit het oog verloren, maar toch zou het geruimen tijd duren, dat men haar zeer beslist een tijdlang op den voorgrond bracht. Coen toch wilde niet alleen aandeel in dien handel hebben, maar hem monopoliseeren door andere natien er van uit te sluiten en op die wijze de Chineesche producten (zijde in de eerste plaats) op de Europeesche en Aziatische markten (Japan, Vóór-Indië, enz.) te brengen. In 1622 werd een flinke vloot gereed gemaakt onder bevel van Cornelis Reijersen, aan wien werd opgedragen, te trachten: zich van het Portugesche Macao meester te maken, van de Chineesche autoriteiten der kustplaatsen den vrijen handel en het monopolie te verkrijgen en zich te vestigen op de Pescadores of op Formosa om den handel der Spanjaarden van Manila op China zoodoende te kunnen verhinderen, enz. enz. „Soe na de insinuatie de Chineesen handel zonder nitstel van tijd niet verrijgt ende geen behulp, vriendschap, noch alle nootlijckheden van de Chynesen becompt, maar niet dan nitstel of quaet bescheet verneempt, zal UEd. soo haest op deen plaetse off dander redelijckerwijse verseeckert zijt..... de Chineesen d'openbaren oorloch verolaren ende haer alle mogelycke afbreuck doen, geen plaetse, joncken, noch volck van de Chynesen verschonende..... Trachtende soo veel volck, mannen, vrouwen en kinderen te becomen als doemelijck is, zoo om U daer mede te behelpen, als omme Batavia, Amboyna ende Banda te peupleren....” Zoo Coens' instructie voor Reijersen.

De expeditie heeft niet aan de daarvan gekoesterde verwachtingen voldaan. De aanval op Macao mislukte en men begaf zich naar de Pescadores, terwijl men tevens een onderzoek instelde naar de gelegenheid van Formosa. Voorloopig besloot men, een fort op de Pescadores te

¹ Ik heb niet de moeite genomen, te trachten deze namen van voor ons geheel ondergeschikte beteekenis terecht te brengen. Over „Asstapachittij“ Zie hierachter n^o XCII.

² Overgenomen uit Groeneveldt, *Nederlanders in China*, 1, bldz. 257, v.v.

vestigen, met welke bouw in Augustus 1622 werd begonnen, en wel op het eilandje Pehoe (Pong-hoe).

Bij de onderhandelingen met de Chinesche autoriteiten begon onze nieuwe vestiging het punt te worden, waarom alles zich bewoog. Wij wilden Pehoe niet verlaten, de Chineezen wilden de vreemdelingen niet dulden op deze eilandengroep, die behoorde tot „de jurisdictie van China.” En de vijandelijkheden namen een aanvang. Deze hebben geleid tot onze verdrijving uit de Pescadores, maar tevens tot onze vestiging (1624) op Formosa. Onderstaand schrijven, dat wel een unilateraal karakter heeft, maar waarbij de Nederlanders zich hebben moeten neerleggen, geeft het eindresultaat der onderhandelingen weer tusschen de Nederlandsche en Chinesche autoriteiten. Ik neem het dáárom hier over. Het schrijven (22 Augustus) is van den totok¹ te Amoy. (Vgl. Groeneveldt, *Nederlanders in China*, I, passim; *Dagh-Register 1624—1629*, o. a. bldz. 139 v.v.)

Soo als UEd.² bij de sijne versouckt te treden in een vruudelijck accoort mette Chinese natie, sal UEd. gelieven te verstaen hoe dat het voorleden jaer den Commandeur Reijersen, comende inde plaetse van Hoekchen³, aen den Combon⁴ Sion ende Toutoek Sou⁵ versocht heeft, dat sylvyden souden gelieven te senden joucken met coopmanschappen naer Calappa⁶, om aldaer den vorder Chineezen handel te contracteeren, belovende ondertusschen het fort te breken, de plaetse van Pehou te verlaeten ende sich naar sijn land te verwoegen, sweerende hiermede in geen gebreke te sullen blijven.⁷

Mijn Coninck in sulcke vaste belofte vertrouwende heeft terstont naer Calappa voor gesanten afgevaerdicht Cenchon Tansouyn ende Wangsan⁸, met eenige coopmanschappen ende waren om aldaer te coopen ende vercoopen, zulcx dat wy in alles woort hebben gehouden.

Nu comt UEd. ende seght, dat [gij] een ambassadeur medebrenght om herwaerts naer Amoy aen te seynden, versoeckende

¹ To-tok, opperbevelhebber der troepen in de provincie. (Groeneveldt, t. a. p. bldz. 139, noot 2, 134, noot 1)

² Deze brief was gericht aan Dr. Martinus Sonck, die in 1624 door den Raad van Indië was aangewezen als opvolger van Reijersen, welke om zijne vervanging had verzocht. (Groeneveldt, t. a. p., bldz. 256).

³ Hok-tsiou of Foochow, de zetel van den gouverneur der provincie Hokkien of Foekiën (Groeneveldt, bldz. 17, noot 2).

⁴ Combon is eigenlijk gouverneur-generaal, maar wordt hier gebruikt voor den gouverneur van Hokkiën (Groeneveldt, bldz. 17, noot 2, 117, noot), Siang.

⁵ De to-tok van Amoy.

⁶ Soenda Kalapa, Djakarta, Batavia.

⁷ Wat inderdaad gebeurd was. (Vgl. Groeneveldt, t. a. p., bldz. 156, 288).

⁸ Vgl. Groeneveldt, bldz. 164, 211, v.v.

UEd. dat daerop een van onse mandorijns naer Pehou mochte gesonden worden om met UEd. te spreken. Sijn alreets geen gesanten naer Calappa gesonden geweest om van den handel te spreken? Wat ist noodich daer meer van te repeteren?

Tschijnt UEd. nyet anders int sin hebt als den tijt van jaer tot jaer te prolongeren, als nyet eens thoonende genegentheyte te hebben omt fort te breken nochte Pehou te verlaeten, in vougen dat wij ons versckert houden dat op 't woort van de Hollantse natie niet veel is te vertrouwen.

Luo Chioppyn ¹ heeft onlangs herwaerts geschreven hoe dat den Heer Commandeur hadde beloofd de plaetse van Pehou binnen den tijt van vier weecken te verlaeten ende sich naer Tayouwan soude vervoegen, waerin andermael zijn woord nyet gehouden heeft. Wat vertrouwen wil UEd. dat wij in sulcke beloften stellen sullen?

Doch dies alles nyettegenstaende soo UEd. nu noch comt met eene goede meeninge om met ons in onderhandelinghe te comen ende dat met geene valsheyt off bedroch besindt sijn, verlatende op t'alderspoedichste de plaets van Pehou, sijn wij bereyt persoonen derwaerts te senden om de waarheit van alles te ondertasten.

Aldaer is nu in Pehou Siomping ², die van ons alle volle macht heeft; alles wat UEd. met hem contracteert, sullen wij ons verbinden alhier volcomentlijk te confirmeeren.

De Chineesche generaël (tsong-ping) in de Pescadores zond den 23 Augustus nog den volgenden brief:

Gelijck wij vertrouwen in de goede intentie ende goetharticheyt van UEd., soo seggen wij van onse sijde, soo UEd. het fort afbreekt, vertreckende met de navale macht ende wederom overleverende Pehou, vertreckende alsoo naar **Ilha Formosa** ofte **Tayouwan**, dat wij ons verbinden den handel van coopmanschap voor UEd. te sullen openen, sonder oyt meer van voorgaende oorlogs ofte vijandlike seyten te verhaelen, met sulcke conditien dat UEd. navale macht de onse noch ter zee nochte met invasiën int lant van China niet sullen beschadigen. ³

¹ Hiermede wordt zeker dezelfde bedoeld als met „Siomping“: zie beneden, noot 2.

² Tsong-ping, een generaël; hier de bevelhubber der Chineesche krijgsmacht in de Pescadores. (Groeneveldt, bldz. 186, noot 8, 280, noot 1).

³ Na nóg een vruchteloze poging tot verdere onderhandelingen, hebben de Nederlandsche autoriteiten in de Pescadores sich hierbij moeten overleggen. Den 26 Augustus begon men met de slooping van onze sterkte

LXXXII. MOLUKKEN.

12 November 1624. ¹

Ternate had aan zijn gezag onderworpen Kalongan op Groot-Sangi. Het viel echter in 1624 weder van Ternate af en dit rijk vroeg thans hulp van de O. I. C. Vandaar onderstaand contract. (Vgl. Tiele-Heeres, *Houwtstoffen*, II, bldz. 40, v., 43, v. 79). De tocht mislukte jammerlijk, doordat het schip de Trouw, naar Kalongan gezonden, dáár verging.

Accoordt genaemt ende beslooten tusschen de groot maghtighe Moedafar, coninck van Ternaten etc^a, kitchill Aly, cap^t laout, ² eenige principale overhooftden ter cender ende d'H^r Jacques Lefebure, ³ raedt van Indien, gouvern^r en directeur over de Moluccos wegen d'Hooge Mogende H^o Staten Gener^l, syne princelycke Excellentie van Orangien etc., de Ed^e H^o Bewindhebberen der Vereenighde Oostjndische Comp^e ende den Ed^e H^r Gouvern^r Gener^l van Judien sampt die van syn Ed^o raden ter andere zijde, te weten:

1.

Eerstelijck vooregem^t H^r Gouvern^r Lefebure met die van synder Ed^o rade staen toe en belooven, den coninck van Ternaten, Capt laout, sampt eenigh synder orangkaijs, op haer furieus ⁴ versoek en lanck seuhouden, met 't schip de Trouw, geprovideert met volck van oorloge, ammonitie, vivres als andere noodtdruftten, t'assisteren, om een explojct op die van Coulougo, ⁵ hun rebellen, met gemeender maght te doen, alle den buijt, die Godt Allmaghtigh int gener^l soude verleenen, geene nijtgesondert, soo van slaven als andere goederen, daer in te laden, ten eynde deselve naer behooren op de wedercomste alhier magh gedistribueert werden.

2.

Te weeten van alles hij, coninck, Capt laout, tsampt orangkays, d'eeene, ende gem^{te} H^r Gouvern^r d'ander helfte; tot welleken eynde sullen gedoogen, visite soo aldaer ter plaetse als alhier op de wedercomste in haer correccoren, ander vaertuygh, huysen, hutten, aldaar, en daarop vertrok Bonck naar Formosa, om maatregelen te nemen voor onze definitieve vestiging op dit eiland. (Groeneveldt, bldz. 290; *Dagh-Register 1624—1629*, bldz. 144).

¹ Uit het Contractboek.

² Kapitein laout: admiraal, vlootvoogd.

³ Jacques Lefebvre of Lefebure was Nederlandsche gouverneur der Molukken van 1623—1628 (Tiele-Heeres, *Houwtstoffen*, II, bldz. II).

⁴ Vermoedelijk schrijffout voor: sericus.

⁵ Kalongan.

gehughten gedaen en alles naer behooren ten overstaen der gecommiteerde en wederzijde geinventariseerd, opdat niemandt van sijn gerechtigh' gefrusteerdt ende emulatie g'eviteerdt werde.

3.

Sullen mede hij, cap' laout, ende oranghkays gehouden wesen, ten tijde van de repartitie te betalen de helft van alle de oncossten ende vivres, die tot behoefte van de veroverde personen, gedurende den tijt dat de deylinge niet geschiet is, door d'onse soude mogen verstreect wesen.

4.

Van gelycken alle 't gundt gedurende de vojagie Cap' laout, eenige andere orangeays offte hun dienaers souden mogen t' haren versoecke en behoefte genooten hebben, alle welke voor de repartitie van 't gros sullen gedoogen, sonder wederspreken afgetraecten te worden.

5.

Cap' laout voorn' sall sijn met eenige van de sijne int voorschreven schip embarquieren en soo haest' selve met Godes hulpe ter gestedineerde plaetse gearriveerdt sij, dadelijk sonder vertoeven [en] uijtvlught soecken noghte onnutte pitcarlugen te maeken, t' voorgenomen exployet int werck stellen opdat soo costelycken schip geenem tijt te vergeeffs . . . . .¹

6.

Belovende mede hij, coninck, Cap' laout ende orangeayen voorn' gedurende dese reyse te water ofte te lande geenige secreete noghte openbaringe pitcariughen te houden, noghte van eenige andere hun ondersaten gedoogen te doen, sonder onse gecommiteerde, tot vollvoeringe van 't exployet geordonneerd, present te wesen, opdat alles oprechtelijck, sonder oorsaeke van aghterdoght te geven, magh geschieden.

7.

Verbinden sijn mede, gedurende d'absentie van 't schip in tijde van noodd en sulx van voorengem' H' gouvern' versoght wesende, met allderley vaertuygh, daer sulcx van doen zij, syn Ed^m t'assisteren, t'zij om advysen naer 't schip te zenden ofte eenige plaetse te secureren, als ware bondtgenoten toestaet te doen.

¹ Hier staat „questie“, wat natuurlijk een zonderlinge schrijfwijze is.

8.

Belovende mede, geduijrende de reijse geenige exploiten, 'tzy te water oft te lande op geenigerley wyse, onder wat pretext sulcx soude mogen geschieden, voor te nemen noch te laten doen, sonder advys van de voornoemde gecommitteerde.

9.

Sullen dateljik alle prinsen sonder vertoeven gejuventaryseert ende voorschreven gecommitteerde in bewaernisse gegeven worden, in conformite van 't 2^e artykell deses accoords.

Alle welke hier voorengem^t artykelen wy ondergeschreven **Moedafar**, coninck van Ternaten, citchill **Aly**, cappiteyn laout en **Jaques Lefebure**, Raedt van Indieu, Gouvern^r en directeur over de Molucques, sampt voorengem^t raden, beloven aen wederzyden op onse woorde en waerh^t vast en onverbreckelijck sonder eenige contraventie naer te comen. Soo waerlijck hellpe ons Godt Allmaghtigh. Tot dien eynde hebben twee accoorden met ons eijgen handt, alleens lujdende, t'eenen in Maleyse en desen in onse Nederlandsche taele, onderteekent.

Aldus gedaen ende gearresteerd t'onser vergaderinge in de stadt Malleye op 't eylandt Ternaten, deesen 12^{en} 9^{hor} A^o 1624.

LXXXIII. BANDA.

23 December 1624. ¹

De Oostkust van Ceram en de eilanden ten Zuidoosten daarvan waren een wijk- en schuilplaats geworden voor de Bandaneesen, welke voor de Nederlanders van hunne eilanden waren gevlucht, vooral na de gebeurtenissen van 1621. Zij kregen daár grooten invloed en waren er, van Nederlandsch standpunt gezien, zéér gevaarlijke elementen, soodat pogingen werden aangewend, hen van daár te verdrijven. (Vgl. Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. 316; *onuitgegeven missies van Isaak de Brune*, tijdelijken gouverneur van Banda, *aan den G.G.*, 16 Mei 1623, van Van Speult *aan den G.G.* 5 Juni 1623, enz.) In 1624 gelukte het aan Van Speult, het gezag der O. I. C. gewapenderhand te doen gelden: onderstaand contract was daarvan het resultaat.

¹ Overgenomen uit Valentijn, *Ambon*, II, b, bldz. 54 v.v.

Ik plaats dit stuk onder Banda, omdat in 's Compagnie's tijd de Oosthoek van Ceram en de eilanden ten Zuidoosten daarvan meest van Banda uit bestuurd werden.

Op huiden dezen 23 December A. 1624 oompareerden in 't Kasteel van Amboina voor den E. Heer Herman van Speult, Raad van Indie, ende Gouverneur van Amboina, wegens de E. doorlugtige Hoog Mogende Heeren Staten Generaal, den Heere Mauritius, bij der gratie Gods, Prince van Orangis enz. ende de E. Heeren Bewindhebberen der vereenigde Oost-Indische Compagnie, ende die van den Raade, Orang Kaja Sobo, wegens die van Ceram-Laet, en Orang Kaja Simon Bal, uit den naam, en van wegen die van Heralieu,¹ Keffing, Goram, Goeli Goeli, Oerong en Coac,² met volkomen magt en autoriteit, omme haer met den gemelden Heer Gouverneur te reconcilieren, alzoo de vorige hostiliteiten en ongevallen verklaaren ontstaan te weezen door instigatie der Bandanesen: om met den anderen in goede, vaste, sincere en onverbrekelyke vriendschap te treden, ter presentie en overstaan van Capitein Mitoe, nevens de hoofden en Orang Kaja's van de Oelisiva's en Oelilima's, als intercesseurs en getuigen op naervolgende conditien.

1.

Eerstelyk, dat de onderdanen van de Ed. gemelde Hoog Mogende Heeren Staten Generaal vry ende vrsuk hare stranden zonder verhinderinge zullen mogen frequenteren, 't zy om te handelen, verversinge ofte water te halen.

2.

Item, ten tweeden, dat gemelte Orang Kaja's niet en zullen vermogen eenige alliautien, ofte verbonden te maken met Spanjaards, Tidoresen, Macassaren, Bandanesen, Engelschen, Deenen, Franschen, ofte andere natien, buiten expres consent, en voorweten van gemelde Gouverneur, ofte zyne successeurs.

3.

Dat gemelde Orang Kaja's, ofte hare gecommiteerden, het zy dat zy waaren of geene en hebben. om te handelen, jaarlyx ten minste eens in 't laatste van 't wester Moesson aan 't Kasteel

¹ Deze plaats kan ik niet terecht brengen.

² Koewakoe, de Zuid-Oosthoek der Elpapoeteh-baai, waar wij in 1621 het fort Harderwijk hadden gebouwd bij Amabei. (*Bouwstoffen*, I, bldz. XLVIII, 296, 312, 315, 327). — Of is hier met Coac bedoeld poeloe Gofa?

zullen gehouden wezen te komen omme met gemelde Heer Gouverneur, de Oelisiva's en Oelilima's, te pitsjaren, op dat aan wederzyden de klagten van mishandelingen mogen gehoord, en naar behooren gecorrigeerd werden.

4.

Beloven mede gemelde Orang Kaja's van **Ceram**, dat zy geene andere plaatzen en zullen aan doen, maar regt aan het Kasteel komen, op dat zy, op andere plaatsen willende handelen, behoorlyke pas-cedulle van den Gouverneur voornoemd mogen obtineren, en daar door voor schade van de heenkommende schepen mogen bevryd zyn.

5.

Item, dat zy die van Key, en Aroe,¹ als alle andere onze onderdanen, vry ende onverhinderd hare stranden sullen laten frequenteren, zoo in 't herwaards komen, als in het wederkeeren.

6.

Item, dat alle de overloopers en slaaven, het zy van wat natien het zoude mogen wezen, zoo van hier, als van Banda, naar datum deze zouden mogen weglopen, weder omme zullen gerestitueerd worden, mits dat men voor yder perzoon zal betalen de waardye van twintig Ryxdaalders tot een vereeringe, en voor een overloper, te weten, een Hollander, 40 Ryxdaalders, dat van beide zyden over en weder zal onderhouden worden, te weten naar dato dezes contracts.

7.

Item, dat van nu voortaan alle roovinge, en hostile actien aan wederzyden zullen cesseren, op poene, dat men de overtreders als schelmen, en perturbateurs van de gemene ruste, metter dood zal straffen, als ook alle de gene, die daar van kennisse, en wetenschap zullen gehad hebben.

8.

Item, zoo het den nood vereischte, dat gemelde Gouverneur hare hulpe verzogt, ofte van doen hadde, zoo beloven zy lieden naar haar niterste vermogen, 't zy te water of te lande, zyne E. te assisteren, gehouw en getrouw te wezen.

Alle welke bovengemelde artikelen de voorgenomde Orang Kaja's van Ceram uit den naam ende van wegen de voorsz. eilanden ende

¹ Vgl. hiervóór, bidz. 182

steden, voor haar, ende haare onderdaanen, beloven en zweren, gelyk zy zweren en beloven mits dezen, op haren Moshhâf onveranderlyk ende getrouwelyk naar te komen, en by zoo verre zij in eeniger deelen deze bovengeschreven artikelen overtreden, ofte infringeren mogten, zoo geven zy den gemelden Heer Gouverneur, nevens zyne geassocieerden, ende onderdaanen, volkomen magt en autoriteit, dat zy zulk op haare perzoonen, onderdaanen en landen, geweldiger hand mogen verhaalen.

Hier en tegen, beloofd de gemelde Heer Gouverneur haar hier in Amboina vryen handel en pas-cedulle op eenige plaats te verleenen, onder welke bescherminge zy vry en onbeschadigt van onze schepen zullen mogen gaan ende keeren, en haar in alle gerechtigheid onpartydig naar behooren voorstaan, ook de gemelde vriendschap over en weer te onderhouden, en doen onderhouden.

Aldus gedaan en besloten ter goeder trouwe, buiten arg of list, ter presentie ende overstaan van alle de ondergeschrevene Oedisiva's en Oelilima's, in 't Fort van Amboina dezen 23 December A. 1624. Was getekent, 't merk van Orang Kaja **Cauwera** ¹, 't merk van Orang Kaja **Keltwaroe** ², 't merk van **Dernus van Deuwon** ³, 't merk van **Bali van Kelemala** ⁴: ter zyden stonden als getuigen 't merk van **Capitein Hitoë**, en 't merk van **Pati Toeban**.

Ook verklaren **Hatib**, Pati van Iha, Senghadji **Moessa**, mede van Iha, **Soeba Tsjina** van Moelato ⁴, **Loenitoeni**, raija Nollot ⁵, en **Goela** van Kellewaroe op haren Moshhâf, dat zij volkomen kennisse, ende wetenschap hebben, dat gemelde Gecommitteerden van Ceram volkomen magt hebben van hare superiores, omme met den Heer Gouverneur voornoemd te contracteren, de alliantie betreffende.

Aldus gedaan in 't Kasteel van Amboina dezen 23 December A. 1624.

LXXXIV. MOLUKKEN.

17 Juni 1625. ⁶

De verklaring van deze overeenkomst is te zoeken in onaangenaamheden, welke Batjan's vorst had met de bewoners van Makian, omdat

¹ Deze plaats (?) kan ik niet terecht brengen. Misschien poeloe **Kivar**.

² Op Ceram **Laet**.

³ Ik kan deze plaatsen niet terecht brengen.

⁴ Poeloe **Marloe** of **Marlaet**?

⁵ Op **Saparoea**.

⁶ Uit het Contractboek.

deze sagos kwamen kloppen in zijn gebied. Hij beklagde sich daarover bij den Nederlandschen gouverneur der Molukken. (Vgl. *Onuitgegeven minnive van Lafabure aan den G.G. 25 Juli 1626*).

Allsoo **Batchian** met d'omleggende eylanden van dien seer vrugtbaer ende wel versien sijn met menighvuldige sagouboomen, daerdoor de **Macquanesen** en meer andere dagelyckx coomen, groote quantiteit van versche sagou maeken ende vervoeren, sonder den Coninck offte eenige van d'onse aen te spreeken offte te kennen, veell min eenige exactie offte tollen daervoor te betalen, daerdoor Syne May¹ verarmt ende de H² Meesters ¹, die soo vele jaren dese plaets tot groote lasten en oncossten hebben onderhouden, geen verlichtinge offte soulagiement tot onderhoudt van dit guarnisoen alhier genoten hebben en buijten alle reden is, het selvige langer te gedoogen en toe te staen, maer volgens alle recht en costuymen van landen, plaetsen ende steden sulcx te beletten en te verhinderen, soo veell doenelijck sall wesen,

Soo ist, dat wij, door last van d'Edle H² Jacques le Febure, raedt van Indien, Gouvern^r en directeur over de Molucques, met Syne May¹ hebben gecontracteerd en geacordeert, zoo well tot ontlastinge van d'E. Comp^o als tot onderhoudt van den Coninck alhier, dat alle den geuen, die van buyten incomen, t'zij Mooren offte vrije luyden, onder sijn gebiet om sagou te maeken en deselvige te vervoeren, sullen gehouden wesen aen te spreeken en den Coninck voorschreven te betalen voor sijn gerechtigheit en toll 10 p^r cento, te weten, d'eene helfte voor Sijn Maj¹ en d'ander helft ten profijte van d'E. H² Meesters, en bij gebreck offte weijgginge van dien sij eenige geweld offte hostiliteit aen den Coninck toonden, sullen op syn versoek hem gehouden wesen met eenige soldaten te assisteeren, de prauwen met alle datter in is alles aen te slaen ende te verbeuren ten profijte van de contracten. ² Van gelijken zullen gehouden en verplicht wesen, alle vreemdelingen buijten Comp dienst, die met joncken, correccoren offte eenigh ander vaertuigh van buijten alhier incomen, onder des Conings gebiedt, geladen met eenige waren, t'zij cleeden, padij, olie offte anders, aenspreeken ende vertollen, van gelycke betalende van jncomen tien p^r cento, d'een helft ten profijte van d'E. Comp^o en d'ander helft voor den Coninck als vooren, tot naerder ordre ende advoij van d'E. Ed² H²

¹ De Bewindhebers der O. I. C.

² Vermoedelijk een schijffout voor: contractanten.

Generl. ¹ En omdat [van] weder zijden alles tot meerdersekerh' te bevestigen en volcomentlijk t'aghtervolgen, hebben twee instrumenten gemaect van eenen inhoudt, het eene van ons onderteeckt en aen Sijne May' overgelevert en het ander met syn zegell geaechterd ², en ons behandicht, om naer dit gemarekt contract het selvyge int werck gestelt te werden.

Aldus gedaen op 't eylandt Laboua in Batchian ter vergaderinge van ons, den Coninck met sijnen adell, ady 17^e Junij A^o 1625 en was onderteeckt, het eene **Gregorij Cornelij** ³ en **Lambert Vermeer**, ende het andre **Nourou Slaedt** ⁴, coninck van Bachuan.

LXXXV. KUST VAN MALABAAR.

3 Januari 1626. ⁵

Na het tractaat van 18 October 1608 (hiervóór, no XXIII) waren velen en na betrekkingen met de Westkust van Vóór-Indië, ook met den Samudri van Kalkoet, onderhouden en, ofschoon deze niet van groot gewicht waren, had de O. I. C. toch in die streken twee belangen onder de oogen te zien: den handel met die streken en het feit, dat op die Westkust het centrum was gelegen der Portugeesche macht in het Oosten, Gwa.

Den 14 September 1625 ging een eskader onder Herman van Spie, Raad van Indië en oud-gouverneur van Amboen, naar het Westen van Azie, om in vereeniging met andere schepen, „met des te vrygheerlyc macht de rijke middelen van de Comp^e in voorsejde quarteren, ende hareu handel aldaer sonder verhoedinge te verseecken. Geluck maect emme den vijant met een gevechtende macht alen moeytyden af te wijk te doen, daer enix in de veyghe soude wegen voortvalen.“⁶ Van Spie kwam in December 1625 te Kalkoet en het bleef, dat de Samudri oetlog veele met den vint van Cochim, in welke rijk de Portugesen reeds in 1500 een fort hadden gebouwd, en die steeds in eening was met den beheerscher van Kalkoet, *Dom João, Portuges, l. p. 50*. De Samudri ontving Van Spie zeer goetlyc, dewy er en, tenz of van dat de Nederlanders van Kalkoet woude veygen, en woude hem het moeytyden doen in de pover veygheerlyc vint in „Moultin“ *l. p.*

¹ Compagnie-generaal.

² Geaechterd.

³ Compagnie-generaal en veele van een veygheerlyc *l. p. 50*. *Compagnie-generaal* van de O. I. C. in de *Wester-Indische Compagnie*. *l. p. 50*. *l. p. 50*. — *Vij* *l. p. 50*.

⁴ Naer Spie.

⁵ Compagnie-generaal van de O. I. C. in de *Wester-Indische Compagnie*.

⁶ Van Spie ontving hem zeer goetlyc, dewy er en, tenz of van dat de Nederlanders van Kalkoet woude veygen, en woude hem het moeytyden doen in de pover veygheerlyc vint in „Moultin“ *l. p.*

lieden weerhouden dit. Onderstaande voorloopige overeenkomst werd gesloten. (*Dagh-Register 1624-1629*, bldz. 190, 303; *onuitgegeven missive van Van Speult aan den G.G.*, 15 April 1626.)

Accoort, ofte contract, gemaakt met den doorlugtigen grootmagtigen Keizer van **Malabar**, en den Koning van **Calicoet**, etc. ter eene, en den Edelen Heer Herman van Speult, Raad van Indiën, en gewesene Gouverneur in Amboina, en die van zijnen Raade, commanderende over de schepen en comptoiren van Surata, Persien, en Mocha, wegens de Ed. doorlugtige Hoog Mog. Heeren Staaten Generaal, den Heer Prince van Orangien, etc. ende de Ed. Nederlanse Oostindische Compagnye, onder het beleyd van den Ed. Heer Pieter de Carpentier ¹, ter anderer zyde.

Eerstelyck, zyn beyde de Partyen met den anderen over eengekomen, en verdragen, dat Zyn Majesteit al de Peper, soo onder zyn heerschappy en dominen valt, zal gehouden wesen te doen leveren aan den persoon, die de Ed. Heer Gouverneur vooruoemd daar toe nomiuieren of stellen zal, ten pryse van seven en twintig Realen van agten het Candi ², bestaande in vyf honderd en twintig Ponden, te weten, ider Pond tot seventien Spaansche Realen gekoft, wel verstaande, dat de voorsz. Peper ook zuiver en zonder eenige maculen ³, Valsheyd, of bedrog, behoorlyk gedroogd, en op de bequame tyd geplukt wesen sal.

Ten tweede, dat al de Gember, te weten, grof, schoon en droog, goed, en zyn gemelde Majesteit gehouden wesen zal, die te doen leveren in handen van den voorsz. genomineerden persoon, te weten, 't Candi van vyfhonderd en twintig pond tot elf Realen van achten.

Ten derden, is de conditie, dat de gemelde waaren, als Peper, Gember, en alle andre, zullen vry en vrank zonder eenige tollen of geregtigheden, hoedanig zy zouden mogen genoemd zyn, te betaalen, en dat zy zullen gescheept, en vervoerd werden, zonder eenige contradictie van zyn Majesteit, of andre subalterne Hoofden: van gelyken zullen mede Tolvry, en buiten lasten, soodanige goederen of waaren, van wat quantiteyt en qualiteyt die zouden

¹ Gouverneur-Generaal van 1623—1627.

² Candy, een gewicht, nog in het Zuiden van Vóór-Indië gebruikelijk. (*Hobson-Jobson*, p. 119). — De prijsbepaling is mij overigens niet duidelyk.

³ Portugeesch: macula = vlek.

Het is een yder kennelijk hoe hier in de Mollucques vier coningen sijn, namentlijk van Tarnaten, Tydoor, Baetsian en Gilole, waervan de twee leetgenomde door Godes bestieringe sonderlingh geen macht hebben, sulcx dat wij Tarnataten ende die van Tydoor de machtichste sijn, welcken Coninck van Tydoor sich aan den Spaenjaert houdende, met derselver macht ons voor deesen verstroyt ende genoechsaem verdestrueert hadde, invoege wij genootsaect waeren ons tot de Hollanders (om van haer hulpe en assistentie te hebben) te keeren, die wij aan alle quartieren geresolveert hadden te soecken, soo in Amboyna, Banda, Java, Patania, Atchin als elders, doch vonden twee haerder schepen d'een in Amboyna ende d'ander op Java, die oock voorgenomen hadden in de Mollucques te comen, oversulcx haune anckers lichtten en herwaerts quaemen, doer wiens hulpe wij alsdoen by malcanderen syn versammelt, 't landt als oock den Coninck in synen voorigen welstandt gebracht, ja waeren soo vereenicht dat alle t'gundt sij oft wij goet vonden dadelyck int werek gestelt wiert, tuelck alsoo continueerde tatten tijde vanden Generael Raed, tselert welcken tijt alhier drye verscheyden Gouverneurs ¹ geweest ende d'overicheyt, soo van de Hollanders als Tarnataten seer verandert sijn, in voegen de Hollanders ons oft wij haer niet geloofst noch vertrouwt hebben, ende des lants saecken tusschen beyden soo syn blijven stilstaen, niet tegenstaende de Gouverneurs als oock wij overicheeden ende gemeente selfts den Coninck tot meermalen hebben aengesprooken om de bevoirderinge des gemeenen lants ende Compangies saecken bij der handt te neemen, die sich daar niet met bemoyt maer met speelen en playsieren den tijt door gebracht heeft ², tot dat eytelijk op heeden bij boven gemelte Gouverneur door sijn meenichvuldigen arbeyt ende betrachtinge de saecke soo verre is gebracht dat tot acoort ende treckinge van eene lijn gecommen syn, daer in den Gougou ende Cappiteyn Laout geenen beeteren middel om tot sulcx te comen wisten te practiseren dan in deese vergaederinge ³ voor te draegen hoe dat beyde soo Gougou als Cappiteyn Laout haune ampten begeerden te abandonneeren en voortaan als gemeene citchils, (sonder comich bewindt tlandt aengaende hun meer aan te trecken) te leven, ten waere sy Tarnataensche overicheyden met malcanderen alsnu in deze pitsieringe

¹ Jan Dirkszoon Lam (1613-1621), Frederik de Houtman (1621-1622), Jacques Lefebvre of Lefebure 1622-1628.

² Vgl. *Tiele-Ree's, Bouwstoffen*, II, bldz 1.

³ Van Gouverneur en Raad der Molukken

op des Compangies huys, daer vergaert waeren, resolveerden den oorloogh jegens den Spaenjaert en Tydorees aan te neemen ende tlandt in synen voorigen welstandt te helpen brengen, dat eyndelyck (hoe wel sy Tarnataensche overicheyden, te weeten den Hoccum Soysives, Sengagies ende andere daer langh tegen waeren ende sulcx sochtten wite stellen), met malcanderen gesamentlyck toegestemt, over een gecommen, geresolveert, als boven verhaelt beswooren ende gemelte heer Gouverneur in presentie van synen Raedt daer op de handt gegeven hebben, om gelijck verhaelt den oorloogh jegens den Tydorees en Spaenjaert aan te neemen ende tlandt in synen voorigen welstandt te helpen brengen. Twelck den Coninck van Tarnaten voorenghouden synde, geapprobeert en voor goet gehouden heeft; doch alwaert schoon gemelte Coninck contrarie gedaen hadde was beslooten evenwel deese resolutie volcomen voortganck soude neemen . . .¹

LXXXVIII. JAPAN.

1627²

In een schrijven van 1 December 1627 aan Cornelis van Noyenroode, ons Opperhoofd voor den bloeienden Japanschen handel te Hirado³, maakt Pieter Nuyts, onze gouverneur van Formosa, melding van een opdracht der Japansche centrale regering aan den gouverneur van Hirado, om den Nederlanders den handel te blijven vergaen op den ouden voet. Deze opdracht dagteekende toen van een drietal maanden geleden. Zij was te opmerkelijker, omdat de Japanners toen alreesthalve den Nederlanders gunstig waren gestemd, daar de Nederlanders door hooge tollén, enz. den handel der Japanners op Formosa, voor dezen van groote betekenis, trachten te verhinderen. Nuyts was juist van Augustus tot November 1627 gezant geweest van den Gouverneur-Generaal aan het Japansche Hof en, ofschoon zijne zending niet het gewenschte resultaat had ten opzichte van den Formosaanschen handel, kan hij toch op de hoogte geweest zijn omtrent dergelyke opdracht. (Vgl. Nachod, *Japan*, s. 159—169, LXXXIX. Waarschijnlijk⁴ is onderstaand stuk een afschrift dezer opdracht, verstrekt aan de O. I. C.

¹ Wat hier volgt, is een gedeelte van de resolutie van Gouverneur en Raad, waaraan deze overeenkomst is opgenomen, dat echter van de overeenkomst zelf geen deel meer uitmaakt.

² Uit het archief der familie Huydecoper van Maarsseveen.

³ 1623—1632 was deze ons Opperhoofd van den handel te Hirado.

⁴ Waarschijnlijk met zekerheid is het niet te zeggen. Het is ontleend aan een document van 1633 (zie hierboven, blz. 94, noot 2). De opdracht moet

7 Dat een d'Hollandsche Cap' soo in **Menco**¹ als elders in wat plaats van **Japan** hij begeert, toegestaan sal wesen om koopmanschap te drijven, en dat d'H' van **Firando** hem sulx onverhindert sal toelaten; maer alleen goede toezigt houden, dat de Paepsche of wel Portugese religie niet door d'Hollanders werd verbruyd.

LXXXIX. CHINA—FORMOSA.

1 October 1628.²

Al spoedig na onze vestiging op Formosa (Taiwan)³ ontstond op dit eiland voor ons een handel van beteekenis, vooral in Chineseche en Japansche producten; het eiland bleef, wat het was geweest, een centrum voor den handel van Oost-Azië, thans echter zooveel mogelijk hier door ons gemonopoliseerd. Het stuk grond, waarop „onze stad” zoude worden gesticht en dat gekocht werd van de „ingelande”, „die van Sintanz, — Sinkan?”, lag aan de Zuidwestzijde van het eiland. Het fort heette eerst *Orange*; „de nieuw begrepen stad”: *Provincia*. In 1627 werden beide genoemd *Zoelanda*, op last der Bewindhebbers. Men trachtte, nu men zelf op de kust van China geen handel mocht drijven, de Chineezzen te bewegen, op onze vestiging te komen handelen, zooals dan ook door de Chineezzen in het vooruitzicht was gesteld bij de onderhandelingen omtrent het verlaten der *Pescadores*. Japanners daarentegen maakte men de commercie moeijik, door hooge tellen, enz. (Zie hiervoor, blz. 213. Aan de andere zijde waren de Chineezzen, welke vroeger gewend waren de *Taiwanische* producten hertevellen, enz.) op het eiland op te koop en „zeer jaloersch,” dat de bewoners daarvan, welke in de omgeving onzer sterke woonden, dagelijks daar kwamen handelen.

Een plaag voor den handel was het bedrijf van roofrovers, Chinesezen veelal, op de kust van China zoowel als op die van Formosa. Hun aanvorder in die dagen, welke in de stukken der O. I. C. steeds *Iqaan*

natuurlijk zijn gegeven vóór 1641, toen onze factorij naar *Deema* werd verplaatst. En vóór 1641 weet ik haar slechts te plaatsen in 1627.

In den brief van 1623 staat nog vóór de insertie dezer opdracht: „In den jaere 16.. is door d'hooge overgheleyd uyt *Jedo* een d'le, van *Firando* een ordre gegeven, ho-daanig d'Hollanders in syn land met hem handel te gedragen, en waer nae haer te reguleren sullen hebben.”

¹ **Kioto**, toen de residentie van den Mikado.

² Uit het *Contractboek*.

³ *Taiwan* (thans ook *Taman* geheten) op 22°50' is de plaats onzer vestiging geworden. Het geheele eiland werd eveneens zoo genoemd, ook *Packan*. (Vgl. *Groenevelt*, *China*, blz. 202, noot 2. Kan deze naam ook zijn afgeleid geworden van het kustplaatsje *Packing* aan de Westkust (*Hokkoku*)?

wordt genoemd,¹ een stoutmoedig en bekwaam avonturier, maakte de onbilligende zeeën ten hoogste onveilig en het maakte noch aan de Chinese autoriteiten, noch aan die Nederlandsen, hem de baas te worden. Amoi werd in 1628 door hem veroverd en verwoest. Nuyts, die gouverneur van Formosa (1627—1628), trachtte met hem in vriendelijke verhouding te komen, om het groote belang, dat de O I C daarbij had. Hij bood hem vriendschap aan, en Iquan, daartoe niet ongenegen, wilde zelf ons wel van Chinese koopwaren voorzien, maar hij bleef de Chinese kooplieden beletten, met de onzen te kunnen handelen. In tusschen ging Iquan over in dienst van de Chinese regering (Ming-dynastie) en hij trad thans zelf tegen de veroverers op. Hij ontmoet Nuyts vóór Amoi, komt bij hem aan boord en wordt daar vreedzaam gevangen genomen tot hij verlof geeft voor den vrijen handel der Chinezen (een daad, ten eerste door de Batavia'sche autoriteiten afgekeurd en die een der vele redenen is geweest, waarom Nuyts in ongenade is gevallen). Toen Nuyts echter vernam hij deze geringheid, dat hij thans „groot mandaryn van Amoy en admiraal van de zee“ was geworden, vindt hij beter met hem een verdrag te sluiten, wat plaats vond op 1 October 1628. Bewindhebbers der O I C beschuldigen later Nuyts dat hij „tot zijn eygen voordeel met den zeevoerer Iquan geprocedeert“ had. (Vgl. *Onuitgegeven missives van G. O. & R. aan Bewindhebbers*, 27 Jan., 11 Aug. 1625, 3 Febr. 1626, 9 Nov. 1627, 8 Jan., 3 Nov. 1628, van G. O. & R. aan Sonck 13 Mei 1626, aan Nuyts 15 Mei, 21 Mei, 26 Jun. 1628, *onuitgegeven Verhaal van 't gepasseerde op de kust van China*, op 18 Dec. 1627, *onuitgegeven instructie voor Nuyts*, 10 Mei 1627, *onuitgegeven missive van Nuyts aan Coen*, 26 Oct. 1628; *onuitgegeven brieven van Bewindhebbers aan G. O. & R.* 18 Oct. 1629, 27 Aug. 1630, 21 Nov. 1631, *Daag Register 1624—1629*, blz. 115, 334; *Kronyk Historisch Genootschap*, 1863, bde. 194, 204; Campbell, *Formosa under the Dutch*, p. 35 f., 41, *Bulletin China*, p. 123.)

Accoordt getrocken tusschen d'W' Pieter Nuyts, Heert van India ende gouvern' over t' eyland **Formosa** ende t'fordt Zeelandia ter eene ende Iquan, overste mandaryn van de provintie van **Aymoy** ende admira' van de Chinese zee, ter andere zijde.

Ick, Iquan, behelve, drie aghter ontvangende jaren, van d'W' H' Gouver' Nuyts parlyex 14de p. goede salarier 25/20 tot 14^{de}

¹ Iquan was vroeger zakk' der O I C te Taiwan, maar kwam in vrede voor de Japanezen gevangen te zigt en overleefde te zijner tijde. In Chinese bronzen wordt hij genoemd. *China's History* genoemd. Hij was zinnel' van een Japanees zinnel' en in deze verhouding kwam in de eerste helfte van Over de bezettingen van deze eilanden kwam in de eerste helfte de bronzen in den staat gevestigd te z. In vrede over de *Formosa*, S. 422 Campbell, *Formosa under the Dutch*, p. 107, 108, 113 *Bulletin Formosa*, p. 123.

Nae dat ontrent de zes & 7 jaeren gepasseerd seker different tusschen den gouvern^r wegen de prince van Hollandt, den stadthouwer ende de hoofden van de omliggende eijlanden ende dorpen van Amboyna ende Ceram wegen den koninck van Ternate is ontstaen, soo vongen¹ niet alleene in oneenigh² met den anderen geleefft, maer de saeken zoo verre verlopen zijn, dat tot de feijtelijckh³, termen van hostihtejt, consequentelyck ruine ende verderft van beijde volkeren ende vrughten geprocèdeert hebben⁴, zonder noghtans met voorweten ende speciale ordre van hare respective souvaraine daertoe gelast te wesen⁵; daer over in aghtinghe ende memorie genomen hebbende, d'onse voor desen bondige alliantien ende genaemde contracten tusschen den gemelte prince van Hollandt ende den koninck van Ternaten gedaen heeft⁶, ons⁷ buyten redenen ende arrogants gedoght, de vassalen⁸ uijt eygen motijff niet alleene questie moveren⁹, maer selfs tot den oorlooge vervallen zouden, dienvolgende willende in desen voorsien, weeren alle misverstanden ende calumieuse gerughten uijt onse landen van Amboyna ende Ceram voorn¹⁰, den koninck ju Ternaten, sullthan Adil Amerill Momena Hamza Nasserou Halla Scha¹¹, gesamentlyck den Ternataensen Raedt ende de respective stadthouders beslooten, gelast ende geauthoriseert, aen den admiraell van der zee quitchill Aly¹², om met een armada correccoren sijn te transporteeren in onse landen van Amboyna ende Ceram¹³, omme aldaer onsen persoon te representeeren ende uijt craght onser verleende commissie ende brieven van credentie affte handelen, reghten, bevreedigen alle geschillen ende differenten, in die quartieren bij verloop van tijt ontstaen, ende weder als oude vrunden, ende bondtgenooten ju vrede ende ruste te doen leven: soo ist dat wij, quitchill Aly, beklédende sijn Maj¹⁴ persoon, int casteell van Amboyna geconvocéert hebben den stadthouwer des Koninghs, Leliatoo¹⁵, de

¹ In de lezing bij Valentijn, *Ambon*, b, bldz. 75: „invoegen.”

² Vgl. Tiele-Heeres, *Bouwstoffen*, II, bldz. VIII, v., enz.

³ Wat eens wel niet geheel juiste bewering is.

⁴ Valentijn: „gemaakt hebben.”

⁵ Valentijn: „zoo zijn.”

⁶ Valentijn: „en met arrogantie gedagte vasallen.”

⁷ Valentijn: „met ons in quaestie geraakt.”

⁸ Sultan Hamdja of Hamza (1627—1648).

⁹ De kapitein laet kaitejl Ali.

¹⁰ *Bouwstoffen*, II, bldz. XLI, 143, enz.

¹¹ *Bouwstoffen*, II, bldz. VII, v., XLI, v., enz.

respective landtvooghden van Lochoe, Lissydy, Cambelle, de hoofden van omliggende eylanden ende dorpen van Oleesiva ende Oleelyma, gesamentlijk des Koninck in Ternates onderdanen, ten overstaen ende als getuygen daertoe geroepen alle principale mijne bijgevoegde rade uyt Ternaten als Mackjan ¹ ter eener, ende d' E. Philippo Lucas, gouvern^r van t' Cassteell ende dependentie van Amboyna, benevens die van sijn E. raden als de naturelen ² uyt den landtraedt, wegen de Hoge Mogende H^a Staten Gener^l, den heere prince van Orangien, mitsgaders de Ed^e H^a bewinthebberen der Geotroijeerde Comp^e der Vereenighde Nederlanden ter andere, dewelcke ijder int bysonder gesustineerd, beweerdt ende geprobeerd hebben sodanige differenten, verschillen, gepasseerde actien ende onheijen. In vougen, naer deselve aen wederzyden grondigh verstaen, wij quitebill Aly ende gouvern^r Philippo Lucas voorengem^t met voorweten ende toestemminge van den stadthouwer, landtvooghden ende de hoofden respective van Oleesiva ende Oleclima, groot ende cleyu, onderdanen van Sijne May^t, ziju overengekomen, geaccordeert ende vereenight, bevreedight onder de artykelen naer gementioneerdt zynde ende lujdende:

Eerstelyck beloven wij, gouvern^r ende wij alltsamen, hoofden van Olysiva ende Olilyma, te vergeten ende niet meer inde gedachten te nemen alle gepasseerde verschillen en misverstanden, sonder van deselve yets te moveren, maer sullen met den anderen wonen ende landelen als getrouwe vrienden ende bondtgenooten, sonder lightvaerdigh eenige caluminouse rapporten t'accepteren. Voorders zal t' des Koninghs onderdanen, Mahumetissten, vrij tot haer gehefte staen om aen Cassteell ofte andere plaetsen haren handell te drijven; van gelijken sullen de Nederlandsche vassalen, t'zij dan Christenen ofte Mahumetissten, vrij op alle des Coninghs plaetsen haren handell doen.

Ten anderen beloven wij gesamentlijke hoofden van Lochoe, Combelle, Lissydy, **Hittoe** [ende] ³ omliggende eylanden ende dorpen, dat wij aen de Nederlanders alleen sullen verkoopen ende doen

¹ *Bonwetsaffen*, II, bldz. 145.

² De inlandsche leden van den „landtraedt“ op Ambon, welke recht sprak in burgerlyke en strafzaken, waarin alleen inlanders waren betrokken. Hij werd voorgezet door den Gouverneur en bestond verder uit Europeesche en inlandsche leden. (*Heeren, Ambon in 1617*, bldz. 550, v. in deze Bijdragen, XLVII).

³ Valentijn, bldz. 76.

leveren nu ende naer desen droogh, schoon ende well geconditioneerde, alle onse giroffi nagelen volgens d'oude contracten ende sullen ons voor de Portugeesen bhaer betalen 60 R¹ van aghten, dienvolgende ons mede verpligtende, aen niemant anders als de Nederlanders eenige nagelen te vercoopen ofte leveren.

Voorder belooven wij voorn¹, aghter volgende de ordre des Konings ende die van Quittehill Aly, representerende Zijne May¹. persoon, dat wij niemant admiteeren, alliantien met deselve aengaen, handell drijven nechte acces op onse stranden gedoogen eenige vreemdelingen ofte coopluyden, 't zij dan Europische ofte Indiaense natiën, directelyck ofte indirectelyck; ende t'zoo 't gebeurde, eenige quaedtwillige hoofden ofte dorpen dese gemelte des Konings last niet en aghtervolgende, dien volgende toegangh aen eenige vreemdelingen [gedoogden] ¹, zallt aen den Gouvern¹. en Kimelaha georlooft wesen, deselve vreemdelingen met haer vaertuygh vijandelijck aen te tasten ende de dorpen die dese des Konings ordre niet t'prompt aghtervolght hebben, mede vermogen te verdestruereen.

't Is sulcx dan, den Koningh van Macassar jegens den Koninck van Ternate in termen van oorlooge jegens den anderen staende, ² diervolgende aen alle sijne May¹. onderdanen op 't hoogste bevoolen ende aen sijne bondgenooten versoght heeft, de geene ³ Macassaren overal te water ende te lande te vervolgen ende jst mogelijk te distrucereen.

Jugevalle den koningh van Macassar eenige maght ofte armada in die quartieren van herwaerds over sende, om eenige juvasie ofte overlant in d'eylanden ofte plaetsen des Konings onderdanen te doen, heeft de gouvern¹. van 't casteell Amboyna van zijne zyde beloofft, derselver met presente ende toecomende maght jegens soodanige oppressie te helpen protegeren; van gelijcken zoo eenige maght van vyanden 't Casteell oft desselvs onderdanen quamen offencereen, belooven wij gesamentlijk, van Olisiva ende Olylyma, gem¹ gouvern¹ in alles naer ons vermogen te helpen ende assisteren.

Soo het gebeurde, dat eenige plaetsen ofte dorpen sich jegens zyne heere vergrepen ofte quamen te rebelleren, sullen den Gouvern¹ ende stadthouwer des Konings deselve reghten ofte well naer gelegen¹ vyandelijck aentassten ende tot gehoorsaem¹ performeren;

¹ Valentijn.

² Vgl. Toles-Herros, *Bonucstoffen*, III, bldz. XXXVI, XLVII, v

³ Valentijn: "de gemelde"

van gelycken beloofft den Gouvern' die van Lochoe, Cambelle, Lissidy, soo om rys ofte andere menudentien ¹ moghten verlegen wesen, deselve tot haren noodtdrafft te assisteren ende bij de respectie coopluyden wadt civillder te doen verkopen als ordinajre ende courandt verought word, namentlijk dat wegen den lossen rijs haer een gantangh ² op yder R^a meer, alst aent Cassteell verought wordt, zall geleverdt werden. Insgelijcx den rijs in betalen ³ voor twee een halve R^a van 8 jder bale.

Noepende den prijs van den Cormandellse en Suratse kleeden heeft den Gouvern' me le geaccordeert te aghtervolgen de lijst ende prijs daerover in Ternate geraemt, behoudentlijk dat geen in betalinge voor nagelen sullen opgedrongen worden, maer 't sall t'selve tot haer eygen geheelte wesen om well contant ofte kleeden daervoor aen te nemen.

Voorders zoot gevele, eenige Nederlanders ofte naturelle Ambo- neesen naer Locho, Lissidy, Cambelle ofte eenige andere des Konings plaetse quamen over te loopen, ende zullen deselve niet vermogen, Mahumetist te maeken, maer zall den Stadhouwer ofte andere hoofden gehouden wesen, deselve weder aen 't Cassteell te seynden. Insgelijcx en sall den Gouvern' geen overgelopen Mahumetisten vermogen Christen te maeken, maer als vooren mede den stadthouder des Konings overleveren. Soo daer eenige slaven quamen aent Cassteell loopen, en sall den Gouvern' niet vermogen, deselve Christen te maeken, maer deselve gebocijt weder aen den Stadthouder zeynden; desgelycx en sall den Stadthouder geen verlopen slaven van 't Cassteell [vermogen] ⁴ Mahumetist te maeken, maer als vooren gebonden den Gouvern' doen overleveren ende sullen sulcke, die [de] slaeff ofte slavinne als leijflijgene toecompt, voor berghloot van deselve vijffthien R^a van 8 gehouden wesen te betalen.

Voorders jngevalle eenige dorpen ofte particuliere personen uyt hun eygen moetwill ofte motiff hun onderwonden te rooven, ymandt verradelijk te moorden ofte de lault vrughten te verderven aen wiens, de Gouvern' ofte des Kinselalias, onderdanen tselve geschiede ende den Gouvern' aen den Stadthouder daerover justitie versoghte ofte dan dat den Stadthouder over gelycke delict recht van den

¹ Valentijn, bldz. 77: „andere zaken.“

² Inhoudmaat of gewicht. In Valentijns tyd als gewicht: „looi 4 pond“ (Valentijn, IV, 1, *Batavia*, bldz. 360).

³ Schryffout voor „balen“ (Vgl. Valentijn, *Ambon*, b, bldz. 77)

⁴ Valentijn, bldz. 77.

Gouvern' vorderde ende dat zoo well van d'een als de andere zijde geen behoorlijke refactie ¹, ende opreghte justitie gepresseert werde, zullen naer verloop van een maendt naer dato van de jnuniatic, t'waere dan den Gouvern' offte Stadthouder, den zelven vermogen te destruceeren ende hun sellven rechten, zonder dat bij de respective gesustineerdt werde, daer in qualijck offte [niet] ² conform d'unnie gehandelt ware; behoudentlijck noghtans, soo daer eenige dorpen, met voorgemelde moedwilligh³ jngenomen geweest zijnde, sall soodanige revengie jegens de particuliere plaetsen geexecuteert ende jnt werck gestelt worden, zonder dat d'andere plaetsen tselve mede subject offte den last van d'andere gemeen sullen wesen.

Soo daer ijmandt versoghte, eenige schulden, t'ware comptant oft kleeden, van de kooplijden in [de] respective dorpen te maken, onder conditie deselve opt gewas offte eenige tijt van maeaden te betalen ende naer d'expiratie van den tijt hun absenteerden, zal den Gouvern' offte Stadthouder gelicentiert wesen ende vrijstaen, den gemelten debiteur te doen opsoeken ende aen de dagh brengen ende deselve so lange in private apprensie offte geboeyt houden tot aller ⁴ tijt de schullt behoorlijk afgeleijdt ende betaelt is.

Voorder sullen den Koninck van Tarnates vassalen tot gerieff van den handell in rijs offte kleeden offte tot preservatie van de vrughten ter plaetse daer sulcx vereijcht werdt, opt versoek van den Gouvern' gehouden wesen aen te wijsen seekere bequame plaetse, daer de jnwonders ter cerster instantie een gerieffelijke wooninge bujten cossten sullen moeten maeken, dogh naert selve eens behoorlijk in effecte gebracht ende aen de Nederland⁵ overgelevert is, zal daernaer den Koopman ⁶ gehouden wesen, t'selve tot eijge kossten all t' geene daeraen gebreeken moghte doen repareren.

Jnselijcx soo 't geschiede, eenige verschil quame te ontstaen ter oorsake der respective kooplijden niet opreght met de jnwonderen handellden oft eenige overlast booden ⁷, tware dan jnt stuck van den godtsdienst, vrouwen ende kinderen, offte dat de soldaten eenige quetsie moveerden, en zal men ter oorsake van dien niet mogen tot de wapenen procederen, maer t'zelve den Gouvern' aen-

¹ Valentijn, bldz. 77: „satisfactie“

² Valentijn, bldz. 77.

³ Valentijn: „tot der tijd.“

⁴ Ni de Nederlandsche vertegenwoordiger der O. I. C. (Vgl. Valentijn, bldz. 77.)

⁵ Valentijn: „deden“

landen goedgevonden, geuueerd en beslooten hebben, geli-
d'een d'ander belooven, 't selve met getrouwe ende oprechte gem-
deren te onderhouden ende doen onderhouden. In teycken van d'
hebben wij, cap^o laoudt quitchill Aly ende gouvern' Philip Lu-
yder particulier hier onder onse gewoone signature ende zege
gestelt, gelyck wij mede nen den stadhouder van Loehoe, de lau-
voogden ende hoofden Olysva ende Olylyma van Amboyna en
Ceram voorgemeldt, ijder voor sooveel hem aangaet, hebben geleve-
reenen van gelijken als desen inhoudt ende deselve op ons wettig
beredight. In meerder ende bondiger affirmatie hebben onse respect
gewoone onderteekeningh onder desen gestelt, gelyck wij hoofd
ende Raden van [de] Tarnataense ende Mackjanse armada ende
nijt den landtraedt van Amboyna ons als getuygen constitueert
tot verificatie van weleke dese mede onderteekent.

Geschreven, gearresteerd, bevreedight ende beslooten int cas-
teel Amboyna desen 22^{en} dach der mane Rabou Awal ¹ jnt jaer
proopheets Mahumet 1038 ²; Stjlo Roma[no] den 22° 8 h^o A^o 16
Onderstont: Actum jnt casteel Amboyna, datum ut supra: en
was hier ondergedruckt twee zegels in roode laeke en onderteek
als volght.

Merck gestelt bij	{	kimelaha d ^o ³ Loehoe.	Phs. Lucas.
		kimelaha d ^o Lellatoe.	Gerardt Westernu
		orangeay d ^o Permatta ⁴ .	Nicolaes Mersman
		orangquay Tand^o Naytoemesst ⁵ .	Joan Ottens.
		quaycie Aly ⁶ van d ^o Lissidy.	Thymon L. Coope Jan de Meijer. Salomon de Wacl Louis d'Bruus, Secreta

¹ Rabi al awwal. Deze maand begint voor het jaar 1638 met 29 Octo-
1628 (Wustenfeld, *Tabellen*, S. 42)

² De Mohammedaansche en de Nederlandsche tjdrekening kloppen
dus niet.

³ Wat dit beteekent? Misschien afkorting voor dito, dat zoo dikwyls we
gebruikt voor reeds genoemd. Bij Valentijn, bldz 78, komt de onderteeken
van den Kimelaha (van) Loehoe niet voor. Zie over hem *Tudo-Herres, Bo-
stoffen*, II, bldz XL.

⁴ Een dorp op de Noordkust van Ceram (Valentijn, *Ambon*, a, bldz 54).

⁵ Schryffout over **Tanahitoemesen**.

⁶ Hiermede wordt bedoeld katusjil Ali. (Vgl. Valentijn, bldz 78).

Mannell, ko' van Kilang.
Thome de Silva, ko' van Soya.
Don Andrea, hooft van Along.¹
Gaspar de Freitas.
Don Pedro, hooft v. Ottemorie.²
Anthonij da Costa, marlijka.³
Anthonij Taweri, 't hooft van Tavorij.⁴
Steven Tersera, 't hooft van Poeta.⁵

XCI. MOLUKKEN—AMBON.

14 Augustus 1629.⁶

De staatkunde der Compagnie, hare handelspolitiek in de eerste plaats, had ook op Ternate ongenoezen gewekt. Wantrouwen werd gekweekt en groeide gestadig. Vooral onder sultan Modafar, die in 1610⁷ den troon had beklimmen, waren de verhoudingen tusschen de Compagnie en Ternate niet steeds aangenaam. Tiele—Heeres, *Bouwstoffen*, II, bldz. I—VII). Modafars opvolger, Hamdja, sloot, daartoe geroept door de doortastende houding van den Nederlandschen gouverneur der Molukken, Gijsbert van Lodensteijn, in 1622 een nieuw contract met de O. I. C., vooral ter bevestiging der vroegere (Vgl. *Bouwstoffen*, II, bldz. XXXVI, v.).

Accoordt, gemaeckt door Gijsbert van Lodensteijn, "gouverneur" over de Moluccos, met den konink van Ternaten.

Alsoo voor desen, ten tijde des overleedens konings Modafar, konink van Ternate etc⁸, "wiens ziele Godt genadigh zij, diverse quade breuken ende misverstanden in de onde voor desen gemaeckte bondige contracten sijn gekomen ende juckropen, die noodigh,

¹ Halong op Lei-Timor of Along op Hiton.

² Hoetoemoer, e. op Lei-Timor.

³ Valentijn: „Hooft van Mardika.“

⁴ Tawiri op Lei-Timor.

⁵ Poeteh of Wat Poeteh op Klein-Ceram' — Niet al deze mansche hoofden waren blijkbaar leden van den Landraad. (Vgl. Heeres, *Ambon in 1627*, bldz. 551.)

⁶ Uit het Contractboek.

⁷ De Jonge, *Opkomst*, III, bldz. 107. Vgl. echter De Ciercq, *Ternate*, bldz. 157, noot 3.

⁸ Deze was gouverneur der Molukken van 1629—1633 (Tiele—Heeres, *Bouwstoffen*, II, bldz. XXXVI).

⁹ Overleden den 16 Mei 1627. Hij werd opgevolgd door sultan Hamdja (Tiele—Heeres, *Bouwstoffen*, II, bldz. VII, XXXV).

⁷ Volgr. III.

tot onderhoudinge van de algemeijne russte, affbreuck onzer vanden, wellstandt dezex rijcx ende vergenoeginge onzer ouder beschutheeren ende goede vrunden, de Hoogmogende H^o Stat Gener^l der vrije Vereenighde Nederlandsche provincien, Zijne Princelijcke Ex^o, Fredrick Hendrick, prince van Orangie, grave van Nassou, etc^a ende de H^o Bewinthebberen der Vereenighde Oostindische Comp^e, dienen geweerdt ende verbeterd, om naer des stricktelyk en zonder te gedoogen, wederomme eenige verandering geschiet, onderhouden te worden, alles onvermindert de geseij voor desen gemaecte oude contracten bij den voornoemden koning Modafar ende den Tarnataensen Raedt mette H^o admiraells Corne Matelieff² en Frans Wittert³, mitsgdⁿ den H^o Gouvern^r Genera Pieter Both⁴ gemaect, die wij mits desen approberen ende te geeren tot⁵ voleomen effect in alles sorteeren sullen: soo ist, dat wij, sultan Adjall Amir Jil Mominna Hamsa Nassaron Hallaha coninck van Ternaten, etc^a, 't sampt die van onse Raede, o goedtvinden ende advoij des heers Jan Pieterszoon Coen, Gouvern^r Generael wegen den staedt der gemelte Vereenighde Nederlanden dese Indien, ende Gijstbert Lodensteijn, gouvern^r over de Molucc met sijnen bijhebbenden Raedt, gesamentlijk vergadert, hebb goedtgevonden, beslooten ende gearresteerd 't naervolgende.

Eerstelijck belooven wij, coninck van Ternaten, den voor des gepleegden trevis mette croone van Spangien en Tijldoor⁷ te verbreeken ende in geender manieren met haer eenige accoorden of onderhandelinge, sonder consent, wille noch voorweten van de gesejde H^o Staten Generaell, den prince van Orangien etc^a of haere gecommitteerde acu te gaen, maer deselve ter contrarie in

¹ Valentijn, I, b (*Molukse Zaken*), blz. 262: „oude“.

² 1607. N° XXII.

³ 1609. N° XXVIII.

⁴ 1613. N° XLVI.

⁵ Valentijn: „dat“.

⁶ Valentijn: „Minallahi Sjah“.

⁷ Het was een der redenen van verwijdering tusschen Ternate en O. I. C., dat genoemd rijk weinig lust betoonde den oorlog met Tidore met de daarmede verbonden Spanjaarden voort te zetten, vooral niet, waer de Nederlanden, welke dien strijd gaarne zagen, toch aan Ternate weinich hulp boden. De krijg werd dan ook met weinig kruicht vervolgd; een wapenstilstand met Spanje, nog door Modafar gesloten, werd door Hamdia eiken en deze sloot tevens in 1629, vóór de komst van Van Lodensteijn, ook in Tidore een wapenstilstand. Deze werd thans weder verbroken (*Banwestoffe* II, blz. VII, XXXVI).

alle onse maght beneffens haerluijden te beoorlogen ende vervolghen.

Dat alle de nagelen, soo hier in de **Moluccos**, op de **Cust van Ceram**, d'eijlanden van **Amboujna** ende andere plaetsen onder ons gebiedt, van niemant ter werelld dan aen de coopluijden wegen de Vereenigde Nederlandtsche Oostjndische Comp^e geleverd sullen werden, schoon, suijver, droogh ende well geconditioneerd, jegens vyftien R^o van aghten de haerh van 625 98 Hollandts alhier, ende ja [de] quartieren van Amboujna ten pryse nu joughts tusschen mijn broeder, kitchill Alij, admiraell van der zee, ende d'IIe Philips Lucassen, gouvern^r alldaer, beraemdt; ¹ op pene dat wie in contrarie bevonden werdt gedaen te hebben daer over op t hoogste zall gestrafft worden.

Sullen van gelijcken oock sorge dragen en aen alle onse ondersaten beveelen, de nagelen gepluct behoorlijk ² ende boomen well ³ gehavent werden, zonder te hengen, ⁴ deselve affgehounen ⁵ ende thuijnen ja plaetsen van dien, als voor desen meermaelen is geschiet, gemaect werden. ⁶

Alle Christenen, van den vijandt overkomende oftte [die] op de wegen bij ons werden ontmoet, 't zij dan Spangiaerden oftte eenigo andere natien, sullen wij deselve dadelijk sonder haer eenighsints te beschadigen, maer veell eer alle hullepe ende vorderinge doen, aen de gecommiteerde van de geseijde Heeren Staeten overleveren, zonder ijets daervoor te eijsehen. Mooren ende Heijdenen, geen van onse onderdanen zijnde, bij de ondersaten van de gemelte IIe Staten comende om Christen te worden oftte bij haer andersints te woenen, zullen t' zelve zonder tegenseggen van ijmandt vrijelijck mogen doen.

Mede allsoo dickwills geschiet, dat eenige onse onderdanen, soo vrijelijck ⁷ als diensbarigh, van den vijandt gevangen als anders daer gekomen ende aldaer Christen gemaect zijnde, van daer weder weghvlughten, ende haer onder de gehoorsaemh^t van de gemelte IIe Staten oftte d'onse begeven, sullen desulcke persooenen op haere aeucomste ten overstaen van eenige van ons gecommiteerde ter eenre ende de gecommiteerde wegen den gouvern^r in dese

¹ Zie hiervóór, bldz. 220.

² Valentijn: „behoorlyk geplukt“.

³ Valentijn: „behoorlyk“.

⁴ Valentijn: „gehengen“.

⁵ Over de behandeling der nagelboomen, zie v. a. *Encyclopaedie*, III, 5. — Het woord „havenen“ hier in de vroegere betekenis van goed behandelen.

⁶ M. a. w. dat aan de nagelcultuur een eind wordt gemaakt

⁷ Valentijn: „vry“.

quartieren ter andere zijde afgevraegt werden, onder welckers gehoorsaemh' zij haer willen begeben, welke persoon 't selve allsoo afgevraecht ende haer onder d'eenen ofte d'ander subjectie hebbende begeben, zullen partijen naemaels niet vermogen, deselve persoonen, wederom van d'een tot ander vlughtende, te versteken, aghter te houden, noghte wegh te voeren, maer gehouden zijn, deselve dadelijk, promptelyk ende zonder eenigh uijtstell ter handt stellen, dogh well verstaende, dat allsulke persoonen, voor desen slaven ofte slavinnen ende geen vrije luijden geweest zijnde, zullen deselve aen voor desen hare geweene meesters betaelt worden, zoo haere te de voorszijde gecommitteerden wegen de voorschreven H^{er} Staten begeeren, ijder tegens 60 Realen, de heldt ju contant ende de rest in kleeden: dogh vrije luijden zynde, sall men daer niets vermogen voor te eyschen.

Ende van die ² van weder zijde differente persoonen, soo vrije als dienstbare, voor desen van deene tot ander overgelopen, waervan de meeste all vertrucken ende vervoerd zijn ende niet well mogelijk is, volldoeninge van wederzijden hierin te doen, sijn beide partijen te vreedem, deselve te laten ter dier plaetse, daer jegenwoordigh zijn, zonder deselve naermaels wederomme te eyschen: maer ter contrarie eenige van deze persoonen' weder van d'een tot d'ander overlopende, zullen partijen gehouden zijn, deselve dadelijk weder over te leveren, omme naer meriten ende goedtvinden van ijder van ons beiden gestrafft te worden, waerom sich d'een noch d'ander niet en zal hebben aen te stooren.

Ende allsoo in den oorlogh diekwils geschiet, dat van wederzijden eenige bij den vijandt gevangen worden gekregen, sall men ju sulcken gevalle in generale verlossingen de oude voor desen geploughde gewaonte volgen, namentlyk eenige Hollanders en Ternatanen bij den vijandt ende eenige vijanden bij de ondersaten van de H^{er} Staten gevangen zijnde, sullen voor eerst de ondersaten van gemelte H^{er} Staten gelost werden jegens allsulke persoonen als in haere handen zijn; ende meerder van des vijandts volcks in landen sijn ende meerder van den vijand hebbende, sullen daer jegens de gevangen Ternatanen gelost wierden, wellverstaende dat all sulcke geloste Ternatanen op hun aencomste in presentie des gouvern^{or} over dese quartieren ofte zijne gecommitteerden ende d'onse sall affge-

¹ Valentijn, blz 263 „zoons“

² Valentijn „van den“

vraecht worden, bij welke van beide partijen zij haer willen be-
geven ende haer begevende onder subjectie der voornoemde H^{rn}
Staten, zullen sonder ijmandts tegenzeggen aldaer vermogen te
blijven, zonder naermaels te vermogen, haer nijtte eenmaell aen-
genomen gehoorsaemh^t te ontrecen, maer gehouden zijn daer
eenwelijk onder te blijven, mits vrij sijnde van sulcken somme
van penningen ofte waerdije van die, als tot haere verlossinge zal
sijn verstreckt, daer sij ter contrarie gehouden sullen zijn, haer
weder begevende onder de gehoorsaemheijt der croone van Ternaten,
te betalen allsulcke somme van penningen ofte waerdije van dien,
als tot hare verlossinge zal zijn betaelt.

Van gelijcken alsoo jegenwoordigh de Hollandsche munte hier
in treijn gebracht ende de Spaensche uijt geweerd is, ende noodigh
zomwijlen tot verlossinge der gevangene als anders het Spaensche
geldt moet zijn gebruikt, sullen de onderdanen der meergemelde
H^{rn} Staten gehouden zijn, ons daertoe met Spaensche munte voor
ander in plaetse van dien te versien. ¹

Eenige misverstandten van wedersijden ontstaende, sullen partijen
gehouden zijn, datelijck bij den anderen te komen ende deselve
naer recht ende reeden ter neder te leggen ende te remideren.

Alle t'geene voorschreven staet, hebben wij, sulltan Hamsia,
ko^t van Ternaten et^e ende Gijsbert van Lodensteijn, gouvern^r over
de Moluccos, tsampt die van onsen Rade allhier, in de stad Maleije
op 't eijlandt Ternaten vergadert, goedt gevonden, beslooten ende
gearresteert tot weeringe van alle vordere onlust; belooven ende
zweeren, t'selve op ons wetboek ende eedt vast en onverbreekelijck
te sullen onderhouden, alles sonder argh ofte list. In oorconde der
waerh^t zijn hier van gemaect vier alleens luidende, bij ons heijden
onderteekent. Int jaer onses H^{rn} Jesus Christij 1629 den 11^e dagh
der maendt Augustij, jut jaer Mahemet 1642 ¹, den 22^e dagh der maendt
Haghij. ² Onder stoudt: Actum jut easterd Maleijen op Ternaten,
datum utt supra. Was geteekent met eenige Arabische letteren ende **Gijs-
bert van Lodensteijn**. Hier onder gedruckt twee zegells in roode lacke. ³

¹ Vgl. nog *Bouweloffen*, II, bldz. II.

² Schrijffont natuurlijk voor 1042. Maar dan is de Mohammedaansche
teekening foutief. Immers volgens Wustenfeld, *Tabellen*, valt 14 Augustus
1629 in de maand Dzoe'lhidjah 1038. Valentijn stelt het in het jaar 1012,
den 22 Rabi al-achir, wat nog minder goed klopt.

³ Dit contract is den 1 Maart 1630 bekrachtigd door den G.G. Jacques
Speex (Zie beneden, n^o XCVII).

XCII. KUST VAN KOROMANDEL.

14 November 1629. ¹

Verschillende privileges voor de Nederlanders in Pulikat werden bij onderstaand kau] van den vorst van Carnatica verleend of bevestigd. Zij maakten de verhoudingen voor onzen directeur minder moeilijk, nu zij kwamen van de zijde des beheerschers van Carnatica zelf en niet van gouverneurs of andere ondergeschikte ambtenaren. Trouwens, geheel de stelling der onzen was op Pulikat sterker geworden. De Kusthandel werd steeds van grootere beteekenis, zoowel wat betreft de handelsartikelen voor Nederland (sijne ljuwaden, indigo enz.), als katoentjes voor den Maleisischen Archipel (Vgl. *Onuitgegeven missive van O. G. en E. aan Marten IJzbrantsz.*, 15 Juli 1628).

Translaet uijt caull des ko^lx van Golconda ², Stij ³
Rama, A^o 1629 in de maendt November op den dagh
der nieuwe mane. ⁴

Jek, koninck der coningen, den grootmaghtigen ende victorieusen coninck Rama Deu Rajja, geeue dese mijne caull neijropen aenden Cap^o Moor der Hollanders, genaemt Marten, ⁵ die met licentie van uwen prins in mijn plaets **Pallacatta** zijt gekomen om te handelen, waernaert zult hebben te reguleren.

Aengaende de negotie hebbe ick den toll in ⁶ van lossen als laden van alles t'geue met U^E. schepen zoudt mogen brengen ofte vervoeren om eere U^E. gegeven ende vrije gelaten voor alltijt, zonder daervan ijets te sullen eijtschen.

De sioncau ⁷ van de negotie der coopluijden in Pallacatta alsmede dito int landt, ook de visie, sall wesen gelijck de maniere in oude tijden.

¹ Uit het Contractboek.

² Is een ernstige schrijffout voor **Carnatica**, zooals de kopie in het *Contractboek der Kamer Zeeland* dan ook juist heeft.

³ Moet natuurlijk zijn „Srij“. In de kopie in het *Contractboek der Kamer Zeeland* wordt de Vorst dan ook genoemd. „Srij Rama Deeva Raja“.

⁴ Dat dit de 14 Nov. 1629 is geweest, blijkt uit de kopie van deze overeenkomst in het *Contractboek der Kamer Zeeland*.

⁵ Marten IJzbrantsz.

⁶ *Zeeland*: „zoo“. Hierbij staat in het *Contractboek Zeeland* nog de noot: „Deseu thol was 1618 of 1619 door Sumobel Ragoe, sijnde heer over Pallacatta en eenige omleggende landen, d'E Compagnie reeds geschonken.“

⁷ *Zeeland*: „jioncau“ = tollen. Onder dezen naam staan in het „contract“, waarvan sprake is in de volgende noot, allerlei soort belastingen en heffingen bekend.

De plaetse Palliacatta, 't zij off aen mijn behoude ende volck aldaer te gouverneren zende, off deselve verpaghte ¹ off aen eenige ragien ² offte ijmandt tot haer salaris ende onderhoudt geve, zall in aller manieren dit caull vastt ende van waerden blijven.

Geenige personen, tot visiadores toe, en sullen niet vermogen, van U.E. ijets te dijschen off te trecken, daertoe ordre gegeven hebbe.

Eenige questie met den visiadoor offte inwoonders deser plaets onstaen zijnde, saeken van jmportantie, sultt U.E. mij well weten laten; cleijne saeken mooght, sonder mij te doen weten, met den geenen, die aldaer gouverneren, consuleren ende in reeden affmaeken.

Hierop moght met alle coopluyden naer U.E. wellgevalen vrijelijck handelen ende largo negotieren, op mijn woordt, waertoe dit mijn caull nieroupm hebbe gegeven, dat voor altoes mooght bewaren ende sonder eenigh aghterdencken op mijn vertrouwen ende blijft met gezondheid.

XCIIL. KUST VAN KOROMANDEL.

11 December 1629. ³

Terwijl in Pulicat, behoorende tot het rijk Carnatica, 's Compagnie's toestand in deze jaren zich gaandeweg verbeterde en bevestigd werd, waren in Masulipatam (gelegen in het gebied der beheerschers van Golconda) de verhoudingen sedert 1619 (hiervóór, bladz. 154, v.) ongunstiger geworden (vgl. hiervóór, blz. 191). De moeilijkheden schijnen te zijn ontstaan, doordat de Nederlanders de Moorsche kooplui in hunne vaart langs de Kust van Koromandel bemoeilykten, maar ook tengevolge van knevelarijen der inlandsehe autoriteiten. Vooral ook onze zg. vrijburgers of vrije lieden, die op kaapvaart uitgingen tegen 's Comp' vijanden, hadden terecht dan of ten onrechte een ongunstigen naam in die streken (Vgl. *Onuitgegeven missive van Abraham van Uffelen, uit Masulipatam, aan Bewindhebers, 23 April 1623*). In November 1623 bereikten deze onaangenaambheden zulk een hoogte, dat de Nederlanders van de factorij te Masulipatam, waaronder de toenmalige directeur der Kust

¹ Dit gebeurde nog in datzelfde jaar, blijkens een in 't Contractboek achter dit contract opgenomen „Contract gemaect tusschen den Koninck ende Malaje overt renderen der stadt Palliacatta jnt jaer 1629 den 4^m Xber.“ („aengaende de paghtinge van onse plaets Palliacatta“ . . . „voor 3 jaeren“). In het *Contractboek Zeeland* wordt deze verpachting gesteld op 24 December. Bij „Malaje“ staat daar nog aangetoekend: „Dit is een oernaem en zijn eigentijcke is Astrappa Chittij (vgl. hiervóór bladz. 195) die A^o 1633 of 1634 vervangen is door zijn broeder Chinnana Chittij, ook bijgenaamd Malaje, welke de tolln gaandeweg verhoogd heeft.“ Hij, evenals zijn broeder, behoorden tot de groote leveranciers in Pulicat van de Kustkleeden, zocals mij bleek uit archiefstukken (Vgl. ook *Dagh-Register 1631—1634*, blz. 364).

² *Zeeland*: „ragias“, radja's = koning, vorst.

³ Uit het Contractboek.

Nota: van gelijken jnhoudt hebben nogh 3 firmans, namentlijk wegen de landen **Coudapilli**,¹ **Condawierre**² ende **Ragimandre**,³ zijnde met voorschreven van Elour de grootste gouvernos vant Gollecondase rijk, waerinne d'E. Comp^e haeren haudell ten princetpaellsten is drijvende ende door welke hun geproceureerde goederen meest moeten passeeren.⁴

XCIV. KUST VAN KOROMANDEL.

Februari 1630.⁵

Deze fermā is door De Witt zonder twyfel op zijn reis naar Goleonda verkregen.

Firman des koninghs van **Golleonda**, Aⁿ 1629⁶ met den opperkoopman Jacob de Witt bekomen.

Firman des Konings, geschreven aan de Cap^e der Holland^{en}.

U.E. hebt mij met een van U volck eenen brieff geschreven, waarbij gesien, [dat] den gouvern^r U.E. heeft affgenomen 1600⁷ pagoden in verscheijde reijzen, waerover U.E. t' hert heeft gebrooken ende geresolveert, de bandaer te verlaten. In 6 jaren begeere (ik, dat gij) de 1600⁷ pagoden sult jnhouden totter tijt U.E. betalinge hebt. In de 5 jaeren is U.E. op 1000 pagoden meer volldaen, die jnt seste jaer sult jnhouden ende de verdere 2000 pagoden aan

¹ Kondapalli, ten N.W. van Mazulipatam (Vgl. Hunter, *Gazetteer*, V, p. 435).

² Kondavir, ten W. van Mazulipatam.

³ Vermoedelyk Rajamahendri, ten N.O. van Ellore (Vgl. Hunter, *Gazetteer*, VII, p. 495).

⁴ De O. I. C. verkreeg dus hierbij tolvryheid in ongeveer geheel de tegenwoordige Kistna- en Godawari-districten.

⁵ Uit het Contractboek. — De fermā, voorkomende by Havart, *Koromandel*, II, bldz. 103, 105, foutief gedateerd 1631, is blijkbaar eene andere lezing van onderstaand document.

⁶ Waarschynlyk een foutief jaartal. In het *Contractboek Zeeland* komt voor een extract van dezen fermā: hij was geschreven in de maene Radjab 1639 of Aⁿ 1628⁷. Dit laatste jaartal is stellig onjuist, want De Witt is eerst in 1629 naar Goleonda vertrokken. Maar Radjab 1639 komt overeen met Februari—Maart 1630.

⁷ Schryftout voor: 16000. Volgens de overeenkomst van 21 Juli 1619 (Havart, bldz. 154) moesten de Nederlanders 3000 pagoden 's jaars als vaste som voor in- en uitgaande rechten betalen. Ofschoon deze reeds voortuit betaald waren voor 5 jaar, waren zij te Mazulipatam op nieuw geëischt (Vgl. Havart, *Koromandel*, II, bldz. 103).

den Gouvern^r jatrageeren ¹ ende jnt duwans boek ² gestelt sullen worden. Voor en all eer de 16000 pagoden door UE. sijn ingehouden, heeft jemandt ³ op UE. ijets te pretenderen. De ses jaeren gepasseerd zijnde, zult t' zevenste jaer volgens voorige cosstuijme weder 3000 pagoden betalen, waer op UE. jn ruste mooght sitten, zonder van ijmandt getollee'dt (sic) te worden. Buijten dit, t'zij wat coopluijden, t'zij Mooren, s' Jentijven off wie t soude mogen zijn, moogen koopen ende verkoopen, zonder van ijmandt daerin verhindert te werden en wadt goudt offte zilver met UE. schepen brengen, ziju de coopluijden niet gehouden, yets aen den saraff ⁴ daervan te betalen. Jaerlycx wensch [ik], UE. veell scheepen bekomt, op dat de poorte der bandaer magh door UE. verbeterd worden. Ter zijde stoudt: sulttan Abdula Goudophia.

XCV. KUST VAN KOROMANDEL.

1630? ⁵

Deze ferman is eveneens een gevolg der zending van De Witt. Toen hij naar Golconda ging, werd hij vergezeld door den Moorscheu gouverneur van Masulipatam. Deze werd, blijkens onderstaand staatsstuk, vervangen door „Miersa Rosbaham" of „Mierosbahijū", die den 12 Juli 1631 nog gouverneur was en „onsen goeden vriendt" (Vgl. *Dagh-Register 1631—1634*, bldz. 44, 45). Onderstaande ferman moet dus dagteekenen van geruimen tijd vóór dezen datum.

Firman des koninghs van Golconda, beneffens ⁶ den gouvern^r Miersa Rosbaham aen d' H^r gouvern^r Marten Ysbrantszoon gesonden.

Jek, sulttan Abdula Godap Cha, ko^b van Hydarabast, ⁷ zende dit myn firman aen den Capt Moor van de Hollanders tot Masu-

¹ Portugeesch: entregar = overhandigen.

² Diwan, dewaan. Het boek der in- en uitgaande rechten, de registers van de staats-financiën of iets dergelyks, moet hier met deze uitdrukking worden bedoeld (Vgl. *Hobson—Jobson*, p. 238f).

³ Natuurlijk een schrijffout voor: niemand.

⁴ Blijkbaar op het wisselkantoor (Vgl. Havart, *Cormandel*, II, bldz. 105).

⁵ Uit het Contractboek.

⁶ Hier zal dit woord moeten worden opgevat in den zin van „tegelijk met".

⁷ Haidarabad, ten Oosten van Golconda. Nog slechts kort geleden was door een der voorgangers van Abdallah Kutb Sjah zijn residentie van Golconda verlegd naar Haidarabad, in de onmiddellijke nabijheid Hunter, *Gazetteer*, III, p. 512; Griddle, *Deccan*, I, p. 269; Havart, *Cormandel*, II, bldz. 203, 204.

lipatnam. Jek hebbe UE. voor desen een firman gesonden, waerop verstaen, UE. met d° niet gecontenteerd en was. Jek zij naerder van UE. sacken onderrecht, dat UE. over quade tractement van UE. gouverneurs, mede over quade betahaghe van UE. dievadores¹ de plaets van Masulipatnam hebt verlaten. Jek hebbe 't gouverno d° gouvern', die UE. gediscontenteerd heeft, van Masulipatnam ontnomen ende in d° plaets een ander gestelt, die UE. in aldermanieren soeken soude te contenteeren, UE. schulden te jnnen offte UE. schuldenaers jntrageeren. Naerder is mijn ouderrecht, soo [ik] geen persoon van qualiteit offte groote discretie bij UE. sondt, UE. in geender manieren en zoudt laten contenteeren. Jek hebbe bij experientie bevonden, dat desen mijnen gouvern' Miersa Rosbaham een man van goede discretie ende een getrouw dienaer van mij is; uijt dier oorsake goedt gevonden d° UE. toe te senden ende hebbe d° op sijn vertreck belast als vooren, waer dat UE. eenige schulden hadden uijtstaende, dat de selfde soude zijn [zien?] te jnnen offte de schuldenaers UE. soude jntrageeren, 't zij in wat plaets in mijn landt dat die soude mogen uijtstaende sijn; meede tot wadt plaetse UE. sijn negotie dryfft, dat UE. op geenige plaetsen eenigh gewelt offte force sall aengedaen worden. Jek hebbe UE. voor desen een firman offte caull gesonden. waertegenus geenige gouvern' in mijn gouverno haer sullen mogen tegen stellen. Jek hebbe ook aen den Gouvern' belast, als UE. de gewoonlijke tollon die jaerlijcx betaelt, UE. in UE. negotie int minsten niet sullen hinderlijck sijn. Jek versoeke, dat UE. haer wederom tot Masulipatnam ter neder stelt ende maeckt dat de stadt magh well varen, ende de negotie haer voortgaen hebben. UE. weest mede de schepen die van Masulipatnam vertrecken, in aller maniere behulpsaem: mijn sall daer sonderlinge vrundschap aen schieden. Jek soude mede geern een schip naer Ormus zenden: UE. gelieve ons tot d° voyagie de behulpsame handt te bieden. Tot een teeken van vriendschap hebbe aen UE. † diverse tassarijven² gesonden. UE. gelieft derhallen onse tassarijven niet te verwerpen, maer op dit [van] ons gesonden caull wederom tot Masulipatnam aen landt komen ende UE. negotie naer begeeren drijven. Zoo der op UE. hardt nogh ijets moghte schuijlen, waerinne UE. niet contenteerd is, gelieft het selve met den eersten aen mijn te schrijven. Sullen jnt geene UE. recht heeft,

¹ Afgeleid van diwan, dewaan (bldz. 235, noot 2)?

² Tashrif, hier in de betoekenis van eeregeschenk, eerekleed (*Hobson—Johnson*, p. 686).

U.E. volcomen contentement doen. Dat U.E. wederomme een landt komt ende helpt Maslupatam te recht, zall U.E. de groote eere werden toegeschreven. Hiermede zijt naer onse groete Godt bevalende ende verhoopen, U.E. hem sall laten geseggen.

XCVI. FORMOSA—CHINA.

13 Februari 1630.¹

Met Iquan² kwam de Compagnie, althans niterlek, op goeden voet. Zij verleende hem zelfs hulp tegen zijne vijanden (vgl. beneden en Iquan belooft, bij het onderstaand verdrag, haar geene beletselen in den weg te leggen, enz. De vijanden, waarmede Iquan na zijne indiensttreding bij de Chineseche regeering had te stryden, waren vroegere ondergeschikten van hem: een zijner „kapiteins, Quitsic, genaamd“, was nl. van hem afgevalen met een groot aantal der zeeroovers en veel vaartuigen. Iquan verzocht tegen hem onze hulp, waartoe wij te meer geneegen waren, wijl de zeeroovers den Formosaenschen handel belemmerden. Ook Quitsicq traachte, ons in zijn belang te winnen en belooft, de vaart der Chinesezen op Formosa niet te belemmeren, maar wil ons den vrijen handel op China's kusten niet inwilligen. Hij versloeg Iquans macht in 1629 en verov'ert Amoy, maar met behulp der O. I. C. wordt hij vandaar verdreven en zijne macht vernietigd, terwyl Iquan weer in het bezit van Amoy wordt hersteld (*Onuitgeveen missives van G.G. & R. van A. van Diemen, 5 Junij 1631*).

Accoort getroffen tusschen d' H^r Hans Putmans, gouvern^r ³ over des Comp^s fordt. schepen ende volckeren in **Taijovan**, de **Custe van Cina** ende aenkleven van dien wegens de generaele Oostindische Comp^s ter eenre ende de Jnequan, groot mandorijn van **Aijmoij** ende admirael generael van de Chinese zee, ter andere zijde.

Allsoo de Hollanders mij met hare schepen, goedt ende bloedt naer uytterste kragt ende vermogen jegens den roover Quitsicq hebben geassisteert, den zelve t'eenmaell verniet, verdreven

¹ Uit het Contractboek.

² Zie hiervoor, bldz. 215.

³ Hij was Noyts als zoelang opgevo'g t in 1629 (vgl. hiervoor, bldz. 215. met 2). Putmans was, na zijne aankomst op Formosa (21 Junij al spoedig (December 1629) Iquan te hulp gekomen (*Onuitgeveen missives van G.G. & R. van A. van Diemen a an Beveldehders, 15 Dec. 1629; van Van Diemen a an Beveldehders, 5 Junij 1631*).

ende t' ondergebragt ¹ ende mij weder in vorige possessie binnen Amoy gestelt, onder reserve ick de hier naevolgende conditien ende puncten, soo veell mij deselve racken, in recompense ende danckbaerh^e zoude aen de Generale Oostjndische Comp^e presentereen, soo hebbe, om t' allen tijden te bewijsen, ick aen de gemelte Comp^e die te presteeren gehouden ben, hier van schrifttelijcke acte aen d' H^e govern^r Putmans wegens gemelte Generale Comp^e verleent, ten eijnde t' geene hier inne gementioneerdt staet bij een ijgelijck van ons heijden, voor soo veell ijder daervan is rakende, alsoo onverbrekelijck t' allen tijden geobserveerdt ende naergecomen werde.

Dat ick, Iquan, de Generale Oostjndische Comp^e de handell sall laten genieten, zoo in de revier **Chinceo**, ² zoo in Taij-san, soo lange ick levee, ende versorgen dat sulx ook bij mijnen erfgenaem, successeur int gouverno, naer mijn affsterven geobserveerdt ende naergekomen werde;

dat ick, uit gemelt faveur van de gemelte Comp^e aen den Combon sall schrijven, dat haer den langen belooffden liberen handell, soo in **Hockseo**, ³ Chinceo ende andere plaetsen van ⁴ opene ende laete exerceren voor alltijt;

dat ick datelijck gemelten gouvern^r Putmans een goede grote jonk sall beschicken ende, soo haest Tousaijhaeg ⁵ van sijn exploitetj zal sijn geretourneerd, noch drie a vier van de beste;

dat ick tot soulagement van 't verongeluckte jaght Slooten ⁶ zal geeven 2000 Rⁿ van 8^{den} ende voorts tekenen ⁷ een weijnigh, tot dat ick de geleende ⁸ schade van 't voornoemde jaght ten vollen zal gerepareerd hebben.

Tegens welcke voorschreven conditie jck, Hans Putmans, wegens de gem^e Comp^e heloove, den voornoemde Iquan met schepen ende

¹ Hij werd aan den combon van Hokkien gezonden, „waar hij een wrodden dood erlangd heeft.”

² De rivier van Amoy.

³ Vgl. hiervoór, bldz. 196.

⁴ Hier is blijkbaar iets uitgevallen.

⁵ „De roover Touseylack”, een der vroegere ondergeschikten van Iquan, die eerst Quatsiq's partij had gehouden, maar later met Iquan en Putmans zich had vereenigd tegen dezen *Onwilligenen misste van Van Diemen aan Beziindhelders*, 3 Jani 1633. Op welk „exploijet” hij was uitgezonden, heb ik niet gezien.

⁶ Vgl. *Daphneregister 1641—1644*, bldz. 8. Het schip was verongelukt bij het krijgsbetrijf tegen Quatsuk.

⁷ Hier is blijkbaar iets uitgevallen.

⁸ Geleende?

... van het verdrag van 1701, en de bepalingen der artikelen
 10 en 11, die beide beide zagen verwerpen, en wel
 tegehoort en aanvaard te hebben.

... van 17 Februarij 1681 tot jaer 1701, begaande het derde
 van 1701.

XCVII. MOLUKKEN — AMBON.

1 Maart 1630.*

De contract van 14 Augustus 1629 was gesloten onder nadere goed-
 keuring van den gouverneur-generaal Voorn. De onderstaande ratificatie
 heeft de tenuetruiking van Wans gevolgd Speex.

Acte van approbation ende vernieuwen der contracten
 in Molucen.

Jaques Speex, gouverneur generaal wegen de doorluchtige Hoge
 Mogende H^{er} Staten Gener. der Vereenighde Nederlanden, Zijn
 Princelike H^{er} Frederick Heerl^{ik}, bij der gracie Gualds prince van
 Oranije, grave van Nassauw, etc^e, mitge^{en} d^{er} H^{er} bewinthebbereren
 van de Generale Vereenighde Gestrucuerde Nederlandtsche Comp^e
 in Japan, allen diegenen, die desen sulien zien offte hooren
 lesen, salijg, doen te weten.

Alson t'andert ontage jaeren herwaerds tusschen d^{er} H^{er} govern^{er}
 wegen d^{er} Hoge Mogende H^{er} Staten Gener. der Vereenighde Neder-
 landen, Zijne Princelike H^{er} Frederick Heerl^{ik}, bij der gracie
 Gualds prince van Oranije, ende de Bewinthebbereren der Ver-
 eenighde gestrucuerde Oostindische Comp^e, in de Moluccos als

Ten sprichte van een handl verklaerde Iquan teg, dat hij niet zou
 kunnen bevesten, dat Onversate junken worden uagerust naar Manila,
 Pasan, Siam, Kamboja, Kelang of Kelang-Tamsan, op Formosa's Noord-
 kust, waar de Spanjaniden niet, in 1626^e, hadden gevesteld. De tollen,
 welke volgens Iquan's jaers een 180000 real bedroegen, konden niet worden
 betaald, waar het kapitaal van de Comp. niet bestont was, ^{1/2} van den
 winst te verzwelgen. *Handspijeten missies aan Bewinthebbers, van G G d
 D, 16 December 1629, van Van Heeren, 5 Juni 1631, onafgeperen Descriptie bij
 Jan Passart en Van Romaja, D Sept. 1627.*

Omse Iquan's latere handing zie *Imp-Rijster 1611-1612*, bladz. 8.

* Uit het Contractboek.

* Hiervoor, No. XCI.

Amboijna ter eenre ende de stadthouders als opperhooffden van de omliggende eijlanden ende dorpen van **Amboijna** ende **Ceram**, weegen de Konincklijke Majj^t van **Ternaten** in de gemelte quartier en ende de Moluccos ter andere zijde verscheijde differenten ende misverstanden ontstaen ende bij verloop van tijt soudanigh toegenomen waren, dat ons ende Zijne Majj^{te} onderdanen daerdoor niet alleenlijk een geruijmen tijt in grootd misvertrouwen ende oneenigh^t hebben geleefft, maer dat ook geschapen stonden, tot ons ende Zijne Majj^{te} leetweesen, de saecke van ¹ termen van hostiliteit te vervallen, welke voorschreven misverstanden, differentien ende oneenigheden noch bij de gemelte onse gouvern^{re}, noch bij Sijne Majj^t ofte Zijne Majj^{te} stadthouders in de gemelte quartier en van Amboijna ende Ceram in eenige jaeren niet hebben connen geassopieerd^t ofte te nedergeleijt worden, onaengesien datter verscheijden conferentien ende onderhandelingen ² communicatien weegen de gemelte respective gouvern^{re} ende stadthouders tot dempinge van de voorschreven oneenigheden, soo in Amboijna als Ternaten, hier over gehouden geweest sijn, tot dat eijndelijck de H^r Gijlsberdt van Lodensteijn, onse jegenwoordige gouvern^r in Ternate ende zijne raedt, mitsgd^e den sultan Adiall Amerill Momeni Hamsia Nassaron Halla Scha, Koninck in Ternate, geassisteerd^t met den gantschen Ternataensen Raedt, mitsgd^e d^r H^r Philip Lucas, onsen jegenwoordigen gouvern^r in de quartier en van Amboijna, geassisteerd^t met sijnen rade ende de naturele leden uijt den landtraedt aldaer, mitsgd^e quitehill Alj, representeerende in dien tijden Zijne Majj^t persoon aldaer, geassisteerd^t met Sijn Majj^{te} stadthouders Leliatoe, de landvooghden van Lochoe, Combello, Lissidij ende d^r hooftblen van de omleggende eijlanden ende dorpen, Olisiva ende Olijhijma, op onse ende Zijne Majj^{te} approbatie alle misverstanden ende questien ter nedergeleight ende met minnelijckh^t met den anderen overeen gecomen, veraccordeert ende bevreedight sijn, onder allsukken conditie ende artikelen als de origineele contracten bij de gemelte respective gouvern^{re} ende Zijne Majj^t van Ternate quitehill Alj, in den jare 1620 ³ gemaeckt ende resiproqueelijck geteckent, breder is blijkende.

Soo ist, dat wij gesien, geventueerd^t ⁴ ende overwoogen hebbende

¹ Schrijft hier voor „in“. Vgl. Valerijn, I, b, *Molukse Zaken*, b. 12. 265.

² Valerijn „onderlinge“.

³ En 1628. Zie hiervoer, N^o XC en XCI.

⁴ Behandeld.

de gemelte contracten ende conditien, daerinne gestipuleerd, sulx als ons deselve bij onse gemelte respective gouvern^r [van] Amboijna ende de Moluccos toegesonden zijn, deselve met advijs van onsen rade naer haere forme ende juhouden gelaudeert, geapprobeerd ende g ratificeerd hebben, gelijk wij die lauderen ende geratificeerd mits desen; belasten ende bevelen derhallven alle gouvern^r, presidenten, command^r ende opperhooffden die van wegen de Hoge Mogende H^{er} Staten Gener der Vereenighde Nederlanden, Zijne Princelijcke Ex^{te} ende Bewinthebberen van de Geetroijeerde Oost-indische Comp^e wijt onsen name jegenwoordigh in de quartieren van Amboijna ende Ternate gouverneren ende commanderen, de gemelte contracten op alle plaetsen, onder haer gesagh ende gehoorsaemh^t sorterende, in alle haer leden volcomentlijk ende religieuslijck t^e observeren ende te doen observeren, mitsg^{ld} tegen de contraventeurs van dien op't rigoreuste te procederen, op pene van te vervallen in de houghste straffe, allsoo wij sulx tot augmentatie van de onderlinge vrundschap ende vermeerderinge van de mutuele commertie, ten bessten van den Ternataenschen ende onsen staedt, mitsg^{ld} affbreuck van onse algemeijne vijanden, allsoo bevinden te behooren, etc¹.

Alldus gedaen jnt Casteell Batavia desen eersten Martij A^o 1630. Onderstondt **Jacques Specx**; ende ter zijde: ter ordonnantie van d'Ed^e H^{er} gouvern^r gener^l ondertockent D^r **van der Lee**². Opgedruckt met het zegell van de Comp^e.

XCVIII. KUST VAN KOROMANDEL.

21 Augustus 1630.³

Van dezen zelfden dag dateert een ander kaul door denzelfden gouverneur gegeven aan eenige met name genoemde inlandsele kooplieden, waarbij hun wordt medegedeeld, dat aan de Nederlanders onderstaand kaul was verleend. Het is niet noodig, dit stuk hier nog op te nemen; maar

¹ Dit „etc” met in de lezingen bij Valentijn, I, b, bidz. 265, en II, b, bidz. 82.

² Dr. Dirk Van der Lee was secretaris der Hooge Regering | Valentijn, IV, *Groot Djava*, bidz. 373.

³ Uit het Contractboek.

7^e Volgr. III.

wil, hier mede te deelen, dat daarin wordt gezegd, dat door hem aan de onzen daarbij vergunning was gegeven, „om vrijelijk in alle plaatsen onder zijn gouverno sorterende, te weten Montipille, Ragourj, Palanganasan, Nejnepille, Cottapatta, als alle plaatsen onder 't gebiedt van Petapoelji, te mogen negotieren” De toevoeging: „t gebiedt van Petapoelji” geeft tegelijk een aanwijzing omtrent andere plaatsen. **Petapoelji** is hetzelfde als **Nizampatam** toen tot Golconda behoorende ten Z. O. van Mazulpatam, aan de Kistna delta Valentijn, V, 1, *Choromandel*, a, blz. 30. Vermoedelijk is het dus de gouverneur van Petapoelji, welke den vergunningsbrief heeft verleend. Reeds sedert 1606 waren de onzen met Petapoelji in aanraking gekomen (Zie hieróór, blz. 100; De Jonge, *Afkomst*, III, bladz. 41, 77, v. 310, 320).

Caull door Hasaratta Ohane ¹ Susia Jetha etc ² aan de Nederlanders verleent, 21 Augustij A^o 1630.

Hasaretto Ohane ¹ Susia Jetha Vajaretta d'Asstagaha Ohane ¹ Adjem Soro Mahamede Ohane ¹,

Aan den Capiteyn Moor der Holland^{re} hebbe gegeven dese mijne caull. In mijn gouvernement **Aldij de Oupelon**, ³ **Montipillij**, ⁴ **Rogouron**, ⁴ **Pinangansen**, ⁵ **Leijnepilli**, ⁴ **Cottapoetta** ⁷ ofte eenige andere plaatsen, daer U. E. zoudt mogen negotieren, van alle de goederen die U. E. zoudt mogen disbarqueren ofte van de goederen die alhier zoudt mogen koopen ende inbarequeren, ⁸ zult U. E. geen tollen, te weten van de sjoneans, melavisall, egomitij, digomitij ofte eenige anders sjoneans beteden, waer op U. E. mij mooght vertrouwen ende U. E. negatie vrijelijk ende zonder becommering drijven. Zoo U. E. scheepen eenige goederen in **Carjera** ⁹ komen te lossen,

¹ Ohane?

² Kan ik niet terechtbrengen. Wel wijs ik er op, dat de rivier de Paber ten Zuden der Kistna bij Valentijn heet „Opeloer” (*Kaart van Choromandel*).

³ Motupalli ten Z. W. van Nizampatam?

⁴ Kan ik niet terechtbrengen.

⁵ „Podde Godsjan” ten W. van Petapoelji op Valentijn's kaart??

⁶ Schrijft uit voor „Nejnepille” = Nainpalli bij Valentijn (Vgl. *Daagh-Register Ind. 1634*, blz. 362).

⁷ Kottapatnam (ca. 15° 27' NB) = Aboer Hunter, *Gazetteer*, I, p. 153.

⁸ De inlandsche kooplieden, van wie in het bovengenoemde caull sprake is, moesten wel degelijk betalen in- en uitgaande rechten, behalve voor goud en zilver.

⁹ Op Valentijn's kaart van Keromandel vindt men een Carjera aan de monding der Opeloer (gw. Paber-rivier) en een Karera, meer landwaarts aan de Nauer (Manner rivier?). Vermoedelijk zal de eerstgenoemde plaats hier wel bedoeld zijn, daar zij aan de kust ligt. De O. I. C. kreeg hierbij dus toezicht in het Zuidelijk deel van het Kistna-, en in het Noordelijk deel van het Nellore-district.

sall U.E. dit caull mede tot segoura ¹, gelijk als de voorschreven plaetsen, dienen. Onderstaet mijn chiap.

XCIX. FORMOSA—CHINA.

3 December 1630. ²

De moeijkheden in de verhoudingen met China begonnen al spoedig weder na de gebeurtenissen van December 1629 en de eerste weken van 1630 zie hiervoer, No XCVI. Reeds in October 1630 beginnen Putman's berichten ongunstig te worden. Touseylacq maakt zich meester van de rivier van Amoy, trachtende de plaats van Iquan in te nemen. Hij laat eerst wel den handel tusschen Formosa en Amoy ongemolesteerd: maar vervolgens, vermoedende ten met ten onrechte, dat de Nederlanders met Iquan tegen hem samen-spinnen, maakt hij zich meester van een Nederlandsch jacht en 5 jonken en van 69 gevangenen. De onderhandelingen hebben eerst geen resultaat. Maar Iquan wordt verplaatst en Touseylacq wordt „ingeroepen om in Aymoy te resideeren". Hem wordt inderdaad het gebied „op de rivier van Chinchou" toevertrouwd en met den titel „Songia" wordt hij „absoluit mandorija van Aymoy". Thans is deze bered, te onderhandelen met Putmans en onderstaande overeenkomst, minder voordelig voor de O. I. C. als die met Iquan, komt tot stand *Onafgezien van de Van Diemen aan Bewindhebbers, 5 Junij 1631*.

Accoordt tusschen de gecomm^{te} van d'E. H^o. Gouvern^r Putmans ende Raedt ju **Taijoran** wegens de Generale Oostjndische Comp^s ter eene ende Songia, groot mandorija van **Aijmoij** ende admirael ter zee, ter andere zijde, getroffen ende onverbrekelyk aengegaen.

Ju den eersten dat geen Hollanders schepen in de reviere **Chincheo**, om den handell ofte iets anders te versoeken, zoo lange hun deuslven sonder eenigh onderscheijt van persoonen in **Taijoran** als de reviere voorn^l met jonken te exercereen vergundt werdt, sonder licentie van Songia sullen verschijuen. ³

Ten tweede dat zoo haest de jonk **Japan** ⁴ in de voornoemde reviere compt te arriveeren, alle de gevangens te wederzijden ont-

¹ Seguro: Portugeesch = vrijgebode.

² Uit het Contractboek.

³ Dus geen groote Nederlandsche schepen worden toegelaten, alleen jonken.

⁴ Mij niet geheel duidelyk, al laat de zin omtrent de bedoeling geen twyfel over.

slagen ende vrij gegeven sullen werden, mits dat de twee kooplieden der Hollanders op een joncke, dat Songia daertoe zall verleenen, voor Aijmoij ende **Collongsouw** ¹ den handell zullen vervorderen ende een derselver tot Songias versekeringe in een sijner jonken alle naghten comen slapen ende des daeghs Comp^e dienst waeruenen.

Ten derden dat geen Hollanders sullen vermogen aen lant te komen sonder Songia sijn licentien.

Ten vierden sall Songia gehouden blijven, alle coopluijden met hunne waeren vrij ende liber met de Holland^{en} te handelen aen boordt van die jonque te laten comen.

Ten vijffden sall Songia met alle coopluijden, die sulx senden ² mogen versoken, met hunne coopmanschappen vrij ende lijber naer Taijoan ende Batavia laten vertreeken.

Ten sesden sullen de Hollanders alle hunne waren ende coopmanschappen, die sij met jonken in voornoemde reviere zouden mogen brengen, aen alle coopluijden vrij en lijber mogen verkopen offte verhandelen, zonder gehouden te zijn, aen Songia offte ijmandt anders allvooren presentatie derselver te doen.

Belangende de restitue ende vergoedinge van 't jacht Domburgh, ³ desselffs dependentie, ingeladen goederen ende vordere, bij Songia van de Hollanders veroverd, alle 't selve sall ongedecideert ende tot nader ordre van d'E. H^{er} Gener^{al} open blijven.

Ten 7° sall Songia aen de Comp^e ter handt stellen vier goede joncken omme met deselve haere belieften te doen.

Ten laesten sall Songia ook gehouden zijn, alle de nijtstaende schulden, die de Hollanders in China hebben, helpen invorderen, daertoe alle faveur ende gunste aen die geene, die sulcx bij der handt souden mogen nemen, betoonende.

Alle poincten, artikelen ende conditien wij ondergeschreven ten wederzijden beloovende vast, bondigh ende onverbreekelijck te sullen houden ende doen houden ter tijt ende wijle de ratificatie des Ed. H^{er} Gouvern^{ers} Gener van Batavia soude mogen becomen.

Actum in de riviere Chinchen, desen 3^{en} December A^o 1630.

¹ Kolong-see, eiland gelegen tegenover Amoy.

² Sijn gift voor „zouden“?

³ Zie hiervoor.

C. KUST VAN KOROMANDEL.

1630 1

De datum van dezen firman is niet stellig aan te geven. Hij moet gesteld worden in den (trouwens evenzeer onzekeren) van N° XCV en vóór 1631. Inmers minstens 25 November 1630 waren wij weer in Masulipatam gevestigd (*Dagh Register 1631—1634*, bldz. 1, 7). Nu kan dit eerst eenigen tijd later in Golconda bekend zijn geworden en zóódoende is het mogelijk, dat deze firman van het eind 1630 dateert, wat ook overeenkomt met zijne plaats in het Contractboek, tusschen 3 December 1630 en October 1631.

Firman door den koninck van **Golconda** aen d'II^r gouvern^r Marten Jijssbrantsoon gesonden. Boven firman stondt de Conings naem: sullthan Abdola Godap Chia.

Jek, de koninck, zijnde aen de Capt Moor van de Holland^{er} in **Masulipatnam** dit mijn firman, dat de geheele werelt waerd is. Jek hebbe verstaen, dat UE. met den gouvern^r van Masulipatnam eenige quetsisie heeft gehadt ende daerover UE. ende UE. goederen aen boordt van UE. schepen hebt begiven. Jek hebbe daerover den Gouvern^r opontboden ende in d^o plaats den Chagie Mierhosijn ² gesonden, omme UE. te contenteren. Met d^o hebben aen UE. gesonden eene firman ³ ende tasserij ende d^o gelast UE. het tasserij visiteert, ⁴ zall mijne groote vrundschap geschieden, ende voorts wederomme aen landt komt ende UE. negotie naar begeeren drijft. UE. en heeft niet meer als de 3000 pagolen jaerlijcx te betalen. Voorders zall UE. geen molest van niemant wien 't soude mogen wesen aegedaen werden. Ons verwondert, UE. overt selve tael aen landt zijt gecomen; connen ook d'voersack niet weten, waeromme UE. hem niet en laet contenteren, zoo UE. voor de betalinge van UE. nijtstaende schulden hebt becomen, niet en gelieft aen landt te comen. Jek hebbe aen de Gouvern^r geschreven {dat hij} UE. schuldt inmaendt van wien 't zoude mogen wesen ende UE. jatregeerd^t oft soo d^o van de schuldenaers geen betalinge becomt, dat {hij} UE. alsdan de schuldenaers jatregeerd^t. UE. magh met haer handelen ende tot betalinge dwingen tot UE. gheleifte ofte zoo best gescht vindt. Voorder zoo UE. over 'veen oft

¹ UE. het Contractboek.

² Vgl. Inverovic, blz. 286.

³ N° XCV.

⁴ Hier is de tekst verduurd.

t'ander meerder hebt te pretendeeren offte claghtigh te vallen, gelieft een van UE. S^{res} ¹ hier te laten komen ende mondelinge rapport van alles doen. UE. sall goedt recht ende justitie gedaen werden. Ons verwondert, UE. sonder aen ons claghtigh te vallen offte ons te kennen zoo zijt van Masulipatnam vertrocken. Liever hadde gewenst dat UE. hier recht versoght hadde, zoudent UE. niet gewijgert hebben, dogh is nu geschiet etcⁿ. UE laet dogh hem jn aller manieren contenteeren ende gezeggen off laet een als voornoemt hier mondelingh rapport comen doen. Voorts eijndige.

Dit firman sall UE. mede voor segoura off caull dienen.

CI. PERZIË.

7 Februari 1631. ²

Na het eerste optreden der O. I. C. in Perzië (zie hiervóór, bldz. 183, v.v.) in 1628, was daar de handel met goede resultaten voortgezet onder leiding van Visnich, die zich in de gunst van den Sjah mocht blijven verheugen, terwijl de commercieële voordeelen van het handeldrijven met de Nederlanders voor diens rijk de verhoudingen ook van zijne zijde steeds meer deden bevestigen. Ook de autoriteiten in Nederland zelf werden weder in de Perzische aangelegenheden betrokken. In 1625 reeds zond sjah Abbas een gezant via het Nederlandsch kantoor te Surat, vanwáár schepen rechtstreeks naar patria vertrokken, naar Nederland in overleg met Visnich, maar zeer tegen den zin der Bewindhebbers. „wegens 't derven van profijten”, daar de gezant 100 balen zijde voor rekening van den Sjah meébracht, wat slechts kon dienen, om hier de markt der O. I. C. te bederven. Hij was vergezeld door Jan Lucassen Hasselt, met hem „vuyt Persia” gekomen. De gezant werd door de Staten-Generaal met veel eerbetoon ontvangen. Hij had zich in Den Haag gevestigd, waar hij „bij 't Landt gelogicert is in een schoon paleys toecomende den ambassadeur van Sweden”. De O. I. C. ruimde hem en zijn gevolg een huis te Amsterdam in en legde hem een som tot onderhoud toe. Al spoedig echter kwam tussohen den gezant e. s. en de Bewindhebbers een minder aangename verhouding: volgens dezen hadden eerstgenoemden hunne beleefdiheden met ondank beloond. Bewindhebbers namen maatregelen, dat deze vreemdelingen in Nederland geene speerijen zouden kunnen opkopen. Zonder directe resultaten keerde de Perzische gezant met de zijnen naar Perzië terug in Maart 1627, óók bij zijn vertrek met eerbetoon behandeld en met een brief aan den Sjah voorzien. Ook de Bewindhebbers wilden den Perzischen handel „met een

¹ Senhores?

² Overgenomen uit Valentijn, V, 1 (*Persien*), bldz. 296. — Ook opgenomen in *Placaet-Boeck*, II (1664), kol. 1319.

aanzienlijke macht maintineeren", te meer nu in Portugal en Spanje stemmen opgingen, om de O. I. C. af te snijden juist van den handel in Voor-Indië en Perzië. En die commercie was zeer voordeelig: voor ongeveer f400,000 in contanten en koopmanschappen kocht men 900 balen zijde, die in Nederland reedselden omtrent f 1,300,000.

Gedurende hun gezantschap had Hasselt ongemild gekregen met den Perzischen ambassadeur en hij vertrok vóór hem weder naar Perzië. Bij zijn terugkomst weet deze Nederlander het oer van den Sjah te winnen en wordt door den Vorst in het laatst van 1628 weder naar Nederland afgevaardigd. Hij kwam hier op een schip der O. I. C., via Batavia, met erendiebrieven voor de Staten-Generaal. Doel van zijne zending was het verkrijgen van vryen handel, wat natuurlijk door de O. I. C. wordt tegen gewerkt. Hij zag kans, de onderstaande overeenkomst te sluiten. De O. I. C. ging haar oogen gang in Perzië, onafhankelijk van deze conventie.¹ (Vgl. *Onuitgegeven missives van Bewindhebbers aan G. G. & R.*, 8 Dec. 1625, April 1626, 1 October 1626, 3 April 1628, 28 Aug. 1629; aan *Vienich*, 5 Jan. 1626, 4 Aug. 1626; *onuitgegeven resoluties van Bewindhebbers*, 20, 27 Aug., 24, 31 Oct. 1626; *onuitgegeven acte der Stat. Gen. tot goet tractement en onthaal van de H^r Ambassadeur Mouza Begh, keerende naar Perzië*", 11 Febr. 1627; *onuitgegeven missive der Stat. Gen. aan den Sjah*, 11 Maart 1627; *onuitgegeven missives van Vienich*, 1 Nov. 1628, en van G. G. & R., 3 Nov. 1628, aan *Bewindhebbers*; *onuitgegeven „Propositie“ uit naam van den Sjah aan de St. Gen. van J. L. Hasselt*, 26 Juni 1631, enz.)

Capitulatie en Artieulen van wegen den Koning van Persia², gemaakt met de hoog Mogende Heeren de Staten Generaal der vereenigde Nederlanden, door Johan van Hasselt, Agent van wegen den hoogst-gedagten Koning, bij de hoog gemelde Staten Generaal residerende³, in data den 7 February 1631.

Dat de hoog Mogende Heeren Staten Generaal der Vereenigde Nederlanden vergunt hebben, gelyk haar hoog Mogende vergunnen mits dezen aan de Persiaansche Natie hier te lande komende, nyt

¹ Zij behoort dan ook strikt genomen niet in deze verzameling tehuus, maar volledigheidshalve nam ik haar over, nu zij aanvult de geschiedenis onzer verhoudingen met Perzië.

² Niet meer sjah Abbas, die in 1627 of 1628 overleed, maar zyn opvolger, Sofi of Sofi.

³ Deze Hasselt of Van Hasselt dijk tenkent óók Jan Lucassen Hasselt met met worden verward met Jan van Hasel of Van Hazel, een looggeplaatst ambtenaar der O. I. C. in deze dagen, die o. a. ook haar last gediend in Surat.

Met onzen Hasselt wordt bedoeld de Nederlandsche „Meester schilder" aan 't Perzische hof, over wien P. A. Leupe in *De Nederlandsche Spectator* 1873, blz. 261, eenige bijzonderheden geeft, die over 't geheel juist zyn, al zyn zij voor aanvulling vatbaar.

den naam van den meer hoogst-gedagten Koning, of ook in haar particulier, vry gelyde en pas in alle plaatsen en steden, gelegen in de Geunieerde Provinciën ofte 't ressort van dien, omme vry en ongemolesteert te gaan, komen en weder keeren, ook handelen, koopen en verkoopen allerley waren en koopmanschappen, geene uytgezondert, zulks als de zelve Natie zal goet dunken, en hunne Negotie meenen vorderlyk te wezen.

Dat de zelve Persiaansche Natie binnen deze Landen genietten zal alle zoodanige vrydommen en geregtigheden, als de Ingezetenen dezer Landen zyn genietende, ja ook zelfs de perzoonen van qualiteit, die binnen deze Landen groote Ampten en Officien bekleeden, zoo wanneer als zy zich met de Negotie willen vermengen.

En ingevalle de Persiaansche Natie binnen hunne huizen quamen te koopen ofte verkoopen eenige waren en koopmanschappen, dat ze in zulken kas zullen mogen gebruiken haar eygen elle, ook haar gewichte en mate, ten ware zanke dat zij kochten ofte verkochten een groote quantiteyt goederen en koopmanschappen, die de mate ofte wege subjeet zouden mogen zyn, in welken gevalle zoodanige groote quantiteyt in 't meeten en wegen gereguleert zal werden, volgens d'ordre van 't Landt, die met goede kennisse en circumspectie is beraamt, ten eynde de kooper ofte verkooper in de mate ofte gewichte niet en werde bedragen ofte verkort ¹.

Indien het gebeurde, dat eenige van de gemelde Persiaansche Natie binnen deze Landen quam te overlyden, zonder yemaud by hem te hebben, die op des Konings, ofte den overledenens particuliere goederen, acht name, in zulken gevallen zullen de Heeren Regeerders van de Residentie-plaatse des overledenens zorge dragen, dat alle de nagelatene goederen des Konings van Persia, ofte des overledens particuliere goederen, behooryk werden geïnventariseert, en in bewaarder hand genomen, ter tyd en wyle toe dat van wegen den hoogst gedagten Koning, ten reguarde van Zyner Majesteits goederen, ofte van des overledenens vrienden en magen, ten reguarde van zyne particuliere goederen, daarinne anders zal wezen voorzien. Ende zullen middeler-tijd de consumptibele ofte bederfelyke waren na gelegentheid van zake werden gebeneficeert ten behoeve van den hoogst gedachten Koning, ofte overledenens Erfgenamen in 't par-

¹ Vgl. hierby en by verschillende andere bepalingen dezer overeenkomst het traetaat van 1623 hiervoor bldz. 186 v v ⁷, dat dikwijls zyn terugslag vindt in dit traetaat.

tieliker: doende van de gebeneficeerde waren en koopmanschappen la hoorlijke reekeninge, bewys en reliqua.

De Persiaausche kooplieden, zoo wanneer zy in competent getal met een goet kapitaal binnen deze landen zullen zyn gearriveert om te negotieeren, zullen te samen van een bequame wooninge werden versien, en genieten ter plaatse van hunne residentie vrydom van d'Imposten op de consumptibele waren die in hunne huishoudinge sullen worden geconsumeert; gelyk ook van een bequame huysinge sullen worden versien, en vrydom genieten als vooren die greenen die by Commissie van den hoogst gedagten Koning van Persia de voorschreven Natie alhier zal representeren en 't Hoofd daarvan zyn.

Het huys van den Agent van Zyne Koninklijke Majesteit van Persien zal zyn en blyven geprivilegeert, gelyk de huysen van andere Agenten van Koningen en Prinsen in Europa, die by 't Hof van de hoog gemelde Staten Generaal resideren. En zal de Persiaausche Natie in deze Landen een Comptoir, versien van Volk en Capitalen, geërrigeert hebbende, zoo wel ten reguarde van de commercie, als stuk van de Justitie genieten zoodanig regt, voordeelen en gerechtigheyd, als de Engelsche Court residerende binnen de stad Delft, en de Schotsche Natie residerende binnen de stad Campvere ¹, respectieve zyn genietende, met welker Natien Koning de hoog gemelde Staten Generaal van ouder tyden Accoorden en Entercooursen ² op 't stuk van de Negotie hebben gemaakt, ende onderhouden.

De Persiaausche Natie zal ook toegelaten werden in hare huysinge alle vrydom, liberteyt, en exercitie van Religie, zonder daar inne by iemand, wie het ook zonde mogen wesen, verhinderd, gemolesteerd, ofte ontrust te werden.

Ingevalle iemand van de Persiaausche Natie van zyne Religie wilde veranderen, 't selve sullen de hoog Mogende Heeren Staaten zig niet aantrekken, maar in allen gevalle zal de Koning, of iemand anders, die onder soodanig persoon goederen mogt hebben, daarom van deselve goederen niet werden verstecken ofte outzet, maar zal de selve persoon als bevorens ter zake van zyne administratie mogen aangesproken, en in regten geconvenieerd werden.

De Persiaausche Natie zal aangewesen werden een plaats, alwaar

¹ Veere

² Intercoursen, intercoursa.

zy haare dooden naar haar gebruik en gewoonte zullen mogen begraven.

Ingevalle iemand van de Persiaansche Natie jegens den Agent van den meer hoogst-gedagten Koning zig quam te verloopen, misgrypen, ofte opponeeren, zal de Justitie ter plaatse van het delict, des versogt zynde, den voornoemden Agent de hand bieden, ende over soodanigen persoon, ofte persoonen, regt doen, sulks als men na gelegenheden van zaaken bevinden zal te behooren.

Gedaan ter vergadering van de hooggemelde Staaten Generaal, in 's Gravenhage, op den sevenden Februari 1631.

CII. KUST VAN KOROMANDEL.

1631. ¹

De strekking van dit kaul is duidelijk. De vorst van Carnatica, Sri Rama Dewa Rajah, die het kaul van 14 November 1629 (n^o XCII) had verleend, was overleden. Maarten IJsbrantsz heeft bevestiging daarvan gevraagd en bij onderstaand schrijven deze confirmatie ontvangen van den nieuwen vorst, die „kort bevoorens den overleedenen” was „gevolgd” (*Contractboek Zeeland*: aanteekening bij het dáár opgenomen exemplaar van dit kaul).

Confirmatie van den koninck van Carnatica over t'caull, bij den overleden koninck Rama Dewa Raija ons verleent, ontfangen A^o. 1631 naer de volle maen in October.

Naer gewoonlijcke tijtell: Zende desen brieff van geloove aen den gouvern^r der Hollanders Marten Isbrantszoon. Van UE. ambassad^r Padmanaba ² ende Wardapa hebbe UE. versoeck alles verstaen. UE. zijt alltijt vasste coopliijden van Konings huis. 't Caull, door den ko^l Rama Dewa Raija UE. verleent, confirmeere bij desen ende sall voor altoos naercoomen, waerinne UE. sonder eenigh aghterdencken in eeniger manieren mooght vertrouwen. Geloofft mijnen ende drijft UE. negotie op mijn segoure, sonder eenige vreesse,

¹ Uit het Contractboek.

² Vgl. hiervóór, bldz. 195. — Hij was een der leveranciers van de O. I. C. voor de Kustkleeden.

met contentement, waerop desen van gelove hebben gegeven —
Onderstandt **Seri Wenkatesa** ¹.

CHII. KUST VAN KOROMANDEL.

1631. ²

Zoons reeds bleek ons hieróór, bldz. 194, 195, v. 1943, schoncken
weg of verpachten de vorsten van Carnatica de inkomsten van Pallacatta,
waarin wy het kasteel Goldra hadden, welke omgeving echter geen
grondgebied der O. I. C. was. In de laatste paragr. komt daarbij op
den voorgrond een zekere „Malejo“ of „Malajo“ ³, een man, met wien
de onzen reeds sedert eenige jaren in betrekking waren [Vgl. hieróór, v.
bldz. 194 v. Ook de O. I. C. begint in de voorbesteden der toeken van
Pallacatta en sommige omliggende plaatsen te denken, gelijk getuigd door
stelling hier steeds gunstiger wordt.

Caull wegen de groote sionkan van **Pallacatta**
A^o 1631 naar de volle maen in Sber.

Naer den tijtell. Wencketa Pete Raja zende U.E. dese mijn
oode ⁴ aen de gouvema^r van de Hollanders ende Maleije. Voet dese
heeft Rame Dewa Raja U.E. geschoncken ⁵ de dorpen **Carungoer** ⁶
ende **Perombeur** ⁷. Jek hadde U.E. **Aresour** ⁸ oock geschoncken,
in plaetse van welke drie dorpen iek U.E. nu schenke de groote
groote sionkan van Pallacatta, bhomij sionkan. Dit deselve op-

¹ Het *Contractboek Zeland* neemt dese vorst „Seri Wenkatesa of Wenkatesa-
rajate Raja“ Vgl. hieróver, bldz. 84, 85 — Wencketa is een andere naam
voor Tempat, of Tempata, een heilige plaats ten N. O. van Chaulungib en
ten N. W. van Madras. Vgl. *Holland. Gazetteer* IX, p. 99. — Dit de vorst
van Carnatica Chaulungib neemt een eenige part van Wencketa in
een ander oock, van 24 December 1631, voor in *Contractboek Zeland*, dit
is zwaer „By mijnen God Wenkatesa“

² Uit het *Contractboek*.

³ Vgl. hieróver, bldz. 201, voet 1.

⁴ Dit, een geschoncken land, *Geograph. Hist. — Atlas*, p. 461.

⁵ Vgl. hieróver bldz. 194 van dit *Contractboek*.

⁶ Koningrijck ten Z. W. van Madras, ten Z. der Perombour. Vgl. *Holland. Gazetteer* V, p. 100.

⁷ Wenckatesa, een der omliggende dorpen van Madras, *Geograph. Hist. — Atlas*, p. 461.

⁸ Dit omliggend land is niet van — Dit *Contractboek Zeland* heeft January 24, 1631 de gouvema^r van Zeland op gaven.

brengt mooght U.E. deelen, als voor deesen met de dorpen gedaen hebt. Onder stondt **Seri Wenckatesa** ¹.

CIV. AMBON.

30 November 1631. ²

Philips Lucasz werd in 1631 als gouverneur van Ambon opgevolgd door Artus Gijssels ³. Tot de krijg-bedryven onder zijn bestuur, waarin het op deze eilandengroep allesbehalve rustig was, behoort eene expeditie tegen Tobo, aan de Zuidoostkust van Ceram, dat tegen ons in verzet was ook door toedoen van gevluete Bandanezen. De negery leide het loofl in den schoot zonder tegenstand van eenige beteekenis. Tiele—Heeres, *Bouwstoffen*, II, bldz XLVI, 195—198.

Copie van 't accoord gemaakt, en gelaten in handen van den Orangkay van Tobo.

Op huden den laatsten November, 1631, de Ed. heer Gouverneur Artus Gijssels, nevens de respectieve officieren, ende Orangkaja's der Nederlandsche Staat in deze quartieren **Ambolna**, met de magt van 't Krijgs-volk voor de negery **Tobo**, op den 21 dezer verscheenen zynde, en deze plaats tot heeden toe rondom belegert wezende, om door deszelfs middel na regt, reden, en in redelykheid, een harer begane fouten van ontrouw op 't aanzienlykste met reputatie te straffen, zoo is 't nu evenwel zulx, dat aangezien de

¹ In het *Contractboek Zeeland* vindt men daarbij de volgende noot: „Anno 1635 heeft den Koning dit voorregt geheel aan Maleije gegeven, sijnde niet den bovengeschreven Maleije, maar desselfs broeder Chinanna Chritg, en daer en teegen d'E. Compagnie **Erikan** gegeven. Dog den Gouverneur is met Maleije overoengekomen, daar in geen verandering te brengen, maar Maleije te laten volgen de helft uyt de inkomsten van Erikan, door hem daar en teegen nog aan d'E. Compagnie overgedaan 't dorp **Mansjowake**.” De in deze noot genoemde plaatsen vind ik bij Hunter niet, maar op de kaart van Koromandel bij Valentijn vindt men twee eilandjes van die namen ten Noorden van Pulicat. Dat deze de bovengenoemde plaatsen zijn, blykt uit Valentijn, V, 1 (*Charomandel*), a, bldz 14; Havart, *Ceromandel*, 1, bldz. 105, waarmede trouwens Valentijn heeft overgenomen, enz.

De vroegere „Maleije” was in Maart 1634 overleden (*Dagh-Register 1631—1634*, bldz. 361, v.).

² Overgenomen uit Valentijn, II (*Ambon*), b, bldz. 87. — Deze datum bij Valentijn is zeker juist dan die van 30 December, zooals voorkomt bij Tiele—Heeres, *Bouwstoffen*, II, bldz. 197.

³ 1631—1634.

Orangkaja's, alsmede de gemeene inwoonders van voorz. Tobo, instantelyk verzoeken, dat wy de verdiende straffen uit medogentheid, hen voor deze reize grateuselyk willen vergeven, wy jegenwoordig uit verscheide inzichten ons wel beradende, haar ootmoedelyk verzoek, onder deze stipulatie haarder beloften, waragtig toestaan en accorderen, namentlyk

Ten eersten, dat de Orangkays, ende gemeene inwoonders der voornoemde negery Tobo, van nu eeuwig zullen verpligt, verbonden, ende onderdanig blyven, de Ed. Hoog Mogende Heeren Staten Generaal der Vereenigde vrye Nederlanden, zyn Vorstelyke genade, Frederik Hendrik, by de gratie Godes, Prince van Orangie, &c., de geotroyeerde Oost-Indische Compagnie, mitsgaders haar Ed. subalterne Regters dezer India's.

Ten tweede, dat jegenwoordig tot teken van waarheid twee der principale Hoofden haar kinderen onder opzigt van zyn Ed. in 't Kasteel ¹ zullen gehouden, en tot nader beloften aldaar opgetrokken ² worden.

Ten derden, dat zy preciselyk alle jaren zullen gehouden zyn tweemaal, ofte ten minsten eens, met een of meerder vaartuigen, aan 't kasteel te verschynen.

Ten vierden, dat [zy] alle verlopen slaven uit de quartieren van Amboina, Banda, ofte Moluccos, gehouden blyven voor de zomme van vyftien realen, t'haarder komste in Amboina, Banda, ofte de Moluccos, aan de Compagnie over te leveren, ofte aan de eigenaars van de gemelde plaatzen, op Tobo komende, voor de zomme van thien realen gewillig te laten volgen.

Ten vyfden, dat de gemelde Orangkay, ofte inwoonders dier meergemelde plaats, van nu af geaccordeerd, ende toegestaan werd met prauwen, ofte groter vaartuigen, zoo wel in de quartieren Amboina als Banda, vry ende vrank te mogen navigeren, met zoodanige vryheid, als andere onderdanen, onder het Kasteel zorterende ³.

Enlyk, dat na den dag van heden niet zullen vermogen met eenige onzer onderdanen 't zy van Amboina, de Elanden, Ulassers, ⁴ ofte zelf op de kusten van Ceram, in oorlog te treden, zonder expresse last, ofte kennisse des Ed. Heer Gouverneur van Amboina.

Ende op dat dit bovenstaande met meerder kragt gevolgd werde. Beloven wy gemelde Tobo, neffens de inwoonders van dien, tegens

¹ Vitoria.

² Geyzevoed.

³ Ressortierende.

⁴ Zal wel moeten zyn: de elanden Ulassers.

alle geweld, lasten ende prejudicabele attentaten ernstelyk te zullen beschermen: blykende dan, dat dit bovenstaande aan onze zyde getrouw ende opregtelyk maagekomen zal werden, zoo is dit tot teken der waarheid, als een vaste belofte met eigene handen ondertekend, ende met onze gewoonlyke signature bekrachtigt. Aldus gedaan, ende geaccordeerd, in de bezettinge voor Tobo, datum ut supra, ende was onderteikend, **Artus Gysels, Evert Hulft, Joan Ottens**, en **M. Rombouts**, Secretaris.

CV. PERZIË.

November—December 1632.¹

Zooals reeds bleek zie hiervóór n^o CI was, na onze eerste vestiging in Perzie de handel (de zijdehandel in de eerste plaats) dáár door de onzen met goede resultaten voortgezet en had zelfs de Sjah zich in verbinding gesteld met de Nederlandsche regering zelve. Tamelyk wel onafhankelijk van deze regeeringsbemoeiingen ging de O. I. C. in Perzie haar eigen gang, welke geleid werd in de eerste jaren door Hubert Visnuch, die bij sjah Abbas zeer in gunst stond. Dat de autoriteiten der Compagnie het handelsbelang van Perzie niet gering rekenden, wordt bewezen onder meer door het zenden van een gezant naar het Hof in 1628 ging als ambassadeur Jan Janszoon Smit of Smidt, opperkoopman in dienst der maatschappij, om den nieuwen sjah Sali (Sali, opvoeger van Abbas, te begroeten. Veel resultaten had deze zending niet, vermoedelyk óók ten gevolge van oneenigheden tusschen Visnuch en Smit. Toen onderstaand bevelschrift door den Vorst werd uitgevaardigd, was het echter niet langer Visnuch, die onze belangen wáár had te behartigen. Hy had zich de ontevredenheid der Bewindhebbers op den hals gehaald door minder zorgvuldig beoed van de commercie, was niet zuiver op de graat op het punt van particulieren handel enz. In Aug. 1629 werd uit Batavia als zyn opvoeger gezonden de opperkoopman Antonio del Court, die evenals bij den nieuwen sjah moest aandringen op bevestiging der voorrechten, ons door Abbas verleend. Toen Del Court in 1630 in Perzie verscheen, wist Visnuch „door suptylheit“ zyne handen te ontkomen.² Ook wilde de merwe sja in het tractaat door Abbas met Visnuch gesloten in 1623 niet zoo dadelijk erkennen. Er waren enkele handelsgeschillen tusschen hem en de O. I. C. gerezen, die hy eerst wilde zien uit den weg geruimd. Wel wilde hy onderstaand bevelschrift op verzoek van Del Court uitvaardigen en had hy verder

¹ Uit *Contractboek Amsterdam III*.

² Volgens hier te lande ontvangen berichten was hy met veel geld en kostbaarheden te Aleppo gekomen, waar hy als spion werd beschouwd „door zekeren vizier van den Groeten Hoer“ en „gestranguleerd“, waarna de Vizier zich zyne bezittingen hal toezeggen! Vgl. *onuitgegeven missive van Beemsh aan G. O. & R., April 1632*.

van handen der Nederlanders tegen allen in den tijd der verpanding van den Ingangwater 1602—1609, en 1612—1613, te weten: *Minak, Icarotien, 1602*, en *Handelingen van den Heerschebouders van de 16 d. 16. 16. Jan. 1608, 21 Nov. 1608, van den 16. 16. 1609, 7 Maart 1609, van Hingap Londen, 26 Febr. 1612, Handelingen van den 16. 16. 16. 16. van 31 van Hand te Surat 11 van 1608, Handelingen van den Heerschebouders van 16. 16. 16. 16. 16. April, 26 Febr. 1608, 26 April, 26 Nov. 1607.*

Bevelschrift ¹ wegens de vryheit der handelaren van soedische compansschappen als naar te van ², om met den Persischen coninck te handelen, gevoert, gelyk mede van de syle en andere goederen, die tegens en in plaats van voorscreven compansschappen weder aangenomen en naar beneden afgelevert werden, vermaent op de raadhaars tusschen **Spahan** en **Ganron** door den coninck **Abbaas de Grrote** en daarnaer vermedaert bij den coninck **Sophie d'Erste**, in de maent **Zjamaadie el-Awwal** des jaers 1042 naar de vlucht **Mahammedt** met **Mecca** naar **Mehena**, over een comende met de maent . . . ³ des jaers . . . ⁴ naar de geboorte **Christi** ⁵.

¹ Daar is een gebodt van de werelt te ghevoersamen geschiet, namentlijk dit:

De raghdaers en bewaerders en de ontfangers en reckeninghouders en de pagters vande grote wegen ⁶ van **Isfabaan**, de woning van heerschappie ⁷, en van **Aberkoeh** ⁸ en van **Jesd** ⁹, de woning van

¹ „Translaet uyt het Persaens“: niet echter gelijktijdig maar uit de tweede helft der 17de eeuw.

² Van **Bender Abbas** (Ganron) dus naar **Isfabaan**. **Bender Abbas** is genoemd naar den bekenden sjah.

³ Niet ingevuld.

⁴ De maand **Djoemada' el-Awwal** 1042 loopt van 11 November 1642 tot 13 December.

⁵ Hierdoor: „L. S. van den Coninck **Saffe d'eerste**. . .”

⁶ „Rachdars” enz. „en beteckenen geen aupt onderscheyden maar een en derselve personen, adeenlijk met diverse benamingen, naar 't onderscheyt van haer werck, en plicht gesigneert . . .” Zeventiende-eeuwse aantekening bij dit document.

⁷ Ni een der residentien van den sjah.

⁸ Volgens eene zeventiende-eeuwse aantekening bij dit document „een stecken tusschen het eestel **Jesd** laest en de stadt **Zjaraaz**”, waarlangs in die dagen ging de „sijde-cafflah” (karavaan der O. I. C. Jesdwaert ligt ten Z. O. van **Isfabaan**).

⁹ **Jesd**, ten Z. O. van **Isfabaan**. De naam „woning van goudaanstgheit” is aan **Jesd** „geatribueert” „vermits de beroemtheit van veel goltvruchtige boden in voorleden eeuwen”.

de Hollandsche natie in het bezit gevende, niet en verhindere datze aldaer resideren, opdat het selve een oorsaek van haer gemack en tranquilliteit sij. Dese saek dan van noodsaeckelijcke aghtervolging erkennende, soo aghte sikh hier aen verplicht te wesen. Geschreven in de maend Safar des jaers 1043 ¹.

CIX. AMBON.

28 Mei 1634. ²

In de onrustige dagen, welke de Ambon-eilanden in deze tijden doorleefden, werd Gijzels als gouverneur vervangen door den commissaris Antone van den Heuvel, die zijn voorganger bij de Hooge Regeering in een ongunstig daglicht had gesteld en thans zelf als zijn opvolger optrad (1634—1635, ofschoon ook hij, volgens het oordeel zijner superieuren, aan „vele menschelyke zwakheden onderworpen” was ³, zooals

¹ 7 Aug.—5 Sept. 1633.

² Overgenomen uit Valentijn, II (*Ambon*), b, bidz. 101.

³ Dat een man als Van den Heuvel de leiding kreeg op Ambon en dat nog wel in die troebele tijden, is een raadsel. Geheel de levensloop van dezen ambtenaar der O. I. C. is één aanklacht tegen zijn karakter en beleid. In 1628 komt hij te Batavia, als advocaat-fiscaal, en wordt daár lid van den Raad van Justitie. Bewindhebbers worden voor hem gewaarschuwd als voor „een snoeden gult, wiens kwade streken aan eenige Heeren wel bekend waren.” In 1630 wordt hij door den Raad van Indië ter verantwoording geroepen „nopende verscheidene exorbitante schandaleuse injurien en confidente valscheden, zoo van den G. G., als de Raden van Indië gesproken.” Hij wordt van zijn ambt gedeporteerd, verzoekt deemoedig om genade, wordt op last van Bewindhebbers in 1632 in zijn ambt hersteld. Hij werd nu in Januari 1633 aangesteld tot commissaris-visitateur voor Ambon, enz. vanwaar hij in October van dat jaar terugkwam. Hij beschuldigde Gijzels van financiële knoeierjen, enz. Deze bleken later, opgeraapte en valsche beschuldigingen te zijn, maar de Hooge Regeering onthoud Gijzels ter verantwoording en benoemde Van den Heuvel tot zijn opvolger, niettegenstaande G. G. & B. reeds toen meenden, dat Van den Heuvel meer had gezegd dan hij kon verantwoorden. Deze was dan in Nov. 1633 tot gouverneur van Ambon benoemd en de Hooge Regeering hoopte er alles goets van, „alhoewel (hij) vele menschelycke defecten ende impertinentien subject is.” Gelukkig werd hij reeds in November 1634 door den G. G. teruggeroepen. De motiveering hiervan is teekenend. Hij had in zijne betrekking als Commissaris „verscheide impertinentien geploecht, composition gemaeckt ende andere quade gangen gegaen”, buitendien zich „in Amboyna bij ons onderdanen door te veel hardicheyt, vreemde bejegeningen ende quaet spreecken vrij wat odons gemaeckt” en — men had geene juristen genoeg voor den Raad van Justitie te Batavia, waarom Van den Heuvel vice-president van dit college moest worden! Bewindhebbers hebben den G. G. Brouwer en den Raad van Indië ernstig

ook gedurende zijn gouverneurschap van Ambon bleek. Hij breehouwde den nieuwen kapitein Hitoe, Kakiali, met den stadhouder van Ternate's sultan, als de voornaamste tegenstanders tegen het Nederlandsch gezag: volgens hem zouden deze aanzienlijke inlanders met den sultan van Makassar hebben „geconspireert ende aengespannen omme den oorloge tegen ons aen te vanghen, 't land van Amboina op zijn swackste t' overvallen ende ons en onse christen onderdanen allen mogelijcken afbreuck te doen." Van den Heuvel besloot, te trachten, zich van hen meester te maken, ging in Mei 1634 naar Hitoe, en nam Kakiali met eenige andere hoofden gevangen, „hebbende (hem) een vrundelijck semblant ende een goede mine getoont." Na deze verraderlijke handelwijze deden „den Coninek ende alle de hoofden ende Orangkays van Hitoe" opnieuw „den eedt van getrouwicheyt." Het was slechts schijn, want juist deze gevangenneming zette veel kwaad bloed en bij Hitoe's bevolking en bij Ternate's vorst en de zijnen (Vgl. Valentijn, t. a. p., bldz. 100, v.; Tiolo—Heeres, *Bouwstoffen*, II, bldz. LVIII, v., 257, v.; *Dagh-Register 1631—1634*, bldz. 842).

Eenige Artikelen, welke de Koning van Hitoe¹, de Orangkaja's ende de inwoonders van 't Land beloofd en gezworen hebben voor haar, en hare nakomelingen, eeuwiglyk.

ARTIKEL I.

Alzoo de Koning van Hitoe, met de Orangkaja's, en het gemeene volk, zekerlyk weten, de quade raadslagen van Capitein Hitoe (anders Kakiali genaamd), als voorgenomen hebbende den staat van de generale Nederlandsche Compagnie te ruineeren, 't land van Amboina, en Hitoe, van de goede vrede te berooven, ende ten verderve te brengen, dat ook eenige Orangkaja's uit vreeze zyue quade practyquen toegestaan hebben, of, haar insufficient kennende zulx te beletten, stil hebben gezwegen, zoo is 't, dat de E. Heer

berispt over hunne houding tegenover Gijzels en de benoeming van Van den Heuvel tot gouverneur van Ambon, maar dese verdedigden sich o. a. met de bewering, dat volmaakte personen in Indië niet waren te vinden! In 1636 werd Van den Heuvel wegens laster tegen de Hooge Regeering veroordeeld, om streng te worden gezeeseld en met een priem door de tong gestoken. Op verzoek der Bataviaasche predikanten werd hij „van de geeseling geredimeerd, blyvende de verdere inhoud der sententie van kracht." In December van genoemd jaar keerde hij naar patria terug. Wat ik hierboven omtrent hem mededeelde, is geput, behalve uit de *Bouwstoffen* en de *Dagh-Registers*, nit *onuitgegeven misarives, resoluties enz.* nit het Oud.-koloniaal archief, dagteekenende van 1629—1639.

¹ De radja van Hitoe, van wien men overigens niets merkt in dese jaren (vgl. hiervóór, bldz. 31, noot 4), wordt hier weder op het tapijs gebracht, nu men hem noodig heeft.

Gouverneur, Antoni van den Heuvel, overdenkende 't geen tot de algemeene welstand van nooden is, voorgenomen heeft te breeken deze quale raadslagen, gemelde Capitein Hitoe gevangen te nemen, ter regt te stellen, ende te straffen naar behooren, alzoo hij verbroken ende overtreden heeft het verbod met de Compagnie gemaakt, en dat ook by hem beloofd, ende bezworen was, op dat alzo het quaad mogte geweerd, ende 't beste verkregen werden, 't welk nodig is tot welstandt van 't land, ende rust van de goede ingezetenen.

Dit al te zamen by den Konink van Hitoe, de Orangkaja's, ende 't gemene volk, aangemerkt zynde, hebben 't voor goed aangenomen, zoekende 't zelve met een opregt herte te vergelden, belyden, ende geven te kennen, dat de Ed. Heer Gouverneur well, ende een goude zanke voor 'tland van Hitoe heeft gedaan; belooven ende zweeren by dezen, dat zy, en alle hare nakomelingen, niemand anders voor haren Heere, ende Hoofd willen erkennen, als den Gouverneur, die door de Heeren Bewindhebberen van de Generale Nederlandsche Compagnie herwaards gezonden word, gelyk zy aan den zelve zweeren eeuwiglyk alle opregtigheid ende trouwe te bewyzen.

ARTIKEL 2.

De Konink van Hitoe, en alle de Orangkaja's, nevens alle 't gemene volk, beloven gehoorzaamlyk naar te komen alle de bevelen van den Ed. Heer Gouverneur, gelyk als de andere Koningen, Orangkaja's, ende ingezetenen van 't land Amboina.

ARTIKEL 3.

De Konink van Hitoe, neffens de vier Orangkaja's ende de Hoofden van de negryen, zullen met de Heer Gouverneur, ende Orangkaja's van Amboina, helpen bernadslagen, van 't geene dat nodig is tot welstand van 't gemene land, tot welker einde de Ed. Heer Gouverneur in yder negry een marinjo ¹ of bode zal stellen, die een rotting, met het teken van de Generale Compagnie dragen zal.

ARTIKEL 4.

De Konink van Hitoe, de Orangkaja's van 't land, ende 't gemene volk, beloven zoo veel corcorren te maken, ende gereed te houden, als doendelyk zal zyn, ende te pauggayen, waar 't de Ed. Heer Gouverneur believen zal, even als de inwoonderen van Amboina.

¹ Deze benaming is nog steeds in gebruik Van Hoëvell, *Vocabularium*, bldz. 21; *Ambon*, bldz. 23.

ARTIKEL 5.

Beloven voorders, dat wie vyanden zyn van de Ed. Heer Gouverneur, ook hare vyanden wezen zullen, 't zy dan de Kimelaha, de Ternataanen, 't volk van Lessidi, Cambello, en wie, ofte waar 't zoude mogen wezen, willende de zelve te water, ende te lande vervolgen, ende bevegten, ende de geene welke vrienden zyn van de Ed. Heer Gouverneur, voorstaan, en helpen, even als de inwoonderen van Amboina doen.

ARTIKEL 6.

Beloven ook de Konink van Hitoe, alle de Orangkaja's, ende ingezetenen, geen pitsjaringe te willen houden, ofte gemeenschap te hebben, met des Heeren Gouverneurs vyanden, 't zy van 't land van Loehoe, ofte Cambello.

ARTIKEL 7.

Beloven ook geen nagelen, moer-nagelen ofte steelen te brengen ofte te verkoopen aan imand anders, als aan de Compagnie, wel verstaande, zuivere ende drooge nagelen, daar voor zy de waardye zullen ontfangen, zoo als aan andere beloofd is, ende indien imand eenige nagelen, moernagelen ofte steelen vervoerd, ende aan anderen verkoopt, 't zy waar 't zoude mogen zyn, zullen 't zelve de Ed. Heer Gouverneur te kennen geven, op dat daar over mogen gestraft werden.

ARTIKEL 8.

Alzoo Kakiali voornoemd, veel aan de generale Compagnie schuldig is, zoo beloven zy den Ed. Heer Gouverneur te helpen, ende de nagelaten¹ goederen van dito aan te wyzen, op dat alle zynen schulden mogen betaald werden.

ARTIKEL 9.

Indien de Ed. Heer Gouverneur bevind, dat op 't land van Hitoe, eenige onnolige Fortressen, ofte sterkten, zyn, 't zy waar, of hoordang, de zelve zouden mogen wezen, beloven de zelve af te breken, ende andere te helpen maken, daar 't de Ed. Heer Gouverneur believen, ende goed vinden zal.

ARTIKEL 10.

Alzoo de inwoonderen van 't land Hitoe, haar houden aan de Moorsche Religie, zoo beloofd de Ed. Heer Gouverneur 't haren

¹ Sie:

verzoeken, gemelde hare Religie niet uit te roeijen, maar steld in een iders believen, ofte daar by te blyven, ofte de Christelyke Religie aan te nemen, begereude, dat nog de een, nog de ander, daar toe zullen gedwongen, ofte daarom gestraft werden, welke artikelen, alle by de Ed. Heer Gouverneur gesteld zynde, volkomentlyk van de Konink, alle Orangkaja's, ende inwoonders van 't land aangenomen werden, belooven en zweeren met een matscau¹ (na des lands wyse) ende verklaren voor God, die alles magtig is, mitsgaders voor alle omstanders, die dit contract hebben aangehoord, die ook als waaragtige getuigen daar van kunnen wezen, dat, indien zy dit verbond houden en hare beloften volbrengen, de almachtige Godt haar helpen wil, maar indien zy dit niet naar komen, 't geene zy gezworen hebben, alle ongeluk, dat in de wereld is, haar moet overkomen, ende verderven.

Aldus gedaan, ende besloten, op dat het stand grype, voor ons zelve, en onze nakomelingen eeuwighlyk, tot welker einde wy het teken van onze handen onder dit contract hebben gesteld, blyvende zulx zonder eenige veranderinge. Onderstond, Actum op Hitoe in de Logie, dezen 28 Mey 1634. Was getekend 't merk van de **J. ² Konjak van Hitoe**, de naamen van **Tanahittoemessing**, 't merk van **P. ³ Totohaton**, de namen van Orangkaja's **Baros**, en van Pati **Toeban**.⁴ In kennisse van my was getekend **W. van Outhoorn**, Secretaris 1634.

CX. BENGALEN.

1634!⁴

Reeds dadelyk na de oprichting der O. I. C. van 1602 werd de handel op Bengalen overwogen vgl. De Jonge, *Opkomst*, III, 151, v.: Tiele, *Europeers*, VI, bldz. 74), maar tot het vestigen van bepaalde handelsnederzettingen schijnt het niet te zijn gekomen. Misschien, dat de staatkundige toestand de Nederlanders daarvan heeft afgehouden. Wel

¹ Bij Valentyn, III, a, (*Ambonsche Zaaken van den Godsdienst*), bldz. 10, v. vindt men een beschrijving van het matscau-drinken in zyne dagen. Vgl. *Encyclopaedie*, I, bldz. 483. Over de tegenwoordige beteekenis van matakao, vgl. men nog Van Hoesvell, *Vocabularium*, bldz. 22, en *Ambon*, bldz. 120.

² Deze letter is mij niet dandelyk.

³ Vgl. noot 2 van bldz. 259.

⁴ Uit het Contractboek. Het stuk is daar geplaatst tussehen documenten van 1631 en 1632, ten onrechte eelker. Zie aan het slot.

behoorde Bengalen tot het rijk der Grootmogols (het was in 1576 door Akbar den Grooten aan zijn rijk gehecht), maar de Portugeezen hadden er vasten voet behouden: zij hadden Hoegli, aan de rivier van dien naam (de Westelijke mondingen van den Ganges), in bezit. Het was de belangrijkste handelsplaats en zoolang deze behoorde aan hunne vijanden, was daar voor de Nederlanders geen gelegenheid, hunne oommercie te vestigen. Deze stad nu werd in 1632¹ verovord door het Mogolrijk en van de Kust van Koromandel uit werden nu door de onzen betrekkingen met „de landen van Bengala” aangeknoopt (Vgl. *Dagh-Register 1631—1634*, bldz. 241, 352, 415; *onuitgegeven missives van G.G. Brouwer aan Bewindhebbers, 7 Febr., 15 Augustus 1633*).

Caull door Hasamchan² aen d’Nederlanders verleent, raeckende de handeling in de landen van Bengala.

Ick, Hasamchan, hebbe gegeven, gehjck geve mits desen, caull aen de Hollandsche Capiteijn³, dat zijluiden met hare schepen sullen mogen gaen ende coomen in de landen van **Bengala**, aldaer handelen ende negotieren naer hun gelieven, mits dat voor gerechtigheit van ju ende wijtcoemen haerder coopmanschappen sullen betalen 't geene Mercamaffidij Hasie Sjamaell⁴, ju wiens handen dit cauwel gaet, ende andere coopliuiden sullen oordeelen ons daer voor te competeren. Belassten ende beveelen aen alle onse onderdanen principelijck in **Ouglij**⁵, allwaer zijluiden voorgenomen hebben te resideeren, deselve Holland⁶ alle faueur ende vrunschap te bewijzen ende dese ordre in alles te observeeren etc⁷.

¹ En niet 1633, zooals Danvers, *Portuguese*, II, p. 247 f en *Report*, p. 28 f, heeft (Vgl. Hunter, *Gazetteer*, IV, p. 113; *Dagh-Register 1631—1634*, bldz. 145, 159, 195).

² Azim Khan, gouverneur of stadhouder (nabab) van Bengalen, namens den Mogol, van 1632—1637? (Hunter, *Gazetteer*, II, p. 30).

³ Vermoedelijk onze gouverneur op de Kust van Koromandel.

⁴ Blijkbaar tusschen-personen tusschen den gouverneur van Bengalen en den vertegenwoordiger der O. I. C. op de Kust van Koromandel.

⁵ Over het belang, dat men voor de O. I. C. in Hoegli zag, vgl. men *Dagh-Register 1631—1634*, bldz. 352. Brouwer dacht, dat de Ganges passagie zou verleenen tot „des werelts allervermaerste coopstadt Cathay” (*Brouwer aan Bewindhebbers, 15 Augustus 1634*).

⁶ Dit kaul is niet gedagteekend, althans niet in dit afschrift. De datum is vermoedelijk te stellen in 1634, immers eerst in de tweede helft van 1632 viel Hoegli den Mogol in handen, wat vermoedelijk eerst in December 1632 den Nederlanders bekend werd (*Dagh-Register 1631—1634*, bldz. 145). Van vóór dien tijd kan het stuk niet dagteekenen, terwijl Azim Khan ook eerst in dit jaar als gouverneur optreedt. De wijze waarop verder het *Dagh-Register 1631—1634* over Hoegli spreekt (bldz. 241, 352) doet mij aarzelen, het kaul te plaatsen vóór 1634.

CXI. BENGALEN.

1 Augustus 1635.¹

Ofschoon handel werd gedreven op Bengalen (vgl. hie. vóór, bldz. 267), had de Compagnie dit nog niet gedaan op Hoogh in Juli 1634. Althans in die maand zeggen G. G. & R., dat zij hadden voorgenomen, „den handel van Bengalen, Peru, ende Aracan te embrasseren, maer insonderheit brencht haere Ed. resolutie mede, een besendinge te doen nae de riviere Ganges, ende vanden handel in Orizly . . . een proeve te nemen . . .” In hetzelfde jaar dan werd een jaecht naar Hoogh gezonden. G. G. & R. hadden groote verwachtingen van den handel daár, als punt van uitgang langs den Ganges. Maar vlotten wilde de commercie daar voorloopig niet ten gevolge van de „vexatio” der Mooren en de mededinging van Engelschen en van Portugeezen, welke laatsten daár waren blijven handelen (Vgl. *Dagh-Register 1631-1634*, bldz. 352, v., 415, 415; *Dagh-Register 1636* bldz. 26, 123; *onuitgegeven Generale Missien, 4 Januari 1636*).

De O. I. C. trachtte nu, den Grootmogol zelve in hun belang te winnen en het gelukte den onderkoopman Francois Timmers,² welke in die dagen te Agra onze belangen behartigde, met behulp van een aanzienlijk ambtenaar van den Mogol (zie beneden, bldz. 269), onderstaanden firman te verkrygen (*Dagh-Register 1636*, bldz. 51, 111, 123).

Firman door den sullthan Choron³ aen d'onse in Agra verleent aengaende den vrijen handell in **Bengala**.

Godt is de grootste, daer naer Aghabaar⁴, Assalam Chan,⁵

Die daer zijt een saijet⁶, weleke is de zuijverste ordre van Mohomet, niet staende naer eere ende rijkdommen maer ijverigh

¹ Uit het Contractboek. — Is daarin verkeerdelijk geplaatst op 1637.

² Reden voor mij, om dit stuk, dat eigenlijk niet in deze verzameling te huis behoort, toch haer op te nemen: immers het is door een Nederlander ten behoeve der O. I. C. „gепrocureert”

³ „De Choron (een eigennaam) off groote Mogol” (*Dagh-Register 1636*, bldz. 123). De Mogol, die dezen firman uitvaardigde, is ajah Jahan of Jehan, 1628-1658 (Hunter, *Gazetteer*, IV, 349). In zijn tijd werd de residentie van het rijk weer verplaatst naar Delhi (Hunter, *Gazetteer*, III, 89, IV, 812; I, 44).

⁴ Akbar de Groote (1556—1605)

⁵ Volgens Hunter, *Gazetteer*, II, bldz. 10, was in 1635 Azim Khan nog gouverneur, en werd deze in 1637 opgevolgd door Islam Khan, welks naam beter overeenkomt met „Assalam Chan”. Toch zijn zoowel de datum aan het slot als de omstandigheden, waaronder de firman is gegeven, voor mij zoovele motieven, om het stuk te plaatsen op 1635. Verzist Hunter zich misschien in dit jaartal? Vgl. óók beneden, by latere firmans.

⁶ Saïjid: een Arabische geboorteadel-titel, waarmee een deel der afstammelingen van Mohammed's dochter Fátimah wordt aangeduid.

in den dienst Godes, een pilaer van mijn rijk, onder alle mijne vrienden de grootste, tot wien alltijt mijn hert seer geneegen is geweest, ende gehouden als mijn aengenoom zoon etc¹.

Uyt schrijven van Masell Moluch Meijnt Mirmosa² hebbe verstaen dat den vorigen gouvern³ van Bengala met toedoen van de Portugesen de Hollanders, daervan eenige ziek waren, veell moeite aengedaen ende haer schut aengehouden heeft.³ Warom is dit geschiet² De Hollanders zijn groote cooplieden ende comen onder onse schaduwe handelen; dies begeeren, dat met hare schepen in **Ouglij** ende alle de havens sorterende onder Bengala vrij mogen comen ende onverhindert haren handell drijven, mits betalende behoorlijke toll. Dit is mijn woordt; t'selve sullt houden ende well toesien, dat van niemandt haer eenigh verdriet offte gewelt aen gedaen werde. Hoe aen haer meerder goet doet, hoe onse vrundtschap grooter zall werden.

Actum in Agra den 16^e dagh der maendt Soffer jnt jaer van Mahamet 1045⁴ ende onses ryex 8.⁵

Boven stondt Conings zeegell.

Onder:

Dara Seeckouw,⁶ soon van den Coningh, ende zija zeegell.

Nogh lager

Affelchan, duiwan,⁷ onse secretaris.

¹ In die dagen gouverneur voor den Mogol van „Cambaja, Brootcha, Balsar ende Ourpar”, allen gelegen in het tegenwoordige Guzerat, nL Kambaja (Cambay), Broach, Balsar (*Dagh-Register* 1636, bldz. 49, 50). Hij was Gouverneur van Surat geweest.

² Azim Khan??

³ Vgl. nog *Dagh-Register* 1636, bldz. 122.

⁴ Den 16^{den} Safar 1045 is 1 Augustus 1635.

⁵ Jehan kwam op den troon in 1628 dus kan het 8ste jaar zynor regeering vallen in 1635. Het mogende viel in 1636 (Zie *Dagh-Register* 1637, bldz. 106, 245).

⁶ De oudste zoon van shah Jehan. Hij werd in 1659 vermoord door zyn jongeren broeder, den bekenden Aurengzeb (Hunter, *Gazetteer*, IV, 343, 352), die met geweld zich een weg tot den troon baande (Talboys Wheeler, *Early records*, p. 12 ff., Valentijn, IV, 2. *Mogols*, bldz. 237).

⁷ Dewain, divan: hier = „des connek cancher” (Vgl. *Dagh-Register* 1637, bldz. 246).

CXII. BANDJERMASIN.

4 September 1635. ¹

Reeds in de eerste jaren der 17de eeuw is sprake van betrekkingen tusschen de O. I. C. en Bandjermasin, maar zij waren veelal van v. j. n. d. l. aard, althans min vriendelijken, aard. In 1612 werd de hoofdplaats Bandjermasin door de onzen verwoest. Een tiental jaren later worden nieuwe betrekkingen aangeknoopt, vooral met het oog op den peperhandel. Toch waren de relaties niet van duurzamen aard. Maar sekerst onpeuzel 1631 is daarvan in meer dan gewone mate sprake: de vorst van genoemd rijk, bevreesd voor de machtsuitbreiding van Matoran, tracht met de onzen op beteren voet te komen, maar van de geloofte handelsvoordeelen — vooral het pepermonopolie — kwam door 's Vorsten dubbelzinnige houding niet. Onderhandelingen bleven voortduren, totdat in Juli 1635 een gezant te Batavia verscheen, met wien het onderstaand verdrag werd gesloten, dat, naar men hoopte, voor de toekomst de verhoudingen zonde regelen (Zie vooral Van Dijk, *Borneo*, bldz. 1—26. Het daar afgedrukte contract is gecopieerd naar een ander exemplaar dan het hier volgende. Vgl. ook *Dagh-Register 1631—1634*, passim, deze Bydragen, III, bldz. 263—288; *Kronyk Historisch Genootschap*, IX, bldz. 252, vv.).

Contract wegens d'E. Comp^e met die van Martapoura
gemaect.

Jek Retna Dij Ratja, alias Godia Babouw ², sabandar des conings van **Banjarmarslugh**, in **Martapoura**, ³ expresselijck als ambassadeur door Zijne Maj^{est} afgesonden van Martapoura naer B^{atavia}, omme aen den H^o Gouvern^{or} Gener^{al}, ende Rade van Indien daer residerende, van wegen zijne Maj^{est} te belooven om merckelijke redenen, datter eigene peper in de landen van Banjarmarsingh en zall verkoght, veel min uijtgevoerdt werden ⁴, zoo lange als gemelte H^o Staten Gener^{al} ende Raden van Indien eenige Nederlanders tot Martapoura aen landt sullen houden ofte dat daer ofte tot Banjarmarsingh ⁵ eenigh schip, jaght, fregat ofte chialoup van de wellgem^{te} H^o Staten Gener^{al} ende Raden van Indien mochten wesen, bekenne mits desen op 't versock van mijnen coninc ende voor descl^{ij}s rekeninge te borge ende op leveringe van peper well ende tot mye vergenoegingh ontfangen te hebben nijt handen van Bencon, overste der Bata-

¹ Uit het Contractboek.

² Hij was een Guzerat van geboorte. Van Dijk, *Borneo*, bldz. 23, noot 2.

³ Hier was de zetel der regering, na de verwoesting der vroegere hoofdplaats door de onzen in 1612.

⁴ Van Dijk, *Borneo*, d. d. z. 25, noot hier nog de woorden: „aan et bij omme vreesde naten, besclang die ook naegten wesen“.

⁵ In verlaten hoofdplaats.

vische Chinesen, ende Jaucong, Chieners koopman, in pitjens ¹ ofte Javans gelt de waerde van drie duysent Rⁿ van 8ten, die daer-vooren hadde ² betalinge van den Nederlandschen directeur generael ³ ontfangen sullen, welke somme van drie duysent Rⁿ van 8ten jek, Retna dij Ratija, alias Godja Babouw, beloove nijt den naem van mynen coninck voornoemt, als van hem daer toe geauthoriseert zijnde, te doen betalen aen de gecommitteerden van de Nederlandsche Oostjndische Comp^e in Martapura resoleerende, met de eerste peper van dit jegenwoordige saysoen off monson, in dese maendt September ende d'neuvolgende maent October rijp vallende, ende dat tegen den geaccordeerden ende vast geraemden prijs voor jegenwoordigh ende toecomende van vijf Rⁿ van 8ten 't picoll ofte de 35 Martapourse gantangs, bedragende dese schuld van 3000 Rⁿ 600 picolls peper. Alles onder expresse conditie ende verbandt hier vooren gemelt, dat den gesejden mijnen koninck volgen^e zijne solemne beloften aen niemandt anders als die van de Nederlandsche Oostjndische Comp^e nijt zijn landt ende onder zijn gebiedt peper sall verkopen, laten verkoopen noch vervoeren, soo lange de voorschreven Comp^e volck, schip ofte yaght tot Banjarmarsingh zij hebbende. Des sall ick ondergeschreven de gesejde pitjens ende de vorders koopmanschappen, voor rekeninge van mijne koninck allier opgekoght, vermogen te laden in des Comp^e schip off schepen, omme deselffe toll ende vrachtvrij in Martapoura over te voeren ende aen meer gemelten mijnen koninck alliaer te behandigen ofte omme zijne ordre daermede naer te comen. In teken der waarhajt ende omme dit contract te validen hebbe dit geschrift met mijnen naem ende gewonlijcke handteeken ondergeschreven.

Actum jnt casteel Batavesen 17 September A^o 1695. Onderstaendt jnt kennisse van ons, was geteckent **Henrick Brouwer** ⁴, **Antonio van Dlemen** ⁵, **Jan van der Bergh** ⁶, **Steven Barentszoon** ⁷.

¹ Dit laatste pitjens door 8 staven, ziele de vesperte kintse dandelen.
Op Java heeft men nog een soort pitjens van welke of 20. van vele vesperte gantangs zijnde een jekje of 1000. — *Verreynen*, IV. 4. *Historie van Java*. — *Thomson*, *Handboek van de Oost-Indische Compagnie*, onder *Oost-Indische Compagnie*, *Verreynen*, IV. 4. *Historie van Java*, I. 144.

² Van 1000 jek.
³ Zie ook hier, dat de Oost-Indische Compagnie in 1695, eenen contract met de Oost-Indische Compagnie van Batavia, onder *Oost-Indische Compagnie*, *Verreynen*, IV. 4. *Historie van Java*, I. 144.

⁴ Op 17. 1695. was hij alreeds overleden. — *Verreynen*, IV. 4. *Historie van Java*, I. 144.

⁵ Dit was de naam van de Oost-Indische Compagnie, die in 1695, eenen contract met de Oost-Indische Compagnie van Batavia, onder *Oost-Indische Compagnie*, *Verreynen*, IV. 4. *Historie van Java*, I. 144.

CXIII. FORMOSA.

18 December 1635.

Nadat de onzen zich in 1624 (vgl. hiervóór, bldz. 195, v.v., 214 Formosa hadden gevestigd, kwamen zij al spoedig in nadere aanraking met de „dorpen ende vlekken omtrent onse begrepen stadt”. Zij kwa o. a. in vriendschappelijke verhouding tot Mattau, een plaats van teekenis, daar zij „konde uijtmaecken omtrent 2000 weerbare man (Dagh-Register 1624—1629, bldz. 145). Later veranderde deze vriendschappelijke betrekking in een vijandelijke. Reeds in 1628 werd sommige dorpen, o. a. Mattau, „groote moodwil” gepleegd tegen de onwaaraan echter de houding van den gouverneur Nuyts niet vre schijnt te zijn geweest (*Onuitgegeven missives van Nuyts 3 Nov. 1628, den predikant Candidius, 20 Aug. 1628, van G. G. & E. aan Bewindheb 10 Febr. 1629*). In 1629 werden 50 soldaten, door Nuyts naar Ma gezonden, om Chineesche roovers, die zich aan land hadden bege te „atrapeeren”, allen door de inlanders o. a. van Mattau vermo dank ook eigen onvoorzichtigheid (*Onuitgegeven missives aan Bewindheb van G. G. & R. 15 Dec. 1629, van Van Diemen, 5 Juni 1631*). Althans Maart 1631 zijn de Nederlanders van plan, „een exploit op die Mattau te doen” (*Dagh-Register 1631—1634, bldz. 8*). Ook (nog?) in A 1634 waren de verhoudingen niet van de beste en wel uit oorzaak „de moordadige acte tegen ons voor desen gepleecht” (bldz. 284): enorme faict ende massacre van die van Mattau”. „De voorgeno wraeck” hierover werd toen nog uitgesteld, o. a. wegens gebrek voldoende macht, niettegenstaande de bewoners, „vilipenderende gesach ende respect in Tajowan,” ons geen hulp hadden willen leenen, zelf niet „op onse gedane insinuatie” bij een expeditie te een ander gedeelte van het gouvernement Formosa (bldz. 307). Den November 1635, nadat versterking uit Batavia was gekomen, vond expeditie tegen Mattau plaats: de woningen werden in den asch gel nadat het „vleck” was genomen, „met weijnige resistentie”. De on werping volgde spoedig daags onder de voorwaarden, in ondersta contract neergelegd (*Dagh-Register 1636, bldz. 19—21, waar 't cont is afgedrukt; Kronijk Historisch Genootschap, IX, bldz. 256, v.v., v ook de overeenkomst voorkomt; onuitgegeven missives aan Bewindheb van Brouwer, 4 Maart 1634, van G. G. & R., 4 Jan. 1636 en 28 Dec. 1 Grothe, Archief, III, bldz. 86, v.v., vooral bldz. 89—95*).

Accoort getroffen tusschen d'E. H^{re} govern^r H Puttmans en den Raedt van 't comptoir **Tajooan** weg de Nederlandsche Vereenighde Geotrouwde O indische Comp^e ter eenre ende de gecommiteerde overs van 't groote dorp **Mattauw** ² wegens de gantsche mejute van het voornoemde dorp ter andere zijde.

¹ Uit het Contractboek.

² Het lag vermoedelijk aan de Westkust van het eiland. Op Valent kaart van Formosa (in deel IV, 2) komt een Mattamir-rivier voor: misssal een drukfout voor Mattauw-rivier.

Eerstelijck belooven wij, Funchsin, Tavoris, Titulogh ende Tidaros, ¹ uijt den naem ende van wegen de gantsche gemeijnte van ons dorp Mattouw, dat wy alle de hooftten ende andere geheente van de massacreerde Hollanders ², die wij volgens onse costuijmen te pronck plagten te dragen ende nogh bij ons moghten berusten, door het gantse dorp onder een ijder sullen doen op samlen ende wederum met d'eerste gelegent³ in Suckau aen d^e Junij ³ leveren, mitsgaders alle de musquetten en het vordere geweer als kleedinge, soo ende sulx alst selve onder ons zonde mogen bevonden worden.

Ten anderen zoo geven wij met deese overgeleverde clappus en pinangh boomkens in eerde geplant ⁴ te verstaen, dat wij transporteeren ende opdragen volementhijk ende in allen deelen aen de Hoge Mogende H^o Staten Generaell vande Vereenighde Geunieerde Nederlandische Comp^e alsulcken pretensien ende eijgendommen, als wij wegens onse voorouders ende het besitt, dat wy jegenwoorhgh int dorp Mattouw ende te plaetse daer landt ⁵ omtrent gelegen, zija hebbende, zoo verre als onse jurisdictie naer 't Oosten tot aent geberghite, Westen tot aen de zee ende het Noorden ende Zuiden zoo verre als ons commandement is streeckende, zouden mogen geeerfft ofste dus langhe in eijgendom doort besitt volgens aller volekeren recht vercregen hebben. ⁶

Ten 3^e dat wij om geemigerhande oorsaken naer desen meer eenige wapenen tegen die Hollandsche natie, hare bondtgenooten ofste geallieerde vrunden bij der handt zullen nemen, naer ter contrarie bovengem^e Hooge Mogende H^o Staten Gener^e erkennen, respecteeren, gehoorsamen ende houden voor onse beschermheeren, onder wien wij ons gaerne ende gewillighlijck submitteren, tot welken eijnde ende op dat alles met des te beter ordre soude mogen toe-

¹ In 't *Dagh-Register*: Tavoris, Tuncsanj, Titulogh ende Tidaros.

² *Dagh-Register* en *Kronyk*: „Nederlanders”

³ Robertus Jiminis wa. predikant op Formosa van 1629—1643, o. a. te Suckau C. A. I. van Troostenburg de Bruyn, *Biographisch Woordenboek*, bldz 220, v; vgl. *Dagh-Register 1666*, bldz 19.

⁴ „Dat haer landt ons sullen opdragen end dat betonen soude, met pinangh ende clappers boomtes, van haer eigen eerde in scuttels geset, voor de voeten” van den Gouverneur te brengen (*Groothe, Archief*, bldz 91).

⁵ Het *Dagh-Register* en *Kronyk* hebben: „ende ten matten lande daer omtrent gelegen”.

⁶ Het Westersch karakter der overeenkomst loochent zich hier zeker niet. „De artikelen... wurden haer voorgelosen in Duits, in Chiness end van ons in Sumats, w'troepz met de Verclaring van dien haer voorgestel” (*Groothe, Archief*, III, bldz 91).

gwen, beloven wij mede te gehoorsamen ende naer te comen alle 't geene ons die vier overhooffden,¹ die d'E. H^r Gouvern^r zall geheven daertoe uijt een dubbell getall, van onse ouste te committeeren, te stellen, in billich^t gelassten, commanderen ende beveelen. Jtem dat geduriglijk een prince flaggetten op een van ons vier principale kercken² drie maenden om drie maenden sullen laten wagen, alwaer ook, soo der ijets remarquabels voorvallt, sulx dat onse opperhooffden ende ousten vant dorp moesten te samen coomen, de vergaderinge zullen houden.

Ten vierde dat, zoo waunter d'E. H^r Gouvern^r met eenige andere dorpen ofte juwoonders deses landts compt in oorlooge te vervallen, ons allijdt willigh ende bereijdt sullen laten vinden om deselve nevens de Hollandtsche³ te beoorlogen ende vermeersteren, waertegens de Hollandtsche natic⁴ weder, mits dat den oorlooge in redenen bestaet ende den selve met kennisse van d'E. H^r Gouvern^r wert besloten bij der handt te nemen, zall gehouden wezen ons naer vermogen in aller billich^t te assisteren ende helpen, voor zooveel des Comp^s constitutie will toelaten.

Ten vijfden dat wij alle Chinesen, die in **Wancken**⁵ ofte elders calbranden als die het platte landt, om hare negotie in hertevehen als anders texereeren, noodwendigh te⁶ gebruiken, vrijelijck ende zonder eenige verhinderinge ofte overlast hun nen te duen, over alle⁷ sullen laten passeren ende repasseren, daer ende ter plaetse daer 't hun gelielst, sonder nochtans eenige Chinese roovers, verloopene Hollanders⁸ ofte hunne slaven op te houden

¹ Als zoodanig werden erkend de vier aan 't hoofd der overeenkomst genoemde hooffden. „Is haer elck een trouwen rok versiert, dien sij souden draegen, een princenvlagge, sul een stuk, daerse niet souden gwen, dat heterken soude, dat bevoelhebers waeren, w^othoepig het beduysel van het voorge daer explicerende“ (Grothe, *Archief*, III, bidz. 95).

² Het zendingswerk had op Formosa reeds in deze eerste jaren eenige betekenis gekregen (Vgl. ook Van Tolkenberggen, *Zending Formosa*, in *De Gids*, 1822, III, bidz. 31 vv.). Maar op welke plaatsen in die dagen deze vier „principale kercken“ stonden, is mij niet bekend: in onze hoofdplaats (*Zeevondst*) werd gezproekt, te Sunkan stond een kerk (Grothe, *Archief*, III, bidz. 61, 73 vv., 91. Misschien ook te Tavnien t. a. p., bidz. 133).

³ *Dagh-Register en Kronijk*: „Nederlandsche natic“.

⁴ Bij Valentijn een „Cannal van Wancken“ bij de Mattanirivier (Vgl. Grothe, *Archief*, III, bidz. 63).

⁵ *Dagh-Register en Kronijk*: „moesten gebruiken“.

⁶ *Dagh-Register en Kronijk*: „overal“.

⁷ *Dagh-Register en Kronijk*: „Nederlanders.“

offte huysvestinge te verleenen, maer ter contrarie datelyck naer gedane requisitie d'selive sullen weder geven offte selfs aen 't Casteel ¹ brengen.

Ten sesden dat zoo wanneer ons den princestock bij den deurwaerder, t'zij aen iymandt particulier offte wel een meerder getall, vertoont ende ons aangeseght wordt, datelyck in Sinckan offte aen het Cassteel om eenige sacke te verantwoorden offte well andersints gebruijckt te werden, te compareeren, t'selive datelyck sal naercomen ende obedieeren.

Ten sevende ende jonghsten dat wij, tot erkentnisse van onse misdaet int misaereeren van de Hollanders ² begaen, op den zelve dagh dat sulx geschiet is, alle jaeren een groote sogh ende beijer ³ aent fort bij d'IIe Gouvern^r sullen brengen, waervoor zijn E. tot onderhoudinge van vrundtschap ons weder zall vereeren met 4 prinsen vaendelkens. Int fordt Zeelandia ady 18^e December A^o 1635. ⁴ Onderstont **Hans Puttmans**.

CXIV. FORMOSA.

4 Februari 1636. ⁵

Na de onderwerping van Mattau, enz. (zie hierbov^r, bldz. 272 e v) ging Puttmans voort met op te treden tegen andere dorpen, met wie wij overlup lagen. Zoo werd opgetrokken tegen Takarsajan of „de Takarainsche dorpen“ (sajude gelegen 12 a 13 mijlen zujt oost van Tapoelan te landwaerts) ⁶, dat in 't begin van 1636 in onderwerping kwam met de verdere dorpen Tamsuy, Tapoelangh, ende Satalouw“ ... ⁷ „medebriengende 17 levendige varekens tot een toecken ende betwesen van haer gepleechte quade aeten.“ (Vgl. Grothe, *Archief*, III, bldz. 95, v.v.; *Dagh-Register 1636*, bldz. 21, v., 75, 280, v.) „De artiedon van den E. H. Gouverneur haer voorge stelt, waren dese, in korte tyt getrokken“:

1. Dat haer landt end den eigendom van dien mosten overgeven aen de Ho. Mo. Heeren Statca, end tot teken van dien clappes

¹ Zeelandia.

² *Dagh-Register en Kronyk*. „Nederlanders“

³ Een zeng en een beer

⁴ Niet alleen Mattau, maar ook enkele andere dorpen onderwerpen zich in deze dagen O. a. worden genoemd Tsoelung, Bakaloang (Grothe, *Archief*, III, bldz. 86, v.v., 101).

⁵ Overgenomen uit Grothe, *Archief*, III, bldz. 195.

⁶ Vgl. over de ligging van verschillende dorpen, Grothe, t. a. p., bldz. 106, 113, enz. Het hier bedoelde Tamsuy ligt aan de Z.W.K. of van het erfand, aan de traer van dien naam.

⁷ Vergelijk nog Grothe, t. a. p., bldz. 108, v v.

end pyuang boomtjes, in haere aerde gezet, mosten ant Casteel brengen.

2. Dat de waepenen niet meer tegen de onse mosten voeren.

3. Dat op den dach, als alle onse bontgenoeten end vrienden verscijnien soudien, sij dan mede verscijnien mosten.

4. Dat [zij] geen Chineesen soudien overlast doen.

5. Dat, soo sulx versoecken, met ons sullen gaen oorlogien.

6. Dat als den princen stok om haer quam, dan dienen te verscijnien.

CXV. SURAT.

1636 ?¹

Toen de Nederlanders in het Oosten verschenen, was de machtigste staat van Vóór-Indië het Mohammedaansche rijk der Grootmogols. Het stond toen onder het roemvol bestuur van Akbar den Grooten (1556—1605). Onder de laatste jaren der regeering van dien Vorst kwamen de onzen in een zijner havens. Het toen krachtig bestuurde rijk strekte zich (tên gevolge der aanhechting daaraan van verschillende Hindoe- en Mohammedaansche staten) in die dagen uit over geheel Hindostan, Bengalen inbegrepen. Guzerat in het Oosten, Orissa in het Westen, vormden aan de Arabische Zee en de Golf van Bengalen de verst verwijderde deelen van Akbar's staat. Zijne pogingen om ook Dekkan (dus Vóór-Indië bezuiden de Tapti en het Windhya-gebergte en bezuiden de Godaweri) aan zijn rijk te voegen, hadden geen voldoende succes, al waren zij niet geheel zonder resultaat gebleven: Berar, Khandesh en Ahmednagar werden door Akbar tot zijn rijk gerekend, al was de verhouding van ondergeschiktheid niet overal gelijk, soms min of meer nominaal. In het verdere Dekkan dan bleven verschillende rijken bestaan, voorloopig onafhankelijk van de Grootmogols (Hunter, *Gazetteer*, passim; Gribble, *Deccan*, passim, enz.) rijken, met verschillende waarvan de O. I. C. in de eerste jaren der 17de eeuw almede in aanraking is gekomen (Vgl. de contracten onder de Kust van Malabaar en de Kust van Koromandel, enz.).

In 1602 verschenen voor het eerst Nederlanders in Akbar's rijk, en wel van Atjeh uit. Daar toch waren in Augustus 1601 verschenen twee Zeeuwsche schepen, wier leiders het gelukte, de vijandelijke verhouding tusschen de Nederlanders en den Sultan (vgl. hiervoór, bldz. 193° 4s) in een vriendelijke te wijzigen: bij welke gelegenheid ook Frederik de

¹ Overgenomen uit *Dagh-Register 1636*, bldz. 113

De fermans werden 3 Maart 1636 aan den opperkoopman te Surat, Barend Pietersen, medegeedeeld door den gouverneur van Surat, namens den Grootmogol: zij moeten dus van iets vroeger dagteekenen.

Houtman zijne vrijheid herkreeg. Een factorij, Zeeland genaamd, werd opgericht en eenige Nederlanders daar achtergelaten. Twee van hen, Hans de Wolff en Lafer, gingen in het begin van 1602 op inlandsche schepen naar de Westkust van Vóór-Indië en kwamen bij Surat aan de Tapti, een zeer belangrijk handelscentrum, waar ook inlandsche schepen uit den Maleischen Archipel kwamen landdrijven. De stad werd naamsz den Grootmogol door een „gouverneur” bestuurd. De Nederlanders werden goed ontvangen: „de ingezetenen en beweesen ons geen cleyne vrientſchap, erogen stracks een hays met hetgene ons van noode was . . .” Op het punt naar Atjeh terug te keeren, werden zy door Akbar naar zyn Hof opontboden.

Deze eerste Nederlanders, welke Surat bezochten, hadden goede hoop op het drijven daár in de toekomst van een winstgevendden handel: „want hier profijyt te doen is”, en raadden dan ook zeer beſlist aan tot het voortzetten dezer commercie met onze eigen schepen (Vgl. Tiele, *Europeers*, VI, bldz. 43 v. v.; De Jonge, *Oplomat*, II, bldz. 256, 195, v; Hunter, *Gazetteer*, VIII, p. 477 f.). Hun optreden is dan ook het begin geweest onzer zoo belangrijke vestiging in Surat, hetwelk (zij het dan na allerlei lotwisselingen) een punt van uitgang werd voor onze handelsbetrekkingen met Hindostan, dat, na ons optreden in Bengalen, hiervoór n^o CX enz., dus langs twee wegen door onze kooplieden werd bezocht. De O. I. C. van 1602 toeh heeft dadelijk na haar optreden Surat weder doen bezoeken (1604) en vermoedelijk is toen reeds een factorij harentwege daár opgericht. In elk geval, in 1607 bestond er één onder leiding van David van Deynſen. Maar de geschiedenis er van was in den eerſten tyd een droevige: de leider der factorij werd gevangen genomen en kwam om, hare goederen werden gestolen, enz. Bij deze feiten kwamen vooral twee factoren aan den dag: het stoken der Portugeezen, welke de komst der Nederlanders daár zeer ongaarne zagen en de knevelingen van den Gouverneur en verdere inlanders. Vooral met den laatstgenoemden factor hebben de onzen rekening moeten houden. De Jonge, *Oplomat*, III, bldz. 34, v.) In de eerste jaren was de verhouding ongunstig. Mijer, *Instructiën*, bldz. 19) en het zou geruimen tijd duren, vóór van een gevegenden handel van Nederlandsche schepen op Surat sprake is. Vooral aan Coen, Pieter van den Broecke en Pieter Gilliszoon van Raveſteyn is het te danken, dat de aandacht op deze belangrijke plaats gevestigd bleef. In de eerste plaats aan Van den Broecke. Den 2 Augustus 1618, op zyn terugkomst van zyn bekenden tocht naar Arabië (vgl. hiervoór, bldz. 136), deed deze wakkere pionier Surat aan. Door den Gouverneur en andere aanzienlijken goed ontvangen, kreeg hij de „belofte van te mogen blijven”. Maar de daar gevestigde Engelsen begonnen tegen de onzen te intrigeeren en het kostte Van den Broecke moete genoeg, om de toezegging door den Gouverneur te doen gestand houden. 't Schijnt, dat zyne bedreiging, represailles te zullen nemen voor de behandeling Van Deynſen aangedaan, eenigen indruk maakte. „Hij verkreeg althans verlof, „coomanschappen met volck” te Surat te laten tot de besissing van den Mogol te Surat zoude zyn gekoren, waarachter de Gouverneur zich thans verschoor. Van den Broecke huurde een hant en het, toen hij den 9 September vertrok onder groote eerbewijzen van de inlandsche autoriteiten, vier Nederlanders achter onder leiding van

den onderkoopman Wouter Heuten of Heete¹, in 1617 vervangen door den opperkoopman P. Giz van Ravesteyn. Dat de handel van beteekenis werd geacht (opgekocht werden salpeter, indigo, opium, maar vooral „allerhande kleeden“, in de eerste plaats voor den Maleischen Archipel en daardoor „de siele van't groote liebaan“ van 's Compagnie's commercie, terwijl door ons aan de markt werden gebracht o.a. muskatennoten, kruidnagelen, enz), blijkt wel hieruit, dat den 15 Juni 1620 Van den Broecke door Coen werd benoemd tot „Overhoofd over de negotte in Mocha en Surat“ (Vgl. hiervoor, blz. 184). Na omzwervingen langs Arabie's kust, enz kwam hij den 4 October 1620 te Surat, om daar „voor Commandor en Directeur te liggen“. Hij bekoedde die betrekking tot 2 December 1628 en werd opgevolgd door Jan van Hasel, die stierf 4 Augustus 1632 en vervangen werd door Jacob van der Graeff (*Onuitgegeven reën. der Heeren XVII, Aug. 1617, 26 Nov. 1619, 16 Maart 1620; ons. en gedrukt journal van Pieter van den Broecke, enz.*) Behalve in Surat zelf, waar de hoofd-factory was gevestigd, dreeven wij in de jaren, welke verlopen vóór het verbieden van onderstaande firmans, handel te, hadden tenminste betrekkingen aangeknoopt met verschillende plaatsen, welke factoren wel niet altijd door in stand werden gehouden, maar toch in deze jaren veelal de centra voor onzen Handelsstanschen handel bleven: Broach, Baroda, Calcutta, Ahmadabad, Bumbaypoer, Agra, Dsjaldpoer, enz. Met de bovengenoemde moeilijkheden (concentratie van andere Europeanen, alle loi vexatus der inlandische autoriteiten, het monopoliseeren door hen van sommige handelskeken, enz.) bleven wij kampen en niet altijd ging het gemakkelijk, de moeilijkheden te boven te komen. Onderstaande firmans geven een blik op de positie der onzen in het rijk van den Grootmogol (Vgl. *Dagh Registers 1624—1626, 1631—1634, 1636, pāstin. onuitgegeven journal van den commissaris Diek van der Lee 1627—1628, onuitgegeven missies van Hendrik Brouwer van Bevelhebbers, 15 Aug. 1631, enz.*). Ook reeds vroeger waren verschillende firmans van vrijen handel, vrijdom van tollén, enz. door den Grootmogol aan den onzen verleend, maar, ofschoon ik weet, dat zij verleend zijn, trof ik hen niet in extenso aan.

Hoe zijne Maj' niet en begeert, ende seer hoog op sijn ongenade verbaet, dat den indigo oft watter aan dependeert door niemant

¹ In 1617 deed Van den Broecke opnieuw een reis naar het westen van Azië. Op dien tocht strandde zijn schip op de kust tusschen Surat en Daman, „in den Grooten Mogols land“. Hij richtte daar het „fort ofte barricade ten Broecke“ op, hetwelk hij den 21 Aug. 1617 met de zijnen verliet voor Surat, om zijn merkwaardige reis dwars door Dekkan te beginnen. Die tijdelijke versterking lag tusschen Hulsar en Gandivi. Van den Broecke's plan was, het Nederlandsebe kantoor te Mazulipatam te bereiken. De weg, door hem gevolgd, is op de tegenwoordige kaarten zeer goed na te gaan. Hij ging dan eerst naar Surat, vandaar naar Gandivi, verder over Patoda, Amrapoer, Haiderabad (Golconda), Ibrahimpatam, Goentoer, naar Mazulipatam, waar hij den 21 December aankwam. Moelijkheden, van de inlandische autoriteiten ondervonden, deden hem besluiten, met zijn troep naar Pulikat te gaan, waar hij den 3 Januari 1618 arriveerde.

meer, 't sij gouverneur off pachter (onder wat praetext tsonde mogen wesen) gemonopoliseert, gepacht, ofte bekommert wert ¹, maar in contra dattet de Nederlanders en de Engelsen ², mitsgaders alle andere coopluijden sal vrij staen, die van de bouwluijden te coopen ende de bouwluijden arnde cooplieden te vercoopen.

Dat sijne Maj^t niet en begeert ende expres verbiet de residenten off opperhooffden dieder van wegen de Nederlantse ende Engelse Comp^t in **Suratte** residieren, meer uijt Suratte naar **Suhali** ³ naar hun schepen (om daer besognes aldaer te verrichten) zullen mogen reizen, maar d'opperhooffden van de schepen in Saratte comen ende aldaer consulieren, wegen tgeene in negotie te verrichten hebben. Wijders dat elk 12 lack ⁴ off 1200000 ropias een coopmauschappen offte contant gestadich tot een onderpant moeten houden, ende voorders dat geen van beijde Comp^t met haere schepen meer voor de revier van Suratte sullen mogen setten om huane goederen de revier op ende aff te brengen, maar met deselve inde com van Suhali moeten komen, nochte oock tvaerwater met deese jachten off te fragaten meer te bevaren, etc⁵.

¹ Een der moeilijkheden, waarmee de onzen hadden te strijden.

² De Nederlandsche opperkoopman Pietersen en de Engelse president William Metholt werden gezamenlijk door den Gouverneur opontboden, om de fernans te hooren voorlezen.

³ De z.g. „kom van Suhali“, beneoorden de monding der Tapti (tegenwoordig Savali), toen de ankerplaats der Nederlanders, Engelschen enz.

⁴ Lack beteekent honderdduizend en vooral 100 000 ropys (*Hobson Jobson*, p. 381, v). Een zilver ropy te Surat was in Valentijns tyd 30 stuiver (*Batavia*, bldz. 359), in 1753 waren zij binnen 's Compagnie's gebied gangbaar voor 25 zware stuivers (*Plakaatboek*, III, bldz. 345), ongeveer 1640: 24 stuiver (*Bydragen Hist. Gen.*, III, bldz. 338).

⁵ Deze tweede ferman beviel niet aan de onzen en de Engelschen, maar de Gouverneur zei later aan Pietersen, dat deze beperking „niet ons, maar alleen d'Engelsen raakte, omdat zij met haer eigene jachten in der Portugeezen plaatsen swarven: hare goederen de rivieren Brootcha ende Cambaja meenden op te voeren, voor de rivier hare goederen kisten, ende waer zij eenden off mochten, hem sijn incoomen ende thullen sochten t'onttrecken.“ (*Dagh-Register 1686*, bldz. 113). Wat de Gouverneur aan Metholt zou hebben gezegd?

CXVI. BENGALEN.

16 September 1636. ¹

Naetgegenstaende den firman van 1 Augustus 1635 (hiervóór bldz 268, bleven de vexaties, waaronder de onzen bij hunnen handel op Bengalen leden, voortduren *Dagh-Regyster 1636*, bldz. 243, 244, 274; vgl. hiervo, bldz. 282) Men deed daarom yverig pogingen, den Grootmogol in ons belang te winnen en onderstaende firman werd verkrigen door den oppercopman Barent Pietersen te Surat „door behulp van den geweesen Suratzen gouverneur Mirnosa zie hiervoer, bldz 269) ende andere grooten” Den 8 October werd dit stuk van Agra naar de onzen in H. eghl gezonden; het kon dus slechts resultaat hebben later dan het accoordt van 18 September, hiërachter volgende (*Dagh-Regyster 1637*, bldz 105).

Translaat vant firman door Zijne Maj^t den grooten Mogol ofte Coninek Chajeau aende Neerlandtsche Comp^o, om liber en vrij door ende in gans **Bengala** te mogen negotieeren, houdende op Isalamchan ², groot gouverneur in Bengala.

Hooft van alle ervertheijt onder wiens schadawe oock alle eerbaerheijt schuijlt, stander van alle landen, aller coninghen hoeckpilaer, bewaerder der coninghen schatten, weerdich om van coninghen bemint te wesen, uijtmuntenste onder alle mijne amaranwen, ² aengenaemste van alle mijne raetsheeren, tot wien mijn genegentheijt soodanich niet en can zijn, oft zijn merijten zijn noch veel grooter, jae soodanich dat het met de monde niet nijspreecken can, wien ick oock houde ende aenneeme (omdat ick hem van joncx op gekent hebbe) als mijn bloetmaghe ende wien ick oock in alles raet vrage, zijt ghij, namentlijk Isalamchan; gedenckt dat gij de eere, respect ende de goede genegentheijt dien ick tot u draghe in goede achinghe neeme.

Ick doen Ul. condit als dat de Hollanders groote machtige cooplieden zijn ende dat sij groot misnoeghen hebben genomen over dat de Portugeessen in Bengalen veel van hun volcq met vergiff vergeven ende ongebracht hebben, twele; Ul. wel behoorden te weten.

¹ Overgenomen uit *Dagh-Regyster 1637*, bldz 105.

² Islam Khan toch zeker. Een nieuwe bijdrage voor de gegrontheid mijner vraag, of Hunter zich niet vergist heeft in de chronologische opvolging der nababs van Bengalen (Zie hiervoór, bldz. 275, noot 5).

³ Vgl. *Hobson-Jobson*, p. 11 f., sub voce „Amier”?

Eenle aangestien dat d'Hollanders in mijne landaets ende lantle i
 comen om vredeijk haer negatie te driven ende dat zij haer onder
 mijne schadewe site protectie lagoren ende niets tot malitie ofte
 prejuditie van mijnen staet practiseren, maer mijne landen met haere
 negatie verbeterren, haer gedienstich ende gewinlich tijnyen besten
 blissen, ende dat d'ondervoedinghe ons heeft geleert, d'gemelte
 Hollanders een sware, stille ende oprechte natie is, soo beweicht
 het ons, onse oogren over de selve te slaen, haer in goede achtighe
 te houwen ende haer in alles behulpsaem te zyn. Weshalven recom-
 manderen ick Ul. dat Ul. haer in alles, waerinne zij Ul. noodich
 hebben, zult behulpsaem wesen ende letten dat haer van de Portu-
 geesen geen overlast geschiet. Godt heeft de Portugeesen eens ge-
 straft, cassertse voort ende doetse aldaer uyt mijn landt gaen ende
 vertrecken, weert oock datse voortaan niet weder in Bengala comen
 handelen opdat Ul. vandeselve t'eenigertijt door haer valsehe praec-
 tyequen niet bedroogen wert. Voorders tot een besluit gebiede ick
 Ul. alsdat Ul. dit ons manset ofte gebodt naer compt ende in
 achtighe neemt, opdat Ul. daerdoor onse gunste (die tot Ul.
 groot is) noch meer ende meer mocht doen aenwassen ende ver-
 meederen, etc'.

Actum in Mandou ¹ den 23 dach der maen Serrewaer ² int 9
 jaar onser regeeringhe ende A' Mahomet 1046 den 13 dach der
 maent Ribbelacher, ³ sijnde volgens onse rekening den 16 Sep-
 tember 1686. ⁴

¹ Mandu (Mandogari) in Matsa (22°21' N.B., 75°26' O.L.) Vgl. Hunter, *Gazetteer*, VI, bidz. 303.

² Shariar? Over de tydrekening onder sjah Jehan zie Cunningham, *Indian era*, p. 83 f.; Sewell, *Indian Calendar*, p. 46 f.

³ Rabi al-awil

⁴ „Uyt den inhoud van dit firman blijkt sekerlyk . . . de groote gunste, die den Coninek desen Isalamchan toedraecht, alsoo hem volgens ons geloen versouck geen wetten begeert voor te schrijven hoe hem mit d'onse wegen de tolln ende andere gerschieden aldaer zal draghen, waeruyt te beduelen is, dat tweede firman alsoo weynich alst eerste (zie hiervoor, bidz. 286) zal werden gesacht, ende dat de Comp^{ie} aldaer nummermeer den gewansten handel sal oytneeren, dat den tyt zal openbaer n" *Jagh-Register 1687*, bidz. 106.

staanden ferman (Zie *Dagh-Register 1636*, bldz. 264 v. v., 283; *1637*, bldz. 91, v., waar het stuk ook is afgedrukt).

Ferman van den k^k van **Golconda** aen d'onse verleent.

Boven stont des Konings naem met zijn eijgen handt geschreven: Sulltan Abdula Godophia.

Ick coninck in gelijckenisse bij de opgaende zonne, die den gansschen aerdtbodem verlichtet, naest Godt de grootste deser werelldt. ¹

Onder mijn lieffelicke schaduwe hebt ghijlieden veell jaeren geschuijlt ende segge, dat ich Ul. meeninge een corten tijt geleden uijt Ul. schrijvens hebbe verstaan. Den Gouvern^r ² heeft Ul. ende Ul. volck voor mij met veell actie grootelijcx beschuldight ³, dat Ul. eenige gewelden hem soudt hebben gedaen ende nieuwe costtuyjmen soekt in te voeren; dogh vertrouwen ende beelden ons in, sulcx soodanigh niet te sijn. Hierop hebbe mijn gouverneur gemandeert, dat zall traghten met Ul. in alle vrundschap ende redelijckh^t om te gaen. Ick hebbe hem ook voorgehouden, off hij Ul. eenigh geltt affgedrongen hadde, waerop hij geantwoordt heeft, soo Ul. sulcx voor den Sarsamel ⁴ ende Sabandar conde betuijgen, hij Ul. wederom restitueeren soude, 't welck hem oock belast hadde. Mede dat sall letten, Ul. niet alleen van hem maer oock van eenige ⁵ andere overlast geschiedt. Ul. ofte Ul. volck moeten oock niet buijten de redelijckh^t gaen ofte eenige nieuwe costtuyjmen invoeren. Het contract tussehen Ul. ende mij gemaectt, gelieft op zijn behoerlijcke tijt te betalen ende dan mooght met gestusth^t Ul. negotie drijven. Indien Ul. hier op eenigh gewelldt van ijmandt, wiet oock soude mogen wesen, geschiedt, doet mij sulcx weten: 't selve mij ter kennisse komeude, zall ze doen straffen ter excempell van andere. Ul. zijt mijn volck; drijft U negotie gerustelijck; mooght op dit mijn woordt vertrouwen. Dit is mijn firman, 't welck alle gouvern^{rs} ende andere prijvate persoonen moeten gehoorsamen.

Gegeven den 29° der maendt s Jamadissanij offte naer onse reckeninge den 27° 9^{her} A^o 1636. ⁶

¹ Het *Dagh-Register* heeft hier nog: „Aenden Capt der Hollanders in Masilipatnam sijnde, machtich ende als een tijger ter zee, hoeft over de zijne, geve dit mijn firman.”

² Van Mazulipatam.

³ Vgl. *Dagh-Register 1637*, bldz. 91.

⁴ *Dagh-Register*: „Sarsanet”.

⁵ *Dagh-Register*: gecnuighe.

⁶ De 27ste November 1636 valt op den 29sten Djoemada 'l-achir.

CXXI. DJAMBI.

December 1636.¹

Na het verdrag met Djambi van 25 October 1621 (zie hiervoor, bldz. 174) bleven de handelsbetrekkingen — peper was hier in de eerste plaats gezocht — voortduren, met afwisselend resultaat en onder afwisselende gezondheid ten opzichte van elkander. Een rustpunt op den weg was onderstaande overeenkomst (vgl. Tiele—Heeres, *Reusstoffen*, II, bldz. XXIV, v.v., LXXIV, v.; *Dagh-Register, 1621—1637*, passim; MacLeod, *O. I. C. op Sumatra in Indische Gids*, 1903, bldz. 1254, v.v., 1313, v.v.), opgemaakt in den vorm van „vragen ende voorstellingen” van de zijde van Djambi en antwoorden daarop van den kant van den koopman Lukas de Vogel, die toen in Djambi onze aangelegenheden behartigde.

Onder dit recht zal staen pangoran Ava² ende het opperhoofd der Hollanders in **Jambij**.

De Nederlanders versoeken dat pangoran Ava² hare voor dese toegestane vrijheden niet vermindert.

1.

Eerstelijck begeert den Coninck, dat het vaertuijch van Jambij op wat plaets het oock soude mogen handelen niet aengehaelt zal worden ende bij aldien d’Hollanders eenich vaertuijch aenslaen, begeert den coninck tweevoudich sal gerestitueert worden.

Eerstelijck: gelijk voor desen gebruijckelijck is geweest, de plaetse te noemen derwaerts de vaertuijgen sullen vertrecken, alsoo can hierin sonder speciaale ordre vanden Ed. H^r Gouverneur Generael niet antwoorden.³

2.

Daer en boven soo eenich handelvaertuijch ofte in ofte nijt Jambij gaet, soot selve vande Hollanders wort aengetast, begeert den coninck,

¹ Overgenomen uit *Dagh-Register 1637*, bldz. 49, v.v.

² Moet zijn „pangoran Aria”, die in 1636 de regeering over Djambi had aanvaard, na reeds geruimen tijd de feitelijke leiding van het bestuur in handen te hebben gehad. Zie *Reusstoffen*, II, bldz. LXXIV, v.v.

³ In deze en de volgende vragen van den Pangoran en het antwoord daarop van onzen vertegenwoordiger ligt een der twistpunten tusschen de O. I. C. en Djambi opgesloten. Reeds sedert eenige jaren hielden wij de jonken van Patani, Siam, enz., die peper gingen halen in Djambi voor andere plaatsen dan Batavia, aan; wij lieften de peper er uit en betaalden die tegen marktprisen. *Reusstoffen*, II, bldz. XXVII, noot 1, terwijl andere moedwilligheden niet ontbleven (Vgl. ook het contract met Palembang van 21 Jun 1641).

dat alle haer goederen haer weder vergoet zullen worden, van Ajer Itam ¹ aff, tot l'oulo Bavalla ² ende Gualla Tomqual. ³

Het tweede zullen wij den Coninck bij provisie toestaen: ondertusschen verwachten naerder ordre vande E. heer gouverneur generaal.

3.

Wijders begeert den coninck, dat de scheepen buijten voor Quale Injoor ⁴ sullen ankeren ende soose binnen comen, sullense voor de revier Sungeij Assam ⁵ ten ancker comen ende soowel int uijtgaen als incomen sullen door Quala Injoor passeeren.

Doch cunnen niet verwilligen in eenich nieuw ancker plaats, dewijl dit mede een nieuwe vont is, maer moet sijn hoocheijt tselve als mede alle andere nieuwe invoeringhe bij den Ed. Heer gouverneur-generaal versoucken.

4.

Voorders begeert den pangoran, als men den peeper sal wegen, dat deselve met des coninck daetsje ⁶ sal gewooghen worden, gelijk oock alle andere coopluijden sullen doen.

Aenguende den daetsjen wij vertrouwen dat den pangoran gerechticheijt in sijn lant sal hanthaven ende geen cleender noch grooter daetche sal in voeren als voor desen gebrijekt is geweest ende de practijque der Chijneesen int veranderen van de daetsche sal wegheemen, twelek ons sonderlingh aengenaem zal zijn.

5.

Boven desen begeert den coninck, soo de Hollanders voor de staet met scharp schietten, ⁷ justitie over de selve te doen naer de constijne van Jambij.

¹ Op de Kaart *Mullen Sumatra* der nieuwe uitgave van Stamford en Ten Sathoff's atlas treft men een Ajar Itam Laot en een Ajar Itam Dalam aan ten Zuden der Batang Hari.

² Vermoedelijk poel of Berlala.

³ Zeker de Koewala (mondung) der Tongkal-ryver. Deze aanwijzingen geven dus aan de grenzen, ook nog ongeveer de tegenwoordige, van Djambi.

⁴ De Koewala der Soengei Nioer, de Westelijke mondung der Batang Hari.

⁵ Een der zijtakken van de Nioer.

⁶ Gewicht datjin.

⁷ Een met geheel ongewone biddelgheid der Nederlanders van d e dagen.

Soo ijmant een groff, canon afschiet voor de stadt met scherp geladen, voorwaer zules is onbehoorlijk ende tegen recht van vrunt-schap: deselve sal gemuleteert worden naer rechte van Neerlandt.

6.

Voorders ijmant quetsende begeert dat nae grootheyt der quetsure stervende ¹, dat die geene die geschooten sal hebben door den pangoran gejustiticeert sal worden datter de doot naer volcht, ende soo ijmant sal vechten met de Jambijneesen, sal mede nae de Jambijnese rechte geoordeelt worden: van gelijken soo ijmant van de Jambijneesen sal vechten met de Hollanders, sal mede naar de Jambijneese rechten gestraft worden.

Ende soo ijmant met een coegel ofte andersints in eenich gevecht gedoot worden, versouckt, [dat] sijne hoocheijt indesen onsen oude vrijheijt niet vermindert, maer dat de Jambijneesen na de rechten van Jambij ende onse Nederlanders naar onse Neerlandse rechten moghen geoordeelt worden, gelijk het recht van ambassatschap ende bontgenootschap is vereijshende.

7.

Mede begeert den coninck, soo ijmant van de Hollanders sich vermenght met Jambijse vrouwen, dat deselve met soedaenighe recht sal gestraft worden als in Jambij gebruikelijk is.

Van gelijken soo sich ijmant vaude Nederlanders met een Jambijse vrouwe vermenght, dat de vrouwe naer de Jambijse rechten ende de mans na de Nederlandersche rechten sal gestraft worden, uijt cracht vant evengenoemde recht van ambassatschapp ².

8.

Noch begeert den coninck, soo eenich Chijneesch schuldich is aende Nederlandersche Comp^e ende deselve daerover gebonden ofte in de boijen geslooten wordt, schoon off de Chijnees reden geeft, soo d'Hollanders tselve den coninck niet te kennen gegeven, over de Nederlanders soodanich recht doen als in Jambij sal ganghbaer sijn.

Dit achtste artijckel alsmede de twee voorgaende strijden directelijck

¹ De zin is hier niet geheel duidelijk.

² Het vraagstuk der exterritorialiteitsrechten was ten opzichte van Djambi reeds sedert eenige jaren een netelige quaestie geweest (Vgl. *Bouwstoffen*, II, bldz. XXXI, v.; *onuitgegeven missive van D. Treed te Djambi aan GG. Speer*, 10 Jan. 1631; *J. Oosterrijck aan Speer*, 20 Oct. 1631; *Speer aan Oosterrijck*, 6 Nov. 1631.

tegen het oude contract ¹ ende tegen de vrijheeden ons voor desen vergunt; soo wordt mede den beloofden eijfcher van d'E. Heer Gouverneur Generael al te spits afgeslaghen ², oversulcx cunnen hierinne niet consenteeren, maer verwachten dat sijne hoocheijt hierin sich beter sal beraden, ende dat geen verminderaer maer een vermeerder zal zijn vande immuniteijten ende privilegien d'onse bij sijne hoocheijt voorouders uijt sonderlinghe liefden toegestaen ³.

CXXII. KUST VAN MALABAAR.

Maart 1637. ⁴

Den 26 Augustus 1636 werd uit Batavia een vloot van 10 schepen onder bevel van den commandeur Jacob Coper gezonden „naer de custe van Indiën, Goa, Suratte ende Persia”, o.a. „om de bharras ⁵ van Goa te beslujten, d'aencomende secoursen nijt Portugael t'intercipieeren, de vertreckende craken, & ⁶ binnen te houden, ende den vijandt tsij bij slaachleveringh ofte andersints allen mogelijcken affbreuck te doen.” Men is midden in den strijd tegen Portugal in het Oosten: een strijd, aangebonden door Portugal, dat de kroon-éénheid met Spanje als motief voor een vijandelijk optreden tegen de koene en gevreesde Nederlandsche handelaren in Indië, opstandelingen toch tegen het Spaansche regiment in Europa, gretig gebruikte; een strijd, door de Nederlanders gaarne aanvaard en sedert het optreden der O. I. C. van 1602 door hen met steeds meer succes en hoe langer hoe systematischer gevoerd, hoe krachtiger het lichaam der Edele Maatschappij zich voelde. Ambon en

¹ Dit contract is mij niet bekend.

² Is mij niet duidelijk.

³ „Op voor verhaelde antwoorde als de gedaene clachten ende eenige dreijgementen, hadden den coninck eijntelijck toe gestaen dat onze scheepen tot voor Sangrij (Soengei?) Assem ende niet verder mochten opcoomen, zijnde omtrent een musquetsschoot van onze logie, om, soo hij voorgaff, van d'ongelucken, die doort canonschieten in de stadt mochten ontstaen, bevrijt te wesen, daerbij versouckende dat de Voghel aende Ed. H. Generael bij sijne missieve geliefde over te draghen, onse scheepen in toecomonde voor Quala Injoor mochten ankeren om daer mede te beter voor de Portugeesen bevrijt te sijn, welcke plaetse d' onse opt begeeren des coninx hadden doen diepen ende deselve met 1½ vadem water ende bequamer als Quala Sadou (Koewala Sadoe) om de scheepen daerdeur in zee te brenghen bevonden, waerop gemelte Voghel onse ordre is inwachtende. Hiermede bleven alle voordere questien soot scheen voor die tijt geassopieert . . .” (*Dagh-Register 1637*, bldz. 51, v.).

⁴ Overgenomen uit *Dagh-Register 1637*, bldz. 252.

⁵ Baar, Portug. barra, toegang tot een haven, zandbank of klippenrij vóór een haven.

de Malakka gingen voor Portugal, verhooren (vgl. hiervoor, blz. 8, v. v.). In verschillende streken werd het, naar aan Nader omliep verontide privileges of ten gevolge van haar Nederlanders veroverde oostindische concessies, met de sommiere gesloten, zijden trouwen zich die ommege- jaante medelingen. In deze jaren kalfen de Incontinent nog minner, wat meten den Atropis, staatkundige maede in den Zuid-westelk van de Sier- en Timor-groep. Het sterk strategisch en commercieel-concentrie voor Oost-Azië, Malakka, was nog in hun bezit getuiven, maar werd steeds meer bedruigd door de Nederlanders. En zelfs bestaaten deze hen in dat gebied van Azië, waar hen kwam: vooral zat, waar is a de hoofdplaats, Goa, was gevestigd van hun Oostersch rijk aan de West- kust van Voor-Indië. De expeditie van 26 Augustus 1605 o. a. toont het.

Met deze vloot ging o. a. naar het Westen van Azië „Jan van Twist“ als lidaal over de vloot, ende oock om voor Goa gebruikte te worden inden de gelegenheyt sines toeliet als ambassadeur aenden oetmerk van Visapour, welken toen een vijand der Portugesen ende gonne granimeert saghen, en Goa te lande aentetasten“ *Dagh-Register 1605*, fol. 203 v. v.

De „conink van Visapour“ . . . In het laatste deel der 15^e eeuw als feitelk onafhankelk rijk gesticht, had het, onder Mohammedaanse heerschers staande, rijk **Bijapoer** of Vijayapur zich steeds uitgebreid. Met de hoofdstad van denzelfden naam als centrum (in het pres- lantschap Bombay, op 18° 49' 45" N B. en 73° 18' 5" O. L.) strekte het zich uit in het begin der 16^e eeuw oek langs een deel der Westkust van Voor-Indië: Goa b. v. was een ziner havens, en de Portugesen hebben deze stad en omgeving in 1510 op Bijapoer veroverd. Overgens wisten de beheerschers van dit rijk over 't algemeen hun macht in de restande eeuw uit te breiden en er waren tijden, dat zij als de machtigste der Mohammedaanse vorsten van Dekkan werden beschouwd. Sultan Ali Adil Sjah vereenigde de Mohammedaanse vorsten van Golkonda, Ahmednagar en Bidar tot een verbond tegen het Hindoe-rijk Vijayanagar, dat dan ook door hen bij den slag van Talikot in 1565 (vgl. hiervoor, blz. 48, 55, 83) zoo goed als vernietigd werd: slechts een overblijfel van de vroegere macht bleef. Oek Bijapoer profiteerde en won in macht en aanzien, vooral onder Ibrahim Adil Sjah (1579—1626). Inmiddels was het rijk der Grootmogols opgekomen; Akbar de Grote had in 1559 den troon er van beklommen (vgl. hiervoor, blz. 276) en gedurende zijne regeering (1556—1605) was hij in Dekkan doorgedrongen. Toch gelukte het hem niet, zijn gezag tot Bijapoer uit te strekken; eerst sjah Jehan wist, na vruchteloze pogingen eerst, Ahmednagar volledig te onderwerpen en Bijapoer en Golkonda tot betaling van schatting te dwingen. Dit voel plaats in 1636, dus juist in de dagen, waarvan hier sprake is, toen Mohammed Adil op den troon van Bijapoer zat (1628—1656). Bijapoer strekte zich toen in het Noorden uit aan de kust tot onmiddelk bezuiden Bombay², in het Zuiden tot bezuiden Goa, maar die kustlijn was niet

¹ Beter: Johan van Twist, een zeer bekende figuur uit onze koloniale geschiedenis van die tijden, welke b. v. is geweest de eerste Nederlandische gouverneur van het in 1641 veroverde Malakka.

² Dabhol o. a. behoorde tot zijn gebied.

geheel aan den vorst van Bijapoer onderworpen, o. a. omdat de Portugezen Goa en omgeving in bezit hadden. Niettegenstaande het opdrijven der Grootmogols breidde Bijapoer zich binnenwaarts in Oostelijke en Zuid-oostelijke richting nog steeds uit (Vgl. Hunter, *Gazetteer*, I, p. 85; II, p. 116 ff; III, p. 387; IV, p. 336 ff, 349 f; Gribble, *Deccan*, passim en de kaarten¹; *Dagh-Register 1636*, bldz 114, 250, 273; 1637, bldz 106.

De aandacht der O. I. C. was reeds spoedig op het rijk van Bijapoer gevestigd en vooral op „vermaerde koopstadt Dabul“ (De Jonge, *Oplomat*, III, bldz. 149, v.) en reeds geruimen tijd vóór de zending van Van Twist in 1636 was men met die stad in aanraking gekomen. De betrekkingen waren niet steeds van vriendelijken aard. Zoo werd ongeveer 1623 met Dabul vrede gesloten, omdat de kooplieden van Surat hinder ondervonden van den oorlogstoestand met het oog op den Arabischen handel, waarvoor Dabul een punt van uitgang was, en omdat men den Grootmogol te vriend moest houden, die toen met Bijapoer een verdrag had gesloten, waarbij genoemd rijk hem schatting beloofde (*Onustgegeven missive G. G. & R. 18 Januari 1624*; vgl. *Dagh-Register 1627*, bldz. 260). Ook bij de zending van Van Twist stond de handel met Dhabul op het program. Ook Vengurla, dat tot Bijapoer behoorende, begint meer de aandacht der onzen te trekken. De ontvangst van „den gouverneur van Dabul“ was uitstekend en Van Twist vertrok naar de hoofdstad van het rijk, waar hij 13 Febr. 1637 aankomt, onderstaanden ferman verkrijgt en ook overigens uithemend wordt ontvangen (*Dagh-Register 1637*, bldz. 75, 77, 249 v v; *onustgegeven „relace“ van Van Twist's legatie 1 Jan. 31 Maart 1637*).

Translaet van een firman in maniere van verseeckeringhe, die den coninck sultan Mameth Idabra² heeft doen verleenen aen den heer Antonio van Diemen, viceroij vande Hollanders, ten versoerke van zijn ambassadeur Joan van Twist.

Aenden zeer geachten ende hooggepresen leeuw vanderzee, heer Antonio van Diemen, vice reij vande Hollanders in India: ick hebbe zeer grootelijck aen U. E. begeert op het goet vertrouwen dat ick van U. E. maecke, om int moesson van September door U. E. een vloote gesonden te werden met groote macht voor de bharre van Goa; ick sall vangelijske aldaer te landen zenden een secours van volcq te paerde ende te voeth, opdatse met de Portugiesen cloeckmoedichlijck vechten ende de stadt van Goa veroveren met haere

¹ De kaarten zijn niet steeds nauwkeurig: b. v. Chaul was Portugeesch b. v. in 1636 (*Dagh-Register 1636*, bldz. 273).

² Op een andere plaats: (bldz. 254) „Idara“. Gewoonlijk genoemd: Mohammed Adil (Gribble, *Deccan*, p. 210).

landen ende dat hij d'selve stadt met haere landen aen mijn gouverneur ende capiteijnen in doen leveren. ¹

Ende ick sal aende Hollanders doen geven een plaetse in mijn landt, om te gaen en comen tot verrichtinge van haere coopmanschappen ende handelinge, sonder verbonden ofte gedwongen te wezen door eenige personen ende arriveerende d'selve Hollanders in mijne havenen, sall ick ordre geven aen mijne gouverneurs ende capiteijnen, dat zij d'selve sullen favoriseeren ende behulpich zijn, haer gevende alle noodlicheden soo van eten, drincken als andere zaecken totten oorloghe. ²

Ende overmits de Portugiesen 't contract vande pays, ende d'oude vruntschap die met hen gehadt, gebroocken hebben, soo geve ick aende selve Hollanders oorloff, om in alle mijn voorschreven landen te comen ende leverende d'selve Hollanders aen mij d'voorschreven stadt van Goa met haere landen, soo sal ick gehouden zijn aen haerheden te geven de helft vande incompste ende gerechticheeden, mitsgaders een plaetse waer dat zijlieden sullen gelieven, ofte inde stadt van Goa, ofte in andere mijne havens, waer dat sullen begeeren, int welke zijlieden moogen verseeckert zijn, met goet vertrouwen ende comen tegen toecomende jaer voor de bharre van Goa. Ende dit contract 't welck ick met haer lieden gemaect hebbe, sal van waerden zijn gelijk hetgeene dat den coninck Sicander ³ gemaect heeft ende ten geenem tijden en sal ick daertegen gaen ende altyt 't selve naer comen.

Gedaen inde maent genaempt Soual 1046. ³

CXXIII. AMBON.

1 Junij 1637. ⁴

De gevangenneming van Kaktali door Van den Heuvel in Mei 1634 en de daarop gevolgde gebeurtenissen (zie contract n^o CIX) hadden zeker

¹ In December 1637 is Van Twist weder naar Bijapoer vertrokken. De sultan wilde toen niets meer van een gezamenlijk optreden tegen Goa weten, onder voorgeven dat wij te laat daar waren verscheneu. De onderkoopman Paets had inmiddels de belangen der O. I. C. in genoemd rijk behartigd (onsuitgevoen minnes van Van Twist).

² Hiermede moet bedoeld zijn Ibrahim Adil (1579—1626), de eenige voorganger van Mohammed Adil, met wien de onken in aanraking kunnen zijn gekomen. De zaak is mij echter niet duidelijk.

³ Sjawwâl 1046 loopt van 26 Februari tot 27 Maart 1637.

⁴ Uit het Contractboek.

niet gestrekt, de rust op de Ambon-eilanden te herstellen; het wantrouwen en de haat tegen de Nederlanders werden vergroot (Vgl. Tiele-Heeres, *Bouwstoffen*, II, bldz. LIX, v.v.). Zoo min als Van den Heuvel mocht het diens opvolger, Jochem Roelofzoon van Deutecom (1635—1637), of den commissaris Artus Gijsels (1635) gelukken, de rust te herstellen. De zaken kregen in 1636 zoo'n ernstig aanzien, dat de gouverneur-generaal Van Diemen besloot, zelf naar die streken te vertrekken, waar hij in Januari 1637 aankwam. Na eerst forsch te zijn opgetreden en met succes, nam Van Diemen een verzoenende houding aan. Om Hitoe te winnen, herstelde hij Kakiali in zijn waardigheid, waarop deze en andere Hitoesche hoofden onderstaand contract teekenden.

Contract met die van **Hitoe** vernieuwt ende geamplieert.

Allsoo de jngesetenen van Hittoe door maght ende middelen van de Generaale Nederlandsche Comp^e in den jare 1605 verlost ende vrijgesteld zijn uijt het gewelldt ende tijrannije van de Portugesen, onse algemeijne vijanden, ende door deselve wederom gebracht in het vrij besitt ende gebruijck van hare goederen, landen ende steden, uijt welke te vooren bij de Portugesen waren verdreven; ende dat in recompense van zoo groote welldaden bij verscheijde contracten ¹, verbintenissen ende eeden de voorschreven jngesetenen van Hittouw haer sellven vrijwillighlijck hebben onderworpen ende verbonden aende Hoge Mogende Heren Staten Gener' der Vereenighde Nederlanden ende andere ² gemelte Comp^e, maer dat bij verloop van tijden deselve contracten, verbintenissen ende eeden bynae als vergeten ende ju veelen verbrooken zijn geworden;

daer benevens dat bij versterven van den ouden capiteijn Hittoe ³ des selfs soone Cackij Alij in Junij 1633 opt voordragen der Hittoese hoofden in des overledens plaetse, op d'approbatie van den Gouvern^r Generael, als hooftt ende Capⁿ Hittoe is gestelt geworden ende dat geseijden Kackij Alij naderhandt is beschuldight, voornemens te zijn den standt van de Nederlandsche Compagnie te ruijneren, t'landt van Amboijna ende Hittoe te parturbeeren ende van desselfs goede vrede te berooven ende ten verderve te brengen, waerop in Maijo A^o 1634 bij den Vice Gouverneur Anthonie van der Heuvell gevangen is genomen ⁴ ende naderhandt tot Bⁿ ⁵ gevoerd, waerdoor

¹ Vgl. hiervóór, bldz. 259, noot 2.

² Schrijffout voor: „aen de”.

³ Vgl. hiervóór, bldz. 258.

⁴ Vgl. hiervóór, bldz. 262, v.v.

⁵ Batavia.

ende die van Hittoe opgereght, van nieuws geconfirmeerdt ende bevestight sullen worden ende dat den voorschreven Kackij Alij als Capiteijn ende opperhoofst, mitsgaders de vier principaale hoofden, den konnek van Hittoe ende alle andere smalle hoofden, onder het gebiedt van Hittoe sorterende, met solemnelen eede sullen verklaren ende beloven, de voorschreven contracten onverbreekelijcken te houden ende t'aghtervolgen, gelijk deselve hier nae volgen ende nijtgedruect zijn.

Soo hebben op 't versoek van den gesejden Capⁿ Hittoe, de vier hoofden deszelfs landts ende den radin Hittoe gequalificeerd Telouca ¹ van Capaha als Touban Bessij.

Eerstelijck dan zoo beloofft en zweerd Cackij Calij, als opperhoofst ende Capiteijn van Hittoe, voor hem ende syne ondersaten, als mede Cayouwan in qualité als Tanahitoumessingh ² ende Orangheaija Tauwa, Solice als Tata Hatouw ³, Barus ende Nossitapij ⁴ ende Barnaille ⁵ in qualite van Patij Touban ⁶, Hongij Lammij, ⁷ Coniack van Hittoe, jtem alle de mindere hoofden van 't landt Hittoe voor haer ende hare onderdanen, gelijk sij samentlijck heden volgens haer gebruik op den Mossaphij off allearon ⁸ gezworeen ende beloofft hebben:

dat zij de Hooge Mogende Hⁿ Staten Generael, Zijn Princelijcke Ex^{te} ende de Bewindhebberen van de Vereenighde Nederlandsche Compⁿ ende hier te lande den Eⁿ Hⁿ Gouvern^r Gener^l ende raden van Java, voorall ende jzonderheijt den gouvern^r van **Amboijna**, in alles gehou ende getrouw zullen zijn; daer beneffens zweeren ende beloven, dat zij denzelve tegen alle hare vijanden ofte die haer Edelⁿ beoorlogen te water ofte te lande sullen helpen, bijstaen ende assisteren, selvs tegens de Tarnataensche quimelahas ⁹ ende alle hare adhaerenten, soo lange deselve vijandelijck tegens ons procederen, nae nijtterste vermogen met goedt ende bloedt, gelijk getrouwe bondtgenoten ende vrienden schuldigh zijn en conveneerdt.

¹ Zie over hem b.v. *Bouwstoffen*, II, bldz. 316 en III, passim.

² Vgl. hiervoer, bldz. 156, noot 1

³ Valentijn heeft juist Barus als Noesatapi. Vgl. Valentijn, *Ambon*, 2, bldz. 96. Noesatapi is een der 4 hoofden van Hittoe.

⁴ Valentijn: Barnella.

⁵ Valentijn: Hongi Langoe.

⁶ Mossahf, het Boek, de Koran.

⁷ Valentijn heeft minder juist „Tarnataanen, Kimelaha's, ende.”

Ten laessten zoo zweeren ende belooven [zij] aen niemant anders eenige giroffel nagelen te verkoopen dan aen de coopliden van de Generale Comp^e, die deselve op Hittoe sullen moeten ontfangen, zonder dat die van Hittoe gehouden zijn, de nagelen aen 't Cassteel ¹ te leveren;

daer beneffens is goedgevonden ende tusschen de Generale Comp^e ende die van Hittoe besloten, dat ijder zijn geloove zal vrij houden ende niemant ter wederzijden daerinne zal werden gemolesteerd.

Soo een dienaer van de Comp^e verliet ² ende jut gebiedt van Hittoe hem verstaek, sullende de zugesetenen van Hittoe op 't ver-soeck van den H^e Gouvern^r soodanigen wederom ter handt stellen, gelijk haerlyden overgelyvert zullen worden die uijt de haren by het Cassteel bevonden ende weggelopen zullen wesen.

Eenige dienaers van de Comp^e de zugesetenen van Hittoe overlafst doende, zullen naer exigentie van saken bij de H^e Gouvern^r worden gecorrigeerd.

Indieu ijmant van de ondersaten van Hittoe een Chrissten, t' zij man ofte vrou, onder pretext van huwelyk zonder consent ende voorweten van den H^e Gouvern^r, tot het Moorsdom braghten, zal zoodanige voor d'eerste rijs verbeuren duysent patoolen ten profijte van de Generale Comp^e ende sullen de Christenen, die eenige Moorse vrouwen van Hittoe halen sonder consent als vooren, in gelijcke preene vervallen ende wie bevonden wordt voor de tweede reijss 't selve gedaen te hebben, zal zonder genade aen den lijve gestrafft worden.

Ingevalle den H^e Gouvern^r die van Hittoe tot eenige werken ten dienste van de Comp^e ende tot pangaijen deede voorleren, sullen sonder eenigh tegenspreken daertoe helpen, mits dat die van Olijsiva ende Olyhijma te zamen tot zoodanige werken ende tot pangaijen zullen werden geroepen.

Waertegens d'H^e Gouvern^r van wegen de Hoge Mogende H^e Staten Generael, Zijn Princellijcke Ex^{te} ende de Generael Comp^e ter presentie ende door d'last van de Ed^e H^e Gouvern^r Gene^r belooft heeft, den voorschreven Cackij Alj als Capiteijn ende opperhoofd, mitsgd^e alle d'andere Orangheaijen en zugesetenen van Hittouw als haer eijgen natie tegens alle hare vijanden te water ende te lande

¹ Victoria.

² Valentin: „overloep“.

te helpen, bijstaen ende defendieren, daer den noodt sulcx is vereijshende.

Jtem dat [wij] den prijs van den rijs ende eenige kleeden wat civijler als tot noch toe sullen doen stellen, daervan bij den Gouvern^r eerstdaegs een lijsste zall worden geconceipieert tot reglement van onse eropheden, waertegen dat aennemen ende belooven, de nagelen suiijver ende volgens contract, als voor deesen jn gebruijck is geweest, te leveren ende sall ter wederzijden zoowel bij de leveraer als den ontfanger geen fraude int gewichte mogen gedaen worden, maer ijder laten gemeten dat hem rechtelijck toeompt.

Soo heeft den Gouvern^r Generael mede aengenuomen te bevoorderen, dat met passen uit B^r zullen varen nae 't landt Hittoe, omme op **Hila** voor de reduijt te ankeren ende nergens anders, de Chineesen, Maleijers ende andere natien met hare coopmanschappen, daer van d'Comp^r een toll van 10 p^r cento zall trecken, nameutlijk 5 van de aenbrengende coopmanschappen ende 5 p^r cento van de waren ende comptanten, die nijt voeren, mits dat onse visitatie sullen moeten gedoogen ende geen nagelen vervoeren op pene van lijf ende goedt te verbeuren.

Zoo zullen ook nae exigentie van zaken met advijs van d'II^r Gouvern^r in Amboijna gestrafft worden d'juwoonders van Hittoe, die bevonden sullen werden secretelijck hare nagelen aen andere als die van de Nederlandsche Comp^r vercocht oft gebraght ¹ hebben te vercoopen, blijvende de nagelen verbeurt ten proffijte van de aenbrengers ende hoofden des landts van Hittoe.

Alle welcke conditien, verbonden ende contracten bekennen voorschreven oranghkaijs van Hittoe, ten aenhooren van alle smalle hoofden ende hare meesste onderdanen, ten principale te wesen d'oude ende selve contracten, poincten ende artijcalen, daermede van oudts aen den Generalen Nederlanschen staet ende Comp^r zijn verbonden, die zij ook belooven getrouwelijck naer te comen. Ten oirconde hebben dit onderteijckent.

Actum Amboijna int casteel Victoria, primo Junij A^o 1637. Was onderteijckent **Antonio van Diemen, Antonio Caen, Joan Ottens, Joghun Roeloffsen** ².

Hingilano, radia Hittoe; **Kachlalij**, capitejn Hittoe; **Kaijovan**, Tanahetoemessingh ende Oranghkaj Towa; orangkaj **Baros**;

¹ Valentijn „gebragt“.

² Van Oostrom.

Soulisa, Tautoehatoc: Barmaylle, patij Touban; Talouki, oranghkaï van Capaha¹. Ende ter zijden gesezellt met het zegell van de Comp^e.

CXXIV. MAKASSAR.

26 Juni 1637.²

Met Makassar (Gowa), met welks vorst wij sedert het begin der 17de eeuw (1609) in commercieele en staatkundige aanspraken waren gekomen (vgl. de Jonge, *Opkomst*, III, bldz. 102, 319, v.v.), waren de betrekkingen niet steeds van aangename aard gebleven. Onze handelspolitiek, vooral ten opzichte van de Amboï-eilanden, dreigde Makassar te berooven van de voordeelen, welke het trok uit de negotie op die streken. Verder trachtte de Sultan zijn macht en invloed uit te breiden, b.v. op Boeton, op de Kleine Soenda-eilanden en met zijn politieke macht den invloed van den Islam. Ook in dit streven stootte hij op het voortdringen der Nederlandsche staatkunde en eengernate op de Nederlandsche Christenpropaganda (Vgl. Tiele-Heeres, *Bouwstoffen*, II, bldz. XX, v.v. enz.) De tegen ons gezag in verzet komende Amboïners werden openlijk of in 't geheim door de Makassaren gesteund. Bij zijn bezoek aan het Oosten van den Archipel in 1637 heeft Van Diemen ook Makassar aangedaan en de onderlinge geschillen trachtte men bij te leggen door middel van onderstaand contract (Vgl. *Bouwstoffen*, II, bldz. LXVI, v.v., en 324; *Dagh-Register 1637*, bldz. V, 280, v.v., waar ook het contract is opgenomen).

Conditien, bij den ko^s van Makassar op het treffen van de vrede tusschen Zijne Maj^{est} ende d'Ed^{el} H^{er} Antonio van Diemen, gouvern^{er} gener^{al} over den Nederlandtschen stant in Orienten, voorgesteld, ende zija ende zija Ed^{el}³ met eenige ampliatien den anderen voorghouden⁴ geapprobeert, luidende als volgt, namentlijk:

Dat de Nederlanders vermogen zullen, zoo langh hier een off meer schepen ter reede hebbende⁵, een huÿs aen land in huÿr te nemen ende daer in haer volck te leggen:

¹ Volgens Valentijn, II, b, bldz. 115, teekenden de radja Hutoc en patih Touban een orangkaja Baroz met een meek; de overigen met hunne namen.

² Uit het Contractboek.

³ De zin is hier niet geheel zover.

⁴ Over deze onderhandelingen zie men het *Dagh-Register* t. a. p.

⁵ Het *Dagh-Register* heeft: „beboven” Das geen vaste factorij.

dat ¹ hem in zyn rijk geensints sullen mogen beschadigen, alsoo tegen de Nederlanders geringh van maght zeght te wesen;

dat de Nederlanders ook gedurende desen vrede niet vermogen zullen, tegen Zijne Majj^t noch niemandt ² onder des selfs gebied sorterende vijandthjkheijdt te betoenen, behoudens dat [zij] desselfs subjecten in onvrij vaerwaters, te weten omtrent Malacca, op de cust van Ceram etc³ sullen vermogen als vijanden aen te tasten ende te nemen, 't welck aen dit tractaet geen infractie zal veroorzacken:

dat om particuliere questie niet ijmandt van de zijne geen verbrekingh van vrede comen, maer op't gevoeghlijkste gemedereert werden zal;

dat alle voorvallende questien tusschen de Nederlandsche ende d'Engelschen, Deenen, Portugeesen ⁴, Maccassaren, etc⁵ bij de Majj^t affgedaen zal worden, mits dat het presente Nederlandts opperhoofft mede in sijn raedt sall compareren: ⁶

dat ziju rheeде ongeviolerdt zullen laten, juvoegen dat de Nederlanders daer niemandt van hare vijanden sullen mogen aentasten ende ook gelijke vrijheijdt genieten;

dat bij alldien de Spangiaerden, Portugeesen off eenige andere vijanden van de Nederlanders te deser rheeде soo maghtigh quamen, dat eenige harer schepen off jaghten tegens des Majj^t will overweldigh wierden, hem allsdan de schullt niet sullen geven, alsoo sulx ter zee niet beletten en kan, mits dat de Nederlanders op gelijke maniere bij gelegentheijdt hare revenge sullen mogen nemen;

dat ijer niet ziju vijanden zal aanspringen, ⁷ sonder gehouden te wesen den anderen te assisteren, off te ware sulx nijt liefde deden, behouden dat de Nederlanders t'allen tijde haere geallieerde tegens onbehoorlijke overlast moeten protegeren;

dat van beijde zijde geen vreemde pruetjens offte nijtstroijselen, die den gemaectt vreemde ⁸ eenighsints hinderlijk moghten wesen, lichtelijck sullen aennemen;

dat tot gerechtigheijt voor Zijne Majj^t van alle nijtvoerende waeren betalen sullen, namenthjk

¹ Dat de Nederlanders hem, enz. De verschillende artikela zyn oorspronkelijck opgesteld door den Sultan (*Dagh-Register*, bldz 280.)

² *Dagh-Register*: meand^t

³ Al deze Europeesche natien dreyen op Makassar Landt.

⁴ Dit was een twistpunt bij de onderhandeluzen (*Dagh-Register*, bldz 286, v.)

⁵ *Dagh-Register*: oomspr. tuzen

⁶ *Dagh-Register*: vrede.

Comp^e alleenlijcken te verhandelen, vercoopen ende te leveren, met declaratie dat de naburige ujjtet landt van Daneij¹ van Tansjouwer vrij sall staen met haer vaertuijghen met eenige provisie, mantimentos² ende andere deijghheden, sonder ijts anders, alhier te mogen comen ende ongemolesteerdt gaen ende keeren.

11.

Dat ook Zijne Maij^e gehouden zal zij, voor d'oncossten ende equipagie der schepen, die tot zijnen dienst in Zijne Keijserlijke Maij^e landen gesonden en gebruijkt souden mogen werden, ten miusten een a twee scheepsladingen van caneell, peper, cardamon, judigo, was ende andere costtelijcke coopmanschappen jaerlijcx naer B^a³ aff te senden; ende jngevulle de twee scheepsladingen meerder quamen te rendeeren als d'jaerlijcx oncossten vande equipagie der schepen souden comen te bedragen, dat alsoo Zijne Maij^e t'vordere tot supplement van dien jn soodanige coopmanschappen, waren ende contanten, als Zijne Maij^e soude mogen begeeren, sall werden voldaan.

12.

Zijne Maij^e sall mede moeten toelaten, dat onse factooen ende cooplieden allomme in Zijne Keijserlijke Maij^e landen van Ceijlon vrij, vrauck, ongemolesteerdt zullen mogen reijsen ende keeren, om haere negotie ende commercie mette jnwoonderen aldaer te drijven; daer eenige goederen binnen 'slandts opgecoght hebbende, sullen d'jnwoonderen gehouden wesen, eenige lasdragende beessten daertoe op haer eijgen cossten te vergunnen, omme d' goederen ende coopmanschappen, die door onse cooplieden aldaer zouden mogen werden opgecoght, op strandt te laten brengen, t'zij in de logie oft aen de schepen, met verelaringe, dat onse Hollanders sullen staen onder onse tuijgen justitie ende gehoorsaemheijdt, gelijck de ondersaten van 't landt van Zeijlon in vougen voorschreven onder Zijne Maij^e subject sullen zijn.

13.

Dat ook alle per-soonen, niemant nijtgesondert, die met ons handelen, niet en zullen vermogen, eenige goederen, geene gereserveerdt, van 't geene wij met haer gecontracteerdt ende gehandelt

¹ De Naik van Tanjore, aan de vaste kust ten W. en NW van Ceilon.

² Port.: mantimentos, levensmiddelen.

³ Batavia.

ende d'He' **Antonio Caen**, extraordinaris raedt van Indien, gecommiteerdt wegen den gouverneur generael boven genoempt, op den strandt van Macassar, desen 26^{en} Junij A° 1637 ende is Zijn Maij^t ter handt gestelt copie deser artikelen, bij den Gouvern^r Gener ende d'Ed. Antonio Caen jut s' hip Oudewater ouderteekent, te d'ge ende jare als vooren.

CXXV. BANDA.

28 December 1637. ¹

Cornelio Acoley, gouverneur van Banda (1633—1642) ¹, „nam in 't jaar 1634 ² die van 't gespanschap Cottarowa . . . . als ook die van 't eiland Goram, vreezende 's Compagnies gensebe magt op hun dak te krygen, na veel biddens en smookens, weer in genade aan, maakende met hen dit navolgende geschrift van verzoeking" ³.

Wy Cornelis Acoley, Lantvoogt en Bestierder wegens den Nederlandschen Staat in Banda, onder het beleid van den Edelen Heer Antonio van Diemen, Opperlandvoogt van gausch Nederlands Indien, doen te weten, hoe dat op 't ernstig bidden en ootmoedig verzoek der expresse daar toe gecommiteerde Opperhoofden, genaamt Hatalima, Labacuda, Comhorot, Kaywan, Manika, Tibo, Labi, Maleyo, en Tatallo, van de respectie Dorpen **Catelove, Ammer, Day, Ondel, Aineckor, Kelacket, Mieren, Minda en Kelessiter**, alle gelegen op 't eiland **Goram** ⁴; na goed berigten onderhandeling, tot distincte reizen gehonden, waar in de voor dezen bedrevene fouten levendig zyn vertoont, invoegen na schuldbekentenis en fidelle beloften van tot geenen tyde iets tegen de Nederlanders, of derzelve Staat, nu, uogte nimmermeer, in 't klein of 't groot te zullen attenteren, veel min te dulden, de geringste onlusten ons van hen niet zullen worden aangedaan, maar in-tegendeel te verzorgen, dat ons van hen alle hulp en faueur, gelyk zulks een getrouwe vasal betaamt, zal worden betoont, en dat wy in alles worden gehoorzaamt, waar

¹ Overgenomen uit Valentijn, III. 2 (Banda), bldz. 83

² Tiele-Hoozes, *Bouwstoffen*, II. bldz. LXXIII.

³ Drukfout voor 1637 vermoedelyk

⁴ Ik neem deze zinsnede over uit Valentijn, t. a. p., voor wiens rekening ik dit alles laat; mijn onderzoek heeft mij niets omtrent dit contract of zijne totstandkoming geerd.

⁵ Vgl. hiervóór, bldz. 200, 201. Enkele plaatsnamen zyn goed te herkennen: Ondor, Karakot, &c.

op zy dan van de Nederlandsche Geocroyeerde Oostindische Compagnie en des zelfs Regenten in dit vredeverbond weer aangenomen worden, weshalven hen om verscheide inzigten, ons daar toe moverende, haar vorig bedryf niet alleen vergeven is, maar waar op wy ook nader met advy's van onzen Raede met hen in alliantie en een eeuwig verdrag getreden zyn, en hen als onze bondgenooten en getrouwe vrienden, op de volgende conditien, aangenomen hebben, gelyk wy de zelve aannemen, en daar voor erkennen mits dezen; dienvolgende beloven, en sweren de gemelde Orangkaja's van Catelove, Ammer, Day, Ondeï, Ainaecker, Kelacket, Mieren, Minda, en Kelessiter, voor haar, en haare erfgenaamen, de E. Hoog Mog. Heeren Staaten Generaal der Vereenigde Nederlanden, Zijn Vorstelyke Genade, den Prince van Orangie, als haare hoogste Souveraine Overigheid, item der zelve General, en den Gouverneur der quartieren Banda, gehouw en getrouw te zullen zyn tot den laatsten adem toe, onder welken eed de gemelde Orangkaja's toezeggen, en beloven, 't effect tot allen tyden te zullen doen stand grypen; dat zy lieden de minste correspondentie met geene vyanden van den Staat, hoedanig, van wat conditie, natie, of natuure, dezelve ook zouden mogen wezen, niemand uitgezondert, houden, en veel min hen hunne havens, of rheaden tot schuilplaatzen verleenen, of de minste favoeren bewyzen; maar dat zy dezelve met alle mogelyke middelen van daar weeren, en zulks den Heer Gouverneur van Banda na de beste gelegenheid te kennen geven zullen. Item, dat, by verloop van slaaven, en andere, de zelve onder ordinair bergloon en verteerde kosten, in redelykheid bestaande, zonder eenige frivole extensien, in handen van gemelten Heer Gouverneur leveren, en haar best, zoo veel hem mogelyk is, zullen zoeken te bevorderen, gelyk zy hen ook ten hoogsten verbonden houden op het bevel van meer gemelde Heer Gouverneur (doch niet dan by den uitersten nood) haare coracora's in 't water af te haalen, en hem, beneffens zyn Eds magt, in alle getrouwheid, zonder tegenzeggen, te dienen; en dit alles op paene van als Eedbrekers en Rebellen gestraft te worden; voor 't welke de meergemelde Orangkaja's benevens hunne ingezetenen der bovengenoemde Negryen den vryen gepermitteerden handel op Banda, als mede op alle geassocieerde Nederlandsche plaatzen, onder een behoorlyke passe, gemeten, gelyk wy hen ook alle vriendschap zullen doen smaaken, en hen onder onze bescherminge nemen, zoo als dat een getrouw Heer, en goedertieren Vorst betaamt, en met onze constitutie eenigzins overeenkomen zal.

ordinaris raedt van Jndien ende commandeur over de presente navale maght, ende den Ed. vice commandeur Willem Jacobsszoon Collster ¹.

Int landt van Batacalo in 't tegenwoordigh paleijs van gemellte Zijne Majij^t, desen 23^{en} Majij A^o 1638.

Wordt naerder verclaerdt, dat alle de vaertuijgen, die van hier met paspoorden van Zijne Keijzerlijke Majij^t ofte Sijn Majij^{te} gouverneurs sullen vertrecken, de Hollanders gehouden zullen zijn, haer alle faveur, hulp ende assistentie te doen.

Actum als boven, dagh, maendt en jare als vooren ende zijn hier afgemaect twee alleensluitende contracten van accoorde, uijt het Nederduijts in de Portugese spraake getranslateert ², die bij den emperadoor **Radia Singa**, keijser van Ceijlon en Candien, **Adam Westerwolt** ende **Willem Cosster** zijn onderteekent ende gecacheteert, soo mettet chachet van zijne voorschreven Majij^t alls den voornoemden H^r Adam Westerwolt.

CXXVII. MOLUKKEN-AMBON.

20 Juni 1638. ³

Zooals bekend is, heeft de gouverneur-generaal Van Diemen in 1638 een tweede reis gemaakt naar het Oosten van den Archipel. In Februari verscheen hij bij Ambon, waar in Mei ook kwam sultan Hamdja van Ternate en met hem werden thans onderhandelingen gevoerd, om de geschilpunten uit den weg te ruimen, vooral ook ten opzichte van de Ambonkwartieren met het oog op Ternate's gezag en invloed in die streken: geschilpunten, die blijken uit onderstaand zoo belangrijk contract, hetwelk gesloten werd na de beraadslagingen van 12—18 Juni 1638 (Vgl. o. a. Tiele-Heeres, *Bouwstoffen*, II, vooral bldz. LXIII, v.).

Renovatie ende confirmatie van alle d' gemaecte contracten ende verbintenissen tusschen den Coninck van **Ternate** jn Moluco ende zijne onderdanen in de landen van **Amboijna** ter eenre, ende de Nederlantsche Oosstindische Comp^e ter andere zijden; mitsgaders een nieuwe

¹ Schrijffout voor „Coster”, zooals *Zeeland* dan ook heeft en ook het slot van ons exemplaar (Vgl. Van Geer, bldz. 87).

² Vgl. hiervóór, bldz. 309.

³ Uit het Contractboek.

lughtige hooghebooren radja Singua, Keijser ende Coninek van **Sejlon** ende **Candien** etc¹, met sijne onderdanen des rijcx, staende onder de croone ende gehoorsaemheijt van zijne voorschreven Keijserlijke Maij², ter andere zijde, aengegaen ende besloten, in forma ende manieren als hier naer volght: d'welek sall eeuwich duijren.

1.

Eerstelijck dat Zijne Keijserlijke Maijesteijt, Coninek van Cejlon ende Candien, ende zijne ondersaten ons als vrunden, bondtgenoten ende beschermers zijns rijcx tegens zijnen ende onsen allgemeenen vijandt, den Portugees, erkennen, accepteren ende aenneemen, om zijne landen van Zeijlon te helpen verdedeeren ende beschermen tegens de groote onverdragelijke ontrouwe, overlast ende onheijlen der Portugesen int incorporeren sijner landen, domejnen ende heerlijcken. ¹

2.

Eenige stercken van forten, als **Batecalo** ² ofte eenige andere vastigheden, daer ontrent gelegen, door ons ³ met Zijne Maij⁴ hulpe ende maght jngenomen en geconquesteerdt werdende, 't zij met accoordt ofte gewelt, sullen all de buijt ende goederen, daer in vindende, half en half werden gedeelt.

3.

Bij soo verre 't gebeurde, als verhaelt, eenige van de bovenstaende forten, fortressen ofte stercken, waer ter plaetse sulcx moghte comen te geschieden, bij ons ende Zijne Keijserlijke Maij⁵ quamen te veroveren ende te incorporeren, dat wij lieden alsdan deselve veroverde stercken met cryghsofficieren, soldaten, geschut ende ammunitie van oorlogh tegens des aenstaende vijandts maght der Portugesen sullen besetten; ende ons oordeels de gemelte starcken niet bestant, bequam ende defensijff genogh aghten te wesen, om den vijandt te connen wederstaen, sall als dan Zijne Maij⁶ gehouden wesen op zijn eygen costen de voorschreven sterckheijt ⁶ ofte plaetse van ⁵ ons gevoelen datelijck moeten laten verstercken ende fortyficieren. ⁶

¹ Natuurlijk schryffout voor „heerlijckheden“.

² Battakalea, aan de Oostkust, een der Portugesche stercken.

³ Het contract was opgesteld door de Nederlanders (Van Geer, bldz. 39).

⁴ Schryffout voor: stercke of stercken.

⁵ Moet zijn: „naar“.

⁶ In den Portugeschen tekst, door Westerwolt aan den Maharadja aangeboden, stond nog: „indient syn May⁴ gehele otto goet daekt, welke

melten Coninck van Ternaten in dese quartieren, te vervoegen gemeent hadden, ja de saeke sulx met crast bij der handt genomen, dat Zijne bovengemelte Edelheijt, den Gouverneur Generael, persoonlijk met een aensienelijke maght van schepen ende volck 't gepasseerde wesster mousson A^o 1637 nijt Batavia herwaerds verrocken ende ter eerster aencomen stormender handt meester geworden zij van gemelte quincelahas sterckte ende vreemdelingen accesplaets op Luciella,¹ brengende voort alle des Casteells onderdanen² door ontsagh van wapenen ende minnelijke aensprake tot haer vorige gehoorsaemheijt ende schuldigen plight. Eghter ten principalen voor die tijt aen de cusste Ceram, daer 't bleeff ressteeren ende³ wijder verrichtende, ten aensien vande verschijninge des Coninck affgesant Quitcheil Siborij,⁴ capiteijn laet, uit Ternaten, met commissie om nevens Zijne Edelheijt d'onlussten tot vrede te helpen affhandelen; dogh niet alleen doen maer oock voor desen doorgaens ondervonden zijnde, dat gemelte gesanten gantsch weijnigh respect off ontsagh bij des Coninck onderdanen in dese quartieren hebben gehadt, wert bij den Gouverneur Generael en Raden van Judie bovengemelt tot volcomen beslegtinge der geresen troublen ende verseekeringe, dat de Nederlanders in toecomende volgens d'oude ende vernieuwde beswooren contracten de nagelen alleen souden genieten, gantsch nodigh gengt ende dienstigh geoordeelt, Sijne Maj^{est} van Ternaten bij den gouverneur generael meer genoemt persoonlijk in dese quartieren verscheen ende dierhalve geseijden coninck met brieven om herwaerds te comen vrundelijck versoght, mitsgaders daerop in antwoorde ontfangen hebbende, tot sulx geresolveert ware, wanneer hem geresitueertt werde soodanige plaetsen als ten tijde der veroveringh van 't Cussteel in Amboijna bijden admr Steven Verhagen A^o 1605 onder de Portugesen niet subjeet geweest⁵ en 't sedert de Nederlanders toegevalleu zijn, heeft den Gouverneur Generael sigh op de belooffde conditien voor de tweedemaell met een aensienelijke maght alhier zoo tijdelijck laten vinden, dat Sijn Maj^{est} ontrent drie maenden is naegecomen. Eghter in der yll heeft laten onthieden alle desselfs

¹ Lucella, nuu de oostkust van Hoanzelal, toen de residentie der Ternatiansche stadhouders (Tiele-Hoeres, *Boorstoffen*, II, bldz LVIII, noot 1.

² Onderdanen van het kasteel Victoria, dus van de Compagnie.

³ Bij Valentijn, I, b, bldz. 271, want dit contract is afgedrukt: „niet wijders vernichtende“, wat juist is.

⁴ Over kantjil Sibori zie *Boorstoffen*, II, bldz LXII.

⁵ Een bekend twistpunt tusschen Ternate en de O. I. C.

ouderdanen in dese quartieren residerende, welke als nu nevens Nederlandsche Christen¹ ende Moorse subjecten,² mitsgaders hunne bontgenooten, uijtgesondert den neutralen Capⁿ Hittoe,³ die sich absenteerd, alltsamen verscheenen ende te deser generale vergaderingh gecompareerdt wesende, soo zijn den Gouverneur Generael ende de Konincklijke Maj^t van Ternaten meergemelt, met advijs haerder Raden, bevoorens aendaghtelijk gelet ende overleijdt hebbende, bij wadt middelen d'onlussten deser landen weghgenomen, de vreemde handelaers gewerd, de Nederlanders van 't gem^t⁴ der contracten ende alleen compareerende de⁵ nagelen voortan verseekert ende den coninck van Ternaten daerentusschen⁶ zijne toegesijde pretentien ingewillight ende toegestaan moghte worden, jegenwoordigh ter wederzijde voor vast, bondigh ende onverbreekelijk overeengecomen, versproocken ende geacordeert in maniere als volght, te weten.

Eerstelijck werden bij desen vernieuwt, nogh voor chraghtigh geconfirmerdt ende gecontinueerd sodanige contracten, accoorden ende verbintenissen, als van tijt tot tijt tusschen gemelten coninck ende zijne onderdanen met de Nederlanders Comp^e in de Moluccos ende dese quartieren gemaect, mitsg^{de} tegenwoordigh nogh well bewaerdt onder den Nederlandschen gouvern^r in Amboijna berussende zijn, voor zooveel in desen te contrarieren.⁷

Ten tweede beloofft Zijne Maj^t tot volcomen russte der Amboinense landen verzekeringh, dat gemelte contracten sonder eenige inbreuke voortan precis aghtervolght zullen werden, alls namentlijk:

Dat [hij] van hier met hem nae Molucco sall voeren alle de Tarnatanen, soo groot als cleijn, met vrou, kinderen, slaven en ommeslagh, sonder daer eenige createuren van te laten off ook naemaells bujten des Gouvern^{rs} kennisse herwaerts te zenden.

Dat cenige⁸ vreemde negotianten, t zij Europische off Indiaense natie, niemaudt uijtgesondert, in dese quartieren bij sijne overblijvende landsonderdanen op hare stranden sulen werden geadmitteerd, anders als die met goede passcedull van den Gouverneur-

¹ Valentijn heeft: „de Nederlandsche Christenen.”

² Nl. van de Compagnie.

³ Toen weder Kakiali. Zie contract CXXIII.

⁴ Valentijn: „t genieten”.

⁵ Valentijn: „en hun alleen competerende”.

⁶ Valentijn: „daarentegen”.

⁷ Valentijn: „niet contrarieren”.

⁸ Valentijn: „geen”, wat natuurlijk juist is.

Ende op 't eijlandt **Oma** off **Bovanghbessij** ¹ de vier Moorse dorpen **Hatuw**, **Cabouw**, **Queylola** en **Ollsleuw** ²:

mits dat eghter begrepen ende gehouden blijven onder deselve poincten, die hier vooren gespecificeert, ende de Nederlandsche onderdanen even well gelijk voor desen op Cerams cusst sullen mogen sagouw maeken, mitsgaders haer geriefelijckheden halen, sonder tenige tegenstandt off misnoegen.

Soo zal Zijne Maij' off desselvs stadthouder oock niet vermogen, d'aflgestane onderdanen op d^e Cerams custe ende elders meer lasten off beswarenissen op te leggen, als bij de Nederlanders gesuppoorteert hebben.

Insgelijcx confirmeert hem den Generael oock met d'uijtspracke gedaen bij de vier hoofden van Hittoe, namentlijk Kaijouwau, orangkaij Teva en Tannahittoemessin ³; Baros, nosetape; Bermeijll, patij Touban; ende de soon van den sieken Keylise, toetehatij, in absentie ⁴ van Kakij Ahj, Capⁿ Hittoe, ende Telouckabessij van Capaha, gants contrarie hare voorleden jare gesamentlijke verclaringhe ⁵ aen Sijne gemelte Edelheijt, dat [zij] de Maij' van Ternaten als connex ende gebieders over de 30 Hittoese negeroeyen erkennen ende aennemem; dogh sonder eenigh gesagh off pretensie te hebben op deselve dorpen aen d'Zuijtzijde van dat landt geleege, met namen **Orien**, ⁶ **Asselloeloe**, ⁷ **Larique**, ⁸ **Woccastiva**, ⁹ **Olangh**, ⁹ **Lissiboj** ⁹ ende **Hatou**, ⁹ die ten tijde der verovering van 't Casteell mede onder de Portugesen hebben gesorteert, sulx die als nogh zijn ende blijven onderdanen van de Nederlanders, hoewell hun 't zedert vier jaeren herwaerds tegen deselve onder die van Hittoe geopposeert, daer over t' zijner tijt straffe te verwaghten hebben, des dat gemelte dertigh dorpen, nu subjecten des Connex, mede verbonden blijven als vooren.

Zoo werdt ter wederzijden beloofft, dat des anderen onderdanen, t'zij Christenen off Mooren, soo well in dese als de Molucee

¹ Het eiland Haroekoe wordt ook genoemd Oma of Boewangbesi.

² Valentijn „Haroeaha, Cabouw, Kailoo en Pelauw“

³ Over deze en volgende personen en waardigheden zie hiervoor bij vroegere contracten, waar de schrijffouten des afschrijvers ook duidelijk blijken.

⁴ Vgl. Tiele-Heeren, *Itouastofen*, II, blz. LXIV.

⁵ Zie contract 1 Juni 1667 (nr. CXXIII)

⁶ Oering, aan de Noord-Westkust van Hittoe.

⁷ Asselloe en Larique, aan de Westkust.

⁸ Wakasihoe, aan de Zuid-Westkust

⁹ Alang, Libboi en Hatou aan de Zuidkust.

quartieren niet en zullen vermogen van haer aengenomen geloove te brengen, schoon daer selfs om moghten versoecken, noch ook mallcanderen op die off andere wijze eenigh volck te ontrecken, maer elck bij de zijne laten, onder conditie als vooren verhaelldt.

Wijders accordeert den Generael Zijne Majj^{te}, dat wanneer in de Moluccoe eenige Tarnaten ¹ off andere sijne subjecten, vrije personen, ² allvooren bij den vijandt overgelopen wesende, gechrisstent oft Moors wedercomende, gelijk het contract mede brengt ende tot noch toe is geschet, deselve door de Nederlanders off Tarnatanen niet eerst aengesprooken, maar toegestaan sullen werden hun te verwoegen bij die datse willen: t' zij onder de Nederlanders tot het Christengelove off den Coninck bij het Moorsdom, sonder eenige persnagie: onder welke conditie ook begrepen blijven alle Spangarden, Portugesen, Tijdooresen, Paupangers, ³ Chinesen, Japonders ende andere, die van de vijandt comen lopen.

Maer eenige slaven, jusgelijcx overcomende, sullen weder bij haer meesters moeten gaen, off, Mardijckers wesende willende, sall de Comp^{te} daer voor aen den eijgenaer betalen de somme van 60 R^{de} van 8ten, half in gelt ende de andere helft aen kleeden. Voor gelijke prijs off in nagelen zullen de Ternatanen ook vermogen van de Nederlanders te lossen soodanige Tijdooresen off hare slaven, als de Nederlanders van den vijandt in den oorlogh becomen.

Nogh beloofst den Koninck, p^{te} ⁴ het ernstigh begeeren van Sijne Edelheijt den Gouverneur Generael, niet alleen promptelijcx metter doot te straffen die van het eijlandt **Soula**, mede zijne onderdanen, welke nu ruim twee jaeren geleden seckeren Nederlandtschen coopman, Pieter Prauwellszoon ⁵ genaemt, ende noch twee soldaten, aldaer met een jonghen ⁶ van Keij voorbij Banda gedreven comende, onder schijn van vrundtschap ende noodingh aen landt seer schandelijcx vermoordt hebben, ⁷ met den eersten te restitueeren, maer ook ⁸ sodanige

¹ Valentijn: „Ternataanen“.

² Deze interpunctie ontbreekt. Ik heb de komma hier geplaatst; Valentijn plaatst ze achter „alvooren“. Ik meen, dat het hier geldt personen, welke vóór het sluiten van het contract (alvooren) overgelopen waren.

³ Van de Philippijnen.

⁴ Valentijn: „op“.

⁵ Valentijn: „Pieter Paulusz“. Zie hierover Tiele-Heeres, *Boucatoffen*, II, bldz. 295, 317; *Doek-Register 1636*, bldz. 237.

⁶ Valentijn beter: „jonkje“.

⁷ Valentijn: „en ook“.

⁸ Deze beide woorden moeten waarschijnlijk staan vóór „met den eersten“.

burgers slaven als daer successive uijt Banda verlopen gecomen zijn.

Soo authoriseert en recommandeert Zijne Maij¹ mede bij desen dat ¹ Nederlandsen gouverneur van Amboijns, om zijn competerende gerechtigheden deser landen te vorderen ende die jaerlijcx met d'een off d'ander gelegenheit, 't zij bij rescontre off op des Comp^s schepen, in Moluceo toe te senden.

Ende om Zijne Maij¹ het voldoen deser en voorschreven accoorden te meer te doen bejveren, soo werdt, volgens het advijs der Heeren Seventienen en de belofte voor dato aen hem Koninck gedaen, bij desen door den Gouverneur Generael ende zijne Raedt tot een besluit toegezoyt ende beloofft, dat hij ², zijne successeurs van de Comp^s, boven desselvs ordinarij gerechtigheit, tot een vereeriugh genieten sall de somme van vier duysent R^v van S² in comptant off sodanige rariteijten als begeerd uijt B^v off Amboijna jaerlijcx promptelijck betaelt sullen werden, wanneer de Nederlanders soekerheit hebben, dat alle de nagelen inde Moluceo ende Amboinse quartieren, onder zijn governo vallende, 't zij bij groodt off cleijn gewasch, alleen in handen becomen, onder welke expresse conditie voorschreven belooffte volldaen off in contrarie agter gehouden sall werden ⁴, daer op de Nederlandtse govern^r in Ternaten off Amboijna, jtem des Coninck staethouder, aendaghtelijck sullen hebben te letten, mitsgaders den Gener^l ende Zijne Maij¹ dien aengaende jaerlijcx pertinent advijs moeten geven.

Allidus gedaen, geeijndicht, besloten, geschreven, onderteijckent ende geseggelt int schip Fredrick Hendrick ter rheede voor Hittoe, desen 20de Junij A^o XVI^oXXXVIII ⁵.

¹ Valentijn: „den“.

² Valentijn voegt hiern^o „ot“.

³ Valentijn: „die hem in contanten“ enz.

⁴ De vergulde keten, welke Ternate's koning aan de Compagnie thans bond.

⁵ By Valentijn volgen nog de handteekeningen, waaronder die van de koningen van Tidore, Galolo (Vgl. *Reiscaputen*, II, bldz. LXX).

CXXVIII. BENGALEN.

17 Juli 1638. ¹ (Stilo Romano).

De ambtenaren der O. I. C. gingen voort met bij den Grootmogol de Hoegli'sche aangelegenheden voor te dragen en, wat het verkrijgen van fermans op het papier betreft, met succes, zooals ook weer blijkt uit de onderstaande documenten.

Translaet, uijt de Persiaensche tale int Nederduijts overgeset, van 't firman ofte mandaet door Zijn Maj^{te} Chijasijan aen de Vereenighde Nederlandtse Comp^{te} verleent, houdende op de nabab Assalamchan, grootd gouverneur wegens d^e maj^{te} van Groot Bengale etc^e, lujdende als volgt.

In den name Godts wie Een is.

Afkomstigh der allderheijlighsten geslaghte, ² wien ghij gelijk sijt in alle eerbaerheijdt, der suiijersten suiijvere, ondersteunsell, pijlaer van 't gantsche rijk, hoecksteen der allderconingen coningh, well seekere ende suiijvere bewaerder van 's Coninghs schatten, waerdigh van den Coningh geeerd en van harten gemint te zijn, door U amiable aengeboorene nature, die soodanigh is, dat niets in mijne gedaghten kome oft kan door UE volvoerd werden ende mijne liefde als met een nette omvanght en t'uaerds zijt treekende, wiens vermits ³ ende wetenschap de werelt bekennt zij, alle welleke eere, liefde en gunste, affkomstigh der allderheijlighste beschermers geslaghte, door godtvrughtigheijdt sigh waerdigh maect, wie ⁴ Assalaamchan,

hebbende de hope der coningen coninghs gunste, sullt weten, dat nu tegenwoordigh door de Hollanders kunt gemaeckt is aen de aldersuiijersten coningh, wiens glants de helderheijt van de sonne te boven gaet, 't naervolgende, te weten:

hoe Asscaron ⁵, gemaghtighde van Majjaer ⁶, vyandtljck en met

¹ Uit het Contractboek.

² Vgl. hiervóór, bldz. 268 en noot 8.

³ Schrijffout voor „vernunft“?

⁴ Is?

⁵ Of Oacaron, een der „opperste pachters“ van Hoegli (*Dagh-Register* 1637, bldz. 96, v.).

⁶ „Mirais Majjoor“, gouverneur (onder den stadhouder van Dakka) van Hoegli (*Dagh-Register* 1637, bldz. 96, v.).

gewelt de waarde van 600 R^s in contant als waren d^o (?) ontwell-dicht ende naer sijn genomen, daer en boven gemellens noch een geheel jaer ontschuldigh en buijten reeden in apprehentie gehouden heeft en naderhandt nijt de heghenisse ontslagen zijnde, veel gewellts en oneere aengedaen ¹. Bij alldien van dese klaghten eenige sekerheijt in U gemoet sijt bevindende, soo mandere ick aen den pijlaer van dat rijke, dat bij wegen voorengemelte klaghten verdaght zij ende 't geene dat vooruoemde Assaron t'oureght buijten reeden met force de Hollanders soude mogen afgenomen hebben, de sekerheijt vernomen hebbende, sullt hem deselve vorderen ende geven aen de geene die se gerechtigh toecomt en traght dat soodanige klaghten van overlast ons naer desen niet meer ter ooren coomen ende beveelen wij U andermaele serieusselijcken te letten, diergelijcke ongeneughten, welcke ons in geen deele gevallen, maer in contrarie seer dissussteren, naer deesen niet meer voorkomen, waardoor onse heilde en affectie dagelijks meer ende meer tuwaerds accesseren en toeneemen zal.

Gegeven den 20^e van de maendt Seer Soffer chodt mulchier wollsoffer ², in 't 11^e jaer onser regeeringe, A^o Mahomet 1048 Hiserij ³, sijnde in 't jaer onses Heeren ende Salighmakers Jesu Christij 1638 den 17^e dagh van de maendt Julio, stilo Romano. Boven aen int midden stondt segell van Sijne Majij⁴ Chyassgaen int ronde met swarten jnt gedruckt; onder aen d'eene hoek stondt t'zegell van Sijne Majij⁴ outste soone, gem^t Para Seeko ⁴, met swarten jnt gedruckt, en weijnigh ter zijden in letters met zijn eijgen handt geschreven: Jek, devote, godtvrughtige en zoone van grooter liefde, Dara Seeko. Wat lager van des Conings cancelier, genaemt Affbellehan, met sijn eijgen handt geschreven stondt: dit is verkreegen nijt handen van den alldergeringhsten onder de grootten, wie is Affbellehan.

¹ Dezelfde vexaties als waarvan de serman van 18 September 1636 (hiervóór n^o CXVII) spreekt.

² Safar 1048 begint 14 Juni 1638.

³ Hidjrah.

⁴ Dara Seeko. De oudere broeder dus van Aurengzib. Vgl. hiervóór, blz. 269, noot 6.

Translaedt, uijt de Persiaense tale int Nederlants overgeset, van 't firman offte mandaet door d' Coningh, den grooten Mogoll genaemt Chija-Sijan, aen de Nederlanders verleent, om den vrijen onbecommerden handell in **Onglij** en door geheel **Bengala** te mogen genieten met hare schepen en jaghten op alle plaetsen, poorten ende zeehavens te mogen gaen ende keeren, sonder eenige verhinginge aengedaen te worden, mits betalende sodanige thollen, als aghter op den dosse en hier voor gejusereedt te beoogen is ¹, welchers jahoudt is ende luyt als volght:

In den name Godts, wie een is.

Alle gouverneurs, presente en toecomende, in de provincie van Bengale, hebbende de hoove van de Koniuck verthoont hebben ², hoe voor desen een forman van den Koningh hebben gekregen ³, hoedanigh forman een forman van grooter extime ende waerdigheijt, houdende op alle govern^{re} ende regeerders in de provincia van Bengalen, 't welke haer vergunt was, dat de Comp^e Nederlandtsche coopluyden in Onglij en alle Bengaellsche plaetsen haren handell vrij en onbecommert souden vermogen te drijven met hare schepen en jaghten naer contentemendt, sonder eenigh beletsell mogen gaen ende keeren, laden ende lossen, naer 't haer gelegen quam, in welke maniere zijlieden met haere schepen als andere coopluyden deden, gecomen zijn, om de Coninghs incoemen te vermeerderen en d'plaetsen in negotie te accesseren, dogh heeft Asscaron, gemaghtichde van Maijaer ⁴, door insummatic van de Portugesen d^e firman van groote valeur en waerde met een groot force haer ontwelldicht ⁵; oversulex mandeert den Coningh, alsoo continuell tot heden toe van de Hollandtse Comp^e wortell d'vrughten genooten hebbe, van wie tot nogh den Coningh niets voorgecomen is, waeraen eenige missuo-

¹ Zie hierachter, bldz. 330.

² Hier is natuurlijk iets uitgevallen, waarin over de Nederlanders wordt gesproken.

³ Zie hiervóór.

⁴ Vgl. hiervóór, bldz. 325.

⁵ *Dagh-Register*, 1637, bldz. 97.

ginge genoomen heeft, ende door 't comen ende gaen van gemellte Comp^e schepen als de negotie de plaetsen toecemen en 's Konings incomen vermeerderen zall, dat haer lieden op wadt plaats voornemens en geneegen zijn te comen, om haren handell te drijven, geen verhinderinge, voell min eenigen overlasst aengedaen werde, maer deselve vrij en liber in alle plaetsen laten genieten, daar 't haer gelegen comt, en naer haer contentement koopen ende verkoopen lijwaten, zijde, judigo, was, suijker, rijs ende sallpeter, daerinne ghij haer voornemen niet sult impedeeren, 't welcke naercomende sullen zij lijden met genegentheijdt en vergenouginge in alle plaetsen offte havenen haren handell naer haer wellgefallen connen vervollgen; derhallven belet haer gaen noghte comen niet in eenige plaetsen, poorten offte zeehavenen, daer genegen zijn te trafliquteren noghte mede gedooght niet, haer van ijmandt eenigen overlasst in hare hujsen, aen hare middelen aengedaen werde, mits zij lijden betalen soodanige thollen ende geregtigheden, als met de Comp^e vrije wille van outs toegestaen en geaccordeert is van uijtvoeren als inbrengen, soo well van juweelen, comptanten ende coopmanschappen, als op den dosso van dit conings firman ampell gespecificeerd staet. ¹. En d'geene die d^e voornoemde firman van grooter waerde met gewelt haer ontwelldicht hebben, soodanigh te corrigeeren en dat strecke tot schrick en exempell van soodanige, die ju toecomende onwaardelijck onse mandaet offte firman souden onderstaen te vernietigen, alle welcke bovenstaende faveuren haer sult laten genieten, soo lange s Conings mandament niet contrarieeren en eenige sijner onderdanen beschadigen offte d'Moorse navigeerende scheepjens op eenige plaetsen, soo verre sijne Maij' rijk uijtspreijt, verhinderinge offte belettselen wegens haer negotie aen doen ². Eijndelijck sult haer alle faveur en vriendschap laten genieten ende onse mandaet hier boven gementioneerdt in alles naerkomen.

Gegeven den 21^e van de maendt Seersoffer chattmullcheir woll zoffer, int 11^e jaer onser regeeringe, A^e Mahomet 1048 Hiserij ³, zijnde jut jaer onses Heeren ende Salighmaker Jesu Christi 1638 den 18^e Julij. Boven aen in 't midden stoundt 't zegell van Sijne Maij' 'Chijan in 't ronde met swarten jut gedruckt en onder op den dosso aen d'eenen houck t'zegell van Sijne Maij' outste soone

¹ Vermoedelijck het hierachter volgende document.

² Een der uitingen van 's Compagnies optreden in die streken.

³ Vgl. hiervoor, bldz. 326 noot 2.

Daro Secko als vooren met swarten inct, en weijnigh ter zijden met desselfs eigen handt geschreven: Jek devote, godtvrugtige ende soone grooter liefde: geteijckent Daro Secko. Nogh lager van des Koninckx cancelier met zijn eijgen handt geschreven: dit is verkregen uijt handen van den aldergeringsten onder de grooten, wie is **Affselcham**.

Translaedt van de tolln ende wadt de Nederlanders in alle de **Bengaellse quartieren**, principaell in **Pipijlij**¹, van alle coopmanschappen ende waren, zoo well voor uijtgaen als jucomen, gehouden sullen zijn te betalen.

Aen een zijde stondt in letters geschreven: dit ondergeschreven is waer.

Jek gebiede, dat ghij suldt, naer voor desen in gebruik gewesene thollen en costumen, van de gaende ende keerende scheepen haren ingeladeue goedereu, die aenbrengen offte van daer moghten voeren, haer sullen doen betalen ende affnemen, sonder daer in te vermeerderen noghte verminderen.

¹ Deze uitdrukkelijke vermelding van Pippli, welke plaats niet wordt genoemd in den bovenstaanden ferman. Leeft mij eerst doen twifelen, of dit tarief van in- en uitvoerrechten wel behoort bij den ferman. Maar ik ben van dezen twijfel teruggekomen.

Over onze vestiging in Pippli vergelyk hiervóór, bldz. 286. G. & R. schreven daaromtrent nog: „Ons kruisen in de bocht van Bengala heeft de uitwerking gehad dat ons in Pippli de vrije handel is toegestaan.” Vgl. ook het rapport van Mahuyven aan de Staten-Generaal van 3 September 1611 in de *Bijdragen Hist. Gen.*, III, o. a. bldz. 349.

Voor een ossenlast ofte pottij 1½ peijs ofte 30 sietell, van booter ende vettewerije 2 peijs per man; van een buffels huidt 15 sietell.

Van een corgie ofte 20 stx boekevellen 2 peijs.

Van een ossen ofte kochuijt 7 sietel.

Een last kar met houtwerck en bamboesen 10 sietell.

Ter zijden van dese voorenstaende gespecificeerde thollen heeft den cancellier van den Koninck, Asschelcan, laten schrijven dit volgende, daer d'E. Comp^e niet veel goedts door kan geschieden ¹:

Waar en secker ist, dat een Ul., alle gouverneurs ende bevelhebbers van Ooresa ² schrijve, dat gij lieden sult vernemen nae de seeckerheijdt van alle thollen ende gerechtigheijdt, die lange jaeren voor desen tot heden toe in alle plaetsen, onder 't gebiedt van d^o Oreesa sorteerende, betaelt zijn geworden ende deselve met die van Suratta, dewelcke wij nu aghter dit Coningh's firman gestelt hebben, confronteeren, dewelcke oversien hebbende, sult ghijlieden de profitabelste voor s' Conincks incomen, t' zij die van Suratta off well d' voor desene costume aldaer van deselve vorderen.

CXXIX. KUST VAN KOROMANDEL.

November—December 1639. ³

Onze handel in het rijk van Golkonda nam steeds toe, vooral in de klooden. In *onuitgegeven berichten uit Indië van 1639* worden als belangrijke handelsplaatsen vooral genoemd Patvel, Daeheren en Petapouli (Vgl. hiervoór, bldz. 212, 232. ⁴) Onderstaande fermans zijn vooral hierom

¹ Iets dergelijks geschiedde met den ferman van November 1636 (Zie *Dagh-Register* 1637, bldz. 246).

² Het landschap Orissa behoorde in deze dagen niet tot het nabab-schap van Bengalen (Dakka). Over dit landschap Orissa was gesteld een afzonderlijke nabab (stadhouder), onder wien stonden „gouverneurs”, o. a. van Pijpli (Vgl. hiervoór, bldz. 286; *Dagh-Register*, 1640—1641, bldz. 216). In 1578 was Orissa aan het rijk van den Grootmogol getrokken (Hunter, *Gazetteer*, VII, p. 199).

³ Uit het *Contractboek Zerland*.

De inhoud komt overeen met den ferman, afgedrukt bij Havart, *Cormandel*, II, bldz. 105 v.v. Misschien is hij eens andere lezing van hetzelfde document. In elk geval neem ik Havarts stuk hier niet over.

⁴ Vgl. hiervoór, bldz. 46. Zie ook bldz. 154, 234.

van belang, dat zij opnieuw en thans zeer uitdrukkelijk geheel Golkonda voor den handel der Compagnie openstellen onder de in de stukken vervatte voorwaarden; voor een groot deel natuurlijk slechts een sanctie van wat reeds feitelijk plaats vond.

Firman van de Golcondase koning sulthan Abdulla
Cotobsjah a° 1639 aan 's E. Compagnie's hoofd in
Mesulpatnam verleend.

Alle gouvernementen etc. sullen verdagt zijn, dat de Hollanders op haar verzoek toegestaan hebben en vereerd,

dat alle hunne goederen en koopmanschappen met haar scheepen aankomende, alsmeede de kleeden die se in mijn land zouden mogen negotieren (gelijk van ouds gebruikelijk), sullen mogen op- ende afvoeren, verkopen en de koopen waar ende werwaarts het hun goed dancen ende believen sal, sonder dat iemand onder mijn geheele gebied daarop iets sal hebben te pretendeeren.

Alle Moorsche, Benjaensche, Jentiefse ende ander coopluiden sonder nijsondering van iemand sullen haare goederen vrij en onbekommert aan de Hollanders mogen verkopen, ende wederom van deselve in plaats negotieren al 't geene begeeren en hun aanstaen sal, sonder hun daarin hinderlijk te weesen, maar de hujsinge der Hollanders ende haer negotie vrijelijk ende onverhinderd te laten frequenteeren.

Het goud ende zilver met haar scheepen in mijn rijk aanbren- gende, sullen aan den meestbiedende ende wien hun goed denken sal, mogen venten, sonder daar van eenige junkan ofte gerechtig- heid te betalen.

Ende sullen geene gouverneurs in ende ter wat plaatse het in mijn rijk ook soude mogen wesen, vermogen de Hollanders in haaren handel eenig belet te doen maar ter contrarie gehouden zijn haar behulpzaam te weesen ¹.

¹ In het *Contractboek Zeland* worden nog vermeld in extract de volgende bevelschriften enz. van Golkonda's vorst:

1°. „Vier bevelschriften van den Golcondaschen koning op de regenten van Mustafanagor (Condepilij), Mortusanagor (Condawdoe), Deschengael (een district van Eloor en Daatcherom, annex aan Muhamed — Sja Nagoer (Rasimandrie, vereend, waar bij striet verboden werd eenige wegs en boops (vrachtbaesten, ossen) ongelden te vorderen, gegeven den 4ten van de maand Sikada a° 1047 of a° 1636 den. . .” (De liggings dier plaatsen is hiervóór, bidz. 231, aangegeven. — Dzoel-Kadah 1047 begint 17 Maart 1638, niet 1636).

2°. „Bj formen van den Golcondasen koning Abdulla Cotobsjah A° 1639 verleend.

Waar bij vergund werd den handel en het vervoer der koopmanschappen

Waar teegen de Hollanders jaarlijk eens (volgens oude costumen) tot een recognitie sullen betalen 3000 Masulipatnamsche pagooden sonder meer.

Gelastende alle mijne gouverneurs etc¹ etc², waarmede de Hollanders haar sullen gerust ende verseekerd houden, sonder eenig verder nadenken, mogende scheepen ende coopmanschappen naar welgevallen aanbrengen, ende weder afzenden, mitsgaders ook hunne negotie selvs, ende door andere dienaars onverhinderd ende in der minne exercereen sonder iemands teegen zegen etc³. etc³.

Gegeeven in de maand Thiabau in 't jaar van Mohamets geboorte ¹ 1049.

Daar is een bevel-schrift ² over de wereld te gehoorzamen, en verheven als de Zon, voor het hoog aanzienlijk Hof, overvloedig in heerschappije, op de Regenten, Officiers, en bedienaars van de quartieren omtrent de woning van veyligheid, de stad **Heyderabaad** ³, en den oord van Wildeuda, tot aan de volck-rijke zeeplaats van **Mazulipatam** toe, in dezer voegen met een luyster uytgegaan, namelijk dit.

Alzo het purk onder zijns gelijken, den Capiteyn van de Nederlandsche Natie, volgens het beleyd van een verre-ziend oordeel zich

in de quartieren tusschen Masulipatnam en Goloonda, met ordre aan de regenten daar toe de behulpzame hand te bieden." (Dit is blijkbaar de ferman, door mij uit Havart, *Cormandel*, beneden overgenomen).

3°. „Ferman door den selven verleend in December 1639 wegens de vrijen handel in **Siccacool** en langs de kust van **Singelij**, daar bij de regenten ordonneerende, d'E. Compagnie hare schulden des needs te moeten helpen invorderen." (Deze ferman trof ik niet in zijn geheel aan. — Siccacool is waarschijnlijk Chicacole aan de Nagavadi-rivier op een 18° 15' N.B. en 81° O.L., dat toen tot Golkonda behoorde. Vgl. Hunter, *Gazetteer*, II, p. 429 en de kaart van *Choromandel* bij Baldaeus. — Singelij kan ik niet terecht brengen. — Reeds minstens sedert 1628 handelde de O. I. C. op Vizagapatam, ten Z.W. van Chicacole).

¹ Sic! — De maand Sjaban 1049 loopt van 27 Nov. tot 25 December 1639.

² Overgenomen uit Havart, *Cormandel*, I, bldz. 149.

³ Vgl. hiervóór, bldz. 285, noot 7.

in de schaduwe, en beschutting van het dagelijks vermeerderende Hof begeven hebbende, in de zee-koop-plaatze Mazulipatam is komen wonen, zo hebben wy nyt een Koninklijke gonste, en beleeftheyd hare verzouken en begeerten, met de eer van inwilliging te zaam gevoegd, en bij dit bevelschrift geboden.

Dat zij Hollanderen in de boven-genoemde quartieren allerley soort van koopmanschap, en goederen mogen kopen, en verkopen, en naar, of in die zee-koop-plaats naar andere plaatzen, om te verkopen, vervoeren, hebbende zij [Regenten] haar hier in de behulpzame hand te betonen, zonder haar ter oorzake van Pullery ¹, weegs en plaats gerechtigheid Moelawizaal ², en zommige andere afvorderingen, moeylijk te vallen, zich daar tegen te stellen, of yet te eyschen, en te vorderen, noch in geene manieren yets te begeeren, of te verwagten, aangezien alle hare goederen, en koopmanschappen, zo wel die zy kopen, als verkopen, aan haar [Hollanders] vry verklaard zyn, dierhalve moeten zy [Regenten] zich naar luyd van dit werelde onderdanige bevel-schrift gedragen, en zich in het zondigen daar tegens wagten, en houden dit van een hoognodige zaak van een sterken aandrang. Geschreven in de grote eerwaardige mane Sjabaau, Anno Muhammeds 1049. Anno Christi 1639.

CXXX. AMBON.

16 Mei 1640. ³

Het is bekend, dat ook na Van Diemen's tweeden tocht (vgl. hiervóór, bldz. 316) de rust in de Ambonsche kwartieren niet was hersteld. Kakiali en de stadhouder van Ternate's sultan, de kimelaha Loehoe, bleven een vijandelijke houding voeren en tegen de O. I. C. en thans ook tegen Hamdja, voorzooverre deze beschouwd werd als met de onsen te zijn verbonden. In die strubbelingen vond ook een tocht plaats naar Bonoa, waar een deel der bevolking de zijde onzer vijanden had gekozen, maar in Mei 1640 door de onsen werd onderworpen en bevredigd (Vgl. *Bouwstoffen*, II, bldz. LXIV, v.v.; *Dagh-Register 1640—1641*, bldz. 46, v., 290, 454).

In den jare onzes Heeren Jezus Christus op den 16 dag der maand Majus A. 1640.

¹ „Pullery is een geschrift wegens de gerechtigheid, die aan den Heer voor het weyden van draag-beesten betaald word.”

² „Malla-Wizaal beteykend een gerechtigheid van yder osse-dracht goed een Wiza, 't welk omtrent drie duyten naar onze rekening beloopt.”

³ Overgenomen uit Valentijn, II, (*Ambon*), b, bldz. 123.

Wy, Pieter de Goyer, Koopman, en Jan Oetgerszoon, Capitein in den name van de Heer Gouverneur, Jan Ottens, ende alle Orang Kaja's, Oelisiwa's en Oelilima's, van 't land Ambou, met den Sengadji Lessidi ende den Orang Kaja Sengadji **Bonoa**, Orang Kaja Hatib Lanoero, Tama-ela Meti, en Tama-ela Mariket, hebben dit getekend, ende met eede bevestigelt 't naarovolgende.

Eerstelijck, Hâtib Lanoeroe ¹, ende alle die van zyue zyde, hebben voor ons Orang Kaja's, Oelisiwa ende Oelilima, mitgaders de Hamba Radja Longa ², Birahi, ende Kaitjsjili Singasari beloofd, dat wy den Kimelaha, Capitein Hitoe, Cambello, Oeli Anin, Oeli Laala, Hen-neteloe, Assahoedi, Erang ³, ende alle wie den Prins van Holland, ende Konink van Ternate's vyanden zyn, niet aannemen, nog cenig gehoor geven zullen.

Ten tweeden, wy zullen die van de Papoewa's, Hatoewa, en Talemats, in onze negerye niet admitteren; nogte icwtat aan haar geven.

Maar wy zullen den Sengadji van Bonoa helpen gelyk getrouwe inwoonderen des Lilauds Bonoa, en als de Heer Gouverneur, ofte des Koninks van Ternatens gezant, 't zy by dage, 't zy by nagte, by den Sengadji Bonoa komt, om torcorren, ofte volk te eisschen, om de Oelisiwa en Oelilima te volgen, wy zullen het naarkomen.

Ende daar na, indien Hâtib Lanoeroe, met de zijnen, alle deze voorstaande accoorden niet naarkomen, zullen dan alle de volkeren met de dood gestraft werden, zonder meer pardon te geven, alle haare goederen zullen verbeurd zyn aan de Oelisiwa's ende Oelilima's, ende alle haare thuiuen, ende landeryen, zullen voor den Sengadji, ende de gene die hem volgt vervallen, aldus hebben wy dezen brief gesloten. Was geteekend, **Pieter de Goyer, Jan Oetgerszoon**, en mit naam van alle de Orangkaja's **Joan Pays**. ⁴

¹ De statil (groskoopdijner) van Lanoeroe?

² Een Ternateen, door Hamdje bij zijn vertrek uit Ambou te Lessi gelijkt (quaestioenen missive van Ottens van Antonie Caen, 29 October 1641)

³ De manen der voornaamste contra van verzet

⁴ De bekende Cloeten-lander, die in de Ambonsche maatschappij een aanzienlijke plaats bekleedde en in de latere dagen, de dagen van De Vlamingh van Oudtshoorn, vooral zijn rol zou spelen (Vgl. *Dagh Register 1640—1641*, bldz. 295; *Nonnostoffen*, III, bldz. 302; Valerijn, t. v. p. bldz. 133, 161, 187)

CXXXI. KUST VAN KOROMANDEL.

October 1640. 1

In denzelfden tijd, dat de Nederlanders zich vestigden op, en gaande weg hunne betrekkingen uitbreidden met, verschillende streken van de Kust van Koromandel, deden dat ook de Engelschen. Het is niet te verwonderen, dat ook hier zoo goed als elders in Asia, bv. in den Maleischen Archipel, de mededinging niet steeds een vriendelijk karakter aannam. In 1625 bv. beklaagden zich de Engelschen bij de Nederlandsche autoriteiten te Batavia, dat de onzen op de Kust van Koromandel eenige verhandelingen tegen der Engelschen stabilisatie in Armagon, bij alle mogelijke middelen aangelegd ende onderstaen hadden, haer door geschreken ende uijgemaekte personen, alle obstacelen in hun voor-nemen voorwerpende, om soot' mogelijk waer, haere gestandende vestinge alser te weerhouden." Onze gouverneur general antwoorde, dat hij dit niet wot, „maar wel dat d'Engelschen in Armagon alreede geseten waren, ende daer oock volck ende middelen hadden, om haeren handel te drijven", en tevens, dat hij berol sou geven, „d'onse haer in 't minste geen empeschement souden bieden, ende soo sulck alreede mocht wesen onderstaen, dat d'selve in toecomende naelaten, ende bij alle mogelijke middelen souden sien te redresseeren...." Wat dan oock gebeurde bij schrijven van 28 October 1626 (Vgl. *Dagh-Register 1624—1626*, bldz. 291; Hunter, *Gazetteer*, III, p. 188, VII, p. 24; Birdwood, *Report*, p. 89, 214; Foster, *Madras*, p. 3; onuitgegeven manuscript van *De Carpentier aan IJbrandts. 28 October 1626*).

Armigon of, beter, Armagaon (Armagon, Armaghon), ten Noorden van Pakkat, werd nu de hoofdvestiging (met een fort) der Engelschen op de Kust van Koromandel gedurende enkele jaren. Maar ook te Armagaon wilde het niet vloten en in 1640 werd het verlaten en nu werd Madras hunne hoofdvestiging op de Kust (Foster, *Madras*, p. 3; Birdwood, *Report*, p. 216, *Dagh-Register 1631—1634*, bldz. 3, 7; 1640—1641, bldz. 87, 89, 184, v. 421). Terwijl dan in het begin van 1640 de Engelschen Armagaon verlieten, verkregen reeds in October van dit jaar de Nederlanders onderstaenden privilegiebrief.

Caul door Willegotij Wenketapenaijk ², heer van Armogen, verleend in October 1640.

Gij moogt komen met UE. scheepen in mijne havenen Dangarasoepatnam ³ (dat is Armagon), Cottapatnam, Pondierecorij,

¹ Uit het *Contractboek Zeeland*.

² „Desen sal apparent met bewilliging des Konings een independent gebied gevoerd hebben" (*Contractboek Zeeland*). Deze koning sou dan moeten zijn geweest de vorst van Karnatika (Vijayanagar, Chandragiri, Vellore), maar het hoofd, de nak, van Armagon mocht sich in een feitelyke onafhankelykheid verheugen (Vgl. *Dagh-Register 1641—1642*, bldz. 272, 274, 288).

³ Durgarayapatnam.

Oetecoer, Gangepatnam, Tommalapeenta¹, en andere ha
 en daar ontladen ende laden uwe coopmanschappen en gij
 nog van het laden nog ontladen der coopmanschappen iets
 Ende waar dat ook uwe schepen in onze havenen door
 komen te breeken, het schip en goed sal U.E. weder ter hand
 Dit caul heb ik gegeven, op dat het voor altoos zoo blyf

CXXXII. JAPAN.

8 November 1641

De Christenvervolgingen in Japan vgl. hiervóór, bldz. 174, noot 1) geleid tot de verdrijving der Portugezen uit dat rijk in 1642, kr. daeróet van 22 Augustus. De Nederlanders waren hierdoor bevoordeligd worden van gevaarlike mededingers in hunnen handel daar, die weg ook na 1627 vgl. hiervóór, bldz. 213) groote beteekenis had gennietgestaande velelei moeilijkheden: vooral de zilver-export van belang (Vgl. Nachod, *Japan*, S. 221, f., 225, f., enz. Maar de maatschappij door de Nederlanders met vreugde begroet, bleek een tweesnijdend te zijn, dat ook tegen de onzen zoude kunnen worden gekeerd zonde kunnen wonden, „want hadde d'ervarentheyt altyt geleerd wanneer 't op de Portugesen regent, op de Comp^e gemenselyck druppen wil." (*Daghregister*, 1640—1641, bldz. 149). En de onzen zat wapen ook al spoedig op hen gericht, zooals blykt o. a. uit onder „geboth des Keyser's", dat den Nederlanders den 8 November Hirado werd aangekondigd (Vgl. Heeres, *Tuoman*, p. 43 ff.; Na 199 ff.; *Dagh-Register*, 1644—1641, passim).

De Keyserlycke May⁴ is seeckerlyck geïnformeert, dat ghy als de Portugesen, Christenen syt; ghy onderhondet den Sooghy schryft den datum van Christy geboorte boven op den de gevels uwer huysen, int gesicht ende oogen van onses lants natie; hebt de 10 geboden, het Onsen Vader ende Geden doop ende breekinge des broots, bibel, Moyses, profeete ende apostelen, in somma één werck; 't principael, dat blyf

¹ Wat deze plaatsen betreft, ben ik in het onzekere. Het is vermeld daarin te zien Kottapatam ten ZW. van Mazulipatam, Pondicheri, Ceylon ten W. van Pulikat, maar dit alles kan niet overeenkomen met het waarover de naak van Armagnou het bewind voerde, zelfs als in overeenkomst met den naak van geheel Nellore (Hunter, *Gazetteer*, 1881, VII, p. 91).

² Overgenomen uit *Dagh-Register 1640—1641*, bldz. 156. — Vgl. ook *Japan*, V, 2 (*Japan*), bldz. 101.

³ Valentijn: „blykt".

verschillen tusschen beyden achten wy kleyu; dat ghy Christenen syt, is langh voor desen geweten, doch gemeent, eenen anderen Cristum had, waeromme gemelte Sijne May¹ U door my laet gelasten, alle Uwe woningen (geene uytgesondert), daer den datum, vooren verhaelt, opgestaen heeft, aff sult breecken, begiunende van de noortsyde, welck het joughste is gebouwt, ende soo voorts ten eynde toe¹.

Uwen Sondagh en willen wy niet gedogen, ghy openbaer sult houden, opdat de gedachtenisse van dien naem ten eynde comt.

De capiteyn ofte het opperhoofd van Uwe natie² en sal voortaan niet meer als een jaer in Japan blyven ende jaerlyckx verwisselen, als die³ van Macao gebruyckelyck geweest is, opdat, langer alianatie met de natie houdende, de leere niet werde uytgebreyt, want het contrarie geen gerustheyt geven can; 't volgende, waer nae U sult hebben te reguleeren, sal U naer desen door de Firandise regenten werden aengedient.

CXXXIII. BENGALEN.

10 Januari 1641.⁴

De Nederlandsche factorij te Pippli, waar ook Denen, Engelschen, Portugeezen, enz. handel dreven, mocht sich al spoedig in een zekere beteekenis verheugen. Reeds in 1640 was daar met den Bengaalschen handel gedurende één jaar een winst gemaakt van ruim f 28000 en G. G. & R. spraken dan ook in 1639 van den progressieven stand van den handel op Bengalen. Bij het optreden van een nieuwen nabab wist de chef der factorij, Adriaan Hellmont, de opvolger (1639) van Jacob Mabuysen, een nieuw — het onderstaande — „conwel“ of firman te verkrijgen „wegen den vryen handel in Pipeli ende Bengala, mitsgaders toezegging van allen behulp ende faveur.“ (Vgl. *Dagh-Register 1640—1641*, bldz. 91, 216; *onuitgegeven schryven van G. G. & R. 1639*; *Bijdragen Hist. Gen.*, III, bldz. 344 v.v.).

Translaet nijt firman, door den nabab van Oriza
aen Sr Adriaen Mellmont⁵, oppercoopman in Pipelij,
verleent.

¹ Onmiddelyk werd aan dit bevel voldaan (Naohod, S. 283, ff., *Dagh-Register 1640—1641*, bldz. 157).

² In die dagen de bekende François Caron (3 Febr. 1639—10 Febr. 1641).

³ Nl. der Portugeezen.

⁴ Uit het Contractboek.

⁵ Schrijffout voor: Hellmont.

Dit is mijn firman, welck begeeren, dat alle gouverneurs, 's jonkaniers¹ ende moradores², die in de landen van Orixa resideren, sullen ter harte nemen; ende daerbij verstaen, dat Sr Adriaen Hellmont, capteijn der Hollanders in Pipelij, ons comende verwellicommen ende begroeten, dit firman tot versterckinge haerluijder negotie van onsen handen versoght heeft, ons te kennen gevende wat vrijdommen voor desen genoten hebben; mitsdien met de Hollanders omme haerluijden verder contentement te doen ende onse landen door haren handell florisanter te maeken in een nieuw contract getreden ben, namentlijk:

Ter wadt plaetse en havenen in Orixa haerluijder schepen soude mogen aencomen, sijlieden haere goederen ende volck sullen vermogen te lossen ende aen landt te brengen, sonder eenige de minste verhinginge offte ondersoek van jemandden, ende soo wanneer eenige goederen willen afscheepen ende daermede vertrecken, sall haerluijden niet meerder als met deselve gecontracteert hebbe, afgevordert werden. Ingevalle hare aen te brengen coopmanschappen in Pipelij niet en cunnen vertieren, mitsdien genoodsaectt werden d'selve naer andere plaetsen landtwaerdt in te vervoeren, omme aldaer beter avantagie aen te treffen, sullen niet betalen van 3 perc^{to} eens mogen volstaen ende haer lieden alle dan een cedulle offte passe verleent werden, ter wadt plaetsen sijlieden passeren en die goederen vervoeren, vrij en liber van alle verdere tollen en 's jonkannen zijn zullen; ook op aencomste van hun schepen offte jaghten van jder, zij cleen off grootd, niet meerder gehouden zijn te bethalen als 300 ropias eens, sonder eenige andere cosstumen offte nieuwicheden, hoedanigh die genoempt moghten worden, subject te sijn; hare goederen, t'zij naer **Narrajngerra**³ vervoerende offte van daer brengende, zullen van seven gedeellten een gedeelte vrij hebben ende sulx niet meerder als van de ses sevendede gedeellten gereggtigheijt betalen, ten ware andere cooplieden den $\frac{1}{4}$ gelargeertt wierden, als wanneer mede d'selve vrijdom sullen genieten. Van alle cleeden, suijckeren, sallpeter, wasch ende andere coopmanschappen, welleke zijlieden landtwaerdt in souden mogen procureeren en naer Pipelij begeeren te vervoeren, sullen niet meerder als 3 ten hondert betalen, sonder dat ijmandt

¹ Belastingambtenaren?

² Het Port. „morador” = inwoner, ingezetene?

³ Narayangarh (bij Valentijn: Nareinger), ten Noorden van Pippli, aan een zijtak der Kaldi.

hare goederen vermogh te openen offte besichtigen, maer sullen op haer lieder simpell aengeven volcomen gelooff meriteeren. Soo nu echter eenigh ander vermoeden was, sail maer een pack ende niet meerder van jder specie mogen geopent werden. Hare goederen sullen vermogen t'jmarqueeren ende met alle coopheden tharen huijse te handelen naer believen, sonder van jmandtten daerinne getouleerd (?) oft verhindert te werden. Eenig goudt offte sillver aenbrengende, vervoerende offte verhandelende, sullen daer van geen gerechticheijt betalen, maer volcomen exempt zijn; t'jnvorderen van hare uijtstaende schulden sullen ook int minste niet geobsteerd maer, des noodigh ende versoght zijnde, de schulldenaers bij weijgeringe van betalen in hare handen geleverd werden, mits dat deselve schulldenaers met hare schepen niet en sullen vermogen te vervoeren; sall mede van haren handell, 't zij vercoop offte jcoop, tharen huijse geen ondersoek noghte aentijkeninge door eenige maeckelaars offte anderen gedaen, maer in haren oprechtten handell volcomen gelooff gegeven werden. Van de goederen, die met hare schepen aenbrengen, lossen ende bij inventitie offte anders weder willen jmarqueeren, zullen geen tholl betalen. Haerheders dienaers eenige misdaet plegende, uijtgesondert van dootslagh, diverije ende diergelijke capitale, sall den Gouverneur d'selve niet vermogen in apprehentie te nemen, veell min daer over te straffen maer tot dien eijnde aen de capitteyn der Hollanders geintregeerd werden, omme hare verdiende straffe t'ontfangen; dogh sulcx niet geschiedende, sall den Gouverneur sigh ook sodanige saeke mogen aentrecken. Soo 't geviell, de Portugesen te lande offte die van de sjeliase ¹ eenige quetsie ende force tegen d'Hollanders attenteerden ende de Hollanders sigh daer over wilden revengieren, sall den Gouverneur sigh daermede niet te bemoeijen hebben, maer haerlieders saeke naer begeeren laten hanthaven ². Eijntelijck confirmere noghmaell, d'Hollanders tot egene plaetsen eenige thollen noghte sjonkannen anders als in Pipelij ende Narrainjgerra, sulx hier vooren gespecificeerd, affgevordert sall werden. Soo nu egther jets contrarie desen ende haerlieden daerover molesste geschiede, sullen d'overtreders tot exempell van andere ten hoogsten gestrafft werden.

¹ Galjas? — „Golias, zijnde een slach van cleene emalle doch lange vaertuygen, de fregatten niet seer onghelyck, doch worden met 16, 20 ofte meer riemen voort geroeyt, soo snel dat het te verwonderen is" (*Bijdragen Hist. Gen.*, III, bldz. 347).

² Vgl. hierbij *Dagh-Register 1640—1641*, bldz. 216.

Zijnde dit mijn firman ende bevell, welcke begeere geobdieert ende naergecomen sall werden.

Gegeven den 29^{en} dagh der maendt Ramsan ¹, jn den jaere 1050 naer Machomets tijde, zijnde uer onse reecqeninge 10^e Januari des jaers onses Salighmaeckers Jesu Christij A^o 1641.

CXXXIV. GOA.

26 Maart 1641. ²

Den 11 Januari 1641 werd Malaka door de Nederlanders veroverd, en daardoor de politieke macht der Portugezen, voor zoover den Archipel betreft, tot de Solor- en Timorkwartieren beperkt. In het Westen van Azie zat thans nog de kracht onzer mededingers en daar was Goa, de hoofdstad van Portugeesch Indië, tevens het centrum dier kracht. Daarop waren dan ook reeds geruimen tijd ernstige aanvallen der O. I. C. gericht: vgl. hiervoor, blz. 295; daar krusste thans „de vloet van defensie“, die een vloet van offense was, onder bevel van Dominicus Bouwens, die in October 1640 voor Goa verscheen. Juist hadden de Portugeezen versterkingen van beteekenis ontvangen (Vgl. *Dagh-Register 1640-1641*, blz. 18, 67, 190, 191, 219; Valentijn, V. b. *Malabar*, blz. 27 v.v.). Zoals bekend is, is geen sprake geweest van het bemachtigen van Goa. Onderstaande overeenkomst heeft dan ook nooit werking gehad. Insover waarschijnlijk waren de onderhandelingen daarentrent van de zijde van den Portugeeschen vertaler niet geswend (Vgl. aan het slot).

Contract gemaect tusschen den bisschop van Zaldia ³, den Mattheo de Castero, ter eender ende den H. Command' Dominicus Bouwens ende zijnen Raedt wegens d'Oost-Indische Comp', ter ander zijde.

Ersteljik dat bij ⁴ Bisschop, sall leveren en in handen stellen het forcht op de **Aguade** ⁵ liggende ⁶ de Hollanders: nats dat hij

¹ Ramadan 1050 begint met 15 December 1640.

² Uit het Contractboek.

³ Het oorspr. Nieuwlatijn van Nicolaus van Bomby, een Oostindisch Portugeesche leemting en Koloniaal Raet, *Statuten* VII, p. 195 f., of de later zinnik Salento van Zaldia van Goa. Vgl. de *Map of the Portuguese territory of Goa in 1640*, *Portuguese*, II.

⁴ Schied. voor „de“.

⁵ Aguade van Westen van Goa, met 25 Aguade Eas., op 4- Zuidwesten van de liggende d'Agua. Zie *Map of the Coast of Malabar*. Vgl. Valentijn's kaart van Kommand' en Maatsoer in deel V. 1.

⁶ Is hier het woord „aard“ ingevullen?

dan liberteyt van religie ofte godsdienst sall mogen exercereen ende laten oefenen; daer en boven alle incoemen der geestelijke goeperen voor hem in propria genieten.

De mogadon ¹ Serdiscijt, jegenwoordigh overste van 't voorschreven forten d'Aguada, sall all de goederen van de blancke Portugesen, op de Bardes woonende, genieten, maer tollen, imposten etc^a, als voor desen aen de Majesteijt van Spanjen is gedaen, sullen betaelt en opgebracht worden aen de Hollanders.

Tot belooninge, naer verrichter sacken deses faicts, sall den gecommitteerden van den Bischop, Babijstaneijk ¹ genieten d'incomste van een der beste ende rijkste dorpen op 't eijlandt van Goa liggende, maer de stadt van Goa en aenleven van dien vorders ter eijgendom voor de Compagnie.

Ende vermits gemelte bisschop eenige verhoolen gelt in Goa te zijn seght en oock te willen aenwijzen, waer 't selve is, sall bij veroveringe daarvan de gereghte helft voor hem en d'ander voor de Compagnie wesen en gereparteerdt worden.

Adij 26 Martij A^o 1641. Int schip Amboijna ter rheede voor Wingurla. Was onderteekent Dominicus Bouwens, Jan Jsbrantszoon Jongh, Gerritt van Harn, Cornelis Clasen Staets, Floris van Cassel, Pieter van de Camer, Aris Neijgh, Zweer Momenszoon, Jacob Nollpee, Dirck Janszoon Bolles, Raedt en Secretaris. ²

¹ ?

² Hoe G.G. & R. over dese overeenkomst dachten, blijkt uit hunne instructie van 11 Juli 1641 voor Matthijs Hendrikszoon Quast, toen naar Goa met een nieuwe vloot gezonden. „D'onderhandelingh ende 't contract met (den) Bischop van Salcedo is ons met reden suspect, te meer 't selve soo ruetbaar sy, den Portugees daer van niet onwetend en wesen, ende dewijle desen persoon ongemollsteert laten, moeten over sulcx crachtelyk besluyten, onse vyanden daarmede voordeel doen, ende nyt dese negotiatie alle deseynen ende gelegentheyt trachten t'ontdecken, des noek t'onbeschroomder Ceylon gecocourvert ende Goa van volck geheel ontbloeet hebben, soo dat van desen Bischop ende sijn voorgeven niet te veel staat dient gemnekt, hem noch den synen veel crediets te geven opdat niet bedrogen worden, waerop vertrouwen, dese onderhandelingh van d'andere syde conelyck aenleggen: echter dient als noch niet geheel voor 't hooft gestooten, maer met discretie aengehouden.” — Deze instructie is afgedrukt in dese Bijdragen, Nieuwe volgrees, II, bldz. 320, v.v. Op bldz. 329 staat daar een komma geplaatst tusschen „mosten” en „over.” In het manuscript bevindt sich dese komma niet. Het komt mij voor, dat zij moet geplaatst worden tusschen „laeten” en „moeten”; de zin loopt dan beter. Ik heb mij dan ook de vrijheid veroorloofd, haar dáár te plaatsen.

CXXXV. JAPAN.

11 Mei 1641. ¹

François Caron (zie hiervóór, bldz. 340) werd als „opperhoofd van 's Comp^{te} comptoir in Japan" in Februari 1641 opgevolgd door Maximiliaan Lemaire (tot 1 November 1641). Spoedig na zyn optreden vertrek hij naar Yedo, „om de jaarlijcxo reverentíe en geschenken persoonlijk ten hove te doen" (de z.g. hofreis). „Wegen de Keijzerlijke Maj^{est}" werd hem den 11 Mei het volgende medegedeeld (*Dagh-Register 1641—1642*, bldz. 65, v; *Nachod, Japan*, S. 290—297): het was het bevel tot overbrönging der factory van Hirado naar Nagasaki.

U. E. presenten aen de Maj^{est}, die wij ² uijt sijnen name als nu uen-vaerden, zijn aengenaem.

Denselven laet U. E. door ons aenseggen, alhoewel 't rijke van **Japan** daer weijnich met beholpen is, ofte de vreemdelingen daerinne negotieren ofte niet, dat echter de Hollanders ten respecte van de passe hun lieden door den ouden Keijser verleent ³, daerinne mogen handelen en blijven genieten, int stuck harer commercie als alle andere saken, de voorjarige vrijheden, maer dat gehouden zullen zijn, hare schepen voortaan in **Nangasacque** ⁴ te doen havenen, met hunnen gantschen ommeslacht uijt **Firando** opbrecken ende die aldaer te transporteren, also Sijne Maj^{est} verstaet, egeene vreemdelingen in sijn rijk anders als in voorschreven plaatse te gedoogen.

Soo U. E. scheepen int vaerwater van Maccan ende Manila herwaerts ofte omtrent dese custe enige Portugiese ofte Castiliaense galiotten, die d'ooge ⁵ mochten hebben om hen papengebroet alhier aen lant te setten, comen te achterhalen, mogen deselve wel vijandelijk aentasten, veroveren ende in Japan brengen, waer aan de Maj^{est} grooten dienst geschieden, ende de Hollanders seer aengenaem maken sal, bijsonder soo de papen als andere geestelijke personen oprechtelijk door hun lieden aangewesen condon werden. ⁶

¹ Overgenomen uit *Dagh-Register 1641—1642*, bldz. 66.

² Nl. de Japansche ambtenaren, door wie Lemaire te Yedo werd ontvangen.

³ Vgl. *Nachod*, S. 296.

⁴ Over eene verplaatsing onzer factory naar Nagasaki was reeds vroeger door de onzen gedacht, omdat men daarvan zekere voordeelen verwachtte. Zij op zich zelve was dus geen nadeel (*Nachod*, S. 232 ff., 296; *Dagh-Register 1641—1642*, bldz. 67).

⁵ Oogwit, bedoeling.

⁶ „Waer op S^{te} Le Maire nae overlegh met de toleken t'naervolgende reverentelijk geantwoort hadde.... Dat 's Keijzers ordre van uijt Firando op te brecken ende in Nangasacque ons te sullen moeten transporteren, promptelijk souden achtervolgen.

Insgelijcx onse schepen soodanich Portugies ofte Castiliaens vaertuych in handen vallende, bereijst blaven d'ordre van sijne keijzerlijke Maj^{est} daerinne naer te komen." (*Dagh-Register 1641—1642*, bldz. 67).

CXXXVI. ATJEH. — SUMATRA'S WESTKUST.

Februari—Maart 1641.¹

Na het contract van 17 Januari 1607 (hiervóór, bldz. 48) hadden de verhoudingen tusschen de O. I. C. en Atjeh wel allerlei phases doorloopen, maar — zij het dan met tusschenpozen — de handels- en staatkundige betrekkingen tusschen beide waren gebleven. Het is bekend, dat vooral drie aangelegenheden bij het voortbestaan dier relaties waren betrokken: onze handel met Atjeh zelf, die met Sumatra's Westkust, waar Atjeh in de eerste helft der 17de eeuw zich had gevestigd en gaandeweg uitgebreid en de vraag, wie invloed soude uitoefenen over Straat Malaka, en, daarmede in verband, op het Maleische schiereiland. Van een versterkte plaats in Atjeh, waarvan het contract van 1607 sprak, had Iskander Moeda, de opvolger van den sultan, die het privilege had geschonken, niet willen weten en ook overigens was men aan Sumatra's Noordkust hoe langer hoe minder geneigd, het gezag der O.I.C. uitgebreid te sien, hoe langer hoe meer, sich daartegen te verzetten. Vooral toen de krachtige Iskander Moeda (in 1607) op den troon kwam en het rijk uitgebreid ver buiten de grenzen van oorspronkelijk gebied, op Sumatra's Westkust en het Maleische schiereiland. Noch hij, noch zijn opvolger, bleken ten slotte geneegen, mèt ons op te trekken tegen het Portugeesche Malaka, dat dan ook door ons werd veroverd met hulp van Djohor, maar zonder assistentie van Atjeh (Tiele, *Europceers*, VII, bldz. 120; VIII, bldz. 164, v.; IX, bldz. 243, v.v., 303, v.; *Bouwstoffen*, I, bldz II; dl II, passim; *Dagh-Register*, passim). Zijn opvolger en schoonzoon overleed den 15 Februari 1641 en nu kwam de tijd eener vrouwenregeering, ingewijd door een dochter van Iskander Moeda, weduwe van diens opvolger. In de eerste dagen van haar bestuur verscheen in haar rijk een gezant der O. I. C. — een der vele gezanten naar Atjeh uit Batavia van die dagen — Joost of Justus Schouten. Hij wist den volgenden privilegiebrief te verwerven (*Bouwstoffen*, III, bldz. II v.v., VI, v.v.; *Dagh-Register 1640—1641*, bldz. 422, v.v.), waarbij enkele vroegere voorrechten² werden bevestigd.

Translaet nyt 't Maleys vant firmen ofte schriftelycke acte der koningine van Atchyn, nopende 't confirmeeren van des Comp^{te} preminentien in hare May^{te} Coninckryck.

By gratie vanden Almachtigen Godt comt dit schriftelyck man-

¹ Overgenomen uit *Dagh-Register 1640—1641*, bldz. 425.

De datum moet gesteld worden tusschen 28 Maart en 27 Mei (Vgl. *Dagh-Register*, bldz. 423 j^o 425).

² Vgl. b.v. *Bouwstoffen*, II, bldz. 354, v. — Ik neem die „benefitien“ hier niet op (ofschoon zij meestal als een contract worden beschouwd door andere schrijvers), omdat zij niet geteekend zijn geworden door den Sultan, vermoedelijk zelfs niet officieel op schrift zijn gebracht.

dament van my Mahamoulia ¹, Bava Dely Hallarat ², Paducka Sirj Sultan Ma-alam Walchaca, Nul Mackaram, Siate Berdouleth ³, jang diatas tacht garadien Atohe Darou Salem ⁴, Jala Chalipha Tolla ⁵, blinkende als de sonne. Ick, Coninginne van Godt uytgelesen en hoven alle andere gestelt, Coninginne door successie-rechterlyck naevolgende de vorige Coningen etc., gaet dit myn mandament aenden orangcaya Paduca Siry, radja Panglima **Bandaer Callpha** ⁶; den orangcaya Siry radja en orangcaya besar radja Indra Moeda, radja Sittia Wangsa, radja Indra Macotta, radja Lalangh Toon Pate en Sanglielic ende aen Siribidj d'radja Panglima **Priaman**, den Maradja Ananda en orangcaya Sry Amar Bangsa deradja Maradja moeda, radja Amat, maradja Srydewa, radja Indra Moeda, Sirj radja Sittia Leladeradja, Maradja Indra en Maradja Istja ende aen radja Indra Wanghsa Panglima **Indra Poura** en radja Mangsor, radje Moedasar Permey de Wangksa ende aen Bendhara Segol Eselam Panglima **Padangh** en dato Besar, dato Moeda, Radja Palawan, mehoda Caya ⁷, mitsgaders aen alle de grooten en vassalen van myne steeden aldaer. ⁸

Ghylieden sult altsamen weeten:

dat wy den Capiteyn Generael genadelijck ontslagen hebben van den tol van een schip, handelende in **Tieou**, Priaman, Indrapoura en Padangh; gelijk Paducka Morhom Darou Salem ⁹ dit genadelijck aen den Capiteyn Generael heeft verleent ¹⁰ met Godes belijfte, soo vergunne ick nu als Coninginne, van Godt gestelt, 't selve aen den Capⁿ Generael.

Item als andere Hollantsche schepen in Tieou, Priaman, Indrapoura en Padang comen negotieeren, zullen haeren tol met realen piddaugh ¹¹ betalen.

¹ In 't *Dagh-Register* vertaald door: „de le oelgeante“

² „Daelende van myne boughayts grate“

³ „Syn laere Conneklycke namen“.

⁴ „Die op den throon (tacht karadjan) van Atchin siet.“

⁵ „Coninginne van Godt in dit Ryck gestelt.“

⁶ „Tieou“ op Sumatra's Westkust

⁷ Ik heb niet de moeite genomen, de namen van al deze grootlieden terecht te brengen. De titels zijn dandelyk te onderscheiden.

⁸ Natuuraek van **Sumatra's Westkust**.

⁹ Haar voorzanger en echtgenoot *Bouwstoffen*, II, blz. 71, tust 1, Iskander Tsam.

¹⁰ Vgl. *Bouwstoffen*, II, blz. 355, sub 5°.

¹¹ „Ryexdaelers.“

Item sal geen handel aen Denemarcken, Engelsen en Franssen scheepen in deze vier genoemde steeden vergunt ofte toegelaten werden.¹

CXXXVII. PALEMBANG.

21 Juni 1641.²

De eerste aanrakingen der Nederlanders met Palembang dagteekenen waarschijnlijk van 1616. De toenmalige vertegenwoordiger der O. I. C. in Djambi, Andries Soury, zond toen (in April) „een schenckagie aen den Coninck van Palimban“ door diens in Djambi vertoevende gezanten. De Pangeran wilde handelsbetrekkingen met de Nederlanders aanknoopen. Ongelukkigerwijze zette het onhebbelijk optreden van Nederlandsche vaartuigen tegen Palembangers, o. a. tegen naar Djambi gezonden gezanten, kwaad bloed. Coen trachtte hierin te voorzien en in 1617 ging Crijn van Baemburch in overleg met Soury naar Palembang, waar hij vriendelijk werd ontvangen en waar hij ook aantrof den koning van „Banquo“ (Banka), schoonvader van Palembang's vorst. Men hoopte, in Palembang te kunnen opkopen benzoë, drakenbloet, was, olifantstanden, peper, hout. De oommercieele betrekkingen bleven voortduren en in 1619 werd, „om de vruntschap te onderhouden ende notelyckheden te becomen daer (een) assistent gelaten.“ Sedert was dus eene Nederlandsche factorij te Palembang gevestigd. Wel werd zij reeds in 1621 weder gelicht met het oog op Coens plannen, den handel zooveel mogelijk in enkele centra te trekken, maar de betrekkingen werden niet afgebroken. De wijze, waarop de Nederlandsche zoogenaamde „vrye luyden“ de wateren ten Oosten van Sumatra onveilig maakten (vgl. ook hiervóór bldz. 291), bracht de Hooge Regeering in moeilijke verhouding, ook tot Palembang, en in 1622 werd een gezantschap gezonden door Coen, „omme met vrientschap en een goede vereeringe bij de Coninck ende grooten te versoeten ende excuseeren de groote faulte door de vrye lieden aen haer volok begaen“, wat dan ook gelukte, althans wat de schijn aanging: vergeten touh werd „d'outrage“ niet en de onzen moesten zelfs in Djambi op hoede zijn tegen Palembang, al bleef uiterlijk de verhouding vriendelijk (Vgl. MacLeod, *O. I. C. op Sumatra*, in *Ind. Gids*, 1903, bldz. 1250, v.v.; onuitgegeven missives van Soury aan Coen, 15 Juni, 2 Juli, 27 Nov. 1616; van Coen aan Soury, 1 April, 23 Mei 1617; van Crijn van Baemburch aan Coen, Sept. 1617; van Coen aan Bewindhobbers, 22 Jan. 1620, 16 Nov. 1621, 6 Sept. 1622, 20 Juni 1623; aan J. Jsn. Hoochlant te Palembang, 2 Sept. 1621; aan B. Kunat te Djambi, 24 Maart 1625, enz.). Later kwamen de betrekkingen gedeeltelijk onder den invloed — het is bekend — van die met Djambi, met Mataram; een intermezzo was onderstaande overeenkomst (Vgl. *Bouwstoffen*, II, bldz. XXIV—XXXII; dt III, bldz. II, XLII, 33, waar dit contract is afgedrukt; *Dagh-Register*, passim; onuitgegeven missives van Pieter Soury te Palembang aan Van Diemen, 19 Juni 1635;

¹ „Nota, d'originole acte is sonder datum, maer met der Coninginnen grooten regel bevesticht.“

² Uit het Contractboek.

Generale missive, 18 Dec. 1639; G.G. & R. aan Pieter Soury, 17 Juli, 2 Oct. 1640, Mac-Leod, t. a. p., bldz 1915, v.v.).

Ten tijde als wanneer den capiteyn Soerij was gesonden van wegens den Capiteijn Moor Anthonio van Diemen omme te overhandigen twee stukken geschut neffens 20 stx mussquets ¹, heeft den pangeran van **Palimbangh** geaccordeert omme een plaets in Palembangh te kiezen omme een goedongh daer op te maeken op allsulcke plaets als zall begeeren: dit is t' ackoordt dat den pangerangh van Palembangh heeft gemaect met den capiteyn Soerij int jaer Gingh in de maendt Radeap den dagh van Jaseincij. ²

Wijders heeft capiteyn Soerij veraccordeert dat in de gedongh sall stellen aght groote stukken geschut. Doorsaek dat het geschut daer will stellen is offer eenige Portugeesen quamen om de gedongh te willen afloopen offte ook die van de Mattaram offte eenige dieflaghtige menschen off ijmandt anders die haer luijden eenigh leedt wilde aendoen, want alle de roovers van die van Palembangh mede roovers van de Hollanders zijn. Te deser tijt is geweest sabandhaer Valerius Gentill ³. Daerom heeft te deser tijt den Pangeran dit schrift verseegelt verleendt.

Batavia desen 21^e Junij A^o 1641. ⁴

¹ Pieter Soury had in de laatste jaren verschillende malen Palembang bezocht, minstens sedert 1637.

² November 1640. — Radjab 1050 begint den 17 Oct 1640 — Bij (omstgegeven) instructie van 20 Junij 1640 had de G.G. aan Soury gelast, dat deze niet moest ingaan op het verzoek van den Pangeran, om daar „permanente residentie“ te houden, tenzij wij verlof kregen, goede sterkten te bouwen, om den Vorst tegen diens vijanden te verdedigen, en onder voorwaarde van het pepermonopole: „by aldien deze of diergelijcke discoussen voorvallen, sal UE op de mine ende derselver antwoorde goed regard nemen.“ De Pangeran, die toen met Bantam in oorlog was en Matarum en Djambi meende te moeten vreesen, was niet afkeerig van dit denkbeeld en stond ons toe, als wij een woning in zijn rijk wilden bouwen, dit te verzekeren met 8 stukken „groff canon“ (omstgegeven *Generale missive* 8 Jan 1641). Een bepaalde bindende overeenkomst is niet gesloten in Palembang (Zie benden, noot 4).

³ Bij zijne instructie van 20 Junij 1640 was aan Soury uitdrakkelyk gelast, dezen te vriend te houden. Blijkbaar een Portugees, evenals trouwens de gezant van Palembang te Batavia een Portugeeschen naam draagt, Pasqual Rodrigues d'Andrade (*Dagh-Register 1640—1641*, bldz. 273, v.v., 348).

⁴ Dit schijnt de datum te zijn der voorloopige bekrachtiging van de overeenkomst te Batavia of der overhandiging aan den G.G. door den gezant d'Andrade. Een voorloopig karakter droeg het stuk in elk geval Want zoowel in een nieuwe (omstgegeven) instructie voor Soury van 26 Junij 1641, als in die voor zijn opvolger *Adriaan van Liesveld* van 19 Nov. 1641 wordt uitdrakkelyk door G.G. & R. gezegd, dat men den Pangeran moet mededeelen, dat zijn begeeren sal ingewilligd worden.

CXXXVIII. MALAKA.

15 Augustus 1641. ¹

Malaka was den 14 Januari 1641 veroverd, na een insluiting van een achttal jaren (sedert 1633) en een eigenlijk beleg van bijna een half jaar (Vgl. *Bouwstoffen*, II, bldz. LXXXI, v.; deel III, bldz. XII, v. v. en verdere bekende bronnen en literatuur, als het *Dagh-Register*, enz.) Een van de vele zorgen, welke den eersten Nederlandschen gouverneur der vesting, Johan van Twist, bezig hielden, was de verhouding tot de omliggende Maleische stammetjes. „Nae verscheyde conferentien ende raetslagen”, werd o. a. met het naburige Naning „ende d’omleggende dorpen” in Augustus 1641 onderstaand „accord getroffen”, dat de Nederlandsche suprematie over die streek in rechte vestigde in plaats der vroegere Portugeesche (*Dagh-Register 1640—1641*, bldz. 367, 460, waar het contract is afgedrukt; *1641—1642*, bldz. 78).

Artikelen ende conditien geaccordeert, besloeten ende geresolveert tusschen den E. Joan van Twist, extraordinaris Raedt van Indien ende gouverneur over de stadt ende fortresse van Malacca sampt syn Ed^{de} Raden ter eenre, ende Toulella Palawan, capiteijn, ende radia Mera, Perpatij, Lowatan, Maranga, Mattamarra, ende Bansa dersije ², onsten van Naningh ³ met d’omleggende dorpen ter andere zijde.

In den eersten beloven ende sweeren de voorschreven capiteijn ende onstens uijt den name ende van wegen de geheelen menigte, de doorluchtige Hoogh ende Mogende II^{de} Staten Generael van de Vereenighde Nederlanden, Zijn Hoogheijt ende Vorstelijke Genade Frederick Hendrick, prince van Orangien etca, de Bewinthebberen der Vereenighde Oostindische Comp^{de} jn dese landen, den Ed^{de} Heer Gouverneur Generael ende Raden van Jndien, mitsg^{de} hier ter stede den E. Heer Gouverneur ende zijne Raden, jtem alle bevellhebbere die over haer gestelt offte naermaels mogen gestelt werden, gehouw en getrouw te zijn ende een ijder naer zijn uijterste vermogen in alle behoerlijke onderdanigheijt tot den Nederlandschen staet te draegen als getrouwe vassalen schuldigh ende gehouden zijn, sonder tegen deselve staet jets voor te nemen directelijck offte indirectelijck.

¹ Uit het Contractboek.

² De namen zijn iets anders gespeld in het *Dagh-Register*. — Radja Mera wordt ook wel „hoofd van Naningh” genoemd (*Dagh-Register 1640—1641*, bldz. 357). — Palawan is zeker het bekende pahalawan = krijgsoverste, enz.

³ Ligt ten Noorden van Malaka en is thans een der a. g. Negari Sambilan.

derogerende ende te niet doende alle contracten ende verbanden met de regeerders van den coninck van Hispanien offte Portugesen voor desen gemaect.

2.

Ende jagevalle ijmandt vant volck van Nanningh, kinderen van de Manicabers ende Maleijers ¹, tegen den inhoudt van dit contract quamen te verlopen offte de heeren Gouverneur ende desselffs officieren ongehoorsaem waren, sullen de voorschreven capiteijn ende outsten gehouden weesen, denselven ter aanmaningh van den tomagon ² off lisaell over te leveren, om by gemelte gouverneur ende Raedt naer verdiensten gestrafte te werden.

3.

Comende een Manicaber, sijnde jawoonder van Nanningh, t' overlijden sonder vrou, kinderen offte wettige erfgenaemen naersaten ³, sall de Comp^e als ten tijde der Portugesen gebruijckelijck is geweest, van desselffs naer te laten goederen genieten de helft ende de capiteijn van Nanningh van gelijcken t ander deell; ende erfgenamen als voorschreven hebbende, het tiende deell ende ⁴ erfgenaemen ⁴ waervan de Capiteijn de helft geniet.

4.

Wanneer eenige Manicabers, jawoonders van gemelte Nanningh, den anderen comen te doden ende de dader hem op de vlucht begeeft, sal de Comp^e genieten alle desselffs goederen, niets nijtgesondert, ten ware den deliquant vrou offte erfgenamen naer lieten, die de helft behoudt, als voren van de overleden geseijt is.

5.

D'voorschreven capiteijn en outsten, mitgaders d'jawoonders van Nanningh, zoo Manicabers als Maleijers, blijven gehouden van de

¹ Doelt dit op den oorsprong der bevolking van Nanning? Met Manicabers (= Menangkabauers) duidde de Portugeezen óók de bewoners van het Maleische schiereiland aan (*Bouwstoffen*, II, bldz 246, noot 1). Maar wie worden hier dan bedoeld met de Maleiers? Trouwens ook de Menangkabauers van Sumatra's Westkust worden in de spelling der O. I. C. tot Manicabers verknood b. v. *Dagh-Register*, 1661, bldz 453.

² Toemengzoeng (Vgl. o. a. Van den Berg, *Rang en Titels*, bldz. 53).

³ *Dagh-Register* heeft: „naer laten“.

⁴ Deze beide woorden heeft het *Dagh-Register* niet.

rijssvelden ende alle andere vruchten an de Generale Oost-indische Comp^e te geven de thiende dersellver. Item van de betele ende peper thuijnen jaerlijcx sodanige rente als naer groote dersellver voor desen is gebruijckelijck ter arbitrage van den valiador des hortos ¹ ten overstaen van de gemaghtigdens van de Comp^e ² ende de voorschreven jnwoonderen; d^o thuijnen onder den anderen vercoopende, sullen gehouden gewesen aen de Comp^e ofte hare gemaghtigens te betalen den 10^e dersellver in contant, gelijk voor dese costumelijck.

6.

Mits ³ dat ten tijde van de versamelingh de voorschreven Nederlandsche Oostindische Comp^e deselve gehouden blijven, aen de voorschreven gaerders te verstrecken 200 gantangs melie ⁴ off ongestooten rijst tot hun onderhoudt neffens een stuck lijnwaet ende cassa ⁵ tot erkennisse aen den capiteijn van gemelte Nanningh.

7.

De voorschreven neellje all ⁶ t gelt van thuijnen ingessmelt wesende ⁷, den Capiteijn van de voorschreven jncomste genieten het thiende deel, soo aen waren als gelt, gelijk voor desen gebruijckelijck, mitsgaders den schrijver van d^o capiteijn 5 crusados ⁸ ende den prijseerder van d^o tuijnen ende voornoemde neellje 5 gelijcke crusados, eens voor haere gagie sonder meer.

8.

Eenige vaertuijgen met betele van Nanning comende, zijn gehouden te blijven leggen aen de bancksael ende voor gerechtigheit te betalen van duijsent, hondert bladen d^o betelen; van gelijcken voor ijder prauw een crusado ten behoeve van meergemelte Comp^e. Item voor den dienaer van den ontfanger off sabander hondert

¹ Valador dos hortos: schatter der tuinen.

² *Dagh-Register* heeft hier de punt-komma. Misschien moet zij staan achter „jnwoonderen“.

³ *Dagh-Register*: „mitsgaders“.

⁴ *Dagh-Register*: „neellje“.

⁵ Een soort katoenenstof.

⁶ *Dagh-Register*: „als“.

⁷ *Dagh-Register*: „sal“.

⁸ Een crusado; in Valentijns tijd } reaal (*Batavia*, bldz. 357); gewoonlijk lager: f 1.25 ongeveer.

uytgesondert, gehouden wesen, deselve personen vast te houden ende op stonit naer Malacca te brengen, om aen haere meesteren geleverdt te werden, mits genietende van de voorschreven eijgenaers 5 cruadus sonder meer.

17.

Ende opdat den inhoudt van bovenstaende artijckell onverbreeckelijck naergecomen werden, belooven ende sweeren de voorschreven hoofden, soo voor haer sellven als in de naem van de gantsche menigte, binnen den tijt van een maendt den H^r Gouverneur ofte sijne gemachtigens ter handt te stellen alle verlope Christenen, slaven ofte slavinnen, soo wie die geduijrende de belegeringh der stadt als naderhandt becomen en voor lijfeijgene aen de Manicabers vercoft zijn, sonder eenige derselver te verstecken ofte aghter houden, onder wadt pretext ofte deekmantell 't sellve zoude mogen wesen. ¹

18.

Mits genietende tot rantsoen voor die geene, welke staende de voorschreven belegeringh becomen zijn, huone waerde ter taxatie ende approbatie van de H^r Gouverneur ende desselvis Raedt, in wiens willekeur sall staen de voorschreven lijfeijgenen door ² denselven prijs aen te vaerden ofte de eijgenaers te laten behouden.

19.

Met zodanigen verstande bij alldien eenige vrije Malacca Christenen in gemelthe Nanningh haer onthouden ende met de landbouw als planten van betelen crueren willen, 't sellve hem sal werden toegestaen, mits betalende de cosstume nevens andere inwoonderen ende namentlijk dat blycke, sulx geschiet uyt vrije wille sonder verleijding ofte bedwank van jnanden.

20.

Zoo belooven de voorschreven oversten (nomine als vooren) binnen den geprefigeerden tijt in Malacca aen de gemachtigens van well gemelthen H^r gouverneur oock te leveren alle het geweer van pieken, mussquetten, degens, houwers, swaerden, jtem booskruijdt,

¹ *Dagh-Register 1641--1642*, bidz. 78. „Die van Nanningh comporteerden haer gehoorenen tot onsen stat, maer waren tot 't restitueren van Christenslaven en 't becomen geweer seer traagh.“

² „Voor.“

lonten, kogels ende ammouitie van oorlogh, niets gereserveerd ofte nitgesonderdt, sonder eenige dersellver te behouden ofte ver-
steken, veelmin namaels te vercoopen, kopen ofte elders te ver-
voeren op verlies van lijff en goedt. ¹

21.

In welcke penaliteijt mede sullen vervallen ende paratelijsken
werden geexecuteert alle die eenige Christenen, slaef off vrij
persoon, aen Mooren oft Heijden naert sluijten van dese contract
vercoopt ofte desellve, t zij goedt willens ofte met bedwanck, van
haer meesters tracht te onttrucken ofte vervoeren, jnsonderheijdt
die soodanige Christene slaven laet besnijden ofte met gewelt
daertoe tracht te bewegen.

22.

De voorschreven jawoonderen van Naningh sullen niet vermogen,
met eenige buijtenlantsche natie te handelen ofte traficqueeren,
directelijck ofte judirectelijck, maer blijsen gehouden hare goederen
eenelijcken aff te brengen langs de revier van Malacca, sonder eenige
andere passagie ofte frequentatie met voorschreven vremde handelaers
langs de reviere **Panagio** ² te houden, onder wat pretext t zelve
mogen wesen, op verbeurte van lijff en goedt.

23.

Ende opdat den jnhoude van voorverhaellde poincten ende artijkulen
in alle hare leden ouverbreekelijck sghtervolght ende naergecomen
werden, is met gemeen bewilligen tot hooft ende capiteijn van
gemelte Naningh met resordt van dien bij den H^r Gouverneur en
Raedt gestelt ende geauthoriseert den voorgemelten Toulala Palawan;
ende radia Mera, Parpatij, Souwantaan, Maranga, Mattamara ende
Bansa de Raija als overstens ende rden neffens densellven Toulala
Palawan, sonders welckers advijs ende goetvinden mits ³ het govern^t
ende beleid van Naningh aengaende sall mogen gepitchiaert ofte
besloten werden, op pene van nulliteijt ende verlies zijns ampts, tot
welcken sijnde blancke briefkens ⁴, met merk van de Comp^e getekent

¹ Vgl. hiervóór, bldz. 354, noot 1.

² Vgl. *Dagh-Register 1641—1642*, bldz. 79, 91, 95, 112, 131, 137. Is dese
stroom de tegenwoorpige Linggi? In elk geval ligt zij „op dese syde van
Cabo Rachado" (*Dagh-Register 1640—1641*, bldz. 226).

³ *Dagh-Register*: „niets."

⁴ *Dagh-Register*: „de blancke briefkens."

door den schrijver Jitse Vader ¹, omme eenige commandementen ofte passen te schrijven, niet sullen vermogen werden uptgedeeft, ten zij deselve blijken van voorschreven gemeen consent.

Allus gedaen, geresolveert ende gearresteert bij den H^r Gouverneur ende zijn E. Raden, sampt den voorgemelten Toule Palawan ende oversten (dempto radia Mera) ende tot meerder verseeckeringh ten wederzijden onderteekent. Actum in de stadt ende fortresse van Malacca desen 15ten Augustij 1641. Was onderteekent **Joan van Twist, Anthonij Hurdt, Geraerd Herberts, J. Lamotius, Joan Verpoorten, Pieter Back ², Lourens Florssenburgh ³, Jan Janszoon Menie**, sabander; ende mij present: **Adriaen Hoffcamp, Secretares.**

CXXXIX. JAPAN.

Augustus 1641. ⁴

In Junij 1641 vond dan plaats zie hierboer, N^o CXXXV) de bekende gedwongen, maar op zichzelf mit onvrijwillighe, verhuizing der Nederlanders van Pitando naar Nagasaki (Desima). De ontvangst daar viel niet mee. De onzen werden wel „met vriendelijcke woorden ontvangen, maar onheuselijk getracteert“ ² werd Lemare gedwongen, „om des Comp^{te} staat voor meerder swaerheijt te preserveren, de volgende ordonnantie (tegen zijn gemoet) te onderteekenen“, terwijl nog andere „schadelijcke ordonnantien“ (hieronder volgende) werden vastgesteld (Vgl. *Nachod. Japan*, S. 266 ff; *Dagh-Register 1641—1642*, bl. 68, vv.).

Wij gebieden ende gelasten den Hollandschen cappⁿ wel stricte-lijcken, zijne onderdanen te ordonneren, soowel te lande als op de schepen varende, dat egene Christense ornamenten aen den Japanderen, Chinesen ofte eenige andere natien, die hier woenen, navigeeren ende traffiqueren, sullen verecoopen, verruijlen nochte vereeren, mitsgaders in tegenwoordicheijt deses lants natie ende vreaemdelingen eenige oefeningen met 't voor verhaelde gespuijs bij der hand te nemen, ofte ijmant hiertoe te animeren; item dat den

¹ *Dagh-Register*: „Intche Vadaer.“

² Vermoedelyk beter: „Baeck.“

³ Schryffout voor: Forsenburgh.

⁴ Overgenomen uit *Dagh-Register 1641—1642*, bldz 69. De bepalingen dagteekenen van na 11 Augustus (*Nachod, Japan*, S. 293. Vgl. Valentijn, V, 2, *Japan*, bldz 84).

Sundagh ofte Rustdagh, van gelijken Heijlige dagen die gewoon zijn te vieren, niet observeren mogen, maer soo lange in dit geweste zijn (om alle onheijlen voor te comen) deselve geschuwt sullen moeten werden. Dat men alle psalmboreken, testamenten, ofte eenige andere diergelijke boucken, waermede de Christenen hun ordinarie te bijnien gaan, nijt d'oogen der Japanderen sal houden, ofte soo contrarie te doen bevonden, sulck als de Portugeesen gestraft werden. 7^e maen, 3^{en} dach; (onderstout) nijt den naem van de twee regeerende gouverneurs van **Nangasacque**.

Dat dit bovenstaende alle de Hollanders, die reede gearriveert zijn ende hier naer oock te verschijnen staan, hun door den Hollandsche capiteijn serieuselijcken belast werden zal, ende sulcx met zijn eijgen onderteekeninge bevesticht, sullen ons wel laten gevallen. ¹

Was onderteekent **M. Le Maire**.

Item tot meerder beswaeringe, dat gelijk certijts de Portugeesen en nu de Chineezen, alle des Comp^{en} schepen gelijckelijck preeijs den 20^{en} dach van de 9^e Japause maene (zijnde dit jaer 24^{en} October) sullen moeten vertrecken, en d'onvercochte coopmanschappen terugge voeren, vergunnende de laetcomende schepen vijftich dagen tijt, ende aen 't opperhoofd met d'eerste ofte laetste te vertrecken.

Dat de rouwe zijde als ten tyde van de Portugeesen de pancado ² onderworpen, ende aen de 5 Keijserlijke steden ³ nijtgedeeft moste werden.

Dat geen Japause dienners mochten gebruijken, maer van eijgen natic mosten laeten dienen, met bevel geen Japause dienaers noch Firandesen op 't eyland bij d'onse mochten comen, mits deselve voor bedeckte Christenen sijn gerespecteert.

Dat alle 't geent van's Comp' huizen in **Firando** noch overigh

¹ Lemaire vaardigde terstond de noodige bekendmaking aan de onder zijn gezag staande Nederlanders uit, welke aldus onthiet: „Niettegenstaende dit alles voor een Christelijck gemoet hart ende swaer valt om te observeren, soo ist dat echter, om alle swaerheijt soo veel mogelijk voor te comen, die hier over 's Comp' rijcke capitalen, schepen ende volkeren mochten comen te ontstaen, ons soo lange hier noch sijn naer sullen moeten voegen. Ondertusschen betracht een ijder met innorijcke heijlige gedachten sijn Godt te dienen.”

² De jaarlijksche prijssetting door de gouverneurs van Nagaaki van de vershillende zijdesoorten.

³ Yedo, Miako, Osaka, Sakai en Nagasaki (Nachod, S. 244).

was most afgebroocken werden, mitsgaders de coebaey¹ en 't vaertuijgh dat in lossen en laden onnodich was vercoopen mosten.

Dat geen gault noch goudtwercck uijtvoeren en jaerlijcx maer 50 cattij wortel misien¹, weijnich swavel en buscruijt, geen meer rijs, terwe, boontiens, en victualie als tot de reijse noodich, uijtvoeren mochten, noch geen lackwreken, schutsel &¹ daer Japanse steeden, forten off personen, insonderheijt die wapenen excerceren [op afgebeeld waren], op sware straffe.

Dat de Keijserlijke May¹ expresselijck bevoolen hadde, de Nederlanders in alles conform de Portugeesen te tracteren, sonder daertegen iets te mogen versoeken, en sulcx niet gesint sijnde te gedoogen, mochten gaen van daer gecomen waren: Japan soude evenwel niet gebreecken maer van dienstige waren werden versien; doch dewijle de May¹ was bericht, de Hollanders wel Christenen, maer die religie niet voortplanten en den Portugeesen vijanden waren, stont hun lieden (hoewel daer weinich staets van maecte) den handel in sijn landen toe.²

CXL. VENGURLA—BIJAPOER.³

December 1641.⁴

Het verdrag van Maart 1607 met Bijapoer (zie hierboór, bldz 266) was niet tot uitvoering gekomen, en zoo weinig staat was te maken op de goede gezindheid van den Sultan tegenover de O. I. C., dat hij, steeds dobberde tusschen de Portugeesen en ons, en zijne Landen vol had met zijne pogingen tot verdere uitbreiding van zijn rijk in Oostelike richting ten nadeele van Karnatka (*Dagh-Register 1641—1642*, bldz 324, 1641—1642, bldz 272), den 4 Junij 1641 riep tot een verdrag met de Portugeesen het overhalen, soer beslist tegen de onzen gericht (*Dagh-Register 1641—1642*, bldz. 208, v.). Toch waren in de ma 1647 verlopen

¹ /

² 't Effect van dese schadevolle ordonnannen was terstond punctueel in werck gestelt. . . Aen alle walske onredelike proceessen en soer veel andere van minder importe vgl. Valentijn, *Japan*, bldz. 84, v). . . gantsch eijerlijk blijkt, hoe des Comp^s gezegenthijt tot Japanse rijk . . . alduskens versclijmt, verandert en soermeer vervallen is, dat zelfs veel Japanners oordeelen, daeranne geen soulaes noch verbeteringh (inmees raackende de vermaen te verhoppen staet, 't wercke den alregeronden Golt tot 's Comp^s besten dienst salichst geboven te schikken".

³ Dit opschrift oek te lezen in plaats van het fontoyve „Kust van Malabaar" op bldz 204.

⁴ Overgenomen uit *Dagh Register 1641—1642*, bldz 279, 240.

jaren de betrekkingen tusschen de Nederlanders en het rijk van Bijapoor niet verbroken geworden. Zóó werd den 21 October 1640 de opperkoopman Klaas Korneliszoon Block „met een proper geschenek” naar den Sultan gezonden, om de Portugeezen, van wie men had vernomen, dat zij met Bijapoor wilden onderhandelen, „daerinne voor te comen”. Block verzocht nieuwe fermans, al van toevrucht voor ’t Comp^{te} gesonden en tot verlof, om, „dewyle (vermits der Portugessen boosdadicheyt) in Wingerlo Comp^{te} dienaeren ende middelen niet wel secker waren, de logie met eenich geschut mochten versien”. Niettegenstaande stellige beloften, werden de fermans wel „geconspicert ende geschreven”, maar waren zij „noch niet geseekend ofte geschapt”, toen Block na eenigen tijd toevens weder vertrok (Vgl. *Dagh-Register 1640—1641*, bldz. 190, v.). Niet lang daarna moeten de onderhandelingen met de Portugeezen, die tot het verdrag van Juni 1641 hebben geleid, zijn begonnen. Alspoedig echter kwam eens nieuwe wijziging in de politieke verhoudingen en aan Bloecq, die in October 1641 weder naar het Bijapoorsche hof vertrok en tamelijk forsich optrad, gelukte het, onderstaande fermans te verkrijgen, „sijnde in substantie partijt sehoone Moorse beloften, die meer tot haestreekinge als nijt goede meeninge voortgecomen sijn” het bleek o. a., dat de Sultan in die dagen „andermaal tracht in vruntchap met de Portugessen te comen”, al gaf hij voor, dat hij „met wonderhaghe vruntchap ontsteken” was voor Bloecq: „wij spreeken met de Portugessen met ons mont, maer met U met onse harte”,¹ enz. (*Dagh-Register 1641—1642*, bldz. 230, v.v., 238, v.v.).

Fierman des coninx van Vistapour om thol vrij
overal te negotieren. Hierboven stont een zegel met inct
gedruckt, darop sijn tijtel opt Parsiaens geschreven stont.

Alle gouverneurs, tonnedaers, karokas, thollenaers, ende toesienders van wegen als pachters ende anderen, hoe die oock souden mogen zijn, besel hebbende over eenige plaetsen onder ons gebiet, werden bij desen verwitticht, dat d’Hollanders ons elachtig gevallen sijnde, onse fermans aen haer om over al thol vrij te zijn verleent², met geobedieert wert, wij nijt onse autoriteijt hem desen een ander tot renovatie ende becrachtinge desselfs hebben vergunt, gebieden ende belasten een ijder wie het sij, dees onse gebot te obedieren, ende soodanigh te onderhouden, dat de gemelte Hollanders niet andermael elachtigh comen te vallen, op pené die sulcx contrarieert sonder genaeden, ander ten exempel, gestraft sulken worden, sonder dat hun met d’een of d’ander excuse sulken mogen behelpen.

¹ Toen in ’t begin van 1642 de Portugeezen een schip van Bijapoor bemachtigden, zorgde Block, dat dit aan ’t Hof werd bekend: „om nijt soodanige vonckjes een goet vier te verwecken” (*Dagh-Register 1641—1642*, bldz. 231; *1642—1643*, bldz. 193, 229).

² Wanneer, is mij niet bekend.

Ende soo voortaan, gelijk voor desen is geschiet, niemand vermogen eenige slaven ofte slavinnen naer d'ander zyde vant landt te voeren om allhier tegen koebeessten ofte kleeden om te zetten, maer sullen selvs gehouden wesen quantiteyt vee aen te teelen om dat ¹ in geen gebreck comen te vervallen ende dieshallven genoodt-druckt zouden zijn, hun voedsell elders te soeken.

Ende beloofft den Commandeur, allhier eenige Nederlanders te laten resideeren ende hun met quatiteyt en goede sorteringe van kleeden ende andere coopmanschappen tot opecopen van slaven, rijs en andere profitable mineralen ², die hier namaels ondeckt moghten werden, versien.

Dies sall den Coninck de residerende Nederlanders alle vriendtschap ende behulp moeten beweyzen ende hun tegen alle geweld en overlast van de inwoonders beschermen, opdat met het verschijnen der scheepen geen reden hebben, hun van quadt tractement te bedagen.

Ende sullen alle slaven ende slavinnen, die naer des Commandeurs vertreck aen de Comp^e dienaers werden verhandelt, op 't eijlandt **Nosbee** ³ tot des Conincks risico ende gevaer moeten bevaerdert werden ter tijt een ofte meer Comp^e scheepen in de baj comen te verscheijnen om deselve te vervoeren.

Welcke bovenstaende artikelen wij ondergeschreven beloven in alle deesen ende ten vollen nae te comen. In waerachtige verbindegh ende teijken der waerheijt hebben partijen wedersijts onse eijgen handtteijkens hier onder gestelt.

Gedaen int Nederlandts comptoir Antongill, den aghsten dagh Martij A^o een duysent ses hondert twee en veertigh. Was geteckent:

dit is het merk van filu **Bukou**,

dit is het merk van filu **Befenedick**, **Adriaen van der Stell**,

dit is het merk van filu **Laribou**,

dit is het merk van filu **Ballas**.

Lager stondt: ons present, **Joan van Beijlen** ende **Jacob Jacobszoon**. ⁴

¹ Of dat

² Men hoopte o. a. op goud.

³ Nossi Bé aan de Noord-Westkust of Nossi Vé aan de Oostkust.

⁴ De opvolger van Van der Stel als commandeur van Mauritius, Jacob van der Meerseh (1645-1648), achtte derguljke contracten „van weinig waarde, omdat de lieden niet wisten wat ze ondertookend hadden”, maar ze konden „misschien van dienst wezen tegenover andere Europeesche natien” (Heeringa, bldz. 45).

CXLII. KUST VAN KOROMANDEL.

13 April 1642. ¹

Matthijs Hendrikzoon Quaat, bevelhebber der vloot op de Westkust van Vóór-Indië (vgl. hiervóór, bldz. 343, noot 2), overleed den 5—8 October 1641 aan zijn vóór den vijand bekomen wonden. Hij werd opgevolgd door Cornelis Leendertsen Blauw, die den 5 Januari 1642 met een deel zijner vloot „van voor Goas bhare” opbrak naar Ceilon en vandaar, vereenigd met Dominicus Bouwens, naar Vóór-Indië's Oostkust ging, met een troepenmacht van ruim 700 man en een vloot van 8 schepen, „om iets voordierlijk ten dienste van de Comp^e op Negapatnam ende St. Thome te attentceeren”, in welke beide plaatsen de Portugeezen waren gevestigd. Den 12 April kwam men dan vóór Negapatam, gelegen in het gebied van den naik van Tanjore. Vóórdat de stad werd aangeëast, begon de Portugeesche bevolking te onderhandelen en den 13 April werd „tusachen ons ende de alsdoen present weende Portugeesson uijt den naeme van de Negapatnamsse borgerije het contract getroffen”, hieronder afgedrukt (*Dagh-Register 1641—1642*, bldz. 222, 242, 248, 252, v., 255—257, 275—284, 290—294, 296, v.). St. Thome werd door de onzen ongemoeid gelaten bij deze gelegenheid.

Wij Cornelis Leendersen Blauw ende Dominicus Bouwens, commandeurs over de vlote van offence, grasserende langhs de cust van Indie, mitsgaders deselve secrete raetspersonen, beloven bij desen van wegen Haer Ho. Mo. de Heren Staten Generael der Vereenigde Nederlanden, Sijn Hoogheijt den doorluchtige Here Fredrick Hendrick bij der gratie Gods prins van Orangien, grave van Nassauw etc., mitsgaders de E. Heren bewinthebberen van de Oostindische Comp^e, uijt de naeme van haer Ed. d'Heer Gouverneur Generael Anthonio van Diemen ende de H^{ren} Raden van India, aen alle de Portugesen inwoonders der stad **Negapatam**, ten aensien ons desselfs residentie plaetse voornoemt demoedigh ende reverentelijck hebben opgedragen, om 't selve met Nederlantse guarnisoen te besetten ende naer ons te nemen onder soodanige reserve dat sijlieden haere vrouwen, kinderen ofte middelen in 't minste door onse ofte d'onse niet beschadicht, maer wel ter contrarie van alle overlast der swarten ende inhabitanten deses lants bevrijt en beschermt sullen werden, blijvende sijlieden verders onderworpen, een behoorlijcke ende gereguleert contract volgens ² de huijt van de overwinnaers als andersins met ons

¹ Overgenomen uit *Dagh-Register 1641—1642*, bldz. 256, 253.

² Op bldz. 283: „wegen”.

aan te gaen ¹. Tot confirmatie vant gene voorgeschreven, hebben hier ons gewoonlijk hanttreijckenigh onder geset ende was getekent **Cornelis Leendertsen Blaeuw, Dominicus Bouwens, Pieter Sijbrantsen Groes, Pieter Paets, Cornelis de Potter, Willem Gerritsen, Marten Gerritsen Vries, Adriaen Aldertsen.**

CXLIII. MALAKA.

11 Juli 1642. *

Na de verovering van Malaka door de O. I. C. (vgl. hiervoor, blz. 345, 349) met steun van Djohor, maakte dit rijk gebruik van de tusschenkomst der Nederlanders, om een einde te maken aan den langdurigen oorlogstoestand tusschen Atjeh en Djohor. Dit denkbeeld werd in Atjeh gunstig opgenomen en de vrede werd gesloten. Als indirect gevolg hiervan trok Atjeh zich terug van het Maleische Schiereiland (vgl. hiervoor blz. 345), behalve van Perak aan de Westkust. Hier ontmoetten de Compagnie en Atjeh elkaar weder. Perak toch vormde met de onder Siam's min of meer nominale opperheerigheid staande rijkjes Kech,

¹ Dit gebeurde den 18 April, nadat den 18ten onze troepen waren geland en „rondom de markt gelogeert”. De Portugeezen zouden nl. (volgens de lezing onzer commandeurs, die niet overeenkwam met de lezing der Portugeezen „voor de plunderinghe” opbrengen 50.000 realen, nl. 10000 terstond, terwijl „de resterende soode blijven staen, daervoor twe soffsante personen in landen te steden”, die weder in vrijheid zouden worden gesteld, wanneer het zou blijken, dat de vrede „tusschen de Portugeezen ende Nederlanders in Orienten” gesloten was. Portugal had zich in 1610 van Spanje afgescheiden vóór den datum der overeenkomst, terwijl zij anders in gezeuling zouden blijven tot de resterende 40000 realen waren uitbetaald. De tien duizend werden betaald, maar den 21sten „hebben die van de stat seer onbeschaemdelijck 't selve voor desen (trouwens door hen anders opgevatte) gecontracteerde gaengeert”, waarna de „ostagers” in landen der Nederlanders bleven. Vgl. nog *Dagh-Register 1643-1644*, blz. 252). De veranderde houding der Portugeezen zal wel grootendeels zijn te wijten aan het verlaten (den 19ten) van de stad door onze troepen. De mark van Tanjore had nl. aan de onzen laten vragen, „waerom so stout waren sonder sijn wete, kennisse en licentie in Jessoets land quamen”. En het antwoord, dat wij slechts den Portugeezen afbreuk trachtten te doen en „anders niet abgunst ende faveur om met hem in vrientschap te leven” zochten, had den Nafik blijkbaar niet bevredigd. Althans de onzen trokken nog in dezelfde maand uit Nega-atam terug, aangevallen door „des neijeks volck” en „vresende voor meerder macht vant rijk”. Danvers, *Report*, p. 45, f. geeft een andere lezing, nl. dat wij vertrokken uit vrees voor de Portugeesche vloot. Hij stelt geheel deze gebeurtenis foutief in 1643; en vertrokken, „sulcx de negotie tot nader gelegentheit in des neijex lant geschoort bleeff”.

* Uit het Contractboek.

Oedjong-Salang en Bangeri de s.g. „tinquartieren" van het Schiereiland en tin was toen een belangrijk uitvoerartikel naar Vóór-Indië en Perzië: voor de O. I. C. wel het belangrijkste van geheel het Schiereiland. Hare bestuurders wenschten daarom dien tinhandel zooveel mogelijk aan de Compagnie te trekken. Het eerst gelukten de plannen — althans gedeeltelijk — met Kedah (Vgl. Heeres, *Bonustoffen*, III, bldz. VII—XI, 106 v. v., waar het contract door mij is afgedrukt geworden.)

Accoordt ende contract gemaectt bij Jan Hermansen, oppercoopman ende directeur deser quartiersche comptoiren ¹ wegens den staudt der Vereenighde Nederlandsche Oostindische Comp^s int coninckrijk van Queda, uijt autoriteit van d'E. Heer Anthonio van Diemen, gouverneur generael over Orienten, mitsgaders bij missive van de E. Heer Joan van Twist, gouverneur en directeur van de stadt ende fortresse Malacca en zijn E. missive aen de Maij² in dato 18^e Junij 1642 ons daertoe geauthoriseerd, ter ener zijde ende den doorlughtigen coninck van Queda, Poule Lae ² ende meer andere heerlijkheden ter anders zijde, dat voor eeuwich onverbreekelijck, desen 11ten Julij 1642 ja Queda.

Eerstelijck sall den Coninck toelaten, [dat van] alle den tin in Queda off van huijten in comt, vallt aen de Vereenighde Nederlandsche Oostindische Comp^s, de dienaers desselvs, de gerechtte helft ende dat tot 7 tajll 13 maes trae (?), jder teijll gerekent tegens 4 R^s, d'masen $\frac{1}{2}$ d^o, soude zijn gemelte tajlls en massen t'samen gerekent just 31 $\frac{1}{2}$ R^s sleghte Quedase munt p^r baer. Edogh t volek van die den thin aen de Hollanders te merck brengen wert in haer believen vastt gestelt off kleden jegens een redelijcke marct dan gemelte Quedase munt begeeren, zonder andere uijtwegen van Spaense R^s off eenige andere pretentie te maeken gehouden zijn te leveren.

Vorders den Coninck sall niet vermogen, eenigh tin met zijn eijgen jaghten, prauwen als andersiuts, veell min andere nationen, uijt te voeren voor ende alleer den Coopman offte andere Comp^s dienaers, daer toe gelasst, met een gecommitteerde van den Coninck aen boordt gecomen zijn, jtem de quantiteit gewoogen en perfectelijck aen de voorstadt Poupon opgenomen heeft; welck verbandt gemelte Comp^s schepen off jaghten als anders, eer eenigh tin van

¹ Vgl. *Dagh-Register 1640—1641*, bldz. 167.

² Poslau Laddas (ten Noord-Westen van Kedah)?

hier vervoeren, gelijker wijs sullen onderworpen zijn. Die hier toe vorengenomineerde gecommiteerdens sullen zoo haest de jaghten, scheepen off prauwen afgedreven ende zijheden boven gecomen zijn, nae den Koninck off Orançaja Basier ¹ ter eerster gelegentheit jiler met hun bruidgen transporteeren, allvooren besonder een contra-bouck van uijtgevoerde continueel t samen well houden. Jtem de qualiteijt van 't uitgevoerde aan den Koninck off Orançaja vertoonen. Soo dan bevonden werdt, meer door den Koninck off s'Konings bevell als andersints dan de Hollanders uijtgevoerd ofte toegewogen hebben, sall den Koninck gehouden zijn, binnen 5 a 6 dagen voor soo veel in ons packhuysen ofte allreede wegh gesondene minder bevinden voor de prijs ende conditie hier vooren beracmt te sullen leveren.

Den Coninck zall vermogen wat schepen uijt Bengale, Suratte als andere plaatsen, so passen van de opperhooffden der Nederlandtsche Comp^e dienaers uit die quartieren vertoonen, maer anders niet, om in Quela te handelen vergunt werden. Edogh zoo hun passen op Malacca eerst aen te doen houden ² ende daer nogh niet, maer eerst aencomen, sall in dier gelegentheit den coopman van de Nederlanse Comp^e met een gecommiteerde van de Coninck uijt last der gemelte coninck ende d'Ed. Heer Gouverneur Generael de rivier ontseght werden ende nae Malacca wijzen; pas van de Gouverneur aklaer op hun wederomste vertoond hebbende, den handel, ook anders niet, vergunnen, tot welk visiteren der passen den coopman van meer aengetogen Comp^e gelooff zall gegeven werden. Was onderteekent **Joan Hermansen**. Ter zijde stont: na gedaene collatie jegens d'origineele, door den Koninck int Maleijs heeft laten schrijven ende met sijn gewoonlycke merck bevestight, is dese daermede bevonden te neorderen, datum ut supra. Was onderteekent **Joan Hermansen**.

CXLIV. AMBON.

29 Augustus 1642 ³.

Zoonts reeds gezegd is (vervó't, bldz. 357), was ook na Van Diemen's tweede bezoek aan Ambon de rivst niet hersteld. Kikén, de Kmelaha

¹ Hier blykbaar een titel, aan een bepaald ambt verbanden.

² M. a. w. : zoo hunne passen inhouden, dat zij eerst Malacca moesten aandoen.

³ Overgenomen uit *Dagh-Register 1641—1642*, bldz. 22.

Loehoe en de Ternataansche Grooten wenschten zich niet in de omstandigheden te schikken. Vooral de Kimelaha Loehoe trad op den voorgrond in het verzet tegen de onzen, gesteund o. a. door Makassaren. Nadat in 1641 de krijg met afwisselend geluk was gevoerd, kreeg in Februari 1642 de bekwaame gouverneur der Molukken, Antonio Caen, de leiding. De Kimelaha trachtte met de onzen weder op goeden voet te komen en verzocht met zijne „adherenten“ om vrede, „op zodanige goede conditien ende voorwaerden“ als Caen „soude gelieven te prescriberen, ende wierd dezelve op den 20ten Augusti . . . besloten ende daarvan inde Nederduytsche als Maleijtsche tale een contract getekent, luydende int Nederduytsche van woort tot woort als volgt.“ (Vgl. Tiele—Heeres, *Bouwstoffen*, II, bldz. LXIV, v.; deel III, bldz. XXVI, v., 40; *Dagh-Register 1641—1642*, bldz. 1—22.)

De gecommiteerde afgesauten der negrijen Combello, Masselij¹, Erangh, Noula¹, 't eylant Quelangh, Hattapout¹, Assahoudi, ende Latou Tahakeca², binnen 't Casteel de bevredingh ende sassing van oorlogh bij d'E. H^{er} gouverneur Antonio Caen versocht hebbende, sijn alle hun alle vorige contracten, insonderheijt het laetste in den jare 1638 tusschen d'Ed. Heer Gouverneur Generaal Antonio van Diemen ende d'E. H^{er} Raden van India ten ceure ende den Cominek van Teruete ter anderen zijde besloten³, voorgehouden, waerop naer verscheijde vriendelijcke discoursen (alsoo verclaren gemachtigt te sijn om alles af te handelen) gevolght is, dat beloofst hebben het voorgaende contract naer te comen ende op haer wetbouck Mussahaphi gesworen, ons metten alderreersten, soo haest sijn E. selfs ofte een commissaris uijt sijn E. name voor Combello comt te verschijnen, bequame plaetse naer onse geheven tot hujs ende sterk gebouw willen inruijnen⁴, de vrendelingen wegh schaffen, den handel verbieden, deselve nimmer meer aanhouden, den Quimelaha ende sijnen seuhaeck verwerpen⁵, alle haer geschut ende oorlogsgereedschap, dat noch in de bovenste negrijen is leggende, beneden in onse bewaringe brengen ende wijders alle de giroffelnagelen, die in toecomende tijden te innen staen, in des Comp^{tes} magazijnen, mits betalende den bestelden prijs sullen gebracht worden, waertegens de E. H^{er} gouverneur voornoemt is belovende, dat henlijden voor allen overlust, dien de vijanden der Ternataensen ende Nederlantsen staet

¹ Massili aan de Oostkust van Klein-Ceram; Noula aan de Westkust, Hatapoeteh op Kelang.

² Vgl. Heeres, *Bouwstoffen*, III, bldz. 40, noot.

³ Vgl. hiervóór, bldz. 316, v. v.

⁴ Dit gebeurde reeds den 25 Augustus (*Dagh-Register*, bldz. 22, v.).

⁵ Caen vertrouwde den Kimelaha volstrekt niet (Vgl. *Bouwstoffen*, III, bldz. 40, noot).

van Linga, Pieter Baeck, Direk Janszoon Boll, Pieter Boon, Bastiaen Bardoell, Joannes Burgers, Thomas Pedell, Barent Janszoon¹ en Pieter Heijn, Secretaris.

CXLVI. PERZIË.

October 1642.²

Onderstaande documenten zijn slechts bekrachtigingen der in 1623 door de Nederlanders van sjah Abbas den Grooten verkregen voorrechten (vgl. hiervóór, bldz. 183—191 door zijne opvolgers. Dat niettegenstaande de bevestiging der privileges de verhouding tusschen de Perzische autoriteiten en de vertegenwoordigers der O. I. C. niet altijd rooskleurig is geweest in de dagen ná sjah Abbas den Grooten (vgl. hiervóór, bldz. 246, v. v., 254, v. v., 261, v.), blijkt duidelijk uit de rapporten uit Perzië naar Batavia opgezonden (Vgl. *Dagh-Register 1638—1642*, passim, o. a. de behandeling, onzen „president” in Perzië, Wollebrandt Geleijnsen de Jongh, den 10 December 1641 te Gamron aangedaan, volgens het medegedeelde in *Dagh-Register 1641—1642*, bldz. 198). Daar dit alles echter niet noodig is voor de verklaring van onderstaande stukken, is het voldoende, dat hier slechts de aandacht daarop wordt gevestigd, zonder meer.

Na den dood van sjah Sofi (1628—1642) en het optreden van diens zoon Abbas II verkregen de Nederlanders, die onder leiding van den opperkoopman Hendrik van Thuijnen hem waren komen begroeten, de vernieuwing der vroegere „vrijheden” (*Dagh-Register 1643—1644*, bldz. 174, v.).

Translaet uit het Persiaens.

Versoeckarticulen van d'E. Huijberts Visnicht³, gewesene opperhoofd wegens de Nederlantsche Compagnie over desselfs negotie en verderen ommeslagh in 't rijk van Persien, aen den Coninck Abbaas de groote in den jaere 1623 overgelevert nevens dier Maj^{te} apostillen en besluyten op ijder, door de coningen Safie d'eerste en Abbaas de tweede in de jaren 1629 en 1642 vernieuwt, luydende nijt de Persiaense in onse tale aldus⁴.

¹ Dezelfde als Barent Claenburgh (Bydragen, t. a. p., bldz. 81, 2 — Genoomde officieren vormden den Raad der vloot.

² Uit *Contractboek Amsterdam III*.

Den 21 October 1642 zijn de stukken, waarbij de sjah van Perzië de vroegere „mandanten” vernieuwde, aan de onzen ter hand gesteld (*Dagh-Register 1643—1644*, bldz. 176).

³ Zie hiervóór, bldz. 183, v.

⁴ Ofschoon de hoofdinhoud natuurlijk gelijk is aan het „translaet”, opgenomen hiervóór, bldz. 186, v. v., heb ik gemeend, óók om de grootere uitgebreidheid en sommige niet onbelangrijke verschillen, de „articulen” nog eens weer in onderstaanden vorm hier te mogen opnemen.

HET HOOFD.

Een nootsakelijk versoeckschrift van den waren oprechten Huibert, Capiteijn der Hollanderen.

De versoecken die de dienaers van onse princen en Heeren op den Hoogaensienlijcken prince begeren (bestaen in de volgende als: ¹)

ARTICUL 1.

Eerstelijck, dat dien Hoogh aensienelijke prince, aengaende de natie van Hollandt gebiedende, licentiere, deselve ter aller plaetse, daer se begeren, te gaen end' (aldaer) coop en vercoop te doen, sonder dat iemandt aen den staet van die natie eenige molestien toebrengt: sijn bevel is 't hoogste.

'S CONINCKX APOSTIL.

Wij hebben, soodanigh ordonnerende, bevolen als sij versocht hebben. ²

ARTICUL 2.

Oock soo versoeckt eerbiedichlijck, dat een mandament van rechtveerdicheijt gunstelijck gelieve te verleenen, van dat de bewaerders der groote wegen van het onderhorigh landt, wegens de raahdarije en andere gerechtigheden niet een dienaer ³ en mogen nemen, als mede dat de regenten en daroegas van de gesegende rijcken ⁴ aen haer staet geen moeilickheden toe en brengen, nochte hare lading goederen (?) en openen, voor dat in hare woonplaetsen aengenomen sijn: sijn bevel is 't hoogste.

'S CONINCKX APOSTIL.

Wij hebben ordonnerende bevolen, dat de raahdaers van de gesegende rijcken de raahdarije van de goederen, die de Hollantsche natie in de gesegende rijcken op en aff voerende sij, conform

¹ In nog een ander onvolledig exemplaar in *Contractboek Amsterdam III* komt nog het volgende voor: „Dit volgende mandeert den Conneck Cha Abbas aen alle sijne grooten: Alle dese volgende vijftien articulen sijn met considerabel antwoord van Sijn Coninklijke Majesteyt versiert; sult niet verwerpen, in allen van woerde tot woerde naer te comen en de sorge van dien op U nemen en effect doen sorteren”.

² Hier achter volgde: „Wit. Hier dicht aen op de laeste letters de plaats van het sezel des Dwaans van den conneck Abbas de Grooten”. Hetzelve is geplaatst achter de andere artikelen. Dwaan hier eerste minister, kansaer (Vgl. hiervóór, blz. 269, noot 7; *Holsen Johnson*, p. 228 ff.)?

³ Kleine Perziache rekenmeest.

⁴ Hiermede worden zeker oock bedoeld de onderhoorigheden van Perzie, als Hormus, Gamron (Vgl. hiervóór, blz. 185).

het reglement van het hooge Hoff van haer nemen, sonder een dienaar daerboven te vorderen off eischen en erkenne dit voor een snaecke van gehoudenisse, en niemant van d'omeraes, ¹ regenten en daroegas van de rijcken en opene hare paken en kisten buiten haer believen, nochte en hengele (?) daerom.

ARTICUL 3.

Voorts soo versoect eerbiedchlijk dat niemant de ladingh goederen, die de Hollandse natie uijt haer eijgen landt aenbrengende sijn, het sij comptanten off coopmanschappen, in de wegh sonder reden opene en dat de raadhaars en daroegas op de goederen, diese wederom terugh afvoeren, geenige pretentie off pretext voor en nemen ende toelaten, dat se met vrede na haer (gedestinceerde) woonplactse gaen: sijn bevel is 't hoogste.

's CONINCK APOSTIL.

Wij hebben ordonnerende bevolen, dat niemant de ladingh goederen, die de Hollandsche natie in de gesegende rijcken aenbrengende sijn, sonder haer believen en opene en niemant van d'omeraes, regenten, daroegas en raadhaars en hengele om de goederen die sij (Hollanderen) uijt de gesegende rijcken voeren, uijtgesijt degene die sonder consent uijt de gesegende rijcken voeren verboden hebben.

ARTICUL 4.

Item soo versoect eerbiedelijck, dat de makelaers en andere buiten de makelaers omtrent de coopmanschappen, dewelke dese natie in het hoogh aensienlijck landt aenbrengende zij, geen onrecht en plegen noch (daervan) meerder nemen mogen als haer toecomt, alsmede dat in den coop ende vereoop geen wigh en mate toe en late, die te swaer en te groot ofte te licht en te kleijn, doende haer handel met soodanige kapoen en gel (?) ², als den hoogh aenzienelijcke prince geordonneert heeft, gelijk oock dat het bazaars en gemeene volk geen buitenredenheit en plegen: sijn bevel is 't hoogste.

's CONINCK APOSTIL.

Wij hebben soodanigh ordonneerende bevolen als sij versoect hebben.

¹ Omrah — hooge ambtenaren (*Hobson-Jobson*, p. 486) In Perzië volgens een aantekening in *Contractboek Amsterdam III* „principalijck de leden van s'Coninx raedt", die hier die gouverneurs van de gewesten, enz., welke tevens lid van dien raad waren.

² ?

ARTICUL 5.

Nogh versoeckt eerbiedelijck, dat wanneer iemand van de Hollantse natie in het onderhoorige landt overlijde, de regenten van dat lantschap dan hare goederen in bewaringe nemen en houden op dat (daervan) niets verlooren en ga, toertijt een erfgenaem der overledene te voorschijn komen en ingevalle den overledene eenigh metgesel van sijn eigen landt bij zich hebbe, dat dan die goederen aen hem (metgesel) ter handstellen: dogh soo dit een metgesel van een ander (land) ware, dat die regenten alsoooren die goederen in bewaringh nemen en houden: sijn bevel is 't hoogste.

's CONINCK APOSTIL.

Wij hebben soodanigh ordonnerende bevoolen als sij versocht hebben.

ARTICUL 6.

Ook soo versoeck eerbiedelijck, dat gebiedende bevele, dat soo wanneer int reijsen van voorschreven natie door het onderhoorige landt van den hooghaensienselijke prince hare goederen door dieven gestoolen werden, deselve dan (wederom) te voorschijn doen brengen off anders te vergoeden hebben, als mede dat het volk van de opsienders der caffilachs (maer alleen) haer gerechtigheijt volgens de costume te nemen hebben, sonder daerboven iets te vorderen off t'eischen: sijn bevel is 't hoogste.

s' CONINCK APOSTIL.

Zij effectueren in soodaniger voegen als sij (Hollanders) versocht hebben en erkennen dit voor een snecke van gehondenisse.

ARTICUL 7.

Item soo versoeckt eerbiedighlijck, dat soo wanneer voorschreven natie camelen en andere lastbeesten sal begeren, de vraeliers dan van dat landt deselve voor haer op te soecken hebben, als mede dat se, soo het van noode mocht wesen, iemand van mansel tot mansel ¹ (om de caffilach te geleiden) medegeven: als oock, dat de geestelijke regenten uijt eenige iutentie en interest aen haer geen moeilijckheden toe en brengen: sijn bevel is 't hoogste.

s' CONINCK BESLUIJT.

Zij effectueren in soodanigen voegen, als sij Hollanderen versocht hebben, sonder tegens het gebodene eenige contraventie te practiseren.

¹ „Masel ofte rustplaetse” (*Dagh-Register* 1643—1644, bldz. 170).

geve eerbiedelijk te kenne alle sijne redelijke versoecken en begeeren, die sal mogen hebben, sullende op de versoeken van hem dan ordonnerende bevelen, hetgene volbracht staet te werden.

Boven dit versoeckschrift met sijne apostillen aen de slinker hoek stont het generale besluit over al voorschreven articulen in deser voegen als:

L. S. van den Diwan als vooren.

In soodaniger voegen, als op de 15 articulen ten dienstiger antwoordt gepast is, effectueren sij sonder tegens dit bevolene eenige contraventie te practiseren, en erkenne dit voor een saecke van gehoudenisse. Geschreven in de (maend) Ziel-Huzjah den Heilige des jaers 1032 naer de vlucht Muhammeds uit Mecca naer Medie-nech. Overeencomende met de maent ¹ des jaers 1623 naer Christi geboorte.

Achter op den dorso boven aen naer de slinker hoek stont: bij de hooge boven al verhevene mondelijcke ordonnantie.

En hier onder: L. S. van den Atimaad Dauleh ² in die tijt.

Ende leeger: Hier van is een verbindschrift in bewaringh.

Voorts boven in de binnen sijde recht over het voorschreven generael besluit van den Coninck Abbaas de grote nae de slinker sijde toe stont de confirmatie en vernieuwingh van de voorschreven articulen door den coninck Safie d'eerste ³ gedaen in deser voegen aldus. ⁴

Daer is een van de werelt te gehoorsamene gebodt geschiedt, namentlijk dit:

Alsoo in desen tijt de Hollantse natie de voorschreven articulen in 't gesegende gesicht van mij, hoogh aensienelijcke prince, gebracht heeft, soo hebbe uijt oneindelijke gunsten jegens voorschreven natie aen d'inhouden van voorschreven articulen van d'eerste aff tot de laeste toe een hoogh aensienelijke confirmatie en vernieuwingh gebiedende gevoegt: 't is dan noodsaekelijk dat niemant daertegens en practisere, ende d'innehouden van deselve voor geconfirmieert en vernieuwt erkenne, en achten dit voor een saecke van nootsaekelijcke

¹ Oningevuld. — Dae'lbiddjah 1032 loopt van 26 September tot 24 October 1623. — Vgl. hierbij hiervóór, bldz. 153, v.v., bldz. 155, noot 6 en bldz. 191, noot 4.

² „Vertrouwer des rijcx“ (*Dagh-Register 1643—1644*, bldz. 189).

³ Sjah Abbas' opvolger.

⁴ Hier volgt nog in het handschrift: „De plaets van het cleine segel des coninx Safie de Eerste“.

achtervolging. Geschreven in de maend van de Heijlige Muharrem des jaers 1040 (naer de vlucht Muhammeds nijt Mecca naer Medienach, overeencomende met de maendt April des jaers 1629 naer Christi geboorte ¹).

Voorts achter op de ruchsijde naer de slinckerhandt schuijns ter sijden van het segel des voorschreven Atemaad Dauleh Saroe Takie om voorschreven articulen te confirmeren en vernieuwen met deze woorden aldus:

In soodaniger voege als het bevelschrift van den prince Hakaan ² des vrenchden plaetse in de binnensijde nijtgegaen is, aldus schrijven volgens 't hooghste gebodt in deselve binuenszijde mede een mandament van confirmatie en vernieuwingh.

Hiernevens en dicht aen stondt de paraphure en ondertekening van dien Atemaad Dauleh aldus: Slave van 't Hoff, Muhammed Takie.

Aen de rechtersijde naer de kant toe stondt bij de hooge bovenal verhevene mondellinge ordonnantie. En daer schuijns boven het ordinariis devis van d° Atemaad Dauleh als: Ick heb op Godt vertrouwt.

Hier onder het woordt Cholaseh.

En een weinigh leger het segel van den Ahmaad Dauleh Saroe Takie.

Bijdelijk in de binnensijde tusschen het generael besluit van den coninck Abbaas de Grootte en het vernieuwde mandament van den coninck Safie de Eerste is het bevelschrift der confirmatie en vernieuwing van voorschreven articulen door den coninck Abbas de Tweede gedaen, sijnde van een ende selve woorden als het mandament van confirmatie en vernieuwing des coninck Safie de Eerste voorschreven, hebbende geen andere onderscheijt als in het segel en den dato, sijnde hetselve met het kleine segel van den Coninck Abbas de Tweede ³ geeneheteert, ende den dato voorgevallen in de maendt van den respecterende Rezjeb ⁴ des

¹ Dit klopt niet. Moeharram 1040 loopt van 10 Aug. tot 8 Sept. 1630. Maar ook deze tijdrekening strijdt met de berichten uit Perzië van onze vertegenwoordigers aldaar, volgens welke in 1631 en 't begin van 1632 de privilegies van Abbas den Grootte nog niet door zijnen opvolger waren bevestigd (Zie hiervoor, bldz. 254 en *Dagh-Register 1631—1631*, bldz. 88).

² „Dit is de eertijtel van den Coninck Safie d'eerste", zegt ons handschrift.

³ Sjah Sofi overleed den 11 Mei 1642 en werd opgevolgd door zijnen oudsten zoon, Abbas II (Vgl. *Dagh-Register 1642—1644*, bldz. 171, v.).

⁴ Radjab 1052 loopt van 25 September tot 24 October 1642.

Aan het slot van het handschrift wordt nog melding gemaakt van de registratie van deze bepalingen, enz. Ik laat dit allee hier weg.

Dat Augustus in de Nederlandsche vertaling onjuist moet zijn, blijkt ook uit *Dagh-Register 1642—1644*, bldz. 175, v.

jaers 1052 (naer de vlucht Muhammeds uijt Mecca naer Medienach). Overeencomende met de maendt Augustus des jaers 1642 naer Christi gehoorte. ¹

CXLVII. PALEMBANG.

20 October 1642 ².

Na de overeenkomst van 21 Juni 1641 (hiervoor, blz. 347 v. v.) werd al spoedig een nadere regeling der verhouding tusschen de O. I. C. en Palembang in 't belang haer staatkunde noodig. Mataram toech. met welk rijk zij op gespannen of vijandelyken voet stond, trachtte zyn invloed op verschillende deelen van den Archipel, o. s. in Palembang, te vestigen of uit te breiden. Bij die pogingen nu vond het de O. I. C. tegenover zich Jeremas van Vliet, op weg naar Malaka, na eene vijandelyke ontmoeting (den 5 October 1642) met eene aantal Javaansche vaartuigen „ontrent Palembang“, ging met zyn vloet van 7 schepen daarheen en heeft „den Coningh die sich al vry vreesat hadde aengesteld, tot reden gebraght en bondigh contract met hem gemaect, dat meer nyt ontzag als liefte naemen“ Van Vliet had van de autoriteiten te Batavia in last gehad, „omme een missive ende geschenck aen den Pangeran over te leveren ende te vernemen waer toe Sijn Hoogheijt inclineert, ofte sich by den Mattaram voeghen ofte de vruntscap met d'W^{re} Generael vervolghen ende den handel als voor desen toestaen wilt“. De Pangeran koos eieren voor zyn geld, waartos wel zal hebben medegewerkt, dat de Javaansche vloet door Van Vliet op de vlucht was gedreven. En - deze vloet had den pangeran van Palembang, die den vorst van Mataram in zyn rijk had bezocht, weder terug „gecon-

¹ In *Contractboek Amsterdam III* vind ik nog: 10. een „Bevelschrift wegens het contribueeren van alle billicke en redelycke hulp aen de Hollanderen, in het invorderen van hare uytstaende schulden, mits te vooren daarvan behoorlycke notificatie volgens de geestelycke regten doende; verleent op de daroggas en regenten van alle plaetsen, door den coninck Saïe d'eerste, en vernieuwt door den coninck Abbaes de Tweede in de maendt Resjeb des jaers 1052“, waeruit blijkt, dat de O. I. C. „eenige redelycke schulden onder de Zjulfars en andere uytstaende“ had. Ik moen het stuk hier te kunnen weglaten.

29. Een „Translaet Commandem^t door Sijn Magesteit Abbaes aen de Heer Directeur Wolebraut Gelejnse, over dat de inlandtse dienners, die sonder consent weghloopen ons weder in handen werden gestelt, om eerst haer licentie te obtineren, verleent A^o 1642“, welk stuk ik evenmin opneem.

Evenmin deel ik hier mede enkele andere stukken uit bovengenoemd contractboek, over den aankoop van huizen, enz. van 1629 enz., die van ongeveer denzelfden inhoud zyn als andere door mij wel medegedeelde, en die geen nieuws overigens geven voor ons doel van belang.

² Uit het Contractboek.

voeyert"! Zoo was er een schijn van waarheid gekomen over Van Vliet's bewering in Palembang, dat de G.G. „niet meer werck (maecte) van den Mattaram als den oliphant van een mugge ofte miere mach doen" (Vgl. Heeres, *Bouwstoffen*, III, bldz. XLII, 10° v.v., waar 't contract ook is afgedrukt; De Jonge, *Opkomst*, V, bldz. 258, v.; Mao Leod in *Indische Gids*, 1903, bldz. 1923—1929; *onuitgegeven res. G.G. & R. 2 Juli, 22 Aug. 1642*, misnoe G.G. & R. aan Van Liesveld te Palembang 29 Maart 1642, aan den Pangaran, 29 Sept. 1642, instructie van G. O. en R. voor Van Vliet, 29 September 1642, *journal van Van Liesveld op de Bredamme* (oon der schepen van 'de vloot onder Van Vliet), 30 Sept. — 20 Oct. 1642; *res. van „den secreten raadt der vloet"*, 22 Oct. 1642, enz.).

Accoordt ende contract tusschen Edelen Heer Anthonio van Diemen, gouverneur generael over den standt der Vereenighde Nederlanden in India Orientalis ter eener ende s Jebingh Palimbang, pangaran over **Palimbang** ende 't eijlandt **Bancka** etc^a, gemaect met voornoemden pangaran bij ons, Jeremias van Vliet, commissaris ende extraordinaris gesant aen Sijn Hoogheijt, Ariaen Liesvelt, oppercoopman ende hoofd van de Nederlandsche commercien in Palembang¹, beide daer toe geauthoriseerd van sijn wellgem^{te} Ed^e, ende den oppercoopman Driek Snoeck, welck contract onverbreekelyk ende voor eeuwich wesen sall.

Eerstelyk sall den Pangaran toelaten, volgens d'acte van den cap^e Pieter Sourij in November 1640 verleent², dat de Nederlandsche Comp^e in Sijn Hoogh^e hoofdstadt Palimbangh op de vergunde plaetse, streckende O. Z. O. aen de overcandt langhs de reviere, van sulcken lenghte ende breete als noodigh hebben, op hare cossten laten bouwen ende doen maken sall soodanigen magasijn, 't zij van houdt offte steen, als den Capiteijn Generael sall goedt vinden ende gelieven te ordonneeren.

Den Pangaran sall niet vermogen, eenige Portugesen, Javanen, Chinesen offte wat natie 't zelve moghte wesen op 50 vadema omtrent Comp^e magasijn te laten wonen, maer ter contrarie haer t zelve verbieden, tenzij met toelaten van 's Comp^e resident.

Des Comp^e dienaeren ende subjecten, t zij van wat natie die zijn offte van waer comen, zullen genieten vrijheijt in de Christelycke religie, d'selve onverhindert ende zonder spot exercieren ende in

¹ Vgl. hiervóór, bldz. 348, noot 4.

² Vgl. hiervóór, bldz. 348 en noot 2.

zoodanigen liberteyt als in Batavia ofte eenige plaetsen onder haer gebiedt vermogen te doen.

Niemandt van 's Comp^o ofte des Pangaranghs subjecten sullen vermogen, eenige questie ofte disputatie van religie te maeken ofte aen te vangen, op pene dat ijder den zijnen, soo well Zijn Hoogh^h als Comp^o resident, aen den hÿve daer over straffen zall.

Zoo ijmandt van 's Comp^o dienaeren ofte subjecten, daer Godt voor zij, tegens de Pangeran, de geestelijc hunne religie ¹ ofte Grooten deses rijcx sigh soodanig vergrepen, dat 't seijt exemplare straffe meriteerde, zal den Pangeran eghter zulcx niet vermogen executeeren, maer den delinquant met d'information leveren in handen van Comp^o resident, opdat denselven nae exigentie van saeken gestrafft ofte nae Batavia gevoerdt ende aldaer in handen van justitie overgeleverdt werde.

Ingevallye 's Comp^o resident ofte capiteijn over de negotie door invadementen ² ende vexation soo getergh wierdt, welck wij niet hopen, dat door swackheit ende menschelycke bewegingen hem tegens den Pangeran, geestelijcken ofte de Grooten deses rijcx in eenigerleij wijse vergrepe, sall den Pangeran noghte niemant sulx vermogen hier te straffen, maer van alles goede informatie nemen ende den Capiteijn Generael sulx aenschrijven, in welcken gevalle Zijn Ed. oock soodanige justitie administrere als naer rechten bevint te behooren ende tot Zijn Hoogh^h contentement strecken zall.

Zoo ijmandt van 's Comp^o subjecten ofte lijffsejgenen bij den Pangeran overloopt, 't zij sulx uijt oorsaeke ofte opgenomen haet tegen zijne overheeren geschiedt ofte sigh ergens soeckt te borgen, sall Zijn Hoogh^h gehouden wesen, deselve op te doen soecken ende over te leveren in handen van 's Comp^o resident.

Ofst gebeurde, 't welck Godt verhoede, dat eenige jngeboorne ofte inwoonders in Palimbaugh, 't zij wat natie ofte qualiteijt die zouden mogen wesen, hun verstouten, 's Comp^o resident, sijne minderen, ofte eenige subjecten van den Nederlandtschen staet hoon ofte smaect aen te doen ofte scheltwoorden tegens haer uijt te spouwen, zall Zijn Hoogh^h allsulcke dadelijck naer meriten doen straffen; soo niet, den Capiteijn in handen leveren, om naer exigentie van saecken selfs te straffen ofte op Bat^o te voeren ende by weijgeringe van justitie sall den Resident soodanige mogen in heghte nemen ende handelen daer met soo 't behoort.

¹ *Religietoffen*, III, bldz 109 „de geestelijcken hanner religie“.

² *Invadementen* = wederrechtelijke bemoeiingen van anderen?

Des Comp^e dienaren, vassalen ende subjecten onder 't gebiedt van den Capiteijn Generael, die hier comen negotieren, zullen betalen van alle cleden, die geopend werden, jder sorteringe een stuck zonder meer; ende van den peper, die uijt Zijn Hoogh^e rijk vervoerdt zal werden, hondert vijff R^e van 8° in spetie van jder hondert piccoll, te weten taghtigh R^e voor den Pangeran ende vijff en twintigh d^e aen den Sabander, die tot dat ambt geadmitteerd is ofte gebruikt werdt, welke gerechtigheijdt ende ' Pangoran ende Sabandar bij manquement van penningen in cleden merckganck sullen aannemen ende haer daer met laten contenteren.

Alle coopluijden, borgelijck ende gemeene persoonen, egene uitgesondert, sullen vermogen met 's Comp^e residenten te handelen, coopen ende vercoopen in alle coopmanschappen ende goederen, sonder dat ijmandt sulcx sall beletten ofte verhinderen.

Den Pangeran zal zijne jngeboornen ende jngesetenen, 't zij Chinesen ofte andere natien, daer met 's Comp^e residenten handelen, aen doen condigen, dat niemant cleden nochte comptanten sall verstreckt werden, eer d'selve peper aen hoordt hebben geleverd en principalyck niet aen de Grooten van 't rijk, omdat men daer mede de meeste moeyten heeft en 't weijgeren onlusten veroorsaect, ten ware de Pangeran daer selfs voor wilde responderen.

Soo 's Comp^e resident noghtaus goetd vont, aen Chinesen ofte ijmandt cleden ende comptanten voor alleer dat peper leveren te vertrouwen, sall voornoemde resident bij manquement van tijdelijke ² betalinge vermogen, soodanige luijden 't sloop gevanckelijck setten ende voor 't vertrek niet volldoende, nae Batavia voeren, sonder dat Zijn Hoogh^e, schoon 't jngeboorne zijn ofte Chinesen, die hun onder Zijn Hoogh^e, de Coninginne ofte eenige Grooten hadden begeben, 't selve in eeniger manieren sall beletten, maer ter contrarie alle devoir aenwenden, d'ouse satisfactie geschiede.

Den Pangeran sal niet toelaten, dat eenige natie peper uijt sijn landt vervoere als alleen 's Comp^e dienaren ende hare subjecten ofte zijn jawoonders, mits dat sij d'selve op B^e ³ brengen, allwaer hui goetd onthael aengedaen ende in alles geaccommodeert sullen werden. Ingevall den uijtvoer van peper bij 's Comp^e residenten vermreckt werdt, sullen vermogen alles te lichten, allwaerdt binnen de rivier ofte hier ter rheede.

¹ *Bouwstoffen*, bldz. 110, heeft hier: „den”.

² In de beteekenis van „tijdige”.

³ Batavin.

Des Comp^e resident sall d'authoriteit ende 't gesagh he alle Batavische Chinesen en 's Comp^e subjecten, die in ofte vaertuijgen hier verscheijnen; soo d'selve qualick doet ende soo ijnandt hun verongelijekt, voorstaen ende recht ende soo eenige fug treven, van Bat' ofte andere plaatsen gewaer werdt, hun sonder eenige contradictie weder mogen.

Alle vaertuijgen, 't zij walt natien die zijn en van comen, sullen hurre pasceduls van voornoemden resident lighter soo ¹ gemelte resident geen pasceduls geven a d'Oost van Java ofte voorbij Malacca willen, maer soo geran 't acnstaende Noordermousson voorneemt, drie à vaertuijgen om de Oost van Java te senden, sall Sr Liessverleenen, dogh int acnstaende sall Zijn Hoogh^e sulx Generael ² moeten versoecken. Ingevall eenige vaertuijgen bij Malacca willen varen, sullen die rhee de eerst aendoen end een pascedull van den Gouverneur ³ versoecken ende soo schepen ofte hare subjecten eenige vaertuijgen bij Noorde ofte d'Oost van Java sonder passen bejegenen, sullen voerbij aengeslagen werden.

Des Pangerans jngeboornen ende subjecten zullen vermissen van 's Comp^e resident van hier nae Johor, Pahangh Siam ende Cambodia te varen, met zoodanige coopmansche de Comp^e niet prejudicabell zijn, maer sullen geen peper d voeren; ofte soo contrarie bevonden werdt, sall 's Comp^e vaertuijgen in dese reviere zijnde, den peper daeruijt moge in zee onse scheepen bejegenende, aengeslagen ende voerbij verclaerdt werden.

Ingevall 's Comp^e schepen ofte hare subjecten eenige van waer dat comen, met maintementos ofte geringe coopmat tussehu **Lucepare** ⁴ en **Linga** bejegenen, die 't voorn Palimbangh hebben, zijlieden soodanige vaertuijgen volgetract, met den captⁿ Sourij voor desen gemaeckt ⁵, vrij laten passeren, dewijle Palimbangh sijn voetsell van ende meer behoeftigheden uijt ander landen hebben m

¹ *Bouwstoffen*, bldz. 111: „eghter sal“.

² Gouverneur-Generaal.

³ Van Malaka. De handelspolitiek, door de O. I. C. in Malak wordt hier toegepast op de vaertuigen van Palembang.

⁴ Luciparapunt.

⁵ Vgl. hiervóór, bldz. 348.

soo d'selve nae andere plaetsen tenderen, sullen 's Comp^e scheepen offte hare subjecten, als selfs voor de Palimbanghse reviere, zeehaven ende plaetsen onder 't gebiedt van den Pangoran, mogen aenslaen ende voor goede princeen houden.

Des Comp^e dienaren offte hare subjecten sullen binnen de **Palimbanghse reviere** ¹ geen handelaers beschadigen, maer soo binnen voornoemde reviere offte in de **Palembanghse strate** ² eenige oorloghsvaertuyghen van den **Mattaram** ³ bejegenen, moge d'selve vrijelijk aentassten, sodanigen hostiliteit thoonen ende beschadigen aen schepen, volkeren ende goederen, sooals te rade werden sullen.

Den Pangeran sall voortaan sodanige bontgenoot en geallieerd vrundt van den Capiteijn Generael ende Nederlantschen staedt sijn, eeuwich en onveranderlijk blijven, dat niet vermogen sall, hunne vijanden in eeniger manieren t'assisteeren, maer ook voor vijanden houden ende doen houden ⁴, die haer hostijle posture tegen sijn Ed., sijne dienaers, hunne commertien offt subjecten stellen off doen stellen op pene van ook in vijantschap met den Nederlandtschen staedt te vallen. Integendeell sall den Capiteijn Generael den Pangeran in alle toevallen adisteeren ende tegen zijne vijanden soodanigh protegeeren als den noodt vereijschen, 's Comp^e maght toelaten ende de gelegenheijdt aenwijsen sall.

Tot besnijt beloofft den Pangeran mits desen, dat ons binnen zija riviere in alle swarigheden ende voorvallen sall beschermen jegens alle gedughte offte openbare vijanden ende geveijnde vrunden, die 's Comp^e dienaeren offte hare subjecten met gewelt offte practijcken eenige hinder souden willen mogen offte connen aendoen. Welck contract ter wederzijden met onse handtteekens becraghtight is.

Int schip de Luyjpaerdt in de reviere voor Palimbangh desen 20ten October A^o. 1642 ⁵.

¹ De Ajer Mossi.

² Straat Banka.

³ „Den Mattaram” wordt steeds gebruikt in die dagen voor den vorst van Mataram.

⁴ Dus ook Mataram.

⁵ Het (onuitgegeven) *journaal op de Bredamma*, een der schepen van Van Vliet, door *Adriaan van Liesveld* gehouden, zegt, dat het contract werd onderteekend den 21 October, op welken dag ook de plaats werd aangewezen, waar de O. I. C. een loge zou vestigen: palen met 's Comp^e wapen werden opgericht. De Palembangers drongen aan op het bouwen van een sterkte in hun land. „Bovendien dronghen seer sterck aan om doorgaens een schip voor dese staet te mogen liggen hebben” (*Van Liesveld aan den O.G.*, 26 Oct. 1642). Den 23 Oct. werd besloten, dat Van Liesveld met twee schepen voorloopig in Palembang zou blijven.

Dit contract is met drie zeggels becrachtigt, namentlijk van Sjebingh Pliembangh, pangerangh, radingh tommagon, eerste, ende kaaj tommagon Nazza Pra Radie, derde persoon int rijk; ende onderteekent bij Jeremias van Vliedt, Adriaen van Liesveldt, Direk Snouck, neffens hunne wapens in rooden lack daer op gedruukt.

CXLVIII. FORMOSA.

1642. ¹

Vóórdat aan den gouverneur van Formosa bekend werd, dat de Spaansche versterking van Kelang, den 28 Augustus 1642, in handen van de onzen, onder bevel van Harousé, gevallen was (vgl. hiervoór, N° CXLV), had de gouverneur, Traudenius, den sergeant-majoor Lamotius, juist met versterkingen uit Batavia gekomen, naar Kelang gezonden met 3 jachten en een „quelpaert”,² om daar de opperleiding te voeren. Zijne instructie, door Traudenius geteekend, is van 7 September 1642. Vooral de verwachte goudmijnen, „het langh gewenschte deeseijn”, zouden ná de eventueele verovering van het Spaansche fort het hoofddoel zijn. Hij moest die trachten te bereiken, „’t sij bij wege van minne . . . ofte wel met macht van wapenen”. Het laatste zou wel het geval zijn: „want het schijnt, dien brutalen hoop (nl. de inlanders van Kelang—Tamanij, „die almede den beest spelen”) niet met vruntschap, maer met force van onse waepenen tot reedelijkheid moeten worden gebracht”. Verder moest hij het land voor de O. I. C. in bezit nemen. Een garnizoen moest in het eventueel veroverde Spaansche fort blijven (Vgl. deze Bijdragen, Nieuwe volgrees, II, bldz. 92, v.v.). Een der resultaten van Lamotius’ tocht is onderstaand vordrag.

Artijkelen ende conditien, d’welcke door den veldt-overste Joannes Lamotius ende den Raedt op Quelangs inwoonders van Formosa voorgesteld zijn ende ook aengenomen ende beloofft hebben t’aghtervollegen, om onder onse bescherminge ende in ons verbandt te mogen aengenomen werden.

1 Ende eerstelijck dat zij aen de Nederlanders hun laudt ge-

¹ Uit het Contractboek. De datum staat niet geheel vast, maar moet eenigen tijd later zijn dan 7 September, de dag waarop Lamotius’ instructie door den gouverneur van Formosa is vastgesteld (Vgl. deze Bijdragen, Nieuwe volgrees, II, bldz. 98. Vgl. hiervoór, bldz. 368, v.). In het Contractboek bevindt zich het stuk dan ook na het contract met Palembang van 20 October 1642.

² Wie kent de afleiding van dit woord?

willighlijk ende bereijdt zijn op te dragen, sulcx metter daet zullen doen blijcken, nu ende ten eeuwige dage ende voorts deselve natie gehou ende getrouw te blijven.

Dat geen wapenen tegens ons ende niemandt van onse geallieerde vrienden ende bondtgenooten moghte tegens den geenen, allwaer wij ende zij tegenwoordigh mede vereenicht zijn en zullen aennemen offte gebruijcken om geenderleij oorzaeke, maer ter contrarie alle hullepe, faveur en bijstandt met goedt ende bloedt te betoemen; ende specialijk eenige van onse offte van onse geallieerde met hun jaghten, offte ander vaertuijgh op hare strant te vervallen en te verongelucken, dat alsdan deselve hunne leven ende vaertuijgen getrouwelijck sullen hellpen bergen en ter naesster plaetse van onse guaruisoen offte fortressen te hellpen brengen.

Dat zoo wanneer een princevlagge met een ciap offte merck, ghelijck haer mede gegeven is, in haer dorpen wert verthoont, hunne outste ende oversten terstondt aent cassteell op 't eijlandt *Quelangh* sullen verscheijnen, omme te aenhooren en nae te comen sodanige ordre en lastt als hun bij de resspective overheden alsdaer sall werden gegeven.

Dat mede jagevalle de jagers offte ijmandt van onse geallieerde bondtgenooten in ende ontrent haer plaetse moghten comen te vervallen, sij deselve weder sullen te rechte brengen, sonder eenige hinder offte jmpechement te doen ende ter contrarie alle weghge-loopen en gevlughte swarten en aendre vrije offte lijffgenen, die zij souden mogen vernemen, terstondt ende sonder vertoeven, soo in der miene als met geweldt, ende in cas van groote opositie derellver hoofden offte coppen van 't voorschreven *Quelangh* offte elders allwaer die thuijs hooren sullen brengen, waer voor hun een redelijcke recompense sullen genieten.

Dat jnsghelijck gehouden zullen zijn, soo wanneer wij met eenige inwoonders in oorloge quamen te geraeken, ons met hun groote maght en t'ouser eerste requisitie comen assisteeren, 't welck wij jnsghelijcx tegens hare vijanden tot hun bescherminge sullen doen, behoudelijck dat den oorlogh in rade bestaen, ende met onse kennisse bij der handt genomen werde.

Eijntelijck dat alle de naesstgelegen dorpen eens ter weeke ende de veerste eens alle 14 dagen allhier met aerdt ende boomvruchten, alsmede met hoenderen, eijeren, visch, groot en kleijn beestiaell op den passer om te venten sullen verscheijnen, welcke goederen

¹ Schrijffout voor: „aen”?

hun in redelijkheid afgekofft ende met gelddt, kleecken offte andere waren en goedduncken ¹ sullen voldaan ende betaelt werden.

Eijndelijck ende ten lessten alsoo dese artikelen tot ende op approbatie van onse hooge overigheijt geslooten ende beraemt zijn, zoo sullen d'jnwoonders offte hoofden van dien alle veranderinge, welke niet anders als in redelijkheid bestaen sall, mede gehouden zijn aen te nemen ende acceptereen, gelijk deze bovenstaende artikelen mede gedaen hebben.

CXLIX. SURAT.

7 November—3 December 1642. ²

Sedert de verkryging der farmans van 1636 van den Grootmogol betreffende den handel in Surat en vandaar uit in Hindostan en verdere doelen van het rijk van den machtigen heerscher (zie hiervóór, bldz. 278, v), was de O. I. C. in die streken haren handel blijven voortzetten. Toen echter in Augustus 1631 ³ G. G. en Raden besloten, Jacob van der Graeff (vgl. hiervóór, bldz. 278) te vervangen door Barend Pietersen (vgl. hiervóór, bldz. 276, noot 1), werd aan den nieuwen vertegenwoordiger der O. I. C. met gegeven de waardigheid van Directeur. Hij zou daar gevestigd zijn „in qualitee van opperkoopman, sonder meer tijtel te gebruycken”. Deze maatregel stond zonder twijfel in verband met het oordeel der Hooge Regering over het belang der commercie in die streken, die zij toen noemde „den onprofijtelycken Indostanschen handel, veroorsaect door des Conincs monopolie in den indigo ende de dierte der elden” (*Dagh-Register 1631—1631*, bldz. 368, v). Toen Pietersen op het eind van 1639 aftrad (hij werd vervangen door Paulus Crooq vgl. *onuitgegeven Generale missive, 18 Dec. 1639*), was echter de directeurs-titel reeds geruimen tijd minstens sedert 1637: vgl. *Dagh-Register 1637*, bldz. 264, weer hersteld en Crooq werd Directeur. Onze betrekkingen met die streken waren dan ook van meer beteekenis geworden, dank ook de leiding van den bekwaamen Pietersen (vgl. *onuitgegeven Generale missive, 30 Nov. 1640; Dagb-Register 1637*, bldz. 81, 163, 264 v v., 1640—1641, passim). Toch wordt steeds door onze vertegenwoordigers geklaagd over tegenwerking en vexatien van verschillende plaatselijke autoriteiten, vooral ook ten opzichte der tollén, en het was vooral om daarin verbetering aan te brengen, „tot verreeminge van veele onredelike fastidien”, dat in 1642 de opperkoopman te Agra,

¹ Hier is de tekst bekorven.

² Overgenomen uit *Dagh-Register 1643—1644*, bldz. 168, 169.

³ Ik heb op bldz. 278 het jaar van Van der Graeff's aftreden (1634), niet genoemd, wat misschien tot eenige verwarring zou kunnen aanleiding geven. Ik maak daarom van deze gelegenheid gebruik, even op deze aangelegenheid terug te komen.

Cornelis Weijland, naar het Hof van sjah Jehan (vgl. hiervóór, bldz. 268, v.), die toen verblijf hield te Lahore, werd gezonden. Den 19 October werd Weijland tot den Grootmogol toegelaten met geschenken en een brief namens den Gouverneur-Generaal. Verschillende fermans waren het resultaat van dezen tocht (*Dagh-Register 1641--1642*, bldz. 193; 1643—1644, bldz. 163, v.v.).

Translaet van 's coninck firman geschreven den 14 dagh van de maent Chaban, ¹ A° 16 van sijn regeringe ende A° 1052 van Mahomet.

Alle groote ende cleijne gouverneurs, heijdense ragies, radaers, thollenaers, wachters op de revieren ende in den weg van Agra tot **Souratta** toe, sullen verstaen dit volgende gebot van den coninck die de Hollanders seer toegedaen is.

Welcke door hulpe van haere goetgunstige (die staen onderaan de voet van sijnen throon, welcke soo claer is als de son, ende streckt tot aen den hemel) hebben verclaert, dat in ende rondom Agra, Amadabath, Brodra ende andere plaetse sijn negotieerende, mits betalende behoorlijke tholl, ende gedoleert dat in gemelde plaetsen, alwaer sij coopen ende vercoopen, in de wech, op ider mael ofte rustplaetse, ele dorp, veel geldt van hare caffilas op den naem van tholl ende wachtgelt afgevordert ende veel travaillie aengedaen wert, jae daer met haer caffilas opleggen, somtijts met segour rusten connen, 't welck Sijn Majij² ter oiren gecomen sijnde, ordineert ende commandeert dat in Souratta ende **Brootcha** tholl sullen bethalen ende nieuwers anders. Oock sal niemant van haer iets eijsschen, veel min nemen, tsij heijmelijck ofte openbaer. In weleke fausdaers³ gebiet comen, sal d^o gehouden wesen hun te con-voijereen tot in een ander sijn gebiet, opdat haer geen schade overcome. Van dit voorschrevene is een firman bij haer, ende andermael op een nieuw gebiet de coninck sulcx.

Haer coopmanschappen, indigo, als anders mogen coopen als 't hun belieft; oock maeckelaers gebruijcken die sij willen ende vermach niemant daervan te participeren.

Datum ut supra. ³

¹ Sjaban 1052 begint 25 Oct. 1642. Het stuk is dus gedagteekend 7 November.

² Fauj-dar, foujdar, phousdar: een militaire gouverneur, maar ook het hoofd der politie van een district (*Hobson-Jobson*, p. 273).

³ Of schoon niet al de aangeschreven gouverneurs, enz. zich veel stoorden aan deze fermans on Weijland dan ook al spoedig besloot, daarover zich weder bij den Grootmogol te beklagen, waren er toch wel degelijk hier en daar gunstige gevolgen van den ferman van November 1642 merkbaar (Vgl. *Dagh-Register 1643—1644*, bldz. 171, 173, 179, 180, 187, 188, 186).

Translaet van 's coninx firman, nopende de thollen in Souratten, geschreven den 11^{en} dagh van de maent Rammasan,¹ van sijne regeringe A° 16, ende van Mahometh 1052.

De Hollanders sijn gecomen voor de poort van 's coninx hoff, ende door hulp van haer favoriten (staende onderaen de voet van sijnen throon, welckers luijster is gelijk de son, ende streckt tot aen den hemel toe) in 't gesichte van den coninck, ende hebben door d° favorijte gedoleert, dat sijn dienaer (in Souratta regerende) hun in 't verthollen der goederen die in Agra en Amadabath incoopen ende in Souratta brengen, veele travaille aendoet ende versocht, dat Sijne Maij^t gelieve door sijnen divan daerop soodanige wijze te stellen, 't welck de tollenaers in Souratte sullen moeten volgen ende soodanigh aen Sijn Maij^t weder in reeckeninge brengen. Daerop heeft den Coninck gemandeert dat de thollenaers haer goederen, comende van Agra, niet hooger als van 10 op 12, dittos van Amadabath van 10 op 10½ taxeren ofte cargeren sullen, ende moeten op haer facture vertrouwen ende geen meer tholl ten hondert afnemen als de manier is. De goederen in Brodera ende Soeratta ingecocht sullen volgens den inkoop vertholt worden; behalve dit moet haer geen travaille aengedaen, noch iets buijten reden afgevordert werden.

CL. BENGALEN.

7 November 1642.²

Ook de handelswegen, welke van Agra naar Bengalen leidden, werden door Weijland bij zijne zending naar Lahore niet vergeten, zooals uit onderstaanden ferman blijkt.

Translaet van's coninx firman nopende de bevrijdinge van de thollen op de wegh in de Poerobs quartieren³.

¹ Ramadhan 1052 begint 23 November 1642. Deze ferman dagteskent van 8 December, dus van na het vertrek van Weijland uit Lahore op 24 November (Vgl. *Dagh-Register 1643—1644*, bldz. 167).

² Overgenomen uit *Dagh-Register 1643—1644*, bldz. 170.

³ Wat toen onder deze „quartieren” moet worden verstaan, is uit den tekst van den ferman op te maken (het is ongeveer het tegenwoordige Oudh: vgl. *Hobson-Jobson*, p. 547). Op Hunters *Atlas* noch in zijn *Gazetteer* vind ik de uitdrukking. Wel op Valentijn's kaart van 't Koninkryk Bengale (V, 1, bldz. 146), nl. „t Land van Prurop”. Deze kaart is echter zéér onnauwkeurig.

geschreven den 14 dagh van de maent Chaban, A° 16
van sijne regeeringe ende 1052 van Mahomet.

Alle groote ende cleijne gouverneurs, heijdense radgies, radaers, thollenaers, wachters op de revieren ende in de wegh van **Pipelij Bander** tot **Agra**¹ toe, sullen verstaen dit naervolgende gebodt van den Coninck die de Hollanders seer toegedaen is.

Welcke door hare vrienden (staende onder aen de voet van sijnen throon, welckers luytster streckt tot den hemel toe ende is de son gelijck) hebben verclaert, dat in **Benares**, **Jaclaelpour**², **Geijrebath**³ ende andere plaetsen negotierende ende gedoleert, dat wanner sommige goederen naer Agra, ende sommige naer Pipelij brengen, in de wegh op alle plaetse, dorpen ende revieren hun veele travailhe aengedaen wert, hun afvorderende veel gelt, op de naem van thol ende wachtgelt, oft onder eenigh ander pretext, jae sodanige moeyte, dat somtijts qualijck op haer mael gemacken connen. Dacover gebiet den coninck dat alle tholl, wachtgelt ofte diergelijcke in sijne juridictie haer heeft vrijgegeven, dies sal niemant haer daerom eenige molestie aendoen, oock niet van haer enjschen onder wat schijn het soude mogen wesen, gelijck 't vorige firman dat bij haer berustende is, oock vermeldt. Dat in den wegh haer niemant sal verhinderen te gaen soo verre als 't hun sal believen ende blijven daer sij willen. Gebiede audermael, dat alle coopmanschappen mogen coopen, ende maeckelaers gebruijken die 't hun belijft ende soo iemant dit contrarieert, soodat weder bij Sijne Majt comen doleren, sal de schuldige opt hoochste gestraft werden. Idereen sal dit met alle vlijt naercomen, soo haest als dit sal gelesen hebben.

Datum uit supra.

¹ Agra was dus de plaats, waar de handelsbeweging der O. I. C. in Hindoestan zich concentreerde: Z.W. waarts naar Surat, Z.O. waarts naar Bengalen.

² Vermoedelijk Jalalpoer ten N.W. van Benares.

³ Khairabad, ten Oosten van Agra, ten N.W. van Jalalpoer.

2.

Den Gouverneur offte zijnen resident sall het vrij staen te ventileeren ende te vercoopen alle waren ende coopmanschappen sonder onderscheijdt aen alle ende een jder meesstbiedende coopman in 't gautsche landt Singier op dien staend ende wijze als hij best gelegen ende hem profijtelijxt oordeelt te zijn.

3.

Dogh de oliphanten, peerden, papegajen, loerij¹, civeth-catten ende honden, die bij de Comp^e in Tegemepatnam gesonden werden, zijnde dingen tot schenkagie, sullen aen Kistapaniejck, hem die gestaende², alleen vercocht werden, mits betalende sodanigen prijs als andere coopluijden daervoor bieden ende willen geven.

4.

Geen thollen, balanghschelden³ offte eenige jmsosten, hoedanigh die gestelt off genoemd souden mogen werden, sullen d' E. Comp^e goederen subjeet zijn, maer 't sij haer vrij te komen ende weder te keeren, te coopen ende vercoopen, aen te brengen ende wegh te voeren wat waren het souden mogen wesen, sonder van eenigh tribuijt in het minste aengesprooken te werden.⁴

5.

't Geschiede soo dat den gouverneur der Hollanders offte sijnen resident eenige opperecoopluijden, coopluijden, assistenten offte andere personen te landwaerd^t woude^t in senden, om ter plaetse daer zij de markt ten besten vinden eenigen tijt te verblijven, hare goederen te vercoopen ende andere haer van nooden op te coopen, 't welck hem telleker uijre sonder eenige verder licentie van Kistapaniejck offte de zijne pro rato vrij staedt te ordonneeren, sullen in zoodanigen gelegenheit de neugebrachte ende weghgevoerde, gecoghte ende vercochte goederen, hoe veel ende hoedanige 's jonckans in 't gaen ende wederkeeren moeten passeren, ongemollesteerd^t blijven van den aldermiusten toll, 't welleke den 's jonckanners tijdelijck dient ver-witticht, opdat geen swarigheit op en rijse.⁵

¹ Een bijzonder soort papegajen.

² *Contractboek Zeeland*: „aanstaande.”

³ *Contractboek Zeeland en Dagh-Register*, blz. 264: „waeggeldes”

⁴ „Dit alles heb ik aen U alleen ende aen niemand anders uijt libere gunste geschonken”, voegt Kistapa naik hier aan toe.

⁵ Soo eenige mijne jonckanners hier tegen doen, sal sulx met al mijne macht verhinderen”.

6.

Ingevalle het verbeurde ¹, dat eenige schepen, jaghten, boots offte eenigh ander des E. Comp^{te} vaertuijgh, langs de custe varende, door onweder, storm offte brandt, t welck Godt verhoede, onder het S'jngiese gouverno quamen te stranden offte breeken, geen pretentie sall den neijck van Singier offte Kistapaneijck ² op eenige goederen mogen maecken, maer alle coopmanschappen, 't zij goudt offte silver, alle scheepsgereedschap, geschut, anckers, touwen, zeijlen, volck ende alles wadt overblijven moghte, zal den Gouverneur offte zijn resident int geheel werden geijntregeerd. Ende t'opperhoofft dier plaetse sall verobligeerd staan, zijn ondersaten te commanderen, om in alle 't geene sij kunnen de behullpsame handt te bieden ende de goederen als vooren wederom te restituereen. ³

7.

Alle Engelsen, Portugesen ende Deenen sullen van alle negotie in het gantsche Singise gouverno werden ontseijt, noch hare adherenten ende mede hullpers om van eenige commertie d' E. Comp^{te} int sekreedt te onderkruipen directelijck noch judirectelijck geduldet, maer alle negotie sall gantschelijck ende alleen de E. Comp^{te} overgedragen werden.

8.

Een ijder coopman van het gantse landt Sinsier sall door een openbaer edict offte placcaedt vergundt ende verwitticht werden, dat die volcomene autoriteijt ende vermogen in absoluijte effecte genieten, om in alle sijner tijt met alle waren ende coopmanschappen op alle huijzen ende plaetsen, int gantse landt Singie met d'E. Comp^{te} te mogen handelen, te coopen ende vercoopen, sonder eenige molestatie, soo als hem dunct het meeste proffijt te zijn. Ende dit placcaedt sall hem van heden binnen 14 dagen een ijder werden cont gedaen, opdat de onwetenheijdt geen aghterstell en bhare.

9.

Alle ende ijder jawoonder sall gehouden ende verbonden sijn, alle zijne waren ende gaederen tot redelijcken prijse aen d' E. Comp^{te} alleen te leveren, genietende in betalinge $\frac{1}{2}$ in contant ende de

¹ Gebourde.

² In theorie liet Kistapa naek de regeermacht nog bij den wetigen naek berusten.

³ „En niets sal ick U oijt daervan mogen ojschen”.

andere twee derde parten in coopmanschappen, die haer tot zoo hoog en marct als de coopluijden in **Palliacatta** sullen aengereekent werden, t welcke zij sonder teegenspreken moeten accepteeeren, beginnende dese betalinge eerst van Montipa Chittij, die de negotie ten deele voor Kistapaneyck sall drijven, met soodanige verstande, dat hem dese premenentie niet verder en streckt als off die aen een ander vande minste coopluijden toegestaen wierdt.

10.

Ende opdat de gemelte coopluijden ende jnwoonderen tot alle negotie met d' E. [Comp^e] alleen meerder geanimeerd souden werden, sullen gaudeeren vrijheijt ende hallven toll, wat en hoe danige 's jonckans sij souden mogen passeeren, wat waren ende coopmanschappen sij met haer souden mogen brengen.

11.

Het zall geen jnwoonder ofte coopman van het geseijde landt Sinsier, t zij in het heijmelijck off openbaer, werden toegestaen, sijne goederen te landewaerdt uijt te voeren tot Engellsen, Portugesen, Deenen ofte andre natien, maer staen verobligeerd, het hare alleen aen de E. Comp^e te ventileeren ende vercoopen.

12.

Niets sall [van] Kistapaneyck ofte de zijne worden bedoght, g'ordonneerd ende gestatueerd, 't welck aen ijmandt der jnwoonderen boven gemelt int minste eenige vrese ofte nabedencken soude connen aenbrengen, om met de negotie der E. Comp^e terugge te blijven ende dat dus onder een tijtell van gemeene vrijheijt de Comp^e genootsneckt soude ziju met een persoon alleen hare negotie te drijven, maer in contrarie alle faveur, gounste ende liberteijt, op dat des E. Comp^e negotie met ijder coopman dies te meerderen floreere.

13.

Mits twelcke alles Kistapaneyck in forme als boven onder houdende, sall mede den gouverneur der Hollanders t'allen tijden verbonden ende verplight blijven om alle sodanige sorteeringe van cleeden ende alle andere coopmanschappen, niets uijtgesondert, als op sijn expresse ordre, bevell ende conform sijn monsters aenbesteeet ende gemaect sullen worden, t'accepteeeren ende te betalen, mits de geroerde clederen ende andere waren marctgank ende

even als die aen Chinnanna ¹ ende andere coopluyden op Palliacatta betaelt werden naer cours ende loop der negotie, 't zij dat dierder off beter coop souden mogen worden, gehouden zijn aen te nemeu, mits dat de betalinge geschiede als boven, artijcuil 0, breeder is nijtgeleijdt.

Gegeven int Casteel Geldria desen 17^e Meerdt 1643.

Copie translaet van seecker ole off brieff bij Kistapaneyck aen den gouverneur Arent Gardenijs geschreven ².

In den jare Sittrebana, den 13 dezer maent Pangorim ³, heb ik, Tapackij Kistapaneyck den voerspoudigen, aen Arent Gardenijs, Raet van India, gouverneur ende directeur der euste Choromandel wegen den Staet der vereenigde Nederlantse goettroijeerde Oost-Indische Comp^{te} etc^a, gegeven desen tegenwoordigen brieff van vertrouwen ende seeckerheijt.

Ue. missive heb ick wel verstaen. Op die wijse als ghij den couwel begeert hebt, heb ick hem u verleent ende daerenboven t'uer eeren heb ick geschoncken een dorp ⁴, 't welck uwe eeuwich sal blijven, genaemt **Tondemanatam** ⁵; opdat ghij in **Tegenapatnam** soade blijven heb ick u vercoert eenige hujsen ende een thujs, ghij kont aldaer een van het volck senden die u best beheft ende aenstaet als opperhoof, 't resterende sal uwen padre ⁶

¹ Onze voornaamste makelaar voor den handel in Tegenapatnam.

² Overgenomen uit *Dagh-Register 1643—1644*, bidz. 266.

³ Over het jaar Chitrabham en verder over deze tijdrekening zie Cunningham, *Indian Eras*, p. 29 ff.; Sewell, *Indian Calendar*, p. 32 ff., II ff. LXXXIV

⁴ Ni het „tucomen“ van het dorp.

⁵ „Ottrent Tegenapatnam gelegen“ (*Dagh-Register*, bidz. 267). Op bidz. 281 „Condomanantan“, vermoedelijk echter foutief, want ook *Contractboek Zeeland* heet Tondemanantan.

⁶ De predikant De la Dossa.

ende Padmanaba¹ verhalen. Ghij moet trachten dat onse vruntchap ende negotie eeuwich ende bestendich blijven.

Hierom sende ick u mijnen ambassadeur Ramacudria: hetgene noch ontbreekt, sal UEd. verwittigen. Wat seecken in UEd. plaatsen voorvallen ende hier van noode sijn, moet UEd. ons toeschrijven.²

Onderstout:

Sirama.

CLIII. MALAKA.

18 Maart 1643.³

Ouder de tinkwartieren van het Malische schiereiland behoorde ook Oedjong Salang (Selanga, Junk Ceylon) aan de Westkust op circa 8 graden N. B. (vgl. hoervóór bldz. 365), dat in eens verhouding van onderhoorigheid stond tot Ligor en daardoor tot Siam, 't welk Ligor onder zijne vazalstaatjes rekende. De beheerscher, „gouverneur“, van dit eiland had in 1642, „sonder de minste redenen, schelmachtigh“ volgens den gouverneur van Twist; volgens zijnen opvolger mede ten gevolge van het onhandig optreden van den Nederlandschen „coopman“ daar een Nederlandschen soldaat vermoord en den onzen „verseheyden onredelijcke vexation en overlasteren... in hare negotie als andersints successive aengedaen“ Men wilde de „schelmachtighe practijepien van desen tijran“ straffen en hem doen „ontwaer worden, dat hy vrie Nederlanderen ende geen Portugeesen geoffenceert“ had. In Januari 1643 werd de opperkoopman Jan Hartmansen door den gouverneur van Malaka, Jeremias van Vliet⁴, naar Oedjong Salang gezonden, om satisfactie te trachten te verkrijgen en een contract te sluiten, of bij niet-slagen het kantoer te hechten en het eiland te blokkeeren. Van Vliet gaf hem een brief aan den Gouverneur mee, waarin o. a. wordt gezegd: „'t Is waerlijk onlijdelijk van een subdijkt elcettijf gouverneur van een oim eylant. Het gelukte Hartmansen — althans dit was zijn indruk — onderstaande overeenkomst te sluiten met den opvolger des inmiddels afgetreden gouverneurs. Vgl. Hoeres, *Bouwstoffen*, III, passim, vgl. Register; onafgegeven missives van J. van Vliet aan G. G. & R., 24 Dec. 1642, onafgegeven

¹ Een „Jentjzen coopman“, die met De la Dossa naar Ginga was gezonden. (*Dagh-Register*, bldz. 261; vgl. hoervóór blz. 250, noot 2).

² „D'gecommiteeerden hadden mede een di' negck in Siamer versocht, jaerlijcx 800 à 1000 stuck slaeven (zelijck wel voor desen) te mogen coopen ende vervoeren. 't welck rendijct afgeslagen ende ten antwoorde gelyent hadde, dat menschen te vercoopen niet alleen oer schandelijck voor de werelt, maar ook groot sonde bij hiers goden gerekent werde.“ (*Dagh-Register*, bldz. 276. Vgl. echter *Acten*, n^o CLXII).

³ U' het Contractboek.

⁴ Hij volgde van Twist in 1642 als zooland op en werd in 1645 vervangen door Arnold de Vlaming van Outhoorn.

instructie voor J. Harmansen van den gouverneur van Malaka, 12 Jan 1643; onuitgegeven missie van den gouverneur van Malaka aan den gouverneur van Salanga, 10 Jan 1643, en van J. Harmansen aan den G. G., 19 Juni 1643.

Accoordt en contract tusschen d'E. Heer Anthonio van Diemen, gouverneur generael over den standt der Vereenigde Nederlanden in India Orientaell ter eenre ende Oboangh Insaghon Chirij Joan Palowan, gouverneur van 't eijlandt Oedian Salangh, ter ander zijde, gemaect met voornoemden Palowan door ordre van den E. Jeremias van Vliett, gouverneur der stadt ende fortresse Malacca met den resorte van dien, bij ons, Jan Harmanszoon, oppercoopman ende deser thinquartieren overhooft, welck contract onverbreekelijck ende bondigh wesen sall, mits reserve der pretentie wegen den enormen moordt aen 't Hollandts bloedt door den predecesseur van den E. Palowan voornoemt begaen ende gecommiteert.

Terstelijck sall den gouverneur van Oudiangh Salangh gehouden zijn, de coopmanschappen t zij van wadt plaetsen off waer inne bestaen, die alhier door de Nederlanders gebraght, d'selve in volcomen liberteyt vercocht werden toe te laten, sonder dat zijn E. de besste daer nijt kiezen, taxeeren, verhinderen oft met monopoliën, gelijk voor desen geschiedt, beswaren, mitsgaders den thin ende auder inlandsche coopmanschappen te coopen ende vercoopen permitteeren sall.

De coopluijden ende gemeene volckeren sullen niet door publijcke off heijmelijcke middelen ende judieten van 's Comp^e hujsingen, als mede voor desen gebeurd is, geweert, maer ter contrarie, Comp^e residenten ijets, daer Godt voor zij, onbehoorlijcx rescontrerende, de hullpende handt tot preservatie van 's Comp^e middelen door den Gouvern^r ofte, bij absentie sijnes persoons, de naeste raden geboden werden, sonder haerheden met baetsugtige costuijmen te beswaren, maer alltijt in behoorlijcke extime te houden ende alle billijcke versoeken spoedigh t'assisteeren.

Den gouverneur meergemelt sall zijne jngeboornen ende jagesetenen, t zij wadt natie daer met 's Comp^e residenten handelen, aen doen condigen, vermits in de formen der bitsen ' groote frauden ende t geordonneerde niet geobserveert is, dat den thin voortaan aen

¹ „1 Bite thin is 4½ ff Hollants, in gelde 17 stuivers" (*Munte Waardje van Indien*, 20, in *Dagh-Register 1644-1645*, bldz. 78, noot 1).

's Comp^e alhier résiderende dienaers met de balace ende gedisstineerde gewichte nijt mandament van den gouverneur voornoemt, ten overstaen ende in presentie van den comolaedt ¹ ende ander ouranghkaijs meer, met zijn E. sap gemerckt naegeuomen ende gewogen werden zall, omme alle bedrogh en onlussten, die anders soude mogen resullteren, zoo veell mogelijk te prevenieeren.

Jegen t gene voorschreven ² den Capiteijn ende dese Nederlantsche thincampton overhooft op t justantelijck versoek van den Gouvern^r ende principale groten een discreten prijs op de cleeden geset heeft, gelijk set mits desen, waer naer hun den Gouvern^r en sijne onderdanen mitsgaders 's Comp^e resident sijn reguleeren sullen, gelijk hier op 't naervolgende te sien is: namentlijk een sarasse leijde (?) Coetchin ³ voor den Coninck 7, de gemeente 9 bits; een salempouris 7 : 9; een p^e ⁴ Guinees linnen 12 : 16; een p^e (?) blauwe bethillies 6½ : 8; een p^e (?) ramboutijns 15 : 18; een p^e (?) ardias 3½ : 4½; een bafitas 4 : 5; een p^e (?) witte bethillies 8 : 10; een p^e (?) mandaphons 4 : 5; een enjn goelaugh 4 : 5; een p^e (?) roode bethillis 8 : 11; een p^e (?) witte mouris 6½ : 8½; een p^e (?) zijldoek 2½ : 3; een p^e (?) negros cleden 3 : 4; ende een sarassa malaijo 10 : 13; een bits gerekent tot 17 stuivers, well verstaende t' gunt den Coninck genieuten [zal], niet meer emporteeren als 9 à 10 baer thin met ijder scheepscompste, waer met sijn contenteeren laten zall.

Soo ijmand van s' Comp^e dieneren offte subjecten, dat Godt verhoede, tegen den den gouverneur [of] grooten deses gouvernementen sijn sodanigh vergrepen, dat' seijt exemplajre straffe meriteerde, sall den Gouverneur eghter sulx niet vermogen t' executeeren, maer den delinquant met d' informatieu leveren in handen van 's Comp^e resident; ende denselven sijn mede te buijten gaende t' selve p^r memorie op d' eerste onser scheepen compste aenteekenen, sulx als dan den gouverneur van Malacca adviseeren, opdat deselve nae exigentie van saken gestrafft offte nae de fortresse gevoerdt ende in handen van justitie overgeleverdt werden mogen.

Den Gouverneur en sall ook vermogen, geenige handelaers, van Queda, Peragh, Java, Coromandell, Bengala offte van andre dier

¹ „De Comolaet . . . zijnde de tweede . . . persoon in d' gouverno" (*Onuitgegeven missive van Van Vliet aan G. O. 31 Dec. 1643 - 2 Jan. 1644*).

² M. a. w. Daarentegen belooft van zijne zijde, enz.

³ Onderstaande verschillende doeken en kleeden, vooral uit Vóór-Indië, meen ik niet alle te behoeven te verklaren.

⁴ Afkorting voor het Port. peça = stuk.

omleggende plaetsen comende, eenige negatie toe te staan, sonder ende allvooren deselve hunne pascedulls aen Comp^o allhier resident verthoont, Malacca aengedaen ende aldaer vertholft ende vrije geleijde geprocureert te hebben ende dat volgens 't oude Malaxe reghdt. ¹

Tot besluit beloofft den Gouverneur mits desen, dat boven aengeroerde nae sijnen teueur perfectelijck sal nacomen ende doen nacomen, welcke provisioneell contract ² ter wederzijden tot oirconde der waarheijt, in presentie van den colinolaet Omonrath ende andere orangkaijs meer, met haer E. gewoone signature bevestigt ende bechragtight is. Datum desen 18° Martij 1643. Was geteekent **Jan Harmanszoon** nevens den Gouverneurs gewooulijck merck off chisap.

CLIV. KUST VAN KOROMANDEL.

29 April 1643. ³

„Den Carnaticaes coningh“, die, „met zijn heijrleeger“ in 't veld lag met het oog op de troebelen in en om zijn rijk (vgl. hiervoor bldz. 394), bezocht ook Pulicat, „alwaer sijne coninqlijcke Maj^o den 23 (April) gepareseeert ende des andren daegs bij den gouverneur Gardenijs int fort Geldria, daer hem met 't lossen van canon als anders groote eer aengedaen ende een schenckagie van f2300 overhandigt wierde, om te beoogen verscheenen was. Integendeel ⁴ verleenden Sijne Maj^o aen de Comp^{ie} een nieuw en bondich caul met de voor desen verkregen vrijheden en bovendien de helft des tols van aencomende ende uijtgaende vaertuijghen, als hieronder breeder..... can gesien en gelesen werden.“ (*Dagh-Register 1643—1644*, bldz. 270, v., waar ook het stuk is afgedrukt.)

Translaedt uijt het origineell coull door den koninck van Carnatica aen den gouverneur Arent Gardenijs gegeven in Palliacatta, adij 29^{en} April 1643.

Godt segene.

In den jaere Sobanno ⁵ in de maendt Wijcksakhan ⁶ naer de nieuwe maene hebbe ick, Serangaraije ⁷, den gelukkigigen, heere der

¹ Uit den tijd der Portugeezen (*Zie Heeres, Bouwstoffen*, III, bldz. LX).

² Vgl. beneden, n^o CLVIII.

³ Uit het Contractboek.

⁴ M. a. w. daarentegen van zijne zijde.

⁵ Het *Dagh-Register 1643—1644* heeft „In den jare Sattrebano“. Deze datering is foutief. Chitrabhānu eindigt in Maart 1643 (*Sewell, Indian Calendar*, p. LXXXIV, f).

⁶ Vaisakha.

⁷ In *Contractboek Zeeland*: „Srie Rangrait“.

heeren, Godt der heeren, ende vermaerdt voor een seker ¹ cloeckmoedigh soldaet aen Arent Gardenijs, gouverneur van de Hollanders, geschoncken dit naervolgende caull.

Door het gebodt van den prince ende II° der Hollanders sijt ghij in ons landt **Palleantta** gecomen met oogmerk om Uwe negotie ende commercie daer te drijven, gelijk ghij op heden oock doet. Hierom late ick U toe dese onderstaende vrijheijt in maniere als volgt.

De goederen, die ghij met uwe schepen hier aenbrenght ende wederom die ghij uijt dese landen weghvoerd, schencke ik voor uijtschepen en inschepen de vrijheijt van alle tollen ende gerechtigheden ende, dat meer is, tot Uwer eere sult ghij genieten den halven tholl van alle vaertuijgen, die te deser plaetse eenige goederen disbarqueeren, ende soo oock van die goene die zij zullen jmbarequeeren: soo als den duan daervoor geniedt, sult ghij de helft ontfangen in diervoegen, dat uwe goederen, die ghij hier te lande brenght ende wederom weghvoerd, voor inschepen en uijtschepen vrij sullen zijn van allen toll, maer van alle andere vaertuijgen sult ghij de helft van de gerechtigheijt naer U nemen tot Uwen profijte. Den jmposst, die de coopluijden vande stadt betalen, de gerechtigheijt van den vigiador, ² ende andere tollen des landts bevele ick, dat sij sullen betalen in forma als voor desen is geschiedt, soodat all ist saeke ick dese stadt Palliacatta voor mij sellven houdende ofste verpaghte ofste ter oorsaeke van eenige dienst ofst uijt schenckagie aen een ander late, ³ nochtans het bovengeseyde sall ick alltsamen vollvoeren, even gelijk als ick geseyt hebbe. Ick hebbe oock gemaect, dat geen vigiador ietwes U sall connen affvorderen; soo onder de coopluijden van de stadt ofste vigiadores een zake van gewichte voorvalt, dat sult ghij mij well overschrijven, dogh zoo het dingen zijn van wejnigh jmportantie, ghij moet niet meenen, dat ghij verobligerdt zijt, mij alltijt daarvan de wete te doen, maer ghij sult sulx met het hooft van de stadt remedieren, opdat het niet meer en geschiede. Met

¹ *Dagh Register*: „seer“.

² Ik kan hier een vergissing herstellen. Op. bldz 159, noot 4, heb ik de uitdrukking „visadores“ vragenderwijs trachten te verklaren door het Portugesche „visitadores“. Beter zal zijn de verklaring door „vigiadores“ = wachters, oezichters. In het *Contractboek Zeeland* wordt hier steeds van visadoors gesproken: het woord is dus wel hetzelfde als vigiadores.

³ Vgl. hiervoor, blz. 231.

dese liberteyt dan vermooght ghij U negotie te drijven met een ijder, die ghij selfs willdt ende ghij en moedt in geenige sake het minste aghterdencken hebben. Dit canll moet ghij bewaren, op dat hij voor altoos zijn craght behoude, wandt op dat ghij mij betrouwt en gerusst moght wesen, hebbe ick den sellvigen aen U geschonken. Stondt geteijckent Cirama.

CLV. KUST VAN MALABAAR. ¹

12 Mei 1643. ²

Ongeveer in dezelfde dagen, dat de oppercoopman Groes een contract sloot met Kayenkolam, maakte hij eveneens een „aecoordt“ met den vorst van het nabijgelegen Percattij of „Porcattij“ (Porakad of Porka) ³ ten noorden van Kayenkolam (*Dagh-Register 1643—1644*, bldz. 223).

Aecoordt oftte contract gemaeckt met den grootmagnh-tigen koninck van **Porcattij** ter eenere ende den E. oppercoopman Pieter Sijbrantszoon Groes wegens d'Ed^e Hoogmogende H^{re} Staten Generael, den H^{re} prince van Orangien ende d'Ed. honorable Nederlandtsche Oost-indische Comp^e onder 't beleydt van den Ed^e H^e Gouverneur Generael Anthonio van Diemen ter andere zijde.

Eerstelijck vergunt zijn Maj^{te} ons, jaerlijckx sijn porten oftte havenen aen te doen, om onse commercie met zijne onderdanen vrijelijcken te drijven, waertoe ons ook de behullpelijcke handt sall bieden ende deselve belasten, dat voor de Portugesen, soo tijdelijck verschijnen, geprefereerdt sullen werden in de peperhandeling.

Ten tweeden sullen [wij] Zijne Maj^{te} onderdanen met zoodanige goederen versorgen, als hier te lande gangbaer zijn ende bij ons te becomen sullen wesen, mits dat deselve martgangh betaelt werden met goede ende well geconditioneerde peper, oftte zooveel gember als bij de onse geeijscht en bij Zijne Maj^{te} onderdanen te becomen zall wesen.

Ten derden dat op ons aenwesen alhier aen Parcattij geen peper nae Cutchin sall vervoerd oftte aen eenige vreemde natie, soo

¹ Vgl. noot 1 op bldz. 392.

² Uit het Contractboek.

³ Vgl. Hunter, *Geslacht*, VII, p. 387 en de kaarten bij Baldaens en Valentijn.

Portugeesen, Engelsen, Fransen als Deenen vercocht werden en om effect te doen sorteeren beloofft, dat zijne onderdanen te dien tijde op ons arrivement desen sall doen onderhouden ende naercomen, ten eijnde de onse als gesecht is in de peperhandelinghe de voorpreferentie mogen hebben ende bij weijgeringe van dien, dat sij bij Sijn Majj' arbitralijk gecorrigeert sullen werden.

Ten vierden wordt bij Sijne Majj' de vrede offte vruntfchap, bij Sijn Majj' overleden broeder Siam Boetchirij Nambines, den 20^e Majj A^o 1642 gemaect, ¹ geconfirmeert, welke is dat soo onse principalen t'eenigen tijden moghten geraden vinden, een hujs offte fortresse in Zijn Majj' landen op te werpen, dat ons Zijn Majj' als dan daer toe bequame plaetse ² offte persoonen, die van onse principalen daer toe souden mogen geordonneert werden, bevrijden van alle overlast, outragie ende gewelt.

Ten vijfden off het gebeurde, dat Godt verhoede, eenigh ongeluck van dootslagh als anders bij d'onse gecommiteert wierdt door toorne offte misverstant, soo sall Zijn Majj', den delinquant in handen krijgende, gehonden wesen, deselve te leveren aen onse gebiedende opperhooffden, opdat naer forme van justitie met dese geprocedeert magh werden.

Ten sessden ende laessten soo Zijn Majj' ten eenigen tijde met d'omleggende natien offte vollekere sijns landts in oorloge quam te vervallen ende Zijn Majj' offte den nootd vereijfchte, sal van de onse met alle mogelijcke middelen, die den tijt toelaten sall, geassisteert werden.

Alle welke bovengemelte artijealen ende conditionen van beide partijen reciproquelijk belooven ende zweeren bij solemnele eden, tijder op zijne wijze te aghtervolggen ende doen onderhouden, voor soo lange als sonne ende mane op den aerdtbodem hare scheijnselen geven zullen, wellverstaende soo sullex bij d'E. H^r Gouverneur Generael ende d'E. H^{ren} Raden van India, residerende op Bat^a, geapprobeert offte goetgevonden werdt, waervan t'acustaende zijzoen belooven volcomen andtwoordt te brengen.

Aldus gedaen ende gecontracteert op Percattij in Sijn Majj' palleijs Ambellapallij, ³ adij 12^{en} Majjus A^o 1643. Was onder

¹ Vgl. Baldaeus, *Malabar—Choromandel*, bldz. 142, v.

² Hier is blijkbaar iets weggevallen.

³ Ambulupali, ten noorden van Porakad.

met Zijn Maj^{te} zegell, in rode lacke gedruckt, becraghtight ende wederzijts int Portugeesch geschreven. Dell rej de **Porqua** eserista en Ambalapellij.

CLVI. DJAMBI.

6 Juli 1643.¹

Lukas de Vogel, 's Compagnie's vertegenwoordiger in Djambi (vgl. hiervóór, bldz. 291 vv.), overleed 7 April 1640. Hij werd opgevolgd door den opperkoopman Hendrik van Gent. Eerstgenoemde ambtenaar had zich bij de Groeten des lands bemind weten te maken en ook daardoor de Nederlandsche belangen uitnemend weten te behartigen. Van Gent toonde mindere geschiktheid voor zijnen — trouwens niet gemakkelijken — werkkring dáár. Allerlei twistpunten deden zich op, waaronder vooral èn onze eisch, dat de Djambische vaartuigen passen van de onzen moesten kunnen vertoonen, wilden zij geheel veilig zijn voor het „aensleen” hunner vaartuigen door de onzen (vgl. hiervóór, bldz. 291), èn de verhouding tusschen Mataram en Djambi een groote plaats innemen. Toen nu Van Gent vernam, dat „den Pangoran contrarie sijn protest geresolveerd bleeff, gesanten aenden Mattaram te schicken” en tevens ten opzichte van het passensteeem hem wilde dwingen aan alle Djambische vaartuigen passen te verleenen „nae alle quartieren”, toen lichtte hij in Januari 1643 de loze, zonder de Hooge Regeering te Batavia er in te keunen. Hij kwam in Februari te Batavia terug. G. G. & R. keurden zijne houding niet goed, de lichtung van het kantoor was volgens hen „meer nit wrovelmoedigheid” gebeurd dan in 's Compagnie's belang.

De pangeran van Djambi was ook niet gerust op den loop der zaken. Hij zond in haast gezanten naar Batavia. In April werd door de Hooge Regeering besloten, „voorschreven comptoir te reestabileren, onder soodanige versoekeringh ende voordelrijcke conditien, als bevonden wird ten dienste vande Comp^{te} ende dersulver respect te conveneren, ofte met geweld van wapenen ons recht te mainteneren.” Van Gent had volgens hen wel niet in 't belang der O. I. C. gehandeld, maar „gedane dingen geen keer nemende”, moest men nu zooveel mogelijk voordeel trachten te trekken nit wat gebeurd was. G. G. & R. hadden daarom Djambi in het ongelijk gesteld en Van Gent's handeling „gejustificeerd.” Pieter Soury werd met een flinke vloot als commissaris naar Djambi gezonden, welke „aansienlijke macht omtrent Jambij geen kleijne vreesse baarden”, en wel er toe mee zal hebben gewerkt, dat „na eenige dagen pitsiarens” („sacken met patientia” moet men hebben, klaagt Van Gent) onderstaand contract word gesloten (Vgl. Tiels—Heeres, *Bouwstoffen*, II, blz. LXXV, 330, 361; III, bldz. 113, v.v., 137, v., 163, v.v., waar 't contract ook is afgedrukt; MacLeod, *O. I. C. op Sumatra*, in *Indische Gids*, 1903, bldz. 1912, v.v., 1923, v.v.; *onuitgegeven missive van den Pangerang aan den G. G. „per sicut van Gendt”, 1 Maart 1643, onuitgegeven instructie voor Soury, 29 Mei 1643 en journaal van Soury, ONZ.*)

¹ Uit het Contractboek.

Tractaet ende accoordt, gemaect ende beslooten bij d' Heer Commissaris Pieter Sourij wegen den staet der Vereenighde Oostjudische Comp^{ie} in Orienten uijt autoriteit van den Ed. Heer gouverneur generael Anthonio van Diemen ende H^{er} Raden van India, bij instructie dato 29^{en} Maj 1613 daertoe g'ordonneert, ter eender ende den pangoran Dupatij Anum van 't landt **Jambij** ter anderen zijden, voor eenwigh onverbreekelijck, desen 6^{en} Julij A^o 1613, ju Jambij.

Ten eersten soo contracteert den commissaris Pieter Sourij, dat alle de gene, die in Jambij comen om hun coophandell te drijven, vermogen geen Nederlanders deselve te verbieden, als Siammers, Chinesen, Maccassaren, Boorneers, Javanen ofte enige andere natie van wadt conditie die mogen wesen, met ofte sonder passen, wanneer om de Oost om de Ejer Hintam ¹ Noordwest toe aen de revier Tonkall ende voor Jambijs rhee de is gehouden geweest ende zoo eenige vaertuijgen binnen dese limiten genomen ofte verstruereert, sall den Pangoran daerover aen den Heer Generael schrijven ende soo 't billick is sall recht gedaen off betaelt werden.

Ten anderen wanneer eenige Jambijse vaertuijgen in abbassado ² ofte coophandell naer d' Oost ofte Mataramse landen tardeeren ³, sullen altooren Batavia moeten aendoen om passen van de Ed^o Heer Generael te versoecken, anders als vijanden aengehaelt werden, maer soo naer Ziam, Combodia, Patanij, Pahangh, Sangora, Ligor, Johor, haer vojagie moghten nemen, sullen pas van den Nederlandschen resident in Jambij mogen eijsschen ende naer de thin quartieren tenderende, gehouden wesen Malacca aen te doen.

Ten derden zoo begeert den Pangoran vier sabandaren 't welck hem toestaen ⁴, alsoo hier van niet is te brengen ende soo seggen van outs een gebruijck is geweest; wanneer den geprocureerden peper sallalen ende verseuden, sullen voor 100 picols aen de Pangoran

¹ Ajer Itam. Vgl. hierover, bidz. 292.

² Ambassade.

³ Schrijffout voor „tenderen“.

⁴ Wat natuurlijk kosten voor de Compagnie meebracht, daar dese inlandsche ambteuaren emolumenten trokken uit den peperlandel en iedere „havenmeester“ vermeerdering van lasten batekende. Soury had gevraagd, dat voortaan slechts twee sabandars in Djambi zouden zijn, maar hij moest op dit punt toegeven. Trouwen in zijne instructie wordt hem gelast, in kleinigheden toe te geven, „als 't principaelste maer g'acordeert word.“

instelt worden 80; de sabandar 1 25 ende 10 R aan de oppassen, daeroben en van de sabandars vier geboers neffens vier tapperen wassers 1, met 1000 S R' droeghs mit laden; ende wanneer de schepen vertrekken voor anker nigh sight R'. C. mede tot de rouba toelva dat aangehanghe te engassenen, de sorteeringe, t' zij witt, rookt, swart, sall maer een cleedt, alwaer 't schoon van thienierhande omliepen, dogh verscheijden spude, sullen als vooren vervodigende betalen, ende wanneer 10 stuxx dieden van rouba aan den Pangeran, sullen mede vijf dierzelijke den sabandaren gegeven werden, t welck comt te bedragen van ijer sorteeringe 14 cleedt.

Ten vierde sijn, wanneer peper afladen, voor tarra van ijer suck een entij afgetrokken werden.

Ten vijften soo sall niemant wie hij zij eenige peper van hier mogen uijtvoeren dan alleen de Nederlanders ende Engelschen 2.

Ten sesten soo wanneer eenigen van 's Comp' slaven moghten comen te verloopen ende huu onder 't gebiedt van den Pangeran ofte andere grooten begraaven, sullen de Comp' residenten weder ter handt gestelt; jusselijckx, soo ook eenigh van Jambijs volck moghten verloopen ende hun naar Bat' ofte ergens elders, waert gebiedt sijn hebbende 3, als vooren wederom den eygenaar ter handt gestelt werden.

Ten aghsten 4 soo eenige Chiueesen den Pangeran, rato Macs ofte andere groten toebehorende, aen de Comp' schuldigh waren ende faulten mochten begien, sullen Comp' residenten in Jambij 't selve allvoren aen den Pangeran moeten te kennen geven. Jusselijckx soo eenige Chiueesen 5 buijten Comp' logie schuldigh zijn en sall den Pangeran recht daerover mogen doen; alsmede de Chiueese schuldenaren binnen Comp' wooningen resideerende, zoo onder ijmant van de Groten in Jambij, ja tot den Pangeran in persoon, haer moghten willen begeven, sullen gehouden zijn, denselven wederom aen 't opperhoofft van 't comptoir te behandigen, zoo well van sulleke als andere die hun in de Comp' logie begeven hebben, maer wanneer haer moghten veroordeelen bij justitie, haer naegelaten goederen, slaven ende slavinnen den Capitejn bij inventaris overgeleverdt werden.

¹ Schrijffout voor „sabandars“ (Zie *Bouwstoffen*, III, bldz. 104).

² Soorten kledten.

³ Vgl. hiervóór, bldz. 156, v.v., 174, v.

⁴ NL de Nederlanders.

⁵ Een lapsus voor ten zevenden: er is niets uitgelaten.

⁶ NL vrije Chinoezen (Vgl. *Bouwstoffen*, bldz. 164, noot 7).

Ten negenden soo wanneer eenigh groot ofte eelen schip, wankans ¹ ofte ander vaertuigh van de Comp^e op de Pangeran rheede, de bhaer ofte in de revier moghten comen te stranden ende allsoo te verliesen, sall den Jambijnees sijn handen daer niet mogen nenslaen, 't zij van geschut ofte iets anders, maer sall tot het bergen der goederen Comp^e volck behullpigh zijn. Soo mede alle vaertuijgen van Jambij op ofte ontrent Bat^a sullx overcomende, sall den Ed^e H^e Generael mede t'selve onderworpen blijven.

Ten thiende soo sullen alle coopluijden van boven, beneden ofte buijten comende, vrij hun handell mogen drijven in peper met den geenen die 'thaer belieft ende niemant wille onderworpen zijn ².

Ten elfden dat Comp^e residenten een houten pagger rontom de logie sullen mogen maken, ontrent ijder houdt van vijftien duym diek, daer van een maat ter handt gestelt, dogh dieker bevindende, sall den Pangoran deselve wederom mogen uytrecken; als mede werdt geconsenteert op den wegh met bamboesen afgeschut ende met twee poorten bij nacht magh gesloten blijven. ³

Ten twaelfden soo wanneer eenige peper bij de Nederlanders ten ontijden, sonder weten van de subandars, geladen ofte gesloken werdt, sall deselve peper, wanneer 't faiet [uitcomt] ⁴, voor prijs verbeerdt zijn.

Ten darthiende wanneer den Nederlandtsen resident naer boven zall zenden, om te handelen ofte schulden in te manen, zal den Pangeran zulex niet wederhouden, maer bij alldien eenige onlusten tusschen de Nederlanders ende het volck van boven door den handell moght comen te resulteren, den Pangeran hem met sulcke questie niet moejen roghte recht daerover uijtspreken; dogh soo den Nederlandtschen resident nae boven moghten senden om schulden te junen, sall den Pangoran zijn eijgen pas ende volck daertoe geven, om benevens Comp^e dienacten als geseijt deselve te vorderen. Terwile alle de cleene rivieren ende boven gelegen spruijten van Sijn Hoogheit den Pangoran aen verscheijden Grooten ende gequalificeerde persoonen zijn verschonken, sall, wanneer den Nederlandtsen resident om in deselve te handelen, moghte senden, allvooren met ijder van

¹ Wankang. Vgl. *Encyclopaedie*, V, bldz 489.

² Dit was vooral gericht tegen de Chineezen, welke de peperbrengers dwongen, met hen handel te drijven. Vgl. *Bouwestoffen*, III, bldz. 165, noot 1).

³ „Omme daarmede voor te comen de onhejlen van dieven ende des Matarams wrevelmoedighs“ (*Bouwestoffen*, III, bldz. 165, noot 3).

⁴ Vgl. *Bouwestoffen*, III, bldz. 165, noot 4.

de geseijde grooten, wien de spruijt ofte revier toecomt, licentie versoeken ende contracteeren, alsoo een oudt gebruik is ende door den Palimbahangh ¹ ingestelt zij.

Te veertiende sall den daetchin, waermede den peper ontfangen, cleender nogh grooter zijn als deugeenen, die te vooren Comp^s resident ter handt gestelt ende alltijt gebruikt is geweest.

Ten vijftienden wanneer onse aen te brengen cargasocuen, schoon 10 packen van ijder sorteringe, sall Comp^s opperhoofft ju Jambij gelooff gegeven ende maer een pack geopent, jnsgelijcx 10² packen alle van diverse sorteringe betomende, sullen alle 20 geopent werden.

Ten zestienden wanueer eenige Jambijsche vrouwen in de logie met de Nederlanders ofte Comp^s lijfsejgenen moghten comen te verlopen, sall daer over van den Pangoran ofte andere geen recht mogen gedaen werden, maer eenelijck een ijder waerschouwen, dat hun volck verbieden, met de Nederlandtsche ofte geseijde lijfsejgenen geen conversatie houden ende met eenen belassen, binnen Comp^s pagger niet meer verschijnen.

Ten seventienden: de oude ende nieuwe schulden begerdt den Heer Generael met recht van den Pangoran die in gebreeke blijven ende niet connen betalen, desulleke persoonen door lasst des Conings gedwongen sullen werden.

Ten aghtienden wanueer eenige Nederlanders haer moghten comen te verlopen, soo sall den Pangoran daer over geen recht ofte justitie mogen doen, maer den H^{er} Generael sulx aenschrijven. Jnsgelijcx sullen de Jambineesen desellve vrijheijdt op Bat^a genieten.

Ten negentienden op t'rijtvoeren van den peper js mede geaccordeert, dat de Nederlanders ende Engellschen, dewelke alleen desellve gaudeeren ende genieten, ook gehouden blijven, gelijk in voorige tijden, ² Zijns Hoogheijt den Pangoran revier voor overlasst van vijanden te bevrijden.

Ten twintighsten zoo is mede toegestaen ende geaccordeert, bij slijdien de Nederlanders hier in Jambij tegens d'jndalers in questie rakende, den Nederlanders den anderen moghte comen te slaen

¹ Palembang? De zaak is mij niet duidelijk. Kan het slaan op de inmenging van Palembang in Djambi's binnenlandsche aangelegenheden ongeveer 1632 (Vgl. *Bouwstoffen*, II, bldz. XXXII, LXXIV)?? Maar dan zou de uitdrukking „oudt gebruik" minder op hare plaats zijn. Of is het een overblijfsel van ouders betrekkingen met Palembang?

² Schrijffout voor 20 (Vgl. *Bouwstoffen*, III, bldz. 168, noot 2).

³ Vgl. *Bouwstoffen*, II, bldz. XXVII.

ofte quetsen, jnsgelijcx den jlander den Nederlander sulx moghte doen sonder de vermenginge des doodts, sall den Pangoran met den Nederlandtschen resident justitie ende recht met de anderen mogen administreren, maer saeken ten wederzijden, zoo well van Zijn Hoogheijts volck in Bat^s als Comp^s dienaers in Jambij, causa mortis consernerende, met den H^r Generael daer over per geschrifte te consulereen ende naer bevinding van saeken ter plaetse, daer het delict gedaen zij, justitie ter executie stellen.

Actum jut Nederlandts Comptoir Jambij, adij 6^{en} Julij A^o 1643. Was geteekent Pieter Sourij. Ter zijde van de naem stont een zegell op roode lacke gedruckt ende bij het begin deses het zegell van Zijn Hoogh^t gedruckt.

CLVII. ARAKAN.

Augustus 1643. ¹

Van 1608 (1607?) dagteekenen de eerste aanrakingen der Nederlanders met het toen zelfstandige rijk Arakan aan de Oostkust der Golf van Bengalen. De vertegenwoordigers der O. I. C. te Mazulipatam (vgl. hier-voor, bldz. 45) wilden dien handel beproeven, en omdat de vorst in Arakan hun zijn wensch daartoe had te kennen gegeven, en omdat juist in die dagen „het geweld van den (inlandschen) Gouverneur tot Malisipatan daegelycx was toenemende” en men hoopte, dat men, als de pogingen in Arakan gelukten, „de Mooren van Masilpatam ende Choromandel oock wel wat fynder (zou) doen singhen”. Pieter Willemsen en Jan Gerritsen werden er heen gezonden door „den Eersaemen Raet, van Masilpatam en Petapoli”. De „Coninck” ontving hen vriendelijk: oorlog tegen Pegu en minder aangename verhoudingen tot de in zijn rijk en in Pegu gevestigde Portugeezen zullen daartoe, behalve de hoop op winstgevendend handel, hebben mēgewerkt. Van die commercie kwam voorloopig niets, omdat de onzen op de Kust van Koromandel slechts „cleyne middel” hadden „om tselve met proffyt uyttevoeren”. Later (1610) werd „de saeoke van Arrecan by de coopluyden op de Custe liggende van cleynder inportantie gehouden, overmits de cleyne proffytten die daer vallen connen ende de groote oncosten die de Compie voorerst soude moeten doen om den Coninck weeder in syn ryck te bevestighen, dawelek tegenwoordich heel in troebel is”. (Vgl. De Jonge, *Opkomst*, II, bldz. 86, v.; III, bldz. 77, v., 285, v. v., 342, v.) Toch bleef Arakan op het program, handel werd op dat rijk gedreven: slaven (o. a. Bengaleezen en anderen, door menschenroof of in den oorlog door Arakans beheerscher verkregen) en rijst vooral daar opgekocht.

¹ Uit het Contractboek.

In 1605 werd de onderkoopman Pauwels Cramenheyn met twee assistenten daar geplaatst. Deze faktory werd echter spoedig weer onttrokken, daar de savenlands met vlotte „T waru te wenschen“ reept Marten Isbrantsz te Pindat in een schrijven aan De Carpenter uit, dat „een eenige poging niet mocht worden; onze name is daermede by al deze omringende princken en grooten gantsch in eerenachtige geraekt“ Niettegenstaande dezen tegenslag werd ook thans de handel voortgezet, waarentrent wassende berichten inkomen de vrijburgers van Batavia namen mede aan deze commercie deel. Ook de slavenhandel bleef voortgaan, met het oog o. a. op de „penplatie“ van Banda. Gezantschappen werden over en weer naar Arakan en Batavia gezonden. Voor en na bleven Nederlandsche kooplieden eenigen tijd in Arakan over (o. a. Adam van Mandere, 1606, 1607; Arent van den Helm, 1640 en volgende jaren). Maar soms waren het „hoofsche courtosjen ende complementos, daar op zeer weijnige effecten volgen“: de vorst van Arakan en zijne Grooten waren mede niet afkeerig van een „monopolisen ofte beperiden handel wegen 't vertieren onser coopmanschappen ende opsamenen van retouren“ Omgekeerd was men in Arakan niet tevreden over de wijze, waarop onze vertegenwoordigers optraden.

Arent van den Helm, het „opperhoofd des compteirs aldaer“, bleek beter dan zijn voorganger tegen moeijkheden bestand. Zijn finck, tegelijk taktvol, optreden werd te Batavia gewaardeerd. Maar hij was ook „bij den Conink in goeden aansien ende genoot van denselven groote vrunt-schap“, zelfs waar hij zijne meening in praktijk bracht, dat „d'Arracaantse natie somtijts met stijve sporen bereden dient.“ Hem werd onderstaande ferman verleend (Vgl. *Dagh-Register 1624—1642*, passim; *onuitgegeven documenten betreffende de sending van Hans de Haze als visitateur-generaal 1614 tot 1615*, *onuitgegeven documenten van Visnich aan G. G. & E.*, 16 Jan. 1624, van Ybrantsz aan Bewindhebbers, 28 April 1625, aan De Carpenter, 5 Dec. 1635, *onuitgegeven Generale missives*, 9 Nov. 1627, 5 Jan. 1628, 7 Febr. 1633, 4 Jan. 1636; *onuitgegeven res. G. G. & E.*, 11 Maart 1628; *onuitgegeven documenten 1639*; Valentijn, V, 1 (*Choromandel*), a, bids. 143).

Translaedt van 't firman door Zijne Majij' in 't coninck-rijck Arracan aen den oppercoopman Arent van den Hellm wegens bevordringe des Comp^m negotie aldaer verleent heeft, etc^a, t' welck luyt als volgt.

1005¹ jaer naer de Moorsche ouderdom. van haer regeringe den 10^{en} dagh int affgaen van de mane, in de maendt Augustij A^o 1643. Heer van 't gouden huijs, Heer van den rooden ende witten oliphant, Heer ende gebieder deser wereltt, Narabidrij.²

Jek gebiede mijn grote Ammato, Lajamrebrija, Nalauwembreijts.³

¹ Deze fout staat in 't handschrift. Trouwens de datering laat aan duidelijkheid te wenschen over.

² Narabadigri (1638—1645) bij Stokvis, *Manuel*, I, p. 833.

³ Eigennamen?

gouverneur t' mijnder reghter en slincker handt, Contuwael, ¹ Mossulis, Coptowrdis (?), Antwantousa, Saupo Sicques ende de meer visitateurs van de schepen, dat se den capiteijn Arent van den Helm wassch, gommelack, caschomba, judigo, groff wit lijwaedt ² vrij en liber sullen laten coopen; nelij en rijs, in mijn landt in overvloet, coopt; in schaersheijt zijnde, coopt weijnigh; naer desen zal ick mijn goedtduncken daervan seggen ende U ordre stellen, waernaer ghij U sultt hebben te reguleeren. Soo hij nelij wilt coopen tot 500 carren, staet hem toe ende geen nelij begeerende, soo laet hem 250 carren rijs coopen van dit jaer. Wadt aengaedt slaven, soo hij die wilt coopen, laet hem in Bengalerse ³ coopen. Die daer nieuw met de armade aengebroght worden gereserveert, die eenigh handtwerck connen die ick niet will toestaen dat hij coopt; hier in mijn gontrijek landt, laet hem daer niet een slaeff coopen. Dit alles gebiede ick en begeer dat naergecoomen sall werden, etc⁴.

Allus gedaen en getranslateert int Nederlants comptoir Arracan, desen 25 Sber 1643. Naer gedane collatie bevonden t' selve met principale firman, dat in de Moorsche tale is, t'accordeeren.

CLVIII. MALAKKA.

27 October 1643 ¹.

De geldigheid der overeenkomst van 15 Maart 1643 hiervoor, n^o CLIII werd door den Siamsehen gouverneur van Salanga niet voetstoots erkend. Het stuk was opgemaakt in het Siamsech, maar bij het vertalen in het Maleisch waren fouten gemaakt zoodat de Siamseche tekst verschilde met den Maleischen. Volgens Hamansen was het bedrogery van den kant van Salanga's regeering. Zelfs ontkende de Siamsehe gouverneur geheel de geldigheid van het sluiten van het contract: hij toech kon dat niet doen op eigen gezag, maar moest daarvoor hebben de toestemming van loogere autoriteiten. De Hooge Regeering wilde niet dadelijkorsch tegen het staatje optreden. Nog den 29 Sept. 1643 schreef zij Jan Van Vliet, den gouverneur van Malaka: „Voor eerst (dient) met de welverdiende straffe van den Salanger gesimuleert, ter tyd bequame gelegentheijt becoemen, om niet alleen de execrabele moort (zie hiervoor bldz 400, v) rechtvaardighite straffen,

¹ Een titel: vgl. Valentijn, *Choromandel*, bldz. 141.

² Vgl. *Dagh-Register 1636*, bldz. 23, v. v., 35, v. v.; *1637*, bldz. 41, v.

³ Schrijffout voor: „in Bengalen se coopen"? Ook de volgende woorden zyn niet volkomen duidelyk.

⁴ Overgenomen uit Heeres, *Banustoffen*, III, bldz. 170, v. v.

maer de Comp^e van dat thinzijck eijland voloomen te verseecken." De ontvanger van Malaka, Jan Janszoon Menie, werd door Van Vliet naar de tulkwartieren gezonden, ook naar Salanga. Daer trad Menie zeer onvoorzichtig en onhebbelijk op: hij nam een paar hooge ambtenaren, die in „s Comp^e hujsinge" kwamen „discoureren vant contract", gevangen. Toen met geweld gedreigd werd, moest hij hen natuurlijk vrijlaten. Toeh werd onderstaand contract door hem gesloten. Werd dit nagekomen, dan sou, volgens Malaka's gouverneur, Salanga „een plaetse van reedelijcke appaerentie voor d'E. Comp^e zijn"; zoo niet, dan souden wij in de overeenkomst een grondslag hebben om later daarop ons recht te kunnen baseeren (Vgl. *Handelstoffen*, III, blds. XI, 170, v.v.; *onsuitgegeven missives van Harmanen aan den G. G.*, 19 Juni 1643; *van Van Vliet aan G. G.*, 14 Mei, 19/20 Juni 1643, 31 Dec. 1643/12 Jan. 1644, *van G. G. & R. aan den gouverneur van Malaka*, 29 Sept. 1643).

Contract ende bespreck gemaect tusschen den Omoean Peth T'chinnati Cisoneran T'chau Moean Salangh¹ ende den E. H^r Jeremias van Vliet, Gouverneur ende directeur der stadt ende forteresse van Malacca ende desselfs ressort, mitsgaders de bochte van Siam, Patani, Sangora, Brodelongh, Ligoorne, T'chaija² ende hier over dese tinquartierse comptoirkens van wegen d'E. H^r Antonio van Diemen, Gouverneur over den staet der Vereenigde Nederlanden in Orienten, ter eender ende ter andere zijde gemaect ende veraccordeert bij Jan Jansz. Menie, outfauger, tommogongh ende sabandaer der stadt ende fortresse van Malacca, welcker contract bij desen Salanghsen gouv^r voor bondich gehouden sal werden. Belangende den enormen moort sal daer over niet besoeigneeren, maer moet sulcx op Malakka versoucken om geslist te werden. Welcke accoord bestaet in dese volgende artijckelen, te weten:

Erstelijcq, dat de Hollanders haere aen te brengen waeren, coopmanschappen ende contanten sullen mogen vercoopen aen die geeue die thaer geraeden vint, sonder dat d'een off d'ander, niemant uijtgesondert, de beste sal uijtkieseren ende dan naer zijnen eijghen appetyt taxeren.

¹ De gouverneur van Salanga.

² Allen aan de Golf van Siam: Patani werd door een koningin bestuurd onder Siams opperhooghheid; Sangora, Bordelong, Ligor, Tschaija door Siamsche gouverneurs (Vgl. o. a. *Dagh-Register 1641—1642* blds. 120; en Valentijns Kaert van... *Sumatra* (en Malaka) in V, 1).

Ten tweede, dat d'onse¹ den tin ende andere inlandse wares sonder eenich beletsel mogen coopen off trouweeren van ? het hier geraeden vint, dat den Gouver die niet met galanen ? sal beswaren. gelijk dagelijcx aende Mooren ende andere heeft gedaen.

Ten derden, dat niemant met rijgementen ofte secretelijck te verbieden, belastende, niet met d'onse te handelen ofte van 's Comp^e wooninge te verblijven.

Ten vierden, dat de Nederlanders met geene nieuwe baetsuchtige lasten ofte costuijmen sal beswaren, maer altijd de Hollanders wel getracteert ende gerespecteert werden ende dat zy met den eersten, als yets te versoucken hebben tot inuen van schulden, op 't spoedichste geholpen werden ende d'E. Comp^e voor andere schuldenaers geprefereert zijn sonder tegenseggen van iemand.

Ten vijfden, dat de bitsen ende gewichten als nu tegenwoordich zijn, overal in zijn lant gangbaar ende aangenomen werden ende wanneer den Gouver eenighe cleeden in Comp^e wooningh wil coopen, sal 't selfde doen, als de Comp^e schepen hier zijn ende daernaer niet, opdat de prijs bij 't opperhoofd mach gemaect werden, dat als dan hetercoop sal hebben als de gemene man, maer daer naer niet.

Ten 6^{en}, dat de Nederlanders altijd door goede ende oprechte tolcken sullen gedient werden, opdat door geen onbequame p'soonen abuijsen werden begaen ende daer uijt moeijte, twist ende oneenich' uijt rijse, vermits gelove, dat 't aen d'onse niet manqueeren zall.

Ten 7^{en}, dat in gevalle zulex geschiede (dat Godt verhoede), tegen U.E.² ende U onderdanen van onse gemeene man overlast geschiede, sal sulcx aen t'opperhoofd te kennen geven, opdat hij se straffe ofte, de zaacken al te swaer, naer Malacca senden ende, indien t'opperhoofd zelfs yts mis deede, sal de clachten neffens getuighnisse naer Malacca senden, versouckende dat hier van daen gelicht ende gestraft moogen werden.

Ten 8^{en}, ter contrarie soo ymant van Gouverneurs onderdaen ofte dieners yets misdede, t'sij bij nacht met steelen, quaedt doende ofte quetsende, niet wtgesondert, dat voor quaed doen wert gereeckent, sal de selve naer exegentie van saacken volgens de Siamsche rechten mede brengende straffen, sonder imant te verschoonen.

Ten 9^{en}, Zijn E. cu sal niet gedoogen, eenige handelaers, 't zy

¹ Nl. de Nederlanders.

² De gouverneur van Salanga.

ooq wat natie soude mogen wesen, geen ter werelt uytgesondert, als eenelijck de Nederlanders, sonder passen van Malacca te thoonen, laeten negotieren (uigtgesondert de vaertuijgen met mantimentesen ende fruijten); doch soo wanneer de Gouverneur die p^r force wil laten incomen, ziju tholle van soodanige cleeden treckende, de reste zal bij 't Nederlants opperhoofst alhier gecoect werden ende, soo niet willende vercoopen aen de Nederlanders, sullen vertrecken, ofte ten waere den coopman die niet aen en stonden.

Ten 10^{en}, ende soo eenighe passen van Malacca vertoonen, sullen soodanige vaertuijgen volgens haere passen laten negotieren, welcke pas gehouden sullen ziju aen 't opperhoofst te vertoonen, desellide niet goetvinden[de], zal den Gouver^r aengeven ende daermede handelen als int voorrige artijckel ende soo wanneer den Gouv^r sent om zijn tollen van soodanige vaertuijgen te innen, sal gehouden zyn den Nederlants resident mede te nemen om te zien wat den barck ziju ladinge is.

Ten 11^{en}, soo wanneer eenige vaertuijghen met cleeden ofte coopmanschappen verschijnen ende haere gerechte tolle betaelt zynde, sullen verobligeert wesen, de resteerende goederen aen 't opperhoofst te vercoopen sonder simulatie van eenige te verswygen; ter contrarie soo daer naer veruomen wert ende bevindende dat eenige coopmanschappen verswegen ofte vercocht hadde, sal soodanige nachodas verbeuren ziju vaertuijch, volcq, goederen ende coopmanschappen als mede die zulex gecoect hebben, vrouwen, kinderen, hujs ende hoff, alle welcke confiscatie sullen betaalt werden de helft aende Gouv^r, d'ander helft aen de Comp^e.

Actum int Nederlants Comp^r Oedjongh-Zalaugh desen 20 Octob^r 1643 ende geteeckent den 27^{en} daer aen volgende.

Was geteeckent ende gezegelt aen wederzijde.

CLIX. KUST VAN KOROMANDEL.

3 November 1643. ¹

Den 26 October 1643 had de opvolger van Gardenijs (gestorven 16 Juli 1643), Arnold Heussen, den oppercoorman Laurens Pit en den coopman Govert Crackouw met een goede schenkagie van een Persiaens paert, portije specerijen ende ranteijten, te samen f 1441,18 bedragende, naer

¹ Uit het Contractboek.

Sins er een Kistapanneijk (vgl. hiervóór, bldz 394, v.) om iets vordertijcx tot de Tegenepatnamse handel voor de Comp^e te obtineeren, gesonden. Waerop dit volgende cauwel den 2 November¹ met confirmatie vant vorige (hiervóór bldz 394, v.v.) gevoleht is." (Vgl. *Dagh-Register 1643—1644*, bldz 275, 277, 282—284, waar deze overeenkomst ook is afgedrukt).

Inhoudt des tweeden caulls door Kistapanneijk adij 3de 9de 1643 ten versoeke van d' E. Comp^e verleendt en 1644 heromen.²

Ick Topacola³ Kesstapanneijk den geluckigen beloven bij desen een den gouverneur der Holland^{en} deser cusste Chormandell wegens d' E. Vereemghde Oosst-Indische Comp^e, dat alle de coopmanschappen, die mijnentwege in quantite van ecken soorte van **Palliacatta** sullen werden geeijst, mijn volck sonder tegensprecken deselve sullen aennemen en de Hollandtse balance en gewicht ontfangen, sonder dat oijt meer eenige derselver, gelijk voor desen tot schade van de Comp^e is geschiedt, wederom met de schepen naer Palliacatta sullen hoeven te vaeren; maer ick hebbe alreede mijne dienaers belast, dat alvorens den rjisch van coopmanschappen senden, well overleggen sullen, wadt tot dienste van 't **Singierse landt** noodigh hebben en soo haest dan deselve op **Tegenepatnam** aencomen, bij haer, soons geseijt is, sullen werden ontfangen.

Ten tweeden dat bij mijn volck anders geene cleeden, indigo⁴ etc^e. sullen worden gemaect dan haer bij den coopman wegens d'E. Comp^e in Tegenepatnam in quantite- en qualite volgens de monsters worden opgegeven en wat bujten gemelte monsters oock quantite van de mijne gemaect wordt, sall d'E. Comp^e niet gehouden zijn aen te nemen, maer vermogen sulcx tot mijnen lasse te laten, dogh sall ick sodanige ordre stellen dat alles conform de monsters sall werden gemaect.

Ten derden geve ick U maght om mijne inwoonders, residerende op **Portonovo, Poleceere**⁵ ende **Tezeuepatnam** mitsgaders de

¹ Het exemplaar in het *Contractboek Zeeland* heeft, evenals ons exemplaar, 3 November.

² Nl te Batavia.

³ *Dagh Register* heeft „Topaco“, *Contractboek Zeeland*: „Topacola“.

⁴ In het *Contractboek Zeeland* en in het *Dagh Register* volgt hier nog het woord salpater.

⁵ Het *Contractboek Zeeland* heeft „Poedecherij“. Hoogstwaarschijnlijk is dit een betere uzing, want men zal hier te maken hebben met Pondicherri (Vgl. *Dagh-Register*, 1643—1644, bldz 293 jo hiervóór, bldz. 55, noot 3).

dorpen off coepans daer onder gehoorende, tot U.E. dienst, eenlijck betalende ordinajre dagloon, te mogen gebruijcken, sonder allvooren de sabandaers dier plaetse eerst om licentie te moeten vragen, maer een ijder van geseyde juwoonders sullen bij dagh en bij naght op U bevell ten dienste gereedt moeten staen ende haer, zij t om t' quat weder als anders niet vermogen te excuseeren en bij weijgeringe oft onwilligheijt geve ick U.E. maght, de allsulleke met slagen te straffen ende alsoo tot den dient te dwingen. ¹

Ten vierden sult ghijlieden vermogen, soo veell persoonen in uwen dienst, t' zij 10: 20: 30: 40: tot 50: te gebruijcken als u sall goetduncken, sonder dat daertoe naer desen van mij heeft vorder licentie te versoeken.

Bijndelijck belove ick 't voorstaende vasst ende onverbreekelijck te onderhouden gelijk ook 't contract en d'artijkelen daer in begrepen in de maendt Maerdt deses jaers aen d'E. H^r gouverneur Arent Gardenijs verleent; ² en tot bevestinge van dien sweere ick op mijnen vader Wencketapaneyck ³ ende hebbe dit met mijn eijgen handt onderteekent.

CLX. JAPAN.

December 1643. ⁴

Maximiliaan Lemaire (vgl. hiervóór, bldz. 356) werd als Opperhoofd onser factorij in Japan opgevolgd door Jan van Elserack (1 Nov. 1641 tot 28 October 1642), Pieter Antoniszoon Overtwater (— 8 Nov. 1643), Jan van Elserack (— 14 November 1644). Ter gelegenheid van diens reis naar Yedo in December 1643 werden hem onderstaande „nieuwe ordres ende mandaten van den Keijser int Japans ter hant gestelt, welckers oorreet translate sijn E. nevens de tolcken op 't hoocht gerecommandeert en aenbevolen wird, ten eijnde sijne Majt^e bevelen altoes sonder de minste feijle g'observeert en achtervolcht mochten werden ende de Ne-

¹ „Wat hierop volgen sal, ten sensien d' wercklijden diekmaels door aangedane travaillie verloopen, oock op d'geschilderde sleeten niet voor den aenbesteden prijs behouden blijven connen, leert den tijt." (*Dagh-Register, 1642—1643*, bldz. 234).

² Zie hiervoor, bldz. 394, v.v.

³ *Indien* (wat niet zeer waarschijnlijk is, deze naek dezelfde is als die van bldz. 347 hiervóór, dan zou de identificeering van Pondrererory met Pondierri eenigen meederen grond krijgen).

⁴ Overgenomen uit *Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 195, v. v.

derlanders weten, waernaer hun te reguleren hadden". De redenen, waarom deze bevelen uitgevaardigd werden, zijn ten deele de bekende, vroeger medegedeelde (hiervóór, bldz. 838, 344, 856) van meer algemeenen aard, deels enkele meer speciale, die in de noten worden aangeroerd. (Vgl. Nachod, *Japan*, S. 310 ff; *Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 177, v v.)

Translaet van d'ordre, bij den Keijser van Japan
tot reglement voor de Nederlanders beramt.

✓ Eerstelijck, bij de vorige Keijseren is de Hollanders toegestaen ende gelicentieert haren handel ende commercie in Japan te mogen drijven ende, 't sij oock op wat plaetsen dat comen, goet tractement sullen genieten, dat alsnu bij de jegenwoordiche Maj¹ ende hooge overicheijt andermael wort vernieuwt. Doch indien comt te gebeur-en, eenige Hollantsche schepen ('t sij aen wat plaetsen van Japan dat het soude wesen) comen te ankeren, sullen datelijck seggen dat Hollanders zijn ¹, ende de namen mitsgaders hoeveel volck op 't

¹ Hiermede wordt bedoeld op den bekenden tocht van de Castricum en de Breskens onder bevel van Maarten Gerritszoon Vries (1643), „tot ontdekking van de onbekende Oostenst Tartarien, 't connekryck Cathaja en de West-cust van America, mitsgaders de goud- en zilverrycke eylanden by Oosten Japan". (Vgl. P. A. Loupe in de Werken van ons Instituut, 2^e afdeling, 1858, op welken tocht Jesso, enkele van de Koerilen (Iurup, toen genoemd Staten-eiland en Urup of Compagnie's land, dat voor de O. I. C. in bezit werd genomen) en Sachalen (Patientie-golf of -bocht, door hen daar gedoopt, aangezien of ontdekt werden.

Op de terugreis deed de Breskens „door neccesiteijt van verversigh als andersints" onder bevel van Hendrik Corneliszoon Schaep (de schepen waren reeds vroeg door storm van elkaar geslagen op het eind van Juli 1643, de bany Nambo" aan op de Noord Oostkust van Nippon. Het was onvoorzichtig in die dagen van wantrouwen der Japanners tegen al wat vreemdeeling was en bij schrijven van 29 November 1640 had Caren G. G. & R. uitdrukkelijk er voor gewaarschuwd (vgl. Heeres, *Tsushima*, p. 311), dat „in geen en deele, noch om geenigerlei redenen het land van Japan met ledige schepen, op ongewone plaetsen, mach werden aangeken, insonderheijt in dese striete tijden, als wanneer brigten alle dispijt voor verspieters van 't land souden werden geaccuseert". De Nederlanders werden eerst vriendelyk ontvangen. Eenige van hen, onder wie Schaep, gingen aan land, maar werden daar verraderlyk gevangen genomen en later naar Yedo gevoerd, waar zy goed werden behandeld. Uit de ondervragingen, waaraan zy werden onderworpen, bleken duidelyk het wantrouwen en de achterdocht der Japanners te hunnen opzichte, versterkt o. a. door den in 1641 tusschen Portugal en Nederland gesloten vrede. Van Macraek werd naar Yedo opontboden, om inlichtingen te geven en in December 1643 werden de gevangenen vr. gelaten (vgl. *Dagh Register 1644—1645*, bldz. 177—192; Nachod, *Japan*, S. 301—305).

De mededeeling van Schaep en de rijnen, dat zy Nederlanders waren,

schip is, den gouverneur ofte regent dier plaetse perfect opgeven, gelijk in Nangasacqui gebruijckelijck is. Ende bijaldien door storm, tempeest ende auder ongeval eenige masten quamen te verliesen, het schip gebroocken ende ontramponcirt wierde, sullen deselve in diergelijcke gelegentheden met andere masten versien ende met timmerluijden geaccomodeert worden, opdat alles nae eijch wederom repareren mogen, ende vorders in alles helpen, 't geene tot nootwendicheijt begeeren.

Ten tweeden, bijaldien comt te gebeuren, gelijk als desen jare met twee schepen is geschiet, met af ende nae de wal te houden ¹ sonder 't ankeren ofte haer bekent te maeccken, inder gelijck alsof eenich verraet in den sin hadden ende papen heimelijck aen lant wilden setten en met geschut als roers schietende ², sullen gesamentlijck sonder aensien van personen, 't sij Hollanders of wie het soude moge wesen, wanneer deselve becomen (als de 10 Hollanders in Nambo hebben gecregen) daerover metter doot gestraft worden ende den Hollantschen capiteijn in Nangasacqui daer mede over aensprecken.

Ten derden, bijaldien op Batavia, Taijowan, in Hollant ofte elders comt te vernemen, eenige papen voornemens sijn naer 't lant van Japan te gaen ³, ofte dat de Portugesen en Castilianen op 't lant van Japan ijets wilden attenteren, sult in aller oprechticheijt sulcx de Japanse overicheijt te kenneu geven, waermede den Keijser dienst ende d'Hollanders voordeel geschieden sal. ³

Tot voorschreven poincten wird naderhant noch een artikel gevoecht van desen teneur:

stemde de Japanners wel beter, maar word in de beginne niet zoo dadelijck geloofd. In het eerst schijnen zij ook niet geheel te zijn begrepen (Vgl. *Dagh-Register*, bldz. 184).

De Breskens had zoo gekozou, nadat de aanslag aan boord bekend was geworden en ontmoette later de Castricum weder, waarmede de terugreis naar Formosa werd ten einde gebracht.

¹ Vgl. *Dagh-Register*, blz. 184.

² Vgl. nog „de „verclaringe“ in het *Dagh-Register* 1644—1645, bldz. 203, welk stuk ik niet noodig vind over te noemen.

³ Hierop volgt in het *Dagh-Register* een „tweede ordre“ (van 17 December 1643), die in andere uitvoeriger bewoordingen hetzelfde zegt. Ik vond niet noodig, dit stuk op te nemen, evenmin als de voorgestelde „ordre, hoe ons voortaan wederzijts in den handel hadden te gedragen“ (*Dagh-Register*, bldz. 209).

Bijaldien andermael comt te gebeuren, eenige Hollantsche schepen bij noorden Japan, of waer het soude mogen wesen, door storm, onweder en andere noot quame te havenen, sullen terstont met haer boot naer lant varen en seggen dat Hollanders sijn ende wat van noode hebben, als wanneer haerlieden in alles de helpende hant sal geboden werden, 't sij dat haer schip ontramponceert ende gebroocken is, victualie, water of ijel anders van nooden hebben, sullen in alles naer behooren geholpen worden, doch sal soodanigen schip niet mogen vertrecken voor en alee den Hollantsen capitain van Naugasarquij in Jedo ontboden sal sijn en de hooge overicheijt volcomen contentement sal gegeven hebben, wat voor een schip het is ende waer naer toe tenderende was, nae welck verrichten wederom sal mogen vertrecken. Welcken tijt van tardance alle de mont- als onkosten, dewelcke bij het volck wort gegasteert, sal door sijn Keijserlijcke Majj¹ betaelt worden. ¹

CLXI. MOLUKKEN—AMBON.

20 April 1644. ²

Onder de leiding van Ambons aangelegenheden door den „superintendent“ over Ambon en de Molukken Antonio Caen (hiervóór, bldz. 367) trachtte weliswaar in 1642 de kimelaha Loehoe weer met ons op goeden voet te komen, al vertrouwde Caen hem voltrekt niet, maar trad Kakiah steeds meer openlijk tegen ons op (vgl. hiervóór, bldz. 335). Ook hij werd bedwongen en kwam om het leven, terwijl „geheel Hittoc (werd) gebracht onder de geboortsaamheijt van den Nederlandschen staet“ en de kimelaha Loehoe met den dood werd gestraft, zoogenaamd op last van zijn vorst, Ternate's sultan, „onmengesen wat debvoir gedaen heeft omme in credit te komen“ (1643). Sultan Hamza van Ternate droeg den Nederlandschen gouverneur van Ambon „de regeringh sijner subjecten ende landen“ in die kwartieren op. Inmiddels was in 1642 Gerard Demmer benoemd tot gouverneur van Ambon en in hem kreeg Caen een krachtigen medewerker.

¹ Enkele punten werden nog bij nadere orders geregeld (*Dagh Register 1644—1645*, bldz. 198, v) „Seer hoch, sey den president Elseracq, wird dese nieuwe ordre bij de Japanders g'estimeert, waarbij sijne Majj¹ volkomen gedeclareert hadde, de Nederlanders hare negotie in Japan vriedich exerceren, en uytwijzens sijn voorvinders verleende passen souden getraceert werden.“

² Overgenomen uit Heeres, *Bonestaffen*, III, bldz. 209, v

Het is bekend, dat, tengevolge van de veranderingen, welke de Hooge Regeering te Batavia in het inlandsch bestuur over Hitoe maakte (o. a. afschaffing van den kapitein Hitoe en de Orangkaja ampat, vgl. hier-voor, bldz. 31, noot 4), opnieuw het verzet uitbrak (onder Tolookabesi, 1644. Ook dit werd onderdrukt in 1646. Inmiddels had Hamza aan Demmer de onderstaande „commissie“ verleend (Vgl. *Boewstoffen*, III, bldz. XXIV, v. v.).

Translaet Commissie bij den Coninck van Ternaten
aen den Gouverneur Demmer gegeven.

Ick Sultan Hadjel Amiril Mominina Hamsa Nassarou Minelahj
Cha, Coninck van Ternaten,

Geve bij desen, volcomen macht, last, autoriteit, ende absoluut bevel, aen d' E. Heere Gouverneur Gerard Demmer, omme uijt mijnen name beoosten, bewesten, bezuiden en benoorden de gansche Ceramse euste, Boanoa, Kelangh, Manipa, Bourou, Amblauw etc² over al de Sengadjes, Quipattis, als Olisivas ende Olilimas, mitsgaders alle andere mijne, soo hooge, als laege onderdanen aldaer, niemant uijtgesondert, bij mijne absentie in d' Amboijnse quartieren, het Conincklijke gebied te voeren, mandaten en wetten te stellen, oock recht ende justitie soo in 't civiel als crimineel t' administreren, 't geslachte der Tomogolen¹ ende alle andere Ternatanen, die mijne landen troubeleren, ofte oproerich maecken, d' aenleijders daer van, mitsgaders die mijne Conincklijke bevelen contrarieren ende overtreden, in versckeringe te nemen, ende uit crachte deses (als representerende mijn conincklijke persoon) sonder genade verdolgen, ende tot den wortel toe uijt roeijen, op dat alsoo dese mijne dus langh getroubeleerde landen eens van den bloedigen oorlogh, ende dese quaetwillige roervincken, beneijders van 's lants welvaren ende gemeene ruste, mochten outlast, gesuijvert, ende in een vreed'samen stant gebracht worden. Gelasten ende bevelen oversulex wel strictelijck aen alle de voorgeroerde mijne onderdanen, ende bijzonder alle de Sengadjes, Quipattis, Olisivas en Olilimas, genoemden E. Heere Gerard Demmer voor mijn expresse gecommitteerde ende gemachtigde te erkennen, respecteren ende gehoorsamen, als off ick daer selven in persone ware, mitsgaders den selven in 't volvoeren van desen, met raed² ende daet te doen

¹ Vgl. over dit aanzienlijk Ternataansch sultan-geslacht *Boewstoffen*, I, bldz. 230; II, bldz. 88; III, bldz. 145, 151, 160, 209.

alle mogelijke hulp ende assistentie, want ick sulcx tot welvaart, ende ruste mijner landen derwaerts over, hoochnoodich vinde te behooren.

Gegeven in mijn Conincklijke Stadt Maleijen, op 't eijlandt Ternateu, adj 20^{en} April 1644. Onderstout eenige Moorese characters, beteeckenende des Coninck van Ternatens name, ende een zegel in roodeu lacke.

CLXII. KUST VAN KOROMANDEL.

Juni ¹—Juli ² 1644.

„....Op de gegeven hope van het stabileren des handels in Tegene-patnam ende Porto Novo” (vgl. hiervóór, blz. 395 en 400) was „door den durende oorlogh,.... rooverije en embrouilles.... weijnich gevolght, en alhoewel den orijgh in 't Sinsierse rijk continueerde, soo hadden d'onse echter een eerlijck contract van den neijck g'obtineert, om jegens 's Comp^e contramineurs te dienen, lujdende bij translatie aldus:” (*Dagh-Register, 1644—1645*, blz. 326, waar onderstaand stuk óók is afgedrukt).

Copie translaet uijt coull van den neijck van **Slusler**, aen den gouverneur **Arnold Heussen** verleent.

Int jaer **Terrena**, ³ d' maent **Assadham**, ³ op den dagh der volle mane, ⁴ alltijts hebbende goedt avontuur sonder tegenspoet, **Wenckatapaneyjcke**, ⁵ **Wentapaneyx** soon, heeft ⁶ aen den Hollander **Arnoldt Heussen**, gouverneur, dese coull, jn ⁷ de stadt van **Porto Novo**, onder ons behoorende, aldaer te sitten ende wonen ende hebbe bestelt huijsen ende verdere accomoditeijt omme aldaer te negotieren jn de vollgende manier, namentlijck dat van alle goederen, soo in ende uijtgaende, die met **Ul.** schepen aen brengen

¹ Zie beneden, blz. 425.

² Uit het Contractboek, waar het ten onrechte is geplaatst tusschen 27 September 1645 en 1646.

³ Jaar **Tarana** (1644—1645), Maand **Áshádha** (Vgl. *Sewell, Indian Calendar*, p. 24, LXXXIV).

⁴ Het exemplaar van dit kaul komt (in andere lezing) voor in het *Contractboek Zeeland*. De datum is dáár 10 Juli 1644.

⁵ Het *Dagh-Register* heeft: „**Wericketapaneyjcke, Wenckatapaneycx** soon”. Het *Contractboek Zeeland* noemt hem „**Wenketapanajck**”, vermoedelijk juist (Vgl. *Dagh-Register 1643—1644*, blz. 266; hiervóór, blz. 419).

⁶ *Dagh-Register*: „geeft”.

Dagh-Register: „om in”.

ende van daer weder vervoeren wilt, sullt tollvrij wesen; voorders van alle goederen, die in 't lant, onder onse gouverneur behoorende, begeert te coopen ofte vercoopen, sullt de helft van den gewoonlycken tol betalen sonder meer; van alle de goederen, die in de stadt Portomovo compt te copen ofte vercoopen, sullen den toll niet van U maer van de cooplieden, volgens d'cosstuyme ende gelijk haer couwell verleent hebben, vorderen. Zoo t' U l. huysdienst, t'lossen en laden van Ul schepen als anders eenige arbeijders van doen hebt, vermooght die t'allen tijde, mits d'selve naer consstume betalende, tot U te nemen ende gebruyken, sonder den sabandaer daer jne te keenen. In gemelte plaets van Porto Novo sullen geen consent geven nochte toelaten, volgens U versoeck, Engelsen, Portugesen, Denemarckers, Francen noch andere comen handelen, maer U sullt die plaets alleen besitten. Hoedanigh U in **Tegenapatnam** en **Poulechera** bij tijden van Kistappaeyk geseten hebt ende gehandelt, weten niet, dogh in voegen het als doen is geweest, ¹ sall het noch gaen. Hier op, omdat niet sall ontbrecken aen 't geene beloove, swere op den voedt van mijn vader. Alldus geve ick desen caull, waerop Ul geen misvertrouwen maer volcomen gelooff moet stellen ende drijft dien volgende Ul negotie met versekerheijt tot Ul contentement.

Caul door Singijs veldoverste Kistappaeyk verleend. ²

In den jaere 1644 den 25 Junij geeft Kistappaeyk deese caul aan den capitain van de Hollanders en segt voor eerst, dat de

¹ Wordt hier bedoeld op het caul van November 1643 (hiervoor, n° CLIX), of op het caul van 25 Junij 1644, dat ik hieronder laat volgen?

² Uit het *Contractboek Zeeland*. Ik trof het stuk niet aan in het *Dagh-Register*, noch in het *Contractboek Amsterdam*.

caul, voor desen aan Uw Compagnie bij mij verleend, ¹ in waarden houd. Verders mag UE. de negotie op sijn plaats **Tegenepatnam**, **Poedecherij** & ² vrijelijk vervolgen en uijtbreijden in alle de landen onder mij gehoorende, sonder gehouden te zija eenigen jonkan van UE. in ofte uijt te scheepene goederen te betalen, maar sal UE. Compagnie eenelijk geeven den halven thol van de waaren die te landewaart in sult komen te negotieeren. Voor dato hebbe ik door mijn volk op genoemde zeeplaatsen meede coopmanschappen gedreeven, dog door verhindering van veel besoignes met sKonings dienst kan nu sulx niet vervolgen, maar sal 't selve staken en UE. die profijten alleen laten, mogende UE. den handel dan vrij drijven en aldaar met alle coopluijden voortaan negotieeren maar uw welgevallen, beloovende UE. vorders alle deselve te secureeren en te beschermen voor overlast en vexatien, alsoo dat UE. geen banqueotten, die mij de schuld te geeven sijn, te verwagten heeft: en bevonden werdende, dat UE. coopluijden door mijn volk overlast gedaen en berooijt gemaekt werden, waardoor d' E. Compagnie wegens haare deugdelijke schuld in schade soude komen, sal ik selfs sulken schade vergoeden en Uwe Compagnie daar van bevrijden.

UE. mag ook wel slaven in mijn land kopen, bij soo verre deselve niet met bedrog ofte geweld tegen hare dank vervoerd en verkogt werden, waarop UE. volk te letten heeft.

Op geloov van alle 't welke geschreeven staat, mag UE. vrijelijk in Tegenepatnam, Poedicherij en **Portonovo**, mitsgaders de plaatsen aldaar te landewaart in, Uw volk laten logeren en handel drijven, en om sulx te volvoeren en te agtervolgen, desen caul op mijn vader en God besweere en onderteekene.

CLXIII. KUST VAN KOROMANDEL.

13 September 1644. ²

De inkomsten van de stad Pulicat, voorzover die niet stond onder de O. I. C., werden door den beheerscher van Carnatica gewoonlijk verpacht aan een of ander zijner aanzienlijken (vgl. *liervóór*, bldz. 231, 404, v.), eene regehing, die voor de Compagnie hare bezwaren meebracht, omdat de pachters dikwijls allerlei financieele lasten op haren handel

¹ Vgl. *liervóór*, bldz. 417.

² U. a. het Contractboek.

trachten te leggen. Bij de aanvallen van Golkonda op het rijk van Carnatica (vgl. hiervóór, bldz. 894) werd ook Pulicat niet gespaard. In 1644 werd aan Heussen voorgesteld, de stad aan Golkonda af te staan „eerst in der minne en daarna met d'ingementen onder presentatie van de regeringh aen de Comp^{ie}, met meerder libertat; als onder den coningh van Carnatica, te laten, welke prietjens ende gevogtade complementen d'onse verwerpen, reserverende in tegendeel hun gewelt te wederstaen, salcx de Mooren daer weynich op ondertaemen ende te nae comende met canon begroot en afgewesen werden". Dit feit was een der gronden, waarop Heussen „verminderingh der lasten versocht. . . daerop gevocht was, den dalweij ¹ of vertronweder des rijcx dat gouvernê hadt g'ap-
prieert, ende aen Letchemaneijck ² getransporteert, was met dusselven in bespreek getreden en de saeck sodanigh afgehandelt was als het volgende contract d'icert, 't weck, soo t bij de Maj^{te} g'approveert, gelijk verhoopt, wird, soudt de Comp^{ie} jaerlijcx wel 1000 pagoden profiteren." (*Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 825, 828, waar ook de overeenkomst is afgedrukt).

Tauslaet uijt het contract wadersijts gemaeckt bij den
E. Heer gouverneur Arnolldt Heussen met Letchiema-
neijck, tegenwoordigh gouverneur der stad **Palleacatta**,
wegens den ontfanck van de tollén, raekende de E.
Compagnie, adij 13^{en} 7^{dec} A^o 1644.

Int jaer Tarrena, de [maent] Pbhadrpadam ³, den 12^{en} der sellver, heeft Atchetappachittij Letchiemaaneijck den Hollandtschen gouverneur Arnolld Heussen dese acte van verbandt en accoordt gegeven.

Tegenwoordigh heeft den coninck van Carnatica geschoncken aen d'allweij ⁴ Appaneijcke, die 't selve wij ⁵ weder in paght gegeven heeft, de stad van Palliacatta. Dacromme belove all 't gene den Co^l bij caull ofte andersints Ul. voor desen heeft gegeven van warden te houden ende dat Ul. vredigh te laten besitten. Boven dien verbindende en beloove, UE. te doen genieten van alle cleden, die bij UE. gecoght worden en [die] ⁶ cattomedij jonckan betalen, van ijder

¹ Dalaway, legerbevelhebber, maar ook rijkbestuurder (Vgl. *Hobson-Jobson*, p. 227, 791).

² Deze werd nu „gouverneur der stad Palleacatta" (Zie beneden).

³ Het jaar Tarana, de maand Bbadrapada (Vgl. Sewell, *Indian Calendar*, p. 24, LXXXIV).

⁴ Zie hiervóór, noot 1.

⁵ Schrijffout voor: „mij" (Vgl. *Dagh-Register*, bldz. 228).

⁶ Duidelijkshalve voeg ik het relatief voornaamwoord hier tusschen: zoo toch moet de zin loopen. Het *Dagh-Register* heeft in plaats van „jonckan" (een soort tol) het woord „joncken", wat onjuist is. Welk bepaalde soort de „cattomedij jonckan" nu is, weet ik niet.

pack een pagode; van alle coopmanschappen, die ghij metter wight vercoopt, van elcke baer ofte 480 ƒ een pagode. Ende op dat dit voortaan ende tot allen tijden volcomen magh blijven, sall hier van metten eersten een verzekeringh van den allwaj aen U ter hant stellen ende voortds besorgen, soo haest u schenckagie naer den Koninck gaedt, ghij een caull voor alltijt duijrende van den sellven sult krijgen. Tot naercominge van dit alles geve dese acte met goedt genoeghen.

Int jaer A°. 1644 den 13^{en} 7^{ber} geeft Arnolld Heussen, gouverneur van de Hollanders, dese acte van accoordt aen Aetchietappa Chittij Letchiemaneyck.

Tegenwoordigh heeft den co^k van Carnatijca geschoncken aen d'allweij Appaneijck, die 't sellve nu weder ju paghte overgedaen, de stadt van Palliacatta ende ghij hebt aen de Hollanders eenige jonckannen gegeven ende beloofft daervan caull, soo bij d'allweij Appaneijck als den Couinek, te verwerven. Hieromme geve u vrijheijt alle tollē, soo die bij tijden van Maleije ¹ als nogh heeden sijn betaelt, te mogen innen en ontfangen, belovende U daerinne te mainteneeren en assisteeren en beloove voorts, boven de pagode van ijder pack van cattommedij jonckan als gelijcke pagode van ijder baer coopmanschappen, bij u mijn nu tegenstaen ², nimmermeer van den duan ijets meer te pretendeeren ofte begeeren. IJtem de vrijdom van den halven toll, die Chinnanna, ghij, Sesadre eu Padmanaba ³ van ouden tijt hebben genoten, sullen van onser zijde ook toegestaen

¹ Zie hiervóór, bldz. 23, noot 1, 251.

² Schrijffout voor: „toegestaen” (*Dagh-Register*, bldz. 329).

³ Over Padmanaba zie hiervóór, bldz. 400 en noot 3) en over Chinanna, hiervóór, bldz. 399 en noot 1). Sesadre herianer ik mij niet, in de stukken ontmoet te hebben.

werden. In alle saeken van reeden sullen u de handt bieden en onderstandt doen als onse eijgen. Tot onderhouwinge van 't geene voorschreven geve dese acte.

CLXIV. GOA—CEILON.

10 November 1644. ¹

In 1640 scheidde Portugal zich af van Spanje na een gedwongen vereeniging van 60 jaar. Den 12 Juni 1641 werd tusschen onze Republiek en Portugal een vredesverdrag in Den Haag gesloten, den 19 November 1641 door den koning van Portugal en den 22 Februari 1642 door de Staten-Generaal geratificeerd. Somminge der bepalingen van het verdrag hadden belang voor de wederzijdsche verhoudingen in het Oosten. Het zou gelden „voor den tijt van 10 jaeren” ¹. „diennen in alle zeen ende landen van dese ende andere zijde van de knie” en in werking treden „terstondt naer den tijt van de onderteykeninge.” (Artt. 1, 4, 5, 8, 25). „Maer in Oostindien” ² zoo luidde art. 2 „ende in alle zeen ende landen van het selvige ende de jurisdictionen van dien, gegouverneert van de Oostindische Comp^e, sall die selvige beginnen een jaer nae de gegevene ratificatie alhier ofte zoo lange als die selvige sall aengelant zijn en in den name van den koⁿ van Portugaell sall gepubliceert werden: daerom, soo wanneer het gebeurde, dat de ratificatie van de voorseijden trevis aen eenige plaetse vroeger quame te verschijnen, als het voorsejde jaer uyt is, in soodanige gelegenth' sal een yder van deese en andere zijde, zoo ter zeen als landen, hem ondertusschen oock onthouden van alle vijantlycke daet”.

Verder zijn van belang artikel 3, 6 en 7, luidende:

„Ende onder het selvige contract sullen mede begrepen zijn alle coningen, heeren en natien van Oostindien, met welke de Staten Generael ofte de Comp^e van Oostindien ende die Provincien heeft vrientschap en verboudt soo het haer goetduncken” ³ (Art. 3)

„Zou wel de een als d'ander zijde zall vrij zijn in hun contracten ende verhouden” (Art. 6)

„Op gelijcke voet zall een yder van bejle zijden vrijstaen te varen als oock te besitten zijn plaetsen en te oeffenen sijnen coophandell, sonder

¹ Uit het Contractboek.

² Ik citeer hier naar de Nederlandsche vertaling het tractaat was in het Latijn gesteld, zooals die voorkomt in het Contractboek.

³ De Latijnsche tekst heeft:

„Et comprehenditur sub praedictis inducijs et cessatione omnis hostilitatis actus omnes hujusmodi generis Reges, Dijnastae et Gentes Indiae Orientalis, quibuscum Domini Ordines Generales, aut Societas Indiae Orientalis harum Provinciarum eorum nomine amicitiam colant, aut foedere juncti sunt, siqua sibi expedire arbitrabuntur has inducias et cessationem omnis hostilitatis actus complecti”

alles bij ons selve in persoon gedaen, veraccordeert en besloten ware, sonder dat geene tegen ¹ te doen ofste te laten geschieden bij ijmandt onder onse maght ende gehoorsaemheijdt staende, directelijck noch indirectelijck, zonder argh ofste list. Gegeven int Casteel Batavia op 't eijlandt Groodt Java, descu 9^{en} Augustus A° 1644. Onderstondt **Antonio van Diemen**.

Uijt craght van weleke commissie tusschen gemelte Heeren is verdragen als volght:

1.

Eerstelijck protesteeren partijen wedersijts over en weder, dat de jegenwoordige vrundelijcke overeencomingh, die eenlijck geschiet tot accomodatie der voorschreven quesstien en differenten, opdat om deselve geen meer menschenbloedt vergoten werde, in geenderleij wijze sall prejudiceeren het recht, de domeijnen ofste possessie der gemelte Heeren princen respective, soo des Doorlughtigen Heere coningh van Portugaell als der Hoge Mogende Heeren Staten Generael.

2.

Dat in alle steden, casteele, fortressen, vleecken, volkeren, plaetsen, havens en zeeu wederzijts in gants **India** het bastandt aghtervolgens het verdragh, gecelebreert tusschen den Doorlughtigen coninck van Portugaell ende d'Hoge Mogende Heeren Staten Generael der Vereenighde Provintien, zuiver, vast en onverbreekelijck zall werden onderhouden, soo haest het selve in de stadt Goa andermaell publijck en solemneell zall zijn gepromulleert.

3.

Voorts alsoo op het eijlandt **Ceylon** twijfelingen ² sijn ontstaen, ³ om weleke voorschreven bestant tot noch toe geen effect heeft gesorteert, is goedt gevonden dersellver derisie bloedt en geheel te reserveeren tot de uijtspraeke der voorschreven Heeren ⁴ en ondertusschen alldaer te houden volcomen schortinge van wapenen en alle acten van vijandschap, blijvende de saken, fortressen en starcten in dese staedt, in welleke op den dagh der nieuwe publicatie in de stadt Goa zullen werden gevonden, zonder jets op nieuw

¹ *Dagh-Register*: „sonder daertogen“.

² *Dagh-Register*, bldz. 270: „bysonder twijfelingen“.

³ Zie beneden, n° 4 LXVII.

⁴ De Jonge, *Opkomst*, V, bldz. CXXI, zegt, dat dit gebeurd is den 27 Maart 1615. Van Geer, *Ceylon*, bldz. 147, toont aan, dat dit verdrag reeds gesloten was, vóórdat de overeenkomst van 16 November hier te lande bekend was.

geextruceerd off in beter forme gebraght, gealltereerd ofte geju-
noveerd noch eijndelijk jets geattenteerd sall worden, pertinerende
tot offensiven off defensiven oorlogh.

4.

De schortinge van wapenen soodanigh vast gestelt en de deijlingen
van d'eijgendom en possessie der landen ter decissie der Princen
gereserveerd zijnde, omdat om de onsekerheijt der geschorte
possessie de middelerwijle vrughten niet comen verlooren te gaen,
is verdragen, deselve in twee gelijke deelen te verdeelen; welcker
eene de Portugesen sullen jnnen, d'ander d'Nederlanders en dese
sall bij deselve Nederlanders zijn in deposito totdat de voorseijde
decisie uijt Europa come, met verbantenis van restitutie bij alldien
de boven gemelte princen zodanige comen te bevelen; onder gejteerde ¹
protestatie van de zijde des Ambassadeurs, dat met de titull van
deposito ², dien ter instantie van den Exclenstien Heer Vicerei een-
lijck is inwillgende tot accomodatie des geschills, opdat om het
zelve geen meer Christenbloet vergoten werde, in geenderleij wijse
sall werden geprejudiceerd het recht oft de possessien der Heeren
Staten Generael in voorschreven landen en vrughten; en opdat om-
trent het innen der voorschreven vrughten geen contentie rijse, is
goedt gevonden, dat de Portugesen vrij en veijgh zullen innen
alle de geene, die sullen voort comen in het halve deell der voor-
schreven landen, dat nae haer fortresse is leggende ende de Neder-
landers alle de geene, die voort sullen comen in het deell, dat
is leggende nae d'haru, weleke declaratie van halveringe der vrughten
op gelijckerwijse ook verstaen sall werden plaetse te hebben in de
adminisstratie van justitie, opdat om de onsekerheijt van juris-
dictie de misdaden niet ongestraft en blijven. En dese declaratie
van halveringe sall geschieden op gemelte eylandt door de weder-
zijse capitains.

5.

Den coninck van **Candia**, Raija Singa ³, sall onder dese tregens ⁴
begrepen worden, aghtervolgeus den jhoude des darden artijcels
van deselve, met de landen en possessien sijns rijcs ⁵.

¹ Geitereerde?

² Vgl. Van Geer, *Ceylon*, bldz 66 der „Bylagen“.

³ Vgl. hiervoór, bldz. 308, v v.

⁴ Port. tregens (wapenstilstand)

⁵ Vgl. hiervoór, bldz 429, en Van Geer, *Ceylon*, bldz. 132.

6.

Dat het d'eijgenaers en erffpagters der dorpen en plaetsen geotroylooft zal zijn te keeren tot haer eigenschappen, erffpaghten ende oude possessien harer dorpen en goederen, hoedaugh die mogen wesen en haere familien met haer in te voeren, mits dat binnen de ses maenden te voorschijn comen, het welke sullen vermogen te doen door haer sellve oft door haer lantpaghters, met conditie dat de schuldigen gerechtigheijt en jucomste sullen betalen, gelijk voor desen, aen de zijde aen wiens quartier zullen zijn gecomen en niets tegen deselve moleijren ¹. Ende opdat de sodanige in hare conscientjen geen schade comen te lijden, wort de prachien ² ook toegestaan vrijelijck tot hare kereken te keeren, den godtsdienst te administreren en zielen te versorgen gelijk voor desen, te weten in de veldde en dorpen ende niet mede in de Nederlanderen fortressen, ³ ende tot dat de voornoemde diensie nijt Europa come.

7.

De werckheden van 't eylandt Ceijlon, die tot et schellen des caneeels gebruijckt en cheleas ⁴ genaemt worden, sullen onderlinge aen bejide parthijen haren dienst doen, mits hebbende nochtans allvoren consent der genen, welckers deell zijn toegefallen en tot de beter naconinge van de tregeus en de schortinghe der wapenen sall geen der parthijen cheleas, landtheden, jagesetenen ofte eenige andere huylruijden van de andere partijen sonder desselvs toestandt tot sich roepen, maer de fugitiven, overlopers gehouden zijn tot de haere wederom te zenden.

8.

Alle de goederen, die staende dese differenten ende ter oorsacke derselvjge aengchaelt zijn, zullen van dese en gene zijde gerestitueert worden in deselve spetie, dat ⁵ het cau geschieden oft in geteilt gelt, te weten de goederen die effective in het gewelt van wederzijde parthijen zijn gecomen en geen andere. Tot vollbrenging van het welke d'E. Heer ambassadeur ⁶ belooft, hier in Goa

¹ *Dagh-Register*, bldz 271, heeft: „moheren”. Misschien het Lat. *mutor*, of misschien ook het Port. *mutar* in de betekenis van „aan iets doenemen”

² *Dagh-Register*, „parochien”

³ *Dagh-Register*, bldz 271 „fortresse”.

⁴ *Dagh-Register*: „challas”, Baldaens, bldz. 93: „challas”. Vgl. Valenzijn, *Ceylon*, bldz 6

⁵ *Dagh-Register* „door”.

⁶ Maer 1561.

offte Suratta te betalen ten uijttersten in de maendt Januarij aenstaende de somme van hondert duijzent Spaense patacques, naderhandt te reduceren naer de esstimate die in Bat^o sijn hebbende ¹, all waer de taxatie der goederen is geschiet, ter welcker plaetse ook zal werden betaelt het gene na de betalinge der gezeijde somme tot de voll genoegdoeninge bevonden zal werden te gebreken ende zal de restitutie gerekent worden van den 22^{en} der maendt Februari des jaers A^o 1643, op welke vervuldt is een jaer nae de ratificatie des Doorlughtigen co^l van Portugaell in 's Gravenhage overgebracht. ²

9.

Soo 't moghte gebeuren, dat ten tijde des voorschreven bestants enige differentie tusschen partijen moghten reijzen, sall het zelve daerom niet gedissolveert maer geheel en riligiues onderhouden worden, blijvende ondertusschen de zaken in deselve staet tot de decisie van de resspective princken uijt Europa come; offte zoo de zaken geen uijststell ljt, door arbiters, met consent van de beide partijen te eligeren, gedefinieert werden ende middelertijt, dat de questie haught, zal de zake, van welleke het geschil zal wesen, blijven int gewelt des genes wien het geschil gemoveert werd.

10.

Met de jegenwoordige overeencominge sall geen prejuditie geschieden aen de decisie offte defenitie, die over de voorzeijde differenten offte namaells gedaen zal werden van de Heeren onsen princken, maer zal deselve allen gevalls staudt werden gedaen, soo van deselve gene zijde ³; niet tegenstaende de jegenwoordige capitulatie tot accomodate der geschillen middelertijts tusschen ons gemaect.

Welc verdragh tot onderhoudinge des bestants in gansch India ende de schorthingen der wapenen, mitsgaders alle acte van hostiliteit op 't eijlandt Ceijlon, gelijck boven verhaeldt, d'een d'ander partijen beloofft hebben, van haer terstondt solemneell gepremullgeert, onderhouden ende naergecomen zal worden ende te sullen doen van de onderdanen wederzijts onderhouden ende naergecomen werden: de Ex^{te} Heer Viceroy door hem sellven ende d'Heeren Vicerijs ende Gouverneurs, die naderhandt zullen sijn, de Heer Ambassadeur wegen

¹ Vgl. Valentijn, IV. 1 (*Batavia*), bldz. 458; *Hobson-Jobson*, p. 347.

² Vgl. *hierboven*, bldz. 129.

³ *Dagh-Register*: 200 van dese als gene zijde.

de Vereenighde Provintie ende de Nederlandsche Oostjndische Comp^{te} ende nijt chraghte der volle commissie van d' Heer Antonio van Diemen, gouverneur generael, dewelcke ick, secretaris, verclare gesien te hebben ende autenteijckt te berusten in de secretarie van dese stadt, soo uijt de naem van gemelte Heer als desselifs successours in de gautsche jurisdictie ende het district van beijde parthijen, hebbende ende opsterende ¹ het geene voorschreven, soo haest de publijque manifestatie in dese stadt Goa sall zijn geschiedt, sonder daer jegens te doen directelijck noch indirectelijck; noch en sall in eenigh der voorschreven poincten de substantie, omstandigheden offte sin werden verandert offte gealtereerd, maer zal alles ende elk sincere ende ter goeder trouwe te vollen genoegh gedaen werden, aghtervolgens het bestant van den Princeen gemaeckt ende dese tegenwoordige overeencomste, willende die in alles vastt ende craghtigh zijn sonder questie offte twijffelinghe, geelijck geseijt is, het welch onderlingh met eede op de Heijlige Evangelien hebben beswooren, ten overstaen van de eerwaerdighste bisschop primaedt, don freij Franscisco der Martelaren ende don Allphonso Mendes, patriarch van Anthiopia, ² Raden van Zijn Koninklijke Maj^{est} ende de vordere Raden deser stadt, dewelcke, het zelve consenteerende, approberende ende admitterende, getuijgen daer over hebben gestaen: ende Wollebrant Geleijnszoon d'Jonge, president van Persia ³, Abraham Firens, predicant, ⁴ Joan Potteij, fiseaell, Andries Frisius, secretaris, Thomas Cuijck, oppereoopman, met welcke d'Ex^{te} Heer Grave Vicereij ende den E. Heer Ambassadeur dit met haer gewoonlijke ondertekeninghe hebben onderteekent. Ende ick, **Joseph de Chaves Sottomajoor**, secretaris van geseijde Conincklijke Maj^{est} in de staet van India, hebbe het doen schrijven ende onderteekent. Ende was onderteekent: de grave van **Aveijras**, **Joan Maetsuijcker**, **Franscisco dos Martiris**, aertsbisschop primaedt, **Allphonsus**, patriarch van Anthiopia, **Franscisco Melo de Castro**, dom **Mannell Pareijra**, **Antonio de Faria Machado**, **Antonio Monis Barretto**, **Joseph Pinto Paureijra**, **Wollbrant Geleijnszoon de Jonge**, **Abraham Firens**, **Joan Potteij**, dom **Bras de Castro**, **Lovys Magullhaon**, **Andries Frisius**, **Andre Saleman**. ⁵

¹ *Dagh-Register*, bldz. 272. „observerende“

² *Dagh-Register*: „Mendes“ en „Anthiopia“.

³ Vgl. hiervoor. bldz. 370; *Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 264

⁴ Vgl. Van Troostenburg de Brujn, *Woordenboek*, bldz. 134, v

⁵ *Dagh Register*, bldz. 273. „Salema“.

Allsoo van dit verdragh meer exemplaren sijn geschreven, soo in de Lateijnse als Portugeese tale, js tusschen den Exelenten grave Vice-reij ende den E. Ambassadeur verdragen, dat bij alldien over dersellver verstant eenige twijffel come te outstaen, tot het Lateijn, als het autentiek, sall werden gerecurceert ende het selve gehjck ende sonder eenige deflutie ¹ werden stant gedaen, tot welleker bevestinge dese verclaringe is gemaekt. Ende hebben de voorschreven Heeren met de vordere die andermaell onderteekent ter selver plaetse en dagh. Joseph de Chaves Sottomaijor heb het onder geschreven. Was onderteekent: de grave van Avaijras, Joan Maetsuncker, Fr. Franseisco des Martyros, nerdtbisschop primaedt, Allphonsus, patriarch van Anthiopia, Franseisco de Melo de Castro, dom Manuell Pareijra, Anthonio Faria Maghado, Antonio Monis Baretto, Joseph Pinto Pareijra, Wollbrant Geleijnszoon d' Jonge, Abraham Firens, Joan Potteij, dom Bras de Castro, Louijs Magillhaon, Andries Frisius, Andre Salema. ²

CLXV. MALAKA.

1 Januari 1645. ³

Onder de zg. „tinquartieren“ (vgl. hiervóór, bldz. 365) behoorde ook Bangari, op de Westkust van het Maleische eiland ⁴ en onderhoorig aan Siam. Na de verovering van Malaka waren ook met dit staatsje betrekkingen aangeknoopt. David Walraven, die in het laatst van 1644 de tinkwartieren had bezocht in opdracht van den gouverneur Van Vliet, ontving van den „gouverneur in Bangari“ het onderstaand contract, hetwelk door de Hooge Regering te Batavia als „gansch voordelgh“ werd beschouwd, behalve „het stabilissement des comptoirs“ (vgl. *Boucestoffen*, III, bldz. 36, v.v., 54, 193, 255, 266, v., waar het stuk reeds door mij is afgedrukt; *Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 80, v., waar het eveneens voorkomt; *onuitgegeven missive van Van Vliet aan den G.G. 14 Jan. 1645*; van G.G. & R. aan Van Vliet, 16 Juni 1645).

¹ *Dagh-Register*: „deflutie“.

² *Dagh-Register*: „.....Wierde naernoens de publicatie der vrede..... op verachejde pljetsen van de stadt gedaen.“

³ Uit het Contractboek.

⁴ Het lag tegenover Salanga (Vgl. *Boucestoffen*, III, bldz. 38, 54, 105) Er wordt dan ook van „t Comptoir op Oedjongh Salangh annex Bangari“ gesproken in de (*onuitgegeven*) *Memorie voor den... Commissaris... de Vlamingh van Outohoorn... als vice gouverneur ende directeur in... Malacca*, 6 Nov. 1643. De Vlamingh volgde Van Vliet (vgl. hiervóór, bldz. 401) op

Dese naervolgende artikelen hebbe ick, Omohangh Scheij Boerij Sij Sa Kon Schau Moelangh ¹ in **Bangerij**, toegestaen aen de oppercoopman David Wallravens, door ordre van den Edelen Heer gouverneur generael Anth^o van Diemen ende d' E. Heer Jeremias van Vliett, gouverneur in de stad **Malacca**, gesonden tot visite der inquarteren ende de aldaer leggende comptoeren, te weten:

Eerstelijck beloove ick, Omohangh Scheij Boerij Sij Sakon, alle den thiu, hier jaerlijcx vallende, gegraven wordende, alleene aen de alhier leggende resident ² wegens de Vereenighde Oost-indische Compagnie te leveren.

Ten tweede dat alls hier eenige vaertuijgen van vrende plaetsen aenlanden, t'selve den Resident aen te dienen ende mijn inwoonders, als hier wonende coopluijden, te verbieden, geen cleden van deselve te mogen coopen ende zoo eenige mantementus brychten ende deselve vercochten, als daer thiu voor ontfangen hebben, sullen denselven thiu aen de Comp^e moeten leveren, mits dat men haer daer voor volgens prijs van dit landt sall vooldoen met cleden ofte gelldt, t'geen dan d'bij Comp^e logie soude mogen wesen.

Ten derden sall geen inwoonders alhier eenige thiu van hier mogen vervoeren, t'zij onder wadt pretext het selve zoude mogen wesen, op de naevollgende peijnen: de eerste reijse de helft van den thiu verbeurdt; tweede reijs alle zijn thiu ende prau; de derde reijse prau, thiu ende alle zijne goederen, mitsgd^e hy sellifs slaef gemaeckt, te weten dat deze confiscatie sall zijn de helft voor den Co^e ende d'ander helft voor d' E. Comp^e.

Ten vierden belooff ick, de Comp^e volck, t'zij in t'goede ofte quade monson, haer in alles behulpsaem te zijn, voor redelijck loon haer volck te beschicken om thiu ofte cleden op ofte aff te brengen.

Ten vijfden beloove ick [in] mijn gouverno de groote thiu voorn van Oudiangh Salaugh nae te vollgen, als het eerste cargasoen cleden hier arriveerdt.

Ten sessden zall ick belasten ende beveelen, dat alle coopluijden

¹ In het *Dagh-Register*, bldz 80, worden deze naam en titel eenigszins anders gespeld.

² Aangesteld werd als zoodang Jan Hardemins (*Dagh-Register 1644—1645*, bldz 80).

ende juwoonders, die eenige cleecken van de resident alhier coopen, deselve precejs op den gecoghten tijt sullen betalen, sonder wagt-wegen te soeken ende soo den Resident daer over clagtigh viell aen mijn, zall deselve constringeeren met recht, dat de Comp^s voldlaen wordt.

Ten sevenden sall ick de alhier leggende Comp^s dienaers ende de logie ¹ soo veel beschutten ende bearijden als mijn eijgen hujs voor alle die geene, die aen de selve eenige overlasst souden traghten te doen.

Ten achtsten, soo 't gebeurde, dat Godt verhoede, eenige alhier leggende Nederlanders haer quamen te verlopen met juandt te doolen, questen, vrouwecraght ofte diverije, sall ick deselve niet mogen righten, maer verwaghten het opperhoofd datter jaerlycx comt ende de misdadiger aen hem in handen leveren.

Alle bovenstaende artijkulen hebbe ick met mijne Raden toegestaen met vrij eijgen wille, sonder daerin eenigerleij wijse tot gedwongen te zijn ende belove 't selve in alles van point tot point alsoo te aghtervolgen ende nae te comen. In teijcken van 't selve hebben dit met mijn eijgen merckteijcken gemerckt desen eersten dagh van Januarij A^o 1645, in de negerij **Concloeij** in Bangrij.

CLXVI. FORMOSA.

Januarij 1645. *

Onder de producten, welke men van Formosa hoopte te trekken, behoorde goud (vgl. hiervóór, bldz 386, zoowel aan de Noord-, als aan de Zuidkust ²65 by „Lonckjonw" of „Loncqmanw", „gelegen aent Zijt eijnde van Formosa", waeromtrent geaffirmeert wert een goutnagte te wesen" en waaronder 16 dorpen stonden. In 1636 werden deze dorpen „onder onse gehoorsaemleijt gebracht" tijdens het bestuur van Putmans. Onder diens opvolger, Jesu van der Burch (*Dagh-*

* G.G. & R. waren niet ingenomen met het denkbeeld, daar eene blyvende factory te stichten (Vgl. hiervóór, bldz 437 en *Bouwstoffen*, III, bldz. 267, noot 1.

¹ Overgenomen uit *Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 161, v. — De datum moet gesteld worden tusschen 7 Januarij en 15 Februarij 1645 (t. a. p., bldz. 160, 161).

² Aan de Westkust van de Zuidelike landtong.

Register 1636, bldz. 152), werden nadere betrekkingen aangeknoopt met „den vorst vande provincie Longkieuw ende heer van 17 dorpen aen de Zuytzyde van Formosa omtrent 5 mijlen van Tajouan gelegen“ en werd — nog in 1636 — de vrede „absolutelyk“ bevestigd, terwyl de luitenant Jan Journaensen in Februari 1637 „tot ondersoekinge van de gontuynen“ werd uitgezonden, die nu gezegd werden „op eenigen afstand van Longkiau te liggen, waarheen dan ook later nog ondersoekings-tochten plaats vonden. Een rustig element was genoemde vorst of „landtvooght“ niet, noch voor zyne omgeving, noch voor de Compagnie: „importnentien ende moetwilhelieden (werden) soo aen d’Nederlanders als zyn rijgen ondersaten, mitsgaders de Chinesen gepleecht“: hij moest „verhalven met scherpe spooren bereden werden.“ In het begin van 1645 was hij „in der minne geciteert aen ’t Casteel te comen om billijcke condition met de Compagnie te vangen off anders door macht van wapenen geconstringeert te worden“. Hij „hadt sich obedient getoont en naervolgende voorwaerden geaccepteert“ (Vgl. *Dagh-Register 1636*, bldz. 286, v., 1637, bldz. 36, v., 152, 1640—1641, bldz. 115, 1641—1642, bldz. 56, 116, v.v., 1643—1644, bldz. 148, 1644—1645, bldz. 181, v.).

Dat van sijn onderdanen der vijf dorpen **Coranos**, **Tolasuag**, **Valuigis**, **'s Dakj**¹ ende **Vanghsor**, over dewelcke tot hooft geconfirmeert wird, sou blijven behouden alle 't recht ofte incomsten, die tot noch van deselve genoten;

doch dat dat recht bij sijne aflijvicheijt niet en sou vervallen op zijne zoonen, broeders ofte eenige andere bloetvrienden als met kennisse ende believen van de Compⁿ;

dat hij niet en sou vermogen eenich halsrecht ofte daer lit of leven aen hingh aff te doen, maer gehouden zijn soodanige saecken met kennis van onsen politijcq² uer Tajouan aen den gouverneur te renvoyeren;

dat alle andere saecken van minder gewichte bij hem ende gesijden politijcq in Tapouliangh³ residerende, met raedt sijner oudsten ofte bevelhebbers, souden mogen affghaudelt worden;

welcke oudsten in alle sijne dorpen, namentlijk [in] ijder twee, door ons met gelijcke macht als op andere plaetsen van **Formosa**, onder 's Compⁿ gebiedt wesende, souden worden gestelt;

dat de vorst sijne bovengenoemde onderdanen soodanich sou

¹ Taka-sia (Shajo)? Zie de kaart bij Campbell, *Formosa*.

² Hiermede wordt bedoeld de Nederlandsche bestuursambtenaar in tegenstelling tot den daar geplaatsten „reponent“ (Vgl. *Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 110, 159).

³ Een „Zuydelijcq gewest van Formosa“ (*Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 153, 163).

tracteren, dat hem kosten verdragen ende niet genootsaect warden als voordesen sijne regeeringe t'ontwijcken,

· of andersints, soo deselve over hem mosten clagen ende bij ons als haer beschermers ingevolge wierden aengenomen, alsdan op hun van rechtswegen niet meer sou hebben te pretenderen:

dat de dorpen, voor desen zijne ende nu alrede 's Comp^e gehoorsaemheijt onderworpen, daeronder souden blijven, sonder dat de vorst daer eenige actie op behield, veel min deselve deswegen eenigerhande moleste aendoen sou maer voortaan als vrienden met den anderen leven;

dat de inwoonders van de vijf genoemde zijne dorpen jaerlijcx als d' andere Formosaenen d' ordinaire recognitie aen de Comp^e souden opbrengen, doch dat sijn persoon altoos ende d' outsten, voor soo lange in regeeringe zijn, daarvan souden vrij wesen;

dat hij oocq alle jaer met gedachte outsten op den zijdelijcken lantsdach ¹ op Saccam verschijnen sou;

dat hij geene negotierende Chinesen als met ons expres consent in sijn dorpen sou gedogen, maer integendeel gehouden wesen de contraventeurs van onse ordre in onse handen te leveren om daerover gecorrigeert te worden;

dat hij alle de voorverhaelde conditionen promptelijcx sou nacomen sonder eenige infractie, op verbeurte van het recht, hem boven, articulo 1, bij ons volcomen toegestaan. ²

CLXVII. CEILON.

10 Januari 1645. ³

Toen Adam Westerwold den 23 Mei 1638 een verdrag sloot met Kandy's maharadja (hiervóór, bldz. 308, v v), was het proces reeds begonnen, hetwelk zou eindigen met de vernietiging van het Portugeesch

¹ Vgl. *Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 125. Sakkam ligt in de nabijheid van het fort Zeelandia op de Zuid-Westkust van Formosa (zie de kaart bij Valentijn); het was een der suiker produceerende deelen van het eiland (*Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 137, 176).

² Berichten uit Formosa van 28 October 1645 melden, „hoe de zijdelijcke lantsdach 7 April passato op vorige wijze gehouden was... Was oocq verschenen Tackamahs alias Quataough, overste van 15 dorpen om de noordt, hebbende hem met sijne outsten op conditionen als den Louckiouwer verbonden.” (*Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 171).

³ Overgenomen uit *Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 292, v v.

gezug op Ceilon en met de vestiging daar van het Nederlandsch overwicht. En het werkte niet de jaren door (vgl. Van Geer, *Ceilon*, bldz. 12-55), wat minstens evenzeer aan het krachtig optreden onzer Compagnie als aan de medewerking van Radja Singa of aan overeenstemming tusschen hem en de onzen te danken is geweest. Zóó vielen in de eerste maanden van 1640 Negombo en Point de Galle in handen van de O. I. C. en den Maharadja, waarna Willem Jacobszoon Coster als gouverneur optrad van 's Compagnie's bezittingen, waarvan het fort Point de Galle (Ank), het centrum was in die dagen. De verhouding met Radja Singa was echter niet gegrond op wederzijdsche sympathie en op wederzijdsche vertrouwen, maar op eigen belang; de Portugeezen heroverden in November 1640 Negombo, de Nederlanders maakten zich ongerust over Point de Galle. Onder deze omstandigheden naderde de mogelijkheid, dat, nu de afscheiding van Portugal van Spanje, de Nederlanders met de Lusitanen in Azië op voet van vrede zouden komen (vgl. hierboven, bldz. 429) een der motieven voor de Hooge Regering te Batavia, om nog vóór dien krachtig optreden op Ceilon (in midden van 1641) Zoolang toch de ratificatie van den vrede volgens artikel 2 van het verdrag van 12 Juni 1641 niet in Indië bekend was, was de vredestoestand in Indië niet ingetreden. Maar het voordeel, van dit optreden op Ceilon gekoopt, was uitgebleven. Den 2 October 1642 werd de ratificatie te Batavia bekend.

Maar reeds dadelijk kwamen de moeilijkheden: geschil van meening omtrent de kaneel producerende „platte landen onder Cruz de Gale" op Ceilon. De Compagnie meende al, dat de omstreken van het fort Point de Galle, vooral Mature en Safragam¹, behoorden aan den soeverein van het fort zelf (wat vroeger dan ook het geval was geweest), terwijl de Portugeezen die landschappen volstrekt niet beschouwden als afhankelijk van het fort en ze beschouwden als hun eigendom, eene beschouwing waarmede de feitelijke toestand in overeenstemming was, daar de Portugeezen die streken meestal bezet hadden gehouden, óók nadat het fort Point de Galle door de onzen veroverd was geworden. Nu was bij artikel 7 van het verdrag van Den Haag van 12 Juni 1641 bepaald, dat het weder der beide strijdende partijen zou „vrijstaan te woen als ook te besitten zijn plaatsen en te oefenen sijnen coophandell... alsoo en op den voet als voor dese in Oostindien de geseijde plaatsen beseten sijn, als een yder ten tijde van de publicatie van den troysgaende ende wederkeerende zijnen coophandell dreef"². De kwestie van de kaneel-

¹ Mature (Matara) ligt ten Oosten van Point de Galle, Safragam is op de kaart van Valentijn (V, 1) de landstreek langs den rechteroever der Calitarrivier (Kallu Ganga), die tusschen Colombo en Point de Galle aan Ceilon's Westkust in zee valt.

² Vgl. hierboven, bldz. 429. — De Latijnsche tekst heeft: „Librum esto utrique parti navigare, pariter loca possidere, suum commercium sine ullo impedimento exercere, acque ut tempore et sub manifestatione praedictarum induentium cessationisque omnis hostilitatis actus in India Orientali loca possedit, effectiva commecavit, suumque commercium exercuit."

Ten onrechte m. i. brengt Van Geer, *Ceilon*, bldz. 82, 92, hierbij art. 12 van het Haagsche verdrag ter sprake. Genoemd artikel daart (hinkt mij) op de geschilpunten in West-Indië. Vgl. ook *Banwestoffen*, III, bldz. XV, waar

landen in de buurt van Point de Galle kwam dus op het tapje. Het lid van den Raad van Indië, Pieter Borsael, werd naar het Westen van Azie gezonden, o. a. naar Goa, om de Portugeezen te trachten te overreden, het recht der O. I. C. te erkennen; bij weigering (hadde G. G. & Raden tot een dergelijke bedreiging het recht¹ zou de oorlog in geheel Indië worden voortgezet. De Lusitanen weigerden, en in April 1643 vertrok Borsael van Goa „met de bloedylagge en datelycke aeten van hostilteyt“; de oorlog werd voortgezet, was althans weer begonnen. In Januari 1644 werd Nagonbo door Francois Caron weder voor onze O. I. C. veroverd, de Portugeezen verlieten de omstreken van Point de Galle, maar Colombo bleef ook nu nog voor hen behouden. Radja Singa deed niets.

Ook buiten Ceilon waren de Nederlanders weder in het voordeel. De onderkoning te Goa koos thans eieren voor zijn geld en trad met de Hooge Regering te Batavia in onderhandeling (April 1644). Joan Maetsuycker werd daarop naar Goa gezonden (de Hooge Regering moest wel op de onderhandelingen ingaan, o. a. met het oog op de besloten der Heeren XVII in zake de verhouding tot de Portugeezen) en sloot den 10 November 1644 een verdrag (opgenomen hiervóór, als n^o CLXIV, blz. 428, v. v.) Als gevolg daarvan werd den 10 Januari 1645 onderstaande overeenkomst te Colombo gesloten (Vgl. Van Geer, *Ceilon*, blz. 58—131 en het reeds door hem gebruikte *Dagh-Register*, passim, o. a. 1644—1645, waar het verdrag dan is afgedrukt, blz. 292, v. v.).

Scheijdinge der landen des eijlants **Ceylon**, gedaen tusschen den doorluchtigen heer Vicereij Don Philippo Mascarenhas¹ ende den E. heer Joan Maetsuycker nijt cracht der capitulatiën des bestants gemaect in Goa door genoemden heer Ambassadeur ende den grave van Aveiras, doen ter tijt vicereij van desen Staet.

Alsoo tusschen den excellensten Heere Vicereij de grave van Aveiras ende den Raet van Portugaels India ter eenre, ende den

door mij is aangehaald de Generale missive van December 1642, waerjn G. G. & R. spreken van „niet meer concernerende d'Oost India) dan seven articulen seer favorabel ende tot welstandt van de generale Comp^{te}. .“ Artikel één is van algemeenen aard; art. 2 tot 8 handelen over Oost-Indië; art. 9—18 over West-Indië (Amerika); art. 19 over Afrika, enz. Niet Borsael had m. i. gelijk in deze materie (Van Geer, blz. 103, v. : 45 der Bijlagen), maar de Portugeesche onderkoning, al is dan bij het tractaat van 10 November 1644 Borsael's denkbeeld ten dezen nijt verworpen (Vgl. *Dagh-Register 1644—1645*, blz. 292).

¹ Op blz. 429 hiervóór is de vergaasng blyven staan, welke Danvers, *Portuguese*, II, p. 488 heeft gemaakt, door den graaf de Aveiras tot 1646 het onderkoningenschap te laten bekleden. Hij was reeds eerder, 1645, afgetreden (Vgl. nog *Dagh-Register 1644—1645*, blz. 277, 293, 310; Danvers, *Portuguese*, II, p. 282; Van Geer, *Ceilon*, blz. 108).

voornoemde heeren mede gestipuleert dat de Nederlanders jaerlijc ten genoemden tijde nijt de dorpen **Bellitot** ende **Cosgure**, die aen gene zijde van de riviere Alican gelegen sijn ende dienvolgens haer ten deele vallen, de helft der genoemde werckheden, die van outs aen die plaets bescheijden sijn, de Portugesen tot het schillen des canels van haer cant sullen bij setten, mits conditie dat de voorseijde canel, die door deselve is het district der Portugesen geschilt sal worden, in een gemeene plaets aen de riviere **Dandugan**¹ zal werden gebracht ende aldaer bewaert, mitsgaders alle jaren in twee gelijke deelen tusschen partijen gepartieert, betalende voor 't gene geniet aen de voornoemde chaleas het loon van outs daertoe staende, ende sal int assigneren der voorschreven wercklijden esgaliteijt worden gehouden niet alleene int getal, maer oock in de qualiteijt derselver.

Ende dese scheidjinge sal soodanigh plaets hebben ende geobserveert werden tot dat van de Heeren Princen respectie tijt Europa over de principale possessie ende eigendom decisie sal comen², met de cautie nochtans van de zijde der Nederlanderen dat haer binnen een jaer, soo misschien, alsoo bekennen van de provintien ende landen zoo exacten kennisse niet hebben, binnen voorschreven tijt bij de voorseijde scheidjinge merckelijc bedrogen ofte gegraveert te sijn bevonden mochten werden, haer altijd vrij sal staen van de selve te provoceren ende reparatie op hare grieven te versoecken, doch off het mochte gebeuren dat partijen daerover niet en conde verdragen, zoo en sal daeromme niet weder tot de wapenen werden gelopen maer het bestaat dies niettegenstaende vast ende ongescheut onderhouden werden, achtvolgens den teneur vant negende articul der voorseijde capitulation.

Welcke denjlinge ende scheidjinge der landen de tegenwoordige doort. Heer Vicereij Dom Philippo Mascareuhas ende (?) 't sijnen woonstede ende den E. Heer Ambassadeur Joan Maetsuijcker belooft hebben, terstont solemnel te publiceren, opdat tot ijder kennisse mach comen ende alle d'ingesetenen deses eijlants mogen weten welke partijen [zij] ten deele gevallen sijn ende gehoorsaemheijt schuldigh sijn, ende bovendien d'zelve te onderhouden ende volbrengen ter goeder en sineender trouwen, gelijk het is begrepen. Waertoe haer wederzijls hebben verbonden met haer woort ende

¹ Vlecht iets ten Zuiden van Negombo in zee.

² Zie beneden, bez. 417.

publieke trouwe, met eede bij Godes heijuge evangelium, hetwelck met hare gewoonlijke teijkeningen hebben onderteijkent soo in de Latijns als Portugese tale, met de voorwaerde nochtans dat, zoo 't mocht gebeuren dat in loecomende eenigh different quame te outstaen over de interpretatie der woorten, altijd gerecureert sal werden tot het latijns exempelaer als autentijeq. Ende ick, **Drogo Lettam**¹, schrijver van de Raetkamer deser stede, die uijt last van de doorluchtige Heere Vicereij Dom Philippo Mascarinhas in deze acte het offitie van secretaris heb beleet, heb het doen schrijven ende onderteijkent etc.²

CLXVIII. CEILON.

9 Maart, 25 Mei 1645.³

De verhouding tusschen de O. I. C. en Radja Singa was in de laatste tijden niet verbeterd: het optreden der O. I. C. had hem wantrouwen ingeboezemd en de Nederlandsche autoriteiten zagen eveneens zeer goed in, dat alleen eigenbelang (oorlog tegen den gemeenschappelyken vyand) den Maharadja en hen bijeen hield, maar dat na een eventueelen vrede met Portugal de verhouding zoude veranderen, te meer daar de O. I. C. voor hare handelspolitiek meer staatkundig gezag op Ceilon noodig meende te hebben, en de houding van Radja Singa soms aflosbehalve vriendelyke werd. Na de overeenkomst van 10 Januari 1645 in CLXVII komt de kentering in de toestanden dadelyk aan den dag. In overeenstemming met de voorschriften der Hooge Regeering te Batavia, sloot Maetsuyker den 9 Maart 1645 onleestaand verdrag met de Portugeezen, waarbij wederzydsche partijen elkaar hun grondgebied op Ceilon garandeerden. Dit deze overeenkomst tegen den beheerscher van Kandy was gericht, maar tevens door onderling wantrouwen tusschen Nederlander en Portugees was ingegeven, blijkt uit de volgende motivering van de zijde van Maetsuyker: „Ende opdat Radja Singa voortaan, soo ons als den Portugees lage landen niet meer (zal)yk langen tyt gedaen heeft“⁴ come te in-

¹ Diogo Letam?

² Men zie over de verdere maatregelen, naar aanleiding dezer overeenkomst genomen, *Dagh-Register 1644-1645*, bldz. 295, v. v., 307, enz.; Van Goer, *Ceilon*, bldz. 141, v. v. — Hoe Radja Singa er over dacht, blijkt uit *Dagh-Register* bldz. 291, v. v. — Vgl. ook de hierachter volgende overeenkomst.

³ Overgenomen uit *Dagh-Register 1644-1645*, bldz. 303, v. — Ook bij Van Goer, *Ceilon*, Bnjagen, bldz. 87, v. v.

⁴ Vgl. Van Goer, bldz. 139, v. — Hoe Radja Singa het verdrag opnam, blijkt o. a. uit *Dagh-Register 1644-1645*, bldz. 304: Hij „het sich verluijden, dat voornemens was ambassadeurs aen den coningh van Spangien ende den grooten Turck (in assistentie te versoeken) senden wilde...“ enz. Zie ook bldz. 307, enz., en beseden.

festoren ende [om] invasiën voor te comen, soo was bij d'heer Maetsuyker en den padre ambassadeur (om des te meerder confidentie van den anderen te hebben en d'vrese wegh te nemen dat den eenen versterckt met den coningh tot nadeel van den andren niets come ondernemen) 't volgende verbant van wapenen om den coningh te breijdelen (daer 't doeh op uytlopen sal getaemt." (Vgl. Van Geer, *Ceylon*, bldz. 136—141; *Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 302, v v.).

Verbant van wapenen gemaeckt tusschen de Portugesen
en de Nederlantse natie opt eijlant **Ceylon**.

Alsoo door ervarentheijt van veele jaren geleert sijn dat de volcken, die het geberechte van dit eijlant Ceylon bewoonen, gewente maecken de beneden ofte lage landen alwaer de caneel valt met geduijzige struijkroverijen en de peupulation te vasteren ende woest te maecken ¹, verjagende de goede ingesetenen uijt haer dorpen ende plaetsen in weleke wonen, ende dat met geen ander insicht ofte voornemen dan opdat van deselve geen vruchten mogen werden gewonnen, waerjegens met alle macht gearbeijt dient, ingevalle eenigh genut van voornoemde eijlandt willen trecken, ende jegenwoordich met de hulpe Godes de geschillen, die tusschen de Portugiese ende Nederlantse natie over de limeijtscheydinge derselver landen ontstaen was, om weleke het bestant, tusschen sijn Maj¹ van Portugael ende de Heeren Staten Generael der Vereenighde Nederlanden gemaeckt, tot hier toe geen effect gesorteert had, verdragen ende ter neder geleijt sijn, soodat jegenwoordigh alle acten van hostiliteit ende vijantschap comen op te houden, ende in het tractaet des bestants tusschen hooghgemelte princeen in Hollant gemaeckt expres gestipuleert ende overeengecomen zij ², dat de natien respectieve geduijzende het voorsejde bestant d'een den ander te hulpe en te bate sullen sijn nae vermogen, daer d'occasie ende de toestant van ³ saecken sulx sal vereijschen.

Soo ist op heden den 9^{en} Maart des jaers 1645 binnen de stadt Gale tusschen de respectieve Heeren Ambassadeurs, den E. pater fr. Gongalo Veloso van St Joseph, van d'ordre van St Francisco, wegen de croone van Portugael ter eenre ende den E. Joan Maetsuijcker, Raet van India, wegen de Vereenighde Nederlanden ter andren zijde, uijt cracht van hare procuration, hierachter geregistreert, ten besten van beijde natien overeengecomen ende besloten als volcht:

¹ Dit geschiedde op last of althans met ooghrukking van den Mahoradja.

² Vgl. artikel 23, v v.

³ Vgl. Van Geer, Bihagen, Uldz. 57, waar het voorkomt „U.“

Eerstelijck dat de Portugesen ende Nederlandtse natien op dat eijlandt gehouden sullen sijn, d'een des anders landen ende onderdanen naer vermogen ende na de noot sal vereijsschen te beschermen en te beschutten jegens de invasiën, struyckroeven en depeupulatiën der voorschreven volcken, wie deselve oock mochte wesen ofte van wien gesonden, veel in getal ofte weijnigh, sonder eenige exceptiën, die een der voorsejle natien hare landen ofte onderdanen in toecomende sullen trachten te inquieteren ofte overlast doen.

Van gelijcken sullen gehouden sijn, d'een d'ander nae vermogen te adviseren ende te hulpe te comen, soo menighmael eenige seditie ofte rebellie binnen de limiten van dese ofte gene partije sal comen te ontstaen.

Maer bijaldien d'ene van partijen mochten nodigh achten om voorsejle vijanden ofte struyckrovers t'eenemaal uyt te roeijen, deselve buiten de limiten harer landen te vervolgen ende den oorlegh aen te doen, in sulcken cas en sal d'ander niet gehouden sijn, deselve te volgen ofte met soldaten te assisteren, ofte ten waren sulx met gemeene bewillinge geschieden.

Geen van bejde natien sal ijetwes contracteren ofte beslijten, veel min attenteren ofte byderhaent nemen met den coningh van **Candla**, om d'ander schade ofte nadeel aen te doen, directelijck noch indirectelijck nochte onder eenighderhande deckmantel ofte pretext.

Alle 't welke soodanigh staet grijpen ende geobserveert werden zal totdat wegen de limytsejdinge der landen op voorsejde eijlant tinael desisse der heeren princeen uijt Europa sal comen. ¹

Ende opdat voornoemde bestant ende dese confederatiën te beter ende met des te meer s'ichvuldighheit ondernomen mach, sullen de gouverneurs van wederzijde, die op 't eijlant gesonden worden ofte comen sullen, haer met eetsweringe tot de observatie van dien verbinden.

Weleke overeencomste ende confederatie voornoemde ambassadeurs over ende weder met eede in de selve ² der heeren hare principalen bevestigt ende met haer eigen hand onderteyckent hebben. Present als getuygen Andrius Frisius, secretaris der ambassade, ende Ignatio Sarmiento, edelman van 's Conings huijse van Portugael.

¹ In Europa werd 27 Meent 1645 een verdrag daaromtrent gesloten (Vgl. Van Geer. 11de. 117, v., herreder, 11de. 162, noot 1, 116)

² De naam? — Zie echter Van Geer. Bijlagen. 114e. 88.

Ende was onderteijkent: fr. Gonsalo de St Joseph, Joan Maetsuijcker, Ignatio Sarmiento de Carvalho, Andries Frisius, secretaris.

De gouverneur van Ceilon, Joan Thijssen, liet, op verzoek der Portugeezen en tegen de bedoslingen der Hooge Regeering te Batavia, den 25 Mei 1645 bovenstaand verdrag afkondigen, en dit in een vorm, welke gelijk stond met een oorlogsverklaring aan den Maharadja (Van Geer, *Ceilon*, bldz. 148, Bijlagen, bldz. 89, v.; *Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 811, v.v., op welke beide plaatsen onderstaand stuk ook is afgedrukt).

Copie promulgatie wegen 't verbant van wapenen tusschen de Comp^{ie} en de Portugesen jegens Raija Singa op Ceijlon.

Jan Thijssen, gouverneur over de conquesten ende Comp^e verderen ommeslach op Ceijlon, ¹ alle die desen sullen sien ofte hooren lesen saluijt, doen te weten, alsoo op het aenwesen van de E. Heer superintendent Joan Maetsuijcker hier ter stede tusschen zijn gemelte E. ter eentre ende den eerw. padre Gonsalo Veloso de St Joseph, uijt cracht sijner speciale commissie door den E. Vicereij Dom Philippo Mascarenhas op sijn Eerw^t gepasseert ende uijt Colombo toegesonden, ter andere zijde, seecker contract van verbant der wapenen op Ceijlon tusschen onse ende de Portugese natie jegens Raija Singa zij bernaemt ², ende doenmaels bij gedachte padre in-

W (1) {
¹ Aan Thijssen was den 31 Januari 1645 de „vice-gouverneurs-titul. . . . toegeleijt.” (*Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 297). Vice-gouverneur is de eigenlijke titel van een gouverneur, maar de laatste benaming wordt meestal gebruikt. Thijssen had vóór dien tijd de Compagnie op Ceilon gediend onder den titel „president.”

² Vgl. hierboven.

stantehijk versocht, met de publicatie van dien noch eenigen tijd te willen supercedeeren, opdat ondertusschen haren Ambassadeur onder 't een off 't ander pretext uijt Candia soude mogen becomen, ende nietjegenstaende gementioneerde legaat van daer noch niet en is geretourneert, ons door den Colembosen generael Manuel Mascarenhas Ome echter wert aengeschreven, voorschreven confederatie niet langer te willen verduijsteren, maer een een ijder bekent te maecken ende te doen divulgiereu. Soo ist, dat goet hebben gedacht daervan publijcque promulgatie ende notificatie te doen, gelijk sijn doende midts desen, opdat bij niemant daervan ignorantie werde gepretendeert, lastende ende bevelende dienvolgens uijt de naem van de Ed. Heer Gouverneur Generael ende Raden van India alle hooge ende lage officieren, soldaten, matrozen, mitsgaders alle andere van wat qualiteijt soude mogen wesen, onder de gehoorsaemheijt van de Vereenighde Nederlantse Oostindise Comp^{ie} sortierende, voortaan ende in toecomende omtrent de onderdanen van den coningh van Candia ende hare goederen alle vijantschap, offentie ende hostiliteijt te plegen, mitsgaders allen afbreuk waer immers connen ofte mogen doen, wijders de Portugese natie des noot sijnde tegens deselve te assisteren ende bij te staen achtervolgens het voornoemde contract tusschen meergemelte Heeren beraemt ¹, op pene van contrarie doende als perturbateurs van de gemeene ruste gestraft te werden. Aldus gedaen ende gearresteert in de stad Gale, mitsgaders gepronuntieert ende geaffigeert desen 25de Meij anno 1645. Ende was onderteijkent **Jan Thijssen.**

¹ De Hooge Regeering te Batavia was alles behalve tevreden over de bonding van Thijssen Maetsuyker werd weder naar Ceilon gezonden, om Radys Sanga te verzoenen en Thijssen te ontslaan. Toen hy in April 1646 te Gale kwam, was de oorlog echter reeds begonnen. Maar Maetsuyker begon zijne verzoeningspogingen, die echter geen resultaten van groote beteekenis hadden.

De toestand op Ceilon werd echter spoedig weer een geheel andere, omdat, ten gevolge van de gebeurtenissen in Brazilië, in 1646 opnieuw tusschen de Nederlanders en de Portugeezen in het Oosten een vijandelijke stemming ontstond, welke ook op de Ceilonsche aangelegenheden terugwirkte en daaraan een ander karakter gaf (Vgl. Van Geer, bids 143-153; *Rouwstoffen*, III, bldz. XX, 273, 319, v. v.).

CLXIX. KUST VAN KOROMANDEL.

19--20 Maart 1645. ¹

De makelaar Chinanna te Tegenapatnam² had sedert eenigen tijt herwaerts door alle practiquable middelen getracht Comp.³ negotie om de Zuydt, in Tansjou als elders, infructueus te maecten en alle aen hem te trecken, hebbende daerenloven sijne creaturen 3500 p.⁴ en elden van d'onse gerooft, sulx den gouverneur⁵ genoodtsaecht was geworden tot stuttingh van 't nadeligh dessein te resolyeren, de sijnre ende desselfs middelen⁶ in verseeckeringsh te nemen en Comp.⁷ respect te conserveren, treckende alsoorens onse residenten ende capitael tijt Tegenapatnam en besettende de zeeplaetsen om de vreedende trafficanten nitagaders de geimagineerde incomsten van Chinanna te weeren, waarmede eyndelijck soo veel had te wege gebracht dat Chinanna nae veel quade courses ende machinatie beter koop gevonde een voordelick contract voor de Comp.⁸ met sijn E. had aengegaen, mydende de weder sijde verleende acten bij translatie als volcht ⁹ (*Dagh-Register 1644-1645*, bldz. 337, v.v., waar deze documenten ook zijn afgedrukt).

Translaedt van een versekerde acte van verdragh door d' E. H. gouverneur Arnolld Heussen gegeven aen Chinnanna Maleije, den 19^{en} Maerdt A^o 1645.

Int jaer Tarena, de maendt Phalgenum¹⁰, den 17^{en} dagh naer de volle maen, aen Chinnanna Chittij geve ick, Arnolld Heussen, gouverneur, dese acte van besworen beloffte ende verdragh.

"T geene ghij tot dese tijt toe aen de Comp.¹¹ schuldigh geweest sijt ende dat door Connerij Chittij¹² int landt van Sinsier gerooft is, p.¹³ 3500, te samen p.¹⁴ 10523, daarvan hebt ghij tot borge gestelt Letchemaneijcke¹⁵, om dat ons te betalen, soo dat U schuldt daermede verelent is.

Ende omdat ghij onse vruntschap ende hulp niet en wilbt ver-

¹ Uit het Contractboek.

² Vgl. *hierwóór*, bldz. 390 en 428; *Dagh-Register 1644-1645*, bldz. 323, v.; Foster, *Madras*, p. 27, ff. Ofschoon deze overeenkomsten dus niet gesloten zijn met een officieele autoriteit als zoodanig, naem ik ze toch te moeten opnemen om den grooten invloed, welke Chinanna, óók niet officieel, uitoefende

³ Pagoden?

⁴ Nl. Arnold Heussen.

⁵ Hij had vroeger in Pulicat gewoond.

⁶ *Dagh-Register*, bldz. 337, heeft Phagemum. Zal zijn de maand Phalguna (Sewell, *Indian Calendar*, p. 24, LXXXIV).

⁷ Vgl. *hierwóór* de toelichting. Connerie Chitty was een „broederssoon“ van Chinanna (*Dagh-Register 1644-1645*, bldz. 339).

⁸ Vgl. *hierwóór*, bldz. 427, v.

laten ende daerom Kesuachittij ende Wardapanceijk bij ons doot blijven, soo belove in alle 't geene sij met haer vermogen in dit landt ende daer bujten kunnen ende zullen handelen, alle hullpe te bewijzen, ook alle schulden, quadt, schade ende verhindeinge, die Connerij Chittij, Sesadre ¹ ende andere . . . . van Uwe vrienden ons aendoen, U niet te lasste te leggen.

Int landt van **Tansjouwer**, daer wij nu handelen ² ende ghij bij acte beloofft, alle behulsaemheijdt te bewijzen, vermooght ook tot onsen dienste ende met onse bijstandt te handelen.

De goederen, die ghij om onsent wille int land van den Tansjouwer verloren hebt, sullen, wanneer daertoe ordre ende maght van onsen Generael krijgen, op d'een off d'ander maniere hier te becomen ende die U weder geven.

Commera, soo de reijs ³ U de schullt van 595 p^a niet en betaelt, beloven U den sellven, soo int levens is, in hauden te leveren ende zoo hij eenigh geltt aen andere overschiet ⁴, sullen bestellen, dat ghij daer nijt eerst betaelt werdt.

Ende voortaan sullen alle goedt vertrouwen op U stellen ende U meer als voor desen onderstutten. Alldus met goedt genoegen ende volcomen geloffte geve dese acte van verdragh. Int Castell Gellidria Adij 20^{en} Maerdt 1645. Was onderteekent **Arnolldt Heussens**.

¹ Vgl. hiervóór, bldz. 428, noot 3, Foster, *Madras*, p. 31. Het *Dagh-Register*, bldz. 339, noemt nog „Leteheme Chittij.“

² In 1644 had Heussen Nederlandsche kooplieden gezonden naar „de principaelste contreijen van . . . Tansjouw . . .“ (*Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 327, 328).

³ *Dagh-Register*, bldz. 339: „soo dese reijs“ enz. Wat met deze en de voorgaande alinea wordt bedoeld, is mij niet geheel duidelijk geworden.

⁴ *Dagh-Register*, bldz. 339: „overschiet.“

Translaedt nijt een acte van accoordt offte verdragh
bij Sr Chinanna alias Maleija, dato 20 Maerdt A^o 1644 ¹
aen den E. Heer gouverneur Arnolld Heussen verleendt.

In den jaer Terrena, de maendt Phallgemun, den 7^{en} dagh naer
de volle maen, aen Arnolldo Heussen, gouverneur van de Hollan-
ders, geeft Chinnanna Chittij dese acte van beswooren accoordt ende
seker verdragh te weten:

Dat van de schulldt, die aen de Comp^e ten aghteren ben ende
daerbij gedaen p^a 3500, door onsen Connerij Chittij iut landt
van Sinsier geroofft ende te samen bedragende p^a 10523 ², hebbe
tot betaelder gestelt Lettchemaniijke, soo dat daermede mijn aghter-
wesen betaellt is.

Hiernaes segge ende beloove, hoe het in toecomende tusschen ons
sall gaen.

Op de beloffte, die UE. doet van dat wij alle tijt onder U be-
scherminge ende achaduwe sullen wesen, gelijk in ³ sulcx selver
soucke, late onder UE. bewaringe Kussnachittij ende onsen War-
dapaneyck, omme uaer ons vermogen ende uwe hullpe coopmanschap
iut landt ende ter zee te drijven.

Over Uwen handell in Tanswouers en sullen egene tegenwerpinge
offte verhinghen doen, maer in contrarie soucken ende thoonen
alle hullpe, die in U handell daer van noode is.

Den handell van Sinsier, door Connerij Chittij becommert ⁴, aff-
gedaen, te reghte gebraght ende in onsen handen comende, sullen
een contract maeken dat bijde sullen gecontenteerd wesen ende wadt
hostiliteit Commerij Chittij U, ter wijle de plaetse niet ⁵ en
hebben, toonen, en moedt op mij niet wijten, naer U belieften iut
remedieren doen; maer wanneer die landen in mijn Gouvernement
sijn ⁶, sall den caull, die ghij van den grooten Neijck hebt, niet
gebrooken werden, maer een accoordt met U maecken, dat tevreden
sullt zijn.

In all den tijt, dat onder de Grooten van 't landt habiteere ende ⁷

¹ Moet zijn: 1645. Zie *Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 337.

² Zie hiervoor, bldz. 452.

³ *Dagh-Register*, bldz. 339: „gelijk ick.”

⁴ Vgl. *Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 839.

⁵ *Dagh-Register*, bldz. 338: „noch niet.”

⁶ Vgl. *Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 339, 351, 355, v.v.

⁷ *Dagh-Register*, bldz. 338: „en waer.”

UE. siecken ende dienst voorvalt, sall voortaeu alle hulle sonder bedrogh soo veel mogelijk U bewijsen.

Dus ende hier op met volcomen genougen geve ick dese acte van verdragh ende besweringe. Was onderteijkent met het teijcken van Maleije: alldus ¹. . . En verders op Mallabaers: Chinnanna Chittij. ²

CLXX. KUST VAN KOROMANDEL.

Junij 1645. ³

Arnold Heussen besloot in 1644, ook onzen handel te vestigen in het rijk Madura. ⁴ Zijne wenschen kwamen overeen met die van den naik van dit land, welke tot dit doel een gezant aan Heussen had gezonden. Men hoopte daar te krijgen een afzetmarkt voor verschillende artikelen, terwijl „soo gerucht wird“, daar „ook groote quantiteiten lijwaten, salpeter etc. en slaven tot civiler prijs als in Sinsier te becoomen waren.“ In Junij 1645 werd onderstaand kaul verkregen en de opperkoopman Adriaan van der Meyden vestigde te Kayalpatnam (8° 30' N.B.), dat toen tot het gebied van den naik van Madura behoorde ⁵, een Nederlandsch kantoor onder leiding van den assistent Pieter van Bart (*Dagh-Register 1644—1645*, blz. 328, 339, 351—354, waar ook dit kaul is afgedrukt, 357, v.).

Translaedt van woorde te woorde uijt een caull geschreven in Mallabaersche tale, verleent bij den neijk van Madre aen de Hollanders in Junij 1645; ontfangen den 10^{en} Julij in Palliacatta.

Wisuanatha neijcke, Tiromala ueijcke, jut jaer Parthiba ⁶, de maent

¹ Hier volgt in het Contractboek het woordje: „ghij,“ wat geen zin heeft. Vgl. *Dagh-Register*, blz. 334.

² „Aan 't goedt succes dezer saecke wird vrijelijck getwyfelt“ (door de Nederlandsche autoriteiten aan de Kust (*Dagh-Register 1644—1645*, blz. 339, 351, 355, v.v.).

³ Zie het Contractboek.

⁴ Het toenmalige rijk Madura had eens deel uitgemaakt van het Hindoe-rijk Vijayanagar, en werd bestuurd door nains, welke ongeveer het midden der 16de eeuw een meer onafhankelijke stelling gingen innemen. De naik Tirumala (1623—1659), van wien dan Heussen onderstaanden voorrechtsbrief ontving, wist zich ook van zijne nominale afhankelijkheid te ontslaan van de beheerschers der overblijfselen van genoemd Hindoe-rijk. Hij breidde zijn gebied uit, o.a. Zuidwaarts over Tinneveli, aan welke kust Kayalpatnam of Kailpatam gelegen is (Hunter, *Gazetteer*, VI, p. 176; IX, p. 67; V, p. 418).

⁵ Parthiva, Jyeshtha (Vgl. Sewell, *Indian Calendar*, p. LXXXIV, f.).

Jesthant naer de volle maen, Wissuanatha neijke Tiromala neijke geve dese caull aen den Hollantschen gouvern^r Arnolld Heussen.

In alle plaetsen ende havens onder mijne gehoorsaemheijt behoorende mooght hujsen maeken ende daer stellen coopluijden, factours, schrijvers, pions¹, soldaten ende dienaers. Jtem alle waren, die daer brenghet, mooght daer vercoopen waer ende aen wien dat wilt.

De goederen, die van bujten in brenghet, sullt van de ordinarise toll betalen de helft ende van coopmanschappen, die uijtvoert, drie quart; onder verstant dat de goederen die aen landt brenghet ende sonder te kunnen vercoopen weder affgescheept geen toll sullt betalen.

Int landt overall daer men gewoon is toll te betalen, sullt in plaets van geheelen maer halven toll betalen.

Overall daer comt te handelen en sullen geen sabandaers, gouverneurs, visiadoors, tollenaers noghte andere U moeijen offte uwe negotie becommen.

Op alle plaetsen, daer in mijn landt sullt handelen, en sall geen vrijdom aen Portugeesen, Engellsen noghte Deenen geven noch toestaen, dat U sullen schaden offte cunnen hinderen, 't welck sall verhoeden.

Van gelijcken hebben gelicentieerd^t aen alle ondersaten en cooplieden in mijn [landt], dat die willen vrij met U mogen handelen.

Alle goederen van cleden, peper, indigo, sallpeter ende wadt begeerdt ende waer die krijgen cunt ende de coopluijden die vercoopen, het zij contant offte in trocque², vermooght vrijelijck te coopen ende handelen.

Alle coopluijden, die met U handelen ende aen U ten aghteren zijn, daer sullt recht van preferentie hebben ende U geltt eerst jnen, jac all waerd^t die selfs aen mijn schuldigh waren.

Alle goederen die int landt brenghet ende niet cunnende vercoopen wederom wilt uijt voeren, sult dat mogen doen, sonder van gaen off comen eenigen toll te geven.

Tallen tijde wanneer jets begeerdt aff te schepen vermooght dat te doen tot U believen, sonder sabandaer offte ijmandt te vragen.

Van goudt, silver, gesteenten, sijde stoffen ende van andere sacken van schenckagie en sullt geen toll betalen.

In alle mijne havenen ende stranden met uijt offte jncomen eenige van Uwes schepen, champans³, thonijs⁴ offte eenigh ander

¹ Pions, peons, kan hier inlandsche soldaten beteekenen, maar ook bedienden, boodschappers, enz. (*Hobson—Jobson*, p. 528 f.)

² Troco (Port: ruil)

³ Sampans, klein inlandsch vaartuig (*Encyclopaedie*, IV, bldz. 187).

⁴ Tjoenia's (platboomde laad-prauw)? (t. a. p., bldz. 188).

vaertuygh eenige eemende te blijven en verongelucken, dat sullt alles hetzij goudt, silver, gesteenten, geschut, roers, anckers, touwen, jae de planken uer U nemen ende wij sullen U helpen dat het crygt.

Op alle plaatsen, daer sullt handelen, en sall geen anderen sponckan als van outs gebruikelijk gerekent werden, sonder eenigen nieuwen op te brengen.

Indien [ik] eenige quetsie ofte oorlogh tegen den Portugies, Engellisen, Deeyen ofte andere natien hadde, en sall U tot geen hulpe dwingen ofte die affvorderen, maer vermoogt U behelpe te doen ende vrijelijck handelen.

Dit alles, dat hier geschreven is, mooght gelooven, dat sou gehouden sall worden en dat sweer ick bij mijn leven. Daerom geloofft dat het vastt is ende handellt vrijelijck. Ende tot meerder gelooff drucke mijn handt met sandell ¹ op een pacherij dat U sende. Mooght het ontfangen. Was onderteeckent **Tjromalejo** ².

CLXXI. BANTAM.

13 September 1645. ³

Zooals bekend is, bleef de verhouding tusschen de O. I. C. en Bantam na de gebeurtenissen van 1619 vgl. hiervoór, bldz. 145, v. v. l. weinig stabiel en veelal vjandelijk. Meer dan eens was een stilstand van wapenen ingetreden, het laatst in 1640, maar van blijvende betekenis waren deze wapenstilstanden niet geweest. Vooral Bantams elsch van vrien handel op de Molukken was in de oogen der Hooge Regeering te Batavia met het oog op hare commercieele staatkunde niet voor inwiltiging vatbaar. Bewindhebbers, meer dan Gouverneur-Generaal en Raden, waren tot vrede gezegen met het oog op de handelsbelangen der O. I. C., zooals zij die in eenden te zien en uit zocht naar vrede op Java, en het was op hun last, dat de Hooge Regeering dan ook reeds tusschen 1639 en 1640 toenadering had gezocht. In 1645 werd een nieuw verdrag van een tienjarig vredes- en vriendschapstbestand gesloten waarbij Bantam, dat naar vrede verlangde, zijne vroegere eischen het vallen (vgl. De Jonge, *Optoekst*, IV, V, passim):

¹ Vgl. hiervoór, bldz. 85.

² Dit kaad is bevestigd geworden den 21 september 1646. Ik vond niet toekor deze bevestiging hier op te nemen. Zij komt voor in het *Contractboek Zeeland*, met deze aantekening: „De originele odes leggen in 't kopsje firmans n° 28”.

³ Overgenomen uit De Jonge, *Optoekst*, V, bldz. 280. Het eizendike verdrag heb ik niet aangezonden. ik moest mij dus tevreden stellen met het extract, opgenomen in de resolutie der Hooge Regeering van 13 September 1645, waarbij deze de „benaemde paxten n^o ter bevestiging des getrokken binn” bekrachtigde.

1. Soo gedurende de gecontracteerde vrede gebeuren moegt, dat yndant der onderdanen van **Bantam** naer Batavia ofte wel der onderhorige subjecten van de stadt Batavia naer Bantam fugitijf quame te worden, sal van alle de weghgelopene prompte restitutie geschieden.

2. Dat onder voors. restitutie ooc begrepen sullen syn alle fugitijve debiteurs, tsy Javanen ofte Chinesen, die schuldigh op Bantam synde, hun naer Batavia, en vice versa op Batavia staende hun naer Bantam, onder wat pretext het sy, sullen comen vervoegen.

3. Dat men malcanderen in alle swaricheden, die een van beyde landen mochte overcomen, als oprechte vrunden behoorlycke bystandt ende hulpe bewysen sal.

Nemende het gemacēt bestant syn aenvaenq op den 5ten dagh van de maent Radjap, des jaers Nebve Mahometh ¹, daerjegens by ons sal werden gecomputeert van primo September des jaers onses Heeren Heylants ende Saligmaccker, Jesu Christy, A^o 1645.

CLXXII. CEILON.

27 September 1645. ²

Onder de stukken, welke de O. I. C. ten gevolge der verdragen met de Portugeesche autoriteiten in India (hiervoor, bldz. 429, 441) had verkregen op Ceilon, behoorde ook Biligam (Weligama) tusschen Point de Galh en Matara. Op het voetspoor van de Lusitanen werden het bestuur over en de inkomsten van die plaats door onzen Ceilonschen gouverneur verpacht (Vgl. *Dagh Register 1644-1645*, bldz. 286, 307, 310).

Contract van de verpagtingh der groote poorte ³ van **Biligam** dato 27^{en} 7^{der} 1645.

Jck ondergeschreven ⁴ bekenne mitsdesen, van den E. Heer gouver-

¹ Radjab 1055 begint 23 Augustus 1645 (Wustenfeld, *Tabellen*, S. 44) — Nebve voor nabu (profeet)?

² Uit het Contractboek.

³ Niet in den gewonen zin, maar in de beteekenis van het Portugeesche porto = haven, havenstad.

De baai van Weligama = de Roode Baai op Valentijns kaart van Ceilon (Vgl. Valentijn, *Ceylon*, bldz. 33).

⁴ De naam van den pachter is niet in het stuk vermeld.

neur Joan Thijssen de port offte 't dorp Billigam voor den tyt van een jaer op naervolgende conditten ende voorwaerden gepaght ende in huijz genomen te hebben, namentlyck :

In den eersten all hetgeene aen gemelte port dependeert mij naer ouder costnijme, gelijck ten tijde der Portugesen geschiet zij, zal jugewilligh en toegestaen werden, om daer over als capiteijn en opperhoofft 't gebiedt te hebben, wijders de vrughten, soo d'jnwoonderen die gewent zijn te contribuueeren, van hun te mogen vorderen als tot mijnen prooffijte te benificeeren, mits verobligeertd zal wesen, voor den tijt als boven gementioneertd dat gemelte plaats besitte, d'E. Comp^e te voldoen de somme van 500 R^v. S^{te} à 18 stuijvers stuck, te betalen in twee termijnen: de eerste drie maenden naer p^{re} 9de aenstaende, als wanneer geroerde Billigam in possessie sall nemen; de tweede pijj zal gedaen werden ses maenden naer dato, dat de leverantie geschiet zij, met vordere verclaringh, dat aen de gerechtigheden dat ¹ mijt en in gevoerde goederen offte coopmanschappen, die in gemelte port verhandelit werden, geen pretentie sall hebben, maer deselve, geheel als in voorige tijden aen den co^s van Portugaell, voortaan aen d'E Comp^e sullen behooren; onder vordere verbintenis, volgende poncte mede bij geobserveertd ende naergecomen zullen werden, te weten :

Soo voor de fortresse Gale, tot welcke tijt het zij, eenige coeljs ten dienste van de Compagnie mogten nodigh werden bevonden, dat de sellvige sonder eenig trephijc ² sall volgen laten, mits dat dan wegens den dienst, die hun door den dessave ³ zoude mogen opgelegd worden, zullen bevrijt wesen.

Ten tweede sall verobligeertd blijven, mits betaling van arbejtsloon naer 's landts wijse, jaerlijcx drie calcovens, ijder . . . . ⁴ voeten breed ende langh, voor d'E. Compagnie op te zetten, daer maken, wijders de brandt in te steeken.

Sall ook all het houtwerk, namentlyck planken, swalpen als diergelycke, ijtem den visch, die in gemelte port gevangen wort, gehouden wesen aen d'E. Compagnie te leveren, jagevalle den Gouverneur haren t'wegen sulx begeertd, mits behoerlycke voldoeningh daer vooren te genieten.

¹ Der?

² Reprijc?

³ Gouverneur van een gewest, bestuurshoofd van een district. Vgl ook *Hobson-Jobson*, p. 246, 247 vint „*desavay*“.

⁴ Oningwerd.

d'Morales ofte gerechtigheden der overledenen¹ sullen mede naer ouder usancie aen de Compagnie verblijven.

Wijders zall ook niet vermogen eenige nieuwe costuymen op te brengen nechte de inwoonderen iets af te vorderen van 't eenige² in voorige tijden in geen gebuijck zij geweest.

Insgelijcx sall mede gehouden wesen, tot allen tijden als den Gouvern^r in Billigam moecht comen te verschijnen, hem door de inwoonderen derselver plaetse naer 'slands wijsse behoerlicke homasie toecome.

Soo in desen aengaende 'slands costuymen ijets moecht vergeten zijn te specificereen, dat tot prejuditie van partijen streckende waer, zall den verongelijekten sulx vermogen aen te geven ende binnen den tijt van twee maenden naer dato dat het transport des gemelten dorps geschiet zij, reparatie versoeken.

Allus geconditioneert en gecontracteert in de stadt Gale desen 27^{en} 7^{en} A^o 1615 ter presentie van den E. president **Nicolaes Overschie** ende **Joannes Croon**, Secretaris.

CLXXIII. SOLOR- EN TIMOR-GROEP.

22 Januari 1646.³

Met de Solor- en Timor-streken waren de betrekkingen (vgl. hiervoór, bllz. 192) gaande gebleven, zonder resultaten van beteekenis en niet zonder moeite. Moornuden werd ons fort Henricus op Solor) door ons verlaten en dan verder de handel gelieven met gaande en komende schepen, terwijl tevens de Portugees werd bevoogt en deze ons omgekeerd in die streken het leven lustig maakte. Na het bekend worden van den wapenstilstand met Portugal van 1641 (vgl. hiervoór, bldz. 429) trad ook hier een korte pauze van opschorting der vijandelijkheden in, maar hare hervatting in 1643 in Vlór-Indie (vgl. hiervoór, bldz. 443) werkte ook op dit onderdeel Zuidoosten van den Archipel terug, al hadden de Portugezen in deze streken gaarne den vredestoestand behouden. In de dagen na het bekend worden van den wapenstilstand van 1641, toen het gold, overd de rechten der O. I. C. vast te stellen en daadwerkelijk uit te

¹ Vgl. Valentijn, *Ceylon*, bllz. 10.

² Schrijftout voor: „t geen.“

³ In het Contractboek.

orfenen, 14 ook het fort Henriens weer in bezit genomen, eerst teminaal, later, toen men vreesde, dat de Portugeezen op Solor gaarne een „tweede Malacca“ zouden stichten, althans daar meer invloed zouden gaan uitoefenen, ook daadwerkelijk, door er een garnizoentje te plaatsen (1646). Vooraf hadden onderhandelingen met verschillende hoofden plaats gevonden en waren Soloreesche gezanten te Batavia verschenen (Mär 1645), welke onderstaand contract met de Hooge Regeering sloten (Heeres, *Bouwstoffen*, II, bldz. XXIII, v, L., v, LXX, v.; dl. III, bldz. XV, v, XL, 316, v.v.; Heeres, *Socenda-eilanden*, bldz. 180--184. Het contract is ook afgedrukt in *Bouwstoffen*, III, bldz. 314, v.v.).

Gerenoveerde punten ende artikelen tusschen de
Raden van India ende de gemagtigde Solorsche gezanten tot continuatie [ende] bevestiging van d'oude
alliance beremt.

Dat de residerende superioriteit op Bat^a [tot] actuele bescherminge der Solorsche ingezetenen als andere die daer sedem¹ sullen vesten, recuperatoire² possessie van 't vervallen fort **Henricus** metten alderersten nemen ende 't selve met Nederlantsche maght naar goetvinden besetten sall.

2.

Mits dat die van **Solor**, die omtrent het fordt voor desen gewoon hebben, weder haer dominicilium sullen nemen ende volgens oudt gebruijk d' fortresse bij reparatie opmaeken ende daertoe de gerequireerde materialen, als calc, steen, bamboesen, atap, sparren, voorts zoo veel houtwerck als tot spanten ende opbouw van de galldereij nodigh zij, nevens den arbeit van dien, contribueeren sullen.

3.

Dat de Solorsche singadijs gene vaertuijgen, 't zij Macassaren, Javaensche, Maleijsche, van wat mitie het zij offte waer van daen comen, sullen gedoogen dat voor haer plaatse comen ankeren, voor ende alleer deselve aen 't fort verschenen zijn ende d'anaghodas aldaer hare juhebbende waren aent Nederlants opperhoofft gepresenteerdt hebben, die van daer op haer vertreck weer gehouden zullen zijn buiten versuijm tot preventie van schade aen 't fordt pascedull te procureren, op peuc van onse rescontrerende schepen aengerandt te werden.

¹ Woonplaats (Lat. sedes)

² Hier in de betekenis van opnieuw (in bezit nemen)

4.

Dat de gemelte singadijs op de receptie van eenige brieven wegens den Maccusaersche en ¹ de missive telkens aen 't Nederlands opperhoofft vertoonen sullen tot incorporatie van den juloede van dien.

5.

Gevollgelyck dat die van Solor bij optenne van pas jaerlijcx gehouden zullen zijn, met haer eijgen vaertuijge soo na de buijten als binnen cust als andere onleggende eijlanden te navigeeren tot bemaghtingh van slaven, wasch, cicier als andere gerequireerde noodwendigheden, met geen ander intendith dan om deselve nae geduer opsamelingh aen de R. Comp^e te venten tot goetmakingh van het erogeerende gasstos. ²

6.

Dat de passer van **Larantouequ** bij non comparitie der Soloresen van daer gediverteert sall werden ende die van **Lamhale** ende **Lamaquera** expres verbonden sullen zijn, 't out gebruik effect te laten sorteeren: dat is om den anderen dagh precijcs met hunne prauwen onder onse fortien comen, om aldaer onder d'onsaghelijck³ van 't Nederlants opperhoofft behoorlijcker wijze passer te houden.

7.

Dat thien volwasschen offte 20 halffwassen hoenders voor een R^e, mitsgaders 20 oude clappussen offte een pott towack ⁴ voor de waarde van een tangh ⁴ offte twee dubbelle stuijvers vendibel sall wesen.

8.

Dat d'ingesetenen int generael 20 dubbelle stuijvers off 10 tangh voor een R^e in betalingh sullen moeten ontvangen ende sulx in rekeningh buijten alle exceptie gedogen.

9.

Dat alle fugative persooen te wederzijden prompt gerestitueert sullen worden, ten ware den gevlughten Soloresen hem geneijght thoonde om 't Christendom aen te nemen, die dan exceptive

¹ Die in die dagen zyn invloed op die streken trachte te vestigen of te vermeederen (Vgl. Heeres, *Soenda eilanden*, bidz. 180, 182).

² Gasstos (Port) = onkosten. „Erogeerende“ van erogar = uitgeven, om.

³ Toewak, een soort palmwijn (vgl. *Encyclopaedia*, III, bidz. 183, v.).

⁴ Vgl. hiervoór, biz. 852, noot. 4.

gelicentieerdt sall sijn, ondert Nederlantsch gesagh te remoreeren, mits een slaef sijnde aen den eigenaar betaelt sall werden, sonder daer jegens in consideratie te trecken, ofschoon een gevluchte Nederlander sich tot het Moorsdom wilde begeven. ¹

10.

Eijntelijck dat de Solorsche singadijs onderstaende cleeden bij forme van beneficie genieten sullen te prijse als volgt: namentlijk stuck guinees linnen voor 8 R^s; ijder peta maleije ende dragen voor 2½ R^s; de gemeijn witte cassa voor 3 R^s ende de roode d^s voor 4½ R^s. Ijder daermede haer contenteeren sullen sonder meer.

Aldus gedaen ende beslooten jut casteell Batavia desen 22^{en} Januarij A^o 1646. Was onderteekent **Cornelis van der Lijn**, **Joan Maetsuijcker**, **Carell Reijnierszoon**, **Sijmon van Allphen**, mitsgaders de Solorsche gesanten, de namen op haer wijze geteekent en op 't spatium met 's Compagnies zegell bevessticht.

CLXXIV. BANDA.

2 Februari 1646. ²

Reeds in de eerste jaren der 17^{en} eeuw heeft de O. I. C. aanrakingen gezocht met de Zuidooster-, zoowel als met de Zuidwester-eilanden. Sedert werden zij niet uit het oog verloren en na de verovering van Banda zijn verschillende pogingen aangewend, om nader met de bewoners ervan in aanraking te komen (vgl. hiervóór, bldz. 180), maar het optreden van de Compagnie had dezen afkeerig gemaakt van het bezoeken van de Banda-groep, zooals zij gewoon waren te doen, om leertocht enz. daár te koop te brengen. De autoriteiten te Banda deden het hunne, om die bezoeken weer te doen plaats hebben en op hunne beurt deden Nederlanders verkenningstochten naar die streken. Zóó in 1628, 1630 (onder Adriaan Dorstman), enz.

Een der moeilijkheden, waarmee de O. I. C. daár rekening had te houden, was het optreden der Makassaren, welke op die eilanden „sterk” voeren,

¹ Dus een Nederlandsche vluchteling zou teruggebracht moeten worden, ook indien hij tot den Islam zou willen overgaan.

² Uit het Contractboek. Ik plaats dit document onder Banda, omdat in 's Compagnie's tijd de betrekkingen met de Zuidooster- en Zuidwester-eilanden onder het beleid stonden van den gouverneur van Banda.

het „Moorsdom” er brachten en de bewoners tegen ons op trachtten te ruïen. Toch was de ontvangst over 't geheel vriendelijk en men hoopte, gaandeweg (sedert ongeveer 1640) den handel van de bewoners dier eilanden weer te doen herleven, als zij maar „tot Bandas gerieff bet aengelockt werden”. Den 5 November 1644 werd in Rade van Indië besloten, opnieuw een tocht te laten ondernemen naar „d'eijlanden Timorlaut endē verder boechtwaerts in te gaen, onderstaen wat profitabele negotie of rijkdommen daer voor de Comp^a te doen of aen te treffen sijn.” De leiding dier expeditie werd opgedragen aan den fiscaal Adriaan Dorstman en duurde van Januari tot Mei 1645. In het volgende jaar werd opnieuw een tocht daarheen ondernomen onder leiding van Dorstman en den kapitein Thomas Pedel. Op deze expeditie werd o. a. onderstaand contract gesloten (Vgl. *Onuitgegeven missives van Coen aan Sonck, 23 Juni 1621, van J. aan G. G. & E., 1 Sept. 1628, G. & Raad van Banda aan G. G. & E. 1639, Daniel Hudde aan Bewindhebbers, 2 Sept. 1640, G. G. & E. aan gouv. van Banda, 20 Maart 1641, Gouv. van Banda & Raad aan G. G. & E. 5 Sept. 1644 en 17 April 1645; res. G. G. & E. 5 Nov. 1644 en 25 Sept. 1645; Heeres, Dortsman; Dagh-Register 1640—1641, bldz. 303, 1641—1642, bldz. 48, 1644—1645, bldz. 27, 34—36; Bouwstoffen, II, bldz. XLIX, LXXIII, 32, 160, 389; dl. III, bldz. XXXIX, 224, 246, 280, v., 303, v.v., waar ook dit contract door mij is afgedrukt).*

Contract ende alltijt duijrent verbont gemaect bij den oppercoopman Adriaen Dorstman als last ende vollmaght hebbende van d'E. Heren Raden ¹ ende hooghste gebieders over Nederlants India in Orienten, uijt den naem ende van wegen d'Hoge Mogende Heeren Staten Generael der Vrije Geunieerde Provintien, Zijn Hoogheijt den Heer prince van Orangien, grave van Nassouw, etc^a, als gouverneur dersellver landen ende d'E. Heeren Bewinthebberen der Vereenighde Oostjndische Compagnie ter eener, ende de ratou ², capiteijnen laouts als de voornaemste orangkaijs van de respectie eijlanden **Tenimber** ³, **Laradt, Sera, Salarouw** ende t'groot eijlandt **Tjmor laut** ⁴, generalijck ende partijulierlijck in der beste forme

¹ Na den dood van Antonio van Diemen (19 April 1645), trad niet dadelijk een nieuwe G. G. op. Cornelis van der Lijn kreeg de leiding, eerst als president van den Raad van Indië (Vgl. Van Rhede van der Kloot, *Gouverneurs-Generaal*, bldz. 49—51; De Jonge, *Opkomst*, V, bldz. 268, v.v.).

² Een andere lezing van dit contract heeft heeft: „ratos” (*Bouwstoffen*, III, bldz. 303, noot 1). Vgl. ook Heeres, *Dortsman*, blz. 638.

³ Met Tenimber wordt hier bedoeld het eiland **Vordate**, gelijk blijkt uit de plaatsnamen in Dortsmans journaal (Vgl. Heeres, *Dortsman*, bldz. 637, noot 1)

⁴ Volgens een *Onuitgegeven missive van den gouverneur van Banda, C. Acoley, en zijnen Raad, aan de Hooge Regeering te Batavia, d.d. 3 September 1639*, had

van de minder orangkaijs ende t gemeen volck expres daertoe gecommiteerd en gequalificeerd zijnde, gelijk ter plaetse aldaer gebruikelijk is, ten anderen zijde.

Eerstelijck dat de Nederlanders om den langhduyrigen, vredigen, discreten ende minnelijken ommevang ende commercie, die met dese inhabitanten gehadt ende gedreven hebben, als door vrese van hunne tijt ende julantsche vijanden soo sterck, gelijk voor desen is geschiet, vijf hun landen naer Banda niet en derven navigeeren, ende t logie ofte woningh sullen mogen bedencken ² op allsulleken eijlandt ende negerije als gemelte Nederlanders om in te logieeren ende te negotieeren besst ende bequamst dancken zal. ¹

Daerwelcke logie ofte huysinge, daer gemelte Nederlandtse Comp^t volck in soude mogen woonen ende aengebraghte als genegotieerde goederen geberghit zijn, voorschreven jawoonderen op haer wijze met solemnelen eede belooven, gelijk zij doen mits desen, zoo veell in haer nijtsterste vermogen is, voor allderhande aenslagen ende ongevallen, die men zoude mogen bedencken, ter goeder trouwe met raedt ende daet, lijff ende goedt, t'zij tegens openbare ofte heimelijke vijanden ende geveijnsde vriden, t'allen tijden te helpen verdedigen, assisteeren ende beschermen, oft hun eijgen volcq, huys ende goederen waren. Ende bij soo verre de Maccaasaren ende verlopen Bandaneezen, die jaerlijcx iut laeste van de maent Maert jusonderheijt opt Zuyteijnde van t' eijlant Tinimber omtrent de plaetsen, daer voorschreven Nederlandsche logie soude mogen gestelt worden, alsoo deselve om aldaer vallende coopmanschappen te negotieren, well de bequamste is, met twee joncquen gewoon zijn te verschijnen, weder comen, soo seggen voorschreven Tenimberesen ende alle andere

toen juist weer een verkenningstocht naar de Zuidoostereilanden plaats gevonden (de tocht van Maart tot Mei 1639 onder Dortsman), waarbij „het langh gesochte eijlandt Timorlant opgedaen ende besijit“ geworden was. De onzen waren toen zeer vriendelijk ontvangen door de inlanders, volgens wie de Nederlanders waren „de eerste blancke natie, die oyt haer leven gesien ende aldaar geweest hadde“. De inboorlingen hadden „meer afgoden dan dagen in 't jaar en vererden zon en maan bovendien“ (Vgl. *Rouwstoffen*, II, bldz 389).

¹ De andere lezing heeft: „een“.

² De andere lezing heeft: „ofte woningh sullen mogen maacken“.

³ Er word besloten, de loge op te richten „op 't Zuyteijnde van Tenimber“ of Vordate (Zie Herres, *Dortsman*, bldz. 639, v. De instructie voor het „provisioneel opperhoofst in 's Comp^t logie op 't eijlandt Tenimber“ is daar te vinden op blz. 674, v.v.). Op verzoek der Tenimberesen zelve werden „eenige musqnetten bijde logie“ gelaten, die echter reeds in 't begin April weder tot . . . naerder ordre gelicht“ werden (Herres, *Dortsman*, bldz. 679, 646).

voornaemste oranghkaïjs van genoemde negerijen ten versoeke ende overstaen van de Nederlanders en de ressterende orangkaijs der respective eijlanden int gemeen met den anderen jn der minne sijn gecoordeert ende overeen gedragen in manieren als volght:

Dat van nu deser uijre aen alle acten van vijandschappen over all in dese eijlanden sessereren ¹ ende ophouden, nu ende t' allen tijden, in onverbreekelijke vrede en' eendragt leven ende negotieeren zullen.

Dat ijder een zijn doden, die in den krijg gebleven zijn, int vergeetboeck stellen sall ende elck hun gequetsten op haer eijgen costen, die se toccomen, sall laten cureren ende genesen.

Dat alle de gevangen, waerse zijn, weder vrij gegeven ende ijder de zijne, sonder rantsoen daer voor te betalen offte gemeten, thuijs gesonden zullen werden.

Dat alle de goederen, die geduijrende den oorlogh, soo nu als voor desen, van wederzijden zijn veroverd, sullen blijven ende behouden werden bij de gene, daerse jegenwoordigh zijn.

Dat niemant, wie het zij, sall vermogen, eenige oude koeijen uijt de graght te halen, het voorleden quadt wederom voor den dagh te brengen, veell min elck anderen verwijten, bespotten offte schimpen.

Alle 't geene voorschreven staet, hebben wij, ratos, capⁿ laouts ende orangkaijs, mitsgdⁿ Ariaen Dorstman, oppercoopman in dienste van d'E. Compⁿ voornoemt, sampt die van zijnen rade, allhier op 't eijlandt Tenimber vergadert, goet gevonden, beslooten ende gearresteert, om met dese jnwoonderen onder den anderen voortaan te houden goede eenigheijt, ruste ende vrede, jder zija neeringe ende beroep waer te nemen, vrij ende vranek te negotieeren, copen ende vercoopen, handelen ende wandelen, gelijk vrunden ende bondtgenooten gewoon ende schuldigh zijn, zwerende ende belovende tselve ijder op zijn wijze met eeden onverbreekelijck te onderhouden ende doen naer comeu, op pene dat wie desen vrede ende vast verhout in eniger manieren traght te breeken, als een muijtijn, oproermaker ende perturbateur van de gemeene ruste sall gemulleterd en gestraft worden. Alles sonder argh offte list. In oirconden der waarheijt sijn hier van gemacekt vier ² alleens

¹ Schryffout voor „cesseren“

² Andere lezing: „vijff“

lijdende ende bij ons voorschreven onderteekent, jät jaer onses heeren Jesu Christij a^o 1646, den 2° dagh der maand Februarij.

Actum op 't eijlandt Tenimber, datum utt supra. Was onder- teekent **Ariaen Dortsman**. Lager stonden noogh 21 mercken van de orangkaijs der resspective eijlanden ¹ gestelt, met ² de namen daer bij geschreven ³.

CLXXV. SOLOR- EN TIMOR-GROEP.

22 Februari 1646. ⁴

Na de sluiting der overeenkomst van 22 Januari 1646 (zie hiervóór, blds. 460) werd de mejoor Willem Adriaanszoon van der Beek naar de Solor- en Timor-eilanden gezonden door de Hooge Regeering te Batavia den 2 Februari, om het fort Henricus met een garnizoentje te voorzien, de bevolking den eed van trouw te doen afleggen, enz. Hij regelde ver- eehillende aangelegenheden met de hoofden van eenige dorpen, in onder- staande „artijculeu” belibaamd (Heeres, *Soenda-eilanden*, blds. 184; *Bouw- stoffen*, III, blds. 316, v.v., waar dit stuk ook is afgedrukt).

Dese onderstaende artijculeu hebben [wij] de Singajes int generael ter presentie van d' opperhooffden van 't jaght Ackersloot voorgehouden ende hebben op ijder artijkell tot antwoordt gegeven als hier gespecificeerd wordt, namentlijk :

¹ Andere lezing: „van de voornaemste orangkaija der bovengemelte respec- tive eijlanden.”

² Andere lezing: „en.”

³ Den 20 Februari 1646 werd aan dit contract nog het volgende toegevoegd: „Gemeret voorschreven orangkaijs ende groote van Tenimber naer 't teijke- nen vant contract versochten, dat wanneer weder met haer vaortuijgen ende goederen in Banda verschenen, van den thiende aen d'E. Comp^e. te geven mochten vrij sijn, wilden veel eer ende meer met hunne commercien naer Banda tenderen, voegende daerbij, dat als dan onse residenten vant gene aldaer handelen mede geen thiende betalen souden, het welke hun uijt goede consideratien, siende op de compate der Massassaren, haer lieden voor dit jaer bij provisie op approbatie van onse gebiedende Ed^e. Heeren toegesijt hebben, ende dat wij voor soo lange de Nederlandsche logie hier staet, ons best doen sullen, om van harentwegen bij d'hooge overheijt continuatie tot sulcx te verwerven, ende was op dato voornoempt bij den ganschen raet onderteijkent.

Welk voorschreven contract int Maleijsa overgetranslateert ende haer alle ....oock duijdelijk voorgeschreven en de cracht desselfs wel distincteljk bekent gemaakt is.”

⁴ Uit het Contractboek.

Den 22^{en} Februarij anno 1646 op 't eijlandt **Solor**.

Voor eerst zijn alle de singagies van Solor int generael voorgehouden met contract dat bij d'E. Heeren Raden van India ende de gesanten van Solor besloten is, off zijlieden t'zelve niet en beloven naer te comen.

Gaven hier op tot antwoordt, alle tgeene dat bij d' Heeren Raden van India als de gesanten van Solor was geresolveerd¹ sijlieden daer mede well te vreden wareu ende aghtervolght zoude werden.

Ten tweede versoghten mede aen de Singadies, dat de materialen tot het opmaeken vant fordt zoo haest te beschicken als eenighsints doenelijk soude mogen wesen, om Comp^e goederen daer aen landt te krijgen om onse reijse naer Tijmor te vervorderen ende te sien offte eenighsints te dienste-der E. Comp^e aldaer te verrichten zoude mogen wesen.

Hierop seijden d'Singajes, dat 't geene aen 't fordt soude mancqueeren, soodra doenelijk sijnde ons souden assisteeren ende traghten.

Ten derden is de Singajes voorgehouden, wie voor eerst van haerluijden aen 't fordt soude comen woenen. Gaven tot antwoordt dat de huijsvrouw van den overleden Chitcill² eerst soude vragen ende naer drie a vier dagen ons soude bescheijt seggen.

Ten vierden hebben [wij] de Singaies int generael belast, soo 't gebeurde dat niemandt³ van de hare eenige overlast gedaen wierden, hetzij van Portugesen offte andere natie, sullen t'selve aen 't resideerend opperhoofft te kennen geven, omdat daer in met raedt en daet versien magh werden.

Antwoorden hier op, sooveer eenige overlast quam te geschieden, t'zij van wadt natie dat zoude mogen wesen, aen ons residerende opperhoofft zoude te kennen geven.

Ten vijfden is mede belast int generael haer uijtterste devoir te doen, zoo naer d'buijten als binnen cusst van Tijmor als verdere omleggende eijlanden, om soo veell slaven, was ende chijser⁴ bij den andereu te versamelen alls mogelijk wesen can ende t selve aen 't opperhoofft van 't fordt te laten weten omdat d' oncossten van de fortressen alldaer gedaen te lighter mogen vallen.

Hier op dienden ons, 't geene zijlieden soo aen den hunnen⁵ als

¹ Het contract van 22 Januari 1646.

² Kaitjil Partani (vgl. hiervóór, blz. 139, noot 1)?

³ Schrijffout voor: „iemandt”.

⁴ Cicer.

⁵ Schrijffout voor: „binnen”.

blijten rust van Zolor als andere omleggende landen quamen te handelen, en ons resident opperhoofft van 't fort souden presenteren te vercoopen offte te verruijlen, soo dan best met den anderen conuen accordeeren.

Ten seaden is mede voorgehonden, soo eenige cleeden offte ijets anders van noode soude mogen hebben, om op Tijmor te verhandelen, sullen t' opperhoofft van 't fort aenspreken ende met hem coop maeken. Ook sullen gehouden zijn, met opperhoofft te contracteeren, soo van slaven, chijser, was, wadt daer voor sullen geven, om naemaels te mijden, geen verdere onheijlen den anderen voor te comen.

Gaven tot andtwoordt, zijlieden hier mede well te vreden waren en seer segenaeem was.

Ten sevenden is de Singajes belast, alsoo sij lieden daer naer vragden, wegen d' drie stuck, die door de singajes van Lamakera sijn volck opgeduijckt zijn, wegens blijven van zekere Portugees vaertuijgh, omtrent den bergh Carmen, ¹ te mogen houden alsulcke stucken [als] bij d' E. Heeren Raden van India zijn vergunt.

Gaven tot antwoordt, soo veer die van Lamekera eenige overlast quam te geschieden, 't zij van wat natie 't zoude mogen zijn, d' andere singajes int generael haer de behullpame handt zouden bieden.

Ten aghsten hebben mede goedt gevonden, den luijtelandt (!) Hendrick Hendrickszoon van Olldenburgh ² als opperhoofft van 't fort **Henricus** te authoriseeren ende daer voor te kennen ende te gehoorzamen, gelijk alle onderdanen schuldigh zijn te doen ende dat in presentie van de opperhooffden van 't jacht Ackersloot, soldaten als matroozen, als de singajes, welck zijn d' opperhooffden van de onderstaende dorpen, te weten **Lawajen** ³, **Lamasa** ⁴, **Cerbijten**, **Tron**, **Lamekere**, **Addenarren**.

Alle dese bovenstaende singajes hebben in presentie van ons be- loofft, den voornoemden Hendrick Hendrickszoon daer voor te kennen ende te gehoorzamen, ook in alle voorvallende diensten d' behullpame handt te bieden. Was geteekent **Willem van der Beeck**.

¹ Karma? Vgl. hiervóór, bldz. 193, noot 8).

² *Bouwstoffen*, III, bldz. 816, 819.

³ Lawajong op Solor.

⁴ Lamala? Vgl. hiervóór, blz. 139; *Bouwstoffen*, III, bldz. 816.

CLXXVI. KUST VAN KOBOMANDEL.

Maart of April en 24 Mei 1646.¹

De overeenkomsten van 13 September 1644 (zie hoervóór, n^o CLXIII) betreffende de tollén, enz. van Pulicat bleven niet onaangetast. In Januari 1645 werd „de pacht van Palicatta. Letchemar²“² ontrocken ende onder 'sconings volck gestelt, sulcx die wisseligh verandringh van hooft groote dispaten hadt veroorsaeckt . . .

„Dit geschel verbleef tot (de) dispositie“ van Carnatica's beheersker, wien Arnold Heussen toen van plan was, „in corte met geschick te begroeten“. De onderkoopman Arend van Tol was dan ook in April naar Vellore³ gezonden „met een geschick“. Dit laatste had de Vorst aanvaard, maar verder had hij „alleen toezeggingh van 't verhoeyte caul sonder effect gedaen“. Later bood hij ons „de pachtingh van Palicatta voor 5 jaren aan“, maar op de door hem daarvoor gestelde voorwaarden meene Heussen niet te moeten ingaan (Vgl. *Day-Register 1644—1646*, bldz. 336, v. 346, 356, v. v.).

Immiddels geraakte Chinnanna uit 's Konings gunst. Hij had de O I C tegengewerkt bij dien vorst en hare verhoudingen tot den Koning waren van vjandelyken aard geworden. Nu, na zyne ongenade, werden onderstaande „gaspiceerde ende versochte preeminentien . . . per express caul verleent ende toegestaan. . . weleq bij vigeur van negotie niet min als 1200 pagolen jaerlijcx sal comen te bedragen sonder dat daarvoor geloude sijn. eenige recognitie aan zyn Maj⁴ te doen . . .“ (*Onuitgegeven missive van Heussen „in 't Casteel Gelria“ aan de Hooge Regeering te Batavia, 2 April 1646; aanteekeningen in 't Contractboek van Zeeland op dit kant: Foster, Madras, p. 31—35*)

De stryd met Golkonda bleef intusschen voortduren en het vjandelyk leger kwam weder bij Pulicat. Heussen wist het leger, „buijten eenige hostilteyt te plegen“, te bewegen terug te trekken van de stad, „sondat zij die niet hebben kunnen winnen“. Tot belooning ontving de O I C Pulicat bij schrijven van 24 Mei van den vorst van Carnatica in pacht (*Onuitgegeven „translaet-olde“ van den vorst van Carnatica aan Heussen, 1 Juni 1646; onuitgegeven Generale missive 15 Januari 1647; aanteekeningen in 't Contractboek Zeeland.*)

Caul door den keijser of koning van Carnatica, gen' Sri Wiera Swiernga Raja⁴, aan den heer gouverneur Arnold Heussen verleend April 1646.

Alsoo UE. mij hebt ter kennisse gebracht, dat in des Duns namschejke stadt **Palliacatta**, die door Chittij in pacht is genomen,

¹ Uit *Contractboek Zeeland*. De precieze datum is niet aangegeven, alleen de maand. Maar reeds in een schrijven van Heussen aan de Hooge Regeering van Batavia van 2 April 1646 wordt er van gesproken; vermoedelijk dier. tekenet het stuk dus reeds van vóór April.

² Vgl. hoervóór, bldz. 427, v.

³ Vgl. hoervóór, bldz. 83.

⁴ Sri Ranga Raja of Rayal.

de thollen van tijd tot tijd verhoogd zijn geworden, en dierhalven UE hare negotie niet wel konde drijven, so hebbe om Uwenhalven daaromtrent geen verandering te laten geschieden, goedgevonden, om boven hetgeen UE voor deesen door den Duan vergunt en toegestaan is, het volgende gunstighk te verleenen: als wegens de thol der koopmanschappen, die UE verkoopen en den Duan gewoon is daar van te trekken, sal van elken haer UE voortaan een pagood toekomen.

En van ieder pak lijwaat, die van UE sal werden ingesameld, merde een pagood.

Ook soo werd UE toegestaan wegens muntgeregtigheid, wanneer daar in door UE goud tot munten van pagooden werd gegeven, $\frac{1}{2}$ pagood p^r c^o te mogen genieten, UE kond verskerd wesen, dat dit altijd soodanig effect sorteeren sal etc^a.

Pagt brief rakende Pallacatta door den Carnaticasen
koning Srie Rangeraijl verleend den 21^{en} Mei 1646.

Onse plaats en stad Pallacatta, gelyk wij voor deesen die aan Malaije hadden verpagt ¹ met sijn coepangs ende alle thollen als geregtigheden ofte cottemoedij daar toe behoorende, te samen bedragende 8000 pardauws ² in groote fanums sjaars, geve die alsoo voortaan aan Uw in pagt, op conditie, dat alle het gene gij nu kort (als wanneer Malaije Uw voor mij valschelyk beschuldigde ³

¹ Vgl. hiervóór, bldz. 231, noot 1, 251

² Pardau (part d) gouden munt, verdeeld in fanums (fanams) Vgl. *Hobson-Jobson*, p. 837, ff. Valentijn, IV, 1, bldz. 358: „1 Pardau doet 10 Fanums, of 13½ stuivers” te Negapatam Te Pulicat wordt volgens hem onderscheid gemaakt tusschen groote en kleine fanums: de eerste doen 7½, de tweede 5 stuivers.

³ Vgl. o. a. *Dagh-Register 1644—1645*, bldz. 355, v. v; hiervóór, bldz. 472.

en ik hem gelovende hulpe bewees), so wel gij als Uwe coopluijden, hebt verlooren, als ontroufd is, so kleeden, coopmanschappen, eliphanten als anders, daar van een quart, bedragende 2000 pardauws, van deese pagt sjaarlijs sult inhouden, tertijd toe, dat volgens de reekening sult betaald weesen en de andere $\frac{2}{3}$ sult gehouden sijn, alle maanden na beloop van de resterende 6000 pardauws aan mij te betalen. Ook is verstaan, dat alle groote oorloogen, die op Paliacotta mogten vallen ofte ook dat sommige jaaren, geen reegen vallende, duuren tijd was, sulx alles blijft tot onsen laste en sal deselve pagt in dat geval na rato de schade voor dat sjaajsoen vermindert werden. Ende met dit contract loopt bejide winst en verlies tot Uwen lasten en bate. En hierop moogt op mijn voet rusten ¹ ende doet grootere ende meerdere coopmanschap tot U.E. profijt. alsoo dit een caul van verseekering van pagt is. De dorpen **Erikan** ende **Mausjewake** ² mitsgaders de verdere verjeende vrij- en gerechtigheeden blijven voor U.E. in 't geheel gelijk voor deesen tot recognitie voor de twee dorpen geweest is, mits mij jaarlijkse schenckage van 2 paarden met andere rariteijten doende.

Ende omdat gij deese stadt gepagt hebt, so sult gij de dorpen **Arsoer**, **Anmoer**, **Ajonacadoer**, **Waweloer**, **Terraparbaka**, **Weumbaka** ende **Oponelewaaij** ³ hebben ende 't inkomen genieten, gelijk Malaije gehad heeft, mits sjaarlijs een oliphant, een paard en andere schenckage aan mij doende. ⁴

¹ „Dit is een maniere van eed of verseekering van een vorst aan sijn mindere" (*Contractboek Zeeland*)

² Vgl. hiervóór, bldz. 252

³ Enkele van deze dorpen sijn op de tegenwoordige kaarten te vinden of met behulp van Valentijns kaart van „Choromandel ende Malabar" terecht te brengen. Vgl. ook hiervóór, bldz. 251

⁴ In het *Contractboek Zeeland* volgen op dit kaul de navolgende zinsmeden.

„N. B. Deese pagt is ter selver tijd door die eerste Ministers bevestigd ... sijnde in origineel te vinden in 't kistje formans, en in translaet in een bundel diverse translaet cauls etc. van 1612 tot 1656".

Onder de Koromandelsche stukken van 1646 komt ook een „translaet" van dezen pachtbrief voor. Ik heb de copie in het *Contractboek Zeeland* hier opgenomen, omdat ik ook het voorsgaande kaul uit dien bundel slechts kende en dien daaruit moest doen afdrukken. De namen der dorpen sijn eenigszins anders: Arsoer, Auwoer, Ajannabdoer, enz.

CLXXVII. BANDA.

28 Mei 1646. ¹

Bij Dortman's tocht van 1646 werden ook de Damar-eilanden bezocht; den 19 April kwam men bij poelo Damar. Een der resultaten was onderstaand contract (Vgl. hiervóór, bldz. 463, v. en *Bouwstoffen*, III, bldz. 808, waar ook dit contract door mij is afgedrukt geworden).

Contract ende eeuwich verbondt, gemaect bij den oppercoopman Adriaen Dorstman, als last ende volcomen maght hebbende van d'E. Heeren Raden ende hoogste gebieders over Nederlandts India in Orienten, nijt den naem ende van wegen d'Hoge Mogende Heeren Staten Generael der Vrije Geunieerde Provintien, Sijn Hoogheijt den Doorluchtigen hooggebooren vorst ende Heere prince van Orangie, grave van Nassouw, etc² als gouverneur des sellver landen ende d'E. Heeren Bewinthebberen der Vereenigde Nederlandtse Oostindische Compagnie ter eender en d'opperste orangkaijs van de ses negerijen bewesten de revier Comber op 't eijlandt **Danne**, daer de specerije valt ³, namentlijk **Comber**, **Cleijn Comber**, **Couva**, **Meloen** ⁴, **Vijatoe** ende **Watoemera**, inder beste forme vande minder orangkaijs ende 'l gemeen volck expresselijk daertoe gecommitteert en gqualificeert zijnde, gelijk aldaer ter plaetse gebruikelijk is, ter anderen zijde.

Eerstelijck zoo vergunnen en consenteeren voornoemde orangkaijs ende jawoonderen gemelten oppercoopman Dorstman vrijwilligh ende onbedwongen nijt puijre goede effectie, die zij de Nederlanders zijn toedragende, ter oorsaeken sijlieden t'voorleden jaer A^o 1645 seven mannen van dit volck, met een tertarre ⁴ in zee gevonden, haer well getracteert, hier te lande gebriacht en sonder eenige overlust, quatt tractement ofte rantsoen vrij gegeven ende een ijder bij de sijne laten gaen hebben, dat deselve Nederlanders voor ende

¹ Uit het Contractboek.

² „Om alleen meester van (die) landen ende de costalijcke speerijen te blijven” (Vgl. *Bouwstoffen*, III, bldz. XXXIX).

³ *Bouwstoffen*, III, bldz. 808, heeft „Melven”. Verschillende van deze plaatsnamen zijn nog terecht te brengen. Watoemera (Batoemera) wordt genoemd „de grootste negrije” (Heeren, *Dortman*, bldz. 651). Vgl. ook deze Bijdragen, Nieuwe Volgreesk, VIII, bldz. 191, v.v.

⁴ Teteor: klein vaartuig (vgl. *Encyclopaedie*, IV, bldz. 498)?

te behoefte van de Oostindische Compagnie voorschreven nu en hiernae t'allen tijde zooveel huysen, logies, roudouten ¹, forten, fortressen ende stercken sullen mogen laten maeken op dit landt Damme ende d'andere eijlanden hier onder resorteerende, ter plaetsen daert om hun schepen, waertuijgen en goederen te bergen als met d'inhabitanten ende nabuïrige eijlanden te negotieren, best en bequamst duncken sall, zonder dat ze d'jnwonders voor de gront, die daer toe van nooden zouden mogen hebben, ijets sullen gehouden zijn te betalen.

2.

Dat gemelte Nederlanders in haer logement ofte fordt soo veel volck, schut en andere ammonitie van oorloge sullen mogen laten remoreren als zij luyden tot defentie van hun personen ende goederen sullen bevinden te behooren.

3.

Met allsuleken verstande dat het Nederlandts hoeft met sijn volck, waertuijgh ende wapenen die ² hare vrunden ende bondtgenooten jegens alle invasien, overlust, cracht ende gewelt, dat hun van hare vijanden soude mogen aengedaen worden, sall gehouden zijn na vermogen te helpen beschermen ende bevrijden.

4.

Derhallven voorschreven oranghkaijs ende inwoonderen hun gesamentlijk onder de subjectie ende gehoorsaemheid van voornoemde Nederlandse hooge overigheijt sijn stellende ende als nu en t'allen tijde voor haer wettige beschermheeren sijn aenneemende, erkennende ende eeuwichlijk sijn houdende.

5.

Ten dien insighte soo belooven ende sweeren voorschreven orangkaijs dat zylieden off niemandt van de hare noghte egene deser ingesetenen renge speerije, ³ t'zij notenmusschaet, foelic, slaven, schillpatshoorn, parringhs ³ ofte ijets wat op dit landt ende daer omtrent soude mogen vallen ofte hier nae te voorschijn comen, aen de Castilianeen, Portugesen, Francoisen, Engelsen, Doenen, Duijtsen, Walen, Javaneen, Maleijers, Manicabers, verloope Bandancesen ende Maccasaers, die voor desen hier veel geweest zijn ende apparent

¹ Redoutes

² Andere lezing: „dese“.

³ Parang: hakmes, houwer.

haest weder comen sullen, noch aen niemandt ter weerelt wie het ook zij, directelĳek noghte indirectelĳek, door wie offte onder wadt schijn het zoude mogen wesen offte conuen geschieden te vercoopen, verruijlen, verschencken nogte veralieneren, dan allene aen den coopman, die wegens de voorschreven Nederlantse Oostindische Comp^{te} aldaer zal resideeren offte naermaels soude mogen gesonden worden.

6.

Tot welcken eijnde ende gerijff deser jngesetenen de Nederlanders hun packhuijs offte logie zullen versien met alsoodanige noodwendigheden als de Maccassarenen (!) ende verlope Bandaesen voor hare specerije, slaven ende andere waren jaerlijcx hun hebben toegebracht.

7.

Alls wanneer voorschreven juwoonders niet en sullen gedogen, dat eenige andere natie, wie het ook zij, met hun schepen, jaghten, chaloepen, jonquen, corecorren offte eenige andere vaertuijgen, hoe deselve soude mogen genoemt zijn, aen dit landt sullen ankeren, veel min, gelijk de Julantse natien gebruĳckelijc sijn, hun vaertuijgen op de wall te laten halen.

8.

Maer ijsmandt ontrent dese stranden verschijnende, sullen d'juwoonderen deselve wegh en van de wall affwijsen.

9.

Ende bij soo verre de afgewesene met zivile bejegeningen ende goede woorden van hun voornemen om te landen niet en wilden desisteren ende d'juwoonderen geraden vonden, deselve als vijanden fejtelijc aen te tasten, soo sullen bij ¹ de Nederlanders tot hulpe mogen roepen, dewelcke haer alsdan gehouden zijn, met haer volck en wapenen naer vermogen d'behullpsame handt te bieden tot weeringe allerleij natien van dese cussten en bescherminge der goede jngesetenen te water en te lande voor haer vijanden, volgens den inhoudt vant 3 artijcull hier voren gestelt.

10.

Soo sullen de Nederlanders uijt en op hun eijgen motijff en autoriteijt sonder ijsmandts voorweten offte communicatie allerleij vaertuijgen, die hier ontrent verschijnen, te water en op het landt

¹ Andere lezing: „sij“.

aen te doen, te visiteren en soo 't geraden vonden te vermeersteren en voor goede prince verclaren, soo als tharen dieusste besst oordeelen, sonder dat d' jnwoonderen jnt alderminste haer daer sullen mogen tegen stellen, maer veell eer meer gehouden zijn, hun daer in te helpen, gelijk trouwe bontgenooten jegens hunne gemeene vijanden den anderen schuldigh zijn.

11.

Dat de bovengenoemde jnwoonderen den oorlogh, 't verschill ende d' questie, die de Nederlanders hebben met de vijf negrijen, dewelcke geenderleij specerije uijtleveren, genaemt **Sade, Beter, IJle, Colowetan** en **Killowon**,¹ gelegen aen de Oostzijde van voorschreven revier Comber, ter oorsaeke dat se drie man van haer volk ende een slaeff van den capiteijn Pedell² door justigatie der Maccassars en Bandanceesen, soo sijlieden voorgeven en tot hun ontschuldige inbrengen, verradelijck ende moordtdadigh om 't leven gebraght hebben,³ haer ook geensints en sullen hebben aen te trecken noghte daermede te bemoeijen, maer de Nederlanders daermede laten omspringen, soo als volgens hun rechtvaardigh recht te rade werden sullen. Edogh alle minnelijcke tusschensprekinge, die tot een gewenste salige ruste en vrede strecken, blijft niemant verboden.

12.

Aengaende den coop ende prijs van de specerije en connen finaalijck niet contracteeren, also hier jegenwoordigh nogh geen wetten, politie noghte statelijcke republijcke ofste souverainne regeeringe sij en ijder bijna sijn eijgen meester is, mitsgaders de leveringhe desselffs onder veele persoonen bestaet ende Nederlanders weijnigh waren hebben, die de Maccassaren gewoon zijn, jaerlijcx hier te brengen, derhallven sall men sulx uijtstellen tot het naeste jaer en den Coopman met d' jnwoonderen onderwijlen laten handelen en negotieren sodanigh als tot wellstandt van t gemeene besste en contentement overzijden goedt vinden zullen.

13.

Ende sullen de Nederlantse Comp^e negotianten voorschreven

¹ Andere lezing: „Beber, Ylij, Coelowetan ende Killewon.” De plaatsnamen zijn goed te herkennen.

² Thomas Pedel maakte dezen tocht mede als „tweede persoon”.

³ Vgl. Heeres, *Dorteman*, bldz 650—653.

alhier te lande nu ende 't allen tijden van alle onkosten, thienden, jnpossten ende cijusen, hoe deselve hier nae soude mogen offte connen genaemt worden, vrij en exempt sijn, maer sooder in toecomende ijets moghte geheven werden, dat d' E. Comp^e, als zijde hare beschermheer, voor dersellver onkosten van fortificatio als anders sall ontfangen ende genieten.

14.

Zoo sullen ook meergenoemde Nederlanden thuijnen, planten, saijen, maijen en ooghten vrij en vrank off deselve in haer vaderlandt waren, sonder aen ijmandt ijets daer vooren te geven, well-verstaende op soodanige plaatsen, die van de juwoonderen niet beplant noghte gebout en worden, d'welcke hier genoegh te vinden sijn.

15.

Des en sullen de Nederlanders niemant van dese juhabitanten, waermede nu in een vastt ende onverbrekelijck verbondt sijn, in hun negerijen, huijsen, thuijnen, boonvrughten offte anders geensints vermogen te beschadigen, gelijk sij ook beloven, de Nederlanders niet te sullen doen noghte van ijmandt met will en weten te laten geschieden.

16.

Dat om partijculiere quesstien tusschen eenige Nederlander, met ijmant vande juhabitanten geen tumultte offte oproer comen, veell min verbreekinge van vrede gehouden 'zall, maer op 't gevoeghe-lijckste bij de voornaemste residenten van de Nederlanders ende orangkaijs aldaer gemodereerd en affghandeltt zall worden.

17.

Dat bij alldien eenige Nederlanders offte hunne slaven op dit landt quamen wegh te loopen, deselve aen haer meesters weder ter handt stellen sullen, gelijk ook eenige van d'juhabitanten offte haer lijffeijsenen bij de Nederlanders alsoo overcomende, aen d'juwoonders restitueeren moeten.

18.

Dat eenige deser julantse bontdgenooten, die haer gelegentheit daer best toe strekt, uijt hun negerijen van 't geberghte off op het

' Andere lezing: „geschieden.”

pleijn van 't Nederlants fort ¹ beneden langhs den voedt van den berh **Comber**, streckende van de zee kant ofte strandt of tot aen de **Vorse revier**, met den versten hun woningen sullen comen maeken, haer residentie nemen en een ordelijke negerije formeeren, mitsgaders de remoreerende Nederlanders aldaer dagelijcx met verversinge van vee en s'lands vruchten ten redlijken prijse verstien ende accomoderen.

19.

Soo belooven de Orangkaijs jnselijckx dat, als wanneer 't Nederlandts hooft ergens nae eenige van de hier omtrent gelegen eijlanden genegen is te varen ofte ijmandt will senden, dat een à twee van haerlieden om redelijck loon als tolcken ten dienste van d'N. Comp ² in aller getronwigheijt sullen mede gaen ofte ten waere als dan ijets nootsakelijck te verrichten hadden, wanneer 2 à 3 van hun volck daer toe ordonneeren ofte bewegen sullen.

20.

Dat niemandt sall geconstringeerd worden, een ander gelooff ofte religie aen te nemen, maer soo eenige inwoonderen genegen zijn om Christenen te werden ofte hare kinderen tot die heylighe bestragtinge te laten brengen, sullen vermogen deselve dagelijcx bij den kranckbesoeker int fordt te comen of te zenden, die hun voor eerst door een tolek in de Baudaneese tale well sall onderwijsen ende leeren, t welck de Nederlandtse overigheijt behaeghlijck en aengenaem sall zijn.

21.

Alle de voorverhaelde artikelen hebben wij, Adriaen Dortsman, opperkoopman ende commanderent hooft over de presente navale ende chrijsmaght, met die van sijne Rade ende d'Orangkaijs van de respectieve negerijen op t' eijlandt *Dauame* voornoemt, namentlijck *Mau*, orangkaij ende opperhooft van de negerije *Watoumera*, *Maleeckij* ende *Maijou* van *Comber*, *Melilij* van *Meloen*, *Koby* van *Cleijn Comber*, *Sabouan* van *Vijato* ende *Labilij* van *Coeva*, vergadert zijnde, gesdt gevonden ende besloten, tot weringhe alle disordre ende onlusten, t' onderhouden, waertoe zij haer mits desen verbinden tot een eeuwige vrutschap, conversatie, handelinge en commercie

¹ Tot „opperhooft vant fort Wilhelmus op 't eijlandt *Dauame*“ werd aangesteld de onderkoopman *Evert de Lichte* Een garnizoen van 74 „blanke Koppen“ werd onder zijne bevelen gesteld *Hisses*. *Dortsman*, bldz 643, v. 692, v. 6.

en dat wij elkanderen t'allen tijde sullen geven en doen alle faueur, hulpe ende bijstandt, t welck van wederzijden ijder op hun wijse sweeren, in allen deelen als vooren verhaelkt, soo veel in haer vermogen is, effect te doen soorteeren, onder verbintenisse van getrouwicheijt, eere ende woordt, die beijde, Godt ende onsen evennaesten, schulldigh zijn, sonder argh offte list. In oircoude der waerheijt sijn hier van gemaect vier alleens lujdende ende bij ons ondergeschreven onderteekent.

Aldus gedaen omtrent het strandt op het voorlandt aen de Noortzijde vant eijlandt Damme, bewesten de revier ende onder den bergh Camber, jut jaer onses Heeren ende Salighmaker Jusu (!) Christij 1646, den 25ten dagh der maent Meij. Was onderteekent **Ariaen Dorsman**; mitsgaeters d'opperste orangkaijs hier voren genoemt mede op haer wijse getekent.

CLXXVIII. MALAKA. ¹

17 September 1646. ²

Na de verovering van Malaka in 1641 had onze O. I. C. allerlei moeite met de omliggende Maleische stammetjes en staatjes (Vgl. hiervóór, bldz. 399 v.v., *Bouwstoffen*, III, Register, sub vooc Naning en Rombow). De zaken namen gaandeweg een ernstigen keer, vooral sedert 1644, terwijl in 1645 een expeditie van beteekenis plaats vond tegen deze „rebelie“, evenals in Maart 1646. De vroeger gesloten overeenkomsten worden in September hernieuwd (*Bouwstoffen*, III, bldz. 827 en noot 1).

Vernieuwing van de voorige contracten met die van Rombow. ³

Wij ondergeschreven, orangcaijs Lella Maradia ⁴, sabandaer, ende alle oude van Rombow, belooven ende sweeren bij desen aen

¹ Een „provisioneelo compositio“ over de door Portugeezen te betalen tollén in Malaka van 18 April 1646 (vgl. *Bouwstoffen*, III, bldz. 873, v.) vond ik niet noodig, hier op te nemen.

² Uit het Contractboek.

³ Romban (ten Noorden van Malaka en Naning), een der z. g. Negari Sambilan (vgl. hiervóór, bldz. 849, noot 3).

⁴ „Hooft in Rombow“ (vgl. hiervóór, bldz. 254 en noot 3).

den sabandaer ¹ Abraham Steen, wegens d' E. Heer president Arnolkt de Vlammigh van Outshoorn ², dat ons in alle vorige vriendschap als broeders voortaan zullen houden, mitsgaders de revier **Panagle** ³ te openen ende bequam tot gebruik der op en afgaende prauwen te maeken ende anders niet te gebruiken als in voortijden gebruikelijk is geweest.

In teeken van in oprechte ware vriendschap te leven hebben dese met eede bevestight ende met ons eijgen handt onderteekent ende hier van gemaect twee alleens lujdende.

Allins gedaen in 't dorp Rombouw ten huise van Chilly Molouq, desen seventienden 7ten a^o sestien hondert ses en veertigh. Was onderteekent **Lelle Maradia**, orangaeij besaer, **Marra Baugha Radia**, oelabalaugh ⁴, **Zolltan Coija**, **Magatt Mantijaja**, **Panjaj**, **Boerop**, **Pocamos**, **Patambo** ende **Jnehe SaperhadL** ⁵. Ter zijden stundt: nijt den naem en op approbatie van d' E. Heer President, was geteekent **Abraham Steen**.

Vernieuwingh van de vorige contracten met die van Nanningh. ⁶

¹ Reeds dadeljk na de verovering van Malaka vindt men daar óók een Nederlandsehen ambtenaar van dien naam: „sabandaer otte voorspraek der vrendeligen“ Vgl. hiervoór, bldz. 353: *Bouestoffen*, III, bldz. 94, *onvergeeten missive van den gouverneur Van Twist aan de XVII*, 25 Nov. 1641; Valentijn, V, 1. a, *Malaka*, bldz. 343, enz.).

² Deze was in 1645 voorloopig aan den gouverneur Van Vliet opgevolgd onder den titel „president“ en bleef als zoodanig te Malaka tot het laetst van 1646 (vgl. *Bouestoffen*, III, bldz. 254, 329).

³ Vgl. hiervoór, bldz. 355, noot 2.

⁴ Over deze waardigheid vgl. *Encyclopaedia*, III, bldz. 54.

⁵ Ik durf hier geene verbeteringen voorstellen. In andere stukken komen de namen anders, maar ook tontief, voor.

⁶ Vgl. hiervoór, bldz. 349, v. v.

Wij ondergeschreven, radia Mera ende alle ouden van Nanningh ende alle onderhoorige plecken van Malacca, beloven en sweeren aen den sabandaer Abraham Steen, wegens d' E. Heer president Arnolldt de Vlamingh van Oudtshoorn, in goede vrede, getrouwe vriendschap ende eenigheijt voortsien ondert gebiedt van Malacca ende Zijn E. voornoemt te leven, gelijck in voortijden bij d' E. Heer Joan van Twist saliger hebben gedaen; ende naer te comen alle d' artijculen ende contracten bij gesejden gouverneur zaliger ende d' E. H. gouverneur Van Vliet gemaeckt. Ende in teeken der waerheijt hebben desen met onse gewonelijske handt onderteekent ende met eede bevestigt ende hier van gemaeckt twee alleens luydende.

Aldus gedaen int dorp Rombon (!) ten huijse van Chittij Maluack, desen seventienden September sestien hondert ses en veertigh. Was onderteekent radia Mera, radia Zittiawanga, Marra hamsa, Amoedt de radia, radia Gaga ende radia Sittin, oelabalough. Ter zijden stont: op approbatie van d' Heer President, was geteekent Abraham Steen. ¹

CLXXIX. MATARAM.

24 September 1646. ²

Mèt Bantam was het rijk van Midden-Java, Mataram, vooral ná de verovering van Djakarta en de daarmee gepaard gaande vestiging der politieke macht van de O. I. C. op Java (vgl. hiervóór, bldz. 151, v.), de groote tegenstander van den Nederlandschen invloed daár. De toenmalige beheerscher van Mataram, soenan Ageng (1613—1646), welke zijn gebied uitbreidde over het grootste deel van Midden- en Oost-Java, over Madoera en zelfs daarbuiten, bond den strijd tegen den Westering aan: de belegeringen van Batavia in 1628 en 1629 zijn bekend, zoo goed als hare mislukking en de gevolgen daarvan: o. a. verminderd prestige van Mataram, grooter ontang voor de O. I. C. De Bewindhebbers der O. I. C. wilden vóór alles een vredelievende verhouding met de vorsten op Java, terwijl de Hooge Regeering te Batavia inzag, dat dit als swakheid zoude worden opgevat, terwijl kracht en machtsvertoon noodig was. Hendrik Brouwer werd tegen zijn zin door de Heeren XVII gelast, toenadering

¹ Een „Obligatio waer in die van Rombon ende Nanningh haer verbinden onse de geroofde slaven ende goederen . . . in thin, peper, rijs etc. te volldoen“, d. d. 17 September 1646, enz. neem ik niet op.

² Uit het Contractboek.

tot Mataram te zoeken (1632). Deze pogingen stutten af op de hoogerischen van Ageng, welke o. a. wilde een besliste erkenning van Matarams opperhoogheid: de oorlogstoestand bleef eerst voortduren, maar gaandeweg werd het wel niet officieel, maar toch feitelijk, vrede. In 1641 oververden de onzen Malaka, dat geworden was een hoofdmarkt voor den spijstivoer uit Java: „de Mataram moet nu onsen vrunt worden” schreef de G. G. Antonio van Diemen. Deze overleed in 1645 en in het begin van 1646 volgde soonan Ageng Diens opvolger Amangkoentj (1646—1677), deed al spoedig pogingen tot toemadering en Van der Lijn, die na Van Diemen de teugels in handen kreeg, ging gaarne op dit denkbeeld in, niet uit zwakheid (zoons De Jonge meent), maar omdat dit geheel strookte met de politiek der O. I. C. sedert jaren en omdat, nu de eerste stap door Mataram was gedaan en de O. I. C. hare handelstaatkunde verkreeg, wat zij wilde en geen belangrijke concessies harezijds daartegenover stonden, de vrede met Mataram een voor de O. I. C. voordeelige gebeurtenis mocht worden genoemd (Vgl. De Jonge, *Opkomst*, IV, V, passim; *Dagh-Registers 1644—1645*, passim; *Handboeken*, III, blz. XLIII, enz. enz.).

Te deser vergaderinge¹ comparerende den gesanten van den sousouhoumaugh **Mattaram** ende schrifttelijk overleverende 6 pointen ende conditien van vredehandelingh, onder deweleke naer alle menschelijcken schijn eegiventie² vrede met Sijn Majj³ soude getrouffen worden, lijdende in substantie als volgt:

Eerstelijck, dat men den sousouhonan Mataram sall justineeren ende bekend maken, wadt kleeden ende sariteijten jaerlijcx uijt andere landen hier op Batavia aengebricht werden ende daer benevens een besendinge aen Sijn Majj⁴ te doen.⁵

Ten tweeden, jagevalle Zijn Majj⁴ eenige personen, tzij priessters ofte wadt qualiteijt die moghten zijn, nae verre landen willeden versenden, deselve gehouden zullen zijn met onse schepen over te voeren.⁴

Ten derden, dat men alle Mataramse Javanen, op Batavia gevangen sittende, sall moeten largereen.

¹ Nl. van de Hooge Regeering te Batavia. Een exemplaar van het eigenlijke verdrag is niet aangetroffen en uit de bij De Jonge, *Opkomst*, V, blz. 284—291, gepubliceerde stukken valt op te maken, dat de vrede ook niet in dergelijken vorm is opgemaakt geworden.

² Zonderlinge schrijfbout voor „eenwighen”.

³ De grond voor de z. g. hofreizen van Batavia naar Mataram: de schijn van een soort huldbetoon.

⁴ Vooral bedoeld met het oog op Mekkahangers (Vgl. De Jonge, *Opkomst*, V, blz. CXXVII jo CXXIII).

Ten vierden, dat men alle personen die om schult off om eenige andere oorsake ¹, geene uijtgesondert, weghlopende aen wederzijden nae gedanc eijsch sullen restitueeren.

Ten vijfden, bij alldien den sousoubouan Mataram tegen ijmandt van zijne vijanden in oorlogh quame, dat men hun ² gehouden zullen zijn te assisteeren: Zijn Majst soude jnsgelijcx van zijne zijde doen.

Ten sesten ende laesten, dat wij alle coopluiden onder Zijn Majst sorteerende op alle plaetsen vrij en liber met hunne coompanschappen souden laten varen, als van gelijke mede de Maleijers, die na des Majst laudt tendeeren.

Welcke bovenstaende poincten int generael ende ijder int bijzonder well geexamineerd ende overwogen zijnde, hebben nae rijpe deliberatie ende serieuze resumtie goedt gevonden, de eerste vier artijculen sonder eenige limutatie Zijn Majst toe te staen, gelijck mede het vijfde poinct, dogh onder reserve ende conditie dat wij Zijn Majst eenhijck gehouden zullen zijn te assisteeren tegens de gene, daer selifs mede in openbare vijandtschap leven ende goen bespreek van vrede mede hebben aengegaen. In weleker voegen Zijn Majst van zijner zijde ook niet verder gehouden zal zijn te doen. Int sesste ende laeste artijckell werd mede geconsenteerd, dogh met limitatie dat niet nae de eijlanden van Amboijna, Banda noeh Ternaten mogen varen, als mede niet na nochte voorbij Malacca, als met onse expresse passen, weleke hier op Batst gehouden zullen zijn te comen halen. Welcke conditien ende limitatien bij de Heeren ambassadeurs ook aengenomen ende geamplecteerdt zijn, met toewenschinge van beijder zijden dat bovenstaende poincten heijlighlijck mogen werden geobserveerd ende aghtervolght.

Int casteell Batavia 24ten 7ber 1646. Was geteekent **Cornells van der Lijn**, Carell Reijnderszoon ende **Sijmon van Allphen**.

¹ Hier staan in het manuscript nog de overtollige en onjuiste woorden: „geene andere oorzake“ (Vgl. De Jonge, *Opkomst*, V, bida. 286).

² Heim.

CLXXX. KUST VAN KOROMANDEL.

31 December 1646, 1 Januari 1647.

Den 16 October 1646 is vestigde de vorst van Carnatica nog eenmaal „alle voorgaende eende en giften“¹⁾ Maar de dagen zijner heerschappij over Pulicat en omgeving waren geteld. Inmers op het eind van December werd de stad Pulicat vermeesterd door het Golconda'sche leger Heussen sloot onderstaande overeenkomsten met den kommandant van deze troepen Zie beneden en aantekeningen in het *Contractboek Zeeland* aanuitgegeven Generale Missien 31 December 1647.

Translaet uijt d' onderstaende couwell, dat 31ste X^{ber} Anno 1646 verleendt, ingaende p^{mo} Januarij Anno 1647.

Den nabab Mersamela²⁾, dienaar van den co^t van **Golconda**, geeft dese couwell aen den Nederlandsen gouverneur op **Palliacatta**. Arnoldt Heussen, in maniere als volgt.

1.

Van alle Compagnies goederen, egerne uytgesondert, die gedisbarqueerd ofte gejnbarqueerd, en zal als in vorigen tijden niets

¹ Uit het *Contractboek*. In het *Contractboek Zeeland* komt een gewijzigde lezing van dit kaul voor.

² In het *Contractboek Zeeland* wordt dit kaul genoemd, niet in extenso medegedeeld. Daarbij werd ook van de O I C. „t dorp **Secrecoerij** vereerd met desselvs inkomsten en voordelen“, maar deze schenking had nu geen resultaat ten gevolge der gebeurtenissen, waardoor Golconda den vorst van Carnatica uit deze streken verdreef. Met Secrecoerij is bedoeld het Secrecoerde van Valentins kaart, (Srihankata der tegenwoordige kaarten?), het Sieckerkeerij van de kaart bij Baldoens. Deze (*Malabar-Choromandel*, blz. 159) zegt, dat daar van „al het Branthout; oek Timmerhout tot Balken, Planken, en Affayten gehaalt wordt“.

³ *Contractboek Zeeland* verklaart hier. „Nabab is in 't duijts veldoverste, aynde daeren gewoest generaal overste over het leger van den koning van Golconda“. In het exemplaar in *Contractboek Zeeland* wordt hij genoemd „Mouhammed Sahij, maar is egentlijken gesegd Meer Mahumed Sand; zijn eertitel, van den koning van Golconda verkregen, is Mersamela, sijnde te seggen vertreander des rijks, dog nadat hij Golconda afgevallen en het overzewonne gedeelte van Carnatica aan den Mogol geleverd heeft, werd hij vereerd met den titel van Mousamehan, en in Bengale oorloegende Chan Channa Super Selaar“.

Het is de in de geschiedenis van Voór-Indie zoo bekende Mir Jumla, een Pers van afkomst, die eens Golconda's vorst, later den groot-mogol Aurenzib diende. Vgl. o. a. Hunter, *Gazetteer*, III, p. 513; Lane-Poole, *Medieval India*, p. 347, 1; Griddle, *Deccan*, I, p. 270 ff.

betaelt werden, maer alle andere particuliere coopluijden sullen tselve conform d'gewoonte moeten betalen, ende daervan d'een helft voor den duwan en d'ander voor d' E. Comp^e g'juuet werden.

2.

Alle nijtgaende ende inkomende goederen, bonnes¹ jonkan ¹ subject zijnde, zullen deselve als bij vorige tijden int geheel moeten betalen, waervan mede d' helft voor den duwan ende 't verdere voor d' E. Comp^e blijven zall.

3.

Van alle coopmanschappen, int Casteell ² nijtgewoogen werdende, t' zij speerijen, loot, thin, ³ etc^a, welcke 4½ pagode per bhaer van tholl geven, sall d' E. Comp^e in plaetse van een pagode, voor dato genoten, voortaan 1½ pagode van die minderen tholl, gevende d'een helft den duwan en d'andere d' E. Comp^e, en die van meerderen tholl den duwan ¾ ende d' E. Comp^e ¼, genieten, well verstaende, de gerechtigheijt van den Coutewael ⁴ ende stadts officieren volgens ouder gewoonte.

4.

Van alle cleden, die per pak 4½ pagode van tholl geven, sall d' E. Comp^e in plaetse van een pagode per pak, voor dato genoten, voortaan 1½ pagood, van de mindere den duwan ende d' E. Comp^e ijder d' helft, ende van de meerdere den duwan ¾ ende d' E. Comp^e ¼ genieten, daer af getrocken als voren de gerechtigheijt van den Coutewaell ende stadts officieren.

5.

Van alle mantementos ende retbare waren ten dienste van d' E. Comp^e ofte voor derselver dienaers behoefte, als 't gene in haer

¹ *Contractboek Zeeland*: „bonnes-jonkan”. Sunkam, chuukam: in- en uitvoerrechten (Vgl. ook *Hobson-Jobson*, p. 381, sub voes Junkoon).

² Geldria.

³ *Contractboek Zeeland*: „thin, lood, noten, peper, wax etc.”

⁴ Catwal, outwaul: een ambtenaar belast met de politie, met markt-aangelegenheden, enz. (*Hobson-Jobson*, p. 205 f.)

CLXXXI. PERZIE.

21 Maart 1647.¹

De zijhandel in Perzie werd voor ons van zooveel beteekenis, dat de Bewindhebbers haar in het midden der 17^e eeuw beschouwden als het importantste voor de generale Comp.² Maar hij werd onder niet geringe te tellen moeilijkheden gedreven (Vgl. hiervóór, bldz. 370, v. v.). Een der bezwaren was, dat de Nederlanders vooral aangewezen werden op de commercie met den Sjah door middel van diens ambtenaren, terwijl de onzen gaarne daarnevens wilden „den vrijen en onbelemmerden handel met particulieren“, om daardoor „den hoogen prijs der zijden“ namens den Sjah gesteld, en de verpichte quantiteit namens den Sjah ons opgedrongen, te kunnen ontgaan. Maar hierbij stuitte men op den tegenstand van 's Vorsten ambtenaren. En wanneer ook al de vertegenwoordigers der O. I. C. de commercie met „particuliere eergheden“ trachtten door te zetten, dit bleek niet voldoende te zijn, want de „vreesse der kooplieden voor den genade des Achtmaels Doulet“ weerhield hen dikwijls, met de onzen dien handel te beginnen of voort te zetten. Zoowel door onze vertegenwoordigers in Perzie als door de Hooge Regering te Batavia werd er gaandeweg over gedacht, de inderdaad „schandelyke geleedene affronten . . . te revengieren“, te meer den Persiaen generaliter voor onse macht seer beducht was“ en in 1645 werden daartoe voorbereidende maatregelen genomen: hetzelve bleek, niet in overeenstemming te zijn met de meening der Bewindhebbers op dit punt. De toestand werd zeer gespannen, in Juni begonnen de vijandelijkheden, maar reeds in dezelfde maand traden de Perzische autoriteiten in onderhandeling. „'t Persiaens exploit“ scheen gunstige gevolgen te zullen hebben, en voordeliger „capitulation“ voor ons te zullen maebrenghen. Zoo „sel okten de zaaken eenigen tijl zoo wat heeren“ (Vgl. hiervóór, bldz. 370, v. v.; Valentijn, *Persien*, bldz. 234, v. v.; *Dagh Register 1643-1644*, bldz. 177, v.; 181, v. v.; 1644-1645, bldz. 236, v. v. 247, v. v.; Myer, *Instruction*, bldz. 87-89).

In 1647 werden als „Commissarissen“ naar Perzie gezonden met „trattelijcke vereeninghen van ruym 18000 gis“ Nicolaas Verburgh en Willem Bastinck, welke onderstaande „petits“ inleverden, waarop zij de te gevogde antwoorden bekwamen. Deze waren niet voldoende in de oogen der Nederlandsche autoriteiten. De Commissarissen vertrokken „ouvertichter saecke uit Spahan“; G. G. & R. meenden ze niet te moeten inwilligen en besloten, „den Persiaen A^o aenstaende andermael den goetloeghen te doen ende op 't gevooghlijkste redies van saecken tot versoeckeringh ende accessement van Comp's commercie te maecken, d'arven int minste niet te dubiteren is . . .“ Echter zonden zij „bij favorabile presentation“ zich „mede gevoogdelijk lasten vinden . . .“ De Bewindhebbers moesten echter van dwangmaatregelen niet hebben. Volgens hen hadden wij geen recht, Perzie te dwingen, ons tot den handel toe te laten op de wijze als wij dien begeerden. Bij vrije natien, „alwaar wy de wetten vinden en niet brengen moeten“, mochten wij

¹ Overgenomen uit *Overgekomen brieven en papieren van Batavia, 1717, deel III*. Over den datum vgl. ook bldz. 191, noot 3.

den „handel ons op eigen concepten niet toezigen en zoodanige natiën met magt daartoe constringeren, gelijk de Comp. ook niet verstaan zoude kunnen, dat op plaatsē, onder haar gebied sorterende, andere natiën op de manier van handelen haar de wet zouden willen stellen... Gelijk aan Gods regtvaardigheid geenzins getwijfeld mag worden, zoo gaat ook zeker, dat degenen, die onregtvaardige wegen inslaan, de straffen daarvan gevoelen zullen, maar den regten weg in hunnen handel volgende, Gods zegen daarop te verwachten hebben" (Vgl. *omuitgegeven Generale Missive 31 December 1647; Generale Instructie 26 April 1650*, bij Mijer, *Instructien*, bldz. 88, v.).

Petitie, ofte versoek met ordre van d' Ed^{le} Heeren Directeurs ende Raaden over den Vereenigde Nederlandschen stant in Orienten gedaan ende overgegeven den 21 Maart A^o 1647 door de commissarissen Nicolaas Verburg ende Willem Bastink aan den grootmagtigen, doorlugtigen ende zeer wijdberoemden Abbas,¹ conink van Persia, nevens de geschapte² translaat antwoorde door dito Majesteijt op ijder artikel daerop verleent.³

1.

Eerstelijck versoekende, dat Zijne Maj^{te} d' E. Compagnie den vrijen en onbecommerden handel voor altoos in zijn gantsche rijk volkomentlijk gelieve in te willigen ende open te stellen, opdat haare dienaren d' zelve allerwegen, zonder daeriane door eenige van Sijn Maj^{te} subaltarne in 't minste gemolesteert te werden, naer hun welgevallen exerceren ende dienvolgende alle haare sijn te brengen coopmanschappen, waar 't hun goetduncken sal verhandeld mogen.⁴ Ook daarentegen in Zijn Maj^{te} gebied soo veel zijde ende andere waaren, hoedanig die genaamt mogte wesen, van particuliere te mogen coopen, ofte in voornat compracteeren, als benodigt zijn, ende d' selvige te vervoeren, daar 't hun goet duncken sal. Dies beloven, ende zijn tevreden, 100 à 125 carga⁵ zijde legia⁶

¹ Abbas II.

² Getjapte = gezegelde.

³ Deze antwoorden zijn niet gedateerd; zullen waarschijnlijk van vóór 4 Mei dagteekenen (*Omuitgegeven Generale Missive, 31 December 1647*). Dit kan ook overeenkomen met de datering „Rabcalawwel des jaers 1057" op het exemplaar in *Contractboek Amsterdam III*.

⁴ Vgl. hieronder bldz. 493, 498.

⁵ „1 Carga weegt 408 ponden" en „36 mansjaag" (Valentijn, *Batavia*, bldz. 362).

⁶ Vgl. over de soorten zijde Valentijn, *Perrien*, bldz. 236, v.

(soo 't Sijne Majesteijt gelieft) jaarlijks tot 35 ofte uijterlijk 40 thoman ¹ d'carge van 36 manchia van hem aan te nemen, mits dat de levering in **Spahan**, end' (soo 't mogelijk is) de betalinge op 't aanlangen van de zijde in **Gamron** geschiede.

Nopende den prijs der zijde is voor desen ongelijk geweest. Ten tijde van Chac Sofphij ² hebt gij die altijd 50 thoman betaalt, ende gij en hebt geen commandement, lujdende, dat gij van anderen zijde mogte kopen, zonder thol te betalen ende en sal 't dit jaar niet anders kunnen gaan als voor 15 thoman met den Coning te contracteren, ofte 't soude tot Siju May^{ca} schade strecken. Maar soo gij dit jaar 300 carga van den Conink à 15 thoman aannemt, en sult daarvoor geen thol betalen, ende sullen dan toestaan, uwe natie in 't gantsche rijk handelen ende wandelen, zonder dat hun iemand zulex belctten, verkopende uwe aan te brengen goederen, aan wie ende daar 't Uw goetdunken sal, als kopen ende vervoeren, van wie ende werwaarts goetvinden zult. De thollen van 30 op ijder 100 carga zijde, die gij met den Coning contracteert, zijn U (die kopende van die 't Uw gelieft) geschoncken, ende van de rest sult gij gerechtigheit betalen.

2.

Dat wij van alle voorschreven aan te brengen als uit te voeren coopmanschappen (egeene nijtgesondert) voor altijd exempt zullen blijven eenige impositien ofte thollen te betalen, soo well die Sijne Maj^{te} in Bandhar Gamron en andere zijne zeehavens, als ook op de wegen ende in de steden binnen sijn rijk van deszelfs eijgen vasalen ende andere buitenlandsche traffiquanten jegenwoordig predendeert, als de gene namaals nog soude mogen vorderen, zonder dat ook gehouden sullen wesen, voorschreven goederen door Sijne Majesteijts tholhuysen te laten passeeren, nogte ook te moeten gedogen, die om te visiteeren geopent, getelt ofte opgeschreeven werden, anders als in 't verkopen ofte uijtleveren simpeljk de quantiteit van dien te noteeren ende wij dan voorts zullen mogen bestaan met het overleveren van een handschrift ofte corte factura van onsen Ed^e IIe gouverneur generaal, om daar door te doen bliken, wat goederen jaarlijks met onse scheepen in Uwe Majesteits rijk aangebragt ende weder daar uijt vervoert zijn, mitsgaders aan alle Comp^{te} diemaars op peene van de swaarste straffe

¹ „1 Thoman . . . doet . . . 42½ gl . . .” (Vgl ook *Hobson-Jobson*, p. 707).

² 1628—1642.

gebieden, dat geen vreemde kooplieden goederen op onse naam over en voeren, nogte aan land sullen brengen, om daardoor alle frauden in 's Coninx geregtigheid voor te komen.

Op dit punct antwoorde gelijk op 't eerste articul.

3.

Dat Zijne Majesteijt ons zal gelieven te restitueeren ¹ de resterende 1426 thomannen wegens de overthollen door Mirsia Tackij ² ons t' onrecht afgedwongene 4906 thoman, waar van Zijne Maj³ ons reede 3480 thoman heeft goet gedaan, stellende de pretensie ofte schaede van 12800 thoman (die wij in soo veel jaren die sijde door geseijde Tachija à 50 thoman d'charge, zijnde 8 thoman d'charge hooger, als wij die metten voorigen coningh Abbas, loffelijker memorie, gecontracteert hadden, geleden hebben) in Uwe Majesteijts discretie, met vast vertrouwen, daar in soo een coninklijke liberaliteijt gebruijken sal, dat ons in 't geheel ofte ten deele contentement geschiede ende wij occasie mogen hebben, om van nu voortaan met Sijn Coninkhijke Maj³ in goede alliantie te continueren.

't Geen den vorigen vertrouwder ³ Uw afgenomen heeft, spruijt van regtvaardige tollén van waaren die gij meer ingebragt, ende opgekogt als gij met den Conink verhandelt hebt; zulx niet met geweld, maar geregtig van Uw gevordert zijn. Ende naderhand hebt gij nog soo veele goederen uijtgevoert ende ingebragt, dat die tollén (ten aensien gij met den Coninck niet gecontracteert hebt) bij de 5000 thoman bedragen, zonder te reekenen, tgene gij de voorige jaaren meer ingebragt, als vernegotieert hebt, 't welk wij U tot nog toe niet afgevordert en hebben, ende over de 8000 thoman, die gij nog per resto van zijde schuldig gebleven zijt. Hoe cont gij dan nog seggen, dat van den Conink zijt eijtscheende. Seer wel zoo gij dit jaar met den Konink soolanigh contracteert, dat hem daar profijjt van toekomt, jetwes van 't gene Zijne Majes³ van U nog is competerende, staat naar vereisch gemodereert ende Uw quijtgescholden te werden.

¹ Vgl. over dese aanglegenheid *Dagh-Register 1644—1645*, t. a. p.

² Dese toenmalige rijksbestuurder was sedert gestorven (Vgl. ook Valentijn, *Ferrien*, 247—248).

³ „Vertrouwder des rijks” of rijksbestuurder (Vgl. hiervoór blz. 378, noot 2).

4.

Dat onse wooplieden ofte dienaars, Zijne Majest^{te} landen tot uytvoeringe van onse desseijnen frequenteerende, beter als in voortijden geschiet is, mogen getracteerd werden; ende door Uwe Majest^{te} hooge ofte laage officieren op hunne personen sonder expres bevel van Zijne Majesteijt niet onbehoorlijk te attentereen, nogte ook hare huysen, tenten ofte andere residentieplaatsen te mogen overrompelen; maar haar (ingevalle daar op jets te praetendeeren hebben) bij wegen van rechten aan te spreken, op dat door alsulcke violente proceduuren geen nieuwe onlusten, in praesjuditie van de onderlinge vruntschap, die met Uwe Majesteijt van nu af geuegen zijn te onderhouden, ende koomen te resulteeren.

Hebbe geordonneert, volgens 't commandement daarvan verleent. ¹

5.

Ende alsoo wij op de licentie als 't verleende commandement van Zijn Majesteijt aan de gants ter aarde gevallene logie in Gamron ² (meer dezelve tot bequaamheijt van onsen handel konden opmaken) over de 600 thomannen hebben gegasteert ³, soo versoeken dat Zijne Majest^{te} ons een commandement verleene, ofte in desen gelieven te avoijcereen, dat gemelte woonngce, mitsgaders den gront ende d'omgevallene materialen, als de fundamenten daar 't op getimmerd is, ons eijgen zijn, ende d'selve daar voor mogen blijven besitten, alsmede dat niemant wie 't soude mogen wesen daar op eenige pretentie en vermag te maken, 't sij bij verkoop ofte hoedanig wij met de zelve mogten komen te handelen.

Wegen 't geen hier eijcht, vergaunt volgens 't commandement op de zulthan van Bandaar gegeven. ⁴

¹ Vgl. hieronder, bldz 496.

² Door een aardbeving op 11 Januari 1645 (*Dagh-Register 1644—1645*, blz. 251). In *Contractboek Amsterdam III* vond ik een „Translaet commandement door Sijn Majesteijt Abbas aan den IP Directeur Wallebraut Geleijnsc toen opnieuw onze vertegenwoordiger in Perzie vgl. hiervoor, bldz 370) wegens de wederom opbouwinge van 's Comp.^{te} logie in Gamron op Mirsemaal sultaan A^o 1615 verleent". Ik vond niet noodig, dit stuk op te nemen, evenmin een „Bevelschrift . . . wegens 's Comp.^{te} logie in Gamron . . . in de maent Rabeeharwol des jaars 1057" in *Contractboek Amsterdam III*.

³ Uitgegeven: Port. kastar.

⁴ Vgl. hiervoor, noot 2.

6.

Dat onder andere articulen, bij onse antecessours met Zijne Majesté voorouderen beslooten, als diverse commandementen, ons bij de vorige coningen Abbas en Saphij loffelijker memorie mitsgaders door Uwe Majesteijt onse natie verleend, alle de soodanige, als ons dienstig ende nodig te zijn aghten, moogen werden vernieuwt, blijvende in forme van hunne volle kragt en vigeur, gelijk of die onder ons te maken comtract met Zijne Coninklijke Majesté mede begrepen waren.

Hebbe gelast te vernieuwen.

7.

Dat de commandementen, dewelke Zijn Majesté ons van alle de voorschreven versoeken te verleenen stont, dienen te luiden, niet op de tegenwoordige hartooogen, sulthans, gouverneurs ofte bevelhebbers, enz., daar wij d'selve aan genootsaakt mogten werden te vertoonen, nogte op de presente opperhoofden van de Nederlantsche natie, maar op alle tegenwoordige en toekomende; ende gelijk het den Coninck vrij staat over zijn rijk ende onderdanen uijt souvereijne autoriteit soodanige commandementen ofte publicatien van gebod ende verbot te laten uijtgaan, als hem wel gevalt, dat dezelve geen verhuidering in ons comtract van bestant ende geobtimeerde preminentjen bij Zijne Majesteijt en sullen causeren, nogte wij daarinne begrepen zullen mogen werden, ten waare Zijne Majesté onse naam daarinne expresselijk geliefde te insereeren.

Soo gij versoekt sal 't geschieden.

Alle welcke voorstaande poincten ons ingewilligt, ende daarvan vigooreuse commandementen, sonder eenige exceptie, met Uwe Majesté conincklijke signatura bevestigt, verleent werdende, zijn bereijt, met Zijne Majesté daar op een vast verbont ende onverbreekelijke alliance te maken, met inclinatie ende aanneminghe, onse negotie in Uwe Majesté rijk alomne maar uijterlijke vermogen te vergrooten, gelijk wij uijt cragte van onse commissie ook belooven zullen, Uwe Majesté zeehavens, scheepen ende volkeren voor d'invasie ende 't geweld der Portugeesen, als andere Uwe Majesté tegenwoordige vijanden te beschermen, mitsgaders allerwegen daar d'onse present mogten wesen, deselve voor overlast te bevrijden, mits dat Uwe Majesté zig onder het tractaat van bestant¹, tusschen Portugal en onse landen

¹ Vgl. hiervoór, bldz. 429.

gemaakt, gelieve te laten begrijpen, als wanneer uijt cragte van 't zelve tractaat die natie niet en vermogen, de croone van Persa, meer als [zij] ons doen, voor vijanden te houden, nog eenige afbreuk te laten toekomen, ofte wij zullen ende kunnen zulx niet gewet van wapenen tegenstaan. Daar ter contrarie, soo Uwe Maj^t dit ons versoek van comprehentie afsloeg, niet vermogen zouden Uwe Maj^t tegen haar te dullendeeren.

't Geen gij dan in Uwe petitie zijt versoevende is naar behoren, gelijk hier vooren geinsereert hebbe, toegestaan. Gijheden nu tot weerstant van onse landen, voordeel van Coninx bescherminge van dieven ofte rovers ter zee, zoo gelijk gij ons belooft hebt, sult ons een handschrift verlenen, als wanneer 's Coninx gunste 't Uwaerts jaar op jaar ende dag op dag staat te vermeerderen.¹

Bevelschrift² wegens 't meerder eeren en respecteren van de Hollandtse natie als voor desen, alsmede van in haer wooningh niet dan met expres consent van haer te moogen comen, gelijk oock van geen actie tegens haer te justitueren, voordat hare praetensie geverifieert

¹ Hieronder volgt in *Overgekomen brieven en papieren van Batavia, 1717, III* nog een „Translaet notitie, wegens de resumptie geordonneert door den Vertrouwer des rijks nan die van 's Coninx secretarie, mitsgaders 't antwoord bij den Secretaris daarop gedaent, zulx op den dos van onse petitien geinsereert stond". Ik vond niet noedig, dit op te nemen, daar het resultaat van dit onderzoek reeds is neergelegd in de antwoorden van den Sjah op onze „petitie". In het exemplaar van deze petitie met antwoorden, hetwelk is opgenomen in *Contractboek Amsterdam III*, komt deze „notitie" eveneens voor, maar tusschen de verschillende artikelen verspreid en uitgebreider, zooda trouwens geheel die lezing uitgebreider is, zonder echter bijzonderheden te geven, vóór het doel inmer uitgave van belang.

² „Translaet uijt het Persiens", overgenomen uit *Contractboek Amsterdam III*.

hebben, en eijndelijk van niet subject te wesen de schattingen en quotisatiën, dewelke van 't Hoff opgeleijt werden, verleent op alle de regenten van het gansche rijk door den coninck Abbaas de Tweede in de maendt Rabcalawwel des jaers 1057, overeencomende met de maent . . . . . des jaers . . . . . naer Christi geboorte. ¹

L. S. van den coninck Abbaas de Tweede.

Daer is een gebodt van de werelt te gehoorsamen geschiet, namentlijk dit:

De behlerbegies en de groote omeras en de generouse regenten en de wasiers ² ende de verdere bovengstelden van de gesegende rijken, wanneer aen den inhoudt van dit hoogh aensienelijk bevelschrift sullen kennisse hebben, dat dan op alle plaetsen van de gesegende rijken, alwaer de Europiense natie van de Hollanderen soude mogen wesen ofte handeldrijven, aen deselve meerder eer en respect, als in voorgange jaren betonende, geen overlast noch geweld aen en doen, als mede dat sonder verlooff van voornoemde natie in haer wouingen niet en verschijnen; en bijaldien iemandt tegens haer eenige actie heeft, soo laugh als sij deselve niet sullen geverifieert hebben, soo hebben haer (Hollanderen) niet moeyelijck te vallen. Ende dese saecke van nootsaekelijcke achtervolgingh erkennende, soo achten sich hier aen verplicht. Geschreven in de maendt Rabcalawwel des jaers 1057.

Hier onder aen stont:

Daer is geordonneert, dat van de schattingen en quotisatiën, dewelcke van het hooge Hoff op de gesegende rijken sullen geordonneert hebben, geen deel aen de natie van voorschreven capiteijn ³ opgeleijt werden.

En hier onder: L. S. van den coninck Abbaas de Tweede.

Achter op de rughsijde bovenaen stont:

Achtervolgens en in conformite van d'antwoort op d'een van de artuculen der voorschreven Europeanen, dewelcke met het hoogh aensienelijk heijlige zegel van een sons afsteecksel verciert sijnde, onder voorschreven natie berust.

L. S. van den ahtemaad daulch Chaliefah Sultaan.

¹ Rabcalawwel 1057 loopt van 6 April 5 Mei 1647

² Viziers

³ Ni de vertegenwoordiger onzer O. I. C.

Bevelschrift ¹ wegens dat geene regenten en sjachbanders van Gamron goederen van d'E. Comp^s en andere coopliijden, tensij met haer vrij bewillingh, mogen copen, verleent op de regenten en sjachbanders van Gamron door den coninck Safie d'Eerste op den 29^{en} van de maendt Safar des jaers 1046, overeencomende met de maendt ..... des jaers ..... naer Christi geboorte ², en vernieuwt door Abbaas de Tweede in de maend Rabealawwel des jaers 1057, overeencomende met de maendt ..... des jaers ..... naer Christi geboorte.
L. S. van den conink Abbaas de Tweede.

Daer is een gebodt van de werelt te gehoorsamen geschiet, naementlijk dit:

Den regent ende reeckeninghouder en ontfanger van de thienden en uijtganck der gesegende zeecoopplaetse Abbaas weten, dat de natie van de Europaense Hollanders een bevelschrift van den prince Chahaan der plaetse van vreugde (den conink Safie d'Eerste) in dato van den 29 der maent Safar des Jaers 1046 op de naem van Zaliger Safie Coelij, sultaan en Mahammed Salleh Beeck, slave van het aensienelijcke Hoff, gewesene ontfanger ende reeckeninghouder van de thienden en uijtganck der voormelte gesegende zeecoopplaetse, uijtgegaen sijnde, geexhibeert en verthoont hebben, sijnde van desen jnhoudt, namentlijk, dat sij bejide voorschreven weten, dat er gequestreert sij, hoe dat de schepen van de coopliijden en de Europeanen in de zeecoopplaetse aencomen, sij de beste en uijtgelesenste

¹ „Transluet uijt het Persiens”, overgenomen uit *Contractboek Amsterdam III*.

² Safar 1046 loopt van 5 Juli—2 Aug. 1636.

coopmanschappen tot een lege prijs sijn eijgenen, connende de coopluijden aldus de slechte coopmanschappen niet verkoopen, sijnde dit gedoente een oorsaek van verlegentheijt der coopluiden en van verminderingh int comen en gaen van de negotianten en tot schaede van de zeecoopplaetsen.

Hierom is 't, dat ordonnerende bevolen hebben, dat van de coopmanschappen, dewelcke sij in die zeecoopplaetsen aenbrengen, hetgeen se daervan begeren en de meesters derselver daarmede tevreden sullen sijn, voor de courante prijs coopen, hebbende sijn buijten de wille en believen van de meesters der goederen met hare coopmanschappen niet te mengen, ende met geweld en overlast sijn omtrent de goederen van ijmant der Muslimaanse en Europiaense coopluiden te voegen, ende bijaldien hier nae kennelijck werden, dat contrarie (dit) van de werelt te gehoorsamen bevelschrift doende, overlast aen ijmant van de coopluiden en negotianten toebrengen, soo sal 't selve een oorsack van sware castige¹ wesen, voorts op alle middelen van tranquilliteyt en gerustheijt en op de onmagtige en arme acht en gade slaende, soo en houden sijn niet vrij, van een goede wensch en gebedt voor Ons, den gesegende prince, te procureren.

Ende (voormelte natie) de confirmatie en vernieuwingh (hiervan) van ons, den gesegende prince, versocht hebbende, soo hebben wij daarom ordonnerende bevolen, dat voorschreven bevelschrift voor geconfirmieert en vernieuwt houdeude, buijten wille en believen van ijmant der coopluiden omtrent hare goederen niet en swerven nogte sijn daarmede vermengen en agten sijn hier aen verplicht te wesen. Geschreven in de maendt Rabeslawwel des juers 1057.

Bovenaen aghter op den dorso stont:

Achtereenvolgens en in conformite van het antwoordt op de articulen van voormelten capiteijn, de welcke met het zegel van een sonsafsteeksel versiert is.²

¹ Castigo (Port. straf)

² Deze titul wert aen alle Europiaense princeen en vorsten toegeschreven. 't sij sijt een vergelijking van de figuur haer loeden met de son oft dat de koningen al haer goude eronen op haer loofden te dragen gewoon sijn. oft wel dat de Heerren in de Europiaense schulden met een son om haer looft bestraelt en beglaust wesen, voor coningen aengesien, en ten dien opsichte voor coningen aengesien en ten dien opsichte voorschreven titul aen die princeen en vorsten eerst geattribueert ende voert tot loch toe gehouden hebben. Op blz. 259 moet het vraagteken achter de root onverschmakelike denktout „sons" vervallen.

En hier beneden L. S. van den attemaad dauleh **Chalifah Sulthaan.**¹

Bevelschrift² wegens 't overleveren van dienaren en schuldenaers in handen dergeenen, dewelcke daerom ofte naer gesonden werden, verleent op de regenten van het gansche rijk door den conink Abbaas de Tweede in de maendt Rabealauwwel des jaers duijsent seven ende vijftigh overeencomende met de maendt . . . . des jaers . . . naer Cristi geboorte.

L. S. van den coninck Abbaas de Tweede.

Daer is een gebodt van de werelt te gehoorzamen geschiet, namentlijk dit:

De beglerbegies, omeras, regenten, wasiers en verdere overgestelde van de gesegende rijcken, wanneer van den inhoudt deeses hoogh aensienelijke bevelschrift kennisse sullen hebben, ingevalle de dienaren en partijen van schulden en reeckening des Hollantse capⁿ in de landen onder haer staende sijn bevinden en voorschreven capiteijn ijmant om haar te vorderen sal senden, soo en hebben voorschreven volk in de landen onder haer staende niet te houden, maer met hare dienaren bij voornoemden capiteijn senden, om haer rekeninghe effen te maecken. Dese saecke dan van nootsakelijke achtervolging houdende, soo achten daeraen verplicht te wesen. Geschreven in de maendt Rabealauwel des jaers 1057.

Achter op de rugsijde boven aen stont:

Bij de hooge boven al verhevene mondelijke ordonnantie. En daer onder: L. S. van den ahtumaad dauleh **Chalifah Sultaan.**³

¹ In *Contractboek Amsterdam III* volgt hier nog een stuk, het welk ik niet opneem: „Bevelschrift wegens 't uijtvoeren met ijder schip [van] vier stucx paerden, mits onder deselve twee merrien wesende . . . .”

² „Translaet uijt het Persiaens”, overgenomen uit *Contractboek Amsterdam III*.

³ Niet neem ik op het in *Contractboek Amsterdam III* volgend „Bevelschrift wegens 't vrij halen en vervoeren” door de Nederlanders „van soudt en roode aerde” van het eiland Larek, hetwelk „de Muslimaans niet ende sij wel van doen hebben”. Het eiland **Larek** of Lareka ressorteerde toen onder den sultan (gouverneur) van Hormus.

CLXXXII. KUST VAN KOROMANDEL.

19 September 1647.¹

Terwijl de krijg bleef woeden in een groot gedeelte der landstrecken langs de Kust van Koromandel, waar de Nederlandsche handelsbetrekkingen van Pulicat uit werden gezegeld, terwijl overal in die streken „de troublen ende oorloghe noch al continueeren bleven, zijnde het Carnatische rijk daer loor zeer verwoest ende de meeste sterkten bij 't Golecondasche leger . . . verovert sulx geschaepen staet, de Mooren van 't gansche Carnatische rijk in corte meester staen te werden”, had nog eens een verzoening plaats tusschen de O. I. C. en Chinnana² bij een verdrag van 19 September 1647 te Pulicat gesloten, van beteekenis voor onze handel in Gingi en onze vestiging te Tegenapatnam (Vgl. *onuitgegeven Generale Misse 31 December 1647* en de besprekingen voor onderstaande overeenkomst; Foster, *Madras*³, p. 36).

Translaet contract door d' E. Heer gouverneur Arnolldt Heussen ende Chiunscittij alias Malaije provisioneell op approbatie van d' Ed. Heer Gouverneur Generael ende d' Ed. Heeren Raden van India gemaect ende besloten in forma als volgt.

Op huijden den 19 7me A^o 1647 zou verclare ick, Chinnanna-chittij, alias Malije, met d' Heer Arnolldt Heussen, Raedt Extraordinaris van India, gouverneur en directeur deser cusste **Coromandell** en den aenleven van dien, dit provisioneel contract gemaect te hebben in volgende forme, t welke ick belove in zijn geheel en alle respecten te observeren ende voldoen namentlijk:

Dat althoewell tusschen U. E. ende ons diverse onlusten ontstaen⁴ ende vermits wij vougden ende vermits tot staetsught de Maj⁵ en andere grootvorsten te dienen,⁵ sulx veelvuldige wantrouwen

¹ Uit het Contractboek.

² Vgl. hiervoór bidz. 369, 428, 452, v. v.

³ Voor deze aangelegenheid van belang, ook omdat de Engelschen betrokken werden in de twisten tusschen de O. I. C. en Chinnana.

⁴ Vgl. hiervoór, bidz. 452, 472.

⁵ De zin is hier bedorven en niet volkomen duidelijk. Chinnana, aanzienlijk koopman en een der grootste makelaars der O. I. C., was in de laatste jaren (ongeveer sedert 1645) een persoon van groote beteekenis geworden, ook van politieke beteekenis, in het rijk Carnataca. In die hoedanigheid vooral had hij oneemgheden gekregen met de O. I. C., die tot vijandelijkheden overgedagen waren. Ongeveer 1645 verloor hij zijns Vorsten gunst en dan komt gaandeweg weer toenadering tusschen de O. I. C. en hem. (Vgl. ook de lezing der Engelsche autoriteiten op de Kust van Koromandel bij Foster, *Madras*, p. 26 ff.) Met „grootvorsten” in den tekst zullen bedoeld zijn „naks”, met „de Maj⁵” de vorst van Carnataca.

veroorzaekt heeft, mits door mijn absentie mijne dienaers mij geabuseert hebben en eijnteljk nu ontrent d' 21 jaer verleden geheeljk van hier begeben ¹ en meerder onlusten door d' maghination en hostiliteiten verweekt, eghter door U.E. goede genegenheit beweegt zijnde, soo ist, dat bespreudt hebbende mijne groote fouten, daer in vervallen ben ende gedenkende den staet, eer te faem, waermede allesints door des E. Comp^e faeur genegenheert hebbe, nu mede teenemaell de keer genomen heeft, naer mijne diverse aensoeckinge, soo door missiven als vordere vrienden, U.E. mede t'eenemaell beweegt zijt geworden, dienvolgende Haer E. E. tot Batavia daerover ampell hebt geadviseert, ten deele antwoordt becomen en eijnteljk onder U.E. vrijen geleijde weder alhier met aller eerst ² bewijsingh en ontfangene gonsste verscheuen ben, omme zooveell mijn vermogen, habilitijt en middelen bijden connen alles in vorigen stant te herstellen, alhoewell U.E. voorgehouden en aengemaent hebt, d' uijterste geleden schaden en interesten van d' E. Comp^e te moeten vergoeden, welck oock bij eijgen overlegh niet min billijk en rechtmaetigh oordelende, mij tardeerende gehouden heeft, totdat mijne presentatie des vergoedinge vant Conjevarams ³ geroolde als uijterste van mijn zobere jegeswoordigh vermogen U.E. beweegt heeft, mij als nu toe te laten bij U.E. te verschijnen, weshallven onder U.E. faeur geresolveert ben, mij op nieuw onder desselds schaduwe ende bescherminge te begeben en, aghtervolgens mijne gedane belofften, t' geroolde, allvorens tgene voor mij alhier uijt diverse goederen bij vercoop geprocedeert en effective in 's Comp^e handen gecomen is, daertegens gerescontreert en afgetrocken zijnde, per resste te volldoen en daervan obligatie passeeren, om als wanneer desen bij Haer Ed^e ⁴ zall werden geapprobeert en mij geheeljk onder U.E. protectie en faeur begeben hebbe, d' selve te betalen, met vertrouwen, Haer Ed^e daermede volcomen contentement nemen sullen.

Wadt belanght de negotie, sall, zoo veell U.E. mij daeriu geheeft toe te lassten ende vertrouwen, alle devoir aanwenden en niets vorders dan U.E. selfs te rade werdt en mij aanmanende zijt, bij der handt nemen, op 't welleke, bij alldien van Haer Ed^e tot Bat^e over U.E. advijs, mij toucherende, d' gewenste antwoordt bequaemt en Haer

¹ Vgl. hieroer, bidz. 452, noot 5.

² Zal moeten zijn „oerbewijsingh“ (Vgl. Foster, *Madras*, p. 36).

³ Conjevaram Kanchivaram ten Z. W. van Madras.

⁴ De Hooge Regering te Batavia.

Ed^{de} tot Batavia over U.E. advijs daertoe genegen zijnde, zoo sall ick U.E. 't fordt **Tegenapatnam** in bescherminge overleveren en toestaan, dat aldaer 60 blancque personen in garnisoen sullt houden, waervan U.E. geene d'minste betalinge offte onderhoud der gemelte 60 persooenen te betalen sall staen, nochte geene reparatien aen d'wallen, puncten ¹, hujsingen offte packhuijsen te dragen hebben, maer in zijn geheel t'mijnen lasse zijn. Ende waerd't zake dat U.E. de gemelte persooenen alhier in Palliacatta geliefde te trecken offte elders daeromme benodight zijnde, zullt d'selve tot allen tijden uijt Tegenapatnam mogen ontbieden en weder derwaerds zijnden, soo als best te rade moght werden, als mede d'selve verstercken met secours, soo den noodt vereijschte; en middelerwijle dat d'selve absent moghten zijn, sall t'mij vrij staen, 't gemelte fordt onder eijgen bescherminge te segouereen, sonder dat diesswegen eenige wantrouwen offte missnougningh veroorsaecht werde. ²

Alle coopmanschappen, die naer d'Zuijt voerd't offte van de Zuijt brengende en aldaer gehevende te disbarqueeren en tot segure op te leggen offte overlandt aldaer brengende, sullt van dit en jubarqueeren egene de minste gerechtigheijt, den duan belangende, te betalen hebben, maer t'mijnen lasse staen om d'selve te bevrijden.

Zoo ijmandt van U.E. garnisoen sigh aldaer quame te misgaen ende in breuke te vervallen, soo sall d'officier, die U.E. daertoe stellen moght, selve vrijstaen, volgens zijn ordre en U.E. wetten te corrigeeren en straffen, sonder dat van mijn int minste sall gecontricerdt werden, maar huone vrijheijt behouden, als selfs in Palliacatta besitt.

Wadt belanght mijn persoon, sall mij met eenige vrouwen onder 't voorschreven effect int fordt tot Tegenapatnam ter woon begeben en eenige vrouwen ende kinders hier op Palliacatta ter woon laten comen.

¹ De uitstekende punten eener versterking. Vgl. ten opzichte van Tegenapatnam, Havart, *Cormandel*, I, bldz. 48: „Boven op (de Logie van de E Compagnie) zijn vier punten, die door Hollandsche zoldaten worden bewaakt...” (Vgl. ook Valentijn, *Cormandel*, bldz. 9, v. v.).

² Tegenapatnam in Gungi, een der oudste Compagnie's vestigingen aan de Kust van Koromandel (vgl. hiervoór, bldz. 55, 78, 100, 395, v. v., 418, 424, v. v.), was ten gevolge der vijandelijkheden met Chinanna door de onzen verlaten geworden (Zie hiervoór, bldz. 452). De nu gesloten overeenkomst met Chinanna had ten gevolge de versterkte Nederlandse loge in deze kustplaats. Zij heet thans Fort St. David (Hunter, *Gazetteer*, III, p. 63. II, p. 515).

Ende opdat ick dese groote cossten te beter soude te dragen hebben, soo sall UEE. mij, voor soo veel niet vermogen ben en totte middelen niet toerijcken souden mogen, met zoo veel meer capita¹ als ick aldaer sall connen verhandelen ende tot den handell eijsehen moghte, gehouden zijn te seconderen en toe te zenden, met zoodanige ordre tot regulement wadt soorten van coopmanschappen begeerdt, opdat geenige andere aldaer int werck gestelt werden. Dies sall ick gehouden blijven, alle 4 maenden precijs leverantie en volcomen liquida² vant ontfangene te doen, om alltijd niet veressende reeckeninge den anderen te ontmoeten, mits ook de coopmanschappen, die ick vertieren en eijsehen zal, te prijse leverantie als op Palliacatta mij toegesonden en d'leeden aghtervolgens den tijt en Palliacattsle prijs in bellickeijt bij U.E. offte d'uwen ontfangen en aengenomen sullen werden.

Alle coopmanschappen, die nijt fordt Tegenepatnam t'landwaerdt vervoerdt en nijt 't landt derwaerts gebracht werden, sullen bij eenigh rencontre, aenhouden offte andere hindernissen, tot mijnen lasste en risico staen. Met de negotie in **Singier** sall mij eenelijck te vernougen hebben, sonder dat ijtwes int landt van **Tansjouwer** offte **Madure**³ tot prejuditie van d'E. Comp^e sall vermogen te onderhandelen, maer in contra, waer 't noodt, d'E. Comp^e alle behulpsaemheijt als voor eijgen bewijsen, tzij bij wien tselve ook zoude moeten versoght en geremediateerdt werden.

Voorts beloove en begeere ick voor mij, mijn geslaghte en erfgenamen, dat nijt, soo lange daer iymandt leeft, ick offte sij ijtwes met eenige andere natien negotieren offte verhandelen sullen, dan eenighelijck met d'E. Comp^e en haer E. dienaers, daertoe gelicentieerd. Wes allsoo sulx alles van mijn selfs niet well vermogens ben te vollbrengen, zoo sall ick mijnen neeff Connerijchittij³ tot dit contract verbinden en nevens mijn nemen, omme d'negotie te beter te hervatten ende alle doenehjeke middelen voorwenden, den neijck van Singier te contenteeren en in voorige genegentheijt te brengen op mijne cossten onder UEE. favenr. Sulx niet connende erlangen, sall mij, zoo geen nijtcomst met den Neijck can bespeuren, met mijn persoon, eghte vrouwen en d'principaellste van mijn geslaght allhier onder U.E. bescherminge comen begeven en blijven wonen en bij-

¹ Verantwoording

² Vg. hiervoor, bldz. 452, v. v., 455, v. v.

³ Vg. hiervoor bldz. 452, v. v.

wijlen in persoon nu en dan een keer derwaerts doen; ondertusschen mijne dienaers nevens 5 à 6 van U.E. volck tot mijn meerder securance en behulp alldaer tot mijnen cosste en capitaell de negotie laten vervolgen, sulx ook de negotie tot mijnen cosste ende eijgen capitael gehouden zal zijn te vervolgen, jagevalle haer Ed^e op Batavia tot d'hier voor gementioneerde besettinge vant fordt Tegenampatnam met haer eijgen volck niet gheselde te verstaen.

Op voorschreven contract sullen Haer Ed^e advijs en approbatie van Batavia te gemoet sien en middelerwijle, omme geen vrugtofte nodelose cossten door d'contramines van anderen, omme 't caull in onsen voordeell te versoucken, te doen, alles secretelijck onder ons behouden. Lighter indien U.E. ijtwes, als voorschreven staet, derwaerds quam te seijnden, zoo zal ick een caull voor U.E. versoucken ende goederen alldaer in Tegenampatam in onser bewaringe nemen ende daervoor borge blijven; en eenigh senister onderhandeling vernemende, U.E. tijdligh bekend maken, opdat mij tijdligh seconderen moget en het fordt well gesegouereerd blijve.

Dit belove en geve ick U.E. van gantscher herten, sonder argh ofte list, daer sigh op gelieft te verlaten en vertrouwen. Des ter oirconde hebbe desen met eijgen gewoonelijcke handteijkeninge onderteekent, ten dage en jare als voorschreeven. Int casteell Gellidria op d'euste Coromandell. Onder stondt **Chinnanna**.

CLXXXIII. BENGALEN.

10 Februari 1648. †

De handel in Bengalen had steeds met allerlei moeilijkheden te kampen en „de dagelijcke ervarentheyt“ had wel geleerd, „hoe religieus“ de verschellende, der O. I. C. verleende, firmans (vgl. o. a. lietvóór n^o CX, CXI, CXVI, CXVII, CXIX) „tot noch onderhouden sijn geweest ende hoe verre ons daer op mogen verlaten . . .“ Toch werd door de O. I. C. steeds beproefd, door middel van schriftelijke verklaringen van de zijde der Groot-Mogols en hunner nabobs in Bengalen, „hare veroregen prerogativen ende vrijheden beter gemaantineert, den handel alomme in een gewenschte posture herstelt ende den wech tot vertier van groote quantiteijt coopmanschappen weder g'opent“ te krijgen. In 1648 mocht het den onderkoopman Willem Volger gelukken, „naer vele instantien . . . 't overlangh toegesegde firman . . . eijndelijck“ machtig te worden. (*Onuitgegeven missive van Jan van Elbinck te Pippli aan den gouverneur*

† Uit het Contractboek.

*Arnold Heussen te Pulvat*¹, 20 Mei 1648, *van Heussen aan onze vertegenwoordigers te Pypka*, 9 Juni 1648).

Translaedt nijt het firman, door den nabab Eteatchan² in Deeka dato 10 Februarij 1648 aen d'E. Comp³ verleendt.

Aen alle opperhooffden, officieren, scholten, scholletten, tollensers etc⁴, die onder mijn gebiedt en gouverno gehören van Deeka, Ougolij en tot Patna⁵ incluijs, doen te weten, hoe dat d'hoogheijt dese firman verleent aen d'S⁶ der Hollanders, opdat sich niemant, wie dese in mijnen gebiede verthoont werdt en onder onse gehoorsaemheijt sorteert, van eegene coopmanschappen offte mantementos eenige tollen, gerughtigheden offte andersints zullen vermogen te vorderen, eijsschen offte hegeven⁴, maer ter contrarie vrij en ongemollessteert laten passeeren ende repasseeren, als zijnde het hooghste vernougen des Maj⁷⁸ en ons van gelijcken alsoo goedt dunckt; en generaliter bevelen wij, dat niemant, wie het zij, deselve S⁶ hinderlijk moghte ophoudende zij, maer deselve laten gaen te dier en soodaniger plaetse als het hun besst en geraden sall werden. Daertegens alle degeene die desen niet obedieeren offte andersints soude mogen oposeeren, dat alsdan de hooghste ongenade ende straffe des Maj⁷ te verwaghten heeft. Willen dan mede vertrouwen, tselve alsoo effect sorteren sall.

Gegeven in Deeka, etc⁴.

¹ Onze handel in Bengalen ressorteerde nog steeds onder onzen gouverneur der Kust van Koromandel (vgl. hiervoor, blz. 267), maar de band was los en oek niet de Hooge Regeering te Batavia werd rechtstreeks door onze vertegenwoordigers in Bengalen gecorrespondeerd. Ik vond daarom beter, Bengalen niet onder 't hoofd Koromandel op te nemen.

² Atkad (1647-1649) volgens Stokvis, *Manuel*, I, p. 279. Hunter, *Gazetteer*, II, p. 10 laat Sultan Shuja het gouverneurschap van Dakka bekleeden onafgebroken van 1639 tot 1690. Stokvis' lijst geeft Mohammed Shushah 1639-1647, Atkad 1647-1649, Mohammed Shushah 1649-1690. Beide is te verdedigen. Ook uit de Nederlandsche bronnen blijkt, dat „den prince Sajsouev" tgdelijk het nabobschap had neêrgelegd. Reeds in Juni 1648 was te Puli al met „seeckerheijt" bekend, dat hij in Bengalen zou terugkeeren. Deze Shuja was een broeder van Aurengzeb, die ook hem (vgl. hiervoor, blz. 269, noot 6) later onschadelijk maakte, door hem uit het rijk te verdrijven (Hunter, *Gazetteer*, IV, p. 352 f.; I, p. 117; Beale, *Dictionary*, p. 392, 43 f.; Stanley Poole, *Medieval India*, p. 349, 357 f.). Hij was den Nederlanders wél gezind.

³ Ten N.W. van Calcutta.

⁴ Begeeren?

⁵ Grootmogol.

CLXXXIV. MOLUKKEN.

15 Mei 1648. ¹

Den 6 Mei 1648 overleed sultan Hamdja (zie hiervoor, bldz 225) van Ternate. Hij werd opgevolgd door Tahoebo, die, gesteund door de O. I. C., het pleit won van zijne mededingers en als Mandar-jah den troon van Ternate heeft bezet. Bij zijne verheffing tot sultan bekrachtigde hij de vroegere overeenkomsten met de onzen (*Bouwstoffen*, III, bldz XXXVIII, v. 406, v., waar dit contract reeds door mij is afgedrukt geworden)

Nademaell nae 't overlijden van den gewesene co^h van **Ternaten**, sulltan Hamsia Naserhon Manille Cha, bij goetvinden van d' E. Heer Anthonio Caen, Ord^e Raedt van India, ² de soasivos, sengadies, quimelahas ende d'overigheijt van dit eijlandt Ternate, als ook quimelahas **Macquian** en d'overcusst van **Halamahera** den outsten zoon van den ko^h Motiphar, Quitschill Tahoebo, tot jegenwoordigen in plaetse van den voorgaenden hebben gecoren ende deselve in volccomentlikeke, met alle zolemniteijten daertoe vereijset, op de Molucco wijse gecroont ende ingehulldt zijnde, met zijne gantsche overigheijt int fordt Maleijen verschenen is, zoo heeft Zijne Majst voornoemt nevens de principaelste rijxraden ter eenre en d' E. Heer Anthonio Caen, Ordinaris Raedt van India, geassisteert met den Heer Gouverneur Wouter Seroreijn ³ ende Sijn E. raedtpersoonen nijt den name ende van wegen de Generaale Oost-indische Comp^t ter andere zijde, in presentie van alle Ternataense ende Macquianse overigheden, als ook die van de overcusst, ⁴ overluijt en openbaer doen voorlesen in Ternataense tale de renovatie van de contracten, in den jare 1638 voor de redoutt Hittou tusschen d' Heer gouvern^r generael Anthonio van Diemen ende den overleden co^h Hamsia geschiedt ⁵ ende deselve promptelijck verstaen zijnde, zoo hebben den jegenwoordigen coninck van Ternate, Mandorsoha, met zyn

¹ Ut het Contractboek.

² Deze bekwaame ambtenaar der O. I. C. was juist in die dagen op Ternate, om op verschillende Moluksche aangelegenheden orde te stellen (*Bouwstoffen*, III, bldz XXXVII).

³ Schrijftout voor „Serogen“. Deze werd nu door Caen vervangen als gouverneur van de Molukken door Jasper van den Bogerde, onder den titel „president“ (*Bouwstoffen*, III, bldz XXXVIII).

⁴ Nl. van Halmahera.

⁵ Zie hiervoor, bldz. 316, v.v.

handt opt moesaphij ofte moorse wetboek ende d' E. Heer Ant^o Caen op den Nederlantsche wijze geswooren en beloofft, niet alleenlijk 't contract, in **Amboijna** tusschen den overleden co^o en d' Heer generael Van Diemen beslooten, maar ook alle contracten ende schriftelijke verbintenissen, die tusschen de Ternataanen ende d' Hollantsche natie oijt voor desen sijn gemaect, alijt voor goedt ende van waerden te sullen houden, mitsgaders promptelijck nae te comen ende door hare onderdanen aen wederzijde doen observeren allt geene daer inne van punt tot punt vermeldt staedt, sonder t^o eenigen tijt iets tot verbreecken van deselve aen te gaen ofte te practieseeren. Alles gedaen sonder argh ofte list en hebben soo well den Ternataense co^o nevens zijne prinsipaellste rijcxraden als d' E. Heer Anthonio Caen, Ordinaeris Raedt van India, met den Heer gouverneur Wouter Serojien ende zijn El^o raedtspersoonen dese acte van renovatie, in Duijts^e ¹ en Ternataense tale geschreven, met hare signature onderteijckent ende verzegelt. Actum Malacca int Casteell adij 15° Maj A^o 1648. Was onderteckent:

Sullthan Mandarsaba,

co^o van Ternaten,

Quittehill Mosso, goegoe,

Quittehill Jappon, capteijn laut,

Hoeckum Lalatto,

Quimelaha Diaca.

Anthonio Caen,

Wouter Serojien.

Jasper van den Bogaerde,

Jacob Hustaerdt,

Joan Goosens.

CLXXXV. KUST VAN KOROMANDEL—CEILON.

12—18 Februari 1649. ²

In 1645 had de O. I. C. verof gekregen van den naek van Madrae, om in zjn rijk vrien handel te drjven en zich daâr te vestigen, wat was gebeerd, en wel te Kayalpatnam (Vgl. hiervoer, bidz. 455). Volgens de Nederlantsche autoriteiten hadden de, vooral de te Tuticorm goves-tigde, Portugeezen, ons daar toegeweckt, met het resultaat, dat de Naek ons in 1648 weer uit Kayalpatnam verdreef, ³vrijantige ende met jennomme" en tot groote financiële schade der O. I. C. De Hooge Regee-ting had daarop aan Maetsuyker, die toen op Ceilon vertoefde (vgl.

¹ Nederlandsche.

² Uit het Contractboek.

hiervóór, bldz. 451) gelast, den Madareschen vorst te straffen. Een flinke krijgsmacht landde den 9 Februari bij Kayalpatnam; zij, die tegen ons vijandelijk waren opgetreden, vluchtten, maar door de „verbleven inwoonders, soo van Calpatnam als omleggende plaatsen” werden onze troepen „met alle corbat ende submissie ontfangen”: op hen konden zij dus „onse reuwege niet betonen”. Zij bezetten „tot haer retract ende verseeckeringe de pagod Tritsenadour¹, een out vermaerde Heylense tempel sijnde” en marcheerden toen „de gansche Madurese eust langs”. Overal werden zij „bijten vermoeden met grote oere ende vrientschap ingenomen ende getracteert”, ook in Tuticorn (ten noorden van Kayalpatnam). Deze „stad ofte vleske” behoorde tot het rijk Madura en was de „hoofdplaats” van de z.g. „Parruas” (Paravars. De onzen besloten tot „eenige satisfactie wegen het geleden affront . . . de voorschreven volcken ende vlesken tot seeckeren somme gelta te brandschatten”, nl. wat betreft de „Heydenen” en de Parruas; „de Mooren excuserende, om dat die haer alst seer gemengen tot onse commercie hebben geuoet, ende oock d’onse in ’t doorwandelen van voorschreven eust, alle mogelike hulpe ende assistentie hadden bewesen.” Zoo werd Tuticorn „gestelt” op 10 000 realen, „of dat bij gebreke van dien genootscaep soude worden, hare respective . . . kercken ende plaatsen in den brant te steeken ende te ruineren. . . . Die van het Christen- of beteden Tutuerrin, ofte wel de geestelijken daer residerende, bij absente van de hoofdplaatsen zie beneden, bldz. 511, noot), die haer schult kennende, gevlicht waren, namen de voorgestelde eenlute seer

¹ Trespandoor op Baldaars kaart van Choronandé, Tiruchenoor, Tiruchenalar (vgl. Hunter, *Gazetteer*, IX, p. 82; Danvers, *Portugese*, II, p. 293). Volgens de bewering van Kayalpatnam was „het gansche landt daer over bedroeft”, dat wij de pagode hadden bezet, „ende menichte menschen van den dach dat wij inde selve geweest waren . . . met gezeten nochte gedroncken hadden, als mede dat de Portugese kerken hondert en meer jaren mochten out wesen, mer dat de pagode haer gestaen hadde al eer de won oyt den nertboden hadde beschenen, te verwonderen sijnde dat soo costelijcke curieusen constigen werk bij donker soude gemaect zijn . . . Wij perusteerden echter dat onsen eijch vóór alle werken voldaan moete worden, het welc sij hoe eer hoe hever mochten doen, op dat d’arme landen weder aen ’t eten mochten comen, ende van ons ontslagen worden. . . .” De daar wonende „Heydenen” weigerden, de brandschatting te betalen en de „wijt vermaerde pagode” daer „ende de onderhorige stad” Kayalpatnam onderging de straf, op die weigering gesteld, nadat Kayalpatnam „ons den oorlogh gedeneuoert hadde”. O a werden verbrand „de twee grote afzoden wapens, die seer costelije ende uijnemende schoen gesneden waren . . . soo mede . . . luyken ende constige pagoden. . . . geruïneert ende te schande gemaect” (niet echter de pagode Tiruchenalar) . . . . Deze onsachte opwekkingen geloue, den vjant wel heugen sel . . . ende willen vertrouwen, hem de list al een wijnich sul vergaen sijn, de Nederlandische wapenen meer soo moelich te comen tergen. . . .” „Den groten afzod Tritsenadour” werd in 1651 weder naar Madoera gebracht, „om denselven de blinde menschen voor een goede somme op te offeren, mer men heeft daer toe geen conplieden gevonden, den eersten [ver. so het schijnt, al verflaout sijnde].

jegens de sellve bij der handt te nemen, mits van hare zijde geen nieuwe oorsaek werdende gegeven; ende verklaren wij, dat bijaldien de voorschreven betalinge niet en volght, onse persoonen niet aansprekelijk sullen blijven, maer zall gemelte Here hem betalen van de voorschreven plaetsen ende goederen in deselve gevonden. In kennisse der waerheijt hebben wij dit met onse handtekenen onderteekent. In Tutucurin, 12de Februarij 1640. Was geteekendt **Francisco Mallheijro, Antonio Carrallho de Musquita, o padre Dedaco Cardazo, fr. Joan de S^{ão}. Joseph, etc.**

„Vermits d'absentie der inwoonderen" het onmogelijk maakte, binnen bovengenoemden termijn „het sellve gelt op te brengen", is deze ver-

de stad ofte vleecke Tutucurin . . . , daer de hoofd patangatins woonachtich sijn, also noemen sij haer overheden, synde soo veel als burgermeesters in onse landen. Dese Parruas hebben langs dese gansche kust hare publycke kercken ende oopenbare godsdienst, wordende bedient door Portugesen, Jesuiten, Franciscanen ende andere, synde echter immediate onderdanen ende subjeeten van de voorschreven naek" (van Madura) „ende het alderminste van de croone van Portugal niet dependerende. . . " De kerken sijn „uijt haer eijgen beurs gefundeert ende gesticht, sonder dat de coningh van Portugal ofte ismant anders daer toe het allerminste heeft gecontributeert."

Dat de bewoners van deze z. g. Vischerskust (Costa da Pescaria) reeds vóór de komst der Portugeezen met de Christelyke leer hadden kennis gemaakt, zooals G. G. & R. zeggen, is, hoewel niet waarschijnlijk de z. g. St. Thomas-Christenen of Syrische Christenen waren blijkbaar meer westwaarts gevestigd, in het tegenwoordige Trevancore en verder noordelyk op aan de Kust van Malbaar: vgl. Hunter, *Gazetteer*, IV, p. 476 f.; V, p. 408, f.; IX, p. 70, toeh mogelijk. Vast echter staat, dat van de zijde der Portugeezen reeds spoedig na hunne komst in het Oosten onder de Parava's het bekeeringswerk begonnen is en dat vooral Franciscus Xaverius ook hier (1542—1544, enz.) heeft gewerkt (Vgl. Rabdaeus, *Malabar ende Choromandel*, blz. 146, v. v.; Hunter, *Gazetteer*, t. a. p.; Van Nieuwenhoff, *Xaverius*, blz. 90, v. v., 297, v., 376, v., enz.)

lengd bij onderstaande overeenkomst. Eerst was den 14^{en} „de stad half tegen wil, half met oochtmickinge van (Maetsuyker) ende den Raet, voort nijtgeplundert, alsoo vermercken, op de beloofde brandtschat niet veel meer volgen sal (eene som van 5468 realen was betaald), ende den Cap.¹ ende de geestelijcke selfs toegestaen, alles bij een te halen, ende onse betalinge daer nijt te maken, doch en is niet van waerdije bevonden, soo dat de soldaten ende lascarins² daer mede lieten omspringen.....” (*Onuitgegeven „Extract wijtten Dachregister..... geduyjrende d'expeditie van Tutucurin.....”*)

Translaedt nijt het Latin, zijnde 't nader contract met die van de stad Tutucurin gemaect, dato 18^{en} Februarij A° 1649.

Wij ondergeschreven Francisco Mellhore, Capiteijn deser stadt Tutucurin³ ende der vordere plaetsen daer onder horende ende p^r Anthonius Carvallho a Messquita, vicarius der stadt Tutucorijn ende der vordere plaetsen, mitsgaders p^r Didacus Cardosa der Societeijt Jesu, rector van Collegie van Tutucorijn ende der annexe residenten, waren met den Heere Joan Maetsuijker, gouver^r van 't eijlandt Ceijlon wegen d'Hoge Mogende Heeren Staten Generael der Verrenighde Nederlanden ende generael der presente vlote ende krijgs maght, overeen gecomeude verdragen, dat wij te wege souden traghten te brengen, zoo veel ons doenelijck zoude zijn, dat tot een brandtschadt voor dese stadt ende de plaetse ende kercken daeronder behorende binnen drie dagen betaelt soude worden de somme van 40.000 R⁺ tot reparatiën van de injurie ende schaden, van de regenten en jnwoonderen dersellver plaetsen, zoo gemelte Heere seght, ontfangen. Ende allsoo binnen voorschreven corten tijd vermits d'absentie der jnwoonderen, ons onmogelijck zij geweest, die zake te verrichten ende hetsellve gelt op te brengen, zoo hebben wij verder van gemelten Here ootmoedigh ende met gebeden versoght ende vercregen, dat hij den genoemden tijt gelieffde uijt te rekenen tot ulltijmo Maij eerstcomende met beedighde toesegginge,

¹ Vgl. beneden, noot 3.

² Inlandsche soldaten (Vgl. *Hobson-Jobson*, p. 388, f.).

³ „Alsoo binnen Tutucurin doorgaens eenige Portugese cooplieden plagen gevonden te worden, aldaer haren handel drijvende, soo is wegen de coninck van Portugal met toelatinge van den..... naick (van Madure) doorgaens over deselve een agent, consul, ofte, soo sij hem noemen, capiteijn, gestelt geworden, sonder dat de voorschreven cust ofte de vlecke Tutucurin den voorschreven Heere coningh verder aengaet....” (*Onuitgegeven „Corte verantwoordinge..... op het..... relaes bij den Portugesen ambassadeur aen Haer Ho: Mo: overgegeven van het gepasseerde binnen Tutucurin.....”*).

dat wij van onse zijde alle vlijt ende diligentie, die ons moraliter mooglijk zall wesen, sullen aanwenden, dat de voorschreven somme binnen genoemden tijt werde betaelt, alsmede dat metten eersten van dese beloften een obligatie werde gemaect ende van de voornaeme persoonen der voorschreven plaatsen onderteekent, waarbij haer sullen verbinden de voorschreven somme binnen de genoemde tijt te betalen ende bijalldieu de voorschreven betalinge niet en volgt, soo verclaert gemelten Heer gouverneur, dat zijn toevlught weder zall nemen tottet recht van oorlogh tusschen de volekeren gebruijkelyck, met reciproque beloften van de zijde van den Heer Gouverneur, dat binnen den genoemden tijt de voorschreven plaatsen, derselver jngesetenen, vaertuijgen en goederen, zoo te zee als te lande, geen molestie oftte hostiliteit sall geschieden, mitsgaders dat de voorschreven betalinge gevolght zijnde, de voorschreven volcken om de geroerde injuriën ende schaden, nogh ter zee nogh te lande, meer zullen worden beschadicht door hem noghte ijmandt der onderdanen van de Nederlantse Comp^s, in persoonen noghte goederen. Item beloofft de voorschreven gouverneur, dat zoo haest hem dit voorschreven obligatie ter handt gestelt sall wesen, met een gedeelte van het bedongen gelt, wederom senden ende doen senden sall de 10 vaertuijgen die om zijn volck over te voeren genoodtsaekt is geweest van hier mede te nemen, ¹ mitsgaders de drie cloeken die wegh is voerende. ² Alles ter goeder trouwe ende sonder bedrog. Actum Tutucorin, 19 Februarij 1619. Was onderteekent: **Joan Maetsuijker, Francisco Malhero, o p.³ Antonio Carvallho de Mesquitta, pater Didaeus Cardozo.** ⁴

¹ „Het welck een hare schip in gebreke gebleven sijnde, so sijn de voorschreven vaertuijgen mede na Cejlon gevoert ende de Sijgalesesoldaten ten prinsijale tot haert gebleven“ („Brieve verantwoordinge . . .“).

² Uit „de kerk van St Pieter“.

³ O padre.

⁴ „Gehelc deze gebeurtenis heeft kwaad bloed gezet bij de Portugeezen, met wie wij officieel in vrede waren, en aansporing gegeven tot een protest 1619 van den Portugeschen gezant bij de Staten-Generaal. De Lusitansche lezing was, dat de Portugeezen in Tutucorin en de Paravas stonden onder de „protectie ende gehoorsamenheit“ van Portugal. De Hooge Regering te Batavia ontkende dit en beweerde, dat zij onderdanen waren van den konink van Madura (Vgl. de reeds genoemde onuitgegeven bronnen en Danvers, *Portuguezes*, II, p. 250, 253 f., wiens lezing eenigzins afwijkt van de Nederlantsche bronnen, die hij echter ook heeft gebruikt. Danvers' vermoeden, dat Pattanam hetzelfde is als Kavalpatnam, is juist. „Pattanam bij ons genoemd Calpatnam“).

CLXXXVI. KUST VAN KOROMANDEL.

27 April 1649. *

Tuviel Mr. J. van der Meulen van de Koning van Golconda", een
 staal in Coromanda met goed gevolg voortgezet, waarin de verhoogde
 prijs meer is dan 100000, in die dagen nog eens groter werd, welke
 omgelyk te bewaaren het niet verhoeden van alreel voortaan. * Zoo by
 verhoeden ook, verhoeden den ommegevoerd gyt het daryn, onder
 tusschenkomst langs de Kust van Koromanda, weder te verhoeden, wy
 zyn ook te gelykelyk Aankomelingen in het Contractboek Zeehand, omme
 gelykelyk meer van Luzzano 1648, in 1 Contractboek van Heeren 1647.
 21 Jan 1648, Generale Missive 28 Januari 1648, 21 Jan 1648.

Caal door de Heer nabab Miersamela Moornhametsahy
 aan d'E. Comp. verleend den 27 April 1649.

Ten aanzien U. E. segt en verhoeden, op Alembroe. † U. E.
 Compagnie mogte te willen drijven en om te beproeven, ofte
 aldaar iets goeds in den handel voor nye meesters te verrigten is,
 wy geve desse vrijheid daarin aan d'E. Compagnie, te weten,
 dat U. E. sollen vrij sijn van alle theken aldaar ende plaatsen rondom,
 soo wel van de oopmanschappen, die gelyken koopt als verhandeld,
 gelyc tijtgemondt en dat voor een jaar na dato dat U. E. de negere
 op die plaatsen begind, sallende, wanneer den handel U. E. aldaar
 welgevult en gemogen zyt, deselve aldaar te vervolgen, naar verloop
 desselven jaars weder en vaster contract, dat altijd dueren sal, met
 U. E. maken en daar van een nieuw caal verhoeden. †

* Het Contractboek Zeehand.

† Zoo spreekt Contractboek Zeehand van een caal... verleend den 27 April
 1649, daarbij een berie van den theken der Koningen, die in Armogam
 (Luzon), hylz 167, waren werden gelykelyk, gelykelyk werd, enz.

‡ Het Contractboek Zeehand noemt hierby aan "Alembroe" (Altabarun
 in Generale Missive, 21 Jan 1648). E. E. is zyn het tegenwoordige Aankom-
 pagnie of Aankomende, ten Noorden van Pondichery aan de kust, waar Hal-
 datus koort van Koromandel dan ook een plaats Alembroe heeft (Vgl.
 Heeren, Geschiede, I, p. 152).

§ Nye noemt het Contractboek Zeehand een "Caal of oopentijk Pers aan-
 toete van denzeven de dato 1 May 1648, daarbij d'E. Compagnie en
 haare meesters liberord van de haven theken, die volgens sijn poyngste oord
 meeste betaald worden, van de mantementes tot handel oopentijk" (Vgl.
 Luzzano, Orlz 188, noot 2).

¶ Verder zyt Contractboek Zeehand nuy, dat juist den request over Oetangong
 23 op 24 April 1649 een apart contract is aangegaan, eengelyk den innaam

CLXXXVII. CEILON.

6 Augustus 1649.¹

Ten gevolge der onzekere verhouding, waarmede de Braziliaansche gebeertensissen ons tegenover de Portugeezen hadden gebracht en van Thijssens „grove botticheit”, zooals de Heeren XVII diens optreden tegenover den maharadja van Kandy zie hieryóór, bldz. 450, v.) noemden, trachtte Maatsuyker weder met dezen vorst, met wien de oorlog reeds weer was begonnen, op goeden voet te komen. Onderhandelingen werden sedert 1646 gevoerd, welke het krijgbedrijf echter niet deden staken. Bij deze onderhandelingen kwam ook het verdrag van 1638 (hieryóór, bldz. 368, v.) herhaaldelijk ter sprake. In 1647 stelde o. a. Radja Singa wijzigingen in enkele artikelen van deze overeenkomst voor.² Met groote handigheid en groot geduld werden de onderhandelingen door Maatsuyker geleid en in het midden van 1649 werd het verdrag van 1638, in sommige opzichten gewijzigd, weder bekrachtigd.³ (Vgl. Valentijn, V, 1, c, *Ceylon*, bldz. 121 v v; *Berigten Historisch Genootschap*, VI, 2, bldz. 377, v. v.)

Accoord en contract gemaakt door Adam Westerwolt,
Extraordinair Raed van India, en commandeur van de
tegenwoordige vloot . . . . .⁴ in dienst van de Door-

van „wanten aangavende” Inledende komt in Contractboek Amsterdam I voor een „transcript van een eend van . . . den groot gouverneur van de landen van Caringoolpoy en Pottanumara onder den gouverneur ondergouverneur van den Heer Mier Sijndts ende Heer gouverneur Arnold Heussen verleent ende gegeven sijn den 24^{en} April 1650” Het is een overeenkomst, waar bij deze „groot gouverneur” niet verbandt, de Nederlanders in hunnen „handel behelptzaam te zijn”, maar zij is niet van publiekrechtelijken aard. De plaats Alentira behoorde „onder Caringoolpoy”, waaronder ook ressorteert „Cheour”, waar de Nederlanders een „factoor” hadden. Karanguli ligt ten N.W. van Madras. Cheour is mij niet bekend; wel meldt Hunter, *Gazetteer*, II, p. 129, een rivier Cheour in die buurt.

¹ Uit *Contractboek Zeeland*. Met het oog op de mededeelingen bij Valentijn en in de *Berigten Historisch Genootschap* is niet te twyfelden aan de juistheid van den datum; ook het exemplaar in *Oevergekomen brieven en papieren Ceilon, 1703. I*, heeft 6 Augustus. De Maharadja reekende eenige maanden later (vgl. Valentijn, *Ceylon*, bldz. 127; *Berigten Historisch Genootschap*, VII, 2, bldz. 389).

² Zij zijn (zonder datum) opgenomen in het Contractboek tusschen strikken van Jans en September 1647 onder den titel „Copie artickelen, waerinne den kon Raja Singa verzoekt, veranderelijc magh gesien worden. . . .”. Voorzover moedz wijs ik op enkele daarvan in de noten bij dit contract. Deze „artickelen” komen ook voor in *Oevergekomen brieven en papieren 1647, IV*.

³ Men zie voor het niet opgenomen de bezig van het verdrag van 1638 (hieryóór, bldz. 368, v v) welke alleen op de wijzigingen van betekenis, niet ook die in spelling en bewoordingen.

luchtige Heeren van de Oostindische Compagnie, die 't wel gevonden hebben, door approbaetsie ¹ van de Heer Gouverneur Generaal en Raeden van India . . . . aan d' eene zijde; ende den Serenissime en Zeer Mogende Raja Singa Rajie, keiser van **Cellon** etc², met de vasalen van zijn Rijk, onderdanen van Zijn koninklijke kroon . . . . .

3.

Ende ingevalle dat eenige van die voornoemde fortressen, re-tranchementen ende andere defensiva plaatsen, waer die zouden mogen wezen, door ons en Zijn Keijserlijke Majesteit wierden ingenomen en g'eischt ende [ingevalle] dat Zijn Majesteit [zulks] begeerde ², dat die [dan] van onze krijgsofficieren, soldaten, geschut en nodige ammonitie wierden verzien en bewaert tegens de magt van den vijand; ende [ingevalle] dat wij dan oordeelden, dat niet de gezeide fortressen sufficient nog defensief genoeg waren, om haer tegen te staan, dan zal Zijn Keijserlijke Majesteit gehouden weezen, om die te doen verzien en versterken op zijnen koste, tot dat die wel gefortificeert zijn.

10.

Zo lang dat de schuld van de onkosten, gedaen bij de Compagnie ten dienste van Zijn K. Majesteit niet zal voldaan worden, zal aen geen ander natie canneel mogen gegeven worden, als aen de gemelte Compagnie alleen nog na de voldoening van de gezeijde schult en zulx omdat de Hollandsche natie aan Zijn K. Majesteit heeft altijd gedaen goede en getrouwe diensten. Zo langh als deze vrede gemaekt in eeuwigheit aen de zijde van de Hollandsche natie onderhouden word, zal aen geen ander natie canneel gegeven worden noch andere verboode goederen in deeze capitulatie begreepen, maar of het geviel dat eenige dingen van de andere rijken zouden van noode zijn tot dienst van dit K. hof, zal Zijn K. Majesteit de voornoemde goederen zenden en geven aen die landen die onze vijanden niet toekomen. ³

¹ Vgl. den aanhef van 't oorspronkelijk verdrag (hiervóór bldz. 308).

² Vgl. hiervóór, bldz. 309 en noot 6. Wat tusschen [ ] staat, is door mij duidelijkheidshalve ingevoegd.

³ Dit artikel luidt dus anders dan het oorspronkelijk artikel 10, en veel minder strikt. Volgens de voorgestelde „Artijculen” van 1647 wilde Radja Singa

11.

Dat ook Zijn K. Majesteit zal zijn gehouden aen de onkosten van de scheepon, die tot zijnen diensten van zijn landen zullen nodigh wezen en dat wij ten minste alle jaeren kunnen wegzenden een of twee scheepon, geladen met kostelijke goederen, gelijk zijn caneel, peper, cardamou, indigo, wasch, en het overige (volgens den tijd en de constitutie van de landen).¹ in de scheepon, die na Batavia of Agatatera (*)² gaen . . . .

12.

Zijn K. Majesteit zal toestaan, dat onze kommissaris en kooplieden zullen vrij gaen ende wandelen rontom en in de landen van Zijn K. Majesteit van Ceilon zonder eenige quellingen of schaden, om hun negotie en handel te doen met de ingezetenen van de genoemde landen. Ende nadat eenige goederen binnenslands zullen gekogt wezen voor die prijs, dat die weerd zijn in de havenen, dan zullen de gezijde ingezetenen gehouden wezen, om die gekogte goederen of koopmanschappen met draegbeesten te brengen tot op de strand, logie of scheepon. Maer als die gekogt zijn voor de prijs van binnenslands, dan zullen de gezijde ingezetenen, van dewelke die goederen zijn gekogt, niet gehouden wezen om die te brengen op eenig van die plaetsen zonder daervoor betaelt te worden.³

Ingevalle dat een Hollander of iemand van zijn volk een misdad begaet in deze stadt, dorp, haven of eenige van de landen van Zijn K. Majesteit, zullen de officieren van de justitie aldaar gehouden wezen, om die in verzekeringh te nemen, en zenden na de officieren van de justitie van de Hollandse natie, die de naeste zullen zijn, om daer gestraft te worden volgens de begaene misdad. Op dezelve

het verbod van uitvoerhandel van zijne onderdanen alleen beperkt zien tot „onse vijanden”, waarop dan volgde: „de d’Hollanders vrienden en vijanden zijn, d’Maj^t d’selve ook zijn” Maetsyker „remarquserds sentjk, dat het 10te artikel ten opzichte van den caneel niet met d’intentie overeenkwam, als sustinerende, doen reukbast voor de Nederlanders met halfzoo veel waard te zijn, wanneer andere natien daerinne mede deel kregen, behalve dat in het vorige contract expresselyk bedongen was, dat wy die alleen moesten hebben, en in welke loop Zijn Ed gedachte voorwardeu die ook op approbatie van de Hooge Indiasche Regering ondertokende. . .”

¹ Op de tusschen haakjes geplaatste toevoeging was de Maharadja gesteld (*Artyeulen 1647*).

² Schryffout voor Jakatra?

³ Ook deze toevoeging werd door den Maharadja gewetseht.

manier, als iemand van de onderdaenen van Zijn K. Majesteit, van wat natie hij zoude mogen zijn, een misdaet komt te begaen in eenigen van de plaatsen waer de Hollanders woonen, zoo zullen haer officieren en ministers gehouden weezen, om die zonder uijtstel te zenden na de officieren van Zijn K. Majesteit, die de naeste zullen leggen, om daer gestraft te worden volgens de misdaet die hij of zij begaen heeft. Maer als de onderdanen, zoo van d'een als van d'ander zijde, brengen saufconduit, zoo zullen zij vergeven worden van de misdaet, die dat zij begaen hebben, behalven van 't crimen laese majestatis. ¹

13.

Dat mede ieder een, niemand uitgezondert, van die geene die met ons handelen, geen magt zal hebben, om achter te houden eenige van de goederen, over welke wij met haar zullen gecontracteert hebben, eer zij ons daerover satisfactie en contentement doen. En ingevalle daerinne jmand in gebreeke gevonden werd, zoo zal hij datelijk wegens onze overheeden in hechtenisse genomen worden en overgegeven aen een van de officieren van de justitie van Zijn K. Majesteit, die het naeste leggen zal, om hem tot satisfactie te dwingen, ende het zelve zal verstaen worden van de schuldenaer, die iets zal schuldig blijven. Ende ingevalle den schuldenaer niet heeft om te betalen, zal denzelven den crediteur overgelevert worden. ²

16.

Dat Zijn K. M. nog zijne onderdanen, wie die zouden mogen weezen, niet zullen vermogen, na dit gemaekte contract eenige heijmelijke of openbaere correspondentie met de Portugeesen te houden, die onze en haer vijanden zijn en daervoor altyds gehouden; nog zullen dezelve niet kunnen maeken met de gezeijde Portugeezen eenig accoord of contract van coopmanschap of andere, maar ter contrarie die te houden voor haer openbaere vijanden. Ende ingevalle iemand van de onderdaenen van Zijn K. M. quam eenige goederen te verkopen aen de Portugeesen, die zal moeten gestraft worden tot een exempel van de anderen. Hier word verklaert, dat dezen articul zal punctuelijk onderhouden worden, zoo laugh als de Por-

¹ Eene nadere uitwerking van het beginsel, neergelegd in het oorspronkelijk artikel 12.

² Ook omtrent de wijziging van dit artikel spreken de *Artijculen 1647*.

tugeesen vijanden zullen zijn, maar ingevalle dat na deesen Zijn K. Majesteit quam vrede te hebben met de Portugeesen, dan zullen die als vrienden getracteert werden. ¹

19.

Dit contract is gemaakt en gesloote bij Zijn K. Majesteit van Ceilon ende den heer Adam Westerwolt, Raed Extraordinaaris van India, en commandeur van de tegenwoordige vloot, ende den heer Willem Jacobsen Coster, admirael van de gezijde vloot, in 't land van Batticaloa binneu de palijs van Zijn K. Majesteit, den 23 Mei 1638.

² Zijnde tusschen den Zeer vermogende Heer Raja Singa Rajie, keijser van 't eiland Ceilon, ende de doorluchtige Hollandse Compagnie eenige differenten opgeresen over de onderhouding van 't bovenstaende contract. Heeden den 6 Aug^o 1649 is 't zelve door Gods genade gerenoveert tusschen Zijn K. Majesteit ende den Gouverneur en Raed van de gezijde natie, en tot bewijs van de waerheit van beide zijden geteekent in de fortresse van Zijn K. Majesteit. Gale den 6 Aug.^o 1649.

Onderstond ende was geteekent met gewoonelijke handteekening van **Raja Singa Rajie**, waernevens stond Zijn K. Majesteits zegel in roden lakke gedrukt. Lager: was geteekent **Jan Maetsuyker**, **Albert Hoogelandt**, **Burgaert Coex**, **Joan Croon**, **Philippus Angel** ende **J. de Vogel**, secretaris. Daernevens stont sCompagnies zegel in rooden lakke gedrukt. ³

¹ De laatste zin van dit artikel is nieuw.

² Dit slot is naamlijk in 1649 aan de overeenkomst toegevoerd.

³ Hoe weinig Maetsuyker op de duurzaamheid van dit hernieuwde verdrag stonde, blijkt uit wat hij schreef aan de Hooge Regeering te Batavia, dat men zich niettegenstaande het hermenwen van het contract van vrede „van Raja's oprechte meeningen weinig goeds konde beloven, dewijl hij zyne kwade gangen noot zoude kunnen ontwezen, weshalven de Ed. Comp^h hem door middel van geweld tot reden zonden moeten brengen" (*Berigten Historisch Genootschap*, t. a. p., bidz. 389). De Nederlanders waten veel aan zijn hoogmoed-waan: „De konnek Radja Singa is eijndelyk tot soo groote dwaesheit vervallen, dat Here God genoemd wil worden". Hij wilde, dat de Nederlanders zijne onderdanen zouden volgen in deze „godtloosheit" en werd hoos, toen dit werd geweijerd (*Onuitgegeven Generale Missie*, 24 Januari 1652).

CLXXXVIII. SURAT.

19 September 1649.¹

Het doorzetten onzer monopoliestaatkunde ten opzichte van het Maleesch schiereiland, vooral ten aanzien van het tin (vgl. *òók* hier vóór, bldz. 304, v. v., 100, v. v., 411, v., 437, v. v.), had vóórrekkende gevolgen. Vóór de insluiting van Malaka (vgl. hier vóór bldz. 304 door de onzen had een sterke vaart plaats gevonden van kooplieden o. a. van Vóór-Indie, welke het daar zoo gewilde tin opkochten en hunne manufacturen op het Maleesch schiereiland aan den man brachten. De Portugeezen hadden die vaart toegelaten, maar haar onder hun controle gesteld en tevens met de tinrijkes bepalingen getroffen omtrent een deel der tinleverantie aan hen. Gedurende de insluiting van Malakka door de O. I. C. was die vaart blijven bestaan zonder het hanthaven der controle en dier beperkende bepalingen en de kooplieden o. a. van Surat waren dus gedurende eenige jaren aan den nieuwen toestand gewoon geraakt: een toestand, hun voordelig. Of wel, zij kochten in Atjeh (Perak² was een Atjehsche vasalstaat gebleven) het tin op, door Atjehsche handelaars uit de tinrijkes gehaald en sloten in Atjeh hunne kneedjes, welke van daar uit naar Sumatra's Westkust b. v. kwamen ten behoeve van 't Coropagonesche lindeel alweer. Ten opzichte van de tinquartieren zelve had Van Diemen reeds doorgetast. Tegenover Europeesche schepen werd een toepotrijk toegepast (vgl. ook hier vóór, bldz. 481, noot 1). Met Atjeh werd in 1645 een regeling getroffen, die misschien een bevredigende oplossing zou hebben gegeven, indien zij in practijk was gebracht geworden. Maar de „Mooren“ van Vóór-Indie bleven op Atjeh en 't Maleische schiereiland handel drijven en de O. I. C. kreeg „in plaets van thans meer schoons woorden ende een vriendeljk gelaet“

De toestand werd zóó, dat in 1648 zoo goet als geen tin uit het Maleesch schiereiland door de O. I. C. werd gekregen en dat men in Malaka, had men dáár den peperexport niet gehad, „gewoont soude hebben, niet anders dan off men met tinapnel³ te koop hadde geseten.“ De gouverneur van Malaka, Thijssen, de ex-gouverneur van Ceylon onlandiger gedachtenzake, gaf reeds het denkbeeld aan de hand van dwang *òók* tegenover de handelaars van Vóór-Indie (Surat o. a.) „Mocht dit volck altesamen eenmaal de see verboden blijven, soo souden de Malaccae vruchten eerst recht gesmaect werden, ende stant het hier andersints metten handel van tijt tot tijt noch meer te vervallen.“ Den 3 Jun 1647 werd in Rade van Indie besloten, den „Mooren van Suratte, Choromandel, Bengale, Paguw enzovoort... den handel soo wel in Atjeh als de tinquartieren tinterdicteeren op poene, soo daer weder in toekomende verschijnen, dat vóór goede prinsen aengeslagen sullen werden...“ En de Hooge Regearing toonde, dat het haar met deze resolutie ernst was: niet alleen de tinquartieren werden voor de

¹ Uit het Contractboek.² Vgl. *Bruinstoffen*, III, bldz. VIII.³ Een geneesmiddel.

vriende handelaren afgesloten, ook de reede van Atjeh werd door onze schepen bekrust.

Inmiddels kwam er weder eens (vgl. hiervoor, bldz. 388) ontspanning tusschen de O. I. C. en de Suratsche autoriteiten over aangelegenheden, meer bijzonder de toestanden in Surat zelf betreffende. In den nacht van 19 op 20 April 1648 was onze legé daár „van omtrent 150 wel gewapende roovers besprogen ende met geweld gespoelert, sonder dat d'onse enige assistentie vanden Gouverneur ofte des staets wacht is gedaen, in welke fune den portier ende twee adstanten seer doerlijk gequetst werden, waer van de portier ende een adstant . . . overleden sijn." De Gouverneur deed niets om de roovers te straffen en liet gestolene terug te doen geven: „wel beoefen, maer geen effecten." De Hooze Regeering besloot den 22 Juli, „de saecke door de wapenen te redresseren" en zond in Augustus een flinke vloot danheen onder bevel van den oud-directeur van Surat Arend Barendsen ¹. Men zou graag „een goed ende bondigh accord (zien) geobtaineet", waarin onder meer ook diende te worden bepaald, „dat de Mooren voortaan de vaert met hare schepen van Suratte, Bengalen ende andere plaatsen naar Atchin, Pera, Queda, Oedjong Salangh, Malacca oec sullen moeten verlaten . . ." In het midden van September bracht de vloot van Barendsen te Surat twee veroverde schepen en koopwaren van den Grootmogol ter waarde van anderhalf miljoen gulden. „Dezen onverwachten slag heeft inden gouverneur Miermosa ende alle de Moorsche coopheden sodanigen bevreesden alteratie ende nederige submissie veroorsaekt, datse (van) dese schriftelijke voorgestelde 23 artieulen (een deel) dadelijk aenden directeur Van Teylingen (opvolger van Barendsen) hebben toegestaan ende jugewillight, oock op haren aloran solemmelijk bewooren . . ." Daarna werden de 15 tonnen gouds weder aan de Suratsche autoriteit teruggegeven, wat G. G. & R. (en dit niet ten onrechte, wanneer men de vage toezeggingen of ontwijkende antwoorden op vele van onze eischen ziet) „te praematuur" oordeelden „ende wellicht eenigh obstacul mocht veroorsaken, hoewel de vrienden ons van 't contrarye versoekeren . . ." (Vgl. Heerns, *Bouwstoffen*, III, bldz VIII, v v, XVII, XLIII—LVI en de „Documenten").

D'onderstaende artijculen zijn de gecommiteerde's van d'gouverneur Miermosa, ² die seer gaerns sagh, [t] different spoedigh moghte affgedaen ende alle quastie ter neder geleght werden, op 18da 7da 1649 voorgedragen, ende hebben daerop d'vullgende antwoordt becomen.

1.

Eerstelijk versoeken, dat een cijgen packhujs naer ons wellgefallen op 't pleijn van 't Cassteell mogen timmeren, om daerinne ouse

¹ Barendsen was in 1648 als zoodanig afgetreden en opgevolgd door Johan van Teylingen.

² Gouverneur van Surat namens den Grootmogol. Vgl. hiervoor, bldz. 269, 280.

cargasoenen in plaats van [int] Moors tollhuys, daer deselve jaerlijcx veell vermindert werden en all te merckelijck onderwicht subject zijn, ter eerster jstantie te brengen, mits dat den ordinarij toll in oprechthgheit sullen voldoen; ende dat voorts den onbecommerden handell in 't gantsche rijck sonder eenige molestie offte affpersinge van ongewooue gereghtheden mogen gauderen.

Een plaats offte huys bujten, dogh dicht bij d'allphandigo ¹ tot t'Comp^e eijgen gebruik zijn ons toestaende.

2.

Dat onsen handell in **Bengale** ² ende d'omleggende quartieren liber mogen vervollgen, met exclusie van alle thollen, except in **Pipelij**, ³ daer de goederen werden affgescheept, gelijk te voren bij firman van Sijn Maj^t geobtineerd hebben, dogh bij de schrapende gouverneurs niet aghtervolght noch onderhouden: ⁴ derwegen daerover, als andere onlijdelijke vexatien, aen den gouverneur in Bellesoor ⁵ Melckbecq ⁶ hebben gedoleerd, door ⁷ gaer weijnigh soulaes erlanght, wes ook voorgenomen hebben, wij, soo verre de gewelden niet cesseeren ende ons geen bondigh couwell van Zijn Maj^t voor gerepeteerde plaatsen en vergunt werdt, ⁸ onse reghtmatige saeke met de wapenen voor te staen.

Dit point van ons niet geadvoyjeerd, maer sall door den Commaudeur omtrent den Koninck ⁹ versoght moeten werden. Onderwijlen sullen de gecommiteerden so veel traghten uijt te wercken, dat d'E. Comp^e tot haer gewenst ooghwit sall raeken.

¹ Tolhuys.

² Maakte toen deel uit van het rijk der Grootmogols. Vgl. hiervóór, bldz. 267. Maar hier wordt blijkbaar vooral bedoeld Orissa, waarin zoowel Pippli als Balasor waren gelegen (Vgl. hiervóór, bldz. 332, maar ook *Bouwstoffen*, III, bldz. 53, v.).

³ Vgl. hiervóór, bldz. 268.

⁴ Vgl. hiervóór, bldz. 268, enz.

⁵ Balasor aan de Westkust der Golf van Bengalen, 21° 30' N. B., in het Noorden van Orissa, dat sedert 1578 tot het rijk van den Grootmogol behoorde (Hunter, *Gazetteer*, VII, p. 199).

⁶ Vgl. *Dagh-Register 1643—1644*, bldz. 287, v., 292; *Bouwstoffen*, III, bldz. 439.

⁷ Schrijffout voor „doch“?

⁸ In *Contractboek Zeeland* wordt genoemd een „Caul van den Serlaakeer van Orixa d'a^o 1648, waar hij tholvrijen handel in sijn gebied vergund.“ Ik heb het stuk niet aangetroffen.

⁹ De Grootmogol.

3.

Restitutie van de penningen, die ons naest eenige jaeren in **Suratta** [ende] **Amadabath** onder ongefondeerde protesten zijn afgedrongen, als mede vergoedingh van de tollén, die onse caffias op den wegh van **Agra** ende **Amadabath** hebben moeten betalen, nietjegenstaende t'Comings firmans t'contrarij mandeeren. ¹ 't Aifgeperste dan, gelijk sulx van tijt tot tijt perfect geannotceerd is, monteerd R₇ ² 41479, welke penningen versoeken, ons weder toegestelt mogen werden.

Dit zall als vooren mede van Sijn Maj³ versoght moeten werden.

4.

Dat ons de gerooffde penningen uit 's Comp³ logie, bedragende R₁ 59.000. — ³ met den eersten mogen goedt gedaen werden ende dat ons wegens 't spolieeren van de logie, mitsgaders 't massacreeren van ons volck, wijders voort affront, dat daerby geleden hebben, 20.000 R₂ ⁴ sullen moeten toecomen.

De gerooffde penningen, bedragende 66.000 guldens, belooven ons met ten alldereersten [naer] ons eijgen begeeren te restitueeren, aengatende d' 20.000 R₁, die wegens spolieeren van 's Comps logie ende vergoten bloet zijn begerende, susteneren onredelijk te zijn, gemerckt de dieven niet op te speuren sijn en waerdt zake desellve te attrapeeren waren, willede ons desellve gaine, om daermede nae ons gelieven te handelen, overleveren.

5.

Dat de Mooren voortaan met hare schepen van **Suratta**, **Bengale** ende andere plaetsen naer **Aetchin**, **Pera**, **Queda**, **Oejdijangh**, **Salangh**, **Malacca**, etc⁵ sullen moeten nselaten, oif dat desellve voor goede princen sullen aenslaen ende voor verbeurd^t verclaren, ter oorsake d'E. Comp³ met de lantsregenten van Aetchin in contentie zijn gecomen ende desellve vaerwaters beset houden, om de entrance van de Mooren ende andere te beletten: daervan oock niet zullen desisteren, voor ende alleer ons alles contentement zij gedaen.

¹ Vgl. hiervoór, bldz 388, v.

² „1 Ropia doet (in Suratte) 39 stuivers“ (Valentijn, *Batavia*, bldz 359).

³ Of 19000? Duidlijk geschreven is het eerste cijfer niet. „t Gerooffde bedraeght ontfrent 30990 guldens“, meenden G. O. R. nog, toen zij de Generale missive van 18 Januari 1649 schreven (*Bouwstoffen*, III, bldz. 372; vgl. beneden).

⁴ Het laatste cijfer is niet geheel duidelijk.

Dit beloven naer te comen ende geen schepen derwaerts te largeren, voor ende alleer t staende different tusschen slandts regenten van Aetchin en d'E. Comp^o ten vollen sall affgehandelt wesen ende daer op nader ordre van den Gouverneur Generaal aen den Commandeur gegeven zall werden.

6.

Dat ons in corten sonder eenigh tegenstreven de 2 besneden Nederlanders sullen moeten overgeleverdt werden, dogh bijalldien wat verre van de handt moghte zijn, dat ons in zodanige geval 4000 R^o ¹ tot onderpandt ter handt zullen stellen, onder reserve dat gemelte somme zoo haest ons genoemde Nederlanders sullen overgeleverdt zijn, weder uitkeeren zullen.

Op dit artijkell brengen in, dat d'eerste besnedene all over vele jaeren uijt dit naer 't Persiaense rijk vertrocken zij, ende dat den laesten fugitijff over 8 maenden dese werelt affgestorven is, in voegen geen remedie weten, om ons deselve weder ter handt te stellen; bij zoo verre t doode gebeente begeerten, sullen t'ons beschicken.

7.

Dat geen Compagnies dienaers, die na desen futitijff moghten werden, zullen mogen aëhouden, veell min besnijden; ende zoo eenige subalterne gouverneurs buijten kennis van den Ko^k haere subberstitie wegh daer in wilde nacomen, eghter verbonden willen zijn, denselven aen ons weder over te leveren.

Dit versekert, ons van d'Co^k zall jngewillight werden, bijalldien niet in de Resspoetse ² offte andere plaetsen, buijten jurisdictie van Zijn Maj^t zijnde, gevluht moghte wesen.

8.

Dat d'oncossten zullen vergoeden, die tsedert beclimmen vande logie voortd waeken van de Nederlandsche ende Moorsche solldaten gedaen zijn.

Aengesien allreede 't gerooffde promitteren te vergoeden, soo connen met geen goedt fatsoen dit 8^e artijkell toestaen.'

¹ Het laatste cijfer is niet geheel duidelijk.

² Rajputana (in het N.W. van het tegenwoordige Britsch-Indië) was wel grootendeels veroverd door de Grootmogols, maar de Rajpoetsche hoofden namen een nog tamelijk onafhankelijke stelling in (Vgl. Hunter, *Gazetteer*, VII, p. 511, f.; Lanc-Poole, *Mediaeval India*, passim, o. a. p. 239, 253 ff.).

9.

Dat voortaan zoodanige wagt sullen moeten houden, dat 's Comp^e dienaers ende middelen van diergelijke aanvall berijdt blijven ende, wederom geschiedende, dat de schade zall moeten boeten.

Werdt van de gecommiteerde geadvojeerd^t ende beloven, zoodanige waer ' naer desen te sullen houden, dat d'E. Comp^e huijten alle schade zall blijven.

10.

Oft gebeurde t'eeniger tijt, dat God verhoede, onse cassilas in den wegh van eenige struijkroovers aangerandt ende door haer sommige goederen te rove wegh gevoerd^t wierden, dat den gouverneur dier plaats zall gehouden wesen, deselve op te zoeken ende becominge aen d'onse te restitueeren; ende ofte bij nalatigheijt van dien verbonden zijn, selfs de gestolene goederen te vergoeden.

Hierover moet van den Co^k een firman versoght werdende, die ongetwijffelt t'selve toestaen zall.

11.

Dat in alle steden, vlecken ende wegen, onder den Co^k staende, van thollen, raderijen ende gerechtigheden ofte wadt naem het moghte geven werden, zullen vrij blijven except den toll van **Broodtchia** en Suratta. Ende by soo verre condon bethouen, dat van s'Cominghs subjecten ende raderijen ofte onder dien schijn jetwes anders s'Comp^e cassilas ofte hare dienaers affgedwongen zij, dat de penningen door Zijn Maj^{te} duwan in Suratta zullen moeten geresstitueerd^t ende dienvolgende een firman apardt op den presenten ende namaels te comen d^o verleent werden, die dan t'selve in rekeningh can passeeren, om door s'Konings cancelier van de violateurs van Zijn Maj^{te} firman dobbel ofte meerder, gelijk zoodanige well meriteeren, affgehaelt te werden.

Dit zall mede zender twijffell op ons versoeck van Zijn Maj^{te} vergunt werden, gelijk d'gecommiteerdens ons zijn versekerende.

12.

Dat d'cargatie der uijtgaende goederen in de Souratssche tholl zall blijven op dien voedt, gelijk bij jonghste firman gestelt is.

Hierinne zall noijt eenige veranderinge geschieden, maer belooven 't zelve op de oude voedt voortganck zall nemen.

13.

Dat den tholl van d'incumende waren, gelijk in eenige jaeren nae den anderen geschiedt is, soorte met soorte zullen volldoen ende betalen.

Alsvooren.

14.

Dat ons aengebrachte cargasoenen mogen verzenden ende vercoopen aen wien ende werwaerdts het ons sall gevallen, sonder dat den Sourats gouverneur ons offte eenige coopluiden daerin sall obsterren mogen.

Dit sall ons insgelijcx noijt belett werden.

15.

Dat geenige gouverneur, meerder offte minder officieren int copen van alle waren, die ons zoude mogen dienstigh zijn ende int opbereijden der sellver zullen hinderlijck wesen noghte ook beletten, zoodanige makelaers offte andere dienaers, tzi Moors offte Benjaense, te gebruijcken, die wij oordeelen ons de besste dienst doen connen, zonder desellve eenige schattinge offte lassten ten dien regarde op te leggen.

Ongetwijffelt sall ons dit mede conform de aendieningh van de gecommiteerdens van de Coningh ingewillight werden. Ondertusschen beloven ons, in Zuratta 's Comp^s negotie te geenige dage te zullen becommereu.

16.

Dat ook niemandt, 't zij groot offte cleijn, sall ondernemen, ons int verzenden onzer goederen te obsteren offte onse caffilas op te houden, nogh te beletten daertoe carren offte camelen aennemen, veell min desellve ons affhandigh te maken, wanueer onse vracht aengenomen hebben.

Op ons versoeck sall ons dit van den Co^k niet geweijsert werden.

17.

Bij alldien tussen beide de natien eenige quetsie ontstont ende daerdoor een dootslagh geschieden moghte, dat de Gouverneurs haer daerin niet verder zullen moeijen als den delinquant, 't een Moordt ¹ zijnde, nae behoren te straffen ende een Nederlander offte Companies dienaer over te leveren, nu ² door hem volgens onse wetten nae

¹ Schrijffout voor „Moor.”

² Om?

exigentie van zaeken gepuniceerd te werden ende ijmant met Moorse vrouwen sikh vermengende, mede in onsen handen te stellen om zijn behoorlijke straffe daervoor te ontfangen.

Dit moeten mede van den Ko^l versoecken, dogh in Suratta sullen ons daeriane mede contentement geven.

18.

Indien 't gebeurde, dat Godt verhoede, bij ongeluck van storm, onweder, gronden offte clippen eenigh schip quam te verongelucken en de goederen strandende door Zijn Maj^{te} onderdanen gebergh, gevist offte gevonden moghten werden, dat desellve sullen conserveren ende aen de eijgenaers restituteeren moeten.

Dit werdt ten vollen toegestaan, dogh wederzijts.

19.

Dat wij voortaen de procure van den rouwen sallpeter mitsgaders raffineeren dersellven vredigh mogen bevorderen ende dat ons de zabalterne gouverneurs noijt int verzenden van dien obsteerden, veell min eenige thal offte gerechtigheijt (gelijcx over twee jaren den hertogh Gaetehin jegens alle reden gedaen ende d'E. Comp^{te} onrechtmatigh 600 R^l afgeperst heeft) opleggen sullen.

Moet bij den Coninc gesolliciteerd worden.

20.

Dat den Commandeur na desen geen licentie, wanneer nae strandt offte eenige andere plaetsen will vertrecken, van de Surattschen gouverneur sall behoeven, alsoo sulcx een grote zervituijt aghten te wesen.

Dit zal den Commandeur noijt belet offte geweygert werden. ¹

21.

Dat degene die in toecomende de Hollanders sall blasphemieren offte meer scheltwoorden injurie, ² van de Gouverneur offte rechter in presentie van den gejnjureerden offte ³ zwaerste gestraft zal werden, gemerckt geensints wilden gedoogen, dat onse natie naer desen van de Mooren geconfronteerd offte gescholden sall werden.

Dit zal mede stant grijpen.

¹ Alweer geen rechtstreeck antwoord op de vraag

² Hier ontbreken blijkbaar enkele woorden

³ Schryftout voor „opt.“

22.

Dat de vaertuyens, die voor dato omtrent d'Nederlandse tent voor **Souhalij**¹ tot grote smaet van onse natie opt moor diennaer² graf gewaijt hebben, zullen moeten aghterwege blijven off anders van d'onse, die sodanigh affrent niet meer gebogen willen, affgemaakt ende gescheurdt sullen werden.

Dit zal mede stant grijpen.

23.

Dat 't Hollants vaertuygh, tweck voor desen in de rivier van Soratta gehadt hebben, ende 't geene nae d^o,³ wanneer 't oude d^o⁴ moghte vergaen offte versleten wesen, noch moghten timmeren, niet affgeschafft offte verboden zal werden, maer integendeell, dat 't selve op sijn oude plaetse zal blijven leggen ende wij daermede niet alleen onse affajren verrichten, maer nae gewoonte ook ons vermaak in de rivier met heen ende weder zijlen mogen nemen.

Dit laetste artijckell sall jusgehjex niet verboden werden.⁵

CLXXXIX. ATJEH—SUMATRA'S WESTKUST.

6 en 9 November 1649.⁶

Toen, tengevolge vooral van de handelspolitiek der O. I. C. ten opzichte van het Maleesch Schiereiland (zie hiervoor, blz 520), de verhouding tusschen haar en Atjeh zeer gespannen was geworden, kwam in September 1649, als gezant der Hooge Regering, Johan Truijtmann aan

¹ De ankerplaats voor Surath Suwao ten Noorden der Tadjit; op de tegenwoordige kaartten Savali. Vgl. Hunter, *Gasttoer*, VIII, p. 478.

² Schrijffent voor „inoudenners“.

³ Dato.

⁴ Ito.

⁵ De Bewindhebbers waren allesbehalve tevreden op de Hooge Regering, toen zij van haar de plannen vernamen tot het optreden tegen Surat en de instructie van Barendsen. Toen de vooropzigtige uitslag van diens optreden hun bekend werd, werd hun toen tegenover G. G. & Raden anders. Maar zij vreesden toen, dat men in Surat zich wel niet aan 't verdrag zou houden 't Zou „daer so eiken (wel, niet continueren)“ *Onafgegeven missives van de XVII aan G. G. & R. 29 Maart 1649, 10 Sept 1649*, Heeres, *Bouwstoffen*, III, blz. LVIII, v. v.; vgl. Mejer, *Instruction*, blz. 86, v.

⁶ Het Hof Contractboek.

Sumatra's Noordkust. Hij wist zooveel diplomatiek beleid ten toon te spreiden, dat hij de Sultan steeds tot meerder toegeven bracht. „Ick en weet niet, wat nu de Hollanders voortaan al miser sal geven", riep zij eens bij de onderhandelingen uit. Zoo wist hij haar te bewegen, onze privilegies op Sumatra's Westkust (vgl. o. a. hierveër, bldz. 345, v. v.) in de meest beshate termen te bevestigen. Dit had ten gevolge onderstaande overeenkomsten met verschillende streken van die kust (Vgl. Heeres, *Bouwstoffen*, III, bldz. LIV, v. en de „Documenten", o. a. bldz. 481—503, waar de overeenkomsten van 8 en 9 November zijn afgedrukt).

Contract ende overeencominge tusschen de Nederland-
sche Geotroyeerde Oostindische Comp^e ter eenre ende
d'Aetehijuse ondersaten op de **Sumatrase Westkust**
ju de plaetsen van **Tijco**, **Priaman** en **Indrapoura** ¹
ter ander ander zijden gemaect ende verhandelt door
de respective gecommitteerden wederzijts, namenthijk
de gesanten van de Aetehiner May' ende dien van
wegens d'Ed^e Heer gouverneur generaal in Batavia,
hier onder genomineerd, ² alles ten overstaen van de
respectie panglimas ende oppergebiederen van die
plaetsen, mitsgaders van s'Comp^e presente cooplieden,
thans op voorschreven plaetsen in handell zijnde.

Voorts eerst is opt voordragen wegens d'E. Comp^e onder de
regeringe van d'Ed. Heer gouverneur generael Cornelis van der
Lijn en Heeren Raden van Indra desen jare van de May' de commin-
giane ³ Mamoelia Paduca Sirj, sulttan in **Aetchin**, geoblineerit
ende dienvolgende ook per schriftelijke esstomia toegestaan ende
gelast, in de plaetsen van Tijco, Priaman ende Indrapoera een
vasst, bondigh ende jimmer dujrent contract te maeken door ons
van de Nederlandtsche Comp^e met heure onderzaten respectie over
een seker ende vast blijvende prijs in de verhandelende eedden van

¹ Deze drie peperhavens worden ook in 't contract van 1641 genoemd (Zie hierveër, bldz. 345). Van Padang, wel in die overeenkomst gemeld, is thans geen sprake. Vgl. echter *Bouwstoffen*, III, bldz. 470 j. 489, waaruit blijkt, dat de nieuwe privilegies langs geheel de Westkust golden, voorzover deze onder Atjeh stond, dus ook voor Padang.

² Truymans was van Atjeh langs Sumatra's Westkust naar Batavia teruggekeerd. Hij werd door Atjehsese gesanten verzocht, om onze verlangens kracht bij te zetten tegenover loofden en bevolking der kustplaatsen. Zie Truymans „Dagh Register" in mijn *Bouwstoffen*, III, bldz. 437, v. v.

³ Zie hierveër, bldz. 345. Zij staat gewoonlijk bekend onder den naam Tadjoe'l Alon (Sijatodra). Vgl. Van Langen, *Atjehsche Staatsbestuur*, bldz. 50, v.; Snoeck Hurgronje, *Achinese*, I, p. 119.

verscheiden sorteringen tegens aenneminge off in troeque van heere peper.

Ten tweeden zoo bekennen ende verclaren wij onder- ende terzijle geschreven, dat zulcx in der besster forma ende voegen als docelijc g'aghtervolght is ende matten auderen op de volgende wise ook overeen ziju gecomen, te weten, dat van nu voortaan ende ten eeuwigen dage, soo lange den handell tusschen onse beide natien werdt dijren, jaerlijcs des Comp^e cleden ende lijwaeten op den hieronder gespecificceerde prijse van die van de Nederlantsche natie wegens d'Comp^e sullen geleverdt werden, daerjens ook de quantitat peper van die van de Aethijnce natie op de Westcusst ende plaetsen voornoemt nijtgekeerd^t werden, namentlijk:

de swarte brede bafitas	6½ p ^t .	} der voor een laer pep ^r van 3 picolls.
smalle d ^o sonder hoofden	8 "	
cangans	11 "	
rode chelas	12 "	
inquanias	17 "	
kannekijns	38 "	
guinees lijwaet.	4 "	
witte zalempoeris	7 "	
blauwe d ^o	7 "	
witte bethilles d. ^s 32 asta	7 "	
witte percallen	13 "	

Andere bijcomende sorteeringe van cleden en lijwaeten naer advenant van de bovenstaende.

Ten derden dat dit contract zall valeeren op ijder der voorschreven handellplaetsen, sonder onderscheijt offte eenige nader tegenspreekingh, maer vastt ende ongeviolcerdt gehouden ende gecontinueert worden.

Ten vierden volgens d'ordere van de Aethijnce Maj^t sullen ook secluderen ende ontseggen voortaan ende in toecomende alle vreemde negotianten hier te handelen op de voorschreven plaetsen, tzij wie die ook ziju, Europiauen off Indianen, except die van de Aethijnce croone ende die van de Nederlantsche Comp^e.

Verclaren oversulx alles hier bovenstaende jnder minne ende besster voegen g'accordeert ende zoo verhandelt te ziju, belovende

¹ De meeste dezer kleedjes vindt men genoemd bij *Hobson Jobson*, p. 535, f; enkele er van verklaard op eigen naam.

² Andere lezing heeft: „van.”

ook de contractanten wederzijts t'zelve ongebrooken ende onvervallscht naer te comen ende t'aghtervolgen.

Gecontracteerd¹ in Tico den 6ten 9ten A^o 1649 door de ambassad^e van d'Aetchijne crone, d'orangeijs **Sijbidij Indra** ende radia **Moedelljaer** ende den opperecoopman **Joan Truijtman**, in die commissie gebruyckt wegens d'Nederlandsche Comp^e, ten overstaen ende gevallen van den gouverneur **Padueca Sirij Maradia** ende d'orangeijs **Souradia** ende **Maradia de Radia**, sampt de vordere jngebooren grooten ende coopluijden deser plaets, mitsgaders den opperecoopman **Hend^k Creijerszoon** ende ondercoopman **Joannes Waghter**, ja den dienst van gemelte Comp^e en ja dien handell in Tico leggende.

Alles geconfirmeerd in Priaman² den 9ten 9ten voorschreven maents ende gesubsigneerd³ van de jegenwoordige regeerders, te weten van de Aetchijne gesanten, van den panglima en regeerders in Priaman ende daerouder geteekent **Joan Truijtman**, **Henrick Creijerszoon** en **Joannes Waghter**.

Contract⁴ ende overeencominge tusschen de Nederlantse Gecontracteerde Oostindise Comp^e ter eenre, ende d'Aetchijne ondersaten

¹ „Nær voerb cavillation ende disputien“ (*Boekstoften*, III, b. dz. 198).

² Van Tikoë gingen Truijtman en de Aetsjische gesanten over land naar Priaman, „sijde 5 mijen reijers, doch een gebaende goede passage“ (*Boekstoften*, III, blz. 46).

³ De Grooten wilden eerst van groote vaste prijzen weten, maar „hoer geen sloepen begaet van den Aetchijnen gesandt Sabel Indra ... hebben (zij zich tot teekenning van het contract) beweegen laten“ (T. a. p.).

⁴ Overgenomen uit *Overgekomen brieven en papieren 1639*. In het Contractboek ontbreekt dit stuk. Vgl. *Boekstoften*, III, blz. 503, naar D.

op de Sumatrase Westkust in de plaatsen van Ticco, Priaman ende Indrapoura¹ ter andere zijden, gemaect ende verhandelt door de respective gecommiteerden wedersijts, namentlijk de gesanten van d'Aetchijnse Maji² ende die van wegen d'Ed° H^r gouverneur generaal in Battavia, hier onder genomineert, alles ten overstaen van den regeerenden coninck³, radia Masoursa, in Indrapoura, mitsgaders de respective panglimas ende oppergebiederer van die plaatsen respective.³

Gecontracteert in Indrapoura den 18^{en} November 1649 door d'ambassadeurs van de Aetchijnse croone, d'orancais Sibidi ende radia Moedeller, ende den oppercoopman Jan Truijtmans, in die commissie gebruikt wegens d'Nederlantse Comp^e, ten overstaen ende believe van den regeerende coninck radia Masoussa, mitsgaders den ouden radia Moedefar, desselfs wettigen vader, die dese nevens de respective gesanten tot meerder bevestinge geteijckent hebben.⁴

CXC. KUST VAN KOROMANDEL.

1 December 1649.⁵

Reeds sedert eenige jaren had onze gouverneur op de Kust van Koromandel een deel der benoodigde manufacturen betrokken van

¹ Van Priaman waren Truijtmans enz. naar Indrapoera gegaan (T. a. p., bldz. 499, v.).

² Er waren in Indrapoera toen twee „koningen”: „den regeerenden” en de „ouden coninck.”

³ Het verdere contract neem ik niet op, omdat het gelijkloidend is met dat met Tikoe en Priaman gesloten. De „geringe wijzigingen in de prijsbepalingen” (*Houwstoffen*, III, bldz. 500, noot 2) vond ik niet in het contract uitgedrukt.

⁴ Het was hier niet zoo gemakkelijk gegaan als in Tikoe en Priaman, „doen dien desen vasalen coningh soo veele onderdanicheit aen de crone Atchin niet subject schijnt te willen wesen, als wel d'andere genomineerde plaatsen, die met Aetchinese panglimas geregeert werden,” wat met Indrapoera toen niet het geval was. De oude koning riep uit: „Als ons de Maji in Atchin acude Hollanders ons vercoopen wilde, wat hebben wij dan met heur te doen, ende wat respect hebben wij haer toe te dragen; doch den regeerenden jongen coninck Masoursa hielt hem daar tegens stil, obedient ende belyft.... Den gesant Sibidi-Indra begon seer wt te bersten ende heeft hem.... sonderlinge wel gequeten....”

⁵ Uit *Contractboek Zeeland*.

Calture of Caltaere, een plaatsje, gelegen in de nabijheid van Armagaon¹ (Vgl. hiervoór, bldz. 337). Nu was blijkbaar de naam van Caltoere in de woelingen, welke in die streken gedurende jaren heerschten (vgl. hiervoór, passim) door den naam van Armagaon uit zijn gebied verdreven; maar bij het voortdringen van het Golcondasche leger, waarbij hij zich bevond, had hij kans gezien, zich (1641, 1642) weder in zijn gebied te herstellen. Van hem verkreeg Arnold Heussen onderstaand privilege (Vgl. *Dagh-Register 1636*, bldz. 242; 1641—1642, bldz. 274; 1644—1645, bldz. 334).

Caul of oie, verleend aan d'E. Heer gouverneur Arnold Heussen in dato 1 December 1649 door Rauwela Muldoire (?) Kistappanaik, heer van Caltoere.²

Daarbij vergunnende de vrije excoertie(!) van negotie in syn gouvernement, mits betalende den halven thol.

Jtem dat so wanneer eenige coopluijden en andere, die onder sijn gebied sorteerden, met d'E. Compagnie negotieerende komen te verlopen, de behulpzame hand sal geboden werden, om tot 's Compagnies gusrand te geraaken. Nog dat bij aldien 's Compagnies coopluijden of d'E. Compagnie selvs door sijne regenten, diemaars ofte andere onder sijne gehoorsaamheid staande door stroperijen, roov of afpersingen etc' schaade kome te lijden, sulx door hem selve behoorlijk sal werden vergoed.

CXCI. AMBON.

6—9 Augustus 1650.¹

Gerard Demmer, die in 1646 nog het verzet van Tolockabesi had onderdrukt (zie hiervoór bldz. 423), werd in het volgend jaar als gouverneur van Ambon opgevolgd door Arnold de Vlaming van Oudshoorn *Bonewstoffen*, III, bldz. XXXII, vgl. hiervoór, bldz. 482.

Onder De Vlaming bleef de rust, door Demmer hersteld, in de eerste

¹ Waar het precies lag, weet ik niet zeker. Ik vermoed echter, dat het ligt ten Z.W. van Nekor (Nellare), waar Valentijus kaart van Choromandel een plaatsnaam „Kakatoer“ heeft. Over Nekor zie Armagaon zie hiervoór, bldz. 338, noot 1. Het *Dagh-Register*, 1641—1642 en 1644—1645 verwaart het in de Registers van personen- en plaatsnamen met den gelijk gespeldde plaatsnaam aan de Zuidwestkust van Ceilon (Kahitara).

² Vgl. *Dagh-Register* 1641—1642, bldz. 274.

³ Uit het Contractboek.

tijden voortduren. Toeh meende hij hier en daar te moeten optreden. O. a. werd op een hongitocht, in October 1649 (de eerste hongie van de O. I. C., welke Cerama Westkust ging „bevaren“) besloten „het oudt befaemt Rahrahkit te besturmen ende zien te vermeesteren, als door Godes genadigen zegen in haeste geschiet sij.... (15 October 1649)“. Met deze negerij, gelegen aan de Zuidoostkust van Ceram ¹, had de O. I. C. oude en nieuwe schulden te vereffenen: allerlei „affronten ende ongelijk“ had zij daar moeten ondervinden. In 1634 (vgl. Heeres, *Tasman*, p. 11) waren daar eenige Nederlanders, op vreedzamen ontdekkingstocht uit, „verraderlijk gemassacreert ende van haere goederen berooft“, verder was de streek een toevluchtsoord voor gevluchte slaven tot groote schade van „d'Amboinse, dogh wel voornamentlijk de Bandase, burgerije“ en dan was het een „vrijhaven“ voor Papoeasche zeeroovers, „roofzuchtige Poupouwen“, op „mensche-roverijen“ uit, en voor „andere lorrendraijers“, waardoor deze meer en meer werden geanimeerd „tot haere dieffse acten in prejuditie van de Comp^{ie} ende haere lieve onderzaten“. En eindelijk had Rarakit hulp verleend aan den koning van Tidore ² in zijn strijd tegen Ternate, 's Compagnie's bondgenoot.

Toen Rarakit, „het roofnast“, nu veroverd was, bleken de meeste bewoners gevlucht. Minnelijke pogingen om hen tot onderwerping te brengen mislukten in den beginne, maar in Augustus 1650 werd onderstaand contract gesloten (*Onuitgegeven missive van De Vlaming en Raad aan G. G. & R., 21 April 1650; onuitgegeven resolutien van G. & R. van Ambon, September en October 1650; Valentijn, II, b, Ambonsche Zaken, bldz. 159, v. v., waar ook dit contract is afgedrukt*).

Artijculen ende voorwaarden, op d'welke d'Heer Arnolldt de Vlamingh van Outshoorn, Extraordinaris Raedt van India, mitsgaders gouverneur ende directeur over de provintie van Amboijna mette landen ende volken daeronder sorterende, wegens ende in den name van Sijn Hoogheijt de Prince van Orangien voor de Generale Comp^e verdragen ende overeengekomen is met orangkaija Toua, ³ zoon van den orangkaije Sekela ende Foetat, zoon van den orangkaija Ousson, respectie hoofden van de gerebeleerde negrije **Rahrahkitt**, als dersellver expresse ende speciale gemaghtigden daertoe zijde.

¹ Op de kaart van Amboina bij Valentijn is de ligging aangegeven ten Noorden van het bij Stenfoort en Ten Siethoff genoemde Angar.

² De O. I. C. vergat, dat zij „van ouds onderdaanen des konings van Tidore“ waren (Valentijn, II, a, *Ambon*, bldz. 57).

³ Hier eigennaam? — Valentijn is hier onjuist, wat ook blijkt uit eene andere lezing van dit contract in *Overgekomen brieven en papieren 1650*.

Eerstelijck bekennen, bijlijden ¹ ende verklaren wij gemaghtighden, om rechtvaerdige redenen door de stad ² van de Comp^e bestreeden ende overwonnen, mitsgaders ingevolge door 't recht van oorloge te zijn geworden reghte vasalen ende onderdanen van Haar Ed. staet, daervoren, op onderdanighste beede, benevens anderen hare subjecten rede. door den Heer Gouverneur mede gunstelijck aengenomen zijn.

2.

Ingevollge van hetweleke beloven dan ook, dat mede alle de geene. waer d'Comp^e mede vrede heeft, ook vrintschap zullen houden ende in der minne ommegeen, handelen ende wandelen, zoo dat tusschen geconfedereerde ende goede bontgenoten behoort.

3.

Gelijck we daerentegen dan ook weder verclaren, onse vijanden te wesen alle de geene wie met de Comp^e in onminne zijn leven[de] ende dat we daeronder specialijck beloven hostelijck, als onse eijgen vijanden zijnde, te vervolgen ende beleedigen, waer dat kunnen, die van Tijdore ende de roofsightige Poupouwers ende voortd alle andere als voorschreven, die het met de Comp^e niet zijn houdende.

4.

Dat we eegene vreemdelingen, van walt natien, qualiteijten offte conditien die zijn, een onse stranden haven offte handel sullen verleenen, als dewelke met een vrije gehijde van den Nederlantschen staet zijn geprovideert: ende wie daer aff niet voorzien en zijn, dat we die alle als vijanden sullen aentassen ende metten eersten een den Heer Gouverneur comen overleveren.

5.

Dat we naer geenege plaetsen, bewesten dit cassteell ³ gelegen, sullen varen offte zullen daertoe als vorens zpeeciale licentie ende schriftelijck bescheijt van den Heer Gouverneur comen jnpreteeren, maer de geene daer beoosten leggen als Banda, Uliassers, Nossalouw ende voorts langs de geheele cust van Groodt Ceram blijven ons gehentieerdrt zonder passe tot ons beheven te mogen bevaren, daer handelen ende wandelen, soo dat behoort.

¹ Bejden.

² Valentijn beter: „staat“

³ Victoria.

6.

Dat we ten minste alle jaren eens gecommitteerden aan den Heer Gouverneur naar het Casteel sullen zenden, om aan Zijn E. homagie [te doen], mits zoo we daer off in gebreke blijven, dat we daervan telkens zullen verbeuren een boete van 200 R^{ms} van Sta^t.

7.

Dat we t'allen tijden als door den Heer Gouverneur ontboden werden, hetzij om Zijn E. mette honger te volgen ofte om enige andere hoofddienstigheden te pleegen, sonder vertoeven naar het Casteel sullen opkomen.

8.

Dat we alle de slaven, die van elders uijt het gebiedt van de Comp^{te} ofte den Ternataenschen coningh, hetzij uijt Banda ofte hier uijt de quartieren van Amboyna ofte van waer het anders zoude mogen wesen, zijn tot ons gevlicht ende tot heden noch verbleven, gelijk we verclaren, datter noch eenige zijn, met alle neerstigheid ende mogelijke devoiren zullen zoeken in handen te krijgen ende aan den Heer Gouverneur herwaerts brengen.

9.

Dat we alle slaven ofte hoedanige andere personen als het zoude mogen wesen, die tot ons uijt het gebiedt van de Comp^{te} ofte de Ternataenschen Coningh naar desen gelopen komen, strax naar haer overcomste, sonder eenige redenen van haer tot excuse aan te nemen, zullen aentissten ende mette eerste gelegenheit totten Heere Gouverneur aan het Casteel brengen, mits voor ieder als tot bergloon genietende, gelijk ons dat d'Heer Gouverneur als een liberale gifte toegeleijt heeft, een somms van 15 R^s van 8^{ms} contant.

10.

Dat we onse fortresse, die loven op den bergh gehad hebben en door den Heer Gouverneur geraseerd is, noijt weder zullen herbouwen, maer deselve zoo verwoest, alsoe nu leijt, sonder eenige steen daer aff te moveeren als tot een geduyrigh teyken van de onse wellverliende straffe sullen leggen laten, maer dat we in plaetse van deselve vermogen zullen, gelijk ons Zijn E. geconclerdt heeft, weder op onse oude woonplaetse iets anders t'onser defencie op te werpen, waer we ons te zamen buiten beletsell van onse vijanden weder gecombineerd zullen mogen ter neder setten ende verhouden blijven.

11.

Dat onse vervallen policie ¹ onder de beschuttingh van den Nederlandtschen staet metten eersten weder zullen oprechten ende daertoe ter approbatie van den Heer Gouverneur in plaetse van de gesneuvelde hoofden weder andere bij provisie eligeren.

12.

Dat we ten genoeghen van den Heere Gouverneur ende in verseekeringh van onse gedane beloften metten eersten aen het Casteell sullen brengen ³ van onse voornacemste zoonen, om bij Zijn E. tot zoo lauge het hem goet ende raetssem dencken zall als oosstagiers ² gehouden te werden, mits dat hen in cas van hare religie ³ geen overlast zall aengedaen werden.

13.

Dat wij ook geen van alle oijt in onse religie sullen werden geturbeerd, maer daerbij ongemollesteerd, zoo als we dit rechtvoordt belijden, overblijven mogen.

14.

Alle welke bovenstaende artijculen hebben wij bij desen in onse voorschreven qualiteyt op de mossahalftij nae onse vaders wijze becraghticht, spreekende: zoo werlijk helpe ons Godt Allmaghtig.

Allidus gedaen, verdragende ende overengecomen binnen het cassteel Victoria op Ambojna, den 6^{en} Augustij A^o 1650, mitsgaders besworen ende met onse handtckeningh becraghticht, desen 9^{en} daeraenvolgende. Onderstont **Arnolld de Vlamingh van Outhoorn**, tanda derij ⁴ orangeij **Toua**, tanda derij s'orangeija **Futat**. Ter zijden stondt ons present: **Jan van den Briell**, **Cornelis Danen**, **Claes Rimbagh**, ⁵ tanda radja **Noussanive**, ⁶ tanda derij radja **Kelangh**, tanda derij radja **Soija**, tanda derij orangeaija **Manona**, derij Helewalon, tanda derij orangkaija **Kabor** derij Kellin, tanda derij **Moluccois** derij Kasongatt. Onderstont in kennisse van mij **Cornelis Hauw**, ⁷ secretaris ende **Marcus de Roij**, ⁷ d^o.

¹ Bestuursinrichting

² Gezelaars

³ Valentijn heeft hier opijust: „toegrijp“

⁴ Malisech: merk van den . . .

⁵ Leden of plaatsvervangende leden van den Ambonschen Politiken Raad
Vgl. ook Valentijn, II, p. Ambonsche Zaken, bldz. 7.

⁶ Merk van den radja van, enz.

⁷ Valentijn, t. a. p., bldz. 7 v.

CXCII. MALAKKA—ATJEH.

15 Augustus 1650. ¹

De resolutie van 3 Juli 1647 (hiervóór, bldz. 520) bracht mede in haar gevolg o. a. de sluiting der rivier van Perak, nog steeds een Atjehsche vasalstaat. Tevens werd bedreigd met het opheffen van onze loge in Atjeh zelf, maer de vorstin van dat rijk wilde daarvan niets weten en beloofde (1648) „goede quantiteit thin wt Pera.” Toen verder Truijtman in 1649 als gezant in Atjeh verscheen, wist hij het zoover te brengen, dat ook een regeling omtrent Perak's tin werd getroffen. De Sultan voegde hem toe: „Commandeur! Wij willen wel de plaatse van Perack in cas van negotie metten anderen als vrienden voor ons bejide alleen houden, en voortaan daar uijt ontseggen alle vreemdelingen, mits dat de Hollanders daar eeten, ende ons mede laten eten, sonder sulck een wacht daer te houden.” Truijtman „antwoorde daar op, het geschiede alsoo ten belieffe van Haer Maj^t, als oock de wacht voor eenige dieven, die sluippende gaerne mede aten, om daer in geweert ende de cost voor ons bejide alleen bewaecht te blijven.” Het tin zou dus alleen blijven voor Atjeh en de O. I. C., mits „de ontsluitinge derselver rivieren.” De sultan van Atjeh zou een gezant zenden naar Batavia en „gecommitteerden” naer Perak om daar „de saecke te redresseeren ende vereijshende ordre te stellen.” Truijtman werd met den Atjehschen gezant van Batavia naar het Maleische schiereiland gezonden. Te Perak werden de Atjehsche bevelen door den Sultan en de Grooten „gantsch eerbiedelijck geaccepteert” en den 15 Augustus werd onderstaande overeenkomst getroffen (Vgl. Heeres, *Bouwstoffen*, III, bldz. LIII, v.v.: *onuitgegeven Generale missive 20 Jan 1651*).

Contract ende overeencomingh tusschen de heerschapije van **Peragh**, dependerende van 't hooge Hoff **Aetchin**, ter eenre ende de Vereenighde Nederlandtsche Geotroyeerte Generaale Oostindische Comp^e ter andere zijde, gemaeckt ende verhandelt door den gesanten ² uijtten naem ende van wegen den Edelen Heer Cornelis van der Lijn, gouverneur generael in Batavia, met Sijn Hoogheijt Jangh de Pertuan ³, zullthan in Peragh ende desselffs naeste raden, ter presentie ende overstaen van d'Aetchinse gesauten hier onder genomineerd.

Wegens de onderlinge aleance, die de Nederlantsche natie met die van Aetchin getrouwelijck onderhoudt, heeft Hare Maj^t Ma-

¹ Uit het Contractboek.

² Andere lezing (in *Overgekomen brieven en papieren 1650*) het juiste: „gesant.”

³ Jang di pertewan.

moelia Paducea Sirij Zultau, regerende coninginne van 't vermaerde rijk Aetchin, uijt expresse genegentheijt ende zonderlinge courtosie de Nederlandtsche Comp^e vergunt, een onbepaelde prementie van den vrijen tinhandell int Perasche gebiedt, in sulleker voegen, dat van nu voortan ende in toecomende dien handell alleen ende gemeen zall blijven voor d'Aetchinse natie ende die van de wellgemelte Comp^e, met uytsluijtingh van alle andere nationen, zoo well Europeanen als Indianen, van wadt geslagte die ook zoude mogen wezen, uijgenomen de twee natien, over welke begiffingh hoogtgewaichte Maj^t een schriftelhyck mandaet heeft gesonden nevens hare ambassadeurs sen den sulltan ende Groten in Perah.

Hier op zoo verclaren wij, Jangh de pertuan ende die van onsen Rade, dat t'zelve mandaet door Hare Maj^t esstemie publicquelyk hier voor den volcke gelesen ende ook met reverentie aengenomen hebben, tzelve volkomen effect te laten sorteren, uyt crachte van 't selve wij nu zullen jusinueren, doen vertrecken ende uijtseggen niet alleenlyk alle die Mooren ende vreemdelingen van wadt geslagte die zijn, welke jegenwoordigh hier in Peragh noch zitten off in handell leggen, maer generalijk ook sint toecomende geenige dersellver van wadt gewest off zoorte van volckeren die zoude mogen wesen meer permitteeren ende toelaten in dit ons gewest te traffiqueeren, noghte doen handelen dan alleene die beyde natien, namentlyk die van de croone Aetchin ende die van de Generaete Nederlandtsche Comp^e, als voor welke twee natien den gantsghen thinhandell van nu an ende t'allen tijden navollgende zall valeeren ende gemeen blijven, zonder eenige veranderingh off de minste bepalingh in prejudatie van elkanders negotie off uadcell, zoo well int vercoopen als copen.

Zoo sullen ook die van de Nederlandtsche Comp^e nevens ende gelijck die van Aetchin vermogens zijn te handelen, zoo well in de quantiteijt als qualiteijt, zonder datse van ons noch van d'Aetchinse natie daerom ¹ vercordt off gehindert zullen werden, mits betalende den ordinaijren toll van 11 tegen 140 over den vervoerenden thin, in conformiteijt van toudere hercomen voor de conincklike gerechticheijt, gelijck die van Aetchin mede onderworpen zijn.

Wijders heeft Jangh de Pertuan ende die van zijnen Rade op 't versoek van den Bataviaschen gesant toegestaen ende verdragen, dat den ouden ordinairen prijs van de Perase gangbare tinnunt onver-

¹ Anders lezing: „daerna“

anderlijck zall valeren ende jimmerdurende blijven in cas van de Comp^e handell alhier, te weten de bedoor¹ thin voor $\frac{1}{4}$ R^e der gespecificeerde munt,² voor welcken prijs die als nu voor vast ende onveranderlijck bij heur gestelt ende voor goedt gekent zijnde, de vercopers heuren thin aen die van de Nederlansche Comp^e sullen moeten afstaan ende leveren, sonder eenige allteratie, tzij jegens cleden off contanten naer ijderns believen. Ende dit is verstaen ende geaccordeert op approbatie van de Aetchinse Majj^t.³

Zoo wordt ook op geleijcke versoek bij Zijn Hoogh^t den wellgenoemden zullthan ende die van zijne Rade gegunt ende toegestaen ten respecte vande voorgebrachte claghten over het different gewicht, welck in Peragh door menighvuldige daetches⁴ in den swangh gaedt, dat voortaan tot preventie van 't bedrogh een daetche offte schaell, geteekent met Zijn Hoogheijts ende des Comp^e merck, in de Nederlandtsche logie gehouden, daer met den thin gewogen ende ontfangen zall werden. Zonder dat de vercopers voortaan noch in toecomende vermogen zullen, haren eijgen gewicht te gebruijcken noch eenighsints dese te contravenieeren.

Voordts tgeene meer door den Batavischen gesant in den Perasen handell hier te contracteeren versoght zij, refereert Sijn Hoogheijt Jangh de Pertuan ende die van zijnen Rade aen de disspositie van Zijne Majj^t in Aetchin, als daerinne onvermogens zijnde, wanneer Hare Majj^t wellgefallen sigh sullen onderwerpen ende dienaengaende nader ordre verwaghten.

Verelaren oversullx de contractanten wederzijts, dat all het geaccepteerde ende verhandelde in desen hiervoren verhaelldt in der minne ende besstervougen zoo geschiet te zijn, met beloffte all 't zellvige ook vastt ende onverbrekelijck naer te comen ende te doen onderhouden.

Gecontracteert, beslooten ende toegestaen in Peragh ten overstaen van d'Aetchince gesanten: de oranghcaijs Sibidij Indra en radia Moedelljaer,⁵ op de baleij⁶ ende aenwesen van den sulltan Jang

¹ „t Bidoor weegt 3 ponden” (Valentijn, *Batavia*, bldz. 361.)

² Ander exemplaar heeft: „te weten de bidoor thin voor $\frac{1}{4}$ r^e Spaens ende de baer van 3 picol jegens 125 gelijcke bidoors, bedragend 31 $\frac{1}{4}$ r^e der gespecificeerde munt . . .”

³ Zie de noot aan het slot.

⁴ Datjing: Chmeesch weegtoestel, unster.

⁵ Vgl. *Bouwstoffen*, III, bldz. 497.

⁶ Balai (Maleesch): raadhuis.

de Pertuangh, mitsgaders zijne Raden, dato bandara, bandara moeda, orangcaija besaer, dato tommagon ¹ ende de vordere nae qualiteit in rangh, den 15^e Augustij A^o 1650. ²

¹ Verschillende waardigheden.

² „Naer verrichten saecken . . . jn . . . Perack” ging Truijtman weder naar Atjeh, o. a. om de ratificatie der Sultan te verkrijgen op het contract met Perak. Hij kwam daar 8 September. De Vorstin bekrachtigde „alle ende ijgelijske poincten” en Truijtman vertrok weder naar Perak, waer hij (na een reis van bijna een maand van Atjeh naar Perak) den 7 December weder terugkwam. „Naar verscheijde tegenstrevelingen” werd het contract van 15 Augustus „met wederzijdts signaturen andermaal becrachtigt” den 15 December 1650. Ons kantoor in Perak werd toen „terstont gerestabileert” en Truijtman kwam 13 Januari 1651 te Batavia terug (*Onuitgegeven Generale missive 20 Januari 1651*).

AANHANGSEL.

XIV. AMBON.

Februari 1605.

Op bldz. 31 dient achter «Tiele, *Europeers*, VI, bldz. 86—89» nog gevoegd te worden «*Bouwstoffen*, I, bldz. 208, 210, 211.»

Op bldz. 32 achter de noot van bldz. 31 moet worden gelezen: «Vgl. bv. Tiele, *Bouwstoffen*, I, bldz. 202, maar ook bldz. 211 en deze *Bydragen*, III, bldz. 94 j^o 105, benevens Valentijn, *Ambon*, b., bldz. 93.»

XXV. BANTAM.

Februari 1609.

Tiele¹ en Van Deventer² twifelen, of men hier heeft te doen met een inderdaad gesloten contract, of met slechts een door de Nederlanders opgesteld ontwerp.

XXXV. KUST VAN KOROMANDEL.

29 Maart 1610.

Dat deze overeenkomst gesloten is niet alleen namens, maar ook door den naik van Gingi blijkt uit een andere lezing³, waar het luidt: «Alle 't welke voorsz. ik **Christapa**, Naik, Grave over den Landen van Touda Madalam⁴, Heer over de Stad van Singier ende meer andere Heerlykheeden, en ik **Aya Cire**⁵ **Wingelaye**, Gouverneur van den voorsz. Landen, beloven nu nog nimmermeer te breeken . . . . .»

¹ *Europeers*, VII, bldz. 117

² *Nederlanders op Java*, I, bldz. 77. noot

³ E. Louze, *Hollands Kijkland*, III, *Bydragen*, bldz. 61 v. v.

⁴ Hoofplaats van Comievaran.

⁵ Moet zyn: Tire of Tire (Tiroe, ongeveer Zijne Doelmatigheid)

XXXVII. KUST VAN KOROMANDEL.**24 April 1610.**

Bij noot 4 op bldz. 85 dient noch gevoegd, dat Perumal, een woord, dat zoowel in het Tamil als in het Malayalam ¹ voorkomt, beteekent: een Groote, een Vorst. Daarmee wordt echter ook bedoeld Wisjnoe en deze beteekenis is natuurlijk hier op hare plaats.

Over den vorst Perumal zie nog Hunter, V, p. 408. In plaats van „beheerschte” leze men: „zou hebben beheerscht.”

XXXVII.^a KUST VAN MALABAAR.**1610.²**

Toen Arend Martenszoon in April 1610 langs de Kust van Koromandel voer (vgl. hiervóór, bldz. 78, v. v., 83 v. v.), zond hij vandaar een tweetal personen, Cornelis Jacobszoon (van) Breekvelt³ en Hans Bullard, naar Kalikoet (vgl. hiervóór, bldz. 30, v., 53, v.), „om met Zijne Májesteit te handelen, contracteeren, en een vast verbond tē maken”. Dit geschiedde op bevel der autoriteiten in het moederland: om „den last van onze Prince te volbrengen”, zooals ook Martenszoon aan den Samudri schreef. Pieter Willemszoon Verhoeff, die het contract van 13 October 1608 had gesloten, had een schrijven aan den vorst meegegeven (vgl. Luzac, *Hollands rijkdom*, III, bldz. 134, v.: hiervóór, bldz. 205).

Accoordt gemaakt bij Cornelis Jacobszen van Breekvelt en Hans Bullard, gecommiteerd van de Kapiteinen Arent Martenszen ende Willem Janszen, ⁴ van weegen ende uit kragte van de Edele Mogende Heeren Staten der Vereenigde Nederlanden en Zijne Princelyke Excellentie, Maurits van Nassau &c., &c., &c. ten eenre: ende den Doorlugtigen Hooggeboren Keizer van **Malabar**, Koning van **Kalikoet**, ter andere zijde.

¹ Het Malayalam wordt gesproken langs de Kust van Malabaar; het Tamil meer Oostwaarts langs de Zuidkust van Vóór-Indië, de Kust van Koromandel, enz.

² Overgenomen uit Luzac, *Hollands rijkdom*, III, bldz. 71, v. — Vgl. de noot aan het slot van deze overeenkomst.

³ Of Breetvelt? (Vgl. ook hiervóór, bldz. 125).

⁴ Vgl. De Jonge, *Opkomst*, III, bldz. 399.

Eerstelyk ¹ zal zyne Princelyke Excellentie voor zyne Onderzaten hebben in Kalikoet, een plaatze om te timmeren een steenen huis, om alle amunitie van oorlog, kruit, loot, kogels, bouten, ankers, kabels, touwen, zeilen ende alle andere koopmanschappen, te mogen bewaren; voor brand, rovers, dieven ende mer andere ongelukken.

Voorts zullen wy Hollanders, Zeelanders ende alle die van weegen de generale Compagnie hier trafficqueeren, gehouden weezen te betalen, van alle goederen ende koopmanschappen die hier gelost en gehaaden zullen worden, twee ten hondert; wel verstaande 't geen dat eens betaald heeft, niet meer en zal betalen, ook guld, ryst ende andere behoeften voor het huis, zullen niet betalen.

Den Samoryn en zal niet vermogen eenige Portugeezen te laten wozen ofte handelen in Kalikoet, ofte in zijn land, daar onze Hollanders zijn resideerende, maar ter contrarie hun 't zelve te verbieden.

Niemand aan beiden zeiden, en zal vermogen eenige questie, ofte arguatie, ende disputatie van de Religie te maken.

Zoo daar iemand hem begave door eenige kwaantheit, over te lopen by den Samoryn ofte in zijn land, zoo zal den Samoryn gehouden weezen, dezelve over te leveren in handen van onze Natie.

Voorts zullen alle perzoonen, kooplieden, vermogen met ons te handelen, kopen en verkopen, alle koopmanschappen ende goederen; zonder dat iemand zulks zoale mogen verbieden.

Ook en zal den Samoryn niet vermogen hier te laten handelen, eenige Europische Natien, dan alleen die bescheid van zyne Princelyke Excellentie brengen.

Ook zoo behooven wij van weegen de generale Compagnie, aan den Samoryn, zoo hij eenige goederen, geschat, amunitie van oorlog, ofte andere fruygheden, uit onze landen begeert 't ontbieden, zoo zullen wy dezelve gehouden weezen, hier met de eerste gelegentheid te brengen, voor den welken den Samoryn gehouden zal wozen te betalen, gelyk het in ons land kost.

Ook zullen wy Hollanders en Zeelanders, vermogen hout te houwen, eade dat te water te halen, in des Keizers land; zonder dat den Keizer, ofte iemand het zelve zal mogen verbieden.

Alle het welke wy contractanten, van weegen de generale Oost-

¹ De contracten nos XXXV en XXXVII worden 14 en dit contract met Meabour zo is blykbaar te zamen met de eerste medelidende.

Indische Compagnie, nu nog nimmermeer en zullen breeken. Zoo waarlyk moet ons God Almagtig helpen. ¹

XLIIL KUST VAN KOROMANDEL.

12 December 1612.

Van deze overeenkomst komt ook een afschrift voor in *Contractboek Zeeland*.

Carnatica wordt daarin omschreven als volgt: „Dit wil seggen aller Heijdenen landen, dog strekte in dien tijd van Petapoelij ², geleegen aan de revier Cristna, tot Alemperiwe ³ aan de revier Marcane, en te landewaart tot aan Maisoer ⁴ en Jkeri ⁵, welker overheeren, soo wel als die van Madure, Tansjour en Sinsij, den Carnaticase koning tribut verschuldigt waren.”

Bij Obagama (Obayama) wordt aangeteekend: „Hier valt aan te merken, dat dese Obagama de stad Palliacatta onder haar gebied en 't inkomen van dien tot desselfs staatvoering hadde, stellende selfs gebieders aan, die alleen aan haar verantwoording deeden.”

Senwassenapatti (Sinruas-sijna, Patij) wordt aarzelend verklaard: „Dit schijnt te kennen te geeven kroons heerlijkheden.” Prof. Kern dacht aan: „Sinhasana, troon.”

¹ Het stuk is niet gedagteekend en ik betwijfel, of deze overeenkomst inderdaad gesloten is. Misschien hebben wij hier alleen te doen met een concept. Ik word in mijnen twijfel versterkt door eene uitlating van Pieter van den Broecke (*Korte Historiæ*, 1634, bldz. 54), die, in October 1616 te Kabkoet komende, daar een onderhoud had met den zoon des Samudri, die „seer verwondert (was, dat Van den Broecke) over het stuck van den Admirael Pieter Willemaz, daer quam, daer in hy soo langh geen tydiughe van gehoort hadde . . . .”

² Nizampatam aan de Kistna.

³ Vgl. hiervóór, bldz. 514.

⁴ Dat Mysore toen nog schatplichtig was aan Carnatica, is niet waarschijnlijk. 1609 of 1610 wordt gewoonlijk aangenomen als het jaar, waarin Mysore als onafhankelijk Hindoe-rijk optreedt (Hunter, *Gazetteer*, VI, p. 509, 524).

⁵ Ikkeri in Shimoga (ruim 14° N.B. en 75° O.L.). Vgl. Hunter, *Gazetteer*, IV, p. 126.

L. SOLOR- EN TIMORGROEP.

15 Maart 1616.

In noot 4 op bldz. 120 heb ik „zijrij pmaugh“, enz. verklaard met „benamingen voor tollën of voor doeleinden, waarvoor de tollën door den Radja werden geheven“. Geheel juist is deze verklaring niet, maar in de praktijk komt het toch daarop wel neer. Vgl. *Bouwstoffen*, I, bldz. 101 (en niet bldz. 1, zooals het foutief luidt t. a. p.).

LIa. KUST VAN KOROMANDEL.

8 Augustus 1616.¹

De in- en uitgaande rechten, door de Nederlanders te Mazulpatam te betalen, waren in Augustus 1606 bepaald op 4 pet. Later werd hiervoor een vast bedrag bepaald, nl. 3000 pagoden, ter waarde van ongeveer f 25000 (vgl. hiervoor bldz. 154), „gelijk zulks duydelyk kan worden gelezen uyt de drie achter een volgende bevelen, gunstiglyk door de Koningen (van Golconda) verleend.“ (Havart, II, bldz. 101), waarvan hieronder dat van 25 Rajab 1025 volgt.

Bovenaan stond. O Muhammed, O Aly, en wat lager,
het zegel van den Konig Sultaan Muhammed.²

Daar is een gebod, van de wereld te gehoorzamen, van noodzakelijke achtervolging³, uyt het gezegende hof vol van Gods stedehouderschap, op de Hollandsche Kapiteyns zodanig met glans te voorschijn gekomen; voor dezen is met u lieden over-een-gekomen, dat gij voor de gerechtigheyd der Bangazaar (of de plaats daar alle af- en aankomende koopmanschappen worden vertolt) die van tien

¹ Overgenomen uit Havart, *Koromandel*, II, bldz. 101.

² Stokvis, *Mansel*, I, p. 321, laat Molaentool Kuch (1580—1611) als sultan van Goucondy opvolgen door Abdallah (1611—1672). Dit is niet juist. Gribble, *Deccan*, I, p. 285, voegt misschien hier nog een sultan, Malunamad, zender jaartal. Het blijkt uit ons stuk en uit dat van 1617—1619 bij Havart, I, bldz. 101, v (vgl. tenoeden, bldz. 548, noot 3), dat deze toen nog het bestuur in handen had. In 1629 daarentegen was Abdallah Kuch reeds opgetreden (vgl. hiervoor, bldz. 248, noot 1).

³ Deze overeenkomst is „uyt de Persiansche taal overgezet“, zegt Havart. Het blijkt ook reeds uit dezen aandsel, die zoo dikwijls in de Perzische stukken wordt aangetroffen. Vgl. hiervoor in verschillende documenten.

- Barentsen (Arend). 521, 528.
 Barentssoon (Steven). 271.
 Barmajlle. 300, 303, 322.
 Baros (Orangkaja). 300, 302—303, 322.
 Bart (Pieter van). 455.
 Bassi, Bassi Frangi. 71, 72, 142.
 Bastinck (Willem). 490, 491.
 Batalima, *zie* Hatalima.
 Beaulieu (Augustin de). 150.
 Beek (Willem Adriaanszoon van der). 469, 471.
 Behanu (Fulij). 361.
 Bencon. 270.
 Benefedik, *zie* Bensedik.
 Bensedik (Afulij). 361, 362.
 Berchem (Wemmer van). 100—101, 103—104.
 Berg (Cornelis van den). 172.
 Bergell (Hendrik van). 37, 39.
 Bermeijl, *zie* Harmajlle.
 Besieranga (Fulij). 362.
 Beijlen (Joan van). 362.
 Bilius (J.). 4.
 Billas (Fulu). 361, 362.
 Birahi. 336.
 Bitter (Jacob de). 36, 55.
 Blauw (Cornelis Leendertsen). 363—364.
 Block (Klaas Korneliszoon). 359—360.
 Block Maertsen (Adriaan). 112—113, 115, 126—127, 130—132, 142.
 Bloemaert (Samuel). 73, 75.
 Boelangh (Orangkaja). 299.
 Boerop. 482.
 Bogaerde (Jasper van den). 507—508.
 Boll (Dirck Janszoon). 370.
 Bolles (Dirck Janszoon). 343.
 Bongsoe (Radja). 44.
 Boon (Pieter). 370.
 Boreel (Pieter). 443.
 Boshouwer (Marcellus de). 95.
 Both (Pieter). 19, 86, 88—89, 91, 95, 99—101, 104, 106, 108—110, 112—113, 115, 117, 146, 226.
 Bourgonje (Pieter Gerritsz.). 78, 81.
 Bouwens (Dominicus). 342—343, 363—364.
 Boijsida. 11.
 Breekvelt (Cornelis Jacobszen van). 544.
 Breetvelt (Jacob). 125.
 Briel (Jan v. den). 537.
 Broecke (Pieter van den). 105, 136, 146—147, 151, 183—186, 277—278, 546.
 Broeck (Abraham van der). 79.
 Brouwer (Hendrik). 133, 154, 259, 262, 267, 271—272, 278, 299, 483.
 Bruin (Isaac de). 179.
 Brune (Izaak de). 200.
 Bruus (Louis d'). 224.
 Bruwel (Jan). 181.
 Rucon (Fulu). 361, 362.
 Buquoy (Daniel du). 172.
 Bullard (Hans). 544.
 Bur Belle. 182.
 Burgers (Joannes). 370.
 Burgh (Jan van der). 271.

C.¹

- Caen (Anthonio). 302, 306, 317, 336, 367, 422, 507—508.
 Caerden (Paulus van). 19, 20, 53, 108.
 Camer (Pieter van de). 343.
 Camphuys (Gouv. Gen.). 89.
 Candidius. 272.
 Cardazo (Dedaco). 511—513.
 Caron (François). 339, 344, 443.
 Carpentier (Pieter de). 174, 206, 209, 337, 413.
 Carstenszoon (Jan). 180, 181, 182, 183.
 Carvallho de Messquita (Anthonio). 511—513.
 Cassel (Floris van). 343.

¹ Namen, die men hier niet aantreft, zoeke men op de K.

Castro (Bras de). 136.
 Castanho (Mannel). 179, 210.
 Castanja (Minuvi), *zie* Castanho.
 Castero (Mattheo de). 342.
 Cauwera (Orangkaja). 203.
 Caja (Nachoda). 316.
 Cajouwari (Orangkaja). 299, 300, 302, 306, 308, 322.
 Cenuwieraat Adascijn. 81.
 Chajeau, *zie* Jehan.
 Chaliefah Sultan. 497, 500.
 Chan Channa Super Selcar, *zie* Junila.
 Chaves Sottomayoor (Joseph de). 436, 437.
 Cheng Chi-lung, *zie* Iquan.
 Chinnam Chatty. 231, 251—252, 306, 308, 309, 428, 452, 454—455, 472—474, 489, 501, 503, 505.
 Chittij (Ragie). 159.
 Cholsja Assel. 548.
 Chohé Chan. 377.
 Christoppen Aga (Najk). 80—81, 543.
 Christoffel. 193.
 Chjasijn, *zie* Jehan.
 Cox (Barziet). 519.
 Coen (Jan Peterszoon). 124, 138, 142, 146, 152, 156, 160, 162, 166, 170—172, 176, 180—181, 183, 195, 215, 217, 223, 226, 233, 237, 239, 277—278, 284, 347, 464.
 Cortely (J.). 153.
 Cofin (Simon) 172.
 Collister, *zie* Coster.
 Comberot. 306, 308.
 Connery Chatty. 452, 453, 454, 504.
 Coopoll (Thymen L.). 224.
 Coper (Jacob). 294.
 Cordes (Seun de). 69.
 Corneliszoon (Gregorius). 142, 205.
 Cornelij, *zie* Corneliszoon.
 Coronij. 282, 283.
 Corssen (Adriaen). 64, 92, 94.
 Coesti (Anthony de). 225.
 Coster (Willem Jacobsz.). 316, 442, 519.

Cotseis (Steven). 127.
 Court (Antonio del). 254.
 Coija (Zolltan). 482.
 Crackel (Cornelis Leendertszoon). 65.
 Crackouw (Govert). 417.
 Cramerheja (Pauwels). 413.
 Creperszoon (Henrik). 531.
 Croocq (Paulus). 388.
 Croon (Joannes). 460, 519.
 Culenburch (Barent). 370.
 Cuyck (Thomas). 436.

D.

Dabulo (Aga Rizal). 261.
 Daja. 170, 176 (*zie* ook Hadajat).
 Dale (Thomas). 146, 147, 149.
 Daren (Cornelis). 537.
 Dara Seeko. 269, 326, 329.
 Dagan Assanden (Saltan). 145.
 Dagman (Jan Thomaszoon). 192—193.
 Decker (Hans) 20.
 Demmer (Geraard). 422, 423, 533.
 Derus van Deawon. 293.
 Dentoom (Jochim Kaelotszoon). 298, 302, 317.
 Dejnson (David van). 277.
 Diact (Kimelcha). 508.
 Dige (Pati Halong). 179.
 Dikken (A. van). 237—239, 243, 271—272, 295, 298, 302—303, 306, 308, 316—317, 335, 347—348, 360, 363, 365—367, 399, 384, 392, 401, 405, 408, 415, 431—432, 456, 478, 444, 464, 484, 507—508, 529.
 Dorstman (Adriaan). 463—465, 468—469, 475, 480—481.
 Dossa (Cardas de la). 395, 399, 409.
 Douwis (Laure). 257.
 Drent (Cornelis Thomassen). 257.
 Dussen (Adriaan van der). 124, 126.

E.

Ekanterrie. 195.
 Eenskerck (Cornelis van). 13, 15.

Elbinck (Jan van). 505.
 Elserack (Jan van). 419—420, 422.
 Eslimchan, *zie* Islam Khan.
 Etcatchan (Nabab). 506.
 Etmachan, *zie* Aitemaedcham.

F.

Faria Machado (Antonio de). 436, 437.
 Fatimah. 268.
 Fidetata, *zie* Hidetada.
 Firens (Abraham). 436, 437.
 Florssenburgh, *zie* Forsenburgh.
 Foetat (Orangkaja). 534, 537.
 Forrowaro, *zie* Brouwer (H.).
 Forsenburgh. (Lourens). 356.
 Frederik Hendrik (Prins). 226, 230,
 239, 241, 253, 259—260, 300,
 307—308, 317, 336, 349, 361, 363,
 369, 392, 405, 464, 475.
 Freitas (Gaspar de). 225.
 Frisius (Andries). 436, 437, 449, 450.
 Funchsin. 273.

G.

Gaetchin. 527.
 Gaffar (Limko Abdull). 152.
 Gaga (Radia). 483.
 Gardenijs (Arend). 394, 399, 403—
 404, 417, 419.
 Gent (Hendrik van). 407.
 Gentill (Valerius). 348.
 Gerritsen (Jan). 412.
 Gerritsen (Willem). 364.
 Gerritszoon (Pieter). 65.
 Godia Babouw, *zie* Retna Dij Ratja.
 Goela. 203.
 Gomes (Paulo). 179, 210.
 Gonging Samma, *zie* Ongissamma.
 Goosens (Joan). 508.
 Gorcum (Jan van). 153, 209—210.
 Gorneij, *zie* Horneij.
 Goijer (Pieter de). 336.
 Gracht (Christoffel van der). 172.

Graeff (Jacob van der). 278, 388.
 Graswinkel (Jan). 172.
 Groa (Asslij Patclitt). 159.
 Groes (Pieter Sijbrantsen). 364, 392,
 405.
 Gijssels (Aert). 127, 178, 252, 254,
 258, 262—263, 298.

H.

Haga (Cornelis). 136.
 Haghen (Steven van der). 12, 30—31,
 33—37, 39, 41, 45, 53, 58, 126,
 142—143.
 Hakaan, *zie* Sofi.
 Hamdja (Sultan). 218, 225—226, 229,
 240, 316—318, 321, 335—336,
 422—423, 507.
 Hamel (Frederik), 126.
 Hamza, *zie* Hamdja.
 Hardemans (Jan). 400, 401, 403,
 414, 415.
 Harmansen (Jan). 400, 401, 403, 414,
 415.
 Harn (Cornelis van). 343.
 Harousé (Hendrik). 368, 369, 386.
 Hasamchan, *zie* Azim Khan.
 Hasie Sjamaell (Miercamaffij). 267.
 Hassel (Jan van). 233, 247.
 Hasselt (Jan Lucassen). 246, 247.
 Hatib (Pati). 203.
 Hatalima. 307.
 Hatulesi (Lebel). 368.
 Hauw (Cornelis). 537.
 Hazel (J. van). 255, 278.
 Haze (Hans de). 413.
 Herberts (Gerard). 356.
 Heenskerck (Jacob van). 11, 12, 24,
 41.
 Helm (Arent van den). 413, 414.
 Helmont (Adriaan). 339, 340.
 Hermansen (Jan). 365, 366.
 Hermanszoon (Wolphert). 23, 25.
 Hermite (Jacques l'). 56, 83, 86, 89.
 Hermsen (Hendrik). 153.

- Heussen (Arnold). 417, 424, 427—429, 452—456, 472, 486, 489, 501, 506, 533.
- Heuten (Wouter). 278.
- Hevel (Anthonie van den). 259, 262, 264, 297, 298.
- Hepp (Pieter). 370.
- Hidajat. 170, 175, 200. (Zie ook Daja).
- Hidetada (Shogoen Minamoto). 133.
- Hingilano. 300, 302, 303.
- Hiss. 216.
- Hoen (Simon Janszoon). 66, 69, 70, 71, 72, 75, 77, 78, 90.
- Hoffcamp (Adriaan). 356.
- Holsteijn (Nicolais). 310.
- Hongij Lamng, zie Hingilano.
- Hoochlant (J. Jzn.). 347.
- Hogelandt (Albert). 519.
- Horneij (Jan de). 193.
- Houtman (Cornelis de). 3—6, 15.
- Houtaan (Frederik de). 19, 35—36, 58, 60, 65—66, 70—72, 155—156, 171—172, 212, 276.
- Houw (Charles). 172.
- Hudde (Daniel). 464.
- Huht (Evert). 254.
- Hullschos (A. G.). 153.
- Hurd (Anthonje). 356.
- Hustaerd (Jacob). 508.
- Istja (Maradj). 346.
- Iyeyasoe (Shogoen). 70, 94, 95, 133, 173—174.

J.

- Jacobszoon (Jacobi). 362.
- Jacobszoon (Willem). 124, 142.
- Jager (Herbert de). 89, 94, 118, 119.
- Jageragie (Radja). 193.
- Jacough. 271.
- Janszoon (Batent). 370.
- Jansz (Hans). 172.
- Janszoon (Hendrik). 153.
- Janszoon (Jan). 142, 161.
- Jansz. (Willem). 81, 124, 179, 544.
- Jappon (Kitchil). 508.
- Jehan (Sjah). 268, 269, 280, 281, 283, 295, 325, 328, 389.
- Jeuriaensen (Jan). 449.
- Johan de Vierde. 431.
- Jongh (Jan Isbrantszoon). 343.
- Jongh (Wolfebrandt Geleijnsen de). 370, 389, 436—437, 494.
- Juman Coche Chan. 261.
- Jtteragie, zie Interagie. 159.
- Jumla (Mir). 486, 489, 514.
- Juntos (Robertus). 273.

K.

- Kaart-koë. 368.
- Kabor (Orangkaja). 537.
- Kakrah. 258, 260, 263, 265, 297, 302, 322, 335, 366, 368, 422.
- Kelhalie Chan. 261.
- Kesnachittij. 453, 454.
- Koijlre. 322.
- Kistapa nijk. 394, 399, 418, 425.
- Klerk (Methaen den). 172.
- Koeroelotte (Tjaks). 79.
- Koh (Iate). 143, 145, 178.
- Koxinga. 245.
- Kunst (B.). 347.
- Krahm Adl Sjah. 295, 297.
- Ijeas, zie Iyeyasoe.
- Indra Misotta. 346.
- Indra (Maradja). 346.
- Indra Moeda. 346.
- Indra Wanghsi. 346.
- Interagie of Iteragie. 159.
- Iqian. 214—215, 237—239, 243.
- Iedimhan, zie Islam Khan.
- Iskander Moeda (Sultan). 20, 345.
- Iskander Tsam. 346.
- Islam Khan. 268, 280, 282, 325.

Zie ook op C
7° Volgr III.

L.

- Labacuda. 306, 308.
 Labi. 306, 308.
 Lafer. 277.
 Lalangh Toou Pate. 846.
 Lalatto (Hoekoem). 508.
 Lam (Jan Dirkszoon). 122, 124, 128, 163, 212.
 Lamberts (Dirk). 153.
 Lamotius (J.). 356, 368—369, 386.
 Lannoye (Carolus de). 81.
 Larihou, *zie* Larifon.
 Larifon (Fulij). 361, 362.
 Lee (Dirk van der). 241, 278.
 Leeuw (Arent Martsen de). 182.
 Lefebvre (Jacques). 198, 200, 204, 211—212.
 Leitam (Drogo). 447.
 Leliato (Kimelaha). 209, 218, 224, 240, 317.
 Lella Maradia. 481, 482.
 Lemaire (Maximiliaan). 344, 356, 357, 419.
 Lessebessi (Orangkaja). 176.
 Letchema näik. 427, 428, 452, 454, 472.
 Letcheme (Chittij). 453.
 Levarga. 182.
 Liefde (Evert de). 480.
 Liesveld (Adriaan van). 348, 381, 384—386.
 Lievensz. (Hendrik). 172.
 Limetan (Sengadji). 211.
 Linga (Johan van). 368, 370.
 Lintgens (Pieter). 181, 182, 183.
 Lodensteijn (Gijshert van). 225, 226, 229, 240.
 Loehoe (Kimelaha). 224.
 Loekoli (Orangkaja). 179.
 Loelon (Imam). 72.
 Loenitoeni (Radja). 203.
 Longa (Hamba Radja). 336.
 Louding [Landij]. 75.
 Lowatan. 349, 355.
 Luberouw. 182.
 Lucassen (Philip). 217, 219, 223—224, 227, 240, 252, 255.
 Lucasz, (Philips). *zie* Lucassen.
 Lijn (Cornelis van der). 463—464, 484—485, 529, 538.

M.

- Maarschalk (Laurens de). 172, 179.
 Magatt Mantijaja. 482.
 Magullhaon (Lovys). 436—437.
 Mahieusen, *zie* Mahuysen.
 Mahuysen (Jacob). 282, 285, 286, 339.
 Mahu (Jacques). 69.
 Maetsuyker (Johan). 430—431, 434, 436—437, 443—444, 446—448, 450—451, 463, 508, 510, 512, 513, 515, 517, 519.
 Mahummud. 547.
 Malaje, *zie* Chinanna.
 Mallheijro (Francisco). 511—512, 513.
 Malouck (Chittij), *zie* Molouq.
 Mamet Tackij, *zie* Mollamemet Tackij.
 Mameth Idabra, *zie* Mohammed Adil.
 Mamoelia Paducca Siry. 529, 539.
 Mandarsjah. 507, 508.
 Mandere (Adam van). 413.
 Mandorsoha, *zie* Mandarsjah.
 Mangsor. 346.
 Manika. 303, 308.
 Manona (Orangkaja). 537.
 Manuel (Radja Kilang). 179, 225.
 Maradia de Radia. 531.
 Maranga. 349, 355.
 Marra Bangha Radia. 482.
 Marra hamsa. 483.
 Martenszoon (Arend). 78, 81, 83—85, 181, 183, 544.
 Martiris (Francisco dos). 436, 437.
 Mascarenhas (Mauuel). 451.
 Mascarenhas (Philippo). 443—444, 446—447, 450.
 Masell Moluch Meijnt Mirmosa. 269.
 Masoursa. 532.
 Matelief de Jonge (Cornelis). 41, 45, 47—48, 50—51, 53, 62, 69, 86, 226.
 Mattamarra. 349, 355.

Man (Orangkaja). 480.
 Manw Sawejj. 182.
 Manuïs (Prins). 3, 4, 30, 32, 36,
 53, 54, 56, 62, 64, 67, 69, 72,
 73, 75, 77, 86, 89, 92, 95, 97,
 104, 108, 110, 113, 116, 122,
 123, 128, 134, 139, 161, 162,
 164, 166, 168, 171, 172, 176,
 178, 180, 181, 183, 191, 198,
 201, 206, 218, 219, 223.
 Majaer, *zie* Mirsa Majoer.
 Majaen (Lebe Lator). 135.
 Majaene. 368.
 Meersch (Jacob van der). 362.
 Melakheq. 522.
 Melsz, Dirk. 181.
 Meliore, *zie* Mallhegro.
 Mellmont, *zie* Helmont.
 Meli de Castro Frans isson. 436,
 437.
 Mendez Alphonso. 436, 437.
 Mene (Jan Jansz.). 356, 415.
 Mera (Rachu). 349, 355, 356, 483.
 Merou. 11.
 Meerman (Ni chas). 224.
 Mersamela (Namb), *zie* Jumbi.
 Mestdagh (Pieter). 305.
 Metholt (William). 279.
 Meyden (Adriaan van der). 455.
 Meyer (Jan de). 224.
 Meyer Cornelis de. 172.
 Mierlospa Clague. 245.
 Mier, Mahmud Sahj, *zie* Jumbi.
 Miermahmed Sahj, *zie* Jumbi.
 Miermahmed Sahj, *zie* Jumbi.
 Miersa Rosbihan. 235.
 Miersmaal (Sultan). 494.
 Miersmela, *zie* Jumbi.
 Mirmosa. 280, 287, 330, 521.
 Mirsa Majoer. 325, 327.
 Moelar (Sultan katij). 75, 108,
 110, 140, 198, 200, 225, 226, 507.
 Moen (Peth Tchanati Osonet van
 Tchan). 415.
 Moelatar (van Indrapoera). 532.
 Moelheer (Ratja). 531, 532, 540.

Moessa (Sengadji). 203.
 Mogel (Groot-). 521, 522, 524.
 Mohammed Adil. 295, 297.
 Mohammed Kuli. 547.
 Mohammed Salleh Beek. 498.
 Mohammad Shushah. 506.
 Mollammet Tackij. 233.
 Moloq Clatty. 482, 483.
 Molacois. 537.
 Momenzoon Zwaer. 343.
 Monis Baretto (Anthonis). 436, 437.
 Montipa Clatty. 398.
 Mosmahan, *zie* Jazala.
 Mossa (Kitchul). 508.
 Mostard (Jozephuss). 172.
 Motiphar, *zie* Molatar.
 Moucheron (Kathazie de). 49.
 Mouc Begh. 247.
 Moulatar, *zie* Molatar.
 Muhamed Sja Nagoer. 333.
 Misschamp Georgius. 172.

N.

Nambias, Sja Bant ladj. 406.
 Narabadjigi. 413.
 Narabadjij, *zie* Narabadjigi.
 Narapuragaradjij. 194, 195.
 Naro Kipati. 143, 145.
 Nazza Pta Rohe. 386.
 Nebe (Kialij). 152.
 Nebe Lantay (Kialij). 152.
 Neek (Jacob Corneliszoon van). 11,
 15, 16, 195.
 Nets Charles de. 150.
 Negenrole (Cornelis van). 213.
 Neqgh Aris. 343.
 Noer Salat. 39, 205.
 Nollpoe Jacco. 343.
 Noeroe Solacht (Sultan, *zie* Noer
 Salat).
 Nuyts (Pieter). 213, 215, 217, 237,
 272.

O.

- Obajama (Koningin). 101, 159, 546.
 Oetgenszoon (Jan). 336.
 Olang Tsuijt Rajimontrij. 285.
 Olldenburgh (Hendrik Hendrikszoon van). 471.
 Omonrath. 403.
 Ongiosamma (Keizer). 25, 173.
 Oosterwijk (J.). 293.
 Oscaron, *zie* Assaron.
 Osman Chan (Sultan). 136.
 Ottens (Joan). 224, 254, 302, 317, 336.
 Oussan (Orangkaja). 534.
 Outhoorn (W. van). 266.
 Overschie (Nicolaas). 460, 550.
 Overtwater (Pieter Antoniszoon). 419.

P.

- Paducea Sirij Maradia. 531.
 Padmanaba. 250, 400, 428.
 Paets (Pieter). 297, 364.
 Palowan Oboangh Insaghon Chirij Joan). 401.
 Panjaj. 482.
 Para Secko, *zie* Dara Secko.
 Pareijra (Manuell). 436, 437.
 Partani (Kaitjil). 138—141, 193, 470, 549.
 Patambo. 482.
 Pati Toehan (Orangkaja). 156.
 Patnamswanij. 194.
 Paulusz (Pieter). 323.
 Pajjs (Joan). 336.
 Pedderagijn (Tchickitakora) 159, 160, 194—195.
 Pedell (Thomas) 370, 464, 478.
 Pedro (Don). 179, 225.
 Permatta (Orangkaja). 224.
 Permeij de Wangksa. 346.
 Perpatij. 349, 355.
 Perumal. 85, 544.
 Pessaert (Dav.). 239.
 Philips III. 56.
 Picoe (Orangkaja Toeha). 179.
 Pietersen (Barend). 276, 279—280, 286, 289, 388.
 Pietersz. (Meijnert). 127.
 Pinto Pajrejira (Joseph). 436, 437.
 Pith (Laurens). 417, 514.
 Pocamon. 482.
 Portillo Gonsalvo). 369.
 Potter (Cornelis de). 364.
 Potteij (Joan). 436, 437.
 Pouckapilla. 194, 195.
 Puijck (Nicolaas). 70.
 Putmans (Hans). 217, 237—238, 243, 272, 275, 439.

Q.

- Quaekernaek (Jacob Janszoon). 69.
 Quast (Matthijs Hendrikszoon). 343, 363.
 Queijlabo. 182.
 Quitsioq. 237, 238.

R.

- Radja Saberang. 44, 45.
 Raemburch (Crijn van). 119—120, 142, 347.
 Raeij (Pieter van). 147, 153.
 Ramacudria. 400.
 Rana di Menggala (Pangeran Aria). 153.
 Rouwela Maddoire Kistappanajik. 533.
 Ravesteijn (Pieter Gilliszoon van). 277—278.
 Reael (Laurens). 128, 133—135, 212.
 Reniers (Carel). 285—286, 395, 463, 485.
 Retna Dij Ratja. 270, 271.
 Reijersen (Cornelis). 195, 196.
 Reijnierszoon, *zie* Reniers.
 Reijnst (Gerard). 117—119, 125, 135—136, 138, 146.
 Rimbagh (Klaas). 537.
 Rodenburch (Emanuel). 15.
 Roeloffsen, *zie* Deutecom (van).
 Rombouts (M.). 254.

- Romeijn (Vinc.). 239.
 Roij (Marcus de). 537.
 Runa Lissij. 182.
- S.
- Sabadijn (Kemelaha). 142, 143, 170.
 Sabtoe (Lebe). 179.
 Safie (Sultan). *zie* Sofie.
 Safie Coelie Chaan. 261, 198.
 Salema (Andre). 436, 437.
 Samorijn, Samorijn, *zie* Samudri.
 Sande (Dirck Pieterszoon van de). 124.
 Sanglielie. 346.
 Santvoort (Melchior van). 69, 70.
 São Joseph (Joan de). 511.
 Saperhadt (Inche). 482.
 Sapiatodin. *zie* Mamoelia.
 Sarmento de Carvalho (Ignatio). 449, 450.
 Saroe Takie. 379.
 Savali. 279.
 Sajjsousa. 506.
 Schaep (Hendrik Corneliszoon). 420.
 Schorer (Antonio). 191.
 Schouten (Joost). 281, 285, 345.
 Scotte (Apollonius). 104, 106, 107, 115, 119, 138, 139, 142, 192, 549.
 Sedang [Sidang] (Prins). 110.
 Señ (Sjah), *zie* Sofi.
 Sekelt (Orangkaja). 534.
 Seh. 368.
 Seneratalazijn. 81.
 Serangarge (Srie Rangrait). 403, 405.
 Serdiseijt. 343.
 Seri Wenkatesa. 251.
 Seroyen (Wouter). 507, 508.
 Serumall, *zie* Perumal.
 Sesadre. 428, 453.
 Shamerdyne. 116.
 Shuja (Sultan). 506.
 Sibidi Indra. 531, 532, 540.
 Sibori (Kaitjil). 318.
 Sicandar, *zie* Ibrahim Adil.
 Silva (D.). 112.
 Silva (Laurens de). 179.
 Silva (Thome de). 225.
 Sinsouw. 216.
 Singa (Radja). 308—310, 316, 433, 442—443, 447, 450—451, 515, 516, 519.
 Singasari (Kaitjil). 336.
 Singua (Radja), *zie* Singa.
 Stong (Combon). 196.
 Sirama. 400.
 Sribidj. 346.
 Srij radja. 346.
 Sisia. 216.
 Sittia (Radja). 483.
 Sittia Leladeradja. 346.
 Sittia Wangsa. 346.
 Sjebingh Plimbaugh. 386.
 Slujs (Jan). 181—183.
 Smit (Jan Janszoon). 254.
 Snoeck (Drieck). 381, 386.
 Sobo (Orangkaja). 201.
 Soeba Tsjina. 203.
 Soery (Andries), *zie* Soury.
 Soñ (Sjah). 247, 251—256, 261, 370, 378, 380, 492, 495, 498, 550, 551.
 Soldt (Paulus van). 45, 46.
 Sonck (Martinus). 196, 198, 215, 464.
 Songia. 243, 244.
 Sophi (Sophie), *zie* Sofi (Sjah).
 Sou (Toucock). 196.
 Soulsa. 303.
 Souradia. 531.
 Soury (Andries). 347, 348.
 Soury (Pieter). 381, 384, 497, 498, 412.
 Souwantan, *zie* Lowitan.
 Speex (Cornelis). 284.
 Speex (Jaques). 70, 94, 95, 133, 172, 173, 229, 239, 241, 255, 257, 293.
 Speult (Herman van). 127, 142, 143, 155, 156, 170, 172, 175, 179, 200—201, 205, 206, 208, 209.
 Spilbergh (Joris van). 81.
 Sri Ranga Raja of Rayal. 472, 473.
 Srie Wiera Swieringa Raja, *zie* Sri Ranga Raja.

- Sry Amar Bangsa. 346.
 Sry Rama (vorst van Carnatica). 230, 250—251.
 Staets (Cornelis Clasen). 343.
 Steen (Abraham). 481—483.
 Stel (Adriaan van der). 360—362.
 Steur (Jan). 127.
 Steijns (Jan). 132.
 St. Joseph (Gonsalvo de). 448, 450.
 Stricken (Abram). 153.
 Sulacke. 182.
 Sumobel Ragoe. 230.
 Sweerius (Phillips). 124.
- T.**
- Tackamaha alias Quataongh. 441.
 Tackij (Mirsia). 492.
 Tadjoe'l Alam, *zie* Mamoelia.
 Tahoebo (Sultan), *zie* Mandarsjah.
 Talouki, *zie* Telouca.
 Tamaella. 368.
 Tanahitoemesing (Orangkaja). 156, 224, 259, 266, 322.
 Tansouijn (Cenchon). 196.
 Tatahatoe (Orangkaja). 156.
 Tatollo. 306, 308.
 Tatualat. 368.
 Tavoris. 273.
 Telouckabessij (van Kapaha, *zie* To-loekabesi.
 Teontij. 216.
 Terra Terra. 182.
 Tersera of Ticera (Steven). 210, 225.
 Thamerdjine, *zie* Shamerdjine.
 Thomaszoon (Adolf). 101.
 Thuijnen (Hendrik van). 370.
 Thijssen (Joan). 450, 451, 459, 515, 520.
 Tibo. 306, 308.
 Tierewingelaya. 78, 80—81.
 Timmers (François). 268.
 Tirumala (Naik). 455, 456, 457.
 Titulogh. 273.
 Toeban (Pati). 203, 210, 300, 303.
 Toetahatoe. 156, 210.
 Tokoegawa-dynastie. 70.
 Tol (Arend van). 472.
 Toloekabesi (Toebanbesi). 300, 303, 322, 423, 533.
 Toua (Orangkaja). 534, 537.
 Toulella (Palawan). 349, 355—356.
 Tousajlacq. 238, 243.
 Traudenius (Paulus). 368, 369, 376.
 Tresel (D.). 293.
 Trinvingelaya. 78—80, 543.
 Truijtman (Johan). 528, 529, 531, 538, 541.
 Tuncksuij, *zie* Tunchin.
 Twisch (van), *zie* Twist.
 Twist (Johan van). 295—297, 349, 356, 365, 400, 482—483.
 Tijdaros. 273.
 Tijromalejo. *zie* Tirumala.
- U.**
- Uffelen (Abraham van). 231, 232.
 Uffelen (Ivert Hermanszoon van). 153.
- V.**
- Vadaer (Intche). 356.
 Vailehu. 368.
 Vavoreij. 182.
 Vajj Lieuw. 182.
 Velde (Fr. of Adriaan van de). 142.
 Verburg (Nicolaas). 490, 491.
 Verhagen (Steven), *zie* Haghén.
 Verhoeff (Pieter Willemszoon). 53—55, 66—67.
 Vermeer (Lambert). 205.
 Verpoorten (Joan). 356.
 Vianen (Gijsbertszoon van). 124.
 Vincata Patij Raja Alau. 84, 85, 101, 103.
 Visnich (Hubert). 183—185, 191, 194, 233, 246—247, 254, 370—371, 413.
 Visscher (J. Jz.). 464.
 Vivere (Olivier de). 48.

Vlammingh. 20.
 Vlammingh van Oudtschoon Arnold
 de) 305, 336, 400, 437, 482, 483,
 533, 534, 537.
 Vliet (Jeremias van). 284—285, 380,
 381, 385, 386, 400, 402, 411,
 415, 437, 438, 482, 483.
 Volzer (Willem). 505.
 Vogel (J. de). 519.
 Vogel (Lukas de). 291, 291, 407.
 Vossela (Jan van). 257.
 Vries (Meerten Gerritszoon). 364,
 420.

W.

Wael (Salomon de). 224.
 Waiwijk (Wijbrand van). 11—12,
 29, 284.
 Wagensveld (P. Pietersz.). 172.
 Wachter (Joannes). 531.
 Walkaeko (Orangkaja). 176.
 Walraven (David). 437, 438.
 Wangsan. 196.
 Wardapa. 250.
 Wardapaneyek. 453, 454.
 Warga (Krahi mas). 152.
 Wattingh (Nichoda). 118.
 Weert (Sebald de). 29, 81, 97.
 Wencketa Pete Radja. 251, 252.
 Wenketapanayk. 419, 424.

Wenketapaneyeko, zie Wenketapa
 nayk.
 Westerman (Gerard). 132, 224.
 Westerwolt (Adam) 308—309, 315,
 316, 411, 517, 519.
 Weyland (Cornelis). 389, 390.
 Widjaja Kraam. 80, 91, 140, 149.
 Wilckens (Jacob). 13.
 Willegotij Wenketapanayk. 337.
 Willemsen (Pieter). 112, 546.
 Wingelajje (Tieren, zie Tierewingelajja.
 Wisnjoer. 544.
 Witsen (Willem van). 171, 172.
 Wisnanatha nejeke. 455, 456.
 Witt (Jacob de). 232, 234, 235.
 Wittert (Francis). 61, 65, 226.
 Wized Garama, zie Wijdaja Kraama.
 Wolff (Hans de). 277.
 Woolman (Henri). 172.
 Wouterszoon (Adriaan) 65.

X.

Xaverius (Franciscus) 511.

IJ.

IJsbrantsz. (Maarten). 193, 194, 239,
 232, 233, 235, 245, 250, 337, 413.

Z.

Zittiawanga (Radia). 483.

- Batosauwer, *zie* Batoe Sawar.
 Battikaloe **309**, 316, 519.
 Bavalla, *zie* Poeloe Berhala.
 Beber, *zie* Beter.
 Beligal corla. **444**.
 Belitot. **446**.
 Benares. **391**.
 Bender, *zie* Gamron.
 Bender Abbas, *zie* Gamron.
 Bengalen **266—268**, 269, 276, 277, **280—282**, **285—287**, 289, **324**, **327**, **329**, 332, 334, **339**, 336, **390—391**, 402, 412, 414, 486, 505—506, 520—**522**, 523.
 Benjanen. 190, 330, 376, 526.
 Berar. 276.
 Berhala, *zie* Poeloe Berhala.
 Beter. **478**.
 Bhartpoer. 288.
 Biana. 288.
 Bidar. 295.
 Biligam. **459**, 459, 460.
 Bisnagar. 46.
 Boano. 142, 143, **144**, 145, 171, **321**, 335, **336**, **423**.
 Bocan, *zie* Wokam.
 Boeroe. 52, 63, 171, **321**, **423**.
 Bueton. **104—108**, **115**, 117, 303.
 Boetoneezen. 123.
 Boewangbesi, **322** (*zie* ook Haroekoe).
 Boi. 171.
 Bombay. 295, 342.
 Bordelong. 415.
 Borneo's Westkust. **73**.
 Borneoërs. 408.
 Bovanghbessij, *zie* Boewangbesi.
 Brazilië. 451, 515.
 Britsch-Indië. 330, 524.
 Broach. 269, 278—279, 389, **323**.
 Brodelongh, *zie* Bordelong.
 Brodra. **389**, **390**.
 Broeck (Fort ten). 278.
 Brootcha, *zie* Broach.
 Bulsar. 269, 278.
 Burhampoer. 278.
 Bijapoer. **293**, 296, 297, **358**, 359, 394.
- C.**¹
- Cabo de Comorijn, *zie* Comorijn (Kaap).
 Cabo de flores. 141.
 Cabo Bone Spej. 183.
 Caffres *zie* Kafirs.
 Calcutta. 283, 506.
 Calicoulan, *zie* Kayenkolam.
 Calitoere, **333**.
 Caliture-rivier. 442, 445, 533.
 Calpatin *zie* Kalpitiya.
 Cambay. 269, 278, 279, 331.
 Cambello. 52, 63, 64, **71**, 72, 145, 176—177, **209**, **219**, 221, 240, 265, **320**, 366—368.
 Camerien, *zie* Kamarian.
 Candia, *zie* Kandy.
 Canjewarons, *zie* Conjevaran.
 Cannanore. 392.
 Caringoulipalij, 515.
 Carjera. **242**.
 Carmen, *zie* Karma.
 Carnatica. 83, **84—85**, 101, **230—231**, 250—251, 337, 358, 394, **403**, 426, **427**, 428, **472**, 486, **489**, 501, 514, 546 (*zie* ook Chandragiri).
 Carongoer. **251**.
 Carrera. 242.
 Casike, *zie* Sikka.
 Castilianen. 51—52, 62—63, 83, 90—91, 103, 111, 421, 476 (*zie* ook Spanjaarden).
 Catelove. **306**, 307.
 Cathay. 267, 420.
 Catugambala corla. **443**.
 Cauwera. **203**.
 Ceilon. **81**, 82, 83, **93**, 97, **98**, **309—309**, 311—316, 343, 352, 363, **429—432**, 434, 435, **441—444**, **447—448**, 450, 451, **458**, **508**, **510**, **512**, 513, 515, **516**, 517, 519, 520, 533.

¹ Men zie ook op de K.

- Colamnon, *zie* Slamin.
 Celebes, 52, 63.
 Cenatisa, *zie* Carnatica.
 Ceram, 36, 52, 60, **130**—131, 142—
 143, **171**, 182, 200, **202**—203,
218, 223, 224, **227**, **240**—252—
 253, 301, 318, **321**—322, **423**, 531.
 Ceram (Klein), 64, 71, 142, 170, 177,
 200, 225, 250, 318, 320, 321, 367.
 Ceram-Land, **201**.
 Ceripien, *zie* Seribette.
 Chindragiri, 55, 83, 101, 251, 337
 (*zie* ook Carnatic).
 Chaul, 206.
 Chassar, **513**.
 Chetva, 208.
 Cheyair, 515.
 Chiacole, **334**.
 China, 51, 192, **195**—197, **214**—215,
237, **243**.
 Chinchien, **216**, 217, 238, **243**, 244.
 Chineszen, 7, 88, 147, 151, 271,
 274, 276, 292, 302, 323, 356—357,
 381, 383—384, 408—410, **440**
 —441, 458.
 Chettivalasa, 84.
 Chittur, *zie* Settavoor.
 Christenen, 24, 26, 40, 59, 64, 71,
 76—77, 107, 109, 111, 141, 148,
 155, 188, 190, 219, 221, 223, 227,
 260, 266, 301, 303, 319, 322—
 323, 338—339, 353—357, 467,
 480, 510—511.
 Christendom, 122, 140, 462.
 Christenvervolgingen, 174.
 Chycholady, *zie* Thioelale.
 Coac, *zie* Koewakoe.
 Cocanada, 232.
 Cochín, 31, 205, 207, 392, 405.
 Coeva, **475**, 480.
 Colhour, *zie* Vellore.
 Colombo, **442**—**444**, **445**, 450.
 Collongsouw, *zie* Kolong-soe.
 Colowetin, **438**.
 Comber, **37**, 41, 123, 129, 162, 166,
475, 478, **480**.
 Combello, *zie* Cambello.
 Comorgo (Kaip), 31, 510.
 Compagnie's Land, *zie* Urup.
 Concloep, **439**.
 Condawdoe, **333**.
 Condawierre, *zie* Kondayir.
 Condemantam, *zie* Tondemantam.
 Conjevaroi, **502**, 543.
 Constantinopel, 138.
 Coninos, **440**.
 Coringa, 232.
 Cornagal oorla, **443**.
 Cosgure, **446**.
 Costa da Pescaria, 511.
 Cotarum, *zie* Koldiyarip.
 Cottapatnam, **337**.
 Cotturoewa, 306.
 Cottiaer, *zie* Koldiyarip.
 Couckat, *zie* Konkan.
 Coulongo, *zie* Kalengan.
 Couva, *zie* Coeva.
 Cruz de Gile, *zie* Point de Gallo.
- ## D.
- Dabhol, 295, 296.
 Dacheron, 232, 332, **333**.
 Dijkas, 71.
 Dakka, 282, 325, 332, **306**.
 's Dakj, **440**.
 Daman, 278.
 Damar, **475**, **476**, 480, 481.
 Dandogan, **445**, **446**.
 Dangaranasoepatnam, *zie* Durgaray-
 patnam.
 Day, **306**, 307.
 Decca, *zie* Dakka.
 Dekkan, 46, 276, 278, 295.
 Delhi, 268.
 Delft, 240.
 Deinak, 4.
 Demmer, *zie* Dender.
 Dender, 23, **37**, **134**, 162 (*Zie* ook
 Oudender).
 Denen, 201, 297, 304—305, 312,
 339, 347, 381, 392, 397—398, 406,
 425, 456—457, 476.

- Deschengael. **333**.
 Desima. 69, 214.
 Dieppe. 150.
 Diomeda corla. **444**.
 Djakarta. 5, **85—91, 117—119, 123—124, 125, 138, 142, 145—150, 151—152, 153, 157—158, 170, 183, 196, 483, 517**.
 Djambi. **156—158, 174—175, 291—293, 347—348, 407—408, 409—412, 548**.
 Djilolo. 52, 63, 92, 112, 211, 212, 324, **507**.
 Djindji, *zie* Gingi.
 Djoelfa. **190, 374, 380**.
 Djohor. **41—42, 44—45, 47, 69, 73, 118, 345, 364, 384, 408**.
 Dowara. 76.
 Drie Gebroeders. 13.
 Djalalpoer. 278.
 Duitschers. 312, 476.
 Durgarayapatnam. 337.
- E.**
- Edouwde.
 Ellore. **233, 234, 333**.
 Elpapoetih. 201.
 Ema. **126, 171**.
 Emoy, *zie* Amoy.
 Endeh. 141.
 Engelschen. 74, 122—123, 128, 133, 145—150, 152—153, 156, 159, 170, 173, 175, 184, 201, 207, 217, 232, 257, 268, 277, 279, 287, 304—305, 312, 330, 337, 339, 347, 361, 392, 394, 397—398, 406, 409, 411, 425, 456—457, 476, 501.
 Erang. 336, **367, 368**.
 Erikan. **252, 474, 489**.
 Europa. 5, 81, 249, 294, 369, 431, 433—435, 446, 449.
 Europeanen. 278, 360, 394, 497—498, 520, 530, 539, 545.
- F.**
- Fars. **377**.
 Firando. 70, 95, **214, 344, 356, 357**.
- Flores. 139, 141.
 Foekiën. 196.
 Foochow. 196.
 Formosa. 195—**197, 198, 213—215, 217, 237—239, 243, 272—275, 368—369, 386, 421, 439**. (*Zie ook* Tajowan).
 Franciscanen. 511.
 Franschen. 74, 123, 201, 207, 312, 347, 360—361, 406, 425, 476.
 Friesland. 57, 74.
- G.**
- Galbara corla. **444**.
 Gale, *zie* Point de Galle.
 Gamoe kanora (Gamcannorre). 52, 63.
 Gamoe Lamoe. 50.
 Gamron. **185, 255, 256, 261, 370, 371, 377, 492, 494, 498, 551**.
 Gandivi. 278.
 Ganeh. 76.
 Gangepatnam. **338**.
 Ganges. 267, 268, 282, 286.
 Gelderland. 57, 74.
 Geldria (Fort). 101, 160, 251, 399, 403, 453, 487, 489, 505, 514.
 Gèlgèl. 15.
 Gengier, *zie* Gingi.
 Gejjrebath, *zie* Khairabad.
 Gigel, *zie* Gèlgèl.
 Gilgil, *zie* Gèlgèl.
 Gilole, *zie* Djilolo.
 Gingi. **55, 78, 80, 83, 394—395, 396—398, 400, 418, 424, 432, 454—455, 501, 503—504, 543, 546**.
 Goeli Goeli. **201**.
 Goa. 31, 141, 205, 294—297, **342—343, 360, 363, 429—430, 432, 434, 436, 443—445**.
 Godaweri. 232, 234, 276.
 Guentoer. 278.
 Gofa (Poeloe), *zie* Coac.
 Golconda. **154, 155, 230—232, 233—235, 245, 278, 290, 295, 332—334, 394, 427, 472, 486, 489, 501, 514, 531, 547**.

Goram. **201, 306.**
 Gorontalo. **211.**
 Gowa. 140, 303.
 Guala Tomqual, *zie* Tongkal.
 Guamar, *zie* Wamar.
 Guinea (Kust van). 488.
 Gujerat. 190, 269—270, 276.
 Gujeratten. 207.

H.

Haag (den). 246, 279, 420, 435, 442.
 Habhassijs. 330.
 Hadramaut. 136.
 Haewoen. 171.
 Hadjarabad. 46, **235, 278, 331**
 Halahoe, *zie* Hoelahoer.
 Haldi. 341.
 Halmahera, *zie* Djilolo.
 Halong. 171, 179, 225.
 Harderwijk (Fort). 201.
 Hara. 171.
 Haroekoe. 33, 58, 130, **171, 322,**
zie ook Boewanghest en Oma).
 Hatapoeth. 142, **143, 367—368.**
 Hatoh, *zie* Attah.
 Hatesyly. **130, 131.**
 Hatiweh. 171, 179, 210.
 Hitoe. **322.**
 Hatoeha. **58, 59, 61, 130.**
 Hatoewa. 336.
 Hatoe. **322.**
 Hatuw. **322.**
 Hattapouti, *zie* Hatapoeth.
 Hattawa, *zie* Hatoeha.
 Heidenen. 76, 227, 355.
 Helewahou. 537.
 Hendeloe. 336.
 Henneus (Fort). 119, 192, 460—**461,**
 469, **471, 550.**
 Heranen. **201.**
 Hettesen, *zie* Hitoe.
 Hila. 12, **302.**
 Hina corlu. **443.**

Hindoes. 510.
 Hindostan. 276—277, 388, 391.
 Hirado. 70, 94, 133, 174, 213, 338, 344.
 Hirila corlu. **443**
 Hitoe. **12, 13, 14, 31, 32, 33, 59, 61,**
63, 71—72, 126, 133, 155—156,
 170—**161, 177, 201, 203, 210,**
219, 225, 258—261, 263—265,
298—299, 300—302, 317, 319—
320, 322, 324, 336, 422—423, 507
 Hitoclanc. **299.**
 Hoamohel, *zie* Ceram (Klein).
 Hoeksoe, *zie* Hok-stoe.
 Hoegli. **267, 269, 2 0, 282—283,**
286, 321, 327, 506
 Hoelahoer. **58, 59.**
 Hoetoesmoet. 171, 225.
 Hoewalo. **130.**
 Hok-stoe. 196, **238**
 Hokkua. 196, 238.
 Hokuko. 214.
 Holooy, *zie* Hoewalo.
 Honimoa, *zie* Suparoea.
 Hoernis. 184, **185, 191, 236, 371,**
378—379, 500

I.

Ibrahimpatra. 278.
 Ihanoe. **130, 143, 171, 203.**
 Ikkeri. 546.
 Intronen. 66, 67, 530, 539.
 Indië. 3, 6, 11, 24, 86, 95, 99, 101,
 103, 118, 135, 137, 156, 183, 230,
 291, 295, 312, 360, 401, 430,
432, 435—436, 442—443, 458,
 461, 510.
 Indrapoera. **346, 529, 532**
 Irekan, *zie* Erikan.
 Isten. 122, 170, 217, 503, 463.
 Ispahan. 184, 190, 194, **255, 261,**
 490, **492, 551.**
 Itam Ajer, *zie* Ajer Itam.
 Iturup. 420.

J. ¹

- Jalalpoer. **391**.
 Japan. **69, 70, 94, 123, 133, 172—173, 174, 195, 213, 214, 243, 284—285, 338—339, 344, 356, 358, 419—420, 421, 422**.
 Japanners. 148, 150, 216, 323.
 Java. 4, 56, **145—147, 212, 271, 284, 317, 384, 402, 432, 457, 483—484**.
 Javanen. 7, **24—25, 67, 88, 91, 123, 125, 147—151, 381, 408, 458, 461, 476**.
 Jesd. **255, 531**.
 Jesdichast. 255.
 Jeso. 420.
 Jetigalapat. **445**.
 Jezuieten. 511.
 Jha. **321**.
 Judia, *zie* Ajoethja.
 Jokohama. 94.
 Junk Ceylon, *zie* Oedjong Salang.

K.

- Kabaoe. **58, 59, 322**.
 Kafiristan. 330.
 Kafirs. 330.
 Kailakat. **306, 307**.
 Kailolo. **58, 59, 322**.
 Kaitetoe. 12.
 Kajoa. 76.
 Kakatoer. 533.
 Kalatura, *zie* Caliture.
 Kalinga. 43.
 Kalikoet 30, 31, **53—54, 205, 206, 207, 392, 544, 545**.
 Kalu Ganga, *zie* Caliture.
 Kalongan. **198**.
 Kalpitiya. **445**.
 Kamarian. **130, 269**.
 Kambeloe, *zie* Cambello.
 Kambodja. 284, 384, 408.
 Kampong Java. 67.
 Kampong Kling. **43—44**.
 Kanchivarem, *zie* Conjevaram.
 Kandy. **81—83, 95—96, 98, 308—309, 312, 316, 433, 441, 447, 449, 451, 515**.
 Kanara. 83.
 Karanguli. 251, 514, **515**.
 Karera. 242.
 Karioe. 171.
 Karma. **192, 471, 549**.
 Kasongatt. 537.
 Kasteel van Verre. 12, 13.
 Kayalpatnam. 455, 508—509, 513.
 Kuyenkolam. **392, 405**.
 Kedah. **364, 365, 366, 402**.
 Keffing. **201, 537**.
 Kei-eilanden. 179, 180, 182, **183, 203, 323**.
 Kelacket *zie* Kailakat.
 Kelang. **126, 142, 143, 145, 171, 179, 239, 321, 367, 368, 423**.
 Kelang (op Formosa). **368, 369, 386, 387, 537**.
 Kelemala. 203.
 Kelessiter. **306—307**.
 Keliwaroe. **203**.
 Khandesh. 276.
 Khairabad. **391**.
 Kilakarai. 510.
 Kilang, *zie* Kelang.
 Killemasse. 467.
 Killewon. **478**.
 Kioeshioe. 69.
 Kioto, *zie* Miako.
 Kistna 45, 100, 234, 242, 546.
 Kivar (Poeloe) *zie* Poeloe Kivar.
 Klein-Ceram, *zie* Ceram (Klein-).
 Kleine Soenda-eil., *zie* Soenda eil.
 Klingaleezen. 43.
 Kloenkoeng. 15.
 Ko-long-soe. 244.
 Koddiyarap. **82, 96**.
 Koel Gieleejeh. **377**.
 Koewakoe. **201**.
 Koerilen. 420.
 Kotpatam, *zie* Kayalpatnam.
 Kondapalli. **234, 333**.

¹ Men zie ook op I en op Dj.

- Kondavr. **234**.
 Konkan. 360.
 Koromandel (Kust van). 43, **45—46**,
53, 78, 83, 100, 118, 148—149,
154—158, 192—193, 230—231,
234—235, 241—242, 243, 250—
252, 267, 276, 285, 289, 332, 337,
342, 352, 363, 394—395, 399,
402, 403, 412, 417—418, 424,
426, 432, 433, 432, 471, 486,
489, 501, 503, 505—506, 508,
514, 520, 532, 543—547.
 Kuli Waerwijk. 12.
 Kottapatnam. **242, 398**.
 Kust van Koromandel, *zie* Koro-
 mandel.
 Kust van Malakka, *zie* Malakka.
- L.**
- Labetacke Leontika **23, 24, 36, 124**.
 Labou (Lachou), 78, 100, 205.
 Lakoeng. 37.
 Lakhis (Pochoe), *zie* Pochoe Lakhis.
 Lahoe. 389, 390.
 Lahahoe. **130, 193, 462**. *Zie ook*
 Lahas.
 Lahala, *zie* Lahasi.
 Lanaketa. **139, 192, 193, 462, 471**.
 Lanasi. **471**.
 Lanaketa, *zie* Lanaketa.
 Lanpongs. 19.
 Lanpak. 73, **74**.
 Lanoero. 336.
 Laoute, *zie* Loente.
 Lan. **183, 184, 185, 191, 201, 327**.
 Larantoeke. **462**.
 Larek. **300**.
 Larika. 171, **322**.
 Laristan. 184.
 Latoe. **130, 171**.
 Latou Tabaketa. **367, 368**.
 Lautakka. 24.
 Lawajong. **421, 550**.
 Lee-Timor. 31, 32, **171, 179, 210, 225**.
 Lemtoe. 171.
 Lesdi. **71, 72, 176—178, 219, 221**,
224, 240, 321, 336.
 Lejnepilli, *zie* Nejnepille.
 Ligor. 100, 408, 415.
 Lillhoi. 171, **322**.
 Limatahoe. 108, 211.
 Linga. **384**.
 Lingzi. 355.
 Lisabata. 171, **321**.
 Lissboij, *zie* Lillhoi.
 Loehoe. 26, 52, 63, 64, **71, 72, 143**,
145, 176, 177, 209, 219, 221, 224,
240, 265, 320, 321, 335, 367, 422.
 Loerakay, *zie* Roemakai.
 Loente. 467.
 Loloto. 52.
 Loloka. 63.
 Longkou. 439, **440, 441**.
 Lontor. 11, 23, 36, 37, 123, 124,
 133, 135.
 Lucila. **209, 318**.
 Lucipara. **384**.
 Luuthe, *zie* Aschoe.
 Lusitanen, *zie* Portugeezen.
- M.**
- Mamo. 173, 195, 339, **344**.
 Madagaskar. **360, 361**.
 Madera (Eiland). 483.
 Madras. 55, 81, 101, 251, 502, 515.
 Madra, *zie* Madra.
 Madana (Britsch Indië). **455, 504**,
508—510, 511, 512, 513, 546.
 Madure corla. **445**.
 Maerwijk. 167.
 Makor. **180**.
 Majo. 52, 63, 321.
 Makariki. **130, 131, 171**.
 Makassar. 61, 105, 116, 140, 112,
 217, 229, 263, **303, 304, 305, 306**,
317, 369.
 Makassarren. 128, 201, 303—304, 367,
 408, 461, 463, 465—466, 469,
 476, 478.
 Makian. 63, **108—111, 203, 219**,
223, 507.

- Makianeezen.** 204.
Malabaar (Kust van). **30, 31, 53, 55, 205, 206, 278, 294, 311, 342, 358, 392, 403, 474, 511, 544, 545.**
Malabaren. 288, 330.
Malaka. 12, 41—42, 47, 48, 295, 304, 342, 345, **349, 353—356, 364, 365, 366, 368, 380, 384, 400, 401, 402, 403, 408, 414, 415, 416, 417, 437, 438, 461, 481—482, 483—485, 520, 521, 523, 538.** (zie ook Maleisch schiereiland).
Malajoe. 50, 51, 65, 109, 200, 229, 424, 507—508.
Malayalam. 544.
Maleiers. 123, 302, 350, 461, 476, 485.
Maleische schiereiland. 15, 48, 69, 345, 364, 365, 400, 437, 520, 528. (zie ook Malaka).
Maleye, zie Malajoe.
Maliapour. 101.
Malwa. 281.
Mamala. 13, 126.
Mandogarh, zie Mandu.
Mandu. 281.
Mangalore. 392.
Mangul corla. 445.
Maniolo. 13.
Manicabers, zie Menangkabauers.
Manila. 51, 62, 195, 239, 344, 369.
Mampa. 52, 63, 71, 171, **175—177, 321, 423.**
Mannar. 445.
Manner. 212.
Mansjowake. 252, 474, 489.
Maoc. 171.
Marcane. 546.
Mardika (Kampong). 179, 225.
Mardijkers. 323.
Markt. 336.
Marloe (Poeloe, zie Poeloe Marloe).
Martapoera. 270, 271.
Massili. 367.
Mazulpatam. 45—46, 101, 154, 194, 231, **233, 234—235, 236—237, 242, 245—246, 278, 289—290, 333—334, 335, 338, 412, 547.**
Matalette. 321.
Matara, zie Mature.
Mataram, 270, 284, 347—348, 380—381, 385, **483—484, 485.**
Mattamir, zie Mattau.
Mattau. 272—273, 275.
Mature. 442, 445, 458.
Mau, zie Ihanaoe.
Mauritius. 41, 108, **360, 362.**
Mauw, zie Majoe.
Meaco, zie Kioto.
Meau, zie Majoe.
Medina. 255, 378—380.
Meghna. 282.
Mekka. 255, 378—380.
Mekkgangers. 484.
Meliapoer, zie Maliapoer.
Meloen. 475.
Melven, zie Meioen.
Mempawa. 73, 74.
Menado. 52, 63.
Menam. 285.
Menangkabauers. 350, 353, 354, 476.
Mendapato. 445.
Meti. 336.
Miako. 70, 214, 357.
Mieren. 306—307.
Minda. 306—307.
Mindanao. 52.
Mocha. 136, **137, 183, 205—206, 232, 278.**
Moelato. 203.
Moesi, zie Ajer Moesi.
Mohammedanen. 59, 71, 76, 155, 189, 219, 221, 223, **374—376, 510,** (zie ook Mooren).
Mohore. 52.
Molukken. 11, 13, 23, **50, 61, 65—66, 75, 92, 99, 104, 107—108, 110—112, 115, 117—118, 126, 139, 148, 154, 179, 193, 198, 200, 203—204, 211—212, 225—227, 229, 239, 241, 253, 258, 294, 316, 319, 322—324, 367, 422, 457, 507, 549.**
Montipullij. 242.

Moorea 76—77, 105, 109, 112, 123, 141, 155, 189, 190, 201, 227, 232, 245, 260, 267, 268, 288, 301, 319, 321—323, 328, 330—331, 353, 355, 412, 416, 427, 463, 464, 501, 509, 520, 521, 522, 524, 526, 527, 539, *zie ook* Mo-hammedanen.

Moro. 52, 63.

Mortuanagor, *zie* Conlawdoe.

Moti. 63, 211.

Motupahi. 242.

Mustadanger, *zie* Koutupali.

Mysore. 516.

N.

Nagasaki. 139, **173**, **311**, 356—357, 421—422.

Nagawah. 334.

Nalika, *zie* Poeloe Nalika.

Nampali. 242.

Nalaha. 171.

Nambo (Baat). 120, 121.

Naneer. 242.

Nanting. **349**—355, 181, 182—183.

Narayangrah. **340**, 341.

Naranger, *zie* Narayangrah.

Nassau (Fort of Kisteb). 67, 68, 123, 124, 130, 135, 308.

Nezapatam. **363**—364, 473.

Nezari Sambalan. 349, 481.

Negombo. 442—**444**, 115—116.

Negros. 159.

Nellore. 242, 338, 532.

Nepnepille. **242**.

Ngofakaha. 198.

Nieuw-Guinea. 179.

Nioer, *zie* Soenger Nioer.

Nippon, *zie* Japan.

Nizapatam. 100, **242**, 516, (*zie ook* Petapoch).

Noeda. **367**, 368.

Noesdauet. **121**, 535.

Noesaniwa. 171, **210**, 537.

Noosa Teloe. 13.

Noliot. 143, 203, **321**.

North Arcot. 83, 480.

Nosbe, *zie* Nossi Bè.

Nossi Bè. **362**.

O.

Ode-oet. 338.

Oedpang S'lang. 365, 400—**401**, 411—**415**, 416—417, 437—438, 521, **523**.

Oeljir (Poeloe), *zie* Poeloe Oeljir.

Oeloe, *zie* Ougouw.

Oelat. 171.

Oel Amin. 336.

Oeli Inaha. 336.

Oelassers. 130, 131, 253, **321**, 535.

Oeloe-Djambi. 175.

Oering. 171, **322**.

Oezong. **201**.

Oete-er. **338**.

Olangh, *zie* Alang.

Olisieuw. **322**.

Oma. **33**, 34, 58, 171, **322**, (*zie ook* Haroekoe).

Oman (Oma?). **130**.

Ondel, *zie* Ondor.

Ondor. **306**, 307.

Oost-Azie. 15, 173, 214, 295, 368.

Oost-Indië. 29, 47, 48, 56, 57, 73,

74, 82, 110, 135, 148, 429—430, 442—443.

Opeleen. 242.

Oponelewatj. 474.

Orangdatang. 11.

Oranje (Fort). 65, 112, 211.

Oassa. 276, **332**, **339**—340, 522.

Ormus, *zie* Hormus.

Orontatte, *zie* Ortatan.

Ortatan. **11**, **37**—40, **124**, 135.

Osaka. 357.

Ottomane, *zie* Hooetoemane.

Oudender. **23**, **24**, **124**, 166.

Oulh. 390.

Ouzhij, *zie* Hoozli.

Oondinner, *zie* Oondender.
 Ouratt. 23, 26, 134.
 Ourien. 37.
 Ourouw. 321.
 Ourpaar. 269.
 Overijssel 57, 74.

P.

Packan. 214.
 Padang. 346, 529.
 Paga. 141.
 Pahang. 384, 408.
 Pakkang. 214.
 Palakollu. 232.
 Palar. 251.
 Palembang. 291, 347—348, 380—
 381, 382, 384—386, 411.
 Paler. 242.
 Paliacatta, *zie* Pulicat.
 Palicol. 232, 332.
 Panagie. 355, 482.
 Pancalan. 352
 Pangasar, *zie* Tagoelandang.
 Pangin. 430.
 Panpangers. 323.
 Paperoe. 171.
 Papoea's. 336, 534, 535.
 Parava's. 509—510, 513.
 Parcattij, *zie* Porakad.
 Pariatan. 510.
 Parruas, *zie* Parava's.
 Patani. 15—16, 69, 118, 212, 239,
 284, 291, 384, 408, 415.
 Patientie-golf, *zie* Sachalien.
 Patna. 306.
 Patoda. 278.
 Pattanam. 513.
 Pattikonda. 84.
 Patij. 84, 85, 101, 103, 546.
 Pedde (Godsjan. 242.
 Pegu. 232, 268, 412, 520.
 Pehoe (Pong-hoe). 196, 197.
 Pelaoe, *zie* Hatocaha.
 Pelauw. 322.
 Pembenaer. 31.
 Penacur corla. 444.
 Perak. 364, 402, 520, 521, 522,
 534—541
 Perambur. 252.
 Percatti, *zie* Porakad.
 Permatta. 224.
 Peritpatnam. 510.
 Peromheur. 251.
 Perzen. 486, 547.
 Perzië. 183—191, 206—207, 246—
 247, 248—249, 254, 261, 294,
 365, 370—372, 379, 490—491,
 494, 496, 524, 550.
 Pescadores. 195, 196, 197, 214.
 Petapoeli. 100, 101, 242, 289, 332,
 412, 546, (*zie ook* Nizapatam).
 Philippijnen. 62, 126, 323.
 Piha, *zie* Pisia.
 Pinangansen. 242.
 Pippli. 286, 329, 332, 339—341, 391,
 505, 506, 522.
 Pisia. 321.
 Pitigal corla. 444.
 Plimbangh, *zie* Palembang.
 Poedecherij, *zie* Pondicherri.
 Poele Laea, *zie* Poeloe Laddas.
 Poeloe Ai. 25, 37, 39, 67, 122, 124,
 128—129, 161, 163—170.
 Poeloe Berhala. 292.
 Poeloe Kivar. 203.
 Poeloe Laddas. 365.
 Poeloe Marloe. 203.
 Poeloe Nailaka. 133.
 Poeloe Oedjir. 180—182.
 Poeloe Roen. 37, 39, 67, 122, 124,
 128—129, 133, 162—163, 164—
 170.
 Poeloe Tocakara. 92.
 Poeloe Wamar. 180.
 Poerobs quartieren. 390.
 Poeteh. 225.
 Point de Galle. 442, 443, 445, 448,
 451, 458—460, 519.
 Poleccere, *zie* Pondicherri.
 Ponani. 207, 392.

Pondicherri. 55, 80, 338, **418—419**,
425 426, 511.

Pondicererorij. **337**, 419.

Ponnemaclij. 515.

Ponpon. 365.

Porakad. 292, 293, **403—407**.

Porca, *zie* Porakad.

Porcatty, *zie* Porakad.

Porto Novo. 55, 80, 394, 418,
424 426.

Portugal en Portugeezen. 1, 5, 7,
12—14, 24—25, 30, 35, 41—43,
47, 48, 50, 54—60, 62, 66, 68,
73—74, 76, 78, 79, 82—84, 87,
90—92, 95—96, 101—103, 106,
116—117, 120, 131, 138, 140—
141, 144, 158, 172, 178—179, 184,
192, 205, 207, 220, 247, 256, 258,
267—269, 277, 279—280, 283,
287, 294—298, 304—305, 308—
311, 314—315, 318, 321—323,
327, 330, 338—339, 341—344,
348, 350, 357—361, 363—364,
361, 392, 393, 397—398, 400,
403, 405—406, 412, 420—421,
425, 429, 430, 433, 435, 442—
451, 456—461, 470, 476, 481,
495, 508, 510—513, 515, 518,
519, 520, 545, 548, 549.

Poulechera, *zie* PondiLern.

Priaman. **346**, **529**, 531.

Provincie. 211.

Prurap. 390.

Pulicat. 83, **84**, 85, 100, **101—103**,
158, **159**, 191, **230—231**, **251**,
252, 278, 337—338, **395**, **398—**
399, 403—**404**, 413, **418**, 426,
427, 428, 452, 455, **472—474**,
486, 489, 501, 503—504, 506, 546.

Pattalam. 445.

Q.¹

Quala Injoor, *zie* Soenger Noer.

Quila Sabou, *zie* Sadoe.

Quedah, 521, **523**, *zie ook* Kodah.

Queijlola, *zie* Kailoto.

Quandigora corla. **444**.

R.

Razimandre. **234**.

Ragourij. **242**.

Rajamahendri. 234.

Rajpoetana. 288, 524.

Rahrahkit. **334**.

Rasimandre. 333.

Rato. 180.

Rembau. **481—483**.

Roemakai. **60**, 61, **130**, 171.

Roen, *zie* Poeloe Roen.

Rogouren. **242**.

Rohomoni. 58.

Rombow (Rombog), *zie* Rembau.

Roode zee. 136.

Roubouw, *zie* Rembau.

Rosengau. **23**, 24, 37, 39, **122**, 124,
128, 129, 133, **134**, **160**, 162,
166.

Rusland. 183.

S.

Saboegoe. 52, 63, **92**, 94, 112,
113, 115.

Saboewe, *zie* Saboegoe.

Sachalien. 420.

Sade. **478**.

Sadoe (Koewala). 291.

Saffragan. 142, 145.

Sahoelau. 171.

Sakai. 357.

Sakkam. 441.

Salama, *zie* Slaman.

Salanga, *zie* Oedjoeng Salang.

Salarouw. **464**.

Saleedo, *zie* Salsette.

Salemme, *zie* Slaman.

Salguadingh. 180.

Salsette. **342—343**.

Sambas. **73**.

Samber. **37**.

Sambilan, *zie* Negri Sambilan.

¹ Zie ook op K en Kw.

- Samet. 171.
 Sana. 136.
 Sangi-eilanden. 52, 63, 125, 198.
 Sangor, *zie* Singora.
 Saoucou, *zie* Soehoekoe.
 Saparoen. **130**, 131, 143, **171**, 203, 321.
 Sarangani-eil. 52.
 Sataliouw. 275.
 Savali. 279—277, 290, 528.
 Savoucou, *zie* Soehoekoe.
 Scheherij, *zie* Shibir.
 Schetua, *zie* Chetvai.
 Schiereiland (Mal.), *zie* Maleisch Schiereiland.
 Sebou, *zie* Suboegoe.
 Secrecoerij. **466**.
 Sefnanat, *zie* Souvenanne.
 Selamme, *zie* Slamán.
 Sensier, *zie* Gingi.
 Sepa. 171.
 Sera. **464**, 467.
 Serbette. **139**, **471**.
 Seroewan. 171.
 Servettij, *zie* Serbette.
 Settawour. **489**.
 Shajo. 440.
 Shidzuoka. 94.
 Shibir. 136, **137**.
 Shimoga. 546.
 Siam. 16, 239, **284**, 285, 291, 364, 384, 400, 408, 415, 437.
 Siauw. 125, 126.
 Siccacol, *zie* Chicacole.
 Sicericoerde, *zie* Secrecoerij.
 Sikka. 141.
 Sila. 171.
 Simwater. 85.
 Singaleezen. 513.
 Singier, *zie* Gingi.
 Singelij. **334**.
 Singora. 408, 415.
 Sinkan. 214, 273—275.
 Sinruasina. 101, 103.
 sinsier, *zie* Gingi.
 Sint-Helena. **256**, **257**.
 Sintang, *zie* Sinkan.
 Sinwassena. 84, 546.
 Sirisori. **131**, 171.
 Sjiraas. 184, **191**, 261, **377**.
 Sjalta, *zie* Djoelfa.
 Slamán. **23**—**24**, **36**, **38**, **40**, 123—124, 134—135, 160, 162, 166.
 Soahsio. 211.
 Soekadana. 73—74.
 Soela. 63, **323**.
 Soemait. 171.
 Soenda-eil. (Kleine). 303.
 Soenda Kalapa. 196, 197.
 Soengei Nioer. 292, **294**.
 Soehoekoe. **130**, 131, 171.
 Soerabaja. 116.
 Soeroega. 94.
 Soja. **126**—127, 171, 179, **210**, 537.
 Solor. 104, 106, 118—**119**, 126, **138**—141, **192**—193, 295, **342**, **460**—**461**, 462, **469**—**470**, 471, 547—**549**, 550.
 Sorresorrij, *zie* Sirisori.
 Souvenanne. 467.
 Spahan, *zie* Ispahan.
 Spanje en Spanjaarden. 44, 49—51, 53, 56, 57, 61, 66, 73—78, 83, 87, 92—93, 95, 99, 103, 111—114, 116—117, 126, 195, 201, 211—213, 226—227, 239, 247, 294, 304, 323, 343, 350, 361, 364, 368—369, 429, 442, 447.
 Sriharikata, *zie* Secrecoerij.
 Staten-eiland, *zie* Iturup.
 St. David (Fort). 503.
 St. Domingo (Klooster). 369.
 St. Thome. 101, **103**, 363.
 Subarnareka. 286.
 Suhali. **279**, 528.
 Sumatra. 156, 347.
 Sumatra's Noordkust. 345, 346, 529.
 Sumatra's Oostkust. 15.
 Sumatra's Westkust. **345**, **346**, 520, 528, **529**, 530, 551.
 Suratte. 183—184, 206, **233**, 246—247, 255, 269, **276**, **277**—278, **279**, 287, 294, 296, 330—332, 360, 366,

- 388—390**, 391, 435, 520, 521, 523, 525, 528.
Sjondjigotij. 286.
- T.**
- Tagoelandang. 63, **211**.
Tajowan. **193**, **243—244**, 272, 275, 285, 309, 440. (*zie ook Formosa*).
Takoetan. **275**.
Takore. 64.
Talemata. 346.
Talikot. 46, 55, 83, 295.
Talo. **92**.
Tamil. 544.
Tamiloe. 171.
Tamsug. 275, 386.
Tanassery. 232.
Tandjong boenga. 141.
Tanjore. 313, 363, 364, 395, 452, **453—454**, **504**, 546.
Tansjou, *zie* Tanjore.
Tapeeliangh. 275, 440.
Tapti, *zie* Savah.
Tantarje. 420.
Tavore, *zie* Tawun.
Tawun. 179, 225, 467.
Tajouan, *zie* Tajowan.
Teka-sia, *zie* 's Dakj.
Texel. 13, 23.
Tezenapatnam. **55**, 78, **79**, 80, 100, 394, **395**, 396, **399**, 418, 424, **425—426**, 452, 501, **503**, 595.
Telhoetta, *zie* Talikot.
Termate. 92, 50—**51**, 52, 53, 61, **62**, 65, 71, 72, 75, 77, 92, 94, 99, 105—106, 108—109, **110**, 113, 138, 139, 140, 142, 143, 179, 176, 178, **198**, 200, 209—**211**, 212, 213, 217, **220**, 221—223, **225**, 226, 228, 229, **240**, 241, 258—259, 263, 265, 300, **310**, 319, 324, 324, 335, 336, 367, 422, **423**, 424, **507**, 508, 531, 536.
Ternapambaka. **474**.
Tennaber. 189, **461**, 465, 469.
Tharwan, *zie* Tajowan en Formosa.
Tien. 346, **529**, 532.
Tifare. 112, 211, 212, 226, 324, 534, 535.
Tidoreezen. 53, 201, 211, 213, 323.
Tifare. 63.
Tilaeale. **130**.
Timor **119**, 120, **138**, **192**, 205, 312, **460**, **469—471**, 547—**549**, 550.
Timorhoet. **464**—465.
Tindemendilam. 78.
Tinnevelh. 455.
Tiow. 171.
Tireepoher. 78, **79**, 100, 394.
Tiruchendur, *zie* Tritsenadour.
Tirupatt, *zie* Tripati.
Titawa. 171.
Titoelale. 171.
Tobo. **252**, 253, 254.
Tosakara, *zie* Poeloe Tosakara.
Toshan. 24, 177, **203**, **210**, **266**, 322.
Toegoeai. 211.
Toshaha. 171.
Tokio. 70.
Toeling. 275.
Toehoti. 171.
Toetra. 37.
Tolismoc. **440**.
Tolo. 92.
Tommalapenta. **338**.
Tonda Madalim. 543.
Tondemanatam. **399**.
Tongkul (Koewala). 292, 498.
Touchwang. **92**.
Toungouave. 211.
Touron. **193**.
Trangan. 189.
Travaan. 274.
Travaboer. 392.
Tresindoor, *zie* Tritsenadour.
Trieindoor, *zie* Tritsenadour.
Tritsenadour. **82**.
Tripati. 251.
Tritsenadour. 599.
Trong. **139**, **471**.
Ts-haja. 415.
Turken. 189, 349, 376.

Turkije. 136, 447.
 Tutewanangh. 180.
 Tuticorin. 508—510, 511—512, 513.
 Tyrekonnemala, *zie* Trincomalee.

U.

Udacadhapato. 445.
 Uliasser, *zie* Oeliasers.
 Unipala corla. 444.
 Urup. 420.
 Utrecht. 57, 74.

V.

Valginis. 440.
 Vanghsor. 440.
 Veere. 249.
 Vellore. 83, 101, 337, 472.
 Vengurla. 296, 343, 359, 359, 360.
 Verse revier. 480.
 Victoria (Kasteel). 32, 33, 35, 58,
 170, 172, 179, 253, 299, 301—302,
 318, 320—322, 368, 535—537.
 Vili corla. 445.
 Visiapoer. 295, 359—360, 394.
 Visscherskust, *zie* Costa da Pescaria.
 Vizagapatam. 334.
 Vizianagar. 55.
 Vizianagram. 36.
 Voor-Indië. 30, 43, 96, 190, 195,
 205, 247, 276—277, 295, 352,
 363, 365, 369, 392, 394, 460, 486,
 520.
 Vordate. 464, 465.
 Vpatoe. 475, 480.
 Vijayanagar. 46, 83, 101, 295, 337,
 455.
 Vijayapur, *zie* Bijapoer.

W.

Wai. 171.
 Wai Poeteh, *zie* Poeteh.
 Wakal. 126.
 Wakasihoe. 322.
 Walen. 476.

Wamar, *zie* Poeloe Wamar.
 Wanckan. 274.
 Wasia. 171.
 Watilette, *zie* Matalette.
 Watoumera. 475, 480.
 Waweloer. 474.
 Wayer. 23—24, 37, 134, 162, 166,
 183.
 Weligama, *zie* Biligam.
 Wenkata. 251.
 West-Indië. 442, 443.
 Weumbaka. 474.
 Wildenda. 334.
 Wilhelmus (Fort). 480.
 Willemstad. 64.
 Windhÿa-geb. 276.
 Woccasiva, *zie* Wakasihoe.
 Woelcl. 192.
 Wodgier, *zie* Oedjir.
 Wokam. 180.

X.

Xalipha ¹ (Bandaer). 346.
 Xula. 52.

Y.

Yedo. 70, 214, 344, 357, 419, 420,
 422.
 Yemen. 136—137.
 Yle 478.

Z. ²

Zeeland. 57, 62, 74, 139, 154.
 Zeeland (Factorij). 277.
 Zeelanders. 62—65, 79—80, 84, 87,
 102, 545.
 Zeelandia (Fort). 214—216, 274—
 275, 441.
 Zentuwa, *zie* Chetvai.
 Ziakarata, *zie* Djakatra.
 Zjulfa, *zie* Djoelfa.
 Zuidooster-eilanden. 463, 465.
 Zuidwester-eilanden. 462.
 Zweden. 246.

¹ Schrijffout voor Calipha.

² Zie ook op S.

LIJST VAN EENIGE VREEMDE WOORDEN EN UITDRUKKINGEN.¹

A.

Ackerkera (akarakara?). 331, een geneesmiddel (Rad. Pyrethri). Afuli. 361, 362. Alphantigo. 287. Anarauwen. 280. Anachoda, schipper. Areecq. 289. Armosijnen. 121. Asivan (ajuvan?). 331. Assta. 530. Atimaad Dauleh. 378. Atteeus (atee?). 331, een geneesmiddel (Aconitum heterophyllum).	Beglerbeij. 136. Beli-belian. 29. Benjawijn. 288. Bethille. 530. Bidoor. 540. Bonne s'joncan. 487. Bitchiaringe. 178, 182. Bits. 401. Bramma. 331. Bringie (bringal?). 331, een groente (aubergine).

C. ²

B. Baar. 12, 19, 20, 540. Baffa. 530. Balajer. 14. Bandar. 154 Bangazaar. 547. Bantell tyckell. 120. Barra. 294. Batutulo dialandt (djalan?). 120. Hetsinaeck. 331. Bas. 139. Beeghbenossa (begbanopsha). 331, een reukwerk, enz. (Iris florentina).	Caffilach. 373, karavaan. Cambijla. 331, een geneeskrachtige plant (Mallotus philippinensis). Candi. 206, 393. Cangan. 530. Cannagon. 287. Canneell de matte. 311, wilde kaneel. Capiteijn laout. 198. Capitaen mayor (capitão mor). 6, 7, 119. Carabaen bassi. 188. Cardamon. 311, 517. Carge. 491. Cartouw. 79. Casges (cassies). 105. Cassa. 351.

¹ Het getal achter het woord geplaatst duidt aan de bladzijde, waar het woord verklaard, althans aangetroffen wordt. Niet alle woorden heb ik kunnen verklaren. Sommige van diegene, welke slechts eenmaal voorkomen, heb ik niet in deze lijst opgenomen. Ik volgde hierbij natuurlijk in de eerste plaats de spelling, die ik in den tekst aantrof, niet de spelling, zooals zij moet zijn.

² Men zie ook op. K.

- Cassta. 314.
 Castige. 499.
 Catho ofte cattie. 288.
 Cathooll. 331.
 Catseur (katsareya?). 331, genees-
 middel.
 Cault. 55.
 Cazi. 551.
 Champan. 456.
 Chelas. 530.
 Cheleas. 434.
 Cherceyll. 155.
 Choppadellalla. 46, tjap adiloellah.
 Choron (Sultan). 268.
 Chijser. 470.
 Citchil, zie Kaitjil.
 Clappus. 134.
 Coebaeij. 358.
 Cojang. 305.
 Combou. 196.
 Comolaedt. 402.
 Conservo. 289.
 Corgie. 139.
 Corle. 444.
 Coupan. 305.
 Coutewael. 487.
 Crusado. 351.
 Curcuma. 331.
- D.**
- Daetchin. 292, 540.
 Dalweij. 427.
 Daroga. 184.
 Dafi. 59.
 Derham. 20.
 Dessave. 459.
 Dewa-agoeng. 15.
 Dienaer. 371.
 Dievadores. 236.
 Digomitij. 242, een soort belasting.
 Diwaan. 371.
 Djoelfallijn. 190.
 Duan, zie diwaan.
 Duiwan. 269.
 Duwans boek. 235.
- E.**
- Egomitij. 242, een soort belasting.
- F.**
- Fanum. 473.
 Fausdaer. 489.
 Ferde. 100.
 Ferman. 46.
 Fregat de remos. 310.
 Fuli. 361, 362.
 Fust. 99.
- G.**
- Galaenen. 416.
 Gantangh. 221.
 Gasto. 462.
 Gentif. 159.
 Ges. 331.
 Gillem. 216.
 Gnadjo. 144.
 Gobar. 409.
 Goteling. 79.
 Gougell (gingili?). 331, sesam.
 Gougou. 211.
 Gonsij. 185.
 Guinees lijwaet. 530.
- H.**
- Halm. 331.
 Harle (harala?). 331, *Cynodon dactylum*, hondstand.
 Hartall (atal?). 331, auripigment, een kleurstof.
 Hatib. 336.
 Hinge. 289.
- I.**
- Iman. 72.
 Indigo bijana. 288.
 Indigo chirchees. 288.
- J.**
- Jogie. 331.
 Joncan. 230.
 Jurou pancallaen. 353.

K.

Kadi. 551.
 Kaitjil. 75.
 Kannekijn. 530.
 Katjang. 119.
 Katta (kath). 331, *Acacia catechu*.
 Keitsjo (kecho). 70.
 Kelaanter. 376.
 Kerisjoo. 70.
 Kimalaha. 71.
 Koerakoera. 59.

L.

Lack. 279.
 Lebe. 135.
 Legia. 491.
 Loerij. 394.
 Louge batte. 120.

M.

Maallkanginij. 331, boommoorder
 (*Celastrus montanus*).
 Maes. 20, 216.
 Maes traë. 365.
 Maghsiera. 331.
 Mamoedij. 288.
 Man. 288.
 Mandorijn. 121.
 Mangkoeboemi. 3.
 Mansel. 373.
 Mansjaag. 491.
 Mantimentos. 313.
 Mardjcker. 77.
 Marinjo. 264.
 Matacan. 266.
 Matsieres. 331.
 Melavisall. 242, een soort belasting.
 Mes. 20.
 Mesdjid. 59.
 Moelawizaal. 335.
 Mogadon. 343.
 Morador. 340.
 Mossaphij. 300.
 Mucker. 188.

N.

Nachoda. 118.
 Naik. 55.
 Negari. 60.
 Nengo. 70.
 Ngofamanjirah. 92.
 Niquania. 530.
 Nisien. 358.
 Nosetape. 322, een inlandsche titel
 op Ambon.

O.

Oelilima. 34.
 Oelisiva. 24.
 Oellfallijnen. 190.
 Oeloebalangh. 482.
 Ojah Berckelangh. 285.
 Omerae. 372.
 Oole. 251.
 Orangkaja ampat. 31.
 Orangkaja. 59.
 Orang Kling. 43.
 Orang mardaheka. 77.
 Ostagier. 537.

P.

Packenbeedt. 331.
 Pagode. 452.
 Pancado. 357.
 Pangayen. 59.
 Panglima. 529.
 Pardauw. 473.
 Parrang. 121.
 Patangatin. 511.
 Patih. 3.
 Patool. 127.
 Percallen. 530.
 Peys. 288.
 Phra-khlang. 285.
 Pilaar, pilaarmat. 20.
 Pion. 456.
 Pitjens. 271.

Pitsjaringe, *zie* bitchiaringe.
P^a. 402.
Pullerij. 335.

R.

Radarij. 185.
Ragien. 231.
Rampetter (ramputrie). 331, valsche
macis.
Reaal. 19.
Reaal van aghen. 16.
Realen piddangh. 346.
Rejal. 20.
Roeba roeba. 29.
Ropia. 282, 523.
Roosoot. 331, berberis.
Rosenobel. 29.
Rubba-rubba, *zie* Roeba-roeba.
Ruijnas. 289.

S.

Sadaer. 188.
Salahakan. 71.
Salempoeri. 530.
Samorijn. 30.
Samudri. ¹ 30.
Sandel (Hand van). 104.
Sarasse. 402, 409.
Sarasse leij de Coetchin. 402, een
kleed naar het voorschrift (alloom,
lei, Portugeesch) van Cochin.
Sarsamel. 290.
Sajjet (sajjid). 268.
Schaal (échelle). 137.
Sengadji. 92.
Serlaskeer. 522.
Serongie. 331.
Siap (tjap) en siappen. 288.
Siouping. 197.

Sioncan, *zie* joncan.
Sirih pinang. 120.
Sjahbandar. 11.
Sjeliase (gelias, galjas). 341.
Sjoogoen. 70.
Soamendij. 331.
Spaansche mat 20.

T.

Tacco. 288.
Tael. 19, 216.
Taffta-zijde. 90.
Tanette. 107.
Tanga. 352.
Tangh. 352, 462.
Tappe sarasse. 409.
Tassarijf. 236.
Tercunano. 190.
Tertarre. 475.
Thoman. 492.
Thonj. 456.
Tjarik pati. 7.
Tomagon. 350.
Tomallper. 331.
Touchedaer. 282.
Toutoek. 196.
Touwack. 140, 462.
Triaquel. 520.
Trocque. 456.
Tserijta. 331.
Tjap. 59.

V.

Valiadoor des hortcs. 351.
Vigiadoor, visiadoor. 159, 404.

W.

Wanckan. 410.
Wasier. 497.

¹ Op bidz. 30 is de schrijffont „Samundri” tweemaal blijven staan.

11

11

11

